

Universitätsbibliothek Wuppertal

Homeri Ilias

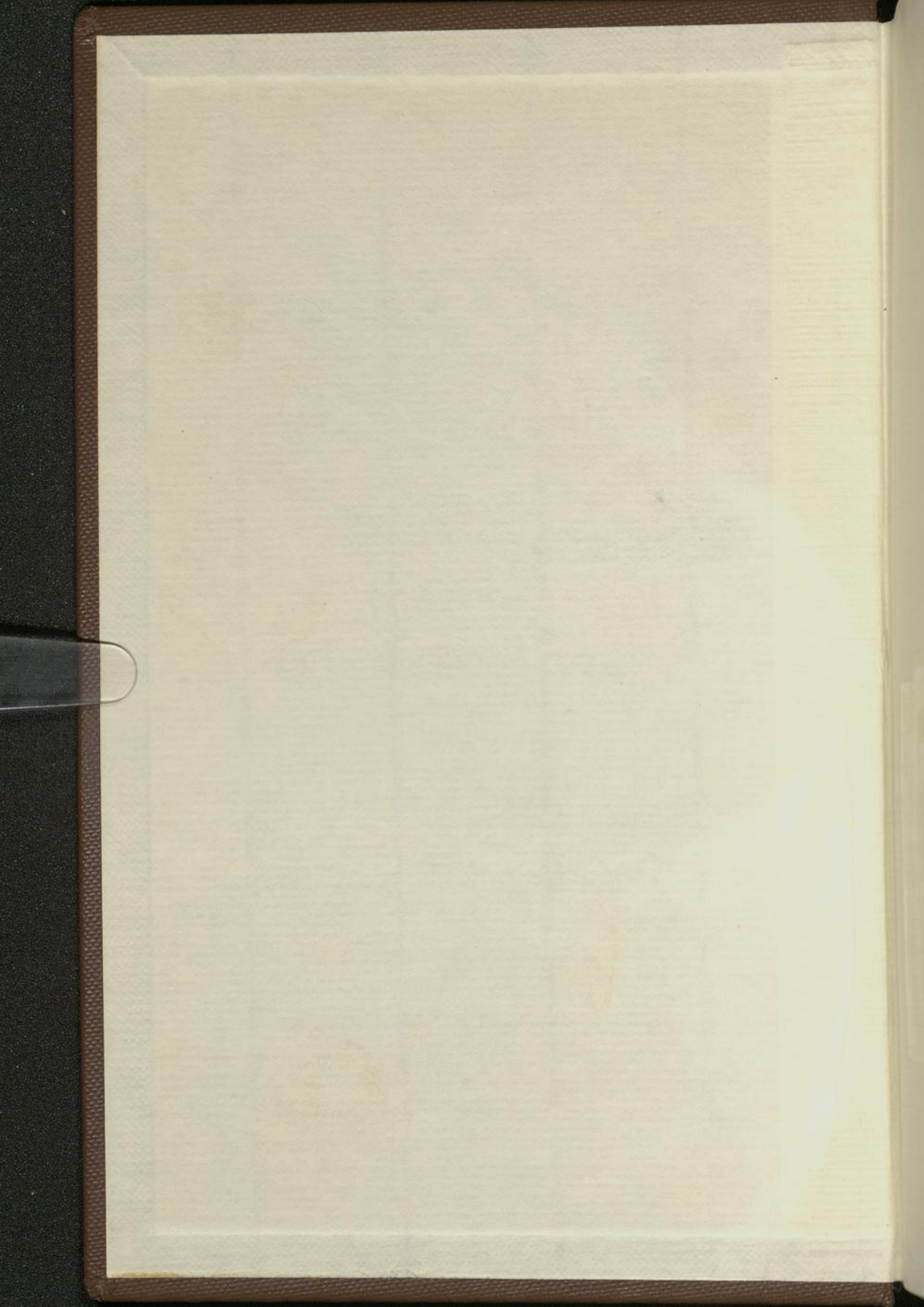
Homerus

Lipsiae, 1873

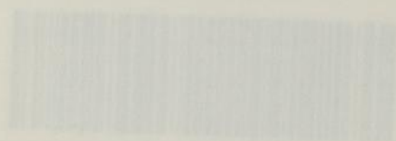
Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2520)

UB Wuppertal

10 GTVD1113-1/2

FIDEM

HOMERI ILIAS

AD

FIDEM LIBRORUM OPTIMORUM

EDIDIT

I. LA ROCHE.

PARS PRIOR.

Dieses Buch stammt aus der
Bibliothek Günther Jachmann
Notizen und Randbemerkungen
dürfen nicht verändert oder
entfernt werden!

LIPSIAE,

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXIII.

Standort: ~~W 10~~ 04
Signatur: ~~GTVD 1113~~ 1/2
Akz.-Nr.: 85/3275 22WX
Id.-Nr.: W4814117 58860-1/2

LIPSIAE: TYPIS B. G. TEUBNERI

84. 21 600

UXORI OPTIMAE
B E T T I N A E,

NUPER DEFUNCTAE,

HANC ILIADIS EDITIONEM

MONUMENTUM

CARITATIS PERPETUAE ATQUE IMMUTABILIS

ESSE VULT

EDITOR.

A = Ven. A (Nr. 6, Rothe Texten.)

C = Laur. 32, 3 (Nr. 14). cf. Wil. Tl. 4, 2

D = Laur. 32, 15 (Nr. 15)

G = Vind. 39 (Nr. 92). Ludw: X. Allen: Vi²

H = Vind. 117 (Nr. 95) Ludw: H. Allen: Vi⁵

L = Vind. 5 (Nr. 105). Ludw: H.⁶ Allen: Vi¹

Die Herausg. der Wiener Hss. in der Housier-
Edition traditionell seit F. L. Alder, *Homeri Opera ad
codem Vind. [G] graeco expressa*. Vienne 1789. 1790
(cf. Allen Prolog. 265, 4).

PRAEFATIO.

Easdem rationes secutus, quas in editione Odysseae ante hos quinque annos vulgatae mihi tenendas putavi, Iliadis editionem comparavi, de qua lectores benevolos paucis praemonitos esse velim.

In tanta copia librorum manuscriptorum, quibus haec carmina continentur, eos mihi potissimum eligendos duxi, qui et vetustate et praestantia eminent, quorum principes sunt Venetus A, omnium qui adhuc innotuerunt longe praestantissimus, et Laurentianus D, liber optimae notae et adhuc fere incognitus. His libris summa cum diligentia collatis adiunxi tres ^{321, 14} Vindobonenses et Laurentianum ^{322, 5} alterum, qui post D proximum locum obtinet, deinde fragmenta antiquissima in papyro scripta nec non fragmenta Ambrosiana et quae ex palimpsesto Syriaco Curetonus edidit. Nec testimonia veterum scriptorum et grammaticorum Graecorum mihi praetereunda esse censui, quo factum est, ut haec Iliadis editio variis lectionibus undique congestis sit ornata.

Imprimis autem id egi, ut textum ederem, qui proxime accederet ad Aristarcheam recensensionem, quae omnium iudicio praestantissima et accuratissima habetur, a qua non nisi gravissimis de causis recessi. Hanc etiam omnibus libris dissentientibus secutus sum cum multis singulis locis tum in scripturis ἦδη, ἐστήχει, ἔλκον, ἤχι, ἐβήσετο, ἐδαισεν, aliis. Ubi de Aristarchi scriptura nihil certi est traditum, eas lectiones praetuli, quae optimorum librorum fide et auctoritate nituntur, secutus praecipue Venetum A et Laurentianum D, in quibus haec carmina incorruptissime et integerrime sunt

servata. Digammi rationem habui fere nullam, neque ἐγὼ εἶπω B 139, I 26, 704, M 75, δὴ ὅπα Γ 221 propter digammum scripsi, sed motus auctoritate librorum optimorum, conf. E 475, Z 90, ubi ἐγὼν ἰδέειν et ὅς οἱ libris invitis non mutavi.

In orthographia iisdem rationibus ductus sum, quibus in editione Odysseae, idem versus eos tantum inclusi, qui a libris vel omnibus vel melioribus absunt. Hac in re iis assentiri non possum, qui versibus quam plurimis damnatis omnes discrepantias in his carminibus amoveri posse sibi persuasum habeant. Constitui enim haec carmina integra edere, sicuti nobis per tot secula sunt tradita, non qualia fuisse ante Solonis aut Lycurgi tempora quidam sibi fingunt.

Prolegomena alteri volumini adiciuntur; nunc enim mortem lugeo coniugis optimae, qui III. die mensis Decembris huius anni praematura morte obiit, qua calamitate ita sum percussus, ut ab omni omnino negotio abhorream.

Χαῖρε φίλη κεφαλή, γλυκερὸν φάος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
θαλπωρὴ καὶ χάρις πελέσκειο, νῦν δὲ θανούσα
ἄβδητόν μοι πένθος ἐνὶ μεγάροισιν ἔθηκας.
χαῖρε φίλη, σέο δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὅφρ' ἂν ἐγὼ γε
ζωοῖσιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὁρώωη.

Dabam Lentiae die XV. mensis Decembris
anni MDCCCLXXII.

ΙΛΙΑΔΟΣ Α.

Μῆνιν ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε,
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀΐδι προΐαψεν
 ἥρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεύχε κύνεσσιν
 5 οἰωνοῖσι τε πᾶσι, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή,
 ἔξ οὔ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
 τίς τάρ σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός. ὃ γὰρ βασιλῆι χολωθείς
 10 νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί,

VARIA LECTIO. 1 Πηληϊάδεω: πηλειάδεω H, ei ex corr. — 2 ἔθηκε CDEGHL, Apoll. de Synt. 136, 27; 223, 11. Eustath. 256, 16; 1257, 36. Etym. Mg. 416, 3. Bachm. Anecd. II, 55, 13. ΕΘΗΚΕ Ambros.: vulgo ἔθηκεν cum AF et Apoll. Lex. 63, 14. — 3 πολλὰς: πολλῶν Matranga

Anecd. 500. — 4 αὐτός H. δὲ ἐλώρια: δ' ἐλλώρια CHLS Townl. Land. Barocc. Mor. (?) Bekk. Anecd. 696, 26. δ' ἐλλώρια Schol. Aristoph. Acharn. 327. δ' ἐλώρια D. δ' ἐλώρια Lips. Eustath. 936, 40. Et. Mg. 173, 3. Rhet. Graec. II, 409, 20. — 5 οἰωνοῖσι τέ CH. — 6 ταπρῶτα GH. ταπρῶτα L. ἐρίσαντες Bekk. An. 735, 3. — 7 τέ CDH. ἀχιλεύς C. — 8 τάρ A Apoll. de Pron. 113 B. Bekk. Anecd. 915, 27; 1145; 1153: vulgo τ' ἄρ. Ambros. T' AP. σφωε: σφῶε CG Plutarchus de Commun. notitiis 14. σφῶι Apoll. de Synt. 167, 8. συνέηκε Schol. T 58, Y 134. — 9 ὃ CDE 23, 4 GHL Schol. M 127. Apoll. Lex. 118, 2. Pseudoplut. 121, 18. Eustath. 1325, 46.

ADNOTATIO CRITICA. 3 ψυχὰς Aristarchus: κεφαλὰς Apollon. Rhodius cf. Scholl. H 330, A 55. — 4, 5 ὅτι Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus. — 5 πᾶσι: Zenodotus δαῖτα, cf. Athen. I, 21 pg. 12; Suid. Lex. I, 1, 1190, 7; Eustath. 19, 45. βουλή: βουλῇ Nicanor cum aliis teste Eustath. 20, 12. — 6 διαστήτην: τινὲς γράφουσιν ἐνταῦθα „διὰ στήτην ἐρίσαντο“ Eust. 21, 43. — 8 σφωε Aristarchus et Apollonius Dyscolus: ὅτι Ζηνόδοτος σφῶϊν ἔγραψεν Aristonicus, vide H. T. 356. cum Zenodoto faciunt Dionysius Sidonius et Seleucus, scribentes σφῶϊ (non σφῶϊν), conf. Schol. L et Apollon. de Synt. 167, 9 τὴν γὰρ τοιαύτην γραφὴν (σφῶϊ) καὶ Κέλευκος προκρίνει καὶ ἄλλοι πλείστοι, παρατιθέμενοι καὶ ἐκδόσεις Ὀμηρικάς.

οὔνεκα τὸν Χρῦσιν ἡτίμασεν ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης. ὃ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 λυγρόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 15 χρυσεῷ ἀνὰ κήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοῦς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δῶν, κοσμήτορε λαῶν.

Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι.
 20 παῖδα δ' ἐμοὶ λύσσετε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι
 ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 25 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 μή σε γέρον κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχέω
 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ κήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.

V. L. 11 ἡτίμασεν A Lips. a man. sec. Vrat. a. Apollon. de Synt. 66, 26; de Coni. 505, 13. Schol. Ω 315. Cram. An. Par. III, 117, 24. Hesychius II, 294. HTIMACEN Ambros. 1. man. ἡτίμασε Pseudoplat. 174, 36. ἡτίμασεν Bekk. Anecd. 934, 18. ἡτίμας' L Schol. A 340, M 127. ἡτίμασεν DE 24, 11 Ambros. 2. man.: v. ἡτίμας'. — 12 ὃ ACDE 70, 12 HL Et. Mg. 614, 8. — 13 φέροντ' A. — 15 λίσσεται A: ceteri ἐλίσσεται. — 16 μάλιστα, δῶν L. — 17 ἀτρεΐδαί τε L. εὐκνήμιδες CGHL. — 20 δ' ἐμοὶ ACDL Lips. Mosc. 1. Apollon. de Synt. 14, 25; 121, 17. δ' ἐμοὶ H: δέ μοι E 24, 29; 28, 2; 4. GS Hesych. III, 253. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύσσετε AGHS Cant. Lips. 1. man. Apollon. de Synt. 14, 25: λύσαι τε Eust. 28, 4. Vrat. A Mör. Cant. Bachm. Anecd. II, 67, 32. λύσσετε CDE 24, 29; 28, 2 L Vrat. c. Townl. Apoll. de Synt. 121, 17. δέχεσθαι AD Vrat. c. Townl. Apollon. de Synt. 78, 21; de Pron. 101 C. δέχεσθαι H: δέχεσθε CE 28, 2 GLS Lips. man. sec. — 22 ἐπευφήμειαν L. — 25 ἐπὶ: ἐπὶ CDL. ἔτελλε ACGHL: v. ἔτελλεν. — 27 δηθύνοντα CDS Mor. Vrat. a. αὖτις: αὖθις CH Barocc. Bachm. Anecd. II, 193, 12. — 28 μή νύ τοι AGHL.

A. c. 12-15 ἀτερῆσκοι' οὐ καλῶς γὰρ ἐν τοῖς ἐξῆς (371 sqq.) μετετέθησαν Aristonicus. — 14 στέμματ' Aristarchus: alii fortasse στέμμα τ'. — 15 λίσσεται Aristarchus, conf. 374. ὅτι τὸ ἐλίσσεται ἐβιάσαντο τινες δαδῶναι Eustath. 26, 1. — 16 Ἀτρεΐδα: ~~στι~~ ὅτι τινὲς ἀτρεΐδας Aristonicus, unde Zenodotum ἀτρεΐδας scripsisse conieci H. T. 60. — 20 ἐμοὶ ὀρθοτονεῖται Schol. BL. τὸ δὲ δέχεσθαι ἀντὶ προστακτικοῦ ἀπαρέμφατον Schol. BL, ita Apio et Herodorus teste Eust. 28, 2. — 22-25 asteriscis notandi erant, cf. 376-79, quibus in cod. A obeli et asterisci adpicti sunt. — 24 Zenodotus Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνονoc.

- τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 30 ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης,
 ἵστον ἐποιομένην καὶ ἑμὸν λέχος ἀντιώσσαν.
 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, καώτερος ὥς κε νῆσαι.
 ὥς ἔφατ', ἔδειξεν δ' ὁ γέρων καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
 βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 35 πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἡρᾶθ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡύκομος τέκε Λητώ·
 κλυθὶ μευ ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσῃν ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε Ζαθέην Τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Ἰμινθεύ, εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 40 ἢ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πτόνα μηρί' ἔκῃα
 ταύρων ἢ δ' αἰγῶν, τὸ δέ μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 45 τόξ' ὥμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.
 ἔκλαγξαν δ' ἄρ' οἱστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
 αὐτοῦ κινήθέντος· ὃ δ' ἦγε νυκτὶ ἑοικώς.
 ἔζειτ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἔηκε·
 δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπώχετο καὶ κύνας ἀργούς,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκὲς ἐφίεις
 βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκῶν καίοντο θαμειαί.

V. L. 29 τήνδ' GL. — 33 ὥς φάτο L. ἔδειξεν: libri ἔδδειξεν. ἔδδειξε E 31, 30 FH Bekk. Anecd. 835, 1. — 38 Κίλλαν: πολλὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων τὸ Κίλλας Κίλλος γράφουσιν Eust. 33, 43. — 39 εἴ ποτέ: ὥς ποτέ Schol. Θ 203. ἔρεψα H et in marg. ἔα. — 40 omitt. D in textu. καταπτόνα ACGL. ἔκῃα Max. Tyrius Diss. XXVIII, 6. — 41 omitt. H in textu. τὸ δέ: τὸδε DE 36, 33 G. τὸδε C. κρήνην L. — 45 ἀμφηρεφέα: ἀμφηρεφέα DL Vrat. a. Mose. 3. — 46 ἐκλαγξαν Lips. 1. man. ἄρ': ἄρ ADGHL Heraclides Alleg. C. 12. — 47 δ δ' AGL. ὅδ' CH: v. ὁ δ'. ἦγε G. — 48 μετὰ CG ἔηκε CL. ἔηκε A. ἔηκε DH: v. ἔηκεν. — 51 βέλος γ' S. ἐφίεις: ἀφίεις S Mose. 3. — 52 βάλλ' D.

A. c. 29—31 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 33 ἔδειξεν Aristarchus. — 34 ἀκέων: ὅτι Ζηνόδοτος διὰ τοῦ χ (ἀχέων) Aristonicus. — 41 τὸ δέ: ἀριστάρχος δύο μέρη λόγου τὸ τὸ δέ μοι, ἡρωδιανὸς ἐν Schol. A. Ptolemaeus Ascalon. τὸδε, conf. H. T. 362. — 42 τίσειαν: τίσειεν Zenodotus, cf. Düntzer. de Zenod. p. 64. — 46, 47 Ζηνόδοτος ἡθέτηκεν οὐ καλῶς Schol. A. — 47 Zenodotus νυκτὶ ἐλυθεῖς Aristonicus ad M 463. — 49 βιοῖο: Ἀριστάρχου ὁ τόνος παρὰ τὴν βίαν, conf. H. T. 217. — 52 θαμειαί Aristarchus: Pamphilus θαμείαι, v. H. T. 279.

ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὦχετο κῆλα θεοῖο,
 τῇ δεκάτῃ δ' ἄγορῃν δὲ καλέσκατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
 55 τῷ γάρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
 κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὄρατο.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γέγοντο,
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε πάλιν πλαγχθέντας οἶω
 60 ἄψ' ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν,
 εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμός Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ τίνα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα
 ἢ καὶ ὄνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν,
 ὅς κ' εἴποι ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 65 εἴ τ' ἄρ' ὁ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἐκατόμβης,
 αἶ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων
 βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
 ἦ τοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας Θεστορίδης, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
 70 ὅς ῥ' ἦδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα,
 καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἰσω
 ἦν διὰ μαντοσύνην, τὴν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·

V. l. 54 ἀγορῇν δὲ Α: v. ἀγορήνδε. ἀγορήνδ' ἐκαλέσκατο S Vrat. b.
 δ' ἐκαλέσατο Cram. An. Par. III, 374, 35. ἀχιλεύς C 1. man. — 55 ἐπὶ:
 ἐν (i. e. ἐνὶ) Eust. 45, 20 et 30. — 56 ὅτι ῥα CDE 45, 43 GHJ Eustath.
 1854, 57. θνήσκοντας Α: ceteri θνήσκοντας. — 57 οἱ δ' CGHL, ceteri
 οἱ δ'. ὁμηγερέες S Laud. Vrat. a. Mosc. 1. τε γέγοντο H Vrat. a. b.
 Schol. Θ 2: vulgo τ' ἐγένοντο. — 58 ἀχιλεύς C. — 59 * πάλιν πλαγχθέν-
 τας: v. παλιμπλαγχθέντας. παλιμπλαγχθέντας CGHL Apollon. Lex. 24, 26.
 παλιπλαγχθέντας D. παλιμπλαγχθέντα S. — 60 αἶ κεν C. — 61 ἐπειδὴ
 πόλεμός τε δαμᾷ Eust. 46, 34. — 63 γάρ τὸ ὄναρ L. — 64 ὅς εἴποι E.

ὅς κ' εἴπη L. εἴπη^{οι} H. — 65 εἴ ταρ A Schol. A 93. Bekk. Anecd. 1147:
 ceteri εἴτ' ἄρ'. εἴτ' ἄρ DGH. εἴ θ': ἦδ' Α. ἦδ' CDGHLs. — 66 κνίσης
 AD: κνίσης CGHL. — 67 ἀπο CDL. ἀπο Apoll. Lex. 34, 15. — 68 ἦ
 τοι: libri ἦτοι. ἄρ': ἄρ AGL. καταρέζετο DH 1. man. L. — 70 ΗΙΔΗ
 Ambros. ἦδη G. ἦδαι L Mor. Vrat. b. Mosc. 1. man. sec. τάτε ὄντα L
 Etym. Gud. 236, 36.

A. c. 54 Zenodotum ἀγορῇν ἐκαλέσκατο scripsisse coniecit Düntzer.
 de Zenod. p. 72. — 56 θνήσκοντας, vid. H. T. 282. ὄρατο: ὅτι Ζηνόδο-
 τος ὀρήτο γρ. Aristoniceus, v. H. T. 302. — 59 παλιμπλαγχθέντας
 Aristarchus, v. H. T. 313. — 60 εἴ κεν: Zenodotus οἱ κεν. — 63 Ζηνό-
 dotos ἡθέτηκεν Aristoniceus. — 65 εἴ ταρ Herodianus, cf. H. T. 359.
 — 66 κνίσης Aristarchus: alii κνίσης. — 68 Zenodotus ἐκαθέζετο, cf.
 Scholl. A 611, γ 402, ζ 1. — 69 Κάλχας: μάντις Zenodotus.

- ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαι με, διίφιλε, μῆθησθαι
 75 μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἐκατηβελέταο ἄνακτος.
 τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοσσον
 ἥ μὲν μοι πρόφρων ἔπescin καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 ἥ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατέει καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
 80 κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χύσεται ἀνδρὶ χέρη·
 εἴ περ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέσῃ,
 ἀλλὰ τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσῃ,
 ἐν στήθεσιν ἐοῖσι. σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαύσεις.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 85 θαρσύνει μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὅτι οἶσθα.
 οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διίφιλον, ὃν τε σὺ Κάλχαν
 εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 σοὶ κοίλῃσιν παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίει
 90 κυμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἶπης,
 ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 καὶ τότε δὴ θάρσυνε καὶ ἤνθα μάντις ἀμύμων·
 οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,

V. l. 73 ὃ σφιν AD 1. man. G Vat. Harl. Lips. Eton. Mosc. 1. 3. a man. rec. ὃ, σφιν C: ὃς σφιν D. 2. man. HL. OCCΦIN Ambros. *εὖ φρονέων: εὖ φρονέων DHLS, ceteri εὐφρονέων. — 74 διίφιλε CDGHLs Et. Gud. 270, 40. Cram. Epim. 215, 17. — 76 τοι γὰρ ACL. — 77 ἥ: ἥ C Schol. N 153, ο 31. εἰ G. ἔπesci GH. ἔπesci C. — 80 χέρη CE 55, 1 et 24; 200, 42. — 81 καταπέσῃ C. καταπέμῃ S. καταπέσοι Vat. Land. — 82. ἀλλὰ τε: ἀλλὰ γε CE 52, 39 GHl Aristot. Rhet. II, 2. Et. Mg. 406, 28. Diog. Laert. VII, 1, 63. ἀλλ' ἄγε S. — 83 σαύσης D 1. man. — 84 ἀχιλεὺς C. — 85 θαρσύνει, μάλα L. ὃ, τι L. — 86 διίφιλον ACD E bis GHLS. Κάλχαν: κάλχα D. — 88 ζῶντος D. — 89 κοίλῃσιν: κοίλαις E bis G. ἐποίει: ἐφῆσει Vrat. a. Bachm. Anecd. II, 59, 12. — 90 σὺν πάντων D. — 91 Ἀχαιῶν: ἐν στρατῷ ACDEGHL. — 93 ἄρ': ἄρ ADGHL Apoll. Lex. 79, 31. οὐθ': οὐδ' ACDHLS.

A. c. 73 ὃ σφιν Aristarchus, cf. H. T. 326. ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπειτα πτερόντα προσήνθα Zenodotus. — 80 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus. Ζηνόδοτος ἀθετεῖ τὸν στίχον, κακῶς Schol. BL. — 83 φράσαι: φράσαν Zenodotus, vid. Apollon. Lex. 165, 8. — 85 Aristarchus οἶσθα: οἶσθας Zenodotus? cf. Eust. 1773, 27, H. T. 320. — 86 Κάλχαν: Zenodotus Κάλχα, cf. Schol. N 68, 222. — 91 Ἀχαιῶν editiones Aristarchi, Zenodoti, Aristophanis, Sosisigenis. — 93 οὐ τ' ἄρ' Herodianus: οὐ τ' ἄρ' Ptol. Ascalonita, cf. Cram. Epim. 415, 21, H. T. 360.

- ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἡτίμης' Ἀγαμέμνων,
 95 οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα·
 τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἡδ' ἔτι δώσει.
 οὐδ' ὁ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει,
 πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 100 ἐς Χρῦσιν· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπύθοιεν.
 ἦ· τοι ὁ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 ἥρως Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναί
 πύμπλυντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι εἴκητην.
 105 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀκκοῦμενος προσέειπε·
 μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
 αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας,
 καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
 110 ὥς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
 οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσίδος ἀγλά' ἄποινα
 οὐκ ἔθελον δέεσθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
 οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,

V. l. 94 ἡτίμας LS. — 96 τοῦνεκα ἄλγε' G. ἄρ': ἄρ DH. ἐκατη-
 βόλος S. — 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπώσει: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας
 ἀφέρει ACDEGHLS. — 98 ἀπο CDL. ἐλικώπιδα D. — 101 ἦ τοι: libri
 ἦτοι, ἄρ GL. κατὰρ A. καταρῆζετο CDH 1. man. — 102 εὐρὺ κρείων A:
 ceteri εὐρυκρείων, utrumque Eust. 57, 25. — 105 κακοκκοῦμενος EG. τὸ
 κακοκκοῦμενος καὶ ἐν δυὶ λέξεσιν εὐρίσκεται „κάκ' ὀκκοῦμενος“ ἐν ἀντι-
 γράφοις δηλοῦται παλαιοῖς Eust. 59, 36. προσέειπε ACGHL: v. προσέει-
 πεν. — 106 οὐ πῶ ποτέ: οὐ πῶποτε A. οὐ πῶ ποτέ EGL. οὐ πῶ
 ποτέ H. εἶπας E 60, 27. Zonar. Lex. 1256: εἶπας A Cant. Vrat. c. A.
 Lips. Bekk. An. 763, 19. εἶπας DE 60, 31 GHLS. εἶπες C. — 107 ἐστὶ G.
 — 108 οὔτε τί: οὔτε τι GH. οὔτε τι CE 60, 11; 147, 19 LS Land. Vrat.
 a. Mosc. 1. Townl. οὐδέ τι AD. οὐτ' ἔτι Barocc. εἶπας: εἶπες DH 1.
 man. Townl. *οὔτε τέλεσσας: v. οὐτ' ἐτέλεσσας. ACDGHLS οὐδ' ἐτέλε-
 σας. — 113 γάρ ῥα DGHL.

A. c. 95 ἀθετεῖται Aristonicus. — 97 Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν
 ἀπώσει editiones Aristarchi, Rhiani, Massiliensis: λοιμοῖο βαρείας χεῖρας
 ἀφέρει Zenodoto tribuit Didymus. — 100 τότε: αἱ Zenodotus. — 102
 εὐρὺ κρείων: εὐρυκρείων, cf. H. T. 314. — 103, 104 ἀστερίσκος παρά-
 κειται, ὅτι ἀμφότεροι εἰς τὴν Ὀδυσσεϊαν (δ 661, 662) μετὰκινεῖται οὐκ
 ὀρθῶς Aristonicus, cf. Schol. δ 661. — 106 οὐ πῶποτε Aristarchus,
 H. T. 348. εἶπας Aristarchus. — 108 οὐδέ... οὐδ' Aristarchus et Aristo-
 phanes: ceteri οὔτε... οὐτ'. — 110 ἀθετεῖται Aristonicus.

- κουριδίης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἔθεν ἐστι χερείων,
 115 τὸ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον
 βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὺν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
 Ἀργείων ἀγέραστος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
 120 λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
 πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;
 οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήια κείμενα πολλά·
 125 ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
 λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγγεῖρειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς
 δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
 130 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 μὴ δὴ οὕτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,

V. L. 114 οὐ ἔθεν ἐστι A Apollon. de Pron. 198 A. Bekk. Anecd. 1146. Et. Mg. 498, 21. Schol. Γ 128: οὐ ἔθεν ἐστὶ GH L Et. Mg. 638, 6. οὐ ἔθεν ἐστὶ CE 61, 29. οὐ ἔθεν ἐστὶ D. τὸ οὐ ἔθεν ἐστὶ χερείων τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα οὐ ἔθεν προπαροξυτόνως ἔχουσιν Eust. 61, 30. — 115 οὐτ' ἄρ: οὔτε E 61, 32. οὔτε CL. οὔτε A. — 116 ὥς A Apoll. Lex. 170, 17. Cram. Epim. 449, 17. Io. Alexandr. 31, 33: vulgo ὥς. εἰ τόγ' ἀρίστον L. — 117 σὺν: σόον ACEGHLS Schol. A 528. Io. Alex. 41, 12. Thomas Mag. s. v. βούλομαι. Bekk. An. 696, 21; 963, 32. Cram. Epim. 189, 24; 193, 24; 393, 19. An. Par. III, 126, 14. Eustath. 1110, 17. Et. Mg. 415, 33; 56. Et. Gud. 673, 20. σόον Apoll. de Coni. 489, 16. σὺν D Cram. An. Par. 302, 26; 315, 32. — 119 ἔοικε ACEG: v. ἔοικεν. — 120 λεύσσετε: λεύσετε CD Apoll. Lex. 118, 5. λεύσατε G. τό γε: τότε Vrat. a. ἄλλη ACE Apoll. Lex. 118, 5: ἄλλη DGHL. — 123 πῶς τὰρ τοι A. πῶς ἂν τοι E 63, 37. — 124 οὐδέ τι πῶ CDGHLS. οὐδέ τι πῶ A. — 127 τήνδε A: ceteri τήνδε. — 129 δῶσι: δῶσι EGH Schol. Π 57. Apoll. Lex. 155, 12. Plutarchus de Aud. poët. 10. δώσει D. Τροίην: τροίην ACDEG. τρωίην Apoll. Lex. 155, 12. εὐτείχεον L. — 131 *μὴ δὴ: libri μὴ δ'. ἀχιλεῦ C.

A. c. 114 Herodianus cum Aristarcho οὐ ἔθεν. — 116 ὥς Tyrannio cum Aristarcho, cf. H. T. 380. — 117 Ζηνόδοτος ἡθέτηκεν Aristoniceus. Aristarchus σὺν, non σόον. — 120 λεύσσετε: λεύσετε, cf. H. T. 305. — 122 φιλοκτεανώτατε Aristophanes teste Seleuco apud Eustath. 1441, 18. — 124 πῶς Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes. — 126 ταῦτ': Tyrannio ταῦτ', ἵν' ἢ τὰ αὐτά. — 129 Τροίην Zenodotus: Aristarchus Τροίην. — 131 μὴ δὴ conf. H. U. 281.

- κλέπτε νόω, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.
 ἢ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως
 ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ὑποδοῦναι;
 135 ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ
 ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
 εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 ἢ τεδὼν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος
 ἄξω ἐλών· ὃ δέ κεν κεχολύσεται, ὃν κεν ἴκωμαι.
 140 ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεθα καὶ αὐτίς,
 νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διάν,
 ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
 θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηίδα καλλιπάρῃον
 βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
 145 ἢ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς ἢ δῖος Ὀδυσσεύς
 ἢ ἐὼ Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
 ὄφρ' ἦμιν ἐκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ρέζας.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 ὦ μοι ἀναιδείῃν ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
 150 πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπescin πείθηται Ἀχαιῶν
 ἢ ὁδὼν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἤλυθον αἰχμητῶν
 δεῦρο μαχηρόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοί εἰσιν.
 οὐ γάρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,

V. L. 133 ἔχεις C. ἔχη Philemo gramm. 228, 10. αὐτως ACDL: αὐ-
 τως G Philemo 228, 10. Zonar. Lex. 478. — 134 τήνδ' A: ceteri τήνδ'.
 — 136 ἄρσαντες A Bekk. Anecd. 1230: vulgo ἄρσαντες. — 137 δώωσιν:
 δώσουσιν E 66, 26* G. — 138 Ὀδυσῆος DGH 1. man. — 139 δ L. ὁδέ
 CD. — 140 μεταφρασόμεθα D. αὐτίς CD. — 141 ἐρύσσομεν D. — 142 ἐς
 δ' libri: ἐν δ' Rhet. Gr. II, 437, 6. εἰς δ' Vrat. b. ἐπιτηδὲς S. — 143
 ἀν CD. αὐτὴν: αὐτῇ L. — 146 ἢ ἐὼ L. — 147 ἦμιν A Et. Mg. 432, 35.
 Cram. Epim. 188, 5. cf. Et. Gud. 243, 33: vulgo ἦμιν. — 148 ἄρ DGL.
 ἀχιλλεύς C. — 149 ὦμοι ACG. — 150 ἔπesci H Rhet. Gr. III, 124, 5.
 πείθοιτο S. — 151 ἐλθέμεναί τ' S. — 152 τρώων CGL. — 153 οὐ τί μοι
 ADE 70, 16 et 18: v. οὐτί μοι. — 154 γάρ πῶ ποτ': libri γάρ πῶποτ'.
 H γάρ πῶ ποτ'. οὐδέμεν CL.

A. c. 133 αὐτως conf. H. T. 210 et Γ 220, Ψ 268, Ξ 151. — 133,
 134 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 136 ἄρσαντες Aristarchus: Herodianus
 ἄρσαντες, cf. H. T. 204. — 139 ἀθετεῖται Aristonicus, cf. Bekk.
 Anecd. 736. Villos. Anecd. II, 173. Eustath. 67, 28. — 142 διὰ τοῦ ν
 ἀρίσταρχος ἐν δ' ἐρέτας Didymus. — 143 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristo-
 nicus. — 147 ἦμιν: οὕτως ὀξυτόνως τὴν ἀρχουσαν τοῦ ἡμιν Hero-
 dianus. — 154 οὕτως ὕφ' ἐν πῶποτε Ἀρίσταρχος Herodianus.

- 155 οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβύλακι βωτιανείρῃ
 καρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταῶ
 οὔρεά τε σκιοέοντα θάλασσά τε ἡχήεσσα·
 ἀλλὰ κοί, ὦ μέγ' ἀναιδές, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάω κοί τε κυνώπα
- 160 πρὸς Τρώων· τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίσεις·
 καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλείς,
 ὦ ἐπι πολλὰ μόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
 οὐ μὲν κοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρως· εὖ ναιόμενον πτόλιεθρον·
- 165 ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάκιος πολέμοιο
 χεῖρες ἐμαὶ διέπους· ἀτὰρ ἦν ποτε δακμὸς ἴκηται,
 κοί τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 ἔρχομαι ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 νῦν δ' εἰμι Φθίην δ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν
- 170 οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω
 ἐνθάδ' ἄτιμος εἶναι κερωνίσιν, οὐδέ σ' οἶω
 τὸν δ' ἡμεῖβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγὼ γε
 λίσσομαι εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· παρ' ἐμοὶ γέ καὶ ἄλλοι,

V. l. 156 ἐπεὶ ἦ CGS Io. Alexandr. 42, 19. ἐπειὶ ΔΗ 2. man.: vulgo ἐπειὶ. — 158 ἀλλὰ σὺ Α. ἐσπόμεθ' D. — 160 τρώων CGL. ἀλεγίσης Vrat. a. — 162 ἐπι D: ceteri ἐπι. πολλὰ μόγησα: libri πόλλ' ἐμόγησα. — 163 οὐ γὰρ κοί Plut. de Aud. poet. 10. μέν κοί GHL. — 164 τρώων CGL. εὖ ναιόμενον ACDGHLS Vrat. a. Mosc. 1. Plut. de Aud. poet. 10: alii εὐναιόμενον. — 165 πολέμοιο D. — 168 ἐπεὶ κε κάμω: ἐπεὶ κεκάμω Et. Gud. 311, 49. ἐπεικεκάμω Bekk. Anecd. 1158. ἐπὶν κεκάμω ACDE 73, 10 GHLS Et. Mg. 499, 7. — 169 Φθίηνδε ἐπεὶ Draco de Metr. 96, 24. ἐπεὶ ἦ CGS Schol. A 219. Apoll. Lex. 81, 28. Et. Mg. 414, 51; 415, 7. ἐπειὶ ΔΕ 73, 16; 118, 33 H 2. man.: ἐπειὶ ΔΗ 1. man. L Plato Hipp. min. 370 C. φέρτερον: λῶιον Plato Hipp. min. 370 C. — 171 ἄφρονος Baroce. Mor. Mosc. 1. ex corr. — 173 εἴ τοι: ἦτοι D. *ἐγὼ γε: libri ἔγωγε. — 174 παρ' CDH Et. Mg. 123, 53; 315, 8; 651, 27. Cram. Epim. 154, 12: παρ' AEGl Cram. Epim. 363, 1. An. Par. III, 314, 11. *ἐμοὶ γε: libri ἐμοίγε.

A. c. 156 ἐπεὶ ἦ Herodianus. — 157 σκιοέοντα: σκίωντα διὰ τοῦ ὦ ἀρίσταρχος Didymus. — 159 ἀρνύμενος Zenodotus. — 160 Ζηνόδοτος ἡθέτηκεν Aristoniceus. — 162 ἰακῶς τὸ ἐμόγησα αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 163 ὅππότε: οὐδ' ὅτ' Zenodotus. — 168 ἐπεὶ κε κάμω Herodianus cum Aristarcho, cf. ad H 5 et H. T. 294. — 169 Φθίην δ': οὕτως σὺν τῷ δ αἱ ἀριστάρχου φθίην δέ καὶ ἡ Ζηνοδότου ὁμοίως Didymus. aliter Schol. ap. Cram. An. Par. III, 275, 8 Ζηνόδοτος δέ χωρὶς τοῦ δε, conf. Düntzer. de Zenod. 72. — 173 ἔγωγε et 174 ἐμοίγε Herodianus, cf. H. T. 231. — 174 παρ' Herodianus, cf. χ 106.

- 175 οἱ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεὺς.
 ἔχθιστος δέ μοι ἔσσι διωτρεφένων βασιλῆων.
 αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 εἰ μάλα καρτερός ἔσσι, θεός που κοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε κῆς καὶ κοῖς ἐτάροισι
 180 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε, σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,
 οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε·
 ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηίδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισι
 πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηίδα καλλιπάρηον
 185 αὐτὸς ἰὼν κλισίην δέ, τὸ σὺν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
 ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγὴ δὲ καὶ ἄλλος
 ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἄντην.
 ὡς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριζεν,
 190 ἦ ὃ γε φάσσανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
 τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 εἶος ὃ ταῦθ' ὤρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 ἔλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ζῆφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 195 οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.

V. l. 175 μητίετα L. — 176 δέ μοι ἔσσι ACDGHL. — 177 γάρ κοὶ H. — 178 καρτερός ἔσσι DH. κρατερός C. θεός ποῦ κοὶ CDGH. τότε δῶκεν S. — 179 ἐτάροισι A Ambros. CDGH. — 183 ἐτάροισι A Ambros. CDGH. — 184 καλλιπάρηον GL Schol. O 97: καλλιπάρηον ACDH. καλλιπάρειον Bekk. An. 1290. — 185 κλισίην δέ AH. *ἐξ: libri eū. EIDHC Ambros. — 186 CTYΓEH Ambros. στυγέει L. — 187 φάσθαι ACDGH. — 188 φάτο D. — 189 μερμήριζεν GHL. Cant. Barocc. Mor. — 190 ἦ: ἦ C. ἐρυσσάμενος C. — 191 ὃ δ' Apoll. Lex. 36, 11. ὅδ' CDL. ὃ δὲ G. ἐναρίζοι ACD Apoll. Lex. 36, 11: ἐναρίζοι H ex corr. LS. ἐναρίζει G. ἐξεναρίζοι Eust. 22, 13; 98, 4. — 192 ἦε A Io. Alex. 41, 27. Schol. δ 372: ceteri ἦε. — 193 *εἶος: libri ἕως cum Et. Mg. 824, 9. Eust. 555, 5. Dracone de Metr. 8, 15. Bekk. An. 832, 24. Pseudoplut. 135, 45. Schol. Ω 154. δ ACDL Draco de Metr. 8, 15. Et. Mg. 824, 9. Pseudoplut. 135, 45. Eust. 555, 5. ὄρμαινε D. — 195 προ DHL.

A. c. 175 μητίετα Aristarchus, non μητίετα. — 177 obelus cum asterisco: ὁρθῶς € 891, conf. Bekk. Anecd. 737, 14. Bekk. Praef. in Schol. Hom. Iliad. p. III. Schol. € 891. Friedlaender. Ariston. pg. 47. — 187 φάσθαι: φάσθαι cf. H. T. 373. — 192 ἀθετεῖται Aristonicus. ἦε Herodianus. — 195, 196 ὄβελος σὺν ἀστερίσκῳ. ὁρθῶς 208, 209.

- στῇ δ' ὀπιθε, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλείωνα,
 οἷψ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγνων
 200 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινῷ δέ οἱ ὄσσε φάνθεν·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 τίπτ' αὐτ' αἰγίοχοιο Διὸς τέκος εἰλήλουθας;
 ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο;
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 205 ἥς ὑπεροπλῆι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσαι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 ἦλθον ἐγὼ παύσους τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθαι,
 οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε·
 210 ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἔριδος, μὴ δὲ ξίφος ἔλκεο χειρί·
 ἀλλ' ἦ τοι ἔπесιν μὲν ὀνειδισον, ὥς ἔσεται περ.
 ὠδε γὰρ ἐξερῶ, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 καὶ ποτέ τοι τρίς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα
 ὕβριος εἵνεκα τῆςδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
 215 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 χρή μὲν σφωίτερόν γε θεὰ ἔπος εἰρύσσεσθαι,
 καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.
 ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἐκλυον αὐτοῦ.

V. l. 197 * ὀπιθε: ὀπισθεν GL, ceteri ὀπιθεν, conf. H. U. 44 sq. —
 198 ὄρατο: ὀρήτο C. — 199 Ἀχιλλεὺς DH 1. m. μετὰ CDL. δὲ τράπετ'
 Cant. Harl. Mosc. 2. — 202 αὐτ': αὐ S Mosc. 2. — 203 ἦ: ἦ EGL
 Apoll. Lex. 91, 12. ἴδῃ: ἴδης G Baroce. ἴδῃ Cram. Epim. 206, 16. —
 204 τὸ δέ: τόδε L. τελέεσθαι: τετελέεσθαι ACDEGHLS. — 205 vulgo
 ὀλέσση: ὀλέσσαι CD Townl. ὀλέσαι S. — 207 τὸ σὸν: τεόν E 88, 5. —
 208 προ ACDL. — 209 θυμῷ omitt. D hic et 196. — 210 μὴ δὲ CDGHL
 Et. Mg. 331, 7. Zonar. Lex. 694. — 211 * ἦ τοι: libri ἦτοι. ἔπεσσι D.
 — 212 τὸ δέ: τόδε HL. — 213 ποτέ σοι E 94, 27 H. — 216 χρή με G.
 εἰρύσσεσθαι ACDGHL. — 217 ἐπιπείθεται DH 1. man.

A. c. 198 Zenodotus ὀρήτο, cf. 56. — 203 Aristarchus ἴδῃ: ἴδης
 Zenodotus, cf. Cram. Epim. 206, 16; 209, 15. — 204 τελέεσθαι οἶω Ari-
 starchus: alii τετελέεσθαι, Zenodotus τετελεσμένον ἔσται. — 208, 209
 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν, κακῶς conf. Ariston. ad A 216. asterisei cf. 195,
 196. — 210 μὴ δέ, non μὴδὲ scribendum, conf. C. A. J. Hoffmann. Das
 21. und 22. Buch der Ilias I, pg. 113. — 212 τὸ δὲ Herodianus. τετε-
 λέεσθαι οἶω Zenodotus. — 214 ἡμῖν Aristarchus: ἡμῖν Herodianus, cf.
 Schol. BCL. — 218 αὐτοῦ: αὐ τοῦ Doederl. Emend. Homer. (1858)
 pg. 11.

- ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρὴν κώπη χέθε χεῖρα βαρεῖαν,
 220 ἄψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
 μύθῳ Ἀθηναίης· ἦ δ' Οὐλύμπον δὲ βεβήκει
 δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.
 Πηλείδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο·
 225 οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῶ θωρηχθῆναι
 οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
 τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἶδεται εἶναι.
 ἦ πολὺ λυῖόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 230 δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σεθεν ἀντίον εἴπῃ.
 δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
 ἦ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λωβῆσαιο.
 ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι·
 ναὶ μὰ τὸδε σκήπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους
 235 φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
 οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἴες Ἀχαιῶν
 ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας
 πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὃ δέ τοι μέγας ἔσsetαι ὄρκος·
 240 ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵζεται υἴας Ἀχαιῶν
 σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

V. L. 220 ἄψ ἐς Plut. de Aud. poët. 8. ἀπίθησε CGH Plutarchus.
 ἀπείθησεν D. ceteri ἀπίθησεν. — 221 ἦ δ' A. ἦδ' CDGHL. οὐλύμπον δὲ
 A. οὐλύμπόνδ' ἐβεβήκει H 1. man. Cant. — 223 ἐξαυτίς C. — 226 οὔτε
 AH. οὔτε CDGL. — 227 ἀριστεῦσιν L. — 228 τὸδε G. — 230
 δῶρα ἀφαιρεῖσθαι G. εἴπῃ⁰¹ S. — 232 ἦ: ἦ DE 91, 14. — 233 ἐπὶ AC. —
 234 τὸδε τὸ σκήπτρον H. — 235 φύσει L. *ἐπεὶ δὴ: libri ἐπειδὴ. —

236 ἀναθλήσει S. περί H. ἔλεψε ACEGH Et. Mg. 328, 28. Eust. 118, 30;
 377, 37; 703, 12; 1003, 54; 1072, 63; 1081, 2; 1410, 5. ἔρεψε S. ἔρεψεν
 L. — 237 φύλλα τε D Bekk. An. 1143. φύλλα τὲ C. — 238 παλάμῃς
 Et. Mg. 166, 42; Et. Gud. 249, 45: παλάμαις ACDE bis GHL Lips. Vat.
 Barocc. Land. Townl. Mosc. 1. — 239 ὃ δὲ ACDE 92, 35 et 36 GH.
 ἔσsetαι ὄρκος: ὄρκος ἔσεται G. Barocc. — 240 εἴ ποτ' S. ἀχιλλῆος C.
 241 τότε: τοῖς CDGHLS. δυνήσεται: δυνήσῃ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. 2.

A. c. 219, 220 Ζηνόδοτος μεταγράφει „ὥς εἰπὼν πάλιν ὥσε μέγα
 ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε“ Schol. A. — 222 δύναται ἀθετεῖσθαι Schol. BL. —
 225—233 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 228 τὸ δὲ Herodianus.
 — 239 ὃ δὲ Herodianus. — 241 οὕτως ἀρίσταρχος τότε δ' οὐτὶ Didymus.

χραιομεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὕφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνουιο
θνήσκοντες πίπτωσι· cὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
χωόμενος, ὅ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτιuas.

- 245 ὥς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ κῆπτρον βάλε γαίῃ
χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητής,
τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
250 τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
ἐφθιάθ', οἱ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδὲ γένοντο
ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοιςιν ἄνασεν.
ὁ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

- ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
255 ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες,
ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
εἰ σφῶν τάδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοιιν,
οἱ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἔστέ μάχεσθαι.
ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἔστων ἐμεῖο.
260 ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν ἠέ περ ἡμῖν
ἀνδράσιν ὠμίλῃα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἱ γ' ἀθέριζον.
οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας οὐδὲ ἴδωμαι,
οἷον Πειρίθοόν τε Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,

V. l. 245 φάτο D. Πηλεΐδης: χωόμενος Athenaeus XI, 488, conf.
β 80. — 249 τοῦ: οὐ E 95, 33; 1628, 32. γλώττης C. — 250 δύο D. —
251 ἠδὲ γένοντο Vrat. a., ceteri ἠδ' ἐγένοντο. — 253 ὁ, σφιν C. δς σφιν
H. 2. man. εὖ φρονέων Et. Gud. 437, 42: εὖ φρονέων CDGHLs Cram.
Erim. 306, 32; 312, 23. vulgo cum A εὐφρονέων. — 254 ὦ πόποι ACE
99, 4. ἀχαιΐδα L. ἀχαιΐάδα C. γηθήσαι C. γηθήσαι H. — 256 τρῶες GL.
μέγα C. — 258 περὶ L Eust. 1226, 8. βουλὴν A: βουλῇ DEGHLS Apoll.
Lex. 129, 12. Schol. C 252. Eust. 44, 31; 951, 29; 1226, 8. Et. Mg. 124, 1;
664, 19. βουλὴν C. μάχεσθαι: μαχηταί Et. Mg. 124, 1. — 259 πειθεσθ'
D. ἔμοιο S Vrat. b. — 260 ἐγὼν L. ἡμῖν ADE 100, 9; 102, 39 H: ὡμῖν
CE 99, 43; 100, 9 GL Apoll. Lex. 82, 17. Et. Gud. 649, 18. — 261 ποτ'
ἐμ' S. ποτ' ἐμ' Mosc. 1. οὐ ποτ' ἐμοιγ' D. μοι ἀθέριζον Et. Mg. 24, 36.
— 262 εἶδον D.

A. c. 249 γλυκίων: γλυκίω Zenodotus. — 251 οἱ οἱ: αἱ οἱ Zenodo-
tus. — 253 ὁ σφιν Aristarchus. — 258 διὰ τοῦ ν βουλὴν οὐ διὰ τοῦ τ. οὐ-
τως ἀρίσταρχος, καὶ ἐν τῇ πολυστήνῳ Didymus. βουλῇ Heraclides,
conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18. — 260 ἡμῖν Aristarchus: Zenodotus
ὡμῖν.

- Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε καὶ ἀντίθεον Πολύφημον
 265 [Θηρέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν].
 κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
 κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
 φηρσὶν ὀρεσκῶσι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
 καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἔλθων,
 270 τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
 καὶ μαχόμεν κατ' ἔμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
 τῶν οἷ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
 καὶ μὲν μευ βουλέων ξύνιεν πείθοντό τε μῦθω.
 ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 275 μήτε σὺ τόνδ', ἀταθός περ ἑών, ἀποαίρεο κούρην,
 ἀλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱέας Ἀχαιῶν·
 μήτε σὺ Πηλεΐδῃ θέλ' ἐριζέμεναι βασιλῆι
 ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 σκηπτούχος βασιλεύς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 280 εἰ δὲ σὺ κάρτερός ἐσαι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
 ἀλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δὲ παῦε τεδὸν μένος· αὐτὰρ ἐγὼ γε
 λίσσομ' Ἀχιλλεῖ μεθέμεν χόλον, ὅς μεγα πᾶσιν
 ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.

V. l. 265 omitt. ACDGHLS Lips. Eton. Townl. 1. man. Vrat. a. 1. man. Mosc. 2. 1. man.: habent H in marg. man. rec. Townl. Vrat. a. Mosc. 2. man. rec. Pausanias X, 29, 10. — 268 φηρσιν: θηρσιν L Lips. Vrat. b. est glossa, cf. Schol. L. ὀρεσκῶσσι G. — 269 ἐγὼν L. μεθ' ὀμίλεον A. μεθ' ὀμίλεον Vrat. a. — 271 ἐμ' αὐτὸν: ἐμαυτὸν C 1. man. DGH 1. man. L Schol. B 366. — 272 μαχέοιτο: μαχέοιντο DH ex corr. — 273 ξύνιεν: ξύνιον CDE 100, 1 GLS Et. Mg. 612, 4. Bachm. Anecd. II, 68, 1. Eust. 22, 3; 1217, 37. — 274 πείθεσθε D. ὕμμες: ὕμμες ADGH. — 277 Πηλεΐδῃ, θέλ' L. Πηλεΐδῃ θέλ' CDE 104, 44 GH 1. man. S Vat. μὴ δὲ σὺ Πηλεΐδῃ θέλ' Zonar. Lex. 623. Πηλεΐδ' ἤθελ' A Lips. Eton. Πηλεΐδ' ἤθελε Cram. An. Par. III, 276, 17. Πηλεΐδῃ 'θελ' Cram. Epim. 203, 6. Πηλεΐδῃθελ' Schol. A 217. Et. Mg. 318, 24. Πηλεΐδῃθελε Schol. O 229. Πηλεΐδ' ἔθελε Cram. An. Ox. III, 263, 22. Πηλεΐδῃθελ' (sic) H ex corr. — 280 δὲ σὺ γείνατο GLS Mosc. 1. — 281 ὅδε ACDE 104, 7 H Townl. Eton. Vrat. b. Schol. Π 54: vulgo ὅγε cum GL. — 283 ΑΧΙΛΗΙ Ambros. ἀχιλῆι C. — 284 ἀχαιοῖσι DH Rhet. Gr. III, 232, 29.

A. c. 269 μεθομίλεον: Aristarchus μεθ' ὀμίλεον. — 271 ἐμ' αὐτὸν Aristarchus, Apollonius de Synt. 140, Herodianus: Zenodotus ἐμωυτόν, conf. H. T. 252. — 273 οὕτως ἢ ἀριστάρχειος διὰ τοῦ ἑ ξύνιεν ὥς κόσμηθεν, cf. H. U. 288. — 277 Πηλεΐδῃθελ' Aristarchus, conf. Schol. A 217, H. T. 235. — 281 ὅδε Nicanor.

- 285 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 ἀλλ' ὅδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 πᾶσι δὲ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσcesθαι οἶω.
- 290 εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
 τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνειδέα μυθήσασθαι;
 τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανός καλεοίμην,
 εἰ δὴ κοὶ πᾶν ἔργον ὑπέξομαι, ὅττι κεν εἴπῃς·
- 295 ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλω, μὴ γὰρ ἐμοὶ γε
 σήμαιν'· οὐ γὰρ ἐγώ γ' ἔτι κοὶ πείσcesθαι οἶω.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, εὐ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλω σῆσι·
 χερσὶ μὲν οὗ τοι ἐγώ γε μαχέσομαι εἵνεκα κούρης
 οὔτε κοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
- 300 τῶν δ' ἄλλων, ἃ μοὶ ἐστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμεῖο.
 εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι, ἵνα γινώσκι καὶ οἶδε·
 αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρωήσκει περὶ δουρί.
- ὥς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν
 305 ἀνστήτην, λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Πηλεΐδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἔϊσac

V. L. 286 γέρων Apoll. Lex. 113, 13. εἰπας LS Land. Mosc. 1. 2.
 — 287 πέρι L. περὶ πάντων ἔμμεναι: πάντων περιέμμεναι E 105, 19.
 — 289 ἃ, τιν' G. OIΩI Ambros. cf. Φ 399. — 291 τοῦνεκά A. — 292 ἄρ
 AGH Apoll. Lex. 157, 6. ἀχιλεύς C. — 294 δὴ κοὶ DEGL. — 295 ἄλ
 λοις CH. — 296 ἐγώ γε τί κοὶ L. ἐγώ γε τι E Vrat. a. Mosc. 2. κοὶ E.
 πείσcesθαι H. — 297 ἐνὶ A. σῆσι ACDGH. — 298 οὐ τι E 107, 2; 698, 9
 GHLS Schol. A 300: οὔτοι ACD Lips. Townl. *ἐγώ γε: libri ἐγώ γε
 cum Schol. A 300 et Eust. 698, 9. ἐγώ D omisso γε. μαχέσομαι ACDE
 Vat. Mor. Vrat. a. Mosc. 1. 2. Cram. Epim. 441, 6: μαχέσσομαι GHLS
 Schol. A 300. Eust. 698, 9. — 299 κοὶ Cram. Ep. 403, 11. οὔτε τῷ
 ACDGHL Et. Mg. 773, 31. Bekk. An. 1144. οὔτε τῷ Cram. Epim. 403,
 11. — 300 ἃ μοὶ ἐστι ACDGHL Eust. 1315, 31. — 301 φέροις: ἔλοις
 Eust. 1315, 31. φέρῃς L 1. man. ἂν ἐλὼν A Vat. Barocc. ἐμοῖο S. —
 302 οἶδε A: ceteri οἶδε. — 303 αἰψά τι Eust. 110, 20. — 304 μαχησα
 μένῳ: μαχεσcaμένῳ ACDE 107, 45 GH 2. man. LS Et. Mg. 773, 39.
 Apoll. Lex. 156, 10. μαχεσαμένῳ E 76, 9. H 1. man. — 305 παρὰ A.

A. c. 294 κοὶ Herodianus. — 296 ἀθετεῖται. — 298 μαχέσομαι Ari
 starchus, Antimachus, Massiliensis, Argolica, Sinopensis:
 μαχέσσομαι Heracleo. — 299 ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες: ἐπεὶ ῥ' ἐθέλεις
 ἀφέλεσθαι Zenodotus. — 304 μαχησαμένῳ Aristarchus.

ἦε cύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·
 Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλα δὲ προέρυσσεν,
 ἔς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἑίκοσιν, ἔς δ' ἐκατόμβην
 310 βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσήϊδα καλλιπάρηον
 εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
 οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρὰ κέλευθα,
 λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
 οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον,
 315 ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἐκατόμβας
 ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο·
 κνίσχῃ δ' οὐρανὸν ἵκεν ἐλίσσομένη περὶ καπνῷ.
 ὥς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
 λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλῃς Ἀχιλῆϊ,
 320 ἄλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
 τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε·
 ἔρχεσθον κλισίῃν Πηληιάδew Ἀχιλῆος·
 χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηίδα καλλιπάρηον·
 εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 325 ἐλθὼν cύν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
 ὥς εἰπὼν προῖει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 τῷ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἄλδος ἀτρυγέτοιο,
 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.
 τὸν δ' εὖρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ

V. L. 308 ἅλα δὲ A: ceteri ἅλαδε. — 310 καλλιπάρηον GL: ceteri
 καλλιπάρηον. — 311 ἐν δ': ἀν δ' G Harl. Land. Barocc. Vrat. A. ἀνὰ
 δ' S. — 312 ἀπέπλεον Vrat. a. 1. man. — 314 οἱ δ': οἷδ' CDGHL. ἀπο-
 λυμαίνοντο GH Apoll. Lex. 38, 11. — 315 ἔρδον: ἔρδον GHL. — 316
 ἡδ' A. ἡδ' D. — 317 κνίσχῃ A Schol. Φ 363. Schol. Pind. Isth. III, 117.
 Apoll. Lex. 101, 28: κνίσχῃ CDE 109, 24; 111, 22; 245, 10 GHL Schol.
 B 423. Rhet. Gr. II, 408, 6. Et. Gud. 275, 8. Cram. Epim. 212, 30;
 213, 14. ἵκεν: ἦκεν DH Apoll. Lex. 101, 28. περὶ A. — 318 κατὰ A. —
 319 ἀχιλλῆϊ DH. — 320 προσέειπε A Ambr. CDGH. — 321 τῷ, οἱ G.
 ΟΤΡΗΡΩΙ Ambros. — 322 κλισίῃν δὲ γε πηλείδου G. — 323 ἐλόντε E
 110, 32. καλλιπάρηον DGL: ceteri καλλιπάρηον. — 324 ΔΩΗCIN Ambros.
 δῶσιν AE 111, 4. δῶσιν C. δῶσιν D Et. Mg. 173, 4. Bachm. Anecd.
 II, 40, 1. δῶσιον L. δῶσιον H. δῶσιον G Barocc. Mor. Eust. 957, 40.
 — 325 cύν: ΞΥΝ Ambros. — 326 κρατερὸς L. ἐπὶ CD. ἔτελλε A Am-
 bros. CDGHL. — 327 ΤΩΙ Ambros. ἀέκοντ' ἐβάτην H.

A. c. 309 ἔς: ἐν Aristarchus, cf. 142. — 314 λύματα βάλλον, Ἰακῶς
 Schol. BL. — 323 ἐλόντε Aristarchus. fallitur Schol. A ὅτι χειρὸς ἐλόντε
 ἄγειν Ἀριστόνικος, conf. Friedl. Ariston. ad h. l. et Lehrs. Quaest. Ep. 49.

- 330 ἤμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς.
τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα
στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε·
χαίρετε κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
335 ἄσcon ἴτ'· οὐ τί μοι ὕμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
ὃ σφῶι προΐει Βρισηίδος εἵνεκα κούρης.
ἀλλ' ἄγε διογενὲς Πατρόκλεις ἔξαγε κούρην,
καὶ σφωιν δὸς ἄγειν. τὼ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
340 καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δὴ αὐτε
χρεῖω ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγρὸν ἀμύναι
τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοῖσιν φρεσὶ θύει,
οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ κόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
345 ὣς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπειθεῖθ' ἐταίρῳ,
ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηίδα καλλιπάρηον,
δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν·
ἦ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθεῖς
350 θῖν' ἔφ' ἄλδος πολιῆς, ὁρόων ἐπ' ἀπείρονα πόντον·

V. l. 330 et 331 TΩI Ambros. — 332 οὐδέ τί μιν CDHL. τι μιν G. προσεφώνουν S. — 333 ὃ CDGHL. ἐνὶ A. — 335 ἄσcon: ἄσcon A. οὐ τί μοι D. ὕμμες ADH 2. man. ὑπαίτιοι H 2. man. S Laud. — 336 δ, σφῶι C. δσ σφῶι DGHLL Apoll. de Pron. 44 B. δσ σφῶιν Apoll. de Synt. 166, 8. — 337 ἀλλά γε C. Πατρόκλεες Mor. — 338 καὶ σφῶιν CDGHL. αὐτῷ Et. Mg. 381, 54. μάρτυροι: μάρτυρες G Boissonad. Anecd. II, 379. μάρτυρε C. — 340 *δὴ αὐτε: libri δ' αὐτε. — 341 ἐμοῖο S Vrat. b. ἀμύνειν C et man. rec. γρ. ἀμύναι. — 342 ὀλοῖσιν A: ὀλοῖσιν CDE 114, 38 H Schol. Z 359. ὀλοῖσιν L. ὀλοῖσιν G. — 343 οὐδ' ἔτι D. — 344 ὅππως C ὅπως H. — 345 φάτο D. ἐπιπειθεῖθ' L. — 346 καλλιπάρηον GL: ceteri in his A et Ambros. καλλιπάρηον. — 347 TΩI Ambros. αὐτῷ C. — 348 ἦδ' CGHL: ceteri ἦ δ'. ἀχιλεὺς C. — 350 ἔφ' DH: ceteri ἔφ'. ἐπ' ἀπείρονα: ἐπὶ οἶνοπα A (ἐπὶ) Ambros. CDGHLS Et. Mg. 113, 57. Et. Gud. 361, 49. Bekk. An. 836, 5. Cram. Ep. 262, 18. Cram. An. Par. III, 331, 8. Schol. A 104, N 703.

A. c. 332 διὰ τοῦ ἰ οὐδέ τι οὐ διὰ τοῦ εἰ καὶ ἡ κύριος Didymus. — 336 δ σφῶι Aristarchus, cf. H. T. 326: Zenodotus σφῶιν. — 340 ἀπηνέος: Cέλευκος ἐν τῇ πολυκτίχῳ γράφει ἀναιδέος Didymus. δὴ αὐτε, cf. H. U. 281. — 350 ἔφ' conf. N 682, Ξ 31. ἐπ' ἀπείρονα Aristarchus.

- πολλά δὲ μητρὶ φίλῃ ἤρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς·
 μήτηρ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθαδίον περ ἑόντα,
 τιμὴν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 355 ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ὣς φάτο δάκρυ χέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 ἡμένῃ ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 καρπαλίμως δ' ἀνέδου πολιῆς ἁλὸς ἡὺτ' ὀμίχλῃ,
 360 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δάκρυ χέοντος,
 χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 ἔξαῦδα, μὴ κεῖθε νόψ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω.
 τὴν δὲ βαρὺ στενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 365 οἶσθα· τί ἦ τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω;
 ὥχόμεθ' ἐς Θήβην, ἱερὴν πόλιν Ἡτιώνος,
 τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἱες Ἀχαιῶν,
 ἐκ δ' ἔλον Ἀτρείδῃ Χρυσηίδα καλλιπάρηον.
 370 Χρύσης δ' αὖθ', ἱερεὺς ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
 ἦλθε θεὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λυόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείς' ἄποινα,
 στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος

V. l. 351 ἤρήσατο: ἡράσκατο G. — 352 ἔτεκές τε S. — 353 τιμὴν μὲν Vrat. a. — 355 γάρ H, omisso μ'. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. 357 φάτο D. δάκρυ χέων A: ceteri cum Ambros. δακρυχέων. — 359 ἡὺθ' ὀμίχλῃ Vrat. a. 2. man. b. — 360 δάκρυ χέοντος AD: ceteri δακρυχέοντος. — 361 κατέρεξεν D. ὀνόμαζε A Ambros. CGHL. — 363 ΝΟΩ Ambros. ἴν' G. εἶδωμεν DH 1. man. — 364 τήνδε G. βαρὺ στενάχων A: ceteri omnes βαρυστενάχων. — 365 τί ἦ D Mosc. 3. Cram. An. Par. III, 302, 11: τίῃ AC. τῇ G. vulgo τῇ. ταῦτα ἰδυίῃ: ταῦτ' εἰδυίῃ A Ambr. CDGH. ταῦτα εἰδυίῃ E 118, 34. ἀγορεύω: ἀγορεύω E Eton. Vat. Lips. — 366 Θήβας Schol. C 444. — 367 τήνδε G. — 368 δάσαντο E 120, 27 G Bekk. Anecd. 1147. μετὰ A. ἐν τισι τῶν ἀντιγράφων μετὰ σφίσι ἐγκλιτικῶς γράφεται Eust. 119, 28. — 369 καλλιπάρηον GL: ceteri cum Ambros. καλλιπάρηον. — 370 αὖθ': αὖ Vat. — 372 φέροντ' A.

A. c. 351 ὀρεγνύς: ἀναπτὰς Zenodotus. τινὲς ἀνασχὼν γράφουσιν Schol. BL. — 355 εὐρὺ κρείων, cf. H. T. 314. — 357 δάκρυ χέων, cf. Proleg. ad Odys. XXXI. — 364 βαρὺ στενάχων, cf. H. S. 60. στενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius στεναχῶν. — 365 τί ἦ veteres, cf. H. T. 267. — 366—369 ἀλλότριοι οἱ ἐπιφερόμενοι τίχοι εἰκοσὶν ἐπτὰ Aristonicus. — 368 μετὰ σφίσι Herodianus, cf. Cram. An. Par. III, 137, 28.

- χρυσέῳ ἀνὰ κήπτρῳ, καὶ λίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 375 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύνω, κοσμήτορε λαῶν.
 ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἄγλαα δέχθαι ἄποινα·
 ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 380 χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ὤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
 εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν,
 ἦκε δ' ἐπ' Ἀργεῖοις κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπώχετο κῆλα θεοῖο
 πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 385 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας ἐκάτοιο.
 αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσσεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 ἠπειλήσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
 τὴν μὲν γὰρ σὺν νηὶ θοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 390 ἐς Χρυσὴν πέμπουσιν, ἄρουσι δὲ δῶρα ἀνακτὶ·
 τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 κούρην Βρισηῖος, τὴν μοι δόσαν υἱὲς Ἀχαιῶν.
 ἀλλὰ κύ, εἰ δύναιαί γε, περίσχεο παιδὸς ἕηος·
 ἔλθοῦς· Οὐλύμπον δὲ Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
 395 ἦ ἔπει ὦνῃσας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργῳ.
 πολλάκι γάρ σεο πατρὸς ἐνὶ μετάρσιον ἄκουσα
 εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
 οἷῃ ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
 ὅππότε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,

V. l. 374 καὶ λίσσεται A Lips. — 375 ἀτρεΐδᾶ AC. ἀτρεΐδῃ H. δύο C.
 — 377 αἰδεῖσθαι G, om. θ'. — 378 ἦνδανε DG 1. man. — 379 ἐπὶ DL.
 ἔτελλε ACGH. — 381 μάλα οἱ C. — 383 τὰ δ': τάχ' Apoll. Lex. 99, 2.
 — 388 ἠπειλήσεν DE 120, 38 H Et. Mg. 121, 5. Zonar. Lex. 246. ὃ δὴ
 καὶ D. τετελεσμένον H. ἐστί C p. ras. H: ceteri ἐστί. — 393 κύ: κύ γ'
 L. ἕηος ADE 121, 6 G Et. Mg. 318, 1. ἕηος CS Apoll. Lex. 63, 4. Sui-
 das I, 2, 684, 4: ἑοῖο HL Cant. Vrat. b. — 394 οὐλύμπον δὲ A. λίσσαι
 GH. — 396 γάρ σεο Schol. A 396. ἐνὶ A.

A. c. 374 καὶ λίσσεται: οὕτως ἰακῶς τὸ λίσσεται Didymus. — 381
 ἐπεὶ μάλα: ἐπεὶ ῥά νύ Cypria et Cretensis teste Seleuco; idem Thea-
 genes. — 393 ἕηος: Zenodotus ἑοῖο, cf. Schol. Ω 528, 550. H. T. 233. —
 396 γάρ σεο Aristarchus et Ptolemaeus Ascalonita: alii γάρ σεο, quod
 probat Herodianus. — 396—406 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus.

- 400 Ἦρη τ' ἠδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.
 ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα θεὰ ὑπελύσας δεσμῶν,
 ὦχ' ἐκατόγχειρον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 ὃν Βριάρεων καλέουσι θεοί, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὖτε βίη οὐ πατρὸς ἀμείνων·
 405 ὃς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίων·
 τὸν καὶ ὑπέδειξαν μάκαρες θεοὶ οὐδὲ τ' ἔδησαν.
 τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 αἳ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 τοὺς δὲ κατὰ πρυμνάς τε καὶ ἄμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 410 κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
 γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρείδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἦν ἄτην, ὃ τ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 ὦ μοι τέκνον ἑμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 415 αἶθ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμυν
 ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἰζυρὸς περὶ πάντων
 ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροις.
 τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ τερπικεράνῃσιν
 420 εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον, αἳ κε πίθῃται.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροις
 μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάνταν·

V. L. 400 Παλλὰς Ἀθήνη: Φοῖβος Ἀπόλλων Schol. Pind. Ol. VIII,

41. — 401 τὸν ἐλθοῦσα D. — 402 ὦχ' A. ἐκατόνχειρον DL. καλέσας L.
 — 403 βριάρεον Mosc. 3. Heraclid. Alleg. C. 21. καλοῦσι H. θεοὶ γ' ἄνδρες S.
 — 404 ὃ ACDGHL. — 405 ὃς ῥα CGH. καθίζετο Vrat. b. — 406 *ὑπέ-
 δειξαν: libri ὑπέδδειξαν. — 407 νῦν μιν μνήσασα G. — 408 ἐπὶ DL. —
 409 ἔλσαι C. ἔλξαι G. — 411 γυνῶ CGL Eust. 720, 32. εὐρὺ κρείων A:
 ceteri εὐρυκρείων. — 412 ἔτισε CE. — 413 κατα CDGHL. δακρυχέουσα
 DG. — 414 ὦ μοι ACG. τί νύ σ' G. τεκοῦσα: παθοῦσα Schol. Δ 31. —
 418 τῷ ACDGHL: vulgo τῷ cum E. μεγάροις CH. — 420 πείθεται D.
 — 421 ὠκυπόροις ACDGH. — 422 ἀχαιοῖσι ACDH. δ' ἀπο, παύεο S.

A. c. 400 Παλλὰς Ἀθήνη: Φοῖβος Ἀπόλλων Zenodotus. conf. Schol.
 Φ 444, Eust. 122, 30; 123, 23; 124, 38. — 404 βίη: ου (οὕτως?) διὰ
 τοῦ ν βίην ἀρίσταρχος Didymus. Zenodotus βίη πολὺ φέρτατος ἀπάν-
 των (Lehrs. em. ἄλλων) ὀππόσοι (G. Hermann. em. ἦεν πάντων, οἱ)
 ναῖους' ὑπὸ Τάρταρον εὐρώεντα, conf. Eust. 124, 39. — 412 ὃ τ', non
 δτ' scribendum, vid. H. S. 265. — 405 ἐντεῦθεν ἐπὶ τοῦ Ἀρεως (E 906)
 λέγεται οὐκ ὀρθῶς Aristonicus. — 421 νῦν Herodianus: νῦν Tyran-
 nio, conf. Matrangas Aneel. 432.

- Ζεὺς γὰρ ἐς Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντο.
 425 δωδεκάτῃ δέ τοι αὖτις ἐλεύσεται Οὔλυμπον δέ,
 καὶ τότε ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 καὶ μιν γουνάσσομαι, καὶ μιν πείσσεσθαι οἶω.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήκετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 χωόμενον κατὰ θυμὸν εὐζώνοιο γυναικός,
 430 τὴν ῥα βῆ ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἐς Χρύσην ἵκανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
 ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 ἱστὸν δ' ἱστοδόκη πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 435 καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς.
 ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν.
 ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκβολῶν Ἀπόλλωνι.
 ἐκ δὲ Χρυσηῖς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 440 τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν.
 ὦ Χρῦση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην

V. L. 423 ἐς: ἐπ' C. μετ': ἐπὶ Eust. 128, 1. — 424 κατὰ Strabo I, 3. Schol. A 484. Apoll. Lex. 96, 16: μετὰ ACDE 128, 45 GHLS Macrobius Sat. I, 23, 1. Diodorus III, 2. Lesbonax περὶ σχημάτων pg. 180. Athenaeus VIII, 363. Et. Gud. 388, 26. Pseudoplat. 118, 8. Schol. A 493. — 425 αὖτις C. οὔλυμπον δέ A. — 428 ἀπεβήκετο: ἀπεβήκατο DGL. ἀπεβήκατο H. *δὲ λίπ': libri δ' ἔλιπ' cf. B 35. — 429 χωόμενος L. εὐζώνοιο C 1. man. DL. — 432 οἶδ' CHL: ceteri οἱ δ'. — 435 προέρεσαν: προέρουσαν ADHLS. προέρουσαν CE 130, 24 G Zonar. Lex. 1462. — 436 ἔβαλλον D. κατὰ CDL. — 440 ἐπὶ A. βωμὸν: βωμῷ Apoll. Lex. 43, 20. — 443 τέ σοι CDE 131, 45 L.

A. c. μετ' ἀμύμονας: Ἀρίσταρχος ἐπ' ἀμύμονας Schol. L. est explicatio, non scriptura Aristarchi. alii μετὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας teste Eustath. 128, 41. — 424 ἀρίσταρχος κατὰ δαῖτα Didymus. ita etiam Antimachus, Aristophanes, Callistratus, Dion. Sidonius, Ixio, Massiliensis, Sinopensis, Cypria. fallitur scholiasta apud Cram. An. Par. III, 139, 17 et Schol. L et grammaticus apud Matrangā Anecd. 432, qui Aristarchum ἐπὶ δαῖτα scripsisse affirmant, nec maior fides habenda est Schol. Aristoph. Av. 1177, qui μετὰ Aristophani grammatico tribuit. ἔποντο: ἔπονται Aristarchus. — 432 ἐντὸς: Aristarchus ἐγγύς. — 434 ὑφέντες Zenodotus: Aristarchus ἀφέντες teste Didymo, non ἐφέντες. — 435 προέρεσαν Aristarchus cum Argolica, Sinopensi, Sosigene, conf. Eust. 1615, 57. H. T. 346.

ρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεθα ἄνακτα,
 445 ὅς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε' ἐφήκεν.

ὣς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δὲ δέξατο χαίρων
 παῖδα φίλην· τοὶ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην
 ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμόν,
 χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 450 τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο χεῖρας ἀνασχύν·

κλυθὶ μευ ἀργυρότοξ', ὅς Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε Ζαθέην Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις·
 ἡμὲν δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἵψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
 455 ἦδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνην ἐέλδωρ·
 ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον·

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὐξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
 αὔερσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 460 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 δίπτυχα ποιήαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 καίε δ' ἐπὶ χρίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἶθοπα οἶνον
 λείβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπύβολα χερσίν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρα κᾶη καὶ σπλάγχνα πάσαντο,

V. l. 444 ὑπὲρ Α. ἱλασόμεθα ACH Cant. Harl. Eton. Mosc. 1. ἱλα-
 σόμεθ' Lips.: ἱλασόμεθα D. ἱλασώμεθα E 132, 1. ἱλασώμεθα G. ἱλα-
 σώμεθ' L Vrat. b. A. Et. Gud. 36, 39. ἱλασώμεθ' Vrat. a. ἱλασώμεθ' S.
 — 446 ὃ δὲ, δέξατο C. ὁ δὲ δέξατο A Townl. Eton. ὅδ' ἐδέξατο DL.
 ceteri ὅδ' ἐδέξατο, in his Ambrosianus. — 447 τοῖ: OI Ambros. — 448
 εὐδμητον DG. — 449 ἀνέλοντο: προβάλοντο Eust. 132, 22. — 450 τοῖσι
 CDHL. — 452 κίλλαν τε DH. κίλλαν τε C. — 453 ἡμὲν δὴ: ἦδη μὲν
 ACGHLS. ἡ μὲν δὴ Schol. C 75. — 454 τίμησας S. — 455 ἦδ' ἐτι D.
 ἐπικρήνην C. ἐπικρήνην L. ἐέλδωρ G. — 456 ἦ δὴ νῦν Harl. — 458 προ-
 βάλλοντο D. — 459 αὔερσαν AG Schol. H 413, M 261. Bachm. Aneed.
 I, 112, 20. Bekk. An. 417, 10. Gellius XV, 3, 8. ἀνέρσαν Eust. 131, 9:
 αὐ ἔρσαν CDE 134, 9 HL Schol. Pind. Ol. XIII, 111. Cram. Epim. 29, 17.
 Et. Mg. 50, 22; 99, 2; 533, 50. Ammon. de Diff. s. v. σφάζει. Dion.
 Halic. de Comp. verb. V. πρῶτον GH. — 460 κνίσῃ CEGHL. — 462
 ἐπι AH bis. χρίζαις G. — 464 κατὰ CL. * μῆρα κᾶη: libri μῆρ' ἐκάη.
 * σπλάγχνα πάσαντο: libri σπλάγχν' ἐπάσαντο. D ἐπάσαντο. add. L ver-
 sum σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπεύραντες ὑπεύρεχον ἡφαίστιο, qui legitur B 426.

A. c. 444 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. Φ 479. — 446, 447
 Zenodotus ὡς εἰπὼν (Bekk. εἶπεν) τοῖ δ' ὦκα θεῷ ἱερὴν ἐκατόμβην. —
 447 Aristarchus ἱερὴν, non κλειτήν. — 454 asteriscus: οὐκ ὀρθῶς Π 237.
 — 464 μῆρε κᾶη Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, quem potius μῆρα
 κᾶη scripsisse crediderim. vulgo μῆρ' ἐκάη, conf. Et. Mg. 585, 26; Et.
 Gud. 304, 55. σπλάγχνα πάσαντο Aristarchus.

- 465 μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 470 κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νώμηναν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν·
 οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 καλὸν αἰείδοντες παίηονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 μέλποντες ἐκάεργον· ὃ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 475 ἦμος δ' ἥελιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
 δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 ἦμος δ' ἡριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἐκάεργος Ἀπόλλων.
 480 οἱ δ' ἴστων στήσαντ' ἀνά θ' ἰστία λευκὰ πέτασσαν·
 ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἄμφι δὲ κύμα
 στεῖρη πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε νηὸς ἰούσης·
 ἦ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἴκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 485 νῆα μὲν οἱ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
 ὑποῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν·
 αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 αὐτὰρ ὃ μῆνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι

V. L. 465 μίστυλόν D. τᾶλλα EG: τ' ἄλλα ACDL Cram. An. Par. IV, 12, 15. τᾶλλα H Cram. An. Par. III, 6, 18. ἔπειρον S. — 468 οὐκέτι θυμὸς E 136, 27. οὐδ' ἐτι Vat. Mor. Barocc. 468, 469 habet C in marg. — 469 ἔντο DL. — 471 ἐπαρξάμενοι: ἐπαρχόμενοι Cram. Epim. 107, 27. — 472 οἱ δὲ CH. — 474 δ δὲ C. — 475 ἦλθε ACDH. — 479 τοῖσι H. Heraclid. Alleg. C. 16. — 480 οἱ δ' D. οἶδ' GHL. — 483 ἦδ' CGHL, ceteri ἦ δ'. διαπρήσσουσα DH. κέλευθον: κελεύθοος Et. Mg. 687, 53. — 484 κατὰ CHL: μετὰ ADG Cant. Vat. Barocc. Eton. Vrat. A. Townl. Lips. Mosc. 1. — 485 ἔρυσαν DE 140, 4 et 20. — 486 ψαμάθοις: ψαμάθου G Vrat. c. Mosc. 3. ψαμάθοιο L Mor. Cant. Lips. Vrat. a. b. ὑπο CDL ἔρματα D. ἔρματα H 2. man. τάνυσαν E 140, 21. — 487 δὲ σκίδναντο Vrat. a. b. κατα A. — 488 δ ACDGHL. παρ' ἡμενος A. ὠκυπόροισι ACDGH.

A. c. 465 τᾶλλα: τ' ἄλλα Herodianus, cf. Schol. BL et Matranga Anecd. 436. — 474 ἀθετείται Aristoniceus, conf. Bekk. An. 737, 4. — 484 ἀρίσταρχος κατὰ οὐ μετὰ Didymus. — 488—492 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν, τὸν δὲ „οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον“ (491) οὐδὲ ἔγραψεν Aristoniceus.

- διογενὴς Πηλέος υἱός, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 490 οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν
 οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 αὐθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γένετ' ἥως,
 καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπῳ ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες
 495 πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθεται ἑφετμέων
 παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἢ γ' ἀνεδύετο κύμα θαλάσσης,
 ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὐλύμπόν τε.
 εὐρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδαιράδος Οὐλύμποιο.
 500 καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο καὶ λάβε γούνων
 σκαίῃ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερείωνος ἐλοῦσα
 λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα·
 Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 ἢ ἔπει ἢ ἔργῳ, τὸ δέ μοι κρήνον ἐέλδωρ·
 505 τίμησόν μοι υἱόν, δὲ ὠκυμορώτατος ἄλλων
 ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ κύ πέρ μιν τίσον Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ·
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
 510 υἱὸν ἑμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.
 ὣς φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὣς ἤψατο γούνων,

V. l. 489 πηλέως CDGS Vat. Mor. Laud. Barocc. Eton. πηλέος H.
 πηλῆος Harl. Mosc. 1. — 490 οὔτε ποτ' ACDGH. οὐδέ ποτ' L. — 491
 οὔτε ποτ' ACDGHL Draco de Metr. 97, 5. εἰς H. πόλεμόν γ' Draco de
 Metr. 97, 5. — 492 καὶ πόλεμόν δε L. πόλεμόν DGH. — 495 ἑφετμέων
 H. — 496 ἀνεδύετο Mosc. 1: ἀνεδύατο CDE 140, 45 GLS. ἀνεδύατο A.
 ἀνεδύατο H. — 497 οὐλύμπόνδε L. — 498 εὐρε H 1: man. L. — 500
 καὶ ῥα G. — 501 δ' ἄρ AD. δ' αὐ L. δέ E 141, 43. — 504 τὸ δέ H.
 τὸδὲ CDL: ceteri τόδε. κρήνον L. κρήνον Vrat. A. κρήνον D. ἐέλδωρ
 G. — 505 μου υἱὸν Hb. — 509 ἐπὶ AD. τρώεσσι L. — 510 ὀφέλλωσι CH.
 τιμῇ: τιμῇ D Vrat. b. A. — 511 φάτο D. — 512 ἀκέων: ἀχέων
 Vrat. a.

A. c. 493 ὅτε δὴ Pamphilus: ὅτεδὴ Aristarchus. — 496 ἀνεδύετο
 Aristarchus, conf. H. T. 229.

- ὥς ἔχετ' ἐμπεφυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις·
 νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 515 ἢ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
 ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεός εἰμι.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὃ τέ μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
 "Ἡρη, ὅτ' ἄν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
 520 ἦ δὲ καὶ αὖτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχη Τρώεσσιν ἀρήγειν.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μὴ τι νοήσῃ
 "Ἡρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
 εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποιθήσῃ·
 525 τοῦτο γὰρ ἔξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέριστον
 τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
 ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρ' οὐκί νεῦσε Κρονίων·
 ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος
 530 κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.
 τῷ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἦ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

V. l. 513 ὥς: ὥς A Cram. Epim. 364, 12. Et. Mg. 336, 11. Schol. λ 542. ἤρετο H. αὖτις G. ΑΥΘΙC Ambros. — 515 οὔτοι: οὔτι C 1. man. DG. ἔπι: ἔπει AD 1. man. ἐστὶ L. εἰδῶ: εἰδῆς Suidas I, 2, 752, 5. — 516 μετὰ A. — 517 τήνδε GL. τὴν δὲ A. — 518 ἦ δὴ: τινὲς ἤδη ἔγραψαν Eust. 143, 25, conf. ad 573. ἔργα I Ambros. ὁτέ μ' L. ΟΤ' ΕΜ' Ambros. vulgo ὅτε μ'. — 519 ἦρη CDH. ὅτ' ἄν: ὅταν GL. ὅτάν CD. ὀνειδείοις DE 143, 27 H 1. man. Eton. Vrat. c. — 520 ἦ δὲ C. αὖτως AG. αἰεὶ ACDGHL: vulgo αἰὲν ἐν, quod male sonat. θεοῖσι ACDGH. — 521 τέ με φησὶ ADG (τε) HL. τ' ἐμὲ Vat. — 522 αὖτις CG. μή σε libri omnes. — 523 δὲ καὶ D. — 524 τοι: τῇ E. κατανεύσομαι: ἐπινεύσομαι Athenaeus II, 66. πεπεῖθης L. — 526 τέκμωρ H. — 527 ὃ τί κεν Schol. Θ 5. E 144, 7. ὃ, τί κεν G. ὅπερ ἂν Stobaeus Flor. XI, 6. — 528 κυανέοισιν C. κυανέοισιν H. — 529 ἐπερρώσαντο: ἐπερρώοντο Eust. 1885, 60. — 531 διέτμαγεν ACDEH: διέτμαγον GL Lips. Vrat. a. 1. man. A. Mosc. 1. man. rec. 3. man. prim.

A. c. 513 ὥς Schol. BL. εἴρετο: εἴρε τὸ Demetrius Ixion. — 519 "Ἡρη: "Ἡρη Aristarchus. — 520 αἰὲν defendit G. Hermann. ad Hymn. in Ven. 202. — 522 μὴ σε: μὴ τι αἰ Ἀριστάρχου καὶ αἰ ἄλλαι σχεδὸν πᾶσαι διορθώσεις Didymus. — 524 κατανεύσομαι, οὐκ ἐπινεύσομαι, Ἀριστάρχος ἐν τοῖς πρὸς Φιλητᾶν προφέρεται Didymus. — 530 κρατὸς: κρητὸς Zenodotus. — 531 διέτμαγεν Aristarchus, cf. H. U. 288. — 532 ἄλτο Herodianus, non ἄλτο.

- Ζεὺς δὲ ἔδν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 ἔξ ἐδέων, σφοῦ πατρός ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 535 μείναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἅπαντες.
 ὧς δ' ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
 ἡγνοίησεν ἰδοῦς, ὅτι οἱ συμφράσκατο βουλὰς
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 αὐτίκα κερτομίοις Δία Κρονίωνα προσηύδα·
 540 τίς δὴ αὖ τοι δολομήτα θεῶν συμφράσκατο βουλὰς;
 αἰεὶ τοι φίλον ἔστιν, ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
 κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν, οὐδέ τί πώ μοι
 πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅτι νοήσῃ.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 545 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῃ περ ἐούσῃ.
 ἀλλ' ὃν μὲν κ' ἐπιεικὲς ἀκούμεν, οὐ τις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 550 μὴ τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρο μῆδ' ἐμετάλλα.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτ' ἀβώπις πότνια Ἥρη·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 ἀλλὰ μάλ' εὐκῆλος τὰ φράζεαι, ἅς ἐθέλῃσθα.
 555 νῦν δ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μὴ σε παρείπῃ
 ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·

V. L. 533 δ' ἔδν DL. δ' ἔδν H. ἀνέστησαν: ἔποντο E 146, 3. — 534
 ἐδέων: ἐδρέων GHL Mor. Barocc. — 535 ἀντίοι: ἀντίον Townl. Eton.
 — 536 δ' ὁ μὲν C. ἐνθ' ἐκαθέζετ' H. — 537 ἡγνοίησ' εἰδοῦς L. συμφρά-
 σκατο G. — 539 προσηύδα A. — 540 *δὴ αὖ: libri δ' αὖ. συμφράσκατο G.
 συμφράσκατο H. — 541 αἰεὶ τοι E 147, 4 Schol. Arist. Plut. 797. ἐμοῦ G.
 ἀπὸ νόσφιν EGL 1. man. (?) Hesych. I, 73. ἀπο νόσφιν Bekk. Anecd.
 361, 10. — 542 οὐδέ τι πώ μοι C (πῶ) GL. — 543 νοήσῃ: νοήσεις
 CEGHLS. — 549 δέ κ': δ' ἂν E. *ἐθέλωμι: ἐθέλομαι ACDEGHLS. —
 550 μῆτε σὺ L Vrat. b. ταῦθ' C. ταῦτ' B. διήρεο D. μῆδ': μὴ δέ CDGHL.
 — 552 εἰπες ACDGH Eton. Land. Lips. Vrat. omnes Mosc. 1. 3. Townl.:
 εἰπας E ter LS. — 553 λίαν H. πάρος γ': πάρος τ' Harl. Mor. Barocc.
 εἶρομαι: ἤρομαι D. — 555 κατὰ A.

A. c. 541 ἀπὸ νόσφιν, conf. H. U. 88. — 549 ἐθέλωμι, cf. H. U. 250.
 ἐθέλομαι admitti posse censet G. Hermann. Opusc. II. 38. — 553 οὔτε
 Aristarchus, Aristophanes, Rhianus: alii οὐδέ, quibus adversatur Didy-
 mus. — 554 ἅς ἐθέλῃσθα Aristarchus: Dion. Sidonius ὅτι θέλησθα,
 cf. H. T. 235.

- ἡερίῃ γὰρ κοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων·
 τῇ c' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὥς Ἀχιλλῆα
 τιμήρης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 560 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαίμονίη, αἰεὶ μὲν οἶσαι, οὐδέ σε λήθω.
 πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεται, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 μάλλον ἔμοι ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἔμοι μέλλει φίλον εἶναι.
 565 ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἔμῳ δ' ἐπιπείθεο μῦθω.
 μὴ νύ τοι οὐ χραΐσμωνιν ὄσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 ἄσσαν ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
 ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 καὶ ῥ' ἀκέουσα καθήστω, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 570 ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες.
 τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν
 μητρί φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων, λευκωλένῃ Ἥρῃ·
 ἥ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 εἰ δὴ σφῷ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 575 ἐν δὲ θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς

V. l. 559 τιμήσεις D 1. man. L. ὀλέσεις D 1. man. — 560 τὴν δ'
 ἀπαμειβόμενος: γρ. τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας A. — 562 ἀπο GH. — 563
 ἔσαι: ἔσσαι D Lips. Townl. Vrat. A. τόδε AGL τόδε D. — 565 δὲ
 πείθεο G. — 566 εἰς' L. εἰςιν ὀλύμπῳ G. — 567 ἄσσαν CEGHL: ἄσσαν

AD. ἰόντε E 150, 25 Schol. I, 182, ἰόνθ' A. — 568 *ἔδεισεν: ἔδδεισε
 DH 1. man., ceteri ἔδδεισεν. — 569 ἀκέουσα: ἀκούουσα H. ἀέκουσα Vrat. b.
 ἐπιγνάμψασα DLS Laud. — 570 ὤχθησαν: ὀχθησαν E Eton. Lips. Schol.
 B 212. ὤχθισαν C. — 571 τοῖσι CH. — 572 ἐπὶ ἥρα Hesych. s. v. HPA:
 ἐπὶ ἥρα CDEGHLS Schol. Y 36, c 56. Apoll. Lex. 73, 11. ἐπὶ ἥρα A. —
 573 ἥ δὴ: ἥδη Et. Mg. 419, 9. Apoll. Lex. 82, 19. Cram. An. Par. III,
 130, 29; 344, 15; Epim. 184, 29. Eust. 100, 6, ubi add. εἰ δὲ τις τοῦτο
 ἄλλως γράφουσιν ἥ δὴ, conf. 518. οὐδ' ἔτ' AD: οὐδέ τ' CEGHLS Lips.
 Vrat. b. Mosc. 1. 3. οὐκέτ' Schol. Θ 355. — 575 κολῳὸν ACDE: κολῳὸν
 GHL.

A. c. 559 πολέας: Zenodotus πολεῖς. — 567 ἰόντε Zenodotus: ἰόντι
 Aristarchus, cf. Schol. I 182. vera scriptura est ἰόντα, conf. H 143,
 A 120, Y 296. ἀάπτους Aristarchus (et ἀέπτους?), Zenodotus et Hero-
 dianus ἀάπτους, Apio ἀάπτους: Aristophanes ἀέπτους, cf. H. T. 175. —
 572 ἐπὶ ἥρα Aristarchus ὅφ' ἐν: alii ἐπὶ ἥρα, quod probat Herodianus,
 vid. H. T. 257. ἀντὶ τοῦ λευκωλένῃ Ἥρῃ ὡφείλεν εἶναι τετιμημένη ἡτορ
 Schol. BL. — 573 ἥ δὴ, conf. Schol. A 219, 529, Θ 355. τινὲς δὲ τὸ ἥ
 δὴ, ὡς Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος φασιν, ἐν ἐνὶ μέρει λόγῳ ἥδη φασιν Eust.
 153, 16. — 574 σφῷ Herodianus, cf. Schol. L. — 575 κολῳὸν: Philo-
 xenus κολῳὸν, conf. H. T. 300.

ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Διί, ὄφρα μὴ αὐτὴ
νικείῃσι πατὴρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταραῇ.

580 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
ἕξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.

ὦς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
585 μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπε·

τέτλαθι μήτηρ ἐμὴ καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
μή σε φίλην περ εὐόσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
θεινομένην, τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχνύμενός περ
χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.

590 ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα
ῥίψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
πᾶν δ' ἡμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἡελίῳ καταδύντι
κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνήεν·
ἔνθά με Κίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.

595 ὦς φάτο, μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ,
μειδήσασα δὲ παῖδός ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
οἶνοχόει γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνὼρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,

V. l. 578 ἐπίηρα libri omnes. Hesych. II, 285 ἐπὶ ἥρα. — 579 ἡμῖν A Cram. Ep. 188, 19. ἡμῖν Schol. A 147. ὅμῖν Et. Mg. 432, 35. vulgo ἡμῖν. — 581 ἐδέων ACDEHL: ἐδρέων G Cant. Mor. conf. 534. δ ACD GHL Cram. An. Par. III, 109, 19. πολυφέρτατός D. φέρτερος Cram. An. Par. III, 109, 19. — 583 ἡμῖν A: ceteri ἡμῖν. — 584 ἄρ GL. — 585 χειρὶ: χερσὶ ACDGHL. προσέειπε CGH. — 591 ῥίψε Schol. Ξ 257. Bekk. An. 1286: ῥίψε ACDGHL. — 592 καταδύντι D. — 593 δ' ἔτι ACDGS: δέ τι HL Eton. Mosc. 3. δέ μοι Eust. 157, 20; 1160, 15. — 594 ἐνθά με ACD. κίντιοι G. — 595 φάτο D. μείδησε H. — 597 δ ACDGHL. — 598 οἶνοχόει: ψνοχόει vel ψνοχόει ACDGHLS Schol. Δ 3. κρατῆρος G. — 599 ἄρ ADHL. δ' ἐνὼρτο G. δ' ἀνὼρτο Rhet. Gr. III, 192, 19. δὲ ἀνὼρτο Et. Mg. 152, 9. θεοῖσι A.

A. c. 576 ἦδος Herodianus: ἦδος Trypho apud Cram. An. Par. III, 367, 16. — 579 ἡμῖν Herodianus. — 585 χειρὶ Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Massiliensis. — 591 βηλοῦ Aristarchus: βήλου Crates. — 593 ἐν Λήμνῳ Aristarchus: alii ἐς Λήμνον. — 598 οἶνοχόει Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus, Antimachus, Argolica, Massiliensis.

600 ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.

ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἥελιον καταδύντα
δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἦν ἔχ' Ἀπόλλων,
μουσάων θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.

605 αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδου λαμπρὸν φάος ἡλείοιο,

οἳ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκον δὲ ἕκαστος,

ἦχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῖαι

Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεςσι.

Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,

610 ἔνθα πάρος κοιμᾷθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι·

ἔνθα καθευδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ Β.

Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ

εἶδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,

ἀλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλλῆα

τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.

V. L. 601 ἡμαρ D. ἐς: ἔως G. — 602 οὐδέ τι: οὐδ' ἔτι D. οὐδέ τε G. — 603 μὲν: μὴν A 2. man. Mosc. 3. — 604 καλλῇ G. μὲν: δὲ Schol. = 37. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDG. οἶκονδε L. vulgo οἰκόνδε. — 607 ἦχι: ἦχι A Cram. Epim. 192, 28; An. Par. III, 301, 31; An. Par. IV, 9, 5. — 608 ποίησεν ἰδυίῃσι A Ambros. L Apoll. Lex. 90. 5. Hesych. II, 295. ποίησεν εἰδυίῃσι E 162, 20. ποίησεν ἰδίῃσι Et. Mg. 805, 38: ποίησ' εἰδυίῃσι CDGHS Et. Mg. 440, 19. Cram. An. Par. III, 106, 23. εἰδυίῃσι Suidas II, 2, 400, 3. γρ. ποίησ' εἰδυίῃσι πρα A. πραπίδεςσι AH. — 609 ἦι: HI Ambros. ἦτε G. ἦει Apoll. de Pron. 135 C. — 610 ὅτε μιν C. ἰκάνει Vrat. a. — 611 καθευδ': κάθευδ' C 1. man. DGL. παρα A.

A. c. 606 δὴ κείοντες: οὕτω πᾶσαι· καὶ ἔστιν ὁμοιον τῷ „κείων ἐς θάλαμον“ (τ 48) Schol. L. — 607 ἦχι Aristarchus et Dionysius. — 609 ὃν λέχος: ὃ λέχος Zenodotus, conf. Apollon. de Pron. 140. — 611 ἔνθα καθευδ': ἔνθ' ἐκάθευδ' Zenodotus, conf. Schol. A 68, γ 402, ζ 1. Düntzer, de Zenod. pg. 60.

V. L. 1 μὲν ῥά L. — 2 ἔχε, νήδυμος A. — 3 ὃ γε: ὅδε C. μερμήριζεν Et. Mg. 580, 26. ἀχιλλῆα DH 1. man. — 4 τιμήσῃ CDEGHLS Schol. Θ 5, X 468. τιμήσῃ A. ὀλέσῃ ACDEGHLS Schol. Θ 5, X 468.

A. c. 1 ἄλλοι: Zenodotus ὅλλοι, conf. H. T. 186. — 2 ἔχε νήδυμος Aristarchus: alii ἔχεν ἡδυμος, conf. H. T. 315. — 4 τιμήσῃ, ὀλέσῃ, conf. H. U. 242. τιμήσῃ εὐκτικόν, τὸ δὲ ὀλέσῃ ὑποτακτικόν Schol. ABL.

- 5 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλὴ,
 πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 βάσκ' ἴθι οὔτε ὄνειρε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 10 πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευόμεν, ὥς ἐπιτέλλω.
 θωρήξαι ἔκ εἰς κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανευδίην· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγχιαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 15 Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφήπται.
 ὥς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε.
 καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δὲ κίχανεν
 εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 20 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊῶν υἱὶ ἑοικώς,
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τῷ Ἀγαμέμνων·
 τῷ μιν εἰεκάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
 εὐδεις Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα,
 25 ὦ λαοὶ τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἄνευθεν ἑὼν μέγα κήδετα ἦδ' ἐλεαίρει.

V. L. 5 ἦδε A Eē Gud. 236, 7. — 6 ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα GS Barocc. Laud. — 9 ἐς: δ' ἐς CGS. — 10 ἐπιτέλλω: ἀγορεύω L. — 11 κάρη κομόωντας A: ceteri καρηκομόωντας. — 12 πανευδίην: παευδίην GLS Apoll. Lex. 128, 31. παευδίην vel παευδίην Mor. Barocc. Harl. Eton. man. sec. Mose. 2. ἔλη G. εὐρυάγχιαν G. — 13 τρώων GL. — 14 ἐπέγναψε C 1. man. DL Et. Mg. 236, 12. Zonar. Lex. 445. ἐπέγναψεν Lips. ἐπέγναψε Eust. 150, 13; 1229, 63. — 15 Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφήπται: διδομεν δὲ οἱ εὐχος ἀρέσθαι Aristoteles Poët. 25; Soph. El. 4. — 16 φάτο D. ἄρ ADH. δ' ὄνειρος L. ἄκουσε ACDHL. — 18 ἄρ DGH. ἐπατρεΐδην A. *δὲ κίχανεν: libri δ' ἐκίχανεν. — 19 περὶ AD. — 20 ἄρ ADGHL. ὑπὲρ A. νηληϊῶν H. υἱὶ D. — 21 τὸν ῥα L. τῷ D. — 22 θεῖος: γράφεται καὶ οὐλος A, ita Mose. 2. — 23 ἀτρεὺς CDG Mose. 1. — 25 τ' omitt. L. μέμηλε ACEGH. — 26 δεμέθεν D. — 27 ὅς σευ L; ceteri ὅς σευ cum Schol. Y 334, sed Q 174 plerique ὅς σευ.

τιμήσῃ Nicanor. ὀλέσθαι, quod vulgo scribunt, est coniectura. πολέας: πολὺς Zenodotus, quem potius πολεῖς scripsisse puto, conf. Schol. A 559.

A. c. 8 βάσκ' ἴθι: Tyrannio βάσκαθι. — 12 πανευδίην Aristarchus. ἔλοι Zenodotus: ἔλοις Aristarchus. 27 ἀστερίσκος cὺν ὀβελίσκῳ, ὁρθῶς Q 174. ὁρθοτονητέον τὴν σεῦ Herodianus.

- θωρήξαι· ὃς ἐκέλευε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανκυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν· εὐρυάγυιαν
 30 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσί, μὴ δέ σε λήθῃ
 αἰρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.
 35 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπεβήκετο, τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ
 τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμόν, ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἡματι κείνῳ,
 νήπιος, οὐδὲ τὰ ἤδη, ἃ ῥα Ζεὺς μῆδετο ἔργα·
 θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχὰς τε
 40 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
 ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείῃ δέ μιν ἀμφέχυντ' ὁμῆ.
 ἔζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
 καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος·
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήκατο καλὰ πέδιλα,
 45 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
 εἶλετο δὲ κνήπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 ἥως μὲν ῥα θεὰ προσεβήκετο μακρὸν Ὀλυμπον

V. L. 28 ὃς ἐκέλευε ACS Mor. Barocc. ὃς ἐκέλευε H Lips. Townl.
 Eton. σὺς ἐκέλευε G (cē) L. σὺς ἐκέλευε D, conf. 65. κάρη κομόωντας A:
 ceteri κερκομόωντας. — 29 πανκυδίῃ: πασσυδίῃ GLS. — 30 τρώων GL.
 — 31 ἐπέγναμψε CH 1. man. ἐπέγναμψε DL. — 32 τρώεσσι L. — 33 μὴ
 δὲ σὺ CDGHL Et. Mg. 38, 6. Et. Gud. 21, 38. Zonar. Lex. 1179: μὴ δὲ
 σὺ AE. — 34 ἀνήῃ AEGH Cram. Epim. 2, 5. ἀνήῃ CD. ἀνήῃ Et. Mg.
 106, 52. ἀνήῃ L. — 35 ἀπεβήκετο AC 1. man. Townl. Eton. Mose. 1. 2.:
 ἀπεβήκατο C 2. man. DHL. ἀπεβήκατο G. δὲ λίπ' A: ceteri δ' ἔλιπ'.
 — 36 ἃ οὐ G. ἔμελλον Eust. 168, 39 G: ἔμελλε ACH Suidas I, 2, 203, 10.
 ἔμελλεν DL Apoll. Lex. 1, 11. — 37 πριάμοιο L. — 38 τὰ: τὸ Bekk.
 An. 938, 25. ἤδη AD 2. man.: ἤδη GH. ἤδει L Mor. ἤδει D 1. man. S.
 ἃ ῥα CL. ἃ ῥ' ὁ Ζεὺς Mor. Barocc. — 40 τρωσὶ L. — 42 δ' omitt. E.
 ἔδυνε L. — 43 περὶ AD. δὲ: δ' αὖ L Draco de Metr. 92, 18. φάρος D.
 φάρος ἐφ' φάρος C. — 44 ὑπὸ ADH. ὑπὸ Lips. Vrat. a. man. prim. A.
 ὑπαὶ GL Draco de Metr. 76, 26. τὸ ὑπὸ λιπαροῖσι τινὲς ὑπαὶ λιπαροῖσι
 γράφουσιν Eust. 170, 27. πέδιλα: πέδηλα D 1. man. G. — 45 ἄρ' ADEGL.
 ἄρα H. ὤμοιοι DH Schol. A 37. — 48 μὲν ῥα L. προσεβήκετο: προσ-
 εβήκατο CDEHL. προσεβήκατο G.

A. c. 34 ἀνήῃ Aristarchus, cf. H. T. 405 sq. — 35 ἀπεβήκετο Zeno-
 dotus: ceteri ἀπεβήκατο teste Schol. BC. δὲ λίπ': οὕτως ἰωνικῶς τὸ
 λίπε Didymus. — 36 ἔμελλον Aristarchus: Zenodotus ἔμελλεν, conf.
 H. T. 383. — 44 ὑπὸ, non ὑπαὶ scribendum, cf. H. U. 50.

- Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 50 αὐτὰρ δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοις κέλευσε
 κηρύσσειν ἀγορὴν δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιούς·
 οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοῖ δ' ἡγείροντο μάλ' ὤκα.
 βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων Ἴζε γερόντων
 Νεστορέη παρὰ νηὶ Πυλοιογενέος βασιλῆος·
 55 τοὺς δ' ἔγε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν·
 κλύτε φίλοι· θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 ἄμβροσιν διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίω
 εἶδος τε μέγεθος τε φυὴν τ' ἄγχιστα ἐΰκει.
 στή δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 60 εὐδεις Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα,
 ὦ λαοί τ' ἐπιτετράφαται καὶ τόσσα μέμηλε.
 νῦν δ' ἐμέθεν ζύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 ὅς σευ ἄνευθεν ἔων μέγα κήδετα ἦδ' ἐλαίρει.
 65 θωρήξαι σ' ἐκέλευσε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 πανσυδίη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

V. l. 49 φόως: φάος G. ἀθανάτοισι C. — 50 δ CDGHL. κέλευσε
 AH Vrat. a. b. c. Lips. Mosc. 1. 2. κέλευε CDEG. κέλευεν S. — 52 ἀγο-
 ρὴν δὲ A. κάρη κομόωντας A: ceteri κερηκομόωντας. — 53 βουλὴν
 ACEGS Et. Mg. 208, 37. Stob. Floril. 48, 9. βουλὴν δὲ DHL. ἴζε EL:
 ἴζε AGH Et. Mg. 208, 37. Stob. Flor. 48, 9. ἴζε C. — 54 νεστορίη GS.

νεστορίη H, ε 2. man. Πυλοιογενέος: πυληγενέος CDGLS, utrumque E.
 πυληγενέος H, οι 2. man. — 56 ἐνύπνιον: ἐνύπνιος D. — 58 τε μέγε-
 θός: τ' αὐτὸ μέγεθος L. — 59 ἄρ ADGHL. ὑπὲρ A. — 60 ἀτρεὺς CD. —
 62 τ' omitt. L. μέμηλε ACGH. — 63 ἄγγελος εἰμι GL. — 64 ὅς σευ L,
 ceteri ὅς σευ. — 65 σ' ἐκέλευσε CLS Harl. Vrat. a. c' ἐκέλευε H. Lips.
 Townl. Eton. σ' ἐκέλευε D. σ' ἐκέλευε AG. κάρη κομόωντας A: ceteri
 κερηκομόωντας. — 66 πανσυδίη GLS. — 67 τρώων GL.

A. c. 53 βουλὴν Zenodotus et αἱ κοιναί: βουλή Aristarchus cum
 Aristophane. Ἀρίσταρχος τὸ ἴζεν ἐκτείνει, ἢ δὲ κοινὴ συστήλλει. — 54
 Πυλοιογενέος δὲ ὡς ὁδοιπόρος, χοροῦτος (Ω 261. add. ὁλοοῖτροχος
 χορὴ Ξ 164) Schol. BL. — 55 Zenodotus αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἡγερθεν ὁμη-
 γερέες τ' ἐγένοντο, τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων. —
 56 θεῖος: Zenodotus θεῖον. huic asteriscus adpictus est, quod hinc trans-
 positus est in Odys. ξ 495. — 60—70 Ζηνόδοτος συντέμνηκεν „ἡνώγει
 (Cod. ἀνώγει) σὲ πατὴρ ὑπίζυγος, αἰθέρι ναίων, Τρωσὶ μαχέσασθαι προτὶ
 Ἴλιον. ὡς δὲ μὲν εἰπὼν“ Aristonicus. — 64 habet asteriscum et obe-
 lum, conf. 27.

- ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται
 70 ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ κῆριν ἔχε φρεσίν. ὣς δ' ἐνείπων
 ὤχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήσομεν υἱας Ἀχαιῶν.
 πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἡ θέμις ἐστί,
 καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω.
 75 ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
 ἦ τοι ὃ γ' ὡς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέκτωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος.
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 80 εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνις πε,
 ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήσομεν υἱας Ἀχαιῶν.
 ὣς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι.
 85 οἳ δ' ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
 σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 ἥ τε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδινάων,
 πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 90 αἱ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτῆται, αἱ δὲ τε ἔνθα·
 ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων

V. l. 68 ἐπέγναμψε C. ἐπέγναψε DL. — 69 τρώεσσι L. — 70 ὡς A.
 δ' μὲν C. — 73 ἐγὼν: ἐγὼν S. ἔπεσι E Et. Mg. 693, 16. πειράσομαι H
 1. man. ἡ AG: ἡ CDHLS. ἡ E. ἐστί CL. — 74 κελεύσω: κελεύω Et.
 Mg. 518, 44. — 76 ἦ τοι: libri ἦτοι. καταρέζετο CDH 1. man. ἄρ GL.
 — 77 ὃς ῥα CHL. — 78 ὃ, σφιν C: ὃς σφιν L. ὃς σφιν G. ceteri δ σφιν.

* εὖ φρονέων: εὖ φρονέων CDHLS, ceteri εὐφρονέων. — 79 οἰκήτορες
 H. ἔνις πε ACDL. — 82 Ἀχαιῶν: ἐνὶ στρατῷ E 175, 22 L, conf. A 91.
 — 84 ἐξ ἤρχε: ἐξήρχε ACDE 176, 13; 219, 31 GHL tres Vrat. Mosc. 1.
 — 85 οἷδ' CGHL, ceteri οἱ δ'. ἐπανέστησαν L. — 87 ἥ τε Pseudoplat. 122,
 38. ἀδινάων A, ceteri ἀδινάων. — 89 βοτρυδόνδε DL. — 90 αἱ μὲν τ' G.
 τ' ἔνθ' H. πεποτῆται D. δὲ τ' ἔνθα L. — 91 ὡς A. ἄπο D.

A. c. 74 πολυκλήϊσι: τινὲς προπεριπῶσιν Et. Mg. 518, 44. —
 76—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. de versu 81. conf. Schol. Q 222. —
 87 ἀδινάων Herodianus. — 85 δ' ἐπανέστησαν: τινὲς πανέστησαν γρά-
 φουσιν, ἦτοι πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν Eust. 176, 17. δὲ πανέστησαν: ἀντί
 τοῦ πάντες ἀνέστησαν. τινὲς δὲ ἐπανέστησαν Schol. L.

Homeri Ilias. I.

- ἡϊόνος προπάραιθε βαθείης ἔστιχόνωντο
 ἱλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφίιν ὄσσα δεδίη
 ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
 95 τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα
 λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφείας
 κήρυκες βοῶντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 σχοῖατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφῶν βασιλῆων.
 σπουδῇ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 100 παυκάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔστη κῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ὑφαιστος κάμε τεύχων.
 Ὑφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίῳ ἀνακτὶ,
 αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ ἀργεῖφόντῃ.
 Ἑρμείας δὲ ἀναξ δῶκεν Πέλοπι πληΐππῳ,
 105 αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεί, ποιμένι λαῶν·
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 πολλῆσιν νήσοις καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν.
 τῷ δ' ὅ γ' ἔρεικάμενος ἔπε' Ἀργεῖοις μετῆδα·
 110 ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδῃσε βαρείῃ,
 σφέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,

V. L. 93 εἰλαδὸν A. δὲ σφίιν ACDEGL Schol. A 105: δὲ σφίιν H. δεδίη CG Schol. A 105. Zonar. Lex. 487. — 94 οἱ δ' CDGL, ceteri οἱ δ'. — 95 ὑπο CDL. ὑποδεδιόναχίζετο S. δὲ στεναχίζετο CDGHL Lips. Mosc. 1. Eton. δ' ἐστοναχίζετο Eust. 180, 4. ὑπεστοναχίζε δὲ γαῖα Schol. Nicand. Ther. 175. — 96 δὲ σφείας L. δὲ σφείας C. δὲ σφείας G. — 98 διοτρεφῶν G. — 99 καθέδρας CDGHL. — 100 ἀνα DL post ras. — 102 μὲν: δὲ Rhet. Gr. III, 134, 5. δῶκε: ἔδωκε Eust. 181, 39. — 104 δῶκεν: δῶκε CDE Rhet. Gr. III, 31, 17; 72, 17. — 105 δ' ACDGHL. — 106 θνήσκων A: ceteri θνήσκων. ἔλιπε E Rhet. Gr. III, 99, 32. — 107 δ' AC DGL. — 108 πολλῆσιν DEG Thucydides I, 9, 3. Apoll. Lex. 31, 15. Et. Mg. 136, 5. — 111 μέγα ACDEGHLS Apoll. Lex. 46, 11; 110, 12. Cram. Epim. 181, 4; 311, 4. Et. Mg. 409, 20; 638, 4. Et. Gud. 441, 4: μέγας Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. γρ. καὶ μέγας Vrat. b. in marg.

A. c. 106 θνήσκων, conf. H. U. 206. — 111 μέγα Zenodotus: μέγας Aristarchus et Callistratus teste Didymo. fallitur Aristonicus Zenodoto scripturam μέγας tribuens. — 112—118 Zenodotus omisit Ζηνόδοτος συντέμνει „ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρης. λῶβη γὰρ τὰδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοις πυθέσθαι“ Aristonicus, iterum falsus; nam si Zenodotus versum 111. omiserat, causa non erat, cur Didymus sententiam eorum impugnaret, qui Zenodotum μέγας scripsisse contenderent.

- νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευάτο, καὶ με κελεύει
 115 δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενεί φίλον εἶναι,
 ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 ἦδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 αἰσχρὸν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοις πυθέσθαι,
 120 μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
 ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
 ἀνδράσι παυροτέροις, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῳῆς τε,
 ὄρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 125 Τρῳᾶς μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἕασιν,
 ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,
 Τρῳῶν δ' ἄνδρα ἕκαστοι ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦν,
 πολλοὶ κεν δεκάδες δευοῖατο οἶνοχόοιο.
 τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι υἱᾶς Ἀχαιῶν
 130 Τρῳῶν, οἳ ναῖουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
 πολλέων ἐκ πολίων ἐγχεσπαλοὶ ἄνδρες ἕασιν,
 οἳ με μέγα πλάζουσι καὶ οὐκ εἰῶς ἐθέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
 ἐννέα δὴ βεβάσας Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 135 καὶ δὴ δοῦρα ἐσέηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται·
 αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νήπια τέκνα
 εἶατ' ἐνὶ μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον

V. ε. 114 ἀπάτην: ἄτην S. βουλευάτο L. — 115 δυσκλέα C. —
 119 γ' omitt. G. — 120 τοσόνδε τε C. τοσόνδε γε G. τοσσόνδε τε D. τε
 omitt. L. — 122 οὕτω τί D. οὕτῳ πω L. οὐ πῶ τι E. — 125 τρῳᾶς
 CL. — 126 διακοσμηθῆμεν D. διακοσμηθῆμεν CL Vrat. b. — 127 τρῳῶν
 CL. ἕκαστοι: ἕκαστον libri omnes. Τρῳῶν αὐτε ἕκαστον Schol. A 225.
 — 130 τρῳῶν GL. οἳ: οἱ D. καταπόλιν H. — 131 ἐγχεσπαλοὶ A. — 133
 Ἰλίου libri omnes. εὖ ναιόμενον ACDGHLS. — 136 ἡμέτεροι ἄλοχοι S.
 — 137 εἶατ' ἐνὶ CH Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. Et. Mg. 295, 7. Cram.
 An. Par. IV, 145, 13. Rhet. Gr. III, 86, 15: εἶατο ἐν G. εἶαται ἐν L.
 εἶατ' ἐν D. εἶατο ἐν Zonar. Lex. 638. εἶατ' ἐν et γρ. εἶατ' ἐνὶ μεγάροις
 ποτιδέγμεναι A. ἄμμι δὲ ἔργον: υἱᾶς Ἀχαιῶν Rhet. Gr. III, 86, 15.

A. c. 116—118 ἀστερίσκοι ὅτι εἰς τὰς Λιτὰς (I 23—25) μετὰκινεῖται
 Aristonicus. — 124 ἀθετεῖται Aristonicus. — 125 Τρῳῆς Aristar-
 chus. — 127 ὁ Ἰεῖων διὰ τοῦ ν ἕκαστον Didymus (Schol. A). ὁ Ἰεῖων
 διὰ τοῦ ι, τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν Schol. L, cui omnis fides est abroganda.
 — 130—133 ἀθετοῦνται Aristonicus, vid. Schol. Θ 56. — 131 ἕασιν:
 εἰεῖσιν Callistratus et altera Aristarchi. — 133 Ἰλίου: Ἰλιον Aristarchus.
 — 137 εἶατ' ἐνὶ: εἶαται ἐν Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 18.

αὐτως ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεθα.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 140 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν.

ὥς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε
 πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 κινήθη δ' ἄγορῇ ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 145 πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' εὐρὸς τε νότος τε
 ὥρор' ἐπαῖξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.

ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήιον ἐλθών,
 λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμύει ἀσταχύεσσιν,
 ὡς τῶν πᾶς' ἄγορῇ κινήθη. τοὶ δ' ἀλαλητῶ

150 νῆας ἐπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
 ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 ἄπτεσθαι νηῶν ἥδ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα δῖαν,
 οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.

155 ἔνθά κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,
 εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρῃ πρὸς μῦθον ξείπεν·

ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτῶν,
 οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Ἀργεῖοι φεύζονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,

V. l. 138 αὐτως: αὐτως ACEHL Et. Mg. 84, 20. Apoll. Lex. 21, 7. ἀκράαντον L. ἰκόμεθα G. — 139 ἐγὼ ACDE 186, 33; 188, 8 GHLS Schol. Z 71. Eust. 1583, 54: vulgo ἐγὼν. — 142 ὡς A. φάτο D. ὄρινε ACEHL. ὥρινε D. — 143 μετὰ A. — 144 ὡς ACDEGHL Schol. Θ 2. Strabo I, 29: alii φῆ. — 147 ὡς δ' G. κινήσῃ: κινήσει CEGHLS Schol. Theocr. VIII, 49. — 149 ὡς A. ἀγορὰ D. — 150 ἐπ': ἐπ' A. ἐπεσσεύοντο CDEGHLS Jo. Alexandr. 28, 11. Heraclid. Alleg. C. 10. — 153 ἐξεκάθαιραν Zon. Lex. 1479. ἴκεν ACEGLS ex corr. ἴκεν D. ἦκεν H. ἦκε Et. Mg. 171, 34. — 154 οἴκαδ' L. ἱεμένων DGH. ὑπὸ CD. ἥρεον H. — 155 ἔνθά κεν ACHL. ἐνθά κεν D. — 156 πρὸς A. — 157 ὦ: ὦ A. τέκος: τέκνον H, quod apud Homerum primam non corrigit. — 158 οἶκον δέ AD. οἶκονδὲ CGHL.

A. c. 141 ἐν τισιν οὐ φέρεται Schol. L. ἐν τισὶ τῶν ἀντιγράφων οὐδὲ ἐφέρετο Eust. 188, 7. — 143 ἀθετεῖται Aristonicus. — 144 ὡς: φῆ Zenodotus. — 148 ἐπαιγίζων: ἐπαίξων Aristophanes, vid. Schol. ο 293. — 150 ἐπ' ἐσσεύοντο Herodianus. — 155 ὑπέρμορα Aristarchus, Aristophanes, Ptolem. Ascalonita, cf. Apoll. Lex. 160, 18. Eust. 1386, 64. Schol. AB ad Y 30. — 156—169 Ζηνόδοτος συντέμνηκεν „εἰ μὴ Ἀθηναίη λαοκκόος ἦλθ' ἀπ' Ὀλύμπου. εὐρὲν ἐπειτ' Ὀδυσῆα“ Aristonicus.

- 160 κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωϊ λίποιεν
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἥς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 τοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 165 μῆδ' ἕα νῆας ἄλλα δ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶζασα.
 [καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν]
 εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
 170 ἑσταότ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς εὐσκέλμοιο μελαίνης
 ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὕτω δὴ οἶκον δέ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
 175 φεύζεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες,
 κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωϊ λίποιτε
 Ἀργεῖν Ἑλένην, ἥς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο φίλης ἀπὸ πατρίδος αἷης.
 ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μῆδέ τ' ἐρώει,
 180 τοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,

V. l. 160 καδδὲ ACDGHL Aristot. Rhet. I, 6. τρωϊ L. — 162 ἀπόλοντο D. ἀπο D. ἀπο CGHL. — 163 κατὰ: μετὰ D. — 164 τοῖς Schol. Aristoph. Vesp. 1458: τοῖς δ' ACDEGHLS Et. Mg. 5, 55. — 165 μῆδ': μὴ δὲ CDGH Et. Mg. 586, 10. μὴ δ' L Et. Gud. 390, 2. ἄλλα δ' A: ceteri ἄλλὰ δ', G ἄλαδε. — 166 ὣς A. — 168 omitt. ACD in textu Eton. Vrat. a. b. Townl. Mosc. 2: habent D in marg. man. rec. GHLS. — 169 εὖρε δ' ἔπειτ' Vrat. b. ὀδυσῆα DGH 1. man. — 170 ἑσταότ': ἐστῶτ' L, non male, si ἐστῶτ' scriptiseris. εὐσκέλμοιο GHL 1. man. εὐσέλμοιο. CD. —

171 ἄπτετ': ἤπτετο E. ἄπτετ' H, η 2. man. — 174 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CH. οἶκονδε GL. — 176 καδδὲ ACDGHL. — 178 ἀπο D. ἀπο CGHL. — 179 κατὰ: κατα A. μετὰ CDEHS Rhet. Gr. III, 123, 6. μῆδέ τ' AEH. μὴ δὲ τ' DGL Et. Mg. 381, 1. μὴ δ' ἔτ' C Lips. Baroce. Townl. Rhet. Gr. III, 123, 6. — 180 φῶτα: ἀνδρα Eust. 197, 45.

A. c. 160—162 ἀθετοῦνται, καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται (ὁρθῶς 176—178) Aristonicus. — 161 Ἀργεῖν Ἑλένην: Zenodotus Ἀργεῖν θ' Ἑλένην. — 162 ἀπὸ Herodianus: ἀπο Tyrannio et Ptolemaeus (Ascalonita). — 163 οὕτως κατὰ λαὸν συμφώνως εἶχον ἅπασι Didymus. — 164 αἱ χαριέσταται „τοῖς ἀγανοῖς“, καὶ ἡ Ἀριστοφάνους οὕτως εἶχεν Didymus, ἀθετεῖται καὶ ἀστερίσκος παράκειται ὅτι οἰκείως λέγεται 180. — 176—178 ἀστερίσκοι, cf. 160. — 180 ἀστερίσκος, cf. 164.

μηδὲ ἕα νῆας ἄλλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.

ὥς φάθ', ὃ δὲ ζυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δὲ κόμισσε
κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.

185 αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἐλθὼν
δέξατό οἱ σκήπτρον πατρώιον, ἄφθιτον αἰεΐ·

σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.

ὃν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔζοχον ἄνδρα κιχείη,

τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς·

190 δαιμόνι', οὐ γὰρ ἔοικε κακὸν ὥς δειδίσcesθαι,

ἄλλ' αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἴδρue λαοῦς·

οὐ γάρ πω κάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρεΐωνος·

νῦν μὲν πειράται, τάχα δ' ἵψεται υἱας Ἀχαιῶν.

ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε.

195 μὴ τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἱας Ἀχαιῶν.

θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφῶν βασιλῆων·

τιμὴ δ' ἐκ Διὸς ἐστι, φιλεῖ δέ ἐ μητιέτα Ζεῦς.

ὃν δ' αὖ δήμου ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι,

V. l. 181 μηδὲ: μὴ δὲ CDGHL. ἕα L. ἄλλα δ' A. — 182 ὥς A. φάθ' D.
— 183 ἀπὸ D. *δὲ κόμισσε: δ' ἐκόμισσε ACH. δ' ἐκόμισε DEG. — 184
κῆρυξ ACHL: κῆρυξ DEG. — 185 ἀντίος: ἀντίον HS. — 188 κιχείη G.

η

κιχείη H. η 2. man. ἐφεύροι Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. — 189 τὸν δ':
τόνδ' E Max. Tyr. Diss. XXI, 9. τὸν δ' Max. Tyr. Diss. XXXII, 5. ἐρη-
τύσκε Barocc. ἐρητύσκε Vrat. a. 1. man. — 190 οὐ γὰρ: οὐ γ' L. οὐ γὰρ
Cram. An. Par. III, 278, 28. ὥς: ὥς H. — 192 Ἀτρεΐωνος L: ἀτρεΐδew
ACDEGHS. — 194 δ' omitt. E bis. ἔειπε ACDEGH. — 196 θυμὸς γάρ
GL. θυμὸς δὲ Cant. διοτρεφῆος βασιλῆος ACES: διοτρεφῶν (vel διοτρο-
φῶν) βασιλῆων DGH. Aristot. Rhet. II, 2. Schol. A 173. Cram. An.
Par. III, 113, 21. Et. Mg. 458, 9 et 16. Zonar. Lex. 1059. Stobaeus Floril.
46, 2. Pseudoplat. 153, 31. — 197 μητιέτα G. — 198 αὖ: ἂν Eust. 847,
39; 901, 7; 1119, 1. δήμου ἄνδρα AS Barocc. Land. Eton. Townl. Schol.
B 244. Eust. 901, 7; 1119, 1. Cram. An. Par. III, 331, 6: δήμου τ' ἄν-
δρα CDEGHL Schol. i 44. Cram. An. Par. III, 315, 19. Eust. 847, 39.

A. c. 187 ἔβη: ὅτι Ζηνοδότος γράφει σὺν τῷ βάς κατὰ νῆας Ariston-
icus. — 188 πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἑξῆς τὸ ἀντίσκιμα Aristonicius,
cf. 192 et 203. — 190 οὐ γὰρ: ἡ μὲν ἀκρίβεια ὀρθοτονεῖ, ἐγκλίνει δὲ ἡ
συνήθεια Herodianus. — 192 τὸ ἀντίσκιμα, ὅτι ὑπὸ τοῦτον ἔδει τε-
τάχθαι τοὺς ἑξῆς παρεστῆμένους τρεῖς στίχους (203—205). εἰς γὰρ πρὸς
βασιλεῖς ἀρμόζοντες, οὐ πρὸς δημότας Aristonicius. Ἀτρεΐωνος Aristop-
hanes, Dionysius Sidonius, Ixion, αἱ πλείους τῶν χαριεστέρων, αἱ διορ-
θώσεις καὶ τὰ ὑπομνήματα (i. e. Aristarchi). — 193—197 ἀθετοῦνται
Aristonicius. — 196 διοτρεφῆος βασιλῆος: οὕτως ἐνικῶς αἱ Ἀριετάρχου.
εἶχον δὲ καὶ αἱ χαριεστάται οὕτως ἀνευ τῆς Ζηνοδότου, ὅς γράφει διο-
τρεφῶν βασιλῆων Didymus. — 198 δήμου ἄνδρα, non τ' ἄνδρα scri-

- τὸν κήπτρῳ ἐλάσασκεν ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ·
 200 δαίμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
 οἷό σε φέρτεροί εἰσι, σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκις,
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναριθμῖος οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
 οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί.
 οὐκ ἄταθόν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,
 205 εἷς βασιλεὺς, ὃς ἔδωκε Κρόνου πάας ἀγκυλομήτεω.
 [κῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]
 ὣς ὃ γε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορὴν δὲ
 αὐτίς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 ἡχῇ, ὥς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 210 αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
 ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας·
 Θερσίτης δ' ἔτι μῦθος ἀμετροεπὴς ἐκολῶα,
 ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλά τε ἦδη,
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
 215 ἀλλ' ὅτι οἱ εἴσαιο γελοῖον Ἀργεῖοισιν
 ἔμμεναι. αἰσχρὸς δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἥλιον ἦλθε·
 φολκὸς ἦν, χυλὸς δ' ἕτερον πόδα· τῷ δὲ οἱ ὤμῳ
 κυρτῷ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
 φροδὸς ἦν κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 220 ἔχθιστος δ' Ἀχιλῇ μάλιστ' ἦν ἡδ' Ὀδυσσεύς·
 τῷ γὰρ νεικεῖσκε· τότε αὐτ' Ἀγαμέμνονι δίω

V. L. 199 ἐλάσασκε D. — 201 ἀπτόλεμος Et. Mg. 97, 25. ἀναλκις G.
 — 202 οὔτε ποτ' ACG. οὔτε ποτ' D. οὔδέ ποτ' L. ἐνὶ A. — 205 ἔδωκε
 libri omnes. *πάας: πάσις libri. — 206 omitt. ACDEHS Lips. Townl.
 Mosc. 1. Eton. habent GL. σφίσι L. — 207 οἷδ' CGL. οἷδε H. ἀγορὴν
 δὲ A. — 209 ὣς G. — 211 καθέδρας CDGHL Et. Mg. 373, 11. — 212 δ'
 ἔτι: δέ τοι G. δέ τι Cram. An. Par. III, 367, 3. ἐκολῶα DL: ceteri ἐκο-
 λῶα cum Cram. Epim. 220, 28. An. Par. III, 367, 3. — 213 ὅς: ὁ D.
 ἡδε CG Schol. B 212. ἡδε DS. ἡδη L. — 215 ὁ, τι L. εἴσετο D. εἴσατο
 Apoll. Lex. 62, 26. — 216 δὲ ἀνὴρ: δ' ἀνὴρ CG Barocc. Laud. Mor.
 Eton. ἦλθε ACEL. — 217 φολκός: φορκός S. — 218 συνοχηκότε Mor.
 Vrat. c. ὕπερθε ACDGH. — 220 ἡδ' A. ἡδ' D. ὀδυσεῖ G. — 221 τῷ:
 τῷ D. τότε: τῷ δ' G. αὐτ': αὐ GLS.

bendum est, quum τ' non nisi hiatus evitandi causa videatur additum
 esse, conf. A 151 ἢ ἀνδραῖν, B 216 ἢ ἀνὴρ, 819 ἢ τοι ἄνδρες, N 635
 δὴ ἀνδρεσι, λ 414 ἀφνειοῦ ἀνδρός, B 368 ἢ ἀνδρῶν.

A. c. 203—205 παράκειται ἡ στιγμή, conf. ad 192. — 205 ἔδωκε:
 δῶκε Aristarchus. πάσις, conf. H. U. 96. — 212 ἐκολῶα: ἐκολῶα Philo-
 xenus. — 220—223 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristoniceus. — 221 τῷ Ari-
 starchus, non τῷ vel τῷ.

- ὀξέα κεκληγώς λέγ' ὀνείδεα. τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
 ἐκπάγλως κοτέοντο νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μῦθῳ·
 225 Ἀτρεΐδῃ, τέο δὴ αὐτ' ἐπιμέμφεται ἡδὲ χατίζεις;
 πλείαι τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
 εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ
 πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 ἢ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύσαι, ὃν κέ τις οἶσει
 230 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα,
 ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγῃ ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 ἢ γυναῖκα νέην, ἵνα μίγεται ἐν φιλότῃ,
 ἣν τ' αὐτὸς ἀπὸ νόσφι κατίσχει; οὐ μὲν ἔοικεν
 ἀρχὸν ἔοντα κακῶν ἐπιβασκόμεν υἱὰς Ἀχαιῶν.
 235 ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί,
 οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἔωμεν
 αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται,
 ἢ ῥά τί οἱ χῆμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
 ὅς καὶ νῦν Ἀχιλλῆα, ἔο μὲν' ἀμείνονα φῶτα,
 240 ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλλῇ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 ἢ γὰρ ἂν Ἀτρεΐδῃ νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
 ὣς φάτο νεικεῖων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 Θερσίτης· τῷ δ' ὤκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
 245 καὶ μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μῦθῳ·
 Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ εὖν ἀγορητής,

V. L. 222 ἄρ AGL. — 223 ἐνὶ A. — 224 δ CDGHL Apoll. Lex. 52, 2. Et. Mg. 203, 57. βοῶν: βιβὰς Vrat. a. — 225 *δὴ αὐτ': libri δ' αὐτ'. — 227 ἐνὶ A. κλισίαις Barocc. Mor. κλισίη Cant. Plut. de Aud. poet. 9. κλισίαις L. — 229 ἢ: ἡδ' Et. Mg. 258, 40. Et. Gud. 140, 5. οἶσει: οἶσῃ G. — 230 τρώων GL. — 231 ἐγὼν L. ἀγάγοιμι Eust. 1072, 56. ἢ A. — 233 ἣν τ': ἣν κ' S. ἀπὸ νόσφι GH (L 1. man.?). ἀπὸ νόσφι L: vulgo ἀπονόσφι. — 235 ἀχαιῖδες S. — 237 ἐνὶ: ἐν S. — 238 ἢ: ἢ AHL. τι οἱ AGL. τι οἱ DH. χῆμεῖς: libri χ' ἡμεῖς, excepto G, qui χ' omittit. ἦε: libri ἦε. — 239 ὅς κε D. ἀχιλλῆα D. — 241 ἀχιλλῇ G. — 242 ἢ A. λωβήσαιο G. — 243 ὣς A. φάτο D.

A. c. 225 τέο δ' αὐτ' Aristarchus: Ζηνόδοτος δὲ διὰ τοῦ ἡν (corr. ἦ, δὴ αὐτ') Schol. V. — 226 Zenodotus πλείαι δὲ γυναικῶν. — 227, 228 Ζηνόδοτος ἐθέτηκεν Aristonicus. — 231—34 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 238 χῆμεῖς, non χ' ἡμεῖς scribendum esse docuimus H. U. 284. οὐκί, non οὐχί, Aristarchus, conf. Schol. A ad B 300. — 239 ἔο Aristarchus: ἐοῦ Zenodotus.

- ἴσχεο, μῆδ' ἔθελ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημί χερείοτερον βροτὸν ἄλλον
ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδης ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
250 τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.
οὐδέ τί πω κάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ εὖ ἢε κακῶς νοστήσομεν υἱες Ἀχαιῶν.
τῷ νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
255 ἦσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
ἦρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχῆσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
260 μῆδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἶην,
εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τὰ τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,
αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
πεπληγῶς ἀγορήθην ἀεικέσσι πληγῆσιν.
265 ὥς ἄρ' ἔφη, κήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμων
πλήξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερόν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
κῆπτρου ὑπο χρυσεύου· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,

V. L. 247 μῆ δ' CDGHL. βασιλεῦσι D. — 249 ἀτρείδης E 213, 20 GL 1. man. — 250 τῷ ACDGHL Et. Mg. 773, 28 et 45: τῷ E. τῷ Io. Alexandr. 31, 20. ἀνα A. ἀγορεύοις D. — 251 νόστον τε A. νόστον τε C. φυλάττοις C. φυλάσσεισ Apoll. Lex. 165, 20. — 252 οὐδέ τι πω CDGL. — 254 τῷ ACDL: τῷ DH. — 256 ἦρωες ἀχαιοί G. — 257 τότε DHL. — 258 κ' ἔτι: κέ τι Harl. κέ τί Et. Mg. 820, 44. καί, τι S. κιχῆσομαι: κιχείω Et. Mg. 820, 44. — 259 μῆ κ' ἔτ' D. ὀδυσσῆϊ GH. ἐπείη A. — 260 μῆδὲ τι H. μῆ δ' ἔτι τηλεμάχου γε G. μῆ δ' ἔτι CDL. — 261 ἀπο CDL. δύσω: δύνω L 1. man. — 264 ἀγορήθῃ G. ἀεικῆσιν H. — 265 ὥς A. ἄρ AEGH. ὤμων C. — 266 ὁ δ' L: ὁδ' CDH. θαλερόν: ἀλυσκόν Zonar. Lex. 133. ἔκπεσε, non ἔκφυγε, libri cum Eustathio. — 267 σμῶδιξ G. ἔξ ὑπανέστη Vrat. c. Mosc. 1. — 268 ὑπὸ ACDEGHL. ὁ δ' L. ὁδ' CGH. ἄρ ADEGHL.

A. c. 247 μῆδ' ἔθελ' Aristarchus. — 252—256 ἀθετοῦνται Aristonicus, cf. Schol. BL ad 254. — 255 διδοῦσιν Herodianus. — 258 εἰ δέ τι Aristarchus: εἴ κ' ἔτι Zenodotus, cui assentitur Didymus. κιχῆσομαι Philemo cum Sinopensi: κιχείομαι Ptolemaeus. ὥς νύ περ ὦδε: ὥς τὸ πάρος περ Sinopensis. ὑπὲρ αὐτῆς Massiliensis. ἐν Δαναοῖσιν Philemo. — 262 αἰδῶ Aristarchus et Pamphilus: αἰδῶ Dionysius Sidonius.

- ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 270 οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν,
 ὠδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε
 βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
 275 ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
 οὐ θὴν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀτήνῃ
 νεικεῖεν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
 ὥς φάσαν ἢ πληθὺς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 ἔστη κήπτρον ἔχων· παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 280 εἰδομένη κήρυκι σιωπᾶν λαὸν ἀνύγει,
 ὥς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἱὲς Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαῖατο βουλήν.
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρεΐδῃ, νῦν δὴ σε ἄναξ ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
 285 πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεςσι βροτοῖσιν,
 οὐδὲ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἣν περ ὑπέσταν
 ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 Ἰλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 ὥς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 290 ἀλλήλοισιν οὔδονται οἶκον δὲ νέεσθαι.
 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.

V. l. 269 ἀπομόρξατο ACE 218, 8 Townl Eton. Cram. Epim. 13, 1. Et. Mg. 129, 7: ἀπεμόρξατο DE 216, 18; 218, 16 GHL Et. Mg. 120, 20. Et. Gud. 64, 24; 100, 44. — 270 οἱ δὲ C. γέλασαν D. γέλασαν E. — 272 ὦ AH. ἔοργε ACDEGHL. — 274 νῦνδε D. τόδε ACDEGH Eton. Townl. tres Vrat. Mosc. 1. 2: τὸ δὲ Lips. Vrat. A. τὸ δὴ L. τόδ' αὖ Barocc. Harl. — 276 οὐ θὴν D. αὖτις CDG. ἀνήσει Apoll. Lex. 7, 18. — 277 ὀνειδείοις H 1. man. — 278 ὥς A. φάσαν D. δ' ὁ πτολίπορθος ACDGHL Schol. Γ 440: vulgo δὲ πτολίπορθος, conf. K 363. — 279 παρα A. — 280 σιωπᾶν G. — 282 ἐπιφρασσαῖατο DG Draco de Metr. 65, 18. — 283 ὃ, σφιν C. ὃς σφιν GHL, ceteri ὃ σφιν. *εὖ φρονέων: εὖ φρονέων CDGHLs. εὐφρονέων A. — 286 οὐδὲ τοι: οὐδὲ τι CELS Rhet. Gr. III, 24, 1. — 287 ἐνθάδε γε στείχοντες G. στείχοντες D. — 289 ὥς τε CDG: ceteri ὥς τε. — 290 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDEHL. οἶκονδε G. — 291 omitt. H in textu.

A. c. 269 ἀχρεῖον: ἀχρεῖον Dionysius et Tyrannio. ἰδὼν: Φιλητὰς τὸ ἰδὼν περιπαρῶ, οἷον τῶν ὀφθαλμῶν Aristonicus. — 272 ἦ δὴ Herodianus. — 278 Aristarchus ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος: alii ἀνὰ δὲ et πτολίπορθος. — 283 ὃ σφιν, non ὃς σφιν, Aristarchus. — 284 νῦν δὴ: νῦν γάρ Aristarchus, ut ex scholio Aristonici colligo.

- καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 ἀσχαλάῃ σὺν νηὶ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
 χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 295 ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἑνιαυτὸς
 ἐνθάδε μιμόντεσσι. τῷ οὐ νεμεσίζοι' Ἀχαιοὺς
 ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπη
 αἰσχρὸν τοι δηρὸν τε μένειν κενεὸν τε νέεσθαι.
 τλήτε φίλοι, καὶ μέιναι' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
 300 ἢ ἑτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἧς καὶ οὐκί.
 εὖ γὰρ δὴ τόδε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
 μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
 χθιζὰ τε καὶ πρῶιζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
 305 ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
 ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελεέσσας ἑκατόμβας,
 καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 ἔνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφνοῖός,
 μερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φόως δέ,
 310 βωμοῦ ὑπαῖξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν.
 ἔνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νήπια τέκνα,
 ὄζω ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισι ὑποπεπτηῶτες,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἡ τέκε τέκνα.
 ἔνθ' ὃ γε τοὺς ἔλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
 315 μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·

V. L. 292 θ' omitt. G. ἀπο DEHL. — 293 σὺν νηὶ: παρὰ νηυσὶν Et. Gud. 100, 24. ὃν περ ADHL Lips. Eton.: ἦνπερ CEGS. — 294 ἰλέωσιν A. εἰλέωσιν Schol. Z 359. γρ. φορέωσι H. — 296 τῷ ACDGHL: τῷ E. — 299 ἐπὶ χρόνον libri omnes. — 300 ἦ: εἰ CDEGHLS Et. Gud. 413,

54. Cram. Epim. 301, 4. ἢ A. οὐκί: οὐχί Et. Gud. 413, 54. — 301 τόδε, non τότε, libri mei. ἐνὶ A. — 303 πρῶιζ' G. προῖζ' C. — 304 τρωσὶ L. — 305 περὶ AD. — 306 ἔρδομεν G. τελεέσσας D. — 307 ὑπο A. ὅθεν ἢ ὅθεν E. — 308 ἐπὶ A. — 309 τὸν ῥ': τὸν δ' L. φόως δέ A. φόωδε D. — 311 ἐνθάδ' D. ἐνθ' ἔσαν CG. — 312, 313 omitt. H in textu. — 314 τετριγῶτας C. — 315 ἀμφεποτᾶτο G.

A. c. 292 ἀπὸ Herodianus: alii ἀπο. — 297 παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀσχαλάαν μιμόντεσσι (μίμνοντ' ἐπὶ νῆεσς Bekker. ex conl.) τὰ πληθυντικὰ δυνάμει ἐκφέρων Aristonicus. — 299 ἐπὶ: Zenodotus ἔτι. — 300 Aristarchus ἢ et οὐκί, conf. Scholl. ad B 238, 349. — 302 μάρτυροι: Zenodotus μάρτυρες. — 311 στρουθοῖο: στρούθοιο Chaeris. — 314 τετριγῶτας Aristarchus: Zenodotus τετρίζοντας vel τιτ-τίζοντας, vid. Schol. Δ 412, Eust. 229, 20; 490, 40.

- τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεός, ὃς περ ἔφηνε·
 λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
 320 ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη.
 ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἐκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε·
 τίπτ' ἄνευ ἐγένεσθε κάρη κομόωντες Ἀχαιοί;
 ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 325 ὄψιμον, ὄψιτέλεστον, οὖο κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 ὡς οὗτος κατὰ τέκνα φάγε στρουθοῖο καὶ αὐτήν,
 ὀκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
 ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν.
 330 κείνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
 ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν.
 ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες

V. l. 316 πτέρυγος H. ἀμφιαχυῖαν: AMΦΙΑΧΟΥCAN Ambros. —
 317 κατα AGL. τέκνα φάγε Mosc. 1: ceteri τέκν' ἔφαγε. — 318 ἀρίζη-
 λον A Ambros. 2. man. CDEGHLS Schol. T 407: ΑΙΖΗΛΟΝ Ambros.
 1. man. ἀείζηλον Apoll. Lex. 16, 29. αἰδηλον Et. Mg. 41, 44. θῆκε
 CDGHL Et. Mg. 41, 44. ὃς περ: ὡς περ Schol. T 407. ἔφηνε ACEH. —
 319 λᾶαν DG. πάϊς: libri παῖς. ἀγκυλομήτεω D. — 322 δ' omitt. GS.
 ἀγόρευε A Ambros. CDGHL. — 323 ἄνευ A EGL Et. Mg. 105, 17. Apoll.
 Lex. 32, 12: ἄνευ CDH. ANΩ Ambros. κάρη κομόωντες A: ceteri κα-
 ρηκομόωντες. — 324 μὲν: δὲ Et. Mg. 432, 33. μητίετα L. — 325 ὄψιτέ-
 λευτον Vrat. b. οὖο: ὃ οὐ A. — 326 κατα ACL. τέκνα G, ceteri τέκν'.
 — 328 ἡμεῖς τοσσαῦτ': ἡμεῖς γε τοσαῦτ' GS Mor. τοσαῦτ' C 1. man. D.
 πολεμίζομεν C 1. man. πολεμίζομεν L Lips. Vrat. a. πτολεμίζομεν DE
 225, 10. — 330 τὼς: θ' ὡς ACDEGHLS Et. Mg. 508, 25. θ' ὡς Cram.
 Epim. 234, 2. — 331 ἀλλάγε Barocc. Vrat. c. εὐκνήμιδες CDGHL. —
 332 αὐτοῦ: αὐτοὶ H. εἰς ὃ κεν H: ceteri εἰσέκην. — 333 ὡς A.

A. c. 316 Aristarchus πτερύγος, non πτέρυγος, conf. Cram. An.
 Par. III, 280, 16. Matranga. Anecd. 471. Cram. An. Ox. IV, 337, 22. —
 318 ἀρίζηλον Aristarchus: ἀρίδηλον Zenodotus. — 319 ἀθετεῖται Ari-
 stonicus. Ζηνόδοτος προσέθηκεν Aristonicus ad B 318. — 323 ἄνευ,
 conf. H. T. 191. — 325 οὖο Herodianus, cf. ad α 70. ὄο Thiersch. Gr.
 Gr. § 148. 2. Butt. Gramm. ampl. I, 299*, ὄο κάρτος α 70. ἰλίσο προ-
 πάροιθε O 66, X 6. ἀνεπίσο κταμένοιο O 554. ἀγρίσο πρόσθεν X 313.
 Αἰόλοο κλυτὰ δώματα κ 60. Αἰόλοο μεγάλῃτορος κ 36. Ἰφίτοο μεγάλῃ-
 τορος B 518. Ἀσκληπίοο δύο (?) B 731. — 330 Herodianus θ' ὡς: Ari-
 starchus τὼς vel τόσσ', conf. Cram. Epim. 234, 3. Et. Mg. 508, 26. Et.
 Gud. 310, 33.

- μερδαλέον κονάβησαν ἀυάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
 335 μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσεύς θείοιο.
 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ πόποι, ἦ δὴ παῖδιν ἐοικότες ἀγοράσθε
 νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμῆια ἔργα.
 πῇ δὴ συνθεσῆαι τε καὶ ὄρκια βῆσεται ἡμῖν;
 340 ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίαιτο μήδεά τ' ἀνδρῶν,
 σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιάι, ἥς ἐπέπιθμεν·
 αὐτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 εὐρέμεναι δυνάμεσθα πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ' ὥς πρὶν ἔχων ἀστεμφέα βουλήν
 345 ἄρχε· Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας,
 τοῦδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν
 νόσφιν βουλεύωσ', ἄνυσσι δ' οὐκ ἔσsetαι αὐτῶν,
 πρὶν Ἀργεὺς δ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
 γνῶμεναι εἴτε ψεύδος ὑπόσχεσις, εἴτε καὶ οὐκί.
 350 φημί γάρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐν ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 ἀστράπτων ἐπιδέξῃ, ἐναΐσιμα σήματα φαίνων.
 τῷ μὴ τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκον δὲ νέεσθαι,

V. L. 335 ἐπαινέσαντες L. ἐπαινέσαντες Mor. ἐπαιρήσαντες S. —
 337 ὦ: ὦ AH. — 338 μέλλει D. — 339 πῇ AE Schol. E 54, Q 235.
 Rhet. Gr. III, 397, 1: ceteri πῇ. τε omitt. S Rhet. Gr. III, 397, 1. ἡμῖν
 A: ceteri ἡμῖν. — 340 ἐν πυρὶ Hesych. III, 101. δῆ: δὲ G. — 341 ἥς:
 αἷς GL. — 342 αὐτως DGE 232, 30; 235, 3 et 5. Schol. K 167. Hesych.
 I, 330. Apoll. Lex. 47, 13. γάρ ῥ': γάρ L Apoll. Lex. 47, 13. Schol. K 167.
 — 344 δ' ἔθ': δέ θ' CDEGHLS Pseudoplat. 117, 40. — 345 ἄρχε·
 ἄρχε L Bekk. An. 120, 28. Cram. Ep. 356, 4. Ἀργείοισιν ἀνὰ Pseudo-
 plut. 117, 40. ὑσμῖνας D. — 346 τοῦδε A: ceteri τοῦδε. — 347 νόσφιν
 CDG. βουλεύωσ': βουλεύωσ' L Vrat. a. b. A. βουλεύουσιν E 232, 42;
 235, 18. αὐτῶν: αὐτοῖς Lips. suprascr. Vrat. c. — 349 εἴτε—εἴτε
 ACDGHS Barocc. Mor. 1. man. Cant. Vrat. b. c.: alii εἴτε—ἢ. scri-
 bendum videtur ἢ τε—ἢε vel ἢ τε. — 351 ἐν ADL: ἐπ' CEGHS. —
 352 τρώεσσι L. — 353 ἐναΐσιμα: αἰνέσιμα G. — 354 τῷ ACDGL Et. Mg.
 773, 46: τῷ H. οἶκον δὲ A: οἶκονδε CDEHL. οἶκονδε G. οἶκόνδε Et.
 Mg. 773, 46.

A. c. 346 τοῦδε Herodianus. — 347 βουλεύωσ' Aristarchus, non
 βουλεύωσι (ἐκ πλήρου), quod affirmavi H. T. 397, secutus Lehrsius
 Qu. Ep. p. 49. et Friedlaenderum Ariston. p. 67, nondum perspecto
 more scholiastae, qui propter sequens αἰ „βουλεύωσιν“ pro βουλεύωσ'
 scripsit, conf. H. U. 162. — 349 οὐκί Aristarchus. — 351 pro ἐπ' cum
 melioribus libris ἐν est scribendum, conf. adnot. ad α 211 et β 18, 27,
 γ 131, θ 445, ν 317, c 181.

- 355 πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχὰς τε.
 εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἶκον δὲ νέεσθαι,
 ἀπτέεσθω ἥς νηὶς ἐυσσέλμοιο μελαίνης,
 ὄφρα πρόςθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 360 ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλω·
 οὐ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅττι κεν εἴπω·
 κρίν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγαμέμνων,
 ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήτῃ, φύλα δὲ φύλοισι.
 εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 365 γνῶσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν;
 ἦδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔξει· κατὰ σφέας γὰρ μαχεύονται·
 γνῶσσαι δ', ἥ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
 ἥ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 370 ἦ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς γέρον υἱὰς Ἀχαιῶν.
 αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων
 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.
 375 ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,
 ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἥρχον χαλεπαίνων·
 εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα

V. l. 355 παρ D. τρώων CGL. 355—357 omitt. H in textu. — 357 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDEHL. οἶκονδε G. — 358 ἐυσσέλμοιο DEGH. 1. man. εὐσέλμοιο. C. — 360 ἀλλ' G. αὐτός τε μήδεο G. — 361 οὐ τοι: οὔτι DGH. — 362 κρίν' D. κατα A bis. φρήτρας τ' G. Ἀγαμέμνων Vrat. c. Schol. Z 1. — 363 φρήτρηφιν CDE bis G. ἀρήτῃ D 1. man. S. φύλα D. — 364 ὡς A. ἔρξης H. ἔρξεις L. καὶ coi G. πείθωνται CDH Lips. Townl. Eton. Vrat. b. A. Mose. 1. pr. man. — 365 ὅς τε νυ G. ὅς τ' ἐνι D. — 366 κατα A. μαχεύονται: μαχεύοντο Schol. A 368. — 367 ἦ: libri ei. — 368 ἦ A: ceteri ἦ. — 370 ἦ D. ἦ μὲν EG Rhet. Gr. III, 153, 8. ἀγορῇ: ἀρετῇ Schol. B 350. — 373 τῷ ACDHL Et. Mg. 773, 50: τῷ G Schol. Z 518. Apoll. Lex. 156, 13. — 375 κρατέρ' ἄλγε' ἔδωκεν S. ἔδωκεν: ἔθηκεν E. — 376 ἀπρήκτας S. ἀπράκτους E. — 377 μαχησάμεθ': μαχεσάμεθ' ACEGHLS. μαχεσάμεθ' D. — 378 χαλεπαίνειν G. — 379 γε omitt. D.

A. c. 355 παρ: περ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ ὑπομνήματα. πρὶν τινι Doederl. Emend. Homer. (1858) pg. 10. — 368 ἦ Ptolemaeus: ἦ Alexio. 373 τῷ, non τῷ, Herodianus. — 377 μαχησάμεθ' Aristarchus.

- 380 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἥβαιόν.
 νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
 εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 385 ὥς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' ἄρηι.
 οὐ γὰρ παυσυχὴ γε μετέσσεται, οὐδ' ἥβαιόν,
 εἰ μὴ νῦξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσιν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχει χεῖρα καμῖται.
 390 ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὖξοον ἄρμα τιταίνων.
 ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίειν, οὗ οἱ ἔπειτα
 ἄρκιον ἔσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς.
 ὥς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κύμα
 395 ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ νότος ἐλθὼν,
 προβλήτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ' ἢ ἔνθα γένωνται.
 ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 400 ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰγιγενετάων
 εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον ἄρῃος.
 αὐτὰρ δ' βοῦν ἱερευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 κίκλησεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν,

V. L. 380 τρωσὶ D. τρωσὶν L. — 383 ἵπποισι EGH. ὠκυπόδεσσιν G.
 — 385 ὥς κε: ὥστε Vrat. a. — 387 διακρινέει A. διακρινέη S. — 388
 ἰδρώσει D. μὲν τευ: μὲν τ' εὖ Rhet. Gr. III, 131, 28. στήθεσσιν: στήθε-
 σφιν ACL. στήθεσφιν H. στήθεσφι Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1. στήθεσιν E.
 — 389 περὶ A. παρὰ H. ἔγχει χεῖρα παρεῖται Rhet. Gr. III, 131, 28. —
 390 εὖξοον D. — 391 δέ κ': δ' ἂν E Vrat. a. Δ' AN Ambros. cf. A 549.
 ἐθέλοντα: πτώσσοντα Aristot. Ethic. Nicom. III, 11. — 395 δ, τε G.
 κινήσει CEHL Pseudoplat. 124, 14. — 396 τὸν δ': ὃν γ' G. — 397 ὅτ'
 ἂν: ὅταν CE bis L Pseudoplat. 124, 14. ΟΤΑΝ Ambros. — 398 δ' ὀρέ-
 οντο D. δ' ὀρώωντο C. κατὰ: ἐπὶ E. — 399 κάπνισσάν CDEHL Schol.
 Σ 207. Et. Mg. 489, 53. — 400 ἔρεζε: ἔρεξε Vrat. b. Schol. E 372. αἰε-
 γενετάων Vrat. c. — 402 δ ACDGHL Et. Mg. 204, 4. — 404 κίκλησεν DG.

A. c. 380 οὐδ' ἥβαιόν: alii οὐ δὴ βαιόν. — 397 γένωνται Aristar-
 chus: alii γένηται. — 398 ἀνστάντες Aristarchus, cf. H. T. 394.

- μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἔρυσαντό τε πάντα.
 430 αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 435 μηκέτι νῦν δῆθ' αὐθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν
 ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
 ἄλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 λαὸν κηρύσσοντες ἀφειρόντων κατὰ νῆας,
 ἡμεῖς δ' ἄθροοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 440 ἴομεν, ὄφρα κε θάσσοι ἐγείρομεν ὄζυν ἄρῃα.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοις κέλευσε
 κηρύσσειν πόλεμον δὲ κάρη κομόωντας Ἀχαιοῦς.
 οἱ μὲν ἐκήρυκον, τοῖ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 445 οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες
 θύνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον ἀγῆρων ἀθανάτην τε·
 τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβιοι δὲ ἕκαστος.
 450 σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
 ὀτρύνουσι ἵεναί· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἑκάστῳ

V. L. 428 τᾶλλα: τ' ἄλλα CDGH. τᾶλλα A. ἀμφοβελοῖσιν A. — 432 ἐξέρον CH. ἔντο DGH. ἔντο L. — 433 τοῖς ἄρα: τοῖσι δὲ S Cant. — 434 ἀγαμέμνων L. — 435 μηκέτι: μὴ κέτι D. δηθὰ G. δῆτ' C 1. man. L. μηδ' ἔτι: μὴ δ' ἔτι CDL. μὴ δέ τι S Et. Mg. 79, 46. μηδέ τι AH. — 436 ἀμβαλλώμεθα D. ἐγγυαλίζει A: ἐγγυαλίζει CE 250, 36 et 44; 251, 5 GHS. ἐγγυαλίζει L. ἐγγυαλίζει D. — 439 ὦδε Cram. Epim. 19, 15. — 440 ἴομεν G. ὄφρα κε CH Zonar. Lex. 239. ὄφρα καὶ E. θάσσοι D. ἐγείρομεν: ἀφειρόμεν L. — 441 ἀπείθησεν DG. — 442 κέλευσε ACDH Vrat. b. κέλευσεν L. κέλευε G. — 443 πόλεμον δὲ AH. κάρη κομόωντας A Lips. — 444 οἱ μὲν D. κήρυκον S. — 446 θύνον G. μετὰ D. — 447 ἀγῆρων: ἀγῆραον ACDEGHS. ἀγῆρω τ' L. — 448 ἠερέθοντο GHS. — 449 εὐπλεκέες DH. ἑκατόμβιος L. — 450 πεφάσσουσα G. — 451 ἐκάστῳ: ἐκάστου Pseudoplut. 136, 41.

A. c. 435 δῆθ' αὐθι Aristarchus: δὴ ταῦτα Zenodotus. δὴ νῦν αὐθι Callistratus. — 436 ἐγγυαλίζει Aristarchus, Apollon. Rhodius, Aristophanes. — 447 ἀγῆρων Aristarchus cum Aristophane. — 448 ἠερέθονται: ἠερέθοντο Zenodotus.

- καρδίῃ ἄλληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
 455 ἥτε πῦρ αἰδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην
 οὖρεος ἐν κορυφῇς, ἔκαθεν δέ τε φαίνεται αὐτῇ,
 ὥς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
 αἶγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἴκε.
 τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλά,
 460 χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
 Ἄσιώ ἐν λειμῶνι Καῦστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα
 ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσι,
 κλαττηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 ὥς τῶν ἔθνεα πολλά νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 465 ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν
 σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 μυριοί, ὅσά τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.
 ἥτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
 470 αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἡλάσκουσιν

V. l. 452 καρδίῃ CGL. ἄλληκτον CDEGH. — 456 κορυφῇς: κορυφῇ E 243, 45 G. κορυφῇς D. κορυφαῖς E 253, 41, conf. N 179, Π 634. ἐκ κορυφῇς Vrat. a. φαίνεται: φαίνετο L. — 457 ὥς A. τῶν: τῶνδ' Vrat. a. — 458 παμφανόωσα H. ἴκε CEL: ἴκεν ADG. ἦκε H. ἦκεν Schol. N 837. — 459 καὶ ὥς τ' ὀρνίθων G. — 461 Ἀσιώ ADHLS Schol. Aristoph. Acharn. 68. Strabo XIV, 650: Ἀσιώ CEG Strabo XIII, 627. Schol. Apoll. Rhod. II, 777. ἀμφὶ A. — 462 ποτῶνται: πέτονται Pseudoplut. 114, 36. ἀγαλλόμενα AE 255, 7 et 16 GH Eton. 1. man. Barocc. Vrat. b. c. A.: ἀγαλλόμεναι CDL Pseudoplut. 114, 36. Eust. 44, 22; 254, 14; 255, 6; 531, 29. ἀγαλλόμενα^{αι} S. πτερύγεσσι CEH. — 464 ὥς A. — 465 Σκαμάνδριον: καμάνδριον GL Mor. Harl. Lips. Townl. ὑπο AC DL. — 466 κονάβησε S. — 467 λειμῶνι D. καμανδρίῳ C post ras. GL Mor. Harl. Lips. Townl. — 468 ὅσά τε CH. φύλλα: φύλα H. * γίγνεται: γίνεται ACDEGL Lucianus XV, 42. Schol. 1 51. γίγνεται H. ὥρα G. γρ. ἦρι L man. rec. — 469 ἀδινάων A: ceteri ἀδινάων. — 470 κατὰ A. εἰλασκουσιν L et sup. γρ. ἦ.

A. c. 452 ἄλληκτον Aristarchus? vid. H. T. 389. — 453, 454 asterisci. οὐκ ὀρθῶς A 13, 14. — 461 Ἀσιώ Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus, conf. Schol. BDLV. Matranga. Anecd. 477. Eust. 254, 16. Cram. Epim. 20, 19. An. Par. III, 7, 30. Et. Mg. 153, 42. Et. Gud. 83, 36. Schol. Aristoph. Acharn. 68. Ἀσιώ defendit G. Hermann. ad Hymn. in Apoll. 250. — 462 Aristarchus ἀγαλλόμενα, non ἀγαλλόμεναι. — 463 λειμῶν: γαῖα Aristarchus (?), conf. Schol. V. — 465 Καμάνδριον, cf. H. U. pg. 43.

ῥρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγρεα δεύει,
τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
ἐν πεδίῳ ἵσταντο διαβρᾶσαι μεμαῶτες.

- τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
475 ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν,
ὥς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
ὑσμίνην δ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ,
Ἄρει δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
480 ἣτε βοὺς ἀτέλῃφι μέγ' ἔσχοτος ἐπλετο πάντων
ταῦρος· ὃ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι·
τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἡματι κείνῳ,
ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔσχοτον ἡρώεσσιν.

- ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
485 ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστε, πάρεστε τε, ἵστε τε πάντα,
ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν οὐδέ τι ἴδμεν,
οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
490 φωνὴ δ' ἄρβρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη,
εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγίοχοιο
θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἥλιον ἦλθον.
ἄρχους αὖ νηῶν ἐρέω νηάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον

V. l. 471 εἰαρινῇ γε ὅτε γλάγος G. τε omitt. H. δεύη L. — 472 ἐπὶ A. τρώεσσι GL. κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 475 διακρίνουσιν G Barocc. διακρινέωσιν L. — 476 ὥς A. τοὺς γ' G. — 478 κεφαλῇ Schol. Γ 168. ἱκελος GH. εἵκελος L Schol. Γ 168. — 479 Ἄρει Schol. B 11. — 480 ἀτέλῃφι EG Rhet. Gr. III, 200, 9. Pseudoplut. 128, 44. Eust. 1111, 34. — 481 ὃ CDHL. ἀγρομένῃσι AD. ἀγρομένοις CGH. 2. man. — 482 τοῖον δ' H. ἄρ AG. θῆκεν GH. — 483 εὐπρεπέ' S. εὐπρεπέ' Cant. ἡρώεσσι C. — 484 ἔσπετε H. sequitur in H v. 487, qui suo loco est omissus. — 485 θεαὶ ἐστε, πάρεστε καὶ ἵστε πάντα G. — 487 omitt. C. — 489 εἶεν: ἦεν Cram. An. Ox. IV, 318, 1. — 490 φωνὴ τ' Bekk. An. 771, 21. — 494—877 omitt. D Townl.

A. c. 484 Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες: Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι Zenodotus, conf. Eust. 260, 27 et 46. Schol. V ad Σ 339. Ariston. ad Ω 215. — 489 ἡ ἀναφορὰ πρὸς τοὺς περιγράφοντας τούτους τοὺς εἰσὶν (484—493?), de voce περιγράφειν vide Scholl. γ 245, 400, λ 525. Eust. 1480, 24 περιγράφει, ἡγουν ἀθετεῖ, ἐκβάλλει.

- 495 Ἀρκεσίλαός τε Προβοήνωρ τε Κλονίος τε,
οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
Χχοῖνόν τε Σκῶλόν τε πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησόν,
οἳ τ' ἄμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,
500 οἳ τ' Ἐλεῶν' εἶχον ἦδ' Ὀγλην καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην Μεδεῶνά τ', ἐκτίμενον πτολίεθρον,
Κῶπας Εὐτρεινὴν τε πολυτρήρωνά τε Θίβην,
οἳ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
οἳ τε Πλάταιαν ἔχον ἦδ' οἳ Γλιεῖντα νέμοντο,
505 οἳ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀρχηστὸν θ' ἱερόν, Ποσιδήιον ἀγλαὸν ἄλκος,
οἳ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἳ τε Μίδειαν
Νῆσαν τε Ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν·

V. l. 495 κλονίος CGL. — 497 πολύκνημόν: πολύκρημόν Bekk. An. 865, 25. — 498 θέσπειαν A. θέσπειαν E. θεσπειαν H 1. man., ceteri θέσπειαν cum Pausania IX, 20, 2 et Strabone VIII, 376. εὐρύχορον GH. μυκαλησόν G. — 499 οἳ δ' Apoll. Lex. 44, 29. ἐρύθρας ACL. — 500 ἔχον L. ἦδ': id' C Eton. Lips. Vrat. c. — 501 ἐκτίμενον EH. — 503 ποιήεντ' Ἀλάρτον L Bekk. Anecd. 865, 27. — 504 Γλιεῖντα νέμοντο: γλιεῖντ' ἐνέμοντο ACG. γλιεῖν ἐνέμοντο Lips. γλιεῖντ' ἐνέμοντο E 264, 1; 269, 19 L. γλιεῖντ' ἐνέμοντο H. γλιεῖντ' ἐνέμοντο Eton. Vrat. b. A. Mose. 1. — 505 ὑπὸ θήβας CE 269, 28 L Strabo IX, 412. — 506 Ὀρχηστὸν ALS Eust. Schol. A 700. Schol. Pind. Ol. III, 26; 41; Isthm. I, 44. Strabo: vulgo Ὀρχηστὸν. Ποσειδήιον EGL. ἀγλαὸν ἄλκυ Schol. Apoll. Rhod. III, 1242. — 508 Νῆσαν: νῆσαν LS. νῆσαν H. νῆσαν Mose. 1. νῆσαν Lips. Eton.

A. c. 496 οἳ θ' Ὑρίην: τινὲς οὐ σύνδεσμον ἐνόησαν ἐνταῦθα τὸν τε, ἀλλὰ Θυρίην πόλιν ὑπέλαβον εἶναι, conf. Schol. A. οἳ δὲ Θυρίην γράφοντες ἀμαρτάνουσιν Schol. BL. — 498 Θέσπειαν Herodianus in cathol. prosodia: in pros. Hom. θέσπειαν, conf. Schol. A. Matranga. Anecd. 426. Cram. An. Par. III, 137, 6; 351, 8. γράφεται δὲ κοινῶς διὰ τοῦ ἰ ἢ παραλήγουσα, Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ τὴν εἰ διφθογγὸν χαρίζεται αὐτῇ Eust. 265, 42. θέσπειαν Orus apud Cram. Epim. 370, 27. — 499 Ἐρύθρας βαρυτόνως Schol. D: Ἐρυθράς Apio et Herodorus teste Eust. 267, 3. — 502 Θίβην: Μέσσην Zenodotus, cf. 582. — 503 Γλιεῖντα: ἡ συνήθεια προπερισπᾷ τὸ ὄνομα, ἡ δὲ ἱστορία περισπᾷ (corrigere προπαροξύνη) Schol. BL. ἡ μὲν συνήθεια προπερισπᾷ Γλιεῖντα λέγουσα, ἡ δὲ ἱστορία προπαροξύνη τὸ ὄνομα Eust. 269, 20. conf. Schol. D. Bekk. An. 1235, 4. Schol. M 20. H. T. 119. — 505 οἳ πλείους οὐ νοοῦσιν „ὑπὸ θήβας“ ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου, ἀλλὰ ὑπὲν Ὑποθήβας λέγοντες Eust. 269, 28. — 507 Ἄρνην: Zenodotus Ἀκρην, conf. Schol. H 9. Eust. 270, 37. Strabo IX, 413. Cram. An. Par. III, 193, 17. τοὺς δὲ γράψαντας „Τάρνην“ ἀντὶ Ἄρνης αἰτιῶνται οἱ παλαιοὶ Eust. 270, 40. οὐκ εὖ δὲ οὐδὲ οἱ Τάρνην ἀντὶ τῆς Ἄρνης γράφοντες Strabo IX, 413. ἔτι οἱ πιθανῶς μεταγράφουσι πολυστάφυλον Τάρνην Schol. D. — 508 Νῆσαν: οἶονται δὲ τινες δεῖν γράφειν „Ἰσὸν τε Ζαθέην“, τινὲς δὲ γρά-

τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
510 κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

οἱ δ' Ἀσπληδὸνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἱὲς Ἀρης,
οὓς τέκεν Ἀκτούχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζειδαο,
παρθένος αἰδοίῃ, ὑπερώιον εἰσαναβάσα,

515 Ἀρηι κρατερῶ· ὃ δέ οἱ παρελέξατο λάθρη.
τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

αὐτὰρ Φωκῆων Χεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
οἱ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσιν

520 Κρίσαν τε Ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπήα,
οἱ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
οἱ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δίον ἔναιον,
οἱ τε Λίλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

525 οἱ μὲν Φωκῆων τίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

V. L. 511 ἀσπληδόν' ἔναιον CEG Barocc. Eton. Mosc. 1. ἀσπλήδον'
ἐναιον Vrat. b. — 512 τῶνδ' ἦρχ' Cant. — 514 εἰς, ἀναβάσα A Schol.
Π 13. — 515 ὃ δέ οἱ H. — 516 τοῖς: τῶν HLS Eust. 276, 31. τῶν A.

τοῖςδε τριάκοντα G. — 517 φωκῆων H. χεδίος GL. — 518 υἱέες:
υἱὲς GS. — 520 Κρίσαν ACGH Eton. Vrat. b. Et. Mg. 515, 20: κρίσαν
Laud. κρίσαν ELS. — 522 παρ A. κηφισὸν ACGHL 1. man. Eton.
Vrat. a. b. Mosc. 1. Lips. Strabo XIII, 590. Pausanias X, 38, 7: κηφισ-
κὸν L ex corr. ἔναιον: ἔβαινον L. — 523 πηγῆς: πηγαῖς G. πηγῆς E.
ἐπὶ E Strabo IX, 407; 424: ἐπὶ A. ἐπὶ CGHL. — κηφισοῖο EL Strabo
IX, 407; 424. — 524 δ' omitt. L. τεσσαράκοντα A. τετταράκοντα L. —
525 ἵστασαν AGH Eton.: ἔστασαν L. ἔστασαν CS. — 526 ἐπαριστερὰ A.
θωρήσσοντο L. θωρύσσοντο G.

φοῦσι „Κρεῦδάν τε Ζαθέην“. ἄλλοι δὲ „Φαρὰς τε Ζαθέας“. γράφουσι δὲ
καὶ τοῦτο „Νῦδάν τε Ζαθέην“ Strabo IX, 405. Eadem quattuor lectio-
nes affert Eust. 271, 5, sed Φηράς pro Φαρὰς.

A. c. 514 εἰς ἀναβάσα Herodianus. — 516 τοῖς, non τῶν, Aristar-
chus. — 517 Φωκῆων et Φωκείων Aristarchus διχῶς, cf. Eust. 273, 42.
— 520 Κρίσαν: οὐκ ἠγνόηται δὲ οὐδ' ὅτι τινὲς τὴν Κρίσαν δι' ἐνὸς τ' γρά-
φουσι περιπῶντες τὴν ἀρχουσιν Eust. 273, 28. Πανοπήα: Ζηνόδοτος
γράφει „καὶ Πανοπέων“ ἀμετρον ποιῶν τὸν στίχον Aristonicus.
ὁ Ζηνόδοτος ἐν τῷ „καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπήα“ γράφει καὶ Πανοπέων
ὡς Μενέλεων Eust. 274, 35. — 521 Ἀνεμώρειαν: τινὲς δὲ Ἀνεμώλειαν
καλοῦσιν Strabo IX, 424. — 523 ἐπὶ Ptolemaeus et Pamphilus: ἐπὶ
Alexio cum Aristarcho.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 μείων, οὐ τι τόκος γε ὅκος Τελαμώνιος Αἴας,
 ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθύρῃξ,
 530 ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·
 οἱ Κύνον τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλιάρον τε
 Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο
 535 Λοκρῶν, οἱ ναῖουσι πέρην ἱέρῃς Εὐβοίης.

οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνεύοντες Ἄβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαν
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 οἷ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἱ Στύρα ναιετάσκον·
 540 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφίνωρ, ὄζος Ἄρῃος,
 Χαλκιδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἔποντο θοοί, ὅπιθεν κομώντες,
 αἰχμηταί, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελίῃσι
 θύρηκας ῥήξειν δῆϊων ἀμφὶ στήθεσσι·

545 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,
 δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ Ζεῖδωρος ἄρουρα,

V. L. 527 ὁ ἰλῆος G. — 529 μείων: μείζων H. λινοθύραξ CG. — 531 οἱ κύνον L. οἶτε κύνον ἐνέμοντο G. — 532 βῆσαν GL Land. Vrat. h. Mose. 1. βῆσαν H. εβῆσαν C Eton. σκαφὴν τε H. — 534 τῶν δ' ἅμα G. νῆες ἔποντο μέλαιναι G. — 535 νέουσι A. πέραν G. — 536, 537 Strabo I, 40 et X, 453 in unum contraxit οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον καὶ Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε. — 537 τ' Ἰστίαίαν A. — 540 τῶν δ' αὖ G. — 542 ὅπιθεν E 281, 17 GH. — 543 ὀρεκτῆσι EGH. μελίῃσι CEH. — 544 ῥήξειν: ῥήσσειν Strabo X, 448. ῥήξε (i. e. ῥῆξαι) Bekk. An. 836, 9. ἀμφὶ A. στήθεσσι ACGH. στήθεσιν E. στήθεσφιν L Bekk. An. 836, 9. — 546 οἱ A. ἄρ AGH.

A. c. 527 Ὀϊλῆος Aristarchus: ὁ ἰλῆος Zenodotus, conf. H. T. 322. — 528—530 ἀθετοῦνται Schol. D. — 528 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν αὐτὸν Aristonicus. — 529, 530 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι Aristonicus. — 530 Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ Schol. A ad I 395. In codice A soli 529, 530 obelo notantur. — 532 Βῆσσαν Herodianus teste Eustath. 277, 31: Βῆσαν Zenodotus, conf. Eust. 1871, 55. Strabo IX, 426. — 537 ἡ δὲ Ἰστίαία προ- παροξύτων μὲν κατὰ τοὺς ἀκριβεστέρους ἀναγινώσκεται Eust. 280, 13. — 544 δῆϊων: οἱ παλαιοὶ ἀξιοῦσι δῆϊων ἀναγινώσκειν δις διὰ δὲ ἐκφωνήσεως τοῦ i Eust. 282, 29; idem 1923, 50, conf. Kayser. de vers. aliquot Hom. Odys. disp. II (1857), pg. 13.

- καὶ δ' ἐν Ἀθήνῃς εἶσεν ἑὼ ἐν πίονι νηῶ·
 550 ἔνθα δέ μιν ταύροις καὶ ἀρνείοις ἱλάονται
 κούροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν·
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετewώ Μενεσθεύς.
 τῷ δ' οὐ πῶ τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 555 Νέκτωρ οἶος ἔριζεν· ὃ γὰρ προγενέστερος ἦεν.
 τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἶας δ' ἐκ Καλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας.
 [εἰσῆγε δ' ἄγων ἴν' Ἀθηναίων ἵσαντο φάλαγγες.]
 οἱ δ' Ἀργός τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,
 560 Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροίηζην Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδαιυρον,
 οἱ τ' ἔχον Αἰγίαν Μάσχητά τε κούροι Ἀχαιῶν,
 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 καὶ Θένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
 565 τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φῶς,

V. L. 549 καὶ δ' A. Apoll. de Pron. 135 C. καὶ δ' CG. ἀθήνησ' H. ἀθήναις G. ἐν πίονι ACHS Cant. Eton. Laud. Vrat. a. b. νηῶ: δῆμω L.

— 550 ἱλάονται S. — 552 τῶν δ' αὐθ' C. τῶνδ' αὐ G Baroce. Eton. Πετewώ E 283, 38; 284, 30. — 553 τῷ οὐ πῶ τις Schol. A 506: libri τῷ δ' οὐπω τις. — 554 κοσμηῆσαι θ' L. — 555 νέκτωρ δ' L. δ ACGHL. — 557 δυοκαίδεκα G. δύο καὶ δέκα Athen. X, 458. Cram. An. Par. I, 287, 3.

— 558 omitt. AH in textu Cant. in t. Vrat. b.: habent CGH 2. man. in marg. LS. adnotatum in marg. cod. C man. rec. οὗτος ὁ εἰς τοῦτο τοῦ κόλπου τοῦ καλαμίνου σοφοῦ ἐκ τῶν ἐπὶ τῷ ἐνός. ἵσαντο: εἰσῆσαντο L. — 559 οἱ A. τ' εἶχον: εἶχον Eust. 246, 46. Et. Mg. 136, 7. τειχιόεσσαν: τειχήεσσαν L 2. man. Schol. Ψ 741. — 560 Ἀσίνην: Ἀσίνην Et. Mg. 376, 44. κατὰ A. — 561 τροίηζην A. τροίηζην C. — 562 οἱ τ' ἔχον: νῆσόν τ' Vitt. Script. Gr. ed. Westerm. 44, 86. αἰγίαν H. μάσχητά L. — 563 τῶν δ' CG. αὐθ': αὐ G. add. Vitt. Script. l. l. Τυδείδης οὐ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο. — 565 Εὐρύαλος: Vitt. Scr. l. l. Εὐρύπυλος et 567 ἐκ πάντων δ' ἡγεῖτο.

A. c. 553—555 Ζηνόδοτος ῥοῆτηκεν Aristonicus. — 556, 557 Megarenses legebant „ἀγεν νέας ἐκ τε Πολίχνης ἐκ τ' Ἀγαιούσης Νικαίης τε Τριπόδων τε“, conf. Strab. IX, 394. Eust. 285, 10. — 557 Herodiani δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα Pamphilus. ἀγεν δυοκαίδεκα: alii ἀγε τρικαίδεκα teste Eust. 284, 41. — 558 Κόλπον προσέθηκε, conf. Schol. B 494, 557; Γ 230. Diog. Laert. I, 2, 2. Plat. Solon. 10. Cram. An. Par. I, 287. Strab. IX, 394. Eust. 263, 23; 285, 4. — 561 τινὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων Τροίηζην προπαροξύτως ἔγραψαν, ὡς καὶ Ἡρωδιανὸς συνηγορεῖ ἐν τῷ περὶ ταχυτήτος καὶ δηιοτήτος Eust. 287, 18. — 562 γράφουσι τινες „νῆσόν τ' Αἰγίαν“ ἀντὶ τοῦ „οἱ τ' ἔχον Αἰγίαν“ Strabo VIII, 375.

Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.

συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.

τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

οἱ δὲ Μυκῆνας εἶχον, ἐκτίμενον πτολίεθρον,

570 ἀφνειὸν τε Κόρινθον ἐκτιμέναις τε Κλεωνάς,

Ὀρνεῖας τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν

καὶ Κικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν,

οἱ θ' Ὑπερσείην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν

Πελλήνην τ' εἶχον, ἡδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο

575 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν,

τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων

Ἀτρείδης. ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι

λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύετο νύροπα χαλκὸν

कुदियोन, पसिन दे मतेप्रेपेन हरोवसिन,

580 οὐνεκ' ἄριστος ἦν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.

οἱ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,

Φαρίν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,

Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,

οἱ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἑλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,

585 οἱ τε Λάαν εἶχον ἡδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο,

τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,

V. l. 566 μηκιστέως CHLS. — 568 add. Vitt. Script. l. l. ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμενες ἐστιχόμενοι, Ἀργεῖοι λινοθύρηκες, κέντρα πτολίομοιο, vid. Homeri et Hesiodi Certamen extr. — 569 οἱ Α. ἐκτίμενον E. — 572 ἄρ AGH. ἄρ' omitt. L. Ἀδραστος G. ἐβασίλευεν CGS. ἐμβασίλευεν Lips. Vrat. a. — 573 ὑπερσείην GH Baroce. Eton. Lips. Ὑπερρασίην Schol. Apoll. Rhod. I, 176. — 575 ἀμφελίκην L. — 578 ἐδύετο AH: ἐδύετο CE 296, 2; 299, 19 GL 1. man. ἐδύετο L ex corr. S. — 579 πᾶσιν δέ: καὶ πᾶσι H, ceteri ὅτι πᾶσι. — 581 οἱ A. — 582 Φαρίν: φάρην G. τὴν δὲ Φάρην ὁ τὰ ἔθνικα γράψας διὰ τοῦ ἰ εἰδέναι φαίνεται, τὰ δὲ πλείω τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ἡ γράφουσι Eust. 294, 19. Μέσσην: Θίεβην Max. Tyrius Diss. XVI, 7. — 583 βρυσειάς L. βρυσειάς τ' G. αὐγείας τ' G. — 584 ἄρ AGH. Ἑλος — 585 εἶχον omitt. C 1. man. ἔφαλον A. — 585 λάαν εἶχον ἰδ' S. ἰδ' οἱ τύλον L. οἴτηλον C. ἀμφινέμοντο S.

A. c. 571 Ἀραιθυρέην: Παραθυρέην Zenodotus. — 573 Γονόεσσαν: narrat Pausanias VII, 26, 13 veterem scripturam Δονόεσσαν a Pisistrato mutatam esse in Γονόεσσαν. — 578 ἐδύετο Aristarchus. — 579 πᾶσιν δέ: οὕτως ἢ ἑτέρα τῶν Ἀρισταρχείων, καὶ ἔστι χαριεστέρα. ὁμοίως δὲ καὶ Ζηνόδοτος γράφει Didymus. — 579, 580 Ζηνόδοτος ἀμφοτέρους ἡθέτηκεν Aristonicus. — 581 κητώεσσαν: Zenodotus καιετάεσσαν, conf. Eust. 294, 9; 1478, 38. Schol. D. Schol. δ 1. Strabo VIII, 367. — 585 Οἴτυλον Herodianus: οἱ Τύλον Tyrannio, cf. Eust. 295, 41.

- ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἥσι προθυμίῃσι πεποιθώς,
 ὀτρύνων πόλεμον δέ· μάλιστα δὲ ἴετο θυμῷ
 590 τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 οἱ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 καὶ Θρύον, Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκίτον Αἰπύ,
 καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
 καὶ Πτελεὸν καὶ Ἔλος καὶ Δύριον, ἔνθα τε μοῦσαι
 595 ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήικα παῦσαν αἰοιδῆς,
 Οἰχαλίθην ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
 στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 μοῦσαι ἀείδοιεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ αἰοιδῆν
 600 θεσπεσίην ἀφέλονται καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν·
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί,
 605 οἱ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον
 Ῥίπην τε Στρατὴν τε καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρᾶσίην ἐνέμοντο,
 τῶν ἥρχ' Ἀγκαῖοιο πάϊς, κρείων Ἀγαπήνωρ,
 610 ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάστη
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 νῆας εὐσκέλους περᾶν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

V. l. 589 πόλεμον δὲ Α. — 591 οἱ Α. — 592 εὐκίτον: εὐκίτον
 E 296, 20; 297, 12 et 18. εὐκτίμεν' C. εὐκτίμεν' G. Αἰπυ CGHLS Steph.
 Byz. 54, 4. Strabo VIII, 349. Schol. γ 7: Αἰπὺ AE 296, 20; 297, 11. —
 594 πελεὸν S. ἔνθα τε ACH. ἔνθα γε G. — 597 εὐχόμενος: ἐρχόμενος C.
 — 599 αἱ δὲ C. — 600 κιθαριστὴν GH Barocc. Vrat. b. Mose. 1. κιθα-
 ριστύν S. — 601 τῶν δ' C. αὖθ': αὖ G. — 602 τῷ: τῶν S. Cant. —
 603 οἱ Α. κυλλήνην S. — 605 φενεὸν CES Steph. Byz. 662, 4. Strabo:
 vulgo Φενεόν. τε νέμοντο C. — 608 παρνασίαν G. — 609 ἀγκέιο G
 Apoll. Lex. 4, 6. — 613 εὐσκέλους CGH.

A. c. 592 εὐκίτον Αἰπὺ Aristarchus et Apollodorus: Herodianus
 cum Ptolemaeo Αἰπυ. Pherecydes Εὐκίτον αἰπύ, conf. Eust. 297, 15.
 — 612—614 Ζηνόδοτος ἠθέτηκε Aristonicus.

- Ἀτρείδης, ἐπεὶ οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.
 615 οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰν ἔναιον,
 ὄσσον ἐφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρρινος ἐσχατόωσα
 πέτρη τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλίσιον ἐντὸς ἑέρτει,
 τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστῳ
 νῆες ἔποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαλλον Ἐπειοί.
 620 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
 υἷες ὃ μὲν Κτεάτου, ὃ δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διῶρης·
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 υἱὸς Ἀγασθέneos Αὐγηιάδαο ἀνακτος.
 625 οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
 νήων, αἱ ναῖονσι πέρην ἁλός, Ἥλιδος ἄντα,
 τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηι,
 Φυλεΐδης, ὃν τίκτε δίφιλος ἵπποτα Φυλεὺς,
 ὅς ποτε Δουλίχιον δ' ἀπενάσκατο πατρὶ χολωθείς·
 630 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,
 οἳ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνὸςίφυλλον,
 καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχέαν,
 οἳ τε Ζάκυνθον ἔχον ἡδ' οἳ Κάμον ἀμφενέμοντο,
 635 οἳ τ' ἡπειρον ἔχον ἡδ' ἀντιπέραια νέμοντο·
 τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος·

V. L. 615 οἱ A. ἄρα: ἄρ G. — 616 ὄσσον ἢ ὕρμιν G. ὕρμιν C. Ἀλίσιον Hesych. I, 123: libri Ἀλείσιον. — 620 ἄρ AG. — 621 ὃ μὲν εὐκτεάτου H. δ δ' CL. ἄρ AGHL. ἄρ' omitt. C Schol. N 185. εὐρύτου τοῦ G. ἀκτορίωνε A Schol. N 185. ἀκτορίωνος S: ceteri ἀκτορίωνος. — 624 ἀγασθενέως L. — 625 οἱ A. — 626 αἱ: οἱ Eust. 304, 45; utrumque 306, 18. ναῖονσι^{ονται} S. πέραν G. — 627 τῶν δ' C Vrat. A. αὖθ: αὖ G. — 628 διὲ φίλος ACEGHLS Strabo IX, 459. Athenaeus X, 458. φυλεὺς L. — 629 δουλίχιον GS, omisso δ'. — 631 κεφαλλῆνας C 1. man. HL. — 633 τραχέαν G. — 635 ἔχον οἳ τ' H. οἳ δ' ἀντιπέρα S. ἀντιπέρ' G. ἀντιπέραν Vrat. c. Mosc. 1. ceteri ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.

A. c. 616 Ὑρμίνῃ: Ὑρμίνῃ Zenodotus. — 617 Ἀλίσιον: ἐν μὲν τοῖς παλαιοῖς τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου φέρεται, ὃ δὲ τῶν ἐθνικῶν ἐκθέτης διὰ τοῦ ἥ γράφει αὐτό Eust. 304, 25. Aristarchus Ἀλίσιον, conf. Schol. A 757. — 621 Ἀκτορίωνε Aristarchus, non Ἀκτορίωνος. — 626 αἱ: οἱ Zenodotus. — 631 habet obelum adpictum in cod. A. — 634 Aristarchus Κάμον: Zenodotus Κάμην, ἀμετρον ποιῶν τὸν στίχον, conf. Scholl. a 246, δ 671, 845, ι 24, ο 29.

- τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυῶδεκα μιλτοπάρηοι.
 Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός,
 οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὠλενον ἠδὲ Πυλὴνην
 640 Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν·
 οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
 οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ Ξανθὸς Μελέαγρος.
 τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασέμεν Αἰτωλοῖσι·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 645 Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,
 οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυν τε τειχιόεσσαν,
 Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον
 Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὖ ναιετώσας,
 ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
 650 τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευε
 Μηριόνης τ', ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεῖφόντῃ·
 τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἥς τε μέγας τε,
 ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,
 655 οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον Ἠλυσὸν τε καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον.
 τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρὶ κλυτὸς ἡγεμόνευεν,

V. l. 637 μιλτοπάρηοι E 306, 36 L: in ceteris abest i adscriptum.
 — 639 οἱ A. — 642 ἄρ AEGHL. post hunc cod. Mosc. καὶ Τυδεὺς (ἐν)
 Θῆβαις ὅτ' ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν, cf. Z 223. — 643 ἐτέταλτο: ἐτέτακτο
 S. αἰτωλοῖσι CGH. post hunc repetuntur in H versus 637 et 642. —
 645 δ' omitt. L. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτὸς. — 646 Κνωσὸν AL
 Vrat. b. c.: Κνωσσὸν CE bis GH Strabo. — 647 ἀργιόεντα S. κάμειρον
 H (cf. 656) et eadem manu supraser. ἢ λύκαστον. — 648 τ' ἐρύτιόν τε
 L. πόλεις: πόλεις A. *εὖ ναιετώσας: εὖ ναιεταύσας CGHLS: εὐναιε-
 ταύσας A. — 649 ἄλλοι θ' C. — 650 ἄρ AGL. δουρὶ κλυτὸς A: ceteri
 δουρικλυτὸς. ἡγεμόνευε CHL. — 651 ἀνδρεῖφόντῃ G. — 655 διάτριχα
 CE 314, 27 GHL Schol. Pind. Ol. VII, 34. διατρίχα Eust. 315, 4. —
 656 ἡλυσὸν H Et. Mg. 488, 7. ἀργιόεντα S. Κάμειρον AE 315, 13; 30
 GHL 1. man. Cant. Strabo XIV, 653; 654. Schol. Pind. Ol. VII, 34:
 κάμειρον CL 2. man. Barocc. Eton. Vrat. b. c. A. Et. Mg. 488, 7. Eust.
 314, 27; 315, 8; 24; 30. — 657 δουρὶ κλυτὸς A.

A. c. 641, 642 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus. — 646 Κνωσσὸν
 Trypho, conf. Cram. An. Ox. II, 72, 10. — 648 Herodianus Ῥύτιον:
 Ῥυτίον Tyrannio. εὖ ναιετώσας, conf. H. T. 310. — 655 διὰ τρίχα, non
 διάτριχα scribendum, conf. i 157 διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες. — 656
 Κάμειρον, conf. Eust. 315, 29.

- ὄν τέκεν Ἀκτυόχεια βίη Ἡρακλεΐη,
 τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἀπο Κελλήεντος,
 660 πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφῶν αἰζηῶν.
 Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ οὖν τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
 αὐτίκα πατὴρς εὖο φίλον μήτρῳ κατέκτα,
 ἦδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὅζον Ἄρῃος.
 αἰψα δὲ νῆας ἔπηξε, πολὺν δ' ὃ γε λαὸν ἀγείρας
 665 βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπειλῆσαν γάρ οἱ ἄλλοι
 υἱέες υἱωνοὶ τε βίης Ἡρακλεΐης·
 αὐτὰρ ὃ γ' ἐς Ῥόδον ἴεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων·
 τριχθὰ δὲ ὤκηθεν καταφυλαδόν, ἥδὲ φίληθεν
 ἐκ Διός, ὅς τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει.
 670 καὶ σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
 Νιρεὺς αὖ Κύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας εἰσάς,
 Νιρεὺς, Ἀγλαΐης υἱὸς Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
 Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε
 τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
 675 ἄλλ' ἄλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δὲ οἱ εἴπετο λαός.

V. l. 658 Ἀκτυόχεια: Ἀκτυδάμεια Schol. Pind. Olymp. VII, 42. — 659 τὴν ἄγετ': τηλόθεν Strabo VII, 328; VIII, 339. ἀπο: ἀπὸ CEGHL. ἀπο A. κελήεντος G. — 660 διοτρεφῶν: διοτροφῶν HL. αἰζηῶν G. — 661 τράφ' ἐνὶ A (ἐνὶ) CE 315, 38 S Eton. Vrat. b. Mosc. 1. τράφεν Ἡ. τράφην ἐνὶ L Vrat. A. Cram. An. Ox. IV, 309, 25. τράφ' ἐν Vrat. a.: τράφην ἐν G Schol. Pind. Ol. VII, 36. εὐπήκτῳ CEGH Schol. Pind. Ol. VII, 36; vulgo εὐπήκτῳ. — 665 γάρ οἱ libri mei cum Eustathio. γάρ οἱ, ἄλλοι L: γάρ οἱ Schol. Ψ 184. — 667 ἴεν L. ἦκεν G. — 668 κατὰ φυλαδόν CE 315, 41 GHL. καφυλαδόν Vrat. a. ἥδὲ φίληθεν CG Eton. Vrat. a. c. vulgo ἥδ' ἐφίληθεν. Cant. οἱ δ' ἐφίληθεν. — 671 αὐ: δ' αὐ Rhet. Gr. II, 433, 21. δ' αἰκύμηθεν S. Αἰκύμηθεν Rhet. Gr. III, 203, 7. αὐ ἐκύμηθεν L. ἄγε: ἄγεν CL Stobaeus Floril. 65, 3. — 673 ἦλθε ACEGH Stobaeus l. l. — 674 τῶν δ' S. — 675 γάρ οἱ ἔπετο G.

A. c. 658 Ἡρακλεΐη: Ζηνόδοτος γράφει Ἡρακλεΐη ἄμετρον ποιῶν Aristonicus. — 661 τράφ' ἐνὶ dedi ex libris optimis. ἔτραφον notionem intransitivam aliis quoque locis legitur, conf. c. g. E 555, H 199, C 436, Φ 279, γ 28; sed Γ 202 τράφην ἐν in omnibus et Α 222 in omnibus fere libris reperitur. εὐπήκτῳ, conf. H. U. 85. — 662 κατέκτα Ptolemaeus cum Aristarcho: κατέκτα Tyrannio. — 665 βῆ φεύγων Aristarchus. γάρ οἱ: alii propter digammum neglectum γάρ οἱ, sed conf. E 339, Z 90, 101, 289, Α 339, Π 735, Ψ 865, Ω 53, 72, ε 234, Z 280, λ 442, ν 430, ο 105. — 667 αὐτὰρ ὃ γ': αἰψα δ' ὅγ' Zenodotus. — 669 ἀθετείται Aristonicus. — 670 ἀθετείται teste Schol. Pind. Ol. VII, 62. — 671 ἄγε τρεῖς Aristarchus, non ἄγεν. — 673—675 τοὺς δύο ἡθέτηκε Ζηνόδοτος, τὸν ἐδ μέγον οὐδὲ ἔτραφεν Aristonicus.

οἱ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον Κράπαθόν τε Κάσον τε
καὶ Κῶν, Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
τῶν αὖ Φεΐδιππός τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἱε δὴ δὴ Ἡρακλείδαο ἄνακτος·

680 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.

νῦν αὖ τοὺς ῥεσσοὶ τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔβαιον,
οἳ τ' Ἄλον οἳ τ' Ἀλόπην οἳ τε Τρηχίνα νέμοντο,
οἳ τ' εἶχον Φθίην ἡδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί,

685 τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.

ἄλλ' οἳ γ' οὐ πολέμοιο δυσχερές ἐμνύοντο·
οὐ γὰρ ἔην ὅς τις εἴη ἐπὶ στίχας ἡγήσαιο.
κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
κούρης χυόμενος Βρισηΐδος ἠυκόμοιο,

690 τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογῆσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας καὶ τείχεα Θήβης,
καδ' δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμύρους,
υἱέας Εὐηνοῖο Σεληπιάδαο ἄνακτος·

τῆς δ' γε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.

695 οἱ δ' εἶχον Φυλάκην καὶ Πύρασον ἀνθεμόεντα,

V. L. 676 οἱ A. νίσυρόν L. κράσον τε L. θάσον τε L. — 677 κῶ L. post ras. Schol. Theoc. I, 57 — 678 τῶν δ' αὖ CG Mor. Eton. Vrat. c. — 680 τοῖσδε Lips. Eton. τῶν δὲ AHL. — 681 νῦν, αὖ, τοὺς A. νῦν τοὺς φημί ὅσοι G. οἳ τ' αὐτοὶ ὅσοι S. νῦν δ' αὐτοὺς Vrat. a. c. A. Schol. Apoll. Rhod. I, 14. νῦν αὐτοὶ Vrat. b. οἳ δ' αὐτοὶ ὅσοι Mose. 1. νῦν αὐτοὺς ὅσοι Apoll. Lex. 41, 18. ὅσοι H. — 682 libri τρηχίν' ἐνέμοντο. — 683 ἡδ' καὶ E. — 684 δὲ καλεῦντο ACELS Strabo IX, 430; VIII, 367. Schol. B 529, I 478, II 595. Eust. 1059, 59; 1123, 17. Cram. An. Par. III, 124, 5. Schol. Apoll. Rhod. I, 284; III, 775: δ' ἐκαλεῖντο H Vrat. a. δ' ἐκαλοῦντο Eust. 758, 56. δὲ καλοῦντο Schol. A 244. Schol. Pind. Nem. VII, 95. δὲ καλοῦνται G. δὲ καλεῖνται Schol. Apoll. Rhod. IV, 1329. — 685 τῶν δ' L. — 687 ὅς τίς εἴη CH. — 690 λυρνησσοῦ L. λυρνησσοῦ G. — 691 λυρνησσοῦ L. λυρνησσοῦ G. — 692 καδδὲ ACGHL.

μύνητα βάλεν G. ἔβαλεν H. ἔβαλε L. — 694 ὅγ' ἐκεῖτ' E.

A. c. 681 Ζηνόδοτος μετέγραψεν „οἱ δ' Ἄργος εἶχον τὸ Πελασγικόν, οὐθαὶ ἀρούρη“ Aristonicus. — 682 τ' Ἄλον: τινὲς δὲ οἰοῦνται δακύνεσθαι τὴν Ἄλον Eust. 320, 4. οἳ δὲ τὸν Ἀλιοῦντα ἀντὶ Ἀλόπης τιθέσθαι καὶ γράφουσιν οὕτως „οἳ θ' Ἄλον οἳ θ' Ἀλιοῦνθ' οἳ τε Τρηχίν' ἐνέμοντο“ Strabo IX, 432 extr., quod male intellexit Eust. 320, 7. Τρηχίνα νέμοντο Aristarchus. — 686–694 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus. — 690 ἐκ Λυρνησσοῦ Aristarchus: Zenodotus ἐν Λυρνησσοῦ. — 694 Aristarchus ἀνστήσεσθαι: Zenodotus ἀστήσεσθαι, conf. H. T. 394.

- Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε, μητέρα μήλων,
 ἀρχιάλον τ' Ἀντρώνα ἰδὲ Πτελεὸν λεχεποῖην,
 τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήιος ἡγεμόνευε
 ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κατά γαῖα μέλαινα.
 700 τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο
 καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ
 νηὸς ἀποθρῶσκοντα πολὺ πρῶτιστον Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ σφεας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρρος,
 705 Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
 αὐτοκαίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσίλαου
 ὀπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
 ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήιος· οὐδέ τι λαοὶ
 δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα.
 710 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηίδα λίμνην,
 Βοίβην καὶ Γλαφύρας καὶ εὐκτιμένην Ἰαωλκόν,
 τῶν ἦρχ' Ἀδμήτιο φίλος πάϊς ἔνδεκα νηῶν,
 Εὐμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δία γυναικῶν,
 715 Ἀλκητις, Πελίας θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
 οἱ δ' ἄρα Μηθώνην καὶ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
 καὶ Μελίβοιαν ἔχον καὶ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,

V. l. 696 Ἴτωνά Draco de Metr. 53, 3. — 697 ἀντρώνα ἰδὲ ACE
 HLS Strabo VIII, 350. ἀντρώνα ἠδὲ G. — 698 ἡγεμόνευε AH. — 699
 κατα CL. κατὰ G. — 702 ἀποθρῶσκοντα A: ceteri ἀποθρῶσκοντα, cf.
 Eust. 326, 12. τὸ δὲ πολὺ πρῶτιστον τινὰ τῶν ἀντιγράφων πολυπρῶτι-
 στον ὑφὲν γράφουσι Eust. 326, 13. — 703 οἱ ACGHL. — 704 ἀλλὰ σφεας
 GHL Apoll. Lex. 132, 25. — 707 γενεῇ: γενεῇ Schol. Δ 60. 88' CGHL.
 ἅμα: ἅρα ACGHLS Apoll. Lex. 54, 12. — 708 οὐδέ τι ACEGL. οὐδ' ἔτι
 H Vrat. a.: alii οὐδέ τε, quod coniectura videtur. — 709 γε μὲν ACHL
 Barocc. Eton. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1.: γέ μιν E. γε μιν G. δέ μιν S.
 — 710 τεσσαράκοντα A. — 711 οἱ A. — 712 γλαφύρας AC. εὐκτιμένην
 EL. εὐκτίμενον G. ἰαωλκόν GL. — 713 τῶν δ' Vrat. a. πάϊς CGHL:
 παῖς A. — 716 οἱ A. — 717 τραχεῖαν G.

A. c. 697 ἀρχιάλον: ἀρχιάλην Zenodotus, conf. Steph. Byz. 101,
 14 s. v. Ἀντρών. τὴν Ἀντρώνα δὲ τινες μὲν βαρύνουσιν ὡς τὴν Ἴτωνά,
 τινὲς δὲ Ἀντρώνα φασὶν ὡς Πυθῶνα. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶν ὡς Πλευ-
 ρῶνα Eust. 324, 35. — 702 ἀποθρῶσκοντα conf. H. T. 284. — 703 γε
 μὲν: δὲ τὸν Axt. Coni. Hom. (1860) pg. 4. — 707 ἅμα Aristarchus. —
 711 παραὶ Βοιβηίδα λίμνην: κατ' ἐνίους δὲ καὶ ἐκδοσις παρ' Ὁμήρῳ οὕ-
 τως ἔχει „οἱ δὲ Φεράς ἐνέμοντο ἰδὲ κρήνην Ὑπέρειαν“ Schol. Pind.
 Pyth. IV, 221. — 717 Ὀλιζῶνα Apio et Herodorus teste Eust. 329, 12.
 προπερισιτωμένως ὡς Μεδεῶνα. Νικίας δὲ οὐκ εὖ γράφει Ὀλιζῶνα ὡς
 περίζωμα Herodianus.

- τῶν δὲ Φιλοκτῆτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 ἑπτὰ νεῶν· ἑρέται δ' ἐν ἑκάστη πεντήκοντα
 720 ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἴφι μάχεσθαι.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
 Λήμνῳ ἐν ἡραθῇ, ὅθι μιν λίπον υἱες Ἀχαιῶν
 ἔλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου·
 ἔνθ' ὃ γε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
 725 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτῆταιο ἄνακτος.
 οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
 ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλήος νόθος υἱός,
 τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνῃ ὑπ' Ὀϊλῇ πτολιπόρῃ.
 οἱ δ' εἶχον Τρίκην καὶ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,
 730 οἱ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλῆος,
 τῶν αὐθ' ἠγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
 ἱητῆρ' ἀταθῶ, Ποδαλείριος ἦδὲ Μαχάων·
 τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 οἱ δ' ἔχον Ὀρμένιον, οἳ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
 735 οἳ τ' ἔχον Ἀστέριον Τιτάνοιο τε λευκὰ κάρηνα,
 τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 οἱ δ' Ἀργεῖσσαν ἔχον καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
 Ὀρθην Ἠλώνην τε πόλιν τ' Ὀλοοσκόνα λευκὴν,

V. l. 718 τῶνδε G. ἦρχε CGH. — 721 δ L. κρατερὰ G. — 724 δ' ἀνστήσεσθαι H et supra μνήσεσθαι. — 726 οἱ CGHL. γε μὲν omnes. — 728 τόν ῥ' L. — 729 οἱ A. τρίκην Cant. κλωμακόεσσαν CEHLs Strabo IX, 437: κλιμακόεσσαν A Pausanias IV, 9, 2. Et. Mg. 470, 9. κλημακόεσσαν G. — 731 τῶν αὐ Vrat. b. τῶν αὐ ἡγεμόνευον παῖδες ἀσκληπιοῦ G. δῶα H. παῖδες L Athenaeus XIV, 632. — 732 ἱητῆρε καλῶ G. — 734 οἱ A. ὀρμένιον L. ὀρμένιον A. κρίνην L. hic versus in A post 735 collocatus est. — 735 οἱ δ' ἔχον L. — 737 τεσσαράκοντα A. — 738 οἱ A. ἄργεϊσαν C Barocc. Lips. Vrat. a. Mose. ἄργεϊσαν AGH. τὴν ῥηθείσαν Ἀργεῖσσαν εὐρηται ἐπάνιά τινα τῶν ἀντιγράφων Ἀργεῖαν ἔχοντα προπαροξυτόνως διὰ διφθογγίου Eustath. 333, 16. Γυρτώνην τε νέμοντο Schol. Apoll. Rhod. I, 57. — 739 ὀλοωσκόνα G. ὀλοωσκόνα H. ὀλοωσκόνα S.

A. c. 718 Zenodotus τῶν αὐ[θ'] ἡγεμόνευε Φιλοκτῆτης, ἄρος ἀνδρῶν. — 724, 725 Zenodotus ἡθέτηκεν Aristonicus. — 727 ἀλλὰ: Zenodotus τοὺς δέ. „videtur igitur Zenodotus etiam 726. eiecisit“ Friedlaender. Ariston. pg. 77. — 731 conf. Schol. M 208. — 733 οὕτως κατὰ δοτικὴν πτωσιν τοῖς δὲ ἀρίσταρχος ὡς πρόκειται Didymus, conf. B 516. — 739 Ὀρθην: οὕτως ὡς ἐπάρτην, ἴν' ἡ ἴδιον Herodianus. ἡ δὲ Ὀρθῇ βαρύνεται κατὰ τοὺς παλαιούς Eust. 333, 27. fallitur Schol. A ὀρθῇ, οὕτως δευτόνως, ἐπιθετικῶς γὰρ τέτακται. Ἠλώνῃ δὲ τῷ μὲν τόνῳ ὡς κορώνη, καθὰ φαίνεται οἱ παλαιοὶ Eust. 333, 30. Ὀλοοσκόνα προπαροξυτόνως φησὶν ἐν τῇ καθόλου (Ἡρωδιανός) Schol. A.

- 740 τῶν αὐθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
 υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς·
 τὸν ῥ' ὑπὸ Πειριθῳ τέκετο κλυτὸς Ἴπποδάμεια
 ἥματι τῷ, ὅτε φῆρας ἐτίκατο λαχνήεντας,
 τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὤσε καὶ Αἰθίκεσσι πέλασεν.
 745 οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
 υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινεῖδαο·
 τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
 τῷ δ' Ἐνιήνες ἔποντο μενεπτόλεμοι τε Περαιβοί,
 750 οἱ περὶ Δαδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
 οἱ τ' ἄμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργα νέμοντο,
 ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προῖει καλλιῖροον ὕδωρ,
 οὐδ' ὃ γε Πηνειῷ συμίσχεται ἀργυροδίνη,
 ἀλλὰ τέ μιν καθύπερθεν ἐπὶ ῥέει ἡύτ' ἔλαιον·
 755 ὄρκου γὰρ δεινοῦ Cτυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ.
 Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱός,
 οἱ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰγοςίφυλλον
 ναῖεσκον· τῶν μὲν Πρόθοος θεὸς ἡγεμόνευε,
 τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.
 760 οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.
 τίς τ' ἄρ' τῶν ὄχ' ἄριστος ἦν, κύ μοι ἔννεπε μούσα,
 αὐτῶν ἡδ' ἵππων, οἱ ἅμ' Ἀτρεΐδῃσιν ἔποντο.
 ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
 τὰς Εὐμηλος ἔλαυνε ποδῶκεας ὄρνιθας ὥς,
 765 ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλη ἐπὶ νῶτον εἵσας·

V. l. 740 τῶν δ' S. αὐθ': αὐ G. — 742 ὑπο A. — 746 ὑπερθύμου G. — 747 ἅμα: ἄρα Vrat. c. τεσσαράκοντα A. νῆες ἔποντο μέλαιναι G. — 748 δυωκαιεἴκοσι A. δύο E. — 750 omitt. H. — 751 ἔργα ἐνέμοντο E, ceteri ἔργ' ἐνέμοντο. — 752 καλλιῖροον C. — 754 τε A. — 756 τερθρηδόνος S. τένθρηδόνος L. — 758 ἡγεμόνευε ACEGHL Rhet. Gr. II, 336, 28. — 759 τεσσαράκοντα A. — 760 ἄρ' AGHL: ἔσαν C. — 761 τίς τ' ἄρ: τίς τὰρ A. τίς γὰρ S Vrat. b. — 762 ἀτρεΐδαισιν G. — 763 ἦσαν CE. — 765 οἰέτεας: ἰετέας L.

A. c. 741 ἀθάνατος: ἀθάνατον Zenodotus. — 744 Αἰθίκεσσι: Democritus Αἰθιόπεσσι. — 751 ἔργα νέμοντο Aristarchus, conf. Cram. An. Par. III, 280, 34. — 755 Aristarchus ἀπορρώξ: alii ἀπόρρωξ. — 756 Aristarchus ἦρχε, non ἦρχεν. — 765 σταφύλη Ptolemaeus Ascalonita, non σταφυλή conf. Eust. 341, 30. Ammon, de Diff. s. v. σταφυλήν.

- τὰς ἐν Πηρείῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
 ἀνδρῶν αὖ μέγ' ἄριστος ἦν Τελαμώνιος Αἴας,
 ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὃ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
 770 ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
 ἀλλ' ὃ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροι
 κεῖτ' ἀπομηνίνας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες
 775 τόξοισιν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος,
 λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε κέλινον,
 ἔστασαν· ἄρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κέιτο ἀνάκτων
 ἐν κλισίῃς. οἳ δ' ἄρχὸν ἀρτίφιλον ποθέοντες
 φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν οὐδὲ μάχοντο.
 780 οἳ δ' ἄρ' ἴσαν ὡς εἴ τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
 γαῖα δ' ὑπεστενάχιζε Διὶ ὡς τερπικεραύνῃ
 χωομένῃ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωΐ γαῖαν ἰμάσσει
 εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασι Τυφώος ἔμμεναι εὐνὰς·
 ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στεναχίζετο γαῖα

V. L. 766 πηρείῃ E Macrob. Saturn. I, 17, 44: περὶ CGHLS Schol. Ψ 383. πηρείῃ A. τινὰ ἀντίγραφα διὰ διφθόγγου τὴν ἀρχουσαν ἔχουσι, τὴν δὲ παραλήγουσαν διὰ μόνου διχρόνου (Πειρίῃ). ἐν δὲ ἐτέροις ἢ μὲν ἀρχὴ τὸ ἦ ἔχει, ἐν διφθόγγῳ δὲ ἡ παράληξις γίνεται (Πηρείῃ) Eust. 341, 39. — 768 αὐ ACEGLS Barocc. Cant. Eton. Lips. omnes Vrat. Mosc. 1.: δ' αὐ H Schol. Pind. Nem. VII, 39. — 769 ἀχιλλεὺς GH. δ ACEGHL. φέρτερος ES Cant. Vrat. b. — 771 δ L. ποντοπόροι ACG. — 772 ἀπομηνιάσας Barocc. Mor. — 773 παρὰ H. — 774 δίσκοις EH. ἰέντες H. ἐόντες L. — 775 τόξοις EG. — 776 ἐλεόθρεπτόν C. — 777 ἔστασαν GL. εὖ: αὐ L. — 778 κλισίῃς L. κλισίῃσιν G. οἳ δ' L. οἳδ' CGH. — 779 κατὰ A. οὐδὲ μάχοντο S Vrat. a. b. ceteri οὐδ' ἐμάχοντο. — 780 οἳδ' CHL. ἄρ H. ὡς εἴτε AE: ceteri ὡς εἴτε. — 781 ὑπεστενάχιζε LS. ὑποστενάχιζε GH. ὡς: ὡς ACEGH. — 782 ὅτε τ': ὅτε G. ὅτ' ἔτ' H. ὅτε γ' Schol. O 17. ἰμάσσει CEG Vrat. a. Schol. O 17. — 783 εἰναρίμοις A. — 784 ὡς A. στεναχίζετο AES Cant. Eton. Vrat. a. b.: στοναχίζετο CGHL.

A. c. 766 Πηρείῃ, conf. Steph. Byzant. Πηρεΐα: Θεσσαλίας χωρίον et Hesych. III, 332 Πηρή: πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ, Wolf. Proleg. p. 28. Valckenarius ad Ammon. p. 206 scribendum esse censet Φηρείῃ. — 769 οὕτως φέρτατος, οὐ φέρτερος, αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 772 ἀπομηνίνας: ἐπιμηνίνας Aristarchus, conf. Schol. V ad H 230; Philem. pg. 271, 59; Osann. Quaest. Hom. IV, p. 19; H. T. 198. — 777 ἔστασαν, non ἔστασαν, Herodianus, conf. Eust. 345, 3. — 783 huic nonnulli subiunxerunt versum χωρὶν ἔνι δρυόεντι ὕδης ἐν πῖονι δῆμῳ teste Strabone XIII, 626. conf. Eust. 346, 35.

- 785 ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσαν πεδίοιο.
 Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδὴννεμος ὤκα Ἴρις
 παρ Διὸς αἰγιόχοιο σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ·
 οἱ δ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃ
 πάντες ὀμηγερέες, ἡμὲν νέοι ἡδὲ γέροντες.
 790 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὤκα Ἴρις·
 εἵκατο δὲ φθογγὴν υἱὶ Πριάμοιο Πολίτῃ,
 ὃς Τρώων σκοπὸς ἴζε ποδωκείῃσι πεποισῶς
 τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰκυήτῳ γέροντος,
 δέγμενος ὀππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
 795 τῷ μιν εἰκαμένη προσέφη πόδας ὤκα Ἴρις·
 ὦ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοὶ εἰσιν,
 ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλῖατος ὄρωρεν.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
 ἀλλ' οὐ πῶ τοιόνδε τοκόνδ' ἐτε λαὸν ὄπωπα·
 800 λῆν γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν
 ἔρχονται πεδίοιο μαχησόμενοι προτὶ ἄστῃ.
 Ἔκτορ, κοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὠδέ γε ῥέξαι·
 πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστῃ μέγα Πριάμου ἐπικούροι,
 ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσαι πολυπερέων ἀνθρώπων·
 805 τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ χημαινέτω, οἷσι περ ἄρχει,
 τῶν δ' ἐξηγείσθω κομμησάμενος πολιήτας.
 ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι θεᾶς ἔπος ἡγνοίησεν,
 αἶψα δ' ἔλυε ἀγορὴν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.

V. l. 785 διέπρησσαν CL. — 787 παρ Α. παρὰ G. — 788 οἷδ' CGHL.

θύρῃσι ACEGH. — 790 μετέφη Vrat. b. προσέφη H. — 791 εἵκατο γὰρ E 349, 12 S Vrat. b. εἰκαμένη E 348, 7. υἱὶ CEGHL. υἱεὶ A Vrat. a. Apoll. Lex. 62, 25. υἱεὶ Schol. N 533. — 792 τρώων CGL. ἴζε GH. ἴζε Α. ποδωκείῃσι G. — 793 ἐπακροτάτῳ Α. — 794 ναφί L 1. man. — 795 προσέφη ACL Vrat. a.: μετέφη GHS. γρ. μετέφη Α. — 797 ὥς ποτ': ὥς περ G. — 798 ἦ μὲν δὴ: ἦδη μὲν S Cant. Vrat. b. πολλὰς G Lips. Vrat. b. c. — 799 τοκόνδ' ἐτε ACGL. τόκον δὲ τε H. — 801 προτὶ: librī perī. Α. perī. — 802 ἔκτωρ H. ὠδέ γε: ὠδε δὲ ACH Eton. Vrat. b. c. Α. ὠδε δε S. ὠδέ τι L. — 804 πολυπερέων S. — 807 ὥς Α. ἡγνώησεν H.

A. c. 791 υἱ, conf. H. U. pg. 46. 791—795 ἀθετοῦνται Aristoniceus. — 795 προσέφη, non μετέφη scribendum esse demonstravi H. S. 209; accedit meliorum librorum auctoritas. — 798 Herodianus ἦ μὲν δὴ vel ἦ δὴ μὲν: Aristarchus ἦδη μὲν ut Γ 184. — 801 προτὶ Aristarchus cum Zenodoto et Aristophane: alii perī. — 808 δ' ἔλυε: τινὲς ἀπὸ τοῦ λ τὴν ἀρχὴν ποιοῦνται καὶ προπερισπῶσιν Herodianus.

πάσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
810 πεζοὶ θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλιος αἰπεῖα κολώνη,
ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περιδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα,
τὴν ἦ τοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυκάρθμοιο Μυρίνης·

815 ἔνθα τότε Τρῳεὺς τε διέκριθεν ἡδ' ἐπίκουροι.

Τρῳεὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
λαοὶ θωρήσσοντο μεμαότες ἐγχείρῃσι.

Δαρδανίων αὐτ' ἦρχεν ἐὺς πάις Ἀγχίαο,
820 Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίρῃ τέκε δι' Ἀφροδίτῃ,
Ἰδης ἐν κνήμοισι θεὰ βροτῶ εὐνηθεῖσα,
οὐκ οἶος, ἅμα τῷ γε δῶα Ἀντήνορος υἱε,
Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

οἱ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἰδης,
825 ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσίοιο,
Τρῳεες, τῶν αὐτ' ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.

οἱ δ' Ἀδρήστειαν τ' εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαικοῦ,
καὶ Πιτύειαν ἔχον καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
830 τῶν ἦρχ' Ἀδρηστός τε καὶ Ἀμφιος λινοθύρηξ,
υἱε δῶα Μέροπος Περκυσίου, δς περὶ πάντων

V. L. 810 ὀρυμαγδὸς CGHL 1. man. — 811 πόλιος προπάροιθεν Apoll. Lex. 102, 3, unde Bothius πόλιος προπάροιθ' edidit. πόλῃος EL 2. man. — 813 ἦ τοι: libri ἦτοι. — 814 Μυρίνης E 350, 41; 44; 45; 351, 20; 25. — 815 τρῳεες G. — 816 τρῳεὶ L. κορυθαίολος E 352, 21. — 818 μεμαότες CH ἐγχείρῃσι AGG. — 819 τ' αὐτ' ἦρχεν L. πάις CGLS Strabo XIII, 585; 592. Apoll. Lex. 79, 24. πάις H. πάις A. — 820 τὸν: δν E. — 821 κνήμαι G. — 824 οἱ AC. — 826 τρῳεες GL. τῶν τ' αὐτ' Vrat. A. — 828 οἱ A. οἶδ' ἄρ' Ἀδρήστειαν H Schol. Apoll. Rhod. I, 1116. ἀδράστειαν εἶχον G. — 829 πῖτυαν ἔχον G. πῖτῶν εἶχον Strabo XIII, 587. τυρείης GL. — 830 ἀδραστός G. ἀνδρηστός S. — 831 Περκυσίου: κερκοπίου G. περὶ A.

A. c. 811 οὕτως αἰπεῖα ὡς ὀξεῖα Schol. A. — 813 Βατίειαν Herodianus προπαροξυνόντως. — 814 Μυρίνην ἐν ἀπλότῃ μὲν γράφεται τοῦ ρ, διπλὴν δὲ ἔχει τοῦ ν κατὰ τὸ Ἡρίννα Eust. 351, 41. — 816 κορυθαίολος δὲ παροξύνεται ὑπὸ τῶν παλαιῶν Eust. 352, 28, vid. H. T. 421. Cod. A fere semper κορυθαίολος habet. — 819 πάις conf. H. U. p. 96. — 824 ὑπαὶ πόδα Herodianus cum Aristarcho: Tyrannio ὑπαι, conf. Schol. O 4. — 828 Ἀδρήστειαν δὲ θέλουσι μὲν τινες τριφυλλάβως Δρήστειαν γράφειν Eust. 355, 13. Ἀπαικοῦ Herodianus. — 831 περὶ, non πέρι, Herodianus, cf. H. T. 337.

- ἦδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἕασκε
 στεῖχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα. τῷ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
- 835 οἱ δ' ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
 καὶ Σητὸν καὶ Ἀβυδὸν ἔχον καὶ δῖαν Ἀρίσβην,
 τῶν αὐθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἀσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 Ἀσιος Ὑρτακίδης, δν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἰθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἀπο Σελλήεντος.
- 840 Ἰππόθοος δ' ἄγε φύλα Πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
 τῶν οἱ Λάρισαν ἐριβύλακα ναιετάσκον·
 τῶν ἦρχ' Ἰππόθοός τε Πύλαιός τ', ὄζος Ἀρηος,
 υἱὲ δὴ Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
- αὐτὰρ Θρήικας ἦγ' Ἀκάμας καὶ Πείροος ἦρως,
 845 ὅσσοις Ἑλλήσποντος ἀγάρβροος ἐντὸς ἔέρπει.
 Εὐφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητῶν,
 υἱὸς Τροϊζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο.
- αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
 τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀεῖοις εὐρὺ ρέοντος,
 850 Ἀεῖοις, οὐ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν.

V. L. 832 οὐδὲ οὐς: οὐδ' εἰς ACGHL Vrat. a, b. A. οὐδὲ εἰς Lips. Eton. Vrat. c. ΟΥΔ' ΕΟΥΣ Ambros. ἕασκε A Ambros. CGH. — 833 CTIXEIN Ambros. φθισήνορα Eust. 355, 10, sed 356, 17 φθισήνορα. τῷ: ΤΩΙ Ambros. τῷδε G. — 834 ΠΙΘΕΣΘΗΝ Ambrosianus. — 835 οἱ A. περκώτην G. — 837 τῶν δ' αὐ G. — 839 ἀπο AH Apoll. de Synt. 308, 28: ἀπο CEGH. — 841 Λάρισαν ACH Lips. Eton. Vrat. a. Strabo V, 221; XIII, 620: Λάρισσαν EGL. ναιετάσκον G. — 842 ὄζος: ὄζω G. — 844 Πείροος: Πείρω E 358, 24; 359, 5. πείρωος G. conf. Δ 520, 525. — 847 διοτρεφέος G. — 849 Ἀμυδῶνος: Ἀβυδῶνος Steph. Byz. 10, 12. Suidas I, 1, 32, 7. εὐρὺ ρέοντος ACE 359, 22 HLS. εὐρυρέοντος G. εὐρυρέοντος Strabo VII, 330 ter. utrumque Eust. 360, 5. — 850 ἐπικίδναται G. αἶαν libri mei cum Cant. Eton. Lips. Vrat. Mosc. 1.: αἶη Eust. 359, 24.

A. c. 832 οὐδὲ οὐς non οὐδ' εἰς scribendum est, δέ enim ante οὐς, quod olim digammum habuit, produci quidem potest, sed τ in εἰς nunquam, conf. θυγατέρᾳ ἦν E 371, Z 192. πόσει ψ E 71. τέκει ψ Q 36, δ 175. θένει ψ Π 542. ἀχέι οὐ ο 358. δέ ἰάχοντες δ 454. μερδα- λέᾳ ἰάχων E 302, Θ 321, Π 785. ἄρα ἔρεαν E 411. ἀπὸ εἰ (ἐθεν) E 343, Z 62, K 465, M 205, N 163, Y 261, 278, ι 398, φ 136, 163. — 839 ἀπο Nicias et Ptolemaeus: ἀπο Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 877. — 842 Πύλαιος Herodianus, vide Eust. 358, 15, conf. Lehrs. Arist. p. 307. — 848 nonnulli huic subiunxerunt „Πηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέσιος Ἀστεροπαῖος“ conf. Schol. Φ 140. Eust. 1228, 37. — 849, 850 ἐν δὲ τῷ „ἐπικίδναται αἶη“ ἢ „αἶαν“ (διττῶς γὰρ ἡ γραφή) αἶαν τινὲς οὐ τὴν γῆν ἐνόησαν, ἀλλὰ τινα πηγὴν, ὡς δῆλον ἐξ ὧν ὁ γεωγράφος φησί, λέγων ὅτι ἡ παρ' Ὀμήρῳ Ἀμυδῶν Ἀβυδῶν ὕστερον ἐκλήθη Eust. 360,

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ
 ἐξ Ἑνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων,
 οἳ ῥα Κύτῳρον ἔχον καὶ Χῆσαμον ἀμφενέμοντο
 ἀμφὶ τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον,
 855 Κρῳμνάν τ' Αἰγιαλόν τε καὶ ὑψηλοὺς Ἑρυθίνους.
 αὐτὰρ Ἀλιζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίτροφος ἦρχον
 τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
 Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἑννομος οἰωνιστής.
 ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύκατο κῆρα μέλαιναν,

V. L. 851 δ' omitt. S. — 852 ἔξενετῶν A. καὶ ἐνετῶν G. — 854 δώματ' ἔναιον: ἔργ' ἐνέμοντο Strabo XIII, 590. — 855 κρῳμνάν τ' G. ἐριθύνους L. — 856 Ἀλιζώνων EGH Strabo XII, 549. Et. Mg. 64, 1. αλιζώνων A. Ἀλαζώνων Cram. Epim. 78, 25. Ὀδῖος ACHL: Ὀδῖος EG Et. Mg. 64, 1. Schol. ω 304. — 857 τηλόθ' L post ras. ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης, 60' Ἀμαζονίδων γένος ἐστὶν Steph. Byz. 77, 14. — 859 ἐρύκατο E 364, 10 et 19 GL: ἐρύκατο ACH.

11. τὸν τίχον „Ἀεῖου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν“ μεταγράφουσιν οὕτως „Ἀεῖου, ὃ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης“ Strabo VII, 330, φέρει δὲ τὸ ἔπος καὶ Εὐδοξος ἀνευ τοῦ ν „Ἀεῖου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα“ Schol. λ 239.

A. c. 852 Ἑνετῶν: Zenodotus Ἑνετῆς vel Ἑνέτης, conf. Strab. XII, 543; 553. Eust. 361, 19. — 855 Κρῳμνάν τ' Αἰγιαλόν τε γράφεται δὲ „Κρῳμναν Κωβιάλόν τε“ Steph. Byz. 40, 17. γράφουσι δὲ τινες „Κρῳμναν Κωβιάλόν τε“ Strabo XII, 545, conf. Eust. 362, 29, qui addit Ἀπολλώνιος δὲ γράφει ἐν τοῖς ἑαυτοῦ „Κωβιάλον Κρῳμναν τε καὶ ὕληντα Κύτῳρον“ (Apoll. Rhod. Argon. II, 942). παρ' Ὁμήρῳ δὲ μεταγράφεται ἀντὶ τοῦ „Κρῳμναν τ' Αἰγιαλόν τε“ „Κρῳμναν Κρωβιάλόν τε“ Schol. Apoll. Rhod. II, 942. post 855 nonnulli Καυκῶνας δ' αὐτ' ἦγε Πολυκλῆος υἱὸς ἀμύμων (Eust. Ἀμειβος ἢ Ἀμύμων, Schol. Y 329 Ἀμειβος), οἱ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον (Eust. κατὰ δώματα ναῖον ἢ κλυτὰ δώματ' ἔναιον, Schol. Y 329 κλυτὰ δώματα ναῖον). ita Callisthenes apud Strabonem XII, 542. conf. Schol. Y 329. Eust. 1210, 47. — 856 οἱ μὲν μεταγράφουσιν „Ἀλαζώνων“, οἱ δ' „Ἀμαζώνων“ ποιοῦντες, τὸ δ' „ἐξ Ἀλύβης“ „ἐξ Ἀλόπης“ ἢ „ἐξ Ἀλόβης“ Strabo XII, 550. γράφει (Ἐφορος) γὰρ οὕτως „αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδῖος καὶ Ἐπίτροφος ἦρχον, ἐλθόντ' ἐξ Ἀλύπης, 60' Ἀμαζονίδων γένος ἐστὶ“ Strabo XII, 550, qui paullo infra addit καὶ ἡ μεταγραφὴ δὲ παρὰ τὴν τῶν ἀντιγράφων τῶν ἀρχαίων πίστιν καινοτομουμένη ἐπὶ τοσοῦτον σχεδιασμῷ ὅσκειν. Palaephatus Ἀλαζώνων teste Strabone XII, 551, Menecrates et Apollodorus Ἀλιζώνων (XII, 552). λέγει (ὁ γεωγράφος) δὲ καὶ ὅτι τὸ Ἀλιζώνων οὐ μόνον Ὀλιζώνων τινὲς μεταγράφουσιν, ἀλλὰ καὶ Ἀλαζώνων Eust. 363, 18. — 857 ἐξ Ἀλύβης: Ἀλύπης Palaephatus apud Strabonem XII, 551. ἐκ Χαλύβης alii teste Strabone XII, 549; 551. τὸ δὲ „ἐξ Ἀλύβης“ „ἐξ Ἀλύβων“ τινὲς γράφουσιν, ἕτεροι δὲ „ἐκ Χαλύβων“, ἄλλοι „ἐξ Ἀλόπης“, ἢ κατὰ Μενεκράτην „ἐξ Ἀλόβης“, ἔτι δὲ καὶ „ἐκ Χαλύβης“ Eust. 363, 12. — 859 ἐρύκατο etsi non hoc, sed omnibus ceteris locis habent libri meliores uno τ scriptum, conf. E 344, A 363, O 290, Y 194, 450, α 6, ε 279, χ 372.

- 860 ἄλλ' ἐδάμῃ ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεραΐζε καὶ ἄλλους.
 φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάنيος θεοειδὴς
 τῇλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὕμνῳ μάχεσθαι.
 Μῆοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἀντιφος ἡγησάσθην,
 865 υἱε Ταλαιμένεος, τῷ Γυγαίῃ τέκε λίμνη,
 οἳ καὶ Μήονας ἦγον ὑπὸ Τμῳλῷ γεγαῶτας.
 Νάστῃς αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφύωνων,
 οἳ Μίλητον ἔχον Φθιρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον
 Μαϊάνδρου τε ῥοὰς Μυκάλῃς τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
 870 τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστῃς ἡγησάσθην,
 Νάστῃς Ἀμφίμαχός τε, Νομίωνος ἀγλαὰ τέκνα,
 ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμον δ' ἱεν, ἥτε κούρη,
 νῆπιος, οὐδέ τί οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,

V. L. 861 τρῶας κεραΐζετο ἄλλους G. — 862 αὖ: δὲ Strabo XIV, 680. δ' αὖ Schol. N 793. — 863 ὕμνῳ GL. — 864 μηϊόσιν S. μῆοσι δ' αὖ G. — 865 Ταλαιμένεος: πυλαιμένεος S. πλημένεος G. γυγῆ C. γυγαίῃ A. — 866 ὑπο A. γεγαῶτας G. — 867 Νάστῃς: Μάσθλης Strabo XIV, 661. Ναύστῃς, μάλιστα δὲ κατὰ τὰ πλείω καὶ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων Νάστῃς διχα τοῦ υ Eust. 367, 1. — 868 φθιρῶν ACG Vrat. b.: φθειρῶν EHLS Hesych. IV, 240. Schol. B 494. Eust. 263, 23. Μυκάλῃς τ': Μυκαλησοῦ τ' Schol. B 494. — 869 τὲ ῥοὰς ACH. — 870 ἄρ GH.

ἄρ A. ναύστῃς C. — 871 νομείονος H. — 872 ὃς δὴ χρυσὸν G. ἔχον H. πόλεμον δ' AHL. — 873 οὐδέ τι οἱ AGH. οὐδ' ἔτι οἱ L. τό γ': τόδ' Pseudoplat. 140, 40.

A. c. 860, 861 ἀθετοῦνται ἀμφοτέροι Aristonicus. — 864 Μῆοσιν et Μήονας Heraclides (ἄνευ τοῦ ἱ) apud Eust. 365, 27. Μέσθλης: τινὲς καὶ Μέστῃν γράφεσθαι φασὶν Eust. 366, 11. — 865 Γυγαίῃ: γράφεται δὲ ἐν τοῖς σχολίοις καὶ ὅτι ἡ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις ἀντὶ τοῦ Γυγαίῃ λίμνη γυγαίως (γυραίῃ?) εἶχεν Eust. 366, 12. λίμνη Aristarchus: λίμνη Chaeris et Diodorus. οἳ δὲ σχολιασταὶ τὸ μὲν Γυγαίῃ δέχονται κατ' εὐθείαν πῶσιν, τὸ δὲ λίμνη κατὰ δοτικὴν Eust. 366, 3. ἀρέκει τοῖς παλαιότεροις εὐθείαν εἶναι καὶ τὸ λίμνη, καθὰ καὶ τὸ Γυγαίῃ Eust. 366, 8. — 866 προσγράφουσι τινες τοῦτο τέταρτον ἔπος „Τμῳλῷ ὑπὸ νιφόντι, ὕδης ἐν πίοιι δῆμῳ“. οὐδεμία δ' εὐρίσκεται ὕδης ἐν τοῖς Λυδοῖς Strabo XIII, 626. ἡ δὲ κατ' Εὐριπίδην μετὰ τὸν τρίτον στίχον, οὐ ἀρχὴ τὸ „οἳ καὶ Μήονας ἦγον“ γράφει τέταρτον τοῦτον κατὰ σχῆμα ἐπαναλήψεως „Τμῳλῷ ὑπὸ νιφόντι, ὕδης ἐν πίοιι δῆμῳ“ Eust. 366, 13. — 868 Φθιρῶν Herodiani, conf. Eust. 368, 12. Cram. An. Ox. II, 41, 17; 133, 19; 274, 7. Et. Mg. 792, 43. — 870, 871 ὅτι ἐπὶ τοῦ Ἀμφίμαχου ἐστὶ τὸ „ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων“. ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπὶ τοῦ Νάστου λέγει Aristonicus. videtur igitur Simonides hos versus non legisse. — 874, 875 in cod. A obelo notantur. intercidit scholium Aristonici socordia librarii; nam si Aristarchus versus 860, 861 Homero abiudicaverat, hos pro genuinis habere non potuit.

ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χειρὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
 875 ἐν ποταμῷ, χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
 Καρπηδῶν δ' ἤρχεν Λυκίων καὶ Γλαῦκος ἀμύμων
 τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

ΙΛΙΑΔΟΣ Γ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
 Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς,
 ἢ τε περ κλαγγῇ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
 5 κλαγγῇ ταί γε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
 ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
 ἡέριαι δ' ἄρα ταί γε κακὴν ἔριδα προφέρονται·
 οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνεύοντες Ἀχαιοὶ
 ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
 10 εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
 ποιμέσιν οὐ τι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,

V. L. 874 ὑπο Α. — 875 ἀχιλλεύς GH. ἐκόμισσε G. — 876 ἤρχε CE
 GHL 1. man. — 877 ἄπο AH: ἀπὸ CE 368, 43; 369, 30 GL.

A. c. 877 ἄπο Aristarchus et Apollonius: ἀπὸ Ptolemaeus, sed
 conf. 839.

V. L. 1 ἕκαστοι: ἕκαστος Eust. 1840, 8. — 2 τρῶες CGL. τ' post
 κλαγγῇ omitt. AEGHL Townl. Eton. Mosc. 1. Et. Mg. 344, 49. Cram.
 An. Ox. II, 472, 18. Zonar. Lex. 729: habent CDS Apoll. Lex. 3, 12. Io.
 Alex. 31, 30. Et. Mg. 516, 19. Cram. An. Par. I, 237, 30. Strabo XII,
 574. — 5 κλαγγῇ D. ταί γε D 1. man.: τ' αἶγε D 2. man. πέτουνται D.
 πέτανται Schol. E 249. — 7 omitt. G. τ' αἶγε D ex corr. — 8 οἶδ'
 CDGH. οἱ δ' L. ἄρ ADEGHL. ἴσαν D. — 10 ὥς τ' ὄρεος G. ceteri εὐτ'
 ὄρεος cum Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46; 56; 57. Eust. 117, 37. Apoll.
 de Adv. 558, 7. κορυφαῖσι G. ὀμίχλην: ὀμίχλην ACDE 373, 26; 42. —
 11 οὐ τι: οὔτε L.

A. c. 3 Cέλευκος καὶ οἱ πλεῖστοι ὅπως ἐφίστων τῷ „οὐρανόθι πρό“.
 ἢ γὰρ εἰς θὶ παραγωγῇ τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει. ὅπερ τινὲς μετέγραψαν
 τὸ „οὐρανόθεν“, ἵνα τὸ ἐκ τόπου δηλωθῇ Apoll. de Adv. 608, 17.
 — 10 εὐτ' ὄρεος Aristarchus: ἢ τε ὄρεος Chia et Massiliensis cum qui-
 busdam aliis, conf. Schol. T 386. Et. Mg. 398, 46 sqq. ὀμίχλην, conf.
 A 359. — 11 Aristarchus ἀμείνω: ὅτι τινὲς γράφουσι cὺν τῷ ᾠμεί-
 νων Aristonicus. conf. Et. Mg. 82, 43 et Et. Gud. 44, 31 ἀμείνω
 χωρὶς τοῦ ᾠ.

τόσσόν τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶν ἦσιν·
ὥς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίκαλος ὤρνυτ' ἀελλήχ
ἐρχομένων· μάλα δ' ὤκα διέπρησσαν πεδίοιο.

15 οἱ δ' ὅτε δὴ cχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα
καὶ εἴφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
πάλλων Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους

20 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.

τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος
ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
ὥς τε λέων ἐχάρη μεγάλῃ ἐπὶ σώματι κύρσας,
εὐρύων ἢ ἔλαφον κεραδὸν ἢ ἄγριον αἶγα,

25 πεινᾶν· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴ περ ἂν αὐτὸν
σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοί·

ὥς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτην·
αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε.

30 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδῆς
ἐν προμάχοις φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.

V. l. 12 τόσσόν A. τίς τ': τις D. ἐπιλεύσει CDE. ὅσον ἐπὶ S. ὅσον ἐπὶ D. ἐπὶ A. λᾶν DG. ἦσιν A. ἦσιν D. — 13 ὥς A. ποσσὶ D. κονίκαλος ACDGH Lips. Townl.: κονίκαλος EL. ὤρνυτ' L Et. Mg. 19, 55. — 14 διέπρησσαν CL. — 15 οἱ δ' D. οἱδ' CGHL. ἐπαλλήλοισιν A. — 16 τρωσὶ L. τρωσὶ DG Schol. H 8. τοῖσιν μὲν E. — 17 παρδαλίην S. — 18 δ' ACDGHL Cram. Epim. 108, 21. Et. Mg. 289, 29. — 19 προκαλίζετο D. — 22 βιβῶντα ACDE 374, 7; 375, 32 GHLS Et. Mg. 197, 22; 574, 23. Et. Gud. 378, 8: recentiores βιβᾶντα, quod omni caret librorum auctoritate. — 23 ὥς τε DGHL: ceteri ὥς τε, ἐπὶ L. — 26 σεύονται DL Et. Gud. 214, 18. — 27 ὥς A. θεοειδῆ C. — 28 τίσεσθαι AG: τίσασθαι CDHLS Et. Or. 32, 10. ἀλείτην: ἀλίτην Et. Or. 32, 10. — 29 ἄλτο C. ἄλτο S. χαμάζε A: χαμάζε CDGHL. — 31 κατεπλήγη: κατεπλάγη C 1. man. HL.

A. c. 13 κονίκαλος: Ἀριστοφάνης γράφει κονικάλου Schol. BL. — 18 αὐτὰρ ὁ δοῦρε: αὐτὰρ δοῦρε Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus (teste Schol. BL), Callistratus, Ixion, αἱ χαριέστεραι. — 19 Ζηνόδοτος ἠθέτηκε Schol. A. — 19, 20 ἀθετοῦνται ἀμφοτέροισι Aristonicus. — 20 Aristarchus δημοτῇτι: alii δηιότῇτι, conf. Zonar. Lex. 499. — 22 βιβῶντα, conf. N 807, λ 539, ο 255, H. T. 215. — 28 τίσεσθαι: τίσασθαι cf. Γ 366, υ 121. Aristarchus ἀλείτην: ἀλείτας Zenodotus (cf. υ 121). de scriptura ἀλίτην vide H. T. 184. — 29 χαμάζε Herodianus, non χαμάζε.

ὥς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνωρος ἀπέστη
 οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 35 ἄψ δ' ἀνεχώρησεν, ὥχρος τέ μιν εἶλε παρειάς,
 ὥς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδω Τρώων ἀγερύχων
 δείσας Ἀτρεὸς υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
 τὸν δ' ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·

Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἡπεροπευτά,
 40 αἴθ' ὄφελος ἄγονός τ' ἔμμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
 καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἢ οὕτω λύβην τ' ἔμμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 ἢ που κατχαλώωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 φάντες ἀριστεῖα πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 45 εἶδος ἔπ', ἄλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν οὐδέ τις ἀλκή·
 ἢ τοιόδε ἐὼν ἐν ποντοπόροις νέεσσι
 πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρήρας ἀγείρας,
 μιχθεὶς ἄλλοδαποῖσι γυναικ' εὐεϊδέ' ἀνήγες
 ἔξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 50 πατρί τε σὺ μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ,
 δυσμενέειν μὲν χάρμα, κατηφείην δὲ σοὶ αὐτῷ;
 οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηίφιλον Μενέλαον;
 γνοίης χ', οἷου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 οὐκ ἂν τοι χραΐκῃ κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,

V. L. 33 τε omitt. GHL Rhet. Gr. III, 240, 13; 25. — 34 βήσσης' L Cant. βήσης D Townl. βήσσαις G. ἔλλαβε D. — 35 ἄψ δ' ACDE bis GHL Eton.: vulgo ἄψ τ', quod in nullo codice reperiri. — 36 ὥς δ' Rhet. Gr. III, 222, 12. ὥς A. αὖτις CDH Rhet. Gr. III, 201, 22. αὖτις ἢ αὖτις E 377, 11. τρώων CGL. — 37 ἀτρέως C. ἀτρέως D. — 38 ἐπέεσσιν CE. — 39 ἡπεροπευτά G. — 40 ὄφελός τ' S. ἔμμεναι DGH. — 41 πολυκέρδιον C. — 42 ἔμμεναι DGH. — 43 ἢ D. εἴ που πατχαλώωσι Bekk. Anecd. 1148. κάρη κομόωντες A: ceteri κερηκομόωντες. — 44 καλλόν G. — 45 ἔπ' omnes libri mei. οὐτέ τις D. — 46 ἢ: ἢ CL. νέεσσι ACEGH. — 47 ἀρήρας Barocc. Eton. — 51 δυσμενέει DH. δυσμενέεσσι CG. κατηφείην D. δέ σοι CDEL. — 53 γνοίης θ' Eton. Vrat. A. — 54 ἂν τι E. ἂν σοι L.

A. c. 35 παρειάς Aristophanes et Aristarchus: παρειά altera Aristarchi (?). παρειά δυϊκῶς Ixio, cui adversatur Ptolem. Ascalonita. παρηά Dion. Sidonius, cf. H. T. 332. — 40 post hunc „μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέεσθαι φίλον υἱόν“ (I 455) Dionysius Scythobrachion apud Eust. 380, 30. — 42 ὑπόψιον: ἐπόψιον Aristophanes. — 43 ἢ Herodianus. — 46 ἢ Herodianus et Nicanor: alii ἢ. — 51 κατηφείην Aristarchus, Aristophanes, Sosigenes, Argolica, αἱ χαριέσταται: κατηφείη Zenodotus. — 54 κίθαρις: τινὲς μετέγραψαν κίθαρις Aristonicus, conf. Eust. 381, 13.

- 55 ἢ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κόνιῃ μιγείης.
 ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἢ τέ κεν ἦδη
 λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ', ὅσσα ἔοργας.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 "Εκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 60 αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἔστιν ἀτειρής,
 ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνη
 νήιον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
 ὥς κοὶ ἐνὶ στήθεσιν ἀτάρβητος νόος ἔστί.
 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 65 οὐ τοι ἀπόβλητ' ἔστί θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
 ὅσκα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 νῦν αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
 70 συμβάλετ' ἄμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
 ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιτε Τροίην ἐριβύλακα, τοὶ δὲ νεέσθων
 75 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
 ὥς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας
 μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ

V. L. 56 τρῶες GH. δειδήμονες D. ἢ τέ κεν D. ἢ ῥά κεν G. — 57 ἔσσο D. — 61 ὅς τ' ὅς G. εἶσι DG. ὑπ' ἀνέρος A. — 63 ὥς τοι EGL. ἐνὶ: ἐν E. ἔστί ACG. — 64 χρυσέης ACDEGHLS Schol. K 479. — 65 οὐ τοι: οὐτι DGS. — 66 ὅσκα κεν AC. — 67 με θέλεις DL. — 67 Τρῶας κάθισον Et. Mg. 483, 18. τρῶας G. — 70 συμβάλλετ' G. Ἑλένην D. — 71 κρείσσων D. — 72 ἀγέσθαι H Vrat. c. — 75 ἀχαιίδα L. — 76 * αὖτε χάρη: libri αὐτ' ἐχάρη. — 77 καὶ ῥ': δ ῥ' S. μέσον G. τρῶων GL. — 78 abest a cod. A. μέσον G. τοὶ δ': οἶδ' H. ἰδρύνθησαν D. ἰδρύθησαν H. — 79 κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες.

A. c. 55 μιγείης, conf. G. Hermann. Opusc. II, 34. — 56 δειδήμονες: Zenodotus ἐλεήμονες, conf. Schol. Γ 453, H 390. — 57 ἔσσο Aristarchus, Aristophanes, Zenodotus: videntur alii εἰς scripsisse. — 64 χρυσέης: χρυσῆς, χρυσῇ fere omnibus locis in libris occurrunt (vide indicem editionis Odysseae p. 352), vitio librariorum, qui formas orationis solutae poetice substituerunt. — 71 κρείσσων: κρείσσω Zenodotus. — 74 ναίοιτε: ναίομεν Zenodotus. — 76 αὖτε χάρη, conf. H. U. 99 sq.

- 80 ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι, λάεσσι τ' ἔβαλλον.
αὐτὰρ δ μακρὸν ἄυεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
ἴσχεσθ' Ἀργεῖοι· μὴ βάλλετε κοῦροι Ἀχαιῶν·
στεύται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαῖολος Ἔκτωρ.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεψὶ τε γέγοντο
85 ἐκκυμένως. Ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθογὶ πουλυβοτείρῃ,
90 αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρηίφιλον Μενέλαον
οἴους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι.
ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
κτῆμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικὰ τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
95 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἰκάνει
θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακρινθῆμεναι ἦδη
Ἀργεῖους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε
100 εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς.
ἡμέων δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,

V. l. 80 ἰοῖσι DGH Schol. Θ 347, Φ 50. τε omitt. CDG. — 81 δ ACDGHL. — 83 τι: τοι Eust. 299, 14. — 84 οἱ δ' D. οἷδ' CHL. ἀνεψὶ AE 387, 36; 43; 46 GLS. — 85 ἔειπε CGH. — 86 τρῶες G. εὐκνήμιδες CDGL. post hunc addunt ὅφρ' εἰπω, τὰ με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει CG Baroce. Cant. Mor. Lips. Townl. Harl. Eton., conf. Θ 6. — 88 τρῶας G. — 89 ἐπὶ A. πολυβοτείρῃ D. — 90 ἐς μέσσω Vrat. a. — 91 οἴους δ' D. — 92 κρείσσων τε AD. κρείττων L Schol. Γ 457. Plutarchus Quaest. conv. 9, 13, 1 huic versui substituit eum, qui legitur 255. — 93 γυναικάδε H. — 94 τάμοιμεν G. — 95 ὥς A. οἱ δ' D. οἷδ' CL. — 97 ἐμοῖο H Cant. Vrat. b. — 98 διακρινθῆμεναι C 1. man. DGL. ἦδη: ἀμφω S Cant. Harl. — 99 τρῶας GL. πολλὰ κακὰ D. πέποσθε A. πέποισθε S. — 100 ἐμεῖο ἔριδος G. εἵνεκ' DH. — 101 ὀπποτέρῳ L. τετύκτω D.

A. c. 84 ἀνεψὶ: ἀνεψὶ Apollonius cum Aristarcho, cf. H. T. 191. — 92 Aristarchus κρείσσων: κρείττω Zenodotus ut 71. — 99 Aristarchus Ἀργεῖους καὶ Τρῶας: Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες Zenodotus. Herodianus πέποσθε: πέπασθε Aristarchus, cf. H. T. 336. — 100 Aristarchus ἀρχῆς: ἄτης Zenodotus, conf. Schol. Ω 28.

- τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκόν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
γῇ τε καὶ ἡλίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
105 ἄξετε δὲ Πριάμοιο βῖνν, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
αὐτός, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
μὴ τις ὑπερβασίη Διὸς ὄρκια δηλήσεται.
αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
οἷς δ' ὁ γέρων μετέειπεν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
110 λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῳεὺς τε
ἐλπόμενοι παύσασθαι διζυροῦ πολέμοιο.
καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
115 πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἔκτωρ δὲ προτὶ ἄστει δύω κήρυκας ἔπεμπε
καρπαλίμως ἄρνάς τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων
νῆας ἔπι γλαφυράς ἰέναι, ἦδ' ἄρνα κέλευεν

V. L. 102 τεθναίη G. τεθνή D. διακρινθεῖτε GL Schol. Ω 264. διακρινθεῖτε C Vrat. a. διακρινθήτε Barocc. Eton. Vrat. A. Pseudoplut. 106, 44. διακρινθήτε Bekk. An. 1266. διακρινθείητε D, conf. ω 531. — 103 οἴσεται δ' ἄρνα H. οἴσετε δ' Suidas I, 1, 237, 2. οἴσατε Zonar. Lex. 1436. ἕτερον μὲν λευκόν G. — 105 ἄξετε G. τάμνη H. τάμνοι Apoll. Lex. 150, 17. — 108 αἰεὶ G. — 109 μετέειπεν C. πρόσσω καὶ ὀπίσσω E. — 110 λεύσει D. μεταμφοτέροισι A. — 111 ὥς A. οἱ δ' DL. οἷδ' CH. τρῳεες τε CG. — 112 ἐλπόμενοι H et supra γρ. ἐλπό. παύσασθαι ACDEGHLS Barocc. Cant. Lips. Vrat. a. A. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. Schol. B 12: vulgo παύσεσθαι. — 113 ἔρυσαν: ἔρυσαν S. — 116 προτὶ A. πρὸ τι H. ἔπεμπε ADH. ἔπεμψε CGS Lips. Townl. Eton. Vrat. a. A. — 117 ἄρνάς τε AC. ἄρνας τε D. καλέσαι G. — 118 δ ACDGHL. — 119 ἔπι: ἐπὶ ACDGHL. * ἄρνα κέλευεν: vulgo ἄρν' ἐκέλευεν cum AH. ἄρν' ἐκέλευεν CDGLS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. A. Eton. Mosc. 1. Athenaeus XIV, 660.

A. c. 102 διακρινθεῖτε διὰ διφθόγγου ἐν τοῖς ἀκριβετέροις τῶν ἀντιγράφων φέρεται τὴν παραλήγουσαν Eust. 388, 26. cf. Et. Mg. 267, 36. — 103 οἴσατε Aristarchus, ut 105 ἄξετε. — 108—110 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 112 παύσασθαι librorum optimorum auctoritate ita firmatur, ut ab iis recedere nisi gravissimis de causis non liceat. Sed nostro loco nulla est causa, cur auctoritatem librorum deseramus (ἐλπομαι enim non solum aoristo iungitur, si quid iam factum esse creditur, sed etiam si quid tam certe expectatur, ut paene factum esse existimare possis), quin etiam aoristus esset praefereendus, si libri meliores in hac scriptura non ita consentirent, sicut Γ 98 φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη, Γ 366 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος, υ 121 φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτας.

120 οἰσέμεναι· δ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίω.

Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
εἰδομένη γαλόψ, Ἀνηγορίδαο δάμαρτι,
τὴν Ἀνηγορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.

125 τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἥ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε
δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
οὓς ἔθεν εἶνεκ' ἐπάσχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάτων,
ἄγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·

130 δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι
Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν ἄρηα
ἐν πεδίῳ, ὄλοοιο ληλαίόμενοι πολέμοιο,
οἳ δὴ νῦν ἔαται κυγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
135 ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν.
αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
μακρῆς ἐγχείρῃσι μαχέσονται περὶ εἶο·
τῷ δέ κε νικήαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.

ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἔμβαλε θυμῷ

140 ἀνδρὸς τε προτέραιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων,
αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
ὠρμάτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
οὐκ οἷη, ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,

V. l. 120 δ GL. 33' CDH. ἄρ' omitt. D. ἄρ HL. — 121 ἦλθε D. —
122 ἀντηγορίδαο D. ἀντηγορείδαο G. — 123 εἶχε omnes. ἑλικάων D. —
125 ἥ Athenaeus V, 191. ἠδὲ μέγαν G. ὕφαινε ACEGH Athenaeus.
— 126 μαρμαρέην ACDE 392, 30; 393, 2 GHS Athenaeus. Schol. Theocr.
XV, 34: πορφυρέην L. πολέας: πολλοὺς Schol. Theocr. II, 18. Apoll.
Lex. 129, 1. — 127 τρώων GL. — 128 οὓς, ἔθεν A. οὓς ἔθεν CDEGHL
Athenaeus V, 191. Apoll. Lex. 63, 11. Et. Mg. 124, 11. Schol. A 114.
ὑπὲρ ἄρης D. — 131 τρώων CGL. — 133 πτολέμοιο S. — 134 οἳ GH.
ἔαται A. πόλεμόδε D. — 135 παρα AGH. — 137 μακρῆς D. μακροῖς
ἐγχείοισι G. — 138 τῷ δέ γε L. γυνή: γρ. φίλη H. — 139 ὥς A. ἴμε-
ρον A. — 140 προτεροῦ E. — 141 ἀργενῇσι DG. — 142 κατα ACDL.
κατὰ, δάκρυ χέουσα S. — 143 τῇ γε: τῇδε S Cant.

A. c. 122 γαλόψ Trypho et Herodianus, conf. Eust. 391, 43. Et.
Mg. 220, 9. Cram. Epim. 100, 25. — 126 πορφυρέην Aristarchus, Ari-
stophanes, Zenodotus. — 128 οὓς ἔθεν Herodianus, sed conf. II. Pros.
A 114, ubi οὓς ἔθεν scribi iubet, vid. H. T. 236.

- Αἶθρη, Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοώπις.
 145 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
 οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοίτην
 Λάμπόν τε Κλυτίον θ' ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρῃος,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
 εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
 150 γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ
 ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰεῖσι.
 τοῖσι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν,
 155 ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
 οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν·
 ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίῃ περ ἑοῦς, ἐν νηυσὶ νεέεσθω,
 160 μὴ δ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
 ὥς ἄρ' ἔφην, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσαν φωνῇ·
 δεῦρο πάροιθ' ἔλθοῦσα φίλον τέκος ἵζευ ἐμεῖο,

V. L. 144· τὲ C. — 146 οἶδ' H: ceteri οἱ δ'. ἀμφὶ A. — 147 λάμπόν τε AD. λάμποντα G. Κλυτίον ACDEG: κλύτιόν HL. — 148 οὐκαλέγων L.

τὲ C. τε omitt. G. — 149 εἶατο CD. σκαιαῖσι πυλαῖσι G. πύλῃσι CDH. — 150 γέραι S. γρ. καὶ γῆραι ὥς οὐδεὶς A. δι: δὲ G. — 152 δενδρέω ACDEGH. δένδρω L. δένδρει Diog. Laert. III, 9. ἐζόμενοι S Cant. λυριόεσσαν G. ἰεῖσι GH Diog. Laert. III, 9. Baehm. Anecd. II, 180, 12. ἰεῖσι D. ἰεῖσιν L. ἰεῖσιν A. ἰεῖσιν OEG Schol. A 270. — 153 τοῖσι: τοῖαν G. τρώων GL. ἦντ': ἦντ' D. εἰντ' G. ἐπὶ A. — 154 οἱ δ' CHL Apoll. Lex. 137, 33. εἶδονθ' ACHL Harl. Vrat. a. A. ἴδονθ' D. εἶδον θ' S: εἶδον G Apoll. Lex. 137, 33. Hesych. IV, 335. Et. Mg. 697, 36, conf. O 251. — 155 ἦκα G. — 156 τρώας G. τρῶας τε καὶ HL. εὐκνήμιδας CDGHL. — 157 τοιῇδ' D. — 158 ἀθανάτῃσι Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. θεῇς ACE 148, 32 L Athen. V, 188; XIII, 566. Et. Mg. 36, 6. Bekk. An. 8, 31. Rhet. Gr. II, 390, 7. Schol. p 24. θεῇς DH: θεαῖς G Eust. 397, 9; 33; 1369, 8. Schol. T 282. Cram. Epim. 218, 32. ἔοικεν: ἔψκει L Eust. 1369, 8. — 159 ὥς A: ceteri ὥς. ἑοῦσα D. — 160 μὴ δ' ACDL. μὴ G: ceteri μὴδ'. ὀπίσσω E. λίπηται E 398, 8 L. — 161 ὥς A. ἄρ DG. ἐκαλέεσσαν: καλέεσσαν CD. καλέεσσαν G. — 162 ἵζευ D. ἵζου G. ἔμοιο S.

A. c. 144 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. H 9, 10. — 147 Κλυτίον, conf. H. T. 399. — 152 δενδρέω Aristarchus: Zenodotus δένδρει. — 155 ἦκα: ὠκα Zenodotus et Crates. — 157 τοιῇδ' Herodianus, conf. Et. Mg. 416, 21: τοιῇδ' Schol. V ad Ω 15. — 158 θεῇς: θεαῖς, cf. H. T. 279. — 159 ὥς Herodianus, vide A 116.

- ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηούς τε φίλους τε
οὐ τί μοι αἰτὴν ἔσσι, θεοὶ νύ μοι αἴτιοι εἰσιν,
165 οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν.
ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἔξονομήνης,
ὅς τις ὄδ' ἐστὶν Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε.
ἦ τοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἕασι·
καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
170 οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆι γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
αἰδοῖός τε μοὶ ἔσσι φίλε ἔκρυρ' εἰδὼς τε·
ὥς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακός, ὅππότε δεῦρο
υἱέϊ σὺ ἐπόμην θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
175 παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικὴν ἑρατεινὴν.
ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
τοῦτο δέ τοι ἔρέω, ὃ μ' ἀνεῖραι ἠδὲ μεταλλάξ·
οὗτός γ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
ἀμφοτέρων, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
180 δαῖρ' αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιος, εἴ ποτ' ἔην γε.
ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσσατο φώνησέν τε·
ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαμον,
ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
ἦδη καὶ Φρυγὴν εἰσέλυθον ἀμπελόεσσαν,
185 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας, αἰολοπῶλους,

V. L. 163 ἴδῃ ADHL Schol. E 695, α 238: ἴδῃς CE 398, 43 GS.
τὸ δὲ ἴδῃς γρ. καὶ ἴδῃ Eust. 398, 44. — 164 οὐ τί μοι A Bekk. An. 826,
12; 828, 17; 829, 6. Eust. 70, 16: vulgo οὔτι μοι. αἴτιοι εἰσιν GL. —

166 ἔξονομήνης Et. Gud. 182, 12. — 167 ἀχαιῶν D. — 168 ἕασι CGH.
— 169 εἶδον ὀφθαλμοῖς H. — 170 δὲ ἀνδρὶ Athen. XIII, 566. ἔοικε CG.
— 172 δέ μοι Apoll. Lex. 57, 22. μοι ἔσσι ACDEGHL Et. Mg. 29, 25;
324, 53. Eust. 873, 10; 1357, 50. Apoll. Lex. 15, 8. — 173 ἄδειν E bis GL.
ἄδδειν D. — 174 γνωτούς D. — 175 ὀμηλικὴν D. — 177 μεταλλάξ D. —
178 οὗτος δ' Apoll. de Synt. 73, 12. γ' omitt. G. εὐρὺ κρείων A: ceteri
εὐρυκρείων. — 179 κρατερός αἰχμητής D. — 181 ὥς A. φάτο D. ἠγά-
σατο DG Et. Mg. 614, 5. — 182 μοιρηγενές D Zonar. Lex. 458. — 183
ἦ D. ῥά DH. — 184 εἰσέλυθον H. — 185 ἐνθ' εἶδον E. φρύγας, ἀνέρας
A. ἀνέρε^{ας} H. αἰοπῶλους G.

A. c. 163 ἴδῃ Aristarchus: ἴδῃς Zenodotus, vide Cram. Epim. 209,
16 et Aristonicum apud Schol. A ὅτι χωρὶς τοῦ τ γράφειν ὀμηρικώτε-
ρον. — 176 τὰ γ': διὰ τοῦ κὲ συνδέσμου συνάλειπται τάδε. γρ. δὲ καὶ
τάγε Schol. A.

λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
 οἳ ῥα τότε ἐστρατώνοντο παρ' ὄχθας Κατγαρίοιο·
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 ἡματι τῷ, ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 190 ἀλλ' οὐδ' οἳ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.
 δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός·
 εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε φίλον τέκος, ὅς τις ὁδ' ἐστί·
 μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο,
 εὐρύτερος δ' ὤμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 195 τεύχεα μὲν οἳ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὸς δὲ κτίλος ὥς ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
 ἀρνεῖω μιν ἐγὼ γε εἰσκω πηγεσιμάλλῃ,
 ὅς τ' οἴων μέγα πῶυ διέρχεται ἀργεννάων.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 200 οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης, πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης,
 εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.
 τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦῴα·
 ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ξείπες·
 205 ἦδη γὰρ καὶ δευρό ποτ' ἦλυθε δῖος Ὀδυσσεύς
 σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης σὺν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
 τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροις φίλησα,
 ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσι ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
 210 στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,

V. l. 186 μυγδόνος ACDEGH Cant. Mor. Lips. Vrat. A. Cram. An.
 Par. III, 348, 20. — 187 οἳ ῥα D. — 188 ἐλέχθην: ἐλέγμην Strabo XII,
 552; XIV, 681. — 189 τ' omitt. G. — 190 οὐδ' οἳ ACDL: οὔτοι Philem.
 Lex. 26, 35. τοῖ G. τόσσοι D. — 191 αὐθ' C. Ὀδυσῆα DGH. — 192 εἶπ'
 D. ἐστί ACGH. — 193 κεφαλὴν H. — 194 ἦδὲ G. — 195 πολυβοτείρῃ D.
 — 196 κτίλος D. ὥς A. — 197 μιν: μὲν S. ἔγωγ' G. — 198 οἴων ACEL
 Et. Mg. 669, 22. Et. Gud. 465, 6. οἴων Et. Mg. 620, 23: vulgo διων. —
 202 τέ A. τε omitt. L. — 203 αὐτ': αὐ L Lips. ἦῴα D. — 204 ξείπας
 GL Mor. Barocc. Vrat. a. 1. man. Lips. 1. man. — 205 ἦλθε D. — 206
 σεῦ, ἔνεκ' G. ἔνεκ', ἀγγελίης A. — 207 τοῦδε δ' ἐγὼ ξείνισσα L. ἐξείνισσα
 G. — 208 ἀμφοτέρην Et. Mg. 179, 34. — 209 τρώεσσι L. — 210 ὑπὲρ-
 ρεχεν D.

A. c. 193 κεφαλῇ: κεφαλὴν Aristarchus. — 198 οἴων Ptolem. Asca-
 lon. cum Aristarcho: διων Aristonicus, conf. Et. Mg. 620, 23. Eust. 403,
 34. — 206 σεῦ: Zenodotus cῆς (vel ἥς), conf. Apoll. Lex. 7, 14.

- ἄμφω δ' ἐζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
 ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 ἦ τοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε
 παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 215 οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 ττάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 κῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγνὲς ἐνώμα,
 ἀλλ' ἄστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 220 φαίης κε Ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὐτως·
 ἀλλ' ὅτε δὴ ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶη
 καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 οὐκ ἄν ἔπειτ' Ὀδυσχί γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
 οὐ τότε γ' ὦδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.
 225 τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος·
 τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἥς τε μέγας τε,

V. L. 211 ἐζομένων D Schol. Ψ 711. — 213 ἦτοι libri cum Apoll. de Synt. 267, 11; de Coni. 524, 29; de Adv. 551, 1. ἐπιτροχάδην C. ἀγόρευε ACEGHL. — 215 εἰ καὶ CDE 406, 30; 407, 17 GHLS Apoll. Lex. 82, 1. Cram. Epim. 184, 6: ἦ καὶ AE 407, 18 Townl. Eton. Schol. A 219. Schol. Plat. Gorg. 469 B. Et. Mg. 415, 19; 37. Et. Gud. 250, 43. Cram. An. Par. III, 126, 4; 156, 29; 302, 17. Epim. 190, 7. ἦ Cram. Epim. 193, 15. ἦεν H. — 217 ὑπαὶ L. κατὰ A. — 218 ὀπίσω D. — 219 αἰδρεῖ AGH: αἰδρεῖ CE 406, 37; 407, 35 L Schol. N 69. Et. Mg. 42, 33. αἰδρεῖ S Cant. Townl. Vrat. b. c. αἰδρεῖ D. — 220 φαίης G. κε: κεν ACDEGHL Schol. E 85. Draco de Metr. 43, 22. Ζάκοτόν τέ τιν' ACDE GHL Lips. Baroce. Vrat. A. Townl. Mosc. 1. Schol. E 85: Ζάκοτόν τινα S Draco de Metr. 43, 22. ἄφρονα L. τ' αὐτως CDEGL tres Vrat. Townl. Mosc. 1. τ' αὐτως A. δ' αὐτως H. θ' αὐτως Macrob. Saturn. V, 14, 9. Draco de Metr. 43, 22. — 221 δὴ ὅπα ACDE 406, 31; 38 GHL Cant. Harl. Townl. Eton. Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Schol. A 462, 1 491. τὲ AC. τὴν Schol. 1 491. εἶη Strabo I, 17. Gellius I, 15, 3. Cant. Harl. Townl. Eton. εἶη AD. ἴει G. ἴει CEHL Schol. B 279. — 223 ὀδυσσῆος DGH. ἐρίσσει CDEG. ἐρίσσειεν H. — 224 ὀδυσσῆος DGH. ἀγασσάμεθ' DG. — 226 τίς τ' ἄρ DEL. τίς τὰρ A. τίς γὰρ G.

A. c. 211 ἄμφω δ' ἐζομένω Aristarchus: ἐζομένω Zenodotus, conf. Schol. Ψ 711. — 215 ἦ et ἦ Nicanor: Herodianus ἦ. — 217 ὑπαὶ Herodianus, conf. ad B 824. — 220 κε: κεν v. H. U. 45. αὐτως: conf. εἴτ' αὐτως Ψ 268; οὐκ αὐτως Ξ 151. H. T. 210. — 221 δὴ ὅπα in libris meis non inveni; videtur ὅτι hiatus evitandi causa a recentioribus editoribus additum esse; sed in caesura semiternaria non opus est hiatus causa consonantem interponere, de qua re egi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 498 sqq. optativum εἶη sententia postulat, ut 216 ἀναΐξειεν. — 226 τίς γὰρ Trypho apud Apoll. de Coni. 506, 32.

- ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους;
 τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν.
 οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν.
 230 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς
 ἔστηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρρήφιλος Μενέλαος
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρῶ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 235 οὓς κεν εὐ γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην.
 δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κομήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πῦξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 ἢ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,
 240 ἢ δεῦρ' ὅτε μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ ποντοπόροισι,
 νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν
 αἰσχεὰ δειδιότες καὶ ὀνειδεὰ πόλλ', ἃ μοί ἐστιν.
 ὥς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φρυζίως αἶα
 ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 245 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστ' ἑὼν φέρον ὄρκια πιστά,
 ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 ἄσκη' ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαινόν
 κήρυξ Ἰδαῖος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

V. L. 227 κεφαλὴν ἢ δ' εὐρέας ACDEGHLS. — 230 ἐνὶ A. ὡς A. — 231 ἡγερέθονται AC: ἡγερέθοντο DGH post ras. LS Cant. Mor. Townl. Vrat. a. b. — 232 ξείνισσεν DEL. ξείνις H. — 235 εὐ A. εὐ CDGHL. καὶ τοῦνομα CEHL. καὶ κ' οὔνομα C. — 236 δύω S. — 237 πολυδεύκη CS. — 238 τῷ: οὓς Eust. 1338, 41. γίνατο Apoll. Lex. 47, 28. — 239 ἐπέσθην CDEGHL 1. man. Schol. Z 321. Et. Mg. 368, 14. Zonar. Lex. 354. ἐξερατεινῆς D. — 240 δεῦρ' ACGL. δεῦρ' D. δεῦρο EH Bekk. An. 969, 2. Cram. Epim. 117, 25. ἐνὶ ἐνὶ ACDGL. ποντοπόροισι ACD. — 241 νῦν αὖτ' ADH Townl. Vrat. b. c. νῦν αὖ Vrat. a: νῦν δ' αὖτ' CGLS. μάχην: πόνον E. — 242 ἃ μοι ἐστὶν ACDEGL. — 243 ὡς A. φάτο D. κατέχε G. φρυζίως D. — 244 φίλῃ ἐς πατρίδα γαίαν D. — 245 φέρον θεῶν Athenaeus X, 425. ὄρκια D. — 246 εὐφρονα CEG. — 247 κρητῆρα G. — 248 κήρυξ GL. ἰδὲ L. χρύσεια D. χρύσεια G.

A. c. 227 κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὤμους οὕτως σὺν τῷ τε ἡ ἀρίσταρχος (sic) καὶ ἡ ἀριστοφάνους καὶ ἔστιν εὐφραδέστερον Didymus. — 240 Nicanor ἢ: ἡ Herodiani. δεῦρο: ὅπερ εἰρηται παρὰ τῷ ποιητῇ ἅπασι κατ' ἐπέκτασιν εἰς ὡ ἐν τῷ „ἢ δεῦρ' ὅτε μὲν ἔποντο“ Herodiani π. μον. λέξεω 26, 32. conf. Et. Mg. 259, 1. ἐνὶ Nicias. — 244 φίλῃ: ἐπὶ Zenodotus.

- ῶτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 250 ὄρσο Λαομεδοντιάδῃ, καλέουσιν ἄριστοι
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 ἐς πεδίον καταβῆναι, ἴν' ὄρκια πιστὰ τάμητε·
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηίφιλος Μενέλαος
 μακρῆς ἐγχείρῃσι μαχέσονται ἀμφὶ γυναικί·
 255 τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἔποιτο·
 οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 ναίοιμεν Τροίην ἐριβύλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιίδα καλλιγύναικα.
 ὣς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 260 ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο.
 ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνεν ὀπίσσω·
 παρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρον.
 τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 265 ἔξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν
 ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόντων.
 ὠρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολὺμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαστοὶ
 ὄρκια πιστὰ θεῶν κύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 270 μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν.

V. l. 249 ῶτρυνε CDG. ὄτρυνεν Vrat. a. ὄτρυνε Et. Mg. 637, 28.
 — 251 τρώων GL. θ' omitt. L. ὄρκια D (et 256). τάμητε ACGL Lips.
 Oxon. Townl. Eton. Mosc. 1. 3. ex corr. Vrat. a: τάμηαι DHS. — 254
 μακροῖς ἐγχείρῃσι G. μακρῆς Cant. μαχέσονται CDGL Lips. Vrat. c. —
 257 τοῖδε D. νέονται: νεέσθων GS. — 258 ἀχαιδα L. — 259 ὡς A. φάτο
 D. ῥίγησε G. ἑταίροις CDH Lips. ἑτέροις A: ἑταίρους GLS. — 260 ἐπεί-
 θοντο D. — 261 ἂν ADGL. ἄρ AGHL. ἂν δ' ἀνέβη Et. Gud. 108, 40.
 κατα CD. — 262 παρ A. βήσето DLS Cant. Vrat. b. c. A. Mosc. 1.
 βήσето A: βήσατο CEG. βήσατο H. — 263 πεδίων Schol. B 67. — 264
 τρώας GL. — 266 μέσον C 1. man. τρώων GL. — 268 ἂν CDG. ὀδυ-
 σεὺς DGH. πολὺμητις D. — 269 ὄρκια D. — 270 μίσγον, non μίσγον,
 libri. αὐτὰρ H et οἶνον pro ὕδωρ. ἔχευαν DGL: ἔχευον CHS Ven. B.
 Lips. Townl. Oxon. Vrat. c. ἔχευαν A.

A. c. 257 ὅτι νῦν ὀρθῶς ἐν τῷ τοῦ κήρυκος λόγῳ γράφεται „ναί-
 οιμεν“, ἐν δὲ τοῖς ἐπάνω (74) οὐκέτι Aristonicus. — 259 ἑταίροις
 Aristarchus cum Zenodoto. — 262 βήσето: προκρίνει μὲν τὴν διὰ
 τοῦ εἰ γραφὴν βήσето, πλὴν οὐ μετατίθησι, ἀλλὰ διὰ τοῦ αἰ γράφει ὁ
 Ἀρίσταρχος Didymus. ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀμεινόν φησι τὸ βήσето, οὐ
 μεταποιεῖ δὲ τὴν γραφὴν Cram. An. Par. III, 282, 17. conf. Scholl. B 95,
 K 513, Ξ 229. H. T. 214. — 270 ἔχευαν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ οἰ καὶ ἀνα-
 λογεῖ τὸ (τῷ?) μίσγον Didymus.

Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 ἢ οἱ παρ Ζήφρος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νείμαν ἀρίστοις.
 275 τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὖχετο χεῖρας ἀνασχῶν·

Ζεῦ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
 ἥελιός θ', ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπένερθε καμόντας
 ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅτις κ' ἐπίορκον ὁμόςσῃ,
 280 ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πιστά.
 εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνει ξανθὸς Μενέλαος,
 285 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
 τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἔοικεν,
 ἢ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέλῃται.
 εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,

V. l. 271 δέ: δ' DHL. ἐρυσσάμενος AE 413, 38 GL: ἐρυσάμενος DE 413, 30 H. ἐρυσάμενος C. χεῖρεσι G 1. man. — 272 παρ A. ἄωρτο AC EHS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. Cram. Ep. 85, 30. Et. Mg. 116, 51. Apoll. Lex. 50, 14: ἄορτο DGL. — 273 τάμνε L. — 274 τρώων GL. νείμον Lips. Townl. Eton. — 275 τοῖσι DGH Vrat. c. — 276 Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων Anonym. peri barbarismou ed. Valckenaer, p. 198; Heraclides Alleg. c. 3 et 23. — 277 ἥλιος δ' Schol. μ 374. — 278 καμόντες Heraclides. — 279 τίνυσθον ADEG: τίννυσθον L Rhet. Gr. III, 151, 9 et 24. τίννυσθον C. τίννυσθόν H. ὅτις κ' A. ὁ τίς κ' E: ὅστις κ' CDGHL Eust. 849, 40. Heraclides. ἐπὶ ὄρκον D. ὁμόςσει Eust. 849, 40. — 280 μάρτυροι ἔστε DGH. μάρτυροί ἔστε CE 415, 6. μάρτυρες Rhet. Gr. III, 151, 24. ὄρκια D. ὄρκια A. — 283 omitt. C 1. man. Lips. Townl. Eton. δ' ἐνήεσσι D. — 285 τρώας GL. — 286 τιμὴν τ' DEHS Mosc. 1. 3. Schol. Γ 457: τιμὴν δ' ACGL Apoll. Lex. 153, 2. Et. Mg. 758, 46. — 287 omitt. Schol. Γ 457. — 288 ἐμοί: ἐμὴν Et. Mg. 679, 9. — 289 ἐθέλωσιν G. hunc et sequentem versum in unum contraxit Et. Mg. 679, 9 τίνειν οὐκ ἐθέλῃσι μαχέσσομαι εἵνεκα ποιηῆς.

A. c. 272 ἄωρτο Herodianus, conf. Et. Mg. 116, 51. — 273 ἀρνῶν Aristarchus: ἀρνέων Zenodotus, vide Cram. Epim. 239, 1; An. Ox. IV, 329, 5. Et. Mg. 507, 16. Et. Gud. 318, 2. — 279 τίννυσθον Aristarchus. ἐπίορκον Herodianus. — 280 μάρτυροι Aristarchus: Zenodotus μάρτυρες. ἔστε Herodianus et Heraclides, cf. Osann. Quaest. Hom. IV, 19. μάρτυροί ἔστε Aristarchus teste Eust. 1457, 46. ἄλλοι γράφουσι „μάρτυροί ἔστε“ Schol. A.

290 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι εἵνεκα ποιῆς
αὐθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχέω.

ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλεὶ χαλκῷ·
καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός.

295 οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν
ἔκχεον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς αἰγιγενέτησιν·

ᾧδε δέ τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·

Ζεὺ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὀππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημήνεια,

300 ᾧδε σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέει ὡς ὅδε οἶνος,
αὐτῶν καὶ τεκῶν, ἄλοχοι δ' ἄλλοισι δαμείεν.

ὥς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράαινε Κρονίων.

τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε·

κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί·

305 ἦ τοι ἐγὼν εἰμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν

ἄψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρασθαι

μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ·

Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,

ὀπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἔστίν.

310 ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς,

ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἠνία τεῖνεν ὀπίσσω·

πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βῆκετο δίφρον.

τῷ μὲν ἄρ' ἄσφορβοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·

Ἔκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς

V. L. 290 μαχέσσομαι HL Schol. Γ 457. μαχέσομαι G. — 291 εἵως
κε: εἵσοκε H. — 292 ἀπο CDL. τάμεν G. τάμεν Apoll. Lex. 150, 16. —
294 ἀπο C. — 295 ἀφυσσόμενοι CH Lips. 1. man. Eton. Mose. 1. ἀφυσ-

σόμενοι A: ceteri ἀφυσσόμενοι. — 297 εἶπεσκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν
H et in marg. ἦρ. ἀχαιῶν τε τρώων τε. τρώων GL. — 299 ὑπερόρκια
ACDGH: ὑπὲρ ὄρκια E. πημήνεια C. — 301 δαμείεν A Townl. Schol.
BLV. Et. Mg. 246, 50: μετέεν CDGHLS Schol. E 486. δαμείεν ἡ μι-
γεῖεν East. 417, 7. utrumque Harl. — 302 ἔφαν: ἔφατ' E. ἐπεκράαινε
DH. — 303 δε D. μετὰ CDL. ἔειπε CGH. — 304 τρῶες GL. εὐκνήμιδες
CDGHL. — 305 προτιῖλιον A. πρὸ τῆ C. ἦτοι ἐγὼ μὲν εἰμι πρὸς Ἴλιον
Mor. — 306 τλήσομαι ὀφθαλμοῖσιν E. — 308 μὲν: γάρ E 417, 46. τό γε:
τόδε D. — 310 ῥα CDGHL. — 311 ἂν ACDGL. ἄρ DGH. κατὰ DL. — 312
παρ CD. βῆκετο ADHL Vrat. a. b. A: βῆκατο CG. — 313 ἄρ DGH. ἄρ A.

A. c. 290 μαχήσομαι Aristarchus. — 292 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου „ἀπὸ
στομάχους“. αἱ δὲ πλείους διὰ τοῦ εἶ „ἐπὶ στομάχους“, καὶ ἔστιν οὐκ
ἄχαρις ἡ γραφὴ Didymus. — 295 Aristarchus ἀφυσσόμενοι.

- 315 χώρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα
κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῇρεϊ πάλλον ἐλόντες,
ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
ὦδε δὲ τις εἵπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε·
320 Ζεῦ πάτερ, ἴδθην μεδέων, κύδιστε μέγιστε,
ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἀῖδος εἴσω,
ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι.
ὥς ἄρ' ἔφαν, πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ
325 ἄψ ὁρώων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν,
οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἦχι ἐκάστω
ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
αὐτὰρ ὁ γ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐδύσετο τεύχεα καλὰ
δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
330 κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
καλάς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν
οἷο κασιγνήτιο Λυκάονος, ἥρμιος δ' αὐτῷ.
ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο εἶφος ἀργυρόηλον
335 χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα κάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.

V. L. 315 πρῶτον: πρῶτα E. — 316 πάλλον libri mei cum Eustathio, Hesych. III, 262, Et. Mg. 670, 34, conf. Ψ 861. — 317 ἀφείη CEGl. ἀφ' εἴη A. ἀφείη H. ἀφείη D Townl. ex corr. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 318 θεοῖσι δὲ ADEHL Bekk. An. 703, 11. Schol. Ω 499. Rhet. Gr. III, 226, 5: θεοῖς· ἰδὲ CS. θεοῖς, ἠδὲ G. ἀνέσχον Schol. Ω 499. — 319 τρώων GL. — 321 ἔθηκε CEH. — 322 δῦναι G. — 323 ὄρκια D. — 324 ὥς A. ἄρ ADGL. πάλλεν G. πάλλεν D. — 326 οἱ μὲν C. κατα A. ἦχι AC Schol. K 167. ἐκάστω libri omnes. — 327 ποικίλλα G. ἔκειτο: ἔκειντο CS Cant. — 328 αὐτὰρ ὁ γ' G. ἐδύσατο CDGHS. ἐδύσατο L. — 330 κνημῖδας DG. περὶ A. ἔθηκε ACGH. — 331 ἐπὶ σφυρίοις D. — 332 αὖ, θώρηκα AG. περὶ A. — 334 ἀμφὶ A. ἄρ DEGHL. ἄρ A. ὤμοις DG. βάλλετο D. — 335 μέγα τε C. — 336 εὐτυκτον C.

A. c. 318 θεοῖσι δὲ: θεοῖς, ἰδὲ Nicanor, conf. Schol. AB. Cram. An. Par. III, 8, 30. Bekk. An. 703, 11. Eust. 419, 15. Villosion. Anecd. Gr. II, 118. conf. ad H 177. — 326 ἐκάστω: ἐκάστου Aristarchus. — 334, 335 Ζηνόδοτος ἀμφοτέρους ἡθέτηκε Aristonicus, qui conferendus ad 339 et 361.

εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
ὥς δ' αὖτως Μενέλαος ἀρήιος ἔντε' ἔδυνεν.

340 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο
δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσρόωντας
Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ ἐυκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ

345 σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' εἶσιν,
οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφη δέ οἱ αἰχμὴ
ἀσπίδι ἐν κρατερῇ. ὃ δὲ δεῦτερος ὤρνυτο χαλκῷ

350 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἐπευξάμενος Διὶ πατρί·
Ζεῦ ἄνα, δός τίεσθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργε,
δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
ὄφρα τις ἐρρίγηι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
ἕξινοδόκον κακὰ ρέξαι, ὃ κεν φιλότῃτα παράσχη.
355 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' εἶσιν.
διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαιεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο·

V. l. 338 παλάμηφιν CE. ἐν ἄλλῳ εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχ-
μένον δέξει χαλκῷ A. — 339 ὥς A. αὖτως ACDEGHL Zonar. Lex. 350.
— 340 οἱ δ' D. οἷδ' CH. — 341 μέσον DGH. τρώων G. — 342 ἔχεν:
ἔσχευ G. — 343 τρώας OGL. εὐκνήμιδας CDGL. καὶ ἡυκόμιας ἀχαιοὺς H.
— 344 ἐνὶ A. — 345 ἀλλήλοισι DE. — 346 πρόσθεν δὲ G. προΐει A. —
347 βάλλεν H. πάντοσε ἴσιν ACDE. πάντως εἴσιν L. — 348 ἐρρηξε

ον
DEG. χαλκός AD 2. man. Townl. Vrat. a. χαλκός S: χαλκόν CD 1. man.
EGHL. ἀνεκάμφη D. ἀνεγνάμφη H. ἀνεγνάμφη δὲ ἡ αἰχμὴ Et. Mg.
236, 11. — 349 ἀσπίδι ἐν ACDGH Eton. ἀσπίδι ἐνὶ E 423, 2 Cant. Townl.
Mosc. 1. vulgo ἀσπίδ' ἐνὶ cum L. δ δὲ C. — 351 ὃς με G. ἔοργε ACEGH.
— 352 ἐμαῖς G. ὑπο A. δάμασον G. — 353 ὄφρα τις ACDH. — 354 ὃς
κεν D. — 355 ῥά CDL. προΐει A. — 356 κατ' A. πάντοσε ἴσιν ADL ex
corr. S. — 357 ὄβριμον ADELS Barocc. Cant. Lips. ὄμβριμον CGH. —
358 δια A.

A. ε. 338 παλάμηφιν: προσγράφει τὸ ἰ ἐκ παραδόσεως Cram. Epim.
360, 18. conf. H. U. 185. — 341 διαμετρητῷ Aristarchus: alii διαμε-
τρήτῳ, conf. Et. Mg. 474, 22. — 348 χαλκός Aristarchus, non χαλκόν,
conf. Scholl. H 259, P 44. — 349 ἀσπίδι ἐν, conf. H. U. 127. — 352 ἀθε-
τεῖται Aristoniceus. δάμασσον: δαμῆναι Aristarchus, conf. Schol. A ad
Γ 368. — 357 ὄμβριμον, cf. H. U. 7.

- ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμψε χιτῶνα
 360 ἔγχε· δ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος εἴφος ἀργυρόηλον,
 πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 365 Ζεὺ πάτερ, οὐ τις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
 ἦ τ' ἐφάμην τίσασθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·
 νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη εἴφος, ἐκ δέ μοι ἔγχε
 ἦχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
 ἦ, καὶ ἐπαΐξας κόρυθος λάβεν ἱπποδαμείης,
 370 ἔλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦ·
 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρὴν,
 ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.
 καὶ νύ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κύδος,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 375 ἦ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἱφι κταμένοιο·
 κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.
 τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρως μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ῥίψ' ἐπιδιήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἐταῖροι.
 αὐτὰρ δ' ἄψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 380 ἔγχεϊ χαλκείῃ· τὸν δ' ἐξήρπασ' Ἀφροδίτη

V. L. 359 παρὰ ACEGHLS: παρὰ D Townl. Vrat. a. Hesych. III, 273. — 360 δ δ' A. δδ' CDGHL. — 361 ἐρυσσάμενος CDGH. — 362 ἄρ DGHL. ἄρ A. αὐτοῦ L. — 363 διατρυφὲν ADE Et. Mg. 768, 33. διατρυφὲν L. διαδρυφθὲν CGH Mor. Lips. Townl. Vrat. a. — 365 ὀλοώτερος D. — 366 ἦ τ' D. τίσασθαι ACDE 424, 32 et 35 GHLS Mor. Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. c. Mosc. 1. — 367 ἐκ δέ μοι — ἐτώσιον (368) omitt. L. ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ACDEGHLS Mor. Barocc. Cant. Townl. Eton. Vrat. a. Schol. Δ 214: olim ἐν χεῖρεσσιν ἄγη, quod dubito an in ullo codice reperiatur, conf. Π 801. — 368 παλάμηφιν E. — 370 εἴλκε E. εὐκνήμιδας CDEGH. — 371 ἱμάς D. ὑπο A. — 378 εἵρυσσέν DGE. ἦρατο AC. — 374 ἄρ EGH. ἄρ A. — 375 ἱφι D. — 377 εὐκνήμιδας CDGH. — 378 ῥίψ' A: ῥίψ' CDGHL. — 379 δ ACDGHL.

A. c. 359 παρὰ: παρὰ, conf. H. U. 50. — 362 αὐτῷ: ἀρίσταρχος ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῇ, τῇ περικεφαλαίᾳ Didymus. αὐτῇ αἱ χαριέστεραι καὶ πλείονες Schol. V. — 364 Aristarchus εὐρύν: αἰπὺν Zenodotus. — 366 ἦ Herodianus. τίσασθαι, cf. ad 112. — 368 ἔβαλόν μιν: Ammonius οὐδ' ἐδάμασ(c)α, i. e. Aristarchi lectio erat οὐδ' ἐδάμασσα, vel potius οὐδὲ δάμασσα, conf. H. T. 103 sq. — 373 Aristarchus εἵρυσσεν: Aristophanes ἐξέρυσσέν τε καὶ vel ἐξείρυσσε καὶ (Schol. A ἐν τῇ ἀριστοφάνους καὶ γύκεν ἐξείρυσεν).

- ρεῖα μάλ' ὥς τε θεός, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἡέρι πολλῇ,
 κὰδ δ' εἷς' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηύοντι.
 αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἵε' τὴν δὲ κίχανε
 πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρῳαί ἄλις ἦσαν.
 385 χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα,
 γρῆι δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενεὶ προσέειπεν,
 εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιετούσῃ
 ἦσκειν εἴρια καλά, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 τῇ μιν ἕισαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 390 δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκον δὲ νέεσθαι.
 κείνος ὃ γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 κάλλει τε κτίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίησ
 ἄνδρῳ μαχησάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορὸν δὲ
 ἔρχεσθ', ἥ ἐ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
 395 ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
 καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν
 στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
 θάμβησεν τ' ἄρ' ἔπειτα ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίειαι ἡπεροπεύειν;
 400 ἦ πῇ με προτέρῳ πόλυν εὖ ναιομενάων
 ἄξεις ἢ Φρυγίης, ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,

V. L. 381 ὥς τε DGL: ceteri ὥστε. θεός γ' Vrat. a. ἄρ DGH. ἄρ A. — 382 κὰδδ' ACDGHL. κὰδ δ' Apoll. de Synt. 326, 24. εἷς' ἐν: εἷσεν S. εἷσε Mosc. 1. εἷσεν ἐν Townl. ἵε' ἐν Apoll. de Synt. 326, 24. — 383 αὖθ': αὖ L. *δὲ κίχανε: vulgo δ' ἐκίχανεν. ACEGH δ' ἐκίχανε. — 384 περὶ γὰρ Schol. Γ 383. τρῳαί L: ceteri τρῳαί. — 385 ἑανοῦ H. — 387 *ναιετούσῃ, libri ναιεταύσῃ. L ναιεταούσῃ cum Athenaeo V, 191. — 388 ἦσκειν ACD 2. man ES: ἦσκει D 1. man. GHL Lips. 2. man. Mor. εἴρια πολλά S Vrat. b. φιλέεσκε ACDGH. — 390 ἴθι DG. οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGHL. — 391 δινωτοῖσι AG. λέχεσσι ACEG. λεχέσσι H. — 392 κάλλει libri, non κάλλει. — 393 μαχησάμενον A: μαχεσάμενον CDGHL et libri apud Heyne. μαχεσάμενον E 428, 14; 493, 18. τόν γ': τόνδ' EH Vrat. a. χορὸν δε A. — 395 ὥς A. φάτο D. ἐνὶ A. ὄρινε ACDGH. — 396 περικαλέα G. — 398 θάμβησε G. θάμβης' αὐτὰρ ἔπειτα Vrat. a. ἄρ DGH. ἄρ A. ἔπειτα δ' ἔπος ἔφατ' G. ὀνόμαζε ACDGHL. — 400 ἦ πῇ DE. πῇ A: ceteri πῇ. προτέρῳ et γρ. προτέρῳ E. 429, 12. εὖ ναιομενάων ACDGHL. — 401 ἄξης G. μηϊονίης H.

A. c. 384 Τρῳαί, conf. H. U. 214. — 387 ναιετούσῃ cf. H. T. 310. — 388 ἦσκειν: μετὰ τοῦ ὅ γ' ἑαυτοῦ οἱ παλαιοὶ Eust. 428, 1. conf. Schol. ε 112, ρ 359. Schol. Aristoph. Plut. 696. H. T. 194. — 393 μαχησάμενον Aristarchus, conf. H. T. 308. — 396—418 ἀθετοῦνται Aristonicus ad vs. 395. conf. Schol. Δ 208.

- εἴ τις τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων;
 οὐνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
 νικήσας ἐθέλει κυττερὴν ἐμὲ οἶκαδ' ἄγεσθαι,
 405 τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστις;
 ἦσο παρ' αὐτὸν ἰούσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,
 μῆδ' ἔτι κοῖαι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,
 ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἷζυε καὶ ἐφύλασσε,
 εἰς ὃ κέ σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὃ γέ δούλην.
 410 κείσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
 κείνου πορκανέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
 πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.
 τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτῃ·
 μῆ μ' ἔρεθε σχετλὴ, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
 415 τῶς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὥς νῦν ἔκπαγλα φίλῃσα,
 μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,
 Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.
 ὥς ἔφατ', ἔδεισεν δ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
 βῆ δὲ κατασχομένη ἑαυτῷ ἀργῇ φαινή,·

V. L. 402 εἴ τις τοι D. εἴ τις που Eust. 429, 12. καὶ κείθι ACH: κακέϊθι EGLS. κακέϊθι D. — 403 δὴ omitt. L. — 404 ἐθέλοι G. οἶκαδ' D. — 405 δὴ omitt. C. δεῦρο omitt. H. — 406 ἀπόεικε κελεύθου: ἀπόειπε κελεύθου ACDE bis GHLS et libri apud Heyne. — 407 μὴ δ' CL. μὴ δέτι DGH. μῆδ' τι E. κοῖαι: τοῖσι G. — 408 περὶ κείνον: παρ' ἐκείνον L. φύλασσαν H. — 409 εἰσέκε, μὲν ἄλοχον G. εἰσέκεν ἢ Vrat. a. 1. man. Mosc. 1. ποιήσει L. — 410 νεμεσσητὸν C 1. man. G 1. man. — 411 πορκανέουσα ADS Cant. Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 683, 47: πορυνέουσα CE 430, 1; 18 GHL. τρῳαί L: ceteri τρῳαί. ὀπίσω E. — 412 ἄχε' ἀκριτόμυθα D. — 413 τήνδε G. προσεφώνει H. — 414 χολωμένη D. μεθείω A. — 415 τῶς D. ἀπεχθήρω CL. ἀπεχθείρω D. ἔκπαγλα φίλῃσα Barocc. Lips. Townl. Eton.: ceteri ἔκπαγλ' ἐφίλῃσα. — 416 μέσσω: μέσον D. μέσον H. ἔχθεα: ἄχθεα CD. — 417 τρώων GL. — 418 ἔδδεισε D.

A. c. 402 Aristarchus καὶ κείθι, non κακέϊθι. — 406 ἀπόεικε κελεύθου Aristarchus, conf. Philem. gramm. 269, 57. ἀποειπε οὔτε ἐν ταῖς Ἀριστάρχειοις οὔτε ἐν ἐτέρῳ τῶν γούν μετρίων ἡμερομένονον πέφυκεν. καὶ οὐ μόνον ἐν ταῖς ἐκδόσεσιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς συγγραμμάσι ἀπὸ πάντων οὕτως ἐκτιθένται Didymus. nihilominus Aristonicus ad Γ 395 laudat ἀπόειπε κελεύθου. — 409 ἀθετεῖται Schol. δ 12 (cf. ad 396). εἰς ὃ κε Herodotus, conf. Et. Mg. 305, 45. εἰς ὃ κε scribendum esse documento est β 99 εἰς ὃ τέ κέν μιν et ἐς ὃ apud Herodotum V, 85; 86; 92; 97; VI, 15; 40; 75; 83; 99; 113; 140; VII, 113; 225; VIII, 58. — 411 κείνῳ Grashof. „das Hansgeräthe bei Homer“ p. 19, n. 16. πορκανέουσα Aristarchus, conf. H. T. 344. — 415 ἔκπαγλα φίλῃσα Aristarchus. — 416 ἔχθεα et ἄχθεα Aristarchus διχῶς. τινὲς δὲ ἄλῃα Schol. A. — 417 ὀλῃαι: ὀλῃαι Tyraginio, conf. H. T. 228.

420 *ειρή*, πάσας δὲ Τρῳάς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.

αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
ἦ δ' εἰς ὑπόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.
τῇ δ' ἄρα δίφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη,
425 ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
ἔνθα καθίζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγίοχοιο,
ὄσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μῦθον·

ἦλυθεσ ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
ἀνδρὶ δαμείς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
430 ἦ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' ἀρηιφίλου Μενέλαου
τῇ τε βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ἔργῳ φέρτερος εἶναι·
ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηιφίλον Μενέλαον
ἔξαυτις μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἐγὼ γέ
παύεσθαι κέλομαι, μὴδὲ Ξανθῷ Μενελάῳ

435 ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι
ἀφραδέως, μὴ πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμήης.
τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε·
μή με γύναι χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ,
440 κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.

V. L. 420 τρῳάς AL: ceteri τρῳάς. — 421 αἰδ' CDHL. — 423 ἦδ' GH. ὑπόροφον D. ἴη vel ἴκε D pro κίε. κίε H. — 424 φιλομμειδῆς CGHL 1. man. Mor. Cant. Vrat. Townl. Et. Mg. 279, 36. — 426 καθίζ' ACDGHL. διὸς αἰγίοχοιο ἐκγεγαυῖα G. — 427 ἠνίπαπε D. — 428 εἶθ' ὤφελες G. — 429 πρότερον E. — 430 πρὶν εὖχε' C. πρὶν εὖχεο D. πρὶν γ' εὖχου G. πρὶν γ' εὖχεο E. — 431 τῇ τε βίῃ G. — 432 προκάλεσαι DH. — 433 ἔξ αὐτῆς L. ἔξαυθις C. — 434 παύεσθαι CE 431, 41 HL Barocc. Mosc. 1. Eton.: παύεσθαι ADE 431, 36 GS Schol. Γ 432. παύεσθαι Cant. Lips. μὴ δὲ CDGHL. — 436 δαμήης: δαμείης CDEGHLS. δαμασθῆς A. — 437 τήνδε G. προσέειπε ACGH. — 438 γύναι D. ὀνείδεσσι μῦθον D. ἔνιπτε ACE Cram. Ep. 172, 20. Et. Mg. 342, 51. Zonar. Lex. 749: ἔνιπτε H Lips. ἔνιπτε DGL Mor. Vrat. a. Mosc. 1. — 439 ἐνίκησε DEGH. — 440 αὐτῆς C Schol. Z 339. παρὰ GH: πάρα ACDEL Et. Mg. 342, 10. Et. Gud. 139, 37. θεοὶ εἰσι AGL.

A. c. 423—427 Ζηνόδοτος μετετίθει „αὐτὴ δ' ἀντίον ἵεν Ἀλεξάνδροιο ἀνακτος ὄσσε πάλιν κλίνασα κ. τ. ἐ." Aristonicus. — 424—426 ἀθετοῦνται, conf. Bekk. Anecd. 737, 9. Villosion. Anecd. Gr. II, 173. — 426 καθίζ' Herodianus, conf. H. T. 403. — 432—436 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 434 παύεσθαι Aristarchus: παύεσθαι Aristonicus ad 432. — 436 δαμήης (non δαμείης ut Schol. A) Aristarchus, conf. H. T. 405 sq.

- ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέομεν εὐνηθέντε·
 οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὦδέ γ' ἔρωσ φρένας ἀμφεκάλυπεν,
 οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαίμονος ἔξ ἑρατεινῆς
 ἔπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροις νέεσσι,
 445 νήσω δ' ἐν Κρανῇ ἐμίγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἡμερος αἰρεῖ.
 ἦ ῥα, καὶ ἄρχε λέχος δὲ κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
 τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθαι λεχέεσσι,
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ ὅκιός,
 450 εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 ἄλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηιφίλῳ Μενελάῳ.
 οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 ἴσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 455 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπικούροι·
 νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ

V. L. 441 ἀλλά γε S. φιλότῃ GL. εὐνηθέντε ACGL: εὐνηθέντες
 DE bis H Townl. Vrat. a. Mosc. 1. Et. Mg. 794, 42. — 442 ὦδέ γ' A:
 ὦδ' DH. ἔρωσ φρένας libri omnes: φρένας ἔρωσ Eust. 431, 46,
 qui 433, 8 haeret, ἔρωσne an ἔρος scribendum sit. εἰ δὲ γράφεται
 κατὰ τινὰς „ὦδε φρένας ἔρωσ ἀμφεκάλυπεν“, ἡ τοιαύτη γραφή μικρύνει
 τὸ ἔρος, οὐ αἰτιατικὴ τὸν ἔρον Eust. 433, 10. — 443 σέ E. πρῶτον:
 πρότερον C. — 444 ἀρπάξας G. νέεσσι ACDEGH. — 445 κρανῇ AE
 433, 19. — 446 ὥς σεο ACH: ὥς σέο DEGL. ἔραμαι D. ἡμερος A. —
 447 ῥά CDGHL. ἄρχε ACDEGHLS et libri apud Heynium: ἦρχε Barnes.
 ex coniectura, quam omnes fere editores recentes receperunt. λέχος
 δὲ AE. — 448 ἄρ AEGL. κατεύνασθε D. — 449 ἐφοῖτα D. — 450 ἐς
 ἀθρήσειεν ADL. εἰσαθρήσειεν G. θεοειδῇ L. Mosc. 1. — 451 τρώων GL.
 κλυτῶν G. — 453 γ' omitt. G. — 454 σφί G. σφίσι Schol. I 378. — 456
 τρῶες L. τρῶες καὶ εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ G. — 458 ἡμεῖς D.

A. c. 442 ἔρωσ Homero abiudicant Heyne., Bothe. cum Eustathio
 ὦδε φρένας ἔρος scribendum esse censentes. sed haec scriptura metri
 vitio laborat, nam φρ apud Homerum ante se syllabam correptam non
 patitur (cf. H. U. 39.) nec productio ultimae in φρένας excusationem
 habet. ἔρωσ autem etiam Ξ 294 in omnibus fere libris legitur et c 212
 in nonnullis, ἔρος non nisi Ξ 315, ubi perperam multi ἔρωσ, ἔρωτα in
 Hymno ad Merc. 449. γ' quod Bentley. ante ἔρωσ inseruit, legitur in A,
 quemadmodum Γ 223, 453, Z 99, H 97, Ξ 107, P 336, β 122, ο 100, 280,
 π 263, ρ 454, τ 215, 331. — 445 Κρανῇ, παροξύτῳ, ἵνα κύριον ὄνομα
 γένηται Schol. D, vide H. T. 400 sq. — 446 ὥς σεο Herodianus.

ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἣν τιν' ἔοικεν,·
 460 ἢ τε καὶ ἔσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 ὥς ἔφατ' Ἀτρεΐδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

ΙΛΙΑΔΟΣ Δ.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο
 χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
 νέκταρ ἔψονοχοί· τοὶ δὲ χρυσεόισι δεπάεσσι
 δειδέχατ' ἀλλήλους Τρώων πόλιν εἰσπορόωντες.
 5 αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην
 κερτομίοισι ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·
 δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰς θεάων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεΐῃ καὶ Ἀλαλκομενῆσι Ἀθήνῃ.
 ἄλλ' ἢ τοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσπορώσκει
 10 τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ
 αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει,
 καὶ νῦν ἐξέσάσκει διόμενον θανέεσθαι.
 ἄλλ' ἢ τοι νίκη μὲν ἀρηιφίλου Μενελάου·
 ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 15 ἢ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν

V. l. 459 ἣν τιν' ἔοικεν: ἣν ἐπέοικεν L. ἣν τ' ἐπέοικε Mosc. 1. —
 461 ὥς A. ἐπὶ L. ἀχαιῶν D.

A. c. 459 Aristarchus ἀποτινέμεν: ἀποτίνεται Zenodotus. vera
 scriptura videtur ἀποτίνεται, cf. de hiatu pg. 16.

V. l. 1 παρ AD. — 2 μετὰ A. σφι L. Ἥβῃ: Ἥρῃ Apoll. Lex. 111,
 30. — 3 ἔψονοχοί libri omnes cum Eustathio, Schol. Θ 1. Schol. Eurip.
 Phoen. 28. Athen. XII, 513. Et. Mg. 600, 12. Rhet. Gr. III, 217, 18.
 Cram. An. Ox. IV, 179, 29. δεπάεσσι ACDGHMN Eust. 682, 58. Athe-
 naeus I, 13; XII, 513. — 4 δειδέχατ' H. δειδέκατ' Vrat. a. τρώων GL.
 — 6 παρακλήδην Lips. — 7 ἀρηγόνες H. — 8 ἀλαλκομενῆς L. — 10
 φιλομειδῆς ADL Schol. E 131: φιλομειδῆς CEGHMNO Lips. Et. Mg.
 578, 32. διπλάζει τὸ μὲν διὰ μέτρον κατὰ τινὰ τῶν ἀντιγράφων Eust. 439,
 37. — 11 παρ μέμβλωκε G. — 12 οἰώμενον N. — 15 ἢ ῥ' D. ἢ ῥὰ H.
 ἢ αὖτις EL. αὖτις C. — 16 ὤρκομεν L. ἢ A: ceteri ἢ. βάλλωμεν H.

A. c. 3 ἔψονοχοί Herodianus, conf. Eust. 438, 11; 1635, 27: ἐν-
 ψονοχοί Zenodotus, praestat οἰνοχοί ut A 598, conf. H. T. 324.

- ὄρσομεν, ἥ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἥ τοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀρτεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.
- 20 ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
 πλησίαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῳεσσὶ μεδέσθην.
 ἥ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσήυδα·
- 25 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρωσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγριούσῃ Πριάμῳ κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
- 30 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, τί νύ σε Πριάμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ βέζουσιν, ὃ τ' ἀσπερχές μενεαίνει
 Ἰλίου ἑξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον;
 εἰ δὲ σύ γ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ
- 35 ὦμόν βεβρώθοις Πριάμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῳας, τότε κεν χόλον ἑξακέσαιο.
 ἔρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω

V. l. 17 αὖ πως: αὐτως CD. αὐτως A. αὐτως GHLMNOS. — 19 αὐθις C. — 20 ὥς A. αἱ δ' DMNO. αἰδ' CHL. αἱ δὲ G. ὑπέμυζαν Cram. An. Par. III, 378, 31. — 21 πλησίαι Eton. αἱ γ': αἰδ' O. τρῳεσσὶ GL. — 22 ἥ μὲν ἀθηναίη G. εἶπε ACN. — 23 ἦρει G. ἦρει A. — 24 Ἥρη Eust. 125, 8; 1345, 1. Apoll. Lex. 166, 10. MN. οὐκ ἔχαδε ACE 125, 7; 440, 45; 965, 52 GHLMNOS Apoll. Lex. 166, 10: οὐ κέχαδε H Eust. 723, 47. ἐν τῷ „Ἥρη δ' οὐ κέχαδε στήθος χόλον“ ἔχαδε δεῖ γράφειν ὡς δευτέρου ἀορίστου Eust. 1345, 2. χρήσις δὲ τοῦ κέχαδεν ἐν τῷ „Ἥρη δ' οὐ κέχαδε χόλον θυμός“. εἰ γὰρ καὶ τινες βούλονται γράφειν ἔχαδε λόγῳ δευτέρου ἀορίστου, ἀλλ' ἡ πλείων χρήσις τῶν ἀντιγράφων κέχαδεν αὐτὸ οἶδεν Eust. 1487, 5. — 25 ἔειπας N Mor. Vrat. a. — 27 ἑκαμον δέ μοι ἵπποι Eust. 441, 22, conf. ἑκαμον δέ μοι ὅσσε μ 232. ἵπποι: ἵπῳ S Cant. Schol. Ω 765. — 29 ἔρδ': ἔρδ' LMNO. ἔρδε H. ἔρδε ἄρ οὗτοι G. ἔρδε ἀτὰρ οὐ πάντες E 441, 33. αὐτὰρ οὗτοι Appoll. Lex. 75, 25. οὐ τοι: οὗτοι MN. ἐπαινέομεν Mosc. 1. — 30 τήνδε H. — 33 εὐκτίμενον D. — 34 σύ γ' ἔλθοῦσα H. — 35 βεβρώθοις Mor. — 36 ἄλλους τέ CHM. τρῳας G. — 37 ἔρξον HLMO. ἔρξον A.

A. c. 17 αὖ πως Aristarchus: Aristophanes αὖ τὼς vel αὐτως. Aristophanes γένοιτο: πέλοιτο Aristarchus. Axt. Coniect. Hom. (1861) pg. 5 coniecit εἰ δὴ πως vel εἰ δ' οὖν πως.

- κοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆϊν·
 40 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάσι,
 μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔασαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
 αἶ γὰρ ὑπ' ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἄστερόεντι
 45 ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 τῶν μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἥλιος ἱρὴ
 καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐυμελίῳ Πριάμοιο.
 οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἵσης,
 λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
 50 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ·
 ἦ τοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγυια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
 τῶν οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.
 55 εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ', ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
 καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν ὄθεν σοί,
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,

V. L. 38 ἔρισμα D 1. man. μεταμφοτέροισι A. — 39 ἐνὶ A. σῆϊ M.
 — 41 ἐγγεγάσι A Vrat. b. Townl. Mosc. 1. 3 ex corr. ἐγγεγάσιν L:
 ἐκγεγάσι CEGHMNO. ἐκγεγάσιν D. — 42 μὴ τι: μὴ μοι N. ἔασον G.
 — 43 ἐγὼ σοὶ ACH: ἐγὼ σοὶ DGLMNO. ἐγὼ τοι E bis S. ἐγὼ τοι Cant.

ἀέκοντί τε O. — 44 ἡελίῳ τε A. — 45 ναιετάωσι D. πόλῃες CGN. —
 46 ἐκ τῶν μοι G. περὶ ACELMN: περὶ DGHO. — 47 ἐυμελίῳ EGMO.
 εὐμελίῳ D. ἐυμελίῳ A. ἐυμελίου L. — 48 γὰρ μοι ποτὲ CDGHL.
 βωμὸς: θυμὸς E. εἵσης NO. — 49 κνίσης AG: κνίσσης CDEHLMNO. —
 51 πολυφίλταταί AG (ai). εἰσι DGLN. γρ. πολυφίλταταί O. φίλτατοι N
 Vrat. a. — 53 διαπέρσον G. ὅταν EGLN. ὅτάν CDH. ἀπέχθωνται D.
 περὶ O. — 54 οὔτι EGMS: οὔτοι ACDHL Townl. Eton. Mosc. 1. 3.
 προϊσταμαι G. — 55 ἐπεὶ ἦ Et. Mg. 115, 14. Cram. An. Par. III, 302, 9.
 ἐπεὶ ἦ A. ἐπεὶ ἦ C et ἡ duobus accentibus. ἐπεὶ ἦ D: ceteri ἐπεὶ.
 πολυφέρτατός D. φέρτερος ἐσσι GMNO. φέρτατος ἐσσι L. φέρτατός ἐσσι
 A in marg. — 57 ἀλλὰ γὰρ χρὴ M. — 58 δέ μοι ACDEGHLOS: vulgo
 δ' ἐμοί. — 59 καὶ μοι H.

A. c. 43 ἐγὼ σοὶ Herodianus. δῶκα ἐκὼν: δῶκ' ἀέκων Trypho. —
 46 περὶ Herodianus: alii περὶ, conf. H. T. 337. — 55, 56 ἀθετοῦνται
 Aristonicus.

60 ἀμφοτέρων, γενεῇ τε καὶ οὔνεκα ἣ παράκοιτις
κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
ἀλλ' ἢ τοι μὲν ταῦθ' ὑποείζομεν ἀλλήλοισι,
σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔφονται θεοὶ ἄλλοι
ἀθανάτοι. σὺ δὲ θάσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι

65 ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρῃωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

70 αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
ἄρῃωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην,
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶζα.

75 οἷον δ' ἄστέρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
ἢ ναύτῃσι τέρας ἢ ἐστρατῶ εὐρεῖ λαῶν,
λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἵενται·
τῷ εἰκυῖ' ἦξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
καδ' δ' ἔθορ' ἐς μέσسون· θάμβος δ' ἔχεν εἰσροφώντας

80 Τρῶας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
ὣδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ

V. l. 62 ἐπιείζομεν Apoll. de Synt. 123, 13. ἀλλήλοισι ACDEGMNO.
— 63 ἐπὶ CD. — 64 θάσσον D. ἐπιτεῖλαι Apoll. de Synt. 78, 14. — 65
εἰς O. τρώων GL. — 66 πειρᾶν δ' ACDEHMNOS Mor. Vrat. b. Eton.
Townl. Mosc. 1. Schol. Aristoph. Plut. 322. Cram. Epim. 269, 29. Schol.
Γ 276. πειρᾶν δ' G Apoll. de Synt. 78, 19. Et. Gud. 390, 28. δ' omitt. L.
κε Et. Gud. 390, 28: κεν ACDEGHLMNO Apoll. de Synt. 78, 19. Cram.
Epim. 269, 29. ὥς κέντροισιν Schol. Γ 276. τρῶες GL. — 67 ἄρῃωσι
πρότερος Schol. Γ 276. ὑπερόρκια ACDGHL Mor.: ὑπὲρ ὄρκια E. —
68 ὥς A. ἀπείθησε D. — 69 αὐτίκα δ' MN. προσηύδα D. — 70 μετὰ A.
τρῶας G. — 71 πειρᾶν G. κεν ACDGHLMNOS Anonym. περί βαρβα-
ρισμοῦ ed. Valckenaer. p. 200. τρῶες G. — 72 πρότερον O. ὑπερόρκια
ACDGH. — 73 ὥς A. — 75 ἄστέρα ἦκε omnes. παῖς: παῖς libri cum
Schol. P 547. — 76 ναύταισι G. ἢ στρατῶ G. — 77 ἀπο G. ἀπο CDHM.
ἵενται DLM. Vrat. a. — 78 εἰκυῖα G. εἰκυῖη D. τῷ ἱκέλῃ L. — 79 καδδ'
CGHLMNO. καδδέθορ' D. μέσον GM. δ' ἔσχευ G. — 80 τρῶας θ' GL.
εὐκνήμιδας CDGHLMO. — 82 ἦ ῥ' GO. αὖτις C.

A. c. 63 δ' ἐμοί Apoll. de Pron. 50 A; 103 C; de Synt. 98, 4;
112, 10. — 64 Aristarchus ἐπιτεῖλαι, conf. Et. Mg. 365, 40. — 77 ἀπο
et ἀπὸ Schol. BL.

- ἔσσεται, ἥ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
 Ζεύς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 85 ὥς ἄρα τις εἶπεςκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 ἥ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἷδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 90 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ροάων.
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦ ρά νύ μοι τι πίθοιο Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,
 95 πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῇ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἶ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρείος υἷον,
 σὺ βέλει δηθέντα πυρὴς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ' οἴστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,
 εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρῳ Ζελείης.

V. l. 83 τίθησι ACEGHMN: τίθησιν DLO Apoll. Lex. 163, 7. τιθεῖ-
 μεν Et. Mg. 794, 43, quod fortasse pertinet ad w 476. — 84 ἀνθρώ-
 ποις M. ταμίης G. — 85 ὥς A. ἄρα D. τίς GMO. τρώων G. — 86 ἥδ'
 CGHLMNO. ἱκέλη CGHLM. εἰκέλη D. τρώων CGL. κατεδύσεθ' N Townl.
 Vrat. b. κατεδύσεθ' Lips. Mosc. 3. καταδύσεθ' A: κατεδύσαθ' CDGHMOS
 Mor. Et. Gud. 164, 24. κατεδύσαθ' L Vrat. a. — 87 ἀντηνορίδῃ G. κρα-
 τερῷ O. — 88 ἐφεύρη O. — 89 εὔρε δὲ DGL. — 90 ἀμφὶ A. — 91 ἔποντο O.
 ἀπαισίοιο D. αἰκύσιοιο G. — 92 ἔπεα πτερόεντα προσηύδα (προσηύδα D):
 προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη NS Cant. Lips. Mor. γρ. προσέφη γλαυκῶ-
 πις ἀθήνη O in marg. — 93 ἦ ρά νύ H. ἦ ρά νύ μοι τί NO. νύ μοι τί
 CDGH. ἦ ρά νύ μοι τι M. νύ μοι τι L. πείθοιο C. — 94 τλαίης G. ἐπι-
 προέμεν A. — 95 κε ADEGH Schol. I 303: κεν LMNOS Vrat. b. c. κε
 omitt. C. τρώεσσι L. — 96 μάλιστ' C Lips. Townl. — 97 παρ' ACDNO:
 παρ' EGHLM. — 98 ἴδοι O. ἀτρείως DGNO. — 99 πυρὴς τ' G Mor.
 Vrat. a. πυρὴς δ' L. ἐπιβάντ' A. — 100 ἀλλὰ γ' M Vrat. c. ἀλλὰ γε E.
 — 101 λυκηγενεὶ A. — 102 πρωτογόνων A. πρωτοτόκων Et. Gud. 78, 58.
 — 103 οἴκα δὲ A. ἱερῆς ἄστρῳ γε Ζελείης L.

A. c. 88 εἴ που ἐφεύροι: εὔρε δὲ τόνδε Zenodotus, τὸν δὲ δεύτε-
 ρον (89) οὐδὲ γράφει Aristonicus. — 94 Meneceates Milesius ἐπι-
 προέμεν: ἐπι προέμεν Aristarchus. — 97 παρ' Herodianus: alii παρ',

- ὥς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφροني πείθην.
 105 αὐτίκ' ἐκύλα τόξον εὖξοον ἱσάλου αἰγὸς
 ἄγριου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 πέτρης ἐκβαίνοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇ,
 βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπесе πέτρῃ.
 τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαϊδεκάδωρα πεφύκει·
 110 καὶ τὰ μὲν ἄσκήσας κεραοζόος ἦραρε τέκτων,
 πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορύνῃν.
 καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 ἄγκλινας· πρόσθεν δὲ κάκεα χέεον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήιοι υἱες Ἀχαιῶν,
 115 πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρείος υἱόν.
 αὐτὰρ ὃ κύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 ἄβλητα πετρόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἰστόν,
 εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι λυκηγενεὶ κλυτοτόξῳ
 120 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἐκατόμβην
 οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελεΐης.
 ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ κίδηρον.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,

V. L. 104 ἔφατ' D. — 105 ἐκύλλα Eton. ἱσάλου Schol. B 827. Et. Gud. 131, 4. ἱσάλου A. — 106 ῥα H. ὑπὸ AEM. στέρνοιο: στέρνοιοι Schol. B 827. — 107 προδοκῇ A Ambros. CDELMNO. προδόκαί G. — 108 ὅδ' CDGHLMN. ἔμπесе M. — 109 ἐκκαϊδεκάδωρα A. ἐκκαῖδεκα δῶρα G. — 110 κεραοζόος A. — 111 λειήνας CG. ΛΙΗΝΑΣ ΚΡΥΣΕΗΝ Ambros. χρυσὴν Et. Mg. 530, 25. — 112 τανυσσάμενος EHMN. — 113 ἐγκλινας H Lips. Eton. Vrat. a. — 114 ἀναΐξειαν: ἀναρρήξειαν Vrat. a. — 115 βλήσθαι: βεβλήσθαι N. βληθῆναι G. ἀτρείως DG Vrat. a. b. Mosc. 1. ἀρήιον ἀρχὸν ἀχαιῶν C. abest hic versus ab Etonensi. — 116 δ ACDGHLMN. — 117 μελαινέων A: μελαινάων CDEGHLMN. Apoll. Lex. 2, 26. μελενάων Apoll. Lex. 76, 32. — 118 ἐπὶ: ἐπεὶ G. κατεκόσμε NS Cant. — 119 λυκηγενεὶ A. — 120 πρωτογόνων A. — 122 γλυφίδας τε CMO. γλυφίδ' αὐτε G. — 123 πέλασε EGO. πέλασεν DM ex corr. — 124 *ἐπεὶ δὴ: libri ἐπειδὴ. ἔτεινε ACEHMO.

A. c. 107 δεδεγμένος: δεδεγμένος, conf. H. T. 224. — 117 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Apoll. Lex. 76, 34. μελαινέων: οὕτω διὰ τοῦ εἰ διὰ τὸ μέτρον Schol. A. — 118 κατεκόσμε, conf. H. U. 97. — 123 ὅτι Ζηνόδοτος πρὸ τούτου τὸν ἐξῆς (124) τέταχεν Aristonicus. — 124 ἐπεὶ δὴ in duas dictiones resolvendum esse ostendunt ἐπεὶ οὖν δὴ p 226, c 362, ἐπεὶ ἄρ δὴ α 231, ο 390, ἐπὶ δὴ N 285, Π 453, α 293, ε 363, c 269 et docuit Io. Alexandr. 40, 21 ὅ ἐι δὴ καὶ ἐπεὶ δὴ δύο μέρη λόγου εἶναι δευνόμενα.

125 λίγξε βίος, νευρή δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἰστός
ὄξυβελῆς καθ' ὁμίλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

οὐδὲ σέθεν Μενέλαε θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἄθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄτελείη,
ἥ τοι πρόσθε σῆα βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.

130 ἥ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὥς ὅτε μήτηρ
παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἡδέι λέζεται ὕπνω·
αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὅθι ζωστήρος ὀχῆς
χρῦσειοι κύνεχον καὶ διπλόος ἦντετο θώρηξ.
ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·

135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο
μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροός, ἔρκος ἀκόντων,
ἥ οἱ πλείστον ἔρυτο· διὰ πρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.
ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χροά φωτός·

140 αὐτίκα δ' ἔρβreen αἶμα κελαινεφές ἐξ ὤτειλῆς.

ὥς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μῆνῃ
Μηρονίς ἢ Κάειρα, παρήιον ἔμμεναι ἵππων·
κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
ἵππηες φορέειν· βασιλῆι δὲ κεῖται ἄγαλμα,

145 ἀμφοτέρων, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κύδος·

V. L. 125 ἄλτο ADEGHLMNO. ἄλτο C. ἄλτο S. — 126 ὄξυβελῆς A.
— 129 πρόσθε EHN: πρόσθεν ACDGLMO. ἐχεπευκὲς A. — 130 ἥ δὲ C.
— 131 ἐέργη AM Townl. Cram. Epim. 169, 14: ἐέργει CDEGHLNO. —
132 αὐθ': αὐ Draco de Metr. 52, 5. — 133 κύνεχον G (sic). δίπλοος A.
θώραξ G. — 135 ἄρ A. — 136 ἐρήριστο D. — 137 μίτρης δ' M. μίτρῃ θ'
L post ras. — 138 διὰ πρὸ ACDEM Schol. N 191, Y 269: vulgo διαπρὸ.
διαπρὸ δὲ L. διὰ πρὸ δ' N. δὲ εἷσατο libri omnes excepto N. — 139 ἄρ
DGHM. ἄρ A. — 141 τ' omitt. LO. μῆνῃ CD. μῆνῃ Apoll. Lex. 164, 30.
— 142 ἡδὲ: ἡδὲ S. ἵππων: ἵππου Eust. 1051, 61. γρ. ἵππῳ O. — 143 δέ
μιν H. — 145 ἵππῳ: ἵππων DO Apoll. Lex. 6, 31. ἐλατῆρι τέ CM. δέ
O Vrat. b. Et. Mg. 532, 16.

A. c. 126 ἐπιπτέσθαι Herodianus. — 129 ἥ τοι: οὕτω μετὰ τοῦ τ ἢ
τοι Didymus. πρόσθεν, conf. H. U. 44. — 137 Aristarchus ἔρυμα:
ἔλυμα Aristophanes cum Zenodoto, conf. Cram. An. Par. III, 9, 6;
282, 5. — 138 ἔρυτο Aristarchus. — 139 ἄρ' οἰστός: ἄρα χαλκὸς Zeno-
dorus. ἐπέγραψε χωρὶς τοῦ ν Aristarchus. — 140 ἀθετεῖται Aristoni-
cus, conf. Apoll. Lex. 171, 27. — 141 ἐλέφαντα Aristarchus: alii ἐλε-
φαντά. — 142 διὰ τοῦ ι τινὲς τὸ Κάειρα γράφουσιν Eust. 456, 12. ἵππων:
διχῶς καὶ ἵππῳ (sic) δυϊκῶς καὶ πληθυντικῶς. ἐν δὲ τῇ κατὰ Ἀριστο-
φάνη μόνως δυϊκῶς, conf. Grashof. „das Fuhrwerk bei Homer“ pg. 39.
H. T. 144.

τοιοί τοι Μενέλαε μίανθην αἵματι μηροῖ
εὐφρέες κνήμαί τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.

ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
ὥς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς·

150 ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος.

ὥς δὲ ἶδεν νευρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
ἄσφορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀτέρρη.

τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·

155 φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι,
ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον αἶμά τε ἀρνῶν
σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.

160 εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσεν,
ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιεῖ τε καὶ τεκέεσσιν.
εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·

V. L. 146 τοιοί τε H. μίανθη L. μίανθεν G. — 147 τε ἰδὲ ACDH LMNO: τε ἡδὲ GE. κάλλ' C. ὑπένερθε AGHO. — 148 ρίγησε EGH 1. man. MO. δ' ἄρ DEGHLMO sup. δ' ἄρ A. τὰρ O 1. man. τ' ἄρ N. — 149 εἶδε M. — 150 ρίγησε GMO. — 151 δὲ ἶδεν AHLN Lips. Harl. Townl. Vrat. a. Schol. φ 61. Gram. An. Par. III, 334, 15. δὲ ἰδε GO. δ' ἶδεν Mosc. 1. 3. δ' ἶδε E. δ' εἶδεν CS. δ' εἶδε DN Et. Mg. 613, 47. ὥς εἶδε Zonar. Lex. 1424. — 152 ἄσφορον οἱ D. ἄσφορρόν θ' οἱ M. στήθεσιν G 1. man. — 153 τοῖς δὲ: τὸν δὲ LN. τόνδε G. τοὺς δὲ Schol. A 364. βαρὺ στενάχων A Schol. A 364: βαρυστενάχων CDEGHLMNO. μετέφη: προσέφη CNS et C (Cant.) L apud Benti. — 154 ἐπεστενάχοντο GHL. — 155 φίλε AG: ceteri φίλε. θάνατον ACD. ὄρκι' D. ὄρκι' A. ἔταμνον: ἔταμον N. γρ. ἔταμον O. — 156 οἷον DL. προ A. τρωσὶ L. — 157 ὥς omisso σ' DGS. ψ σ' Hesych. IV, 333. τρῶες GL. κατα CL.

ὄρκια A. — 158 μὲν περ S. μὲν O. ἄλιον DL. πέλοι C et L apud Benti. ὄρκιον D. αἶμα κατ' ἀρνῶν M. — 159 ἧς: αἷς GO Zonar. Lex. 831. — 160 ἐτέλεσεν M. — 162 σφῆσι EGH 1. man. MNO Schol. B 259. τεκέεσσι H. — 163 κατα A bis.

A. c. 148 οὕτως ἀρίσταρχος ρίγησεν δαρ (sic) διὰ τοῦ δ οὐ διὰ τοῦ τ Didymus. — 149 ἀθετεῖται Aristonicus, conf. Schol. E 424. — 151 δὲ ἶδεν Herodianus: alii δ' εἶδεν. — 153 altera lectio erat τὸν δὲ... προσέφη, quae est integra in Cod. N. ex his duobus lectionibus conflatae sunt scripturae librorum, qui aut τοῖς δὲ προσέφη aut τὸν δὲ μετέφη exhibent. στενάχων Aristarchus: Dion. Sidonius στεναχῶν. — 155 φίλε Ptolem. Ascalonita, vide ad E 359 et Eust. 556, 34. — 161 τελεῖ... ἀπέτισαν: Zenodotus τελέσει et τίουσιν. placet coniectura Bekkeri ἐκ δὲ pro ἐκ τε scribentis.

- ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἥλιος ἱρή
 165 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμελίῳ Πριάμοιο,
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων. τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος céθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 170 αἶ κε θάνῃς καὶ πότμον ἀναπλήρης βίότοιο.
 καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην·
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης·
 καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἄργεϊν Ἑλένην· céο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα
 175 κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ.
 καὶ κέ τις ὦδ' ἔρει Τρώων ὑπερηνορέοντων
 τύμβῳ ἐπιθρῳσκῶν Μενελάου κυδαλίμοιο·
 αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὥς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 180 καὶ δὴ ἔβη οἶκον δὲ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
 σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.

V. l. 164 ἡμαρ D. ὅτ' ἄν ACE 459, 29; 460, 14; 756, 9; 962, 40.
 ὅταν DHMN: ὅταν E 460, 6 N Strabo XIII, 601. Schol. Θ 373, 527.
 ὀλώλει N. — 165 εὐμελίῳ GO Schol. B 461. εὐμελίῳ D. εὐμελίῳ C.
 εὐμελίῳ L. — 166 σφι AE: σφιν CDGHLMO Schol. Θ 5, I 418. γάρ
 σφιν N, conf. I 236, Σ 185, Ω 143; A 734, Ξ 86, ο 524. — 167 ἐπισείη-
 σιν E Schol. Θ 5. ἐπισείησιν DMO. ἐπισείησιν Schol. Δ 249. πᾶσι CDE
 GHNO: πᾶσιν ALM Schol. P 595. — 168 τῆσδ': τῆς Schol. β 315. —
 169 céθεν ἔσσεται: ἔσεται céθεν Et. Mg. 36, 3. — 170 πότμον: μοῖραν
 ACDEGHLMNO. γρ. πότμον H. — 171 καὶ κεν: ἢ κεν Bekk. An. 1155.
 πολυδίψιον A. πολὺ δίψιον D. — 173 καδδέκεν ACDGHLMO. τρῳσὶ L.
 λίποιμεν AHMO: λίποιεν CDGLNS Cant. Lips. Eton. — 174 πύσει C.
 — 176 καὶ κεν D. τρῳσῶν GL. — 177 ἐπιθρῳσκῶν A: ceteri ἐπιθρῳ-
 σκων. — 178 τελέσει ADO Cant. Apoll. de Synt. 247, 26; 250, 11: τε-
 λέσει C 1. man. GHLM Schol. B 4. τελέσει^{αι} S. τελέσει EN. — 179 ἄλιον N.
 — 180 οἶκον δὲ AD: οἶκονδε CGHMO. οἶκονδε L. οἶκονδε E. — 181
 κεινῇσιν DEHLMO. κειναῖσι ναυσὶ G. νέεσσι L. χερσὶ et supra νηυσὶ S Cant.

A. c. 170 πότμον Aristarchus pro μοῖραν quod legebatur ἐν ταῖς
 κοιναῖς. conf. A 263 πότμον ἀναπλήσαντες. — 171 ἐλέγχιστος et ἐλέγ-
 χιστον Aristarchus (διχῶς). πολυδίψιον: τοῦτο ἀντὶ τοῦ πολυπόθητον
 κεῖται, ἢ χωρὶς τοῦ δ πολυψιον· καὶ σὺν τῷ δ δὲ υπερβάτως δέχονται
 τινες κατὰ συναλοισίην μετὰ τοῦ συνδέσμου τοῦ δέ, ἴν' ἢ οὕτως „καὶ
 κεν ἐλέγχιστος πολὺ δ' ἱψιον Ἄργος ἱκοίμην“ [ἢ] πολυψιον Ἄργοςδε
 ἱκοίμην ἀντὶ τοῦ „εἰς Ἄργος“ Strabo VIII, 370, conf. Eust. 461, 7. —
 174 Ἄργεϊν θ' Ἑλένην Zenodotus, conf. Schol. B 161. — 178 τελέσει
 conf. H. U. 243.

- ὥς ποτέ τις ἑρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθύν.
 τὸν δ' ἐπιθαρύνωνν προσέφη Ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μὴ δέ τί πω δειδίσσο λαὸν Ἀχαιῶν.
 185 οὐκ ἐν καιρίῳ ὁζὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
 εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἦδ' ὑπένερθε
 ζωμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκήρες κάμιον ἄνδρες.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 αἱ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε·
 190 ἔλκος δ' ἱητὴρ ἐπιμάσσεται ἦδ' ἐπιθήσει
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃ μελαινάων ὀδυνάων.
 ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 Ταλθύβι, ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν, ἀμύμονος ἱητῆρος,
 195 ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, Ἀτρεὺς υἱόν,
 ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδῶς
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 200 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δὲ νόηεν
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰι κτίχες ἀσπιστῶν
 λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκῃς ἐξ ἵπποβότοιο.

V. l. 182 ὥς M. τότε μοι CDO. τότε μοι Apoll. Lex. 17, 22. χάνει L.
 — 183 ἐπιθαρύνωνν Vrat. c. — 184 μὴ δέ τι ACDO. μὴ δ' ἐτι LM,
 ceteri μηδέ τι. πω omnes. δειδίσο D. δειδείσαιο G. — 185 οὐ θὴν καί-

ριον ὁζὺ βέλος πάγη Harl. — 186 εἰρύσατο D. ἦδ' D. οὐδ' H. ὑπένερθε
 ACGHM Schol. Δ 135. — 189 ὦ omitt. G. — 190 ἦ δ' D. — 191 ἃ κεν:
 ἄπερ L. παύσῃ ce G. παύσῃ τε Mosc. 3. ex corr. — 192 προσηύδα D.
 — 193 ὅττι A. — 195 ὅφρα ADHLMNOS: ὅφρ' CG Ven. B Harl. Townl.
 ἀτρεὺς υἱόν ΔN Townl. ἀτρεύς υἱόν D: ἀρχὸν ἀχαιῶν CGHLMOS. γρ.

ἀρχὸν ἀχαιῶν A. — 196 ὃν τίν' C. τίς GM. ἔβαλε G Schol. Γ 315.
 ἔβαλλε M. — 196, 197 omitt. D, habet O in margine. — 197 τρώων GL.
 τῷ μὲν C. — 198 ὥς A. ἀρά οἱ MNO. κήρυξ DLN. — 200 *δέ νόηεν:
 libri δ' ἐνόηεν. — 201 ἀμφι A. — 202 τρίκκης AC 1. man. HLMN
 Harl. Vrat. a. θρήκης D. conf. B 729 οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, qua scripturae
 inconstantia motus Bothe. coniecit οἳ Τρίκκης οἳ ἔποντ' vel ἔποντ' ἐκ
 Τρίκκης.

A. c. 184 πω: οὕτω πω ἀρίσταρχος, οὐχὶ πῶ, ὥς τινες Didymus.
 in codice πω est scriptum, non πῶς, ut Bekk. edidit. — 194 οὐ περι-
 τὸς ὁ κτίχος Schol. BL. — 195 ὁ ὄβελος καὶ ἀστερίσκος ὅτι νῦν παρέλ-
 κει (= περιττός ἐστι) Aristonicus. pertinere simul ad vss. 196, 197
 monuit Friedlaender. recte, nam in codice his versibus et asterisci et
 obeli sunt adpicti.

- ἀτχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὄρε' Ἀσκληπιάδῃ, καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 205 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήιον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἰστεύσας ἔβαλεν τόξων εὖ εἰδῶς
 Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δρινε-
 βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀτηγέραθ' ὅσσοι ἄριστοι
 κυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.
 215 λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἠδ' ὑπένερθε
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδῶς
 πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
 220 ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν·
 οἳ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.
 ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 οὐδὲ καταπτύσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,

V. L. 203 προσηύδα D. γρ. ἀγόρευεν A. — 204 ὄρε' S. — 205 ἴδῃ
 ACDH Lips. Townl. Eton. Mosc. 1. Apoll. Lex. 125, 12: ἴδῃς GLMNOS.
 ἀρχὸν ἀχαιῶν ACHN Townl. Eton. Apoll. Lex. 125, 12: ἀτρέος υἱόν
 DGLMOS. — 206 ὃν τίν' C. τίς GMO. ἔβαλε GO Lips. ἔβαλλε M. — 207
 τρώων GL. τῷ μὲν C. — 208 ὣς A. φάτο D. τοῦ δ' ἄρα N. ὄρινε ACD
 GHLMO. — 209 βὰν DHM. ἀνα A. κατὰ M. — 212 κυκλός D 1. man.
 κύκλωσ' M. 88' CDGHLMNÖ. μέσοις DGHM. — 213 εἶλκεν ACGHM
 NOS. εἶλκεν D: ἔλκεν L, cf. 122. — 214 πάλιν, ἀγεν A. — 215 λῦσαι
 δέ οἱ D. ἠδ' D. ἠδ' Apoll. Lex. 81, 18. ὑπένερθε ACHMO Apoll. Lex.
 81, 18. — 216 κάμον: τάμον M. — 217 εἶδεν D. — 218 ἄρ' DGHLM.
 ἄρ' A. ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακ' ἔπασσον Plato Rep. III, 408 A. — 219 τά οἱ
 ποτέ ACDGHLMNÖ. — 220 ὄφρα τοι N. τοὶ DG. οἱ O. — 221 ἐπὶ C.
 τρώων GL. — 222 οἳ δ' D. οἳδ' CHLMN. αὐθις C. κατα ACDGL. κατὰ
 τ' ἔντε' ἔδυντο N. ἔδυνον O. — 223 ἴδῃς N. ἴδῃς M. — 224 καταπτύ-
 σοντ' MN Townl. καταπτύσσοντα DE.

A. c. 205—207 νῦν δεόντως λέγονται (Cod. λέγεται) πρὸς Μαχάονα
 ὑπὸ τοῦ κήρυκος Aristonicus, conf. ad 195. — 205 οὕτως ἀρίσταρχος
 χωρὶς τοῦ τ ἴδῃ Didymus. — 212 κυκλός Nicias, Ptolemaeus, Hero-
 dianus: κύκλος Aristarchus, conf. Schol. P 392. — 213 ἀρίσταρχος ἰακῶς
 ἔλκεν, καὶ αἱ πλείους Didymus.

- 225 ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
 ἵππους μὲν γὰρ ἔαε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
 τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχήμεν, ὅπποτε κέν μιν
 230 γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα·
 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.
 καὶ ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπύλων,
 τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·
 Ἄργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
 235 οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἄρωγός,
 ἀλλ' οἱ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 τῶν ἧ τοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖπες ἔδονται,
 ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 ἄζομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὶ πτολίεθρον ἔλωμεν.
 240 οὓς τινὰς αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
 τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·
 Ἄργεῖοι ἰόμῃροι, ἐλεγχείες, οὐ νυ κέβεσθε;
 τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἤτε νεβροί,
 αἶ τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 245 ἐστάς, οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
 ὥς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες οὐδὲ μάχεσθε.
 ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἐνθά τε νῆες

V. l. 226 habet O in margine. — 229 παρισχήμεν AGHNOS: πα-
 ρασχήμεν CDLM Cant. Mor. L apud Bentl. Vrat. A. Mosc. 1. — 230
 λάβοι M Harl. διακοιρανέοντα ACDGHLMNQ. — 231 ὁ ACDGHLMNQ.
 — 233 ἐπέεσσιν D. — 234 μήπω τι ACDLMN. μήπω τοι G. μήπω τό H.
 μήποτε E 466, 23. μεθείετε AHN Townl. — 235 ἐπὶ ψευδέσσι E 467, 17:
 ἐπιψευδέσσι E 466, 23. — 236 ὑπερόρκια ACDEGHLMN. — 238 δ' αὐτ'
 ACDEGHLMO. — 240 δ' αὐ N, an ὄν τινα δ' αὐ μεθιέντα? conf.
 M 268, N 229. — 241 χολωτοῖς EO. ἐπέεσσιν M. — 242 κέβεσθε H. —
 243 οὕτως: αὕτως Schol. X 1. ἔστητε AHMO: ἔστητε CDEGLN Pseudo-
 plut. 123, 17. Schol. X 1. νεβροί: νευροί G. — 245 ἐστάς D. ἐστάς N.
 τί σφι MN. γίγνεται LN: γίνεται CDEGHMO. γίνεται A. — 246 ὥς A.
 ἔστητε DEHLN Apoll. Lex. 150, 28. ἐστήκατε G. — 247 ἦ DHLMO
 Schol. E 466. τρῶας G. ἐνθά τε ACDM.

A. c. 228 Πειραΐδαο: Πειραΐδαο Tyrannio τετρασυλλάβως. — 235
 Hermappias ψευδέσσι: ψευδέσσι Ptolemaeus cum Aristarcho, conf. Et.
 Gud. 573, 24. — 238 ἡμεῖς αὐτ' Aristarchus, non δ' αὐτ'. — 242 ἐλέγ-
 χέες Aristarchus, conf. Schol. E 787. mallem ἐλέγχεα ut B 235, Ω 260,
 Hes. Theog. 26. conf. H. T. 250. — 243 ἔστητε: ἔστητε Ptolemaeus. —
 245 τίς σφι, non τι σφι, Aristarchus, ut Z 438.

- εἶρύατ' εὐπρυμνοί, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων;
 250 ὥς ὃ γε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο εἵλας ἀνδρῶν.
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο.
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, αὐτὸς εἵκελος ἀλκήν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὥτρυνε φάλαγγας.
 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν.
 Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπόλων
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἦδ' ἄλλοις ἐπὶ ἔργῳ
 ἦδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται.
 εἴ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτρὸν πίνωσιν, εὖν δὲ πλείον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥς περ ἐμοί, πῖεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγῃ.
 ἀλλ' ὄρσευ πόλεμον δ', οἷος πάρος εὐχεαί εἵναι.
 265 τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίον ἤδα.

V. L. 248 habet Lips. in margine. εὐπρυμνοί A. ἐπὶ χθονὶ θαλάσσης D. — 249 ὄφρ' C Mosc. 1. ἴδοιτ' N. αἶ κ' ὕμιν D. αἶ κεν ὕμιν Cram. An. Par. III, 135, 13. αἶκ' ὕμιν M Mosc. 3. ὕμιν EN. — 250 ὥς A. — 251 ἦλθεν ἐπὶ Eust. 179, 17. — 252 οἱ δ' L. οἷδ' HMNO. οἷδ' C (sic). θωρήσσοντο L. θωρίσσοντο D. — 253 μὲν ἐπὶ G. ἐνὶ A. εἵκελος: ἵκελος GMNO Lips. a man. rec. ἵκελος E. — 254 μῦριόνης H. — 255 τοῦδε G. — 256 προσηύδα D. — 257 περὶ ADHMN Et. Mg. 142, 16. Et. Gud. 47, 55. Cram. Epim. 15, 25; 42, 1: περί CGLO Et. Mg. 94, 18; 758, 40. — 258 ἦδ' D. — 259 ἦδ' AD. δαιτὶ D. δαιτὶ A. δαίθ' H. — 260 κρητῆρι: κρητῆρι ACDEGHLMNOS. — 261 κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 262 πίνωσι DEGO. — 263 ἔστηχ' HN. ἔστηχ' A. πῖεμεν N. *ἀνώγῃ: ἀνώγοι ACDGHM Athenaeus V, 193. Lucianus 48, 45. ἀνώγει LN. ἀνώγει EO Vrat. a. b. a. man. sec. — 264 πόλεμον δ' AD. εὐχεαί ACGLNOS Cant. Harl. Vrat. a. b.: εὐχεο GHM. — 265 αὖτ', non αὖ, libri mei. ἡῦδα D.

A. c. 249 κ' ὕμιν διὰ τοῦ κ Herodianus, conf. Schol. A 335. — 259 δαιτὶ, conf. H. U. 126. — 260 ἀρίσταρχος ἐνικῶς ἐνικρητῆρι Didymus. — 263 ἀνώγῃ: libri aut indicativum aut optativum exhibent, quorum neuter hic ferri potest. in hac re librorum nulla fere est auctoritas, nec quicquam impedit, quominus coniunctivum reponamus, qui hoc loco necessarius est. e. g. conf. librorum scripturas κινήσει B 147, 395; Π 264, 298; φιλήσει I 117; ὀρμήσει N 64; ἡγεμονεύει O 46; ποιήσει O 363; ἡγεμονεύει Φ 258; ἐθεΐρει Φ 347; ἐπικλώσει δ 207; ἀποδώσει θ 318, et quae exempla conguessimus ad Δ 483.

- Ἀτρείδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε κάρη κομώντας Ἀχαιοῦς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ', ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσειε, ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλῆσαντο.
 ὡς ἔφατ', Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο γηθόκυνος κῆρ.
 ἤλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυστέεσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 275 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·
 τῷ δέ τ' ἀνευθεν ἐόντι μελάντερον ἤτε πίσσα
 φαίνεται ἰὼν κατὰ πόντον, ἄρει δέ τε λαίλαπα πολλήν,
 ῥίγησέν τε ἰδὼν ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 280 τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσι διοτρεφῶν αἰζηῶν
 δῆιον ἐς πόλεμον πυκινὰ κίνυντο φάλαγγες
 κυάνεαι, κάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 285 Αἶαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 σφῶι μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν, οὐ τι κελεύω·
 αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 αἶ γὰρ Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων
 τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 290 τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος

V. L. 266 ἐγὼ M. — 267 τοπρῶτον LMNO. — 268 ὄτρυνε M. κάρη κομώντας A. — 269 ὄρκι' D. — 270 τρῶες L. τοῖαι DEGM. δ' αὖ: δὲ C. — 271 ὑπὲρ ὄρκια EO: ὑπερόρκια ACDGHLMN. ὄρκι' ἐδηλῆσαντο Vrat. a. — 272 ὡς A. δ' ὑπερῴχετο M. — 273 ἤλθεν ἐπ' E. ἀνα A. — 274 τῷ γ' ἐκορυστέεσθην M. κορυστέεσθην GL 1. man. — 275 ἀπο A. εἶδε DE bis GHMNO Lips. — 276 κατὰ A. ὑπο A. — 277 τῷ δ' ἀπάνευθεν N. τῷ δ' ἐτ' H. ἐόντι: ἰόντι MS. ἰόντι ἢ ἐόντι Eust. 471, 28. — 279 ῥίγησέν E. — 280 τοῖοι C. αἰάντεσσι ἀρηϊθῶν H. διοτρεφῶν GS Lips. — 281 πυκινὰ S. — 282 κάκεσιν E. κάκεσιν N. κάκεσιν D. — 283 καὶ μὲν, τοὺς, L. — 284 καὶ σφεας DGO. — 286 κελεύω Vrat. b. — 289 πᾶσι CDGMNO Schol. B 372. ἐνὶ A. — 290 τῷ ACDGHLMO. ἡμύσειε G. ἡμύσειε L.

A. c. 277 Zenodotus ἰόντι: ἐόντι Aristarchus. — 282 κυάνεαι: ἡρώων Zenodotus. πεφρικυῖαι et βεβριθυῖαι Aristarchus διχῶς, conf. Schol. H 62.

χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

ὥς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·

ἐνθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,

οὓς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,

295 ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε

Αἴμονά τε κρείοντα Βιάντά τε, ποιμένα λαῶν.

ἵππῃας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,

πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς

ἔρκος ἔμην πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασεν,

300 ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι.

ἵππευσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει

σφοδρὺς ἵππους ἔχμεν, μὴ δὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

μηδὲ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνωρήφι πεποιθὼς

οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρῳέεσσι μάχεσθαι,

305 μὴδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.

ὅς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀλέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,

ἔγχει ὀρεζάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον οὕτω.

ὣδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τεῖχε' ἐπόρθεον

τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ἔχοντες.

V. l. 291 ἡμετέροισιν G. ἡμετέρῃσι O. ἀλοῦσά D. — 292 ὥς A. — 293 λιγὺν M. πηλίων GN. — 294 ὀτρυνέοντα C. — 295 χρομίον CDGHH Et. Mg. 35, 25. τε σχεδίον τε L. — 296 αἴμονά N. κρείοντα G, ut sit nomen proprium. αἴμονά τε κρίοντα θόωνά τε δηϊπυρόν τε Apoll. Lex. 14, 9, conf. N 92. — 297 πρῶτιστα Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. πρῶτον M. ἵπποισι DEGL. ὄχεσφι CMN Cram. An. Par. III, 283, 9. Pseudoplut. 156, 19: ὄχεσφιν ADEGHLO. — 298 ἐξόπιθεν ADLO Maxim. Tyr. Diss. XVI, 6. Pseudoplut. 156, 19. ἐξόπισθεν CGH. ἐξώπισθεν N. ἐξόπιθε E. στήσε EG. στήσαν M. τε AC. — 299 μέσον CGM. — 300 τίς CMNO. πολεμίζη DMNOS Schol. Δ 296: πολεμίζειν L. — 301 ἵππευσι GHMNO Lips. ἵππευσι μὲν πρῶτοις ἐπετέλλετο Schol. A 16. ἐπιτέλλετο S. τοὺς γὰρ μὲν DLMNO Cant. Harl. Vrat. a. b. μὲν A. — 302 μὴ δὲ CDGHLMNO. — 303 μὴ δὲ CDLNO. ἵπποσύνησιν καὶ D. ἡνωρήφῃ CEG Hesych. II, 282. — 304 τρῳέεσσι CGL. — 305 μὴ δ' CDGHHMNO. — 306 ὅς δ' ἂν E. — 307 ἐγχεί D. ἐπειὴ A. ἐπειὴ CD: ceteri ἐπειὴ. πολυφέρτερον G. οὕτω ACDEGHLMNO Lips. — 308 ὥς δὲ καὶ D. πόλιας A in marg. CDEGLMO: πόλεας AH. πόλεις N. ἐπόρθεον A Townl.: ἐπόρθουν CEGHLM NOS. ἐπόρθω D (sic). — 309 ἐνὶ A. στήθεσιν GM.

A. c. 295 Χρομίον veteres, conf. H. T. 399. — 299 οὕτως ἀρίσταρχος ἔλασεν, ἄλλοι δὲ ἔεργεν Didymus. — 308 πόλεας Aristarchus, Ptolemaeus, Herodianus: alii πολέας, vel πόλιας. πόλιας legitur etiam θ 560, 574 πόλιες ο 412. ἐπόρθεον in fine versus scribendum est ut ρ 161 ἐγεγώνεον, conf. H 310, A 282, Ξ 116, P 142, Y 218.

- 310 ὥς ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
ὦ γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
ὥς τοι γούναθ' ἔποιτο, βῆ δέ τοι ἔμπεδος εἶη.
315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, εὐ δὲ κουροτέροις μετεῖναι.
τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐθέλωμι καὶ αὐτὸς
ὥς ἔμεν, ὥς ὅτε δῖον Ἑρευθαλίωνα κατέκταν.
320 ἀλλ' οὐ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν·
εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάζει.
ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεύει μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω
βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
αἰχμὰς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο
325 ὀπλότεροι γεγάσι πεποιθασὶν τε βίηφιν.
ὥς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρήχετο γηθόκυνος κῆρ.
εὐρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον
ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μῆστωρες αὐτῆς·
αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς,
330 παρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ κτίχες οὐκ ἀλαπαδναί

V. l. 310 ὥς A. ὄτρυνε HM Harl. — 311 καὶ μὲν τὸν O. — 312 προσηύδα D. — 313 ἐνὶ A. — 314 ὥς καὶ γούναθ' G. δέ σοι M. — 315 ὁμοῖον GH. ὥς G. ὄφελ' N. — 318 μὲν τοι ACDEGHMN Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1.: μὲν κεν LO. μὲν γε Harl. — 319 κατέκταν A. κατέκτον C. — 320 ἀνθρώποις D. ἀνθρώποις M. — 321 εἴ ποτε Schol. E 533. ἔα: ἔην N. ὀπάζει: ἰκάνει ACEGHLMNOS Plato Conviv. 173 A. Schol. E 533, θ 186. ἰκάνοι D. — 322 ὥς O Cram. Epim. 449, 16. Io. Alexandr. 32, 1. ὥς A. ceteri ὥς. μετέσσομαι: μετέσομαι L. — 323 βουλαῖς H. — 324 αἰχμάσσουσι G Baroce. Lips. ἐμοῖο G 1. man. MNS Ek. Mg. 628, 26. — 325 πεποιθασὶ DGEMN. βίηφι ADHLMN. βίηφι CEG. βίηφιν O. — 326 ὥς A. — 328 ἔσταότ' D. ἔσταῶτ' Schol. K 167. ἔσταῶτ' N. μνήστορες O. — 329 δ ACDGHLMO. αὐτὰρ οἳ N. ἐστήκει AGH Townl. Vrat. b. Mosc. 1.: εἰστήκει CDLMNOS. — 330 παρ D. κεφαλήνων DMO 1. man. ἀμφὶ AM.

A. c. 319 κατέκταν Herodianus cum Aristarcho, conf. Schol. B 662. Cram. Epim. 224, 13. — 320 ὁ ἀστερίσκος καὶ ὁ ὀβελός Aristonicus, conf. N 729. — 321 ἀρίσταρχος γῆρας ὀπάζει ἐπείγει ἐλαύνει ἀπὸ δὲ τοῦ κάτοπιν ἐσχημάτισται Didymus, conf. Schol. Θ 103 οὕτως ἀρίσταρχος ὀπάζει, ὁ δὲ ἱξίων ἐπείγει, ἐν ἄλλῃ γῆρας ἰκάνει et Ψ 623 ἐπείγει: γράφεται καὶ ὀπάζει καὶ ἰκάνει (καὶ ἔπεισι add. 2. man.). — 329 οὕτως ἀρίσταρχος ἰακῶς ἐστήκει Didymus.

- ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον κυνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὅππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
 335 Τρώων ὁρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ υἱὲ Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σύ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
 340 τίπτε καταπτύσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;
 σφῶν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοις ἐόντας
 ἑστάμεν ἡδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι.
 πρῶτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 345 ἔνθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὁρώπτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεὶ χαλκῷ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 350 Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν, ὅππότε Ἀχαιοί

V. L. 331 ἔστασαν DGLO. ἔστασαν A. οὐδέ πω G. γάρ πω HLN.
 — 332 νέων M. κινούντο Vrat. b. — 333 τρώων GL. plerique τρώων
 θ': θ' omittunt DHL Townl. οἳ M. — 334 ἔστασαν GLO. ἔσαν D. πύρ-
 γος HLN. — 335 τρώων GL. ἄρξειεν Vrat. b. — 336 τοῦδε G. νείκε-
 σεν H. νείκησεν N. — 337 καὶ σφας DLO. — 338 διοτρεφέος H. —
 339 κερδαλεόφρων N. — 341 σφῶν Vrat. b. Schol. E 2. Apoll. Lex.
 147, 14. — 342 καυστείρης AH. καυστήρης D. — 343 πρῶτοι E. ἐμοῖο
 GLS. — 344 ἐφοπλίζωμεν A. ἐφοπλίζωμεν H. ἐφοπλίζομεν L: ἐφοπλί-
 ζομεν CDE bis GMNOS. — 345 ἔδμεναι: ἐμμεναι L. — 347 ὁρώπτε C,
 ceteri ὁρώπτε. ὁρώπτε ἂν δέκα G. πύργοι M. — 349 ἄρ DGHM. — 350
 φύγεν DM. ἕρκος D. — 351 φῆς ACEN. φῆς GHLMO. φῆς D Cram.
 Epim. 433, 2. μεθιέμεν AN Townl.

A. c. 333 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ θ' τρώων ἵπποδάμων· τὸ δὲ ἀχαιῶν
 ἄμεινον ἀκούειν ἐπαχαιοὺς Didymus. — 334, 335 Aristarchus πύργος
 Ἀχαιῶν... ἄρξειαν: ἐν τῇ πολυκλίτῳ „κέν τις ἐναντίον... ἄρξειεν“. —
 339 κερδαλεόφρον: φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ Zenodotus. — 343 ἐμεῖο, conf. Apoll.
 de Pron. 137 B; 138 A; de Synt. 164, 17; 165, 7. — 344 ἐφοπλίζομεν
 defendit G. Hermann. Opusc. II, 38. — 345, 346 ἐν μὲν τοῖς ὑπομνή-
 μασι οὐκ ἀθετοῦνται, ἐπαιτιῶνται δὲ αὐτοὺς οἱ ἡμέτεροι ὡς ἀπρεπεῖς
 Schol. A. — 346 μελιηδέος Herodianus, cf. H. T. 418. — 351 φῆς conf.
 Herod. ad P 174. Cram. Epim. 432, 25. Cram. An. Ox. IV, 354, 20.
 Eust. 1578, 18. Zonar. Lex. 1805. H. T. 374.

- Τρωσὶν ἔφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα;
 ὄψεαι, ἣν ἐθέλῃσθα, καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 355 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμύλια βάζεις.
 τὸν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάζετο μῦθον·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σὲ νεικίῳ περιώσιον οὔτε κελεύω·
 360 οἶδα γὰρ ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἦπια δήνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις, ἅ τ' ἐγώ περ.
 ἀλλ' ἴθι ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 εἴρηται, τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεῖιν.
 ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 365 εὗρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἔσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσι·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθέnelος, Καπανῆιος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 370 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεί γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηίοισι μάχεσθαι,
 ὡς φάσαν οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἐγώ γε
 375 ἦντης· οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦ τοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκῆνας

V. L. 352 τρωσὶν GL. — 353 ἣν κ' ἐθέλῃσθα A. μεμήλει N. —
 354 τηλεμάχου CG Lips. — 355 τρώων GL. τρώων θ' Lips. — 357
 μύθω Vrat. a. — 359 οὔτε σὲ ACDH. οὔτε σὲ G. οὔτι σὲ M. νεικίῳ D.
 οὐδὲ κελεύω L. οὔτι κελεύω N. — 360 φίλοισι M. — 361 μήδεα οἶδε H.
 — 363 μεταμῶνια AE 483, 5 GN Eton.: μεταμῶλια CDE 480, 21; 483, 8
 HLMOS. — 365 δὲ διὸς υἱόν L. — 366 ἔσταότ' D. θ' omitt. G. κολλητοῖσι
 ACDHMO. κολλωτοῖσι Vrat. b. κολλοτοῖσι Lips. — 367 παρ D. ἐστήκει
 AGH: εἰστήκει CDLMNOS. — 368 καὶ μὲν τὸν MS. νείκεσεν DG. — 369
 habet A in margine. προσηύδα D. — 370 ὦμοι ACG. ὦμοι D. — 371
 ὀπιτεύεις ACDN Lips.: ὀπιτεύεις EGHLMOS Et. Mg. 627, 55. Plutar-
 chus de Se ipsum citra invid. laud. 4. — 372 πτωσκαζέμεν EGLM. —
 373 pro AL. — 374 ὡς EM. — 375 ἴδον D. περὶ GL.

A. c. 367 οὕτως ἐστήκει ἱακῶς ἀρίσταρχος Didymus. — 370 ὦμοι,
 conf. H. U. 188. — 371 ὀπιτεύεις, non ὀπιτεύεις scribendum esse con-
 firmant libri optimi hic et H 243 et τ 67, et quod semel apud Home-
 rum legitur (Λ 385) παρθενοπίνα.

- ζείνος ἄμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων.
 οἱ δὲ τότε ἐστράτωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτοὺς ἐπικούρους·
 380 οἱ δ' ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ὦχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἀσσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖην,
 ἔνθ' αὖτ' ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στείλαν Ἀχαιοί.
 385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας
 δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλήϊης.
 ἔνθ' οὐδὲ ζείνός περ ἔων ἱππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μῦθος ἔων πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 ἀλλ' ὁ γ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 390 ῥηιδίως· τοίη οἱ ἐπὶ ῥόθος ἦεν Ἀθήνη.
 οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμείοι, κέντορες ἵππων,
 ἄψ ἀναερχομένῳ πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δῶν δ' ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,

V. l. 378 οἱ ῥα: οἱ δὲ ALO. οἱ ῥα DM. τότε στρατώνθ' S. τότε
 στρατώνντο Townl. — 379 λίσσοντο δόμεναι D. — 380 οἱ δ' D. οἷδ'
 CGLMNO. δοῦναι E. — 381 παραΐσια N. — 382 οἱ δ' DL. οἷδ' CHMN.
 ὦχοντο ἰδὲ ACEGHLMN. ὦχοντο ἠδὲ DS. πρὸς ὁδοῦ L. — 383 ἄσσω-
 πόν C. ἄσσωπὸν θ' Barocc. — 384 ἔνθ' αὖ Apoll. Lex. 7, 12. ἀγγελεῖν
 D. ἐπὶ ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 7, 12. Et. Mg. 670, 8. Eust. 610,
 43: ἐπι Schol. O 339. Eust. 1018, 65. τυδῇ AC 1. man. EHMNO.

εἰ
 τυδῇ S. τυδεῖ L: τυδεῖ C 2. man. DG Mor. Cant. Vrat. a. c. στείλαν G.
 — 385 ὁ CDGHLMN. δ' ἐκικήσατο L. — 386 δαινυμένους G. ἑτεο-
 κλήϊης DGM. — 388 πολέσι GH. μετὰ A. καδμείοισιν EN. — 392 ἄψ
 ἀναερχομένῳ AHNO Townl. Harl. Vrat. a. ex con. ἄψ ἀναερχομένῳ CD
 EGLMS Mor. Cant. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. λόχον ἦσαν D.
 ὁ
 λέχος N. — 393 δύο E.

A. c. 382 ὦχοντο ἰδὲ, quod omnes fere libri exhibent, recentiores
 quidam hiatus causa mutaverunt in ὦχοντ' ἠδὲ, perperam, conf. B 697,
 Δ 147, Z 479, Θ 162, K 573, M 311, Φ 351, X 469, δ 604, λ 337, c 249,
 ψ 289. — 384 ἐπὶ Aristarchus, non ἐπι, conf. H. T. 176. Τυδῇ, conf.
 Μηκιστῇ O 339 et Schol. ad h. l. — 390 ὁ ἀστερίσκος conf. E 808. —
 392 recentiores aut ἄψ ἀπ' ἀναερχομένῳ ut Z 187, aut ἄψ ἀναερχομένῳ
 aut ἄψ οἱ ἀναερχομένῳ scripserunt, sed nulla hoc loco opus est con-
 iectura; nam ἀναερχομένῳ non magis offendit quam ἀποαίρεο A 230,
 275; ἀποαίνυμαι N 262, κ 322, μ 419, ξ 309; καταείσατο A 358; ἐπιείκο-
 μαι A 367, Υ 454; ἐπιεικαμένη Φ 424; ἐπιόψομαι I 167, β 294; ἐπιόσκο-
 μένῳ P 381; ἐπιάλμενος H 15, ω 320.

- 395 υἱός τ' Αὐτοφόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφόντης.
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν αἰκέα πότμον ἐφήκε·
 πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκον δὲ νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προέηκε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 400 γείνατο εἶο χέρεα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
 ὥς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 αἰδесθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοῖοιο.
 τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·
 Ἄτρεϊδῃ, μὴ ψεύδε' ἐπιστάμενος κάφα εἰπεῖν.
 405 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
 ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο
 παυρότερον λαὸν ἀγαρόνθ' ὑπὸ τείχος ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
 κείνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
 410 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
 οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 415 τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ' ἔσται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
 Τρῶας δηῶσιν ἔλῳσι τε Ἴλιον ἱρήν,

V. l. 395 πολυφόντης A: λυκοφόντης CDEHLMNOS. λυκοφάντης G. γρ. λυκοφόντης A. — 396 ἐφήκε A. ἐφήκε GHMO. ἐνέικε C. — 397 πάντας δ' G. οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDGHLNO. οἶκονδε M. οἶκόνδε E. — 398 μαίων' ἄρα G. μαίονα ῥά NS. μαίονά ῥα Cant. — 400 χέρεα AC 1. man. DLOS Schol. A 80. Cram. Epim. 338, 13; 350, 22. Et. Mg. 809, 2. Et. Or. 166, 13: χέρηα C 2. man. GMN Lips. 1. man. Vrat. A. Cram.

η
 An. Par. III, 375, 6. χέρηα Vrat. a. χέρηα E bis H. ἀμείνων A, ceteri ἀμείνω. — 401 ὥς A. φάτο D. — 402 βασιλέως CE. αἰδῖοιο D. — 403 omitt. Eton. — 404 ψεύδε^ο A. ψεύδε^α G. ψεύδεο E 482, 19. — 409 σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο G. — 410 τῷ ACDGHLMO: τῷ EN. πόθ' CM. ἔνθεο A. — 411 ἄρ ADGHMO. — 412 τέττα A. σιγῇ ἦσο N. ἦσο D. — 413 ἐγὼν M. — 414 εὐκνήμιδας DGO. — 415 μὲν omitt. M. γὰρ omitt. CG Lips. εἴ κεν: αἴ κεν NS Cant. εἴ μὲν G. — 416 τρῶας GL. δηῶσιν LNO. δηῶσιν M. δηῶσιν D. δηῶσιν Vrat. A. δηῶσιν E. ἔλῳσι δε L. Τρώων ἐκπέρσας εὐ ναιόμενον πτολίεθρον Schol. A 407.

A. c. 400 χέρεα, conf. H. T. 379. H. U. 157. ἀμείνω: ἀμείνων Aristarchus. — 404 ψεύδε': Ἡρωδιανὸς τὸ ἐντελὲς ψεύδεό φησιν Schol. V. — 410 τῷ Herodianus: τῷ Apollonius, conf. H. T. 368. ἐνθεο Aristarchus: ἐν θεο Apollonius.

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδιώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε·

420 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσιν ἄνακτος
ὀρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

ὥς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεὶ κύμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·

πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

425 χέρσῳ ῥηγνύμενον μέγαλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κύρτον ἐὼν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἄλδος ἄχνην·

ὥς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμον δέ· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φάϊης

430 τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῇν,

σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι

τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.

Τρῶες δ', ὥς τ' ὅιες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,

V. l. 417 δηιωθέντων CDNO Schol. Θ 236. δηιωθέντων AE. — 418 ἀλλὰ γε AMS. — 419 ῥὰ CDGHLMN. ἄλτο: ἄλτο S. ἄλτο CH. χαμάζε AEHL: χαμάζε CDGMNO. — 420 στήθεσιν M. — 422 πολυηχεὶ A. —

423 ὑπο: ὑπὸ A. ὑποκινήσαντος CDEGHLMNOS Vrat. b. c. Schol. H 64, Λ 269. — 424 μὲν τε AL Vrat. c. μὲν τοι M. μὲν τὰ CDEHNO Et. Mg. 531, 17. Et. Gud. 339, 19. μὲν ταπρῶτα S. ταπρῶτα G. — 427

ὥς A. ἐπασσύτερον G. ἐπ' ἄσσυτεροι N. κίνυντο: ὤρνυντο O. — 428 πόλεμον δέ A. κέλευε N. πόλεμόν δ' ἐκέλευεν οἷσιν H. — 429 ἦσαν D I. man., nunc ἴσαν ut M. — 430 ἔπεσθαι L. ἐν: ἐνὶ LM. — 431 δειδιότες H. πᾶσι CDGHLMN. — 433 τρῶες GL. πολυπάμονος A. πολυπάμονος Schol. Γ 2, Ε 137: πολυπάμονος CDEGHLMNOS Et. Mg. 681, 48 Et. Gud. 490, 13. Heraclides Alleg. C. 30. Schol. Pind. Pyth. VIII, 103. ἐναυλῇ G. — 434 ἐστήκασιν D. ἐστήκωσιν NS Vrat. b. ἐστήκασι: γρ. ἐστήκωσι O.

A. c. 423 ὑπο Ptolemaeus Aristonici, Nicias, Tyrannio: ceteri ὑποκινήσαντος. — 424 τὰ πρῶτα, quod vulgo scribunt, ferendum non est, conf. A 6, Z 489, M 420, N 679, P 612, Ψ 523, Θ 268, 553, quibus locis significat „primum“ (das erstemal, einmal). ubi sequitur ἔπειτα, vel δεύτερον, non nisi πρῶτον aut πρῶτα est in usu, conf. Γ 330, Δ 442, K 344, Λ 17, 244, 301, Π 131, 495, 532, 694, T 369, κ 519, λ 27, 640, χ 448. At frequens est usus particulae τε in comparationibus, sicut Δ 442 ἦ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται αὐτὰρ ἔπειτα, qui locus nostro est simillimus. conf. porro B 145, 456, 463, 470, 481, Γ 25, 33, Δ 483, 485, 487, Ε 88, 89, 137, 138, 139, 141. — 426 ἐὼν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰὸν Didymus. — 434 magnopere arridet scriptura ἐστήκωσιν, cuius connectivi in comparationibus adhibiti exempla contuli ad vs. 483.

- 435 ἀζηχῆς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀργῶν,
 ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
 οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 ἀλλὰ γλῶσσε' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 440 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,
 Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε,
 ἢ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μήσῃ
 445 ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἴκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλοέσσαι
 ἐπληντ' ἀλλήλοισι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 450 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὥς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 ἐς μισγάγκειαν κυμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 455 τῶν δέ τε τηλόσσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·

V. L. 435 ἀκούουσαι ACDEGHLMNOS Cant. Harl. Eton. Vrat. a. b. c. A. Schol. E 137. Apoll. Lex. 11, 32. Et. Gud. 431, 26; 584, 27; 601, 8. in Aldina I. et Romana expressum est ἀκούσσαι. — 436 τρώων L. ἀνα G. — 438 γλῶσσαι ἐμέμικτο G. γλῶσσαι μέμικτο Vrat. b. γλῶσσαι
 η
 μεμικτο L. πολύκλητοι D. — 441 omitt. Townl. — 442 κορύσσεται E 495, 16. — 443 κάρην G. — 444 σφιν G. μέσῃ M. μέσῃ G 1. man. μέσων D. μέσων Eust. 477, 1. — 445 ὀφελούσα Lips. — 446 οἱ δ' DL. οἷδ' CMNO. ἴκοντο: ἴκανον O. — 447 σὺν δ' ἔβαλον Et. Mg. 704, 26. Euseb. Praep. Ev. XIV, 6, 7. ῥηγούς N. ῥινούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσαι Aristoph. Pac. 1274. — 448 χαλκεοθωρήκων ACG. αὐτὰρ DL. — 449 ἐπληντο ἀλ-

λήλοισι G. ἀλλήλοισι CDN Vrat. a. b. ὀρυμαγδὸς CDEGHM. — 450 ἐν-
 θὰ δ' ἄμ' O. ἔνθα δ' ἀρ Max. Tyr. Diss. XXXVI, 4. ἐνθ' ἄμα GL Rhet. Gr. III, 40, 15. ἐνθ' ἄμ' DN. — 451 ὀλλύντων τε ACO. ὀλλύντων γε M. τε omitt. H. — 452 χεῖμαρροι O. ῥέοντε C. — 453 μισγάγκειαν DGLN. κυμβάλλετον DGMNO 1. man. ὄβριμον CGHLMNO ex corr. Mor. Vrat. a. Mosc. 3. Schol. Eurip. Orest. 325. Dionysius de Comp. verb. XVI.

A. c. 447 σὺν ῥ' ἔβαλον laudat Aristonicus ad 448. — 452 χεῖμαρ-
 ροι Nicias: χεῖμαρροι Ptolemaeus Ascalonita et Herodianus, conf. Eust. 496, 35.

ὥς τῶν μισγομένων γένητο ἰαχὴ τε πόνος τε.

πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν
ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοις, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·

τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδαρείης,

460 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὁστέον εἴσω

αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,

ῥιπτε δ' ὥς ὅτε πύργος ἐνὶ κρατερῇ ὑμίνῃ.

τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίνωρ

Χαλκιδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·

465 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελών, λελημένος ὄφρα τάχιστα

τεύχεα κυλῆσει· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὀρμή.

νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγίνωρ

πλευρά, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφαάνθη,

οὔτῃςε ζυστῷ χαλκῇρεϊ, λύσε δὲ γυῖα.

470 ὥς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη

ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς

ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,

ῥίθειον θαλερόν, Τιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ

475 Ἰδῆθεν κατιοῦσα παρ' ὄχθησιν Τιμόεντος

γεῖναι, ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι.

τοῦνεκά μιν κάλεον Τιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι

θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν

V. l. 456 ὥς A. γένετ' CHLOS. γίνετ' M. πόνος LO: φόβος ACDE
bis GHMNS. — 457 τρώων GL. — 458 θαλασσιάδην S. — 459 ἔβαλεν
CHS. — 460 ἄρ DEGLM. ἄρ A. — 461 τόνδε G. τὸν δὲ M. ὄσσε ἐκά-
λυψεν DHLMO. — 462 πύργος HLM. — 463 ἔλαβε: εἴλε S Cant. ἔλε-
φείνωρ L. — 465 ὑπ' ἐκ ACDGHLMNO. — 467 γάρ ῥ': γάρ CGLNO
Harl. Lips. Townl. Eton. γάρ ἔλκοντα D. — 468 πλευρά D. — 469 οὔτῃςε
G. ζυστῷ: χαλκῷ Cant. δὲ omitt. H. — 470 ὥς A. — 471 τρώων GL.
καὶ δαναῶν L. οἱ δὲ C. — 472 ἐδνοπάλιζεν Vrat. a. Apoll. Lex. 59, 22.
ἐδνοπάλιζε Zonar. Lex. 557. — 473 ἀνθεμίονος D. — 475 ὄχθησιν EHLN.
ὄχθαισι G. — 476 ἐπεὶ ῥα GLMO. — 477 τοκεῦσι ADEGHMO. — 478
θρέπτρα E ter LOS Vrat. b. c. Mose. 3.

A. c. 456 ἀρίσταρχος ἰαχὴ τε πόνος τε. οὐ γὰρ γέγονε πω φυγὴ
Didymus. — 467 particula ῥα neque in caesura semiternaria neque
ante ἐρύοντα, quod olim a digammo inchoabat, est necessaria, conf.
Δ 506, N 598, Ξ 79, O 351, 354, P 161, 235, 277, 287, 317, 419. quum
autem Δ 492 omnes libri in scriptura ἐτέρως ἐρύοντα consentiant, vul-
gatam retinui. vid. Ξ 30, P 403, ε 321, κ 242, φ 32, Annal. Gymn.
Austr. 1871, pg. 506. — 478 Aristarchus θρέπτρα: θρέπτα Zenodotus,
conf. H. T. 283.

- ἔπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὃ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν αἰγείρος ὥς.
 ἢ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκη
 λείη, ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
 485 τὴν μὲν θ' ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθωνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵτον κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Τιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφος αἰολοθώρῃ
 490 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξείῃ δουρί.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὃ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσεὺς ἐσθλὸν ἐταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα νέκυν ἐτέρως ἐρύοντα·
 ἤριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη,
 495 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντιςε δουρὶ φαεινῷ

V. L. 482 ὁδ' CGLMNO. — 483 εἵαμενῇ L. ἔλεος AD. πεφύκη:
 πεφύκει ACDEGHLMO. — 484 λείη L. αὐτάρ M. ἐπακροτάτῃ M. πεφύασι
 ACHMNO. πεφύκασι G. — 485 ἄρματοπηγὸς A. αἰθωνι D. — 486 ὄφρ'
 DG Apoll. Lex. 93, 14. περικαλλεῖ E. — 487 μὲν ἀζομένη E. ποταμοῦ
 παρὰ G. — 488 ἄρ ADGLM. — 489 τοῦ: τὸν Vrat. a. αἰολοθώρῃ A.
 — 490 καθ' ὅμιλον D. ὀξεί χαλκῷ D. ἐν ἄλλῳ ἀκόντιςε δουρὶ φαεινῷ A.
 — 491 ἄμαρθ' D. ὀδυσσεὺς DM. ὀδυσσεὺς O. — 493 αὐτῷ: αὐτὸν N. ἐκ-
 πεσε: γρ. ἔκφυγε O. ἔκπεσε χειρός, ἢ καὶ ἄλλως κατὰ τινὰ τῶν ἀντι-
 γράφων ἔκφυγε χειρός Eust. 499, 37. — 494 ὀδυσσεὺς DGHMO. — 496
 ἰών: ἐὼν lemma Schol. BL.

A. c. 483 πεφύκη: ita G. Hermann. Opusc. II, 44 ex coniectura,
 nam indicativus plusquamperfecti, quem libri consensu tuentur, in com-
 parationibus prorsus est inauditus, quamobrem aut πέφυκεν aut πε-
 φύκη est scribendum. coniunctivum ut praeferrem, motus sum locis
 similibus, quibus indocti librarii coniunctivum perfecti in indicativum
 plusquamperfecti mutaverunt, decepti simili pronuntiatione sonorum
 εἰ et ἦ, qui sexcenties permutantur. exempla sunt haec: P 435 ὥς τε
 στήλη μένει ἔμπεδον, ἦ τ' ἐπὶ τύμβῳ ἀνέρος ἐστήκει ADHLS; εἰστή-
 κει CEG. χ 469 ἔρκει ἐνιπλήξῃσι, τὸ θ' ἐστήκει ἐνὶ θάμνῳ ACEFGIK
 LNPQRSV. εἰστήκει H ex em. Π 633 ὥς τε δρυτόμων ἀνδρῶν δρυμα-
 δὸς δρώρει, ita omnes. Λ 477 ὄφρ' αἶμα λιαρὸν καὶ γούνατ' ὀρώρει
 D. c 133 ὄφρ' ἀρετὴν παρέχῃσι θεοὶ καὶ γούνατ' ὀρώρει AN et CKS
 1. man. α 316 δῶρον δ' ὅττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει ABDH
 KLMPQV. δ 400 ἦμος δ' ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει ABD
 1. man. EFGHIKLM 1. man. NPRSV. ἀμφιβεβήκοι D 2. man. M 2 man.

- ἀμφὶ ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος. ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἷὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 500 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε παρ' ἵππων ὤκειάων.
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χολωσάμενος βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 χύρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς,
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. νεμέσῃσε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδών, Τρῶεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 ὄρνυθ' ἵπποδάμοι Τρῶες, μὴ δ' εἴκετε χάρμης
 510 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὗ σφι λίθος χρώς οὐδὲ σίδηρος
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠυκόμοιο,
 μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
 ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 515 ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη τριτογένεια,
 ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἵδοιτο.
 ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διῶρεα μοῖρα πέδῃσε.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρίοντι
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,

V. l. 497 ἀμφὶ ἔ O. παπτήνας C. ὑπὸ A. τρῶες GL. — 498 ἀκον-
 τίσαντος CDEGHM Lips. Schol. α 1. 68° CDGHLMN. ἄλιον D. — 499
 βάλε D. — 501 in O man. rec. insertus. τὸν ῥ': τὸν δ' O. Ὀδυσσεὺς DG
 HMO. — 502 κόρσῃ H. ἥδ' D. ἥδ' CLN. — 503 τόνδε G. ὅσσε κάλυψε
 ENO: ὅσσε' ἐκάλυψε ACHMS. ὅσσε' ἐκάλυψεν DL. ὅσσε' ἐκάλυψε G. — 504
 δούπησε H Et. Mg. 285, 10. ἐπαντῶι A. ἐπ' ὤμων M. — 506 μέγα AG:
 μέγ' CDHLMNOS Cant. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐρρύ-
 σαντο O Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 507 δὲ πολλοὶ M. πολλὸν N. προτέρω G.
 — 508 ἐκκατιδών ACDGHLMN. ἐκ κατιδών E. τρῶεσσι GL. δὲ, κέκλετ'
 D. δ' ἐκέκλετ' L. — 509 τρῶες GL. μὴ δ' ACDGHLMN. — 510
 ἀργεῖοις O. σφιν H. — 511 τάμεσίχροα A. — 512 μὰν: μὴν E 508, 26 G.
 ἀχιλεὺς DGMO. παῖς CS Cant.: ceteri παῖς. — 514 ὣς A. φάτ' D. —
 515 τριτογένεια A. — 516 μεθιέντες M. μεθιέντα N. — 517 μοῖρα πέδῃσε:
 μοῖρ' ἐπέδῃσε ACGHMO. ceteri μοῖρ' ἐπέδῃσεν. — 518 ὀκρούοντι CLMOS.

A. c. 508 ἐκκατιδών, conf. H 21. — 517 ἀρίσταρχος μοῖρα πέδῃσε
 ἱακῶς Didymus.

- 520 Πείροος Ἰμβρακίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει·
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λάας ἀναιδὴς
 ἄχρ' ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
 κάππεσεν ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροις πετάσας,
 θυμὸν ἀποπνείων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ῥ' ἔβαλ' ἐν περ,
 525 Πείροος· οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψε.
 τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγῃ δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχιμόλον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχο
 530 ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ,
 τῷ ὃ γε γαστέρα τύψε μέσῃν, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίσῃσιν γὰρ ἐταῖροι
 Θρήικες ἀκρόκομοι δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἱ ἔμεγαν περ ἐόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
 535 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ὥς τῷ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
 ἦ τοι ὃ μὲν Θρηκῶν, ὃ δ' Ἐπειὼν χαλκοχιτώνων,
 ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 ἐνθά κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιο μετελθών,
 540 ὃς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξεί χαλκῷ

V. l. 520 πείρωσ ACDGHLMO. ἦρωσ Strabo VII, 351. ὃς ἄρ' ADGMO. ὃς ῥ' NS. — 521 λάας CDGH. — 522 ἀπηλοίησεν C Vrat. a. ἀπηλοίωσεν H 1. man. L. ἀπηλοίωσεν H post ras. ὃδ' CDGLMNO. κονίῃσι ACDEGHMO. — 522 πετάσας DEMO. — 524 ὃδ' CDGHLMNO. ἔβαλ' ἐν περ NS Cant. ἔβαλεν μὲν G. — 525 πείρωσ ACDGHLMS. οὔτα DHL. — 526 χύντο D Et. Mg. 813, 21. ὅσσε ἐκάλυψε(ν) ACDG ex corr. HLMNO. ὅσσε κάλυψεν S Cant. Vrat. a. — 527 τόνδε G. ἀπεσσύμενον GMO Townl. Mosc. 3: ceteri ἐπεσσύμενον. — 528 ὑπὲρ D. ὑπὸ M. πνεύμονι: πλεύμονι Phot. Lex. 320. — 529 ὄβριμον AC post ras. DLNO post ras.: ὀβριμον C 1. man. GHMO 1. man. — 530 ἐρύσατο DO. — 531 ἐνυτο D. — 532 περίσῃσιν D. — 533 ἀκρόκομοι A. — 535 ἀπο M. σφείων G. ὃ δὲ C. χασσάμενος DGN Lips. πολεμίχθη GL. — 536 ὥς A. ὥς οὔτ' G. πετάσθην D. — 537 ὃ μὲν N. ὃδ' CDMN. — 538 περικτείνοντο CDGMNO, conf. M 245, λ 412. — 539 ἐνθά κεν CDHMO Et. Mg. 370, 8. οὐκέτι CDGHLMNOS Et. Mg. 370, 8. Et. Gud. 429, 53. Schol. Soph. Trach. 21. οὐκ ἔτι E. οὐ, κέτι A. δ' ἔργον O. ὀνόσαιο N.

A. c. 527 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ᾱ ἀπεσσύμενον Didymus, conf. N 516, 567, 650, Ξ 409, 461. — 535 conf. Aristonicum ad N 148, ubi Zenodotus ὃ δὲ χάσσατο πολλὸν ὀπίσσω scripsit. — 538 περικτείνοντο, conf. H. T. 340. — 539 οὐκέτι Ptolemaeus Ascalonita: οὐ κέ τι Aristarchus (ἢ διπλῇ ὅτι περὶ σκότος ὃ κέν Aristonicus), vide Ariston. ad N 127.

δινεύοι κατὰ μέσسون, ἄγροι δέ ἐ Παλλὰς Ἀθήνη
χειρὸς ἐλοῦσα, ἀτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
πρηγέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ E.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργεῖοις γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
δαίε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
5 ἄστέρ' ὅπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅς τε μάλιστα
λαμπρὸν παμφαίνεισι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,

V. l. 541 δινεύει GH. μέσον DE. ἄγροι G. ἄγρ^{οι} N. ἄγρ^{οι} O. δέ ε G.
— 542 ἐλοῦσα ἀτὰρ E. ἐλοῦς^α ἀτὰρ G. ἐλοῦς^α ἀτὰρ H. ἐλοῦς^α ἀτὰρ A.
ἐλοῦσα αὐτὰρ O. ceteri ἐλοῦς^α αὐτὰρ. ἀπερύκει D. — 543 τρώων GL.
ἥματι D.

A. c. 542 ἐλοῦσα ἀτὰρ, conf. Ahrens. de hiat. Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 11. hanc scripturam confirmant ἐφοπλιζόμεθα ἀτὰρ Θ 503; ποτάμοιο ἀτὰρ Λ 732; ἀνέπαλτο ἀτὰρ Ψ 694; ἰχθυόεντα ἀτὰρ ι 83; μεγάραιο ἀτὰρ φ 229. conf. porro κανέοισιν ἀτὰρ ι 217, Ω 626; ἡμιόνοισιν ἀτὰρ Η 333; προμάχοισιν ἀτὰρ Λ 744; ἐπεφνον ἀτὰρ Κ 488; ἐστὶν ἀτὰρ ρ 307 et Ε 483, 833, ι 56, Λ 614, Ξ 105, Υ 181, Ψ 265, β 240, ν 243. Ε 287 οὐδ' ἔτυχες ἀτὰρ. Ε 485 ἔστηκας ἀτὰρ. Ψ 104 εἰδῶλὸν ἀτὰρ.

V. l. 2 μετὰ A. πᾶσι M. — 3 γένοιτο ἤδ' G. — 4 ΔΑΙΕΔΕΟΙ Ambrosianus: ceteri δαίε οἱ cum Bekk. Anecd. 1208. Bachm. Anecd. II, 140, 19. Drac. de Metr. 34, 8. Macrob. Sat. V, 13, 34. Suid. Lex. I, 1, 151, 25. Rhet. Gr. III, 234, 6. τινὲς γράφουσι „δαίε δέ οἱ ἐκ κόρυθος“ Eust. 514, 8, qui frustra quaerit, cur hoc loco ὃν paragogicum sit omissum. — 5 ΑΣΤΕΡΙ Ambros. ἀστέρι G Eust. 12, 29. Draco de Metr. 41, 12. Hesych. I, 304. ἀστέρ^ι A. γράφεται καὶ ἄλλως ἐντελῶς „ἀστέρι ὅπωρινῷ“ Eust. 514, 18. — 6 παμφαίνεισι MN Lips. cum aliis sine ι subscripto, quod multis locis est omissum.

A. c. 4 δαίε οἱ χωρὶς τοῦ ὃν ἐν πολλοῖς ἀντιγράφοις φερόμενον Eust. 514, 4. conf. κέ οἱ Z 281, ι 157, Ψ 540 (κέν CDGHL) γ 258 (κέν GINV), ι 458; sed Φ 567 omnes κέν οἱ habent. κέ ἐ ι 155. — 6 παμφαίνεισι, conf. H. U. 197 et Bäumlein. in Commentat. de Homero editioni Iliadis praefixa pg. XL.

- ῶρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
 ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 10 ἱρεὺς Ἡφαίστιοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἦσθη,
 Φηγεὺς Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίω ὀρμηθήτην·
 τῷ μὲν ἄφ' ἵπποιν, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 15 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὤμον ἀριστερόν ἤλυθ' ἄκωκῃ
 ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὃ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ἀλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥς δ' ἄφ' ἵππων.
 20 Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε λιπὺν περικαλλέα δίφρον,
 οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφείου κταμένοιο·
 οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 ἀλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, κάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 ὥς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχήμενος εἶη.
 25 ἵππους δ' ἐξελάσας μεταθύμου Τυδέος υἱὸς
 δῶκεν ἐταίροισιν κατάρειν κοίλας ἐπὶ νῆας.

V. l. 8 κατα A. μέσον G 1. man. M. καὶ ἀριστοὶ H, deletum man. recentiore, quae suprascripsit κλονέοντο. — 9 τρώεσσι GL. — 10 ἱρεὺς GHMO. ἱρεὺς E. υἱέες L post ras. Pseudoplut. 120, 43. ἦσθη: ἦσθη D post ras. L. ἦσαν C. ἦσθη N. — 11 ἸΔΟΤΕ Ambros. — 12 ἀποκρινθέντε AE 515, 18 H: ἀποκριθέντε CDGLMNS Lips. Vrat. a. ΤΩΙΟΙ ΑΠΟΚΡΙΘΕΝΤΕ Ambros. ἀποκριθέντες O. ἀποκριθέντες Harl. sup. ἐναντίω A Ambr. CDL: ἐναντίον GHMNOS Mor. Cant. Harl. Lips. 1 man. sec. Vrat. A. ὀρμηθήτην A Ambr. DLNO: ὀρμηθήτην CGHMS Eton. Vrat. b. c. Mosc. 1 οἱ, φησιν, ἀποκρινθέντες ἐναντίοι, τῷ Διομήδει ὀρμήθησαν Eust. 515, 16 suo more, unde nequaquam colligendum est, exstitisse in aliquo codice scripturam οἱ οἱ ἀποκρινθέντες ἐναντίοι ὀρμήθησαν. — 13 omittit C in textu. ΤΩΙ Ambros. ὃ δ' L. ὃδ' C 2. man. GHMNO. ἀπο A. — 14 οἱ δ' L. οἷδ' CDGHMNO. ἐπαλλήλοισιν A. — 15 ῥα DGMN. προΐει δολιχόσκιον A. — 16 τυδεΐδου G. — 17 ὃ δ' L. ὃδ' CDMNO. — 19 μετὰ μάζιον HM. — 20 ἀπόρουσε: ἐπόρουσε N. — 21 περιβῆναι: περιμείναι L errore librarii. — 24 ὥς A. εἶη A. — 26 ἐταίροισι CGNO. ἐτάροισι HM.

A. c. 9 Δάρης, non Δαρής, Herodianus, conf. Eust. 515, 2. — 10 ἱρεὺς: φιλοῦται Schol. B. το δὲ ἱρεὺς φιλοῦται, ὡς ἐν τοῖς Ἀπίωνος κείμεναι καὶ Ἡροδώρου Eust. 515, 35. — 12 ὀρμηθήτην, conf. K 359 ὀρμήθησαν (ita AH et Schol. A τὸ ὀρμήθησαν ἰακῶς). P 530 ὀρμηθήτην (ita A). κ 214 ὀρμήθησαν (ita Q). sed N 496, 526, Ψ 817 in omnibus libris legitur ὀρμήθησαν.

Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον υἱὲ Δάρητος
τὸν μὲν ἀλευάμενον, τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχεσφι,
πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
30 χειρὸς ἐλοῦς· ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα·

Ἄρες Ἄρες βροτολογιέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἑάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
μάρνασθ', ὅπποτέροις πατήρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ;
νῦν δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλευόμεθα μῆνιν.

35 ὥς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα.
τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόνετι Σκαμάνδρῳ,
Τρῶας δ' ἐκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
ἡγεμόνων. πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
ἄρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρου·

40 πρῶτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
ῶμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.

[δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.]

Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μήνονος υἱὸν
Βύρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβύλακος εἰληλούθει.

45 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρὶ κλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
νύξ' ἵππων ἐπιβητόμενον κατὰ δεξιὸν ὦμον·

V. l. 27 τρῶες GL. δέ: δὴ G 2. man. εἶδον M. ἴδον O. — 28 τονδέ D. ὄχεσφι ACDGMN. — 29 ὀρίνθη M. αὐτὰρ M. — 30 ἐλοῦσα ἐπέσσι G. προσηύδα D. θοῦριον H. — 31 ἄρες bis D. ἄρες bis M. τειχεσιπλήτα A. τειχεσιπλήτα L. τειχεσιπλήτα M. τείχεσι πλήκτα D. γρ. τειχεσιβλήτα O.

— 32 οὐκ ἂν μὲν ^β δὴ ^α τρῶας ἑάσαιμεν L. τρῶας G. — 33 ὅπποτέροις D. ὀρέξει CM Vrat. a. 1. man. c. Schol. H 171. Eust. 519, 8. ὀρέξοι^η L. ὀρέξοι Eust. 519, 12. — 34 χαζώμεθα DG 1. man. — 35 ὥς A. — 36 τὸν μετέπειτα S. καμάνδρῳ C post ras. GL Mor. Barocc. Harl. — 37 τρῶας GL. ἔλεν M. — 38 πρῶτος: πρότερος H. δ' ἄναξ CGM. — 39 ἀλιζώνων DG 1. man. L. ὀδίων N. — 40 πῆξε M. — 41 μεσσηγύς DN. ἔλασσε HMO. ἔλασε E. ἤλασεν N. hic versus in Lips. margini est adscriptus. — 42 omitt. AC Townl. Eton, qui habet in margine. δούπησε EMO. — 43 ἐνήρατο C. μαίονος C. τέκτονος H ex corr. pro Μήνονος. — 44 ἐκ τ' ἄρνης G Mor. Cant. ἐξ ἄρνης Vrat. a. — 45 ἄρ GHMN. ἄρ A. δουρὶ, κλυτός A. δουρὶ^x κλυτός (sic) O. ἔγχεϊ χαλκῷ L. — 46 κατα A.

A. c. 31 Ἄρες: ἀρές Ixio. τειχεσιπλήτα: τειχεσιβλήτα Zenodotus, conf. Et. Mg. 756, 18. — 39 Ἀλιζώνων, vide ad B 856. Ὀδίων Herodianus παροξύτωνος. — 44 Τάρνης, ita Strabo IX, 413. Stephan. Byz. 102, 19. Schol. ABD.

- ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλε.
 τὸν μὲν ἄρ' Ἰδομενῆος ἐκύλευον θεράποντες·
 υἱὸν δὲ Στροφίοιο Καμάνδριον, αἷμονα θήρης,
 50 Ἀτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔτχει ὀξυόεντι,
 ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γάρ Ἀρτεμις αὐτῇ
 βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὖρεσιν ὕλη.
 ἀλλ' οὐ οἱ τότε γε χραῖμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,
 οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἦσιν τὸ πρὶν γε κέκαστο·
 55 ἀλλὰ μιν Ἀτρείδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μετάφρενον οὔτασε δουρί.
 [ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν]
 ἤριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, Τέκτονος υἱόν
 60 Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
 τεύχειν· ἔзоχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
 ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἷσας
 ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρῳεσσὶ γέγοντο
 οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἤδη.
 65 τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
 βεβλήκει γλουτὸν κάτα δεξιόν· ἦ δὲ διὰ πρὸ

V. l. 47 σκότος: μόρος MN Harl. εἶλε ACEGMN. — 48 ἄρ MN. ἄρ A. ἐκύλευον ἐσθλοὶ ἐταῖροι MNS (αἰσθλοὶ) Cant. — 49 καμάνδριον C post ras. GLS Mor. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. αἷμονα H. — 50 ὀξυόεντι S. — 51 ἄρτεμις ἐσθλή L. — 53 γε omitt. GLN. γε, χραῖμ' A. — 54 οὐδ' DH. ἦσι HN. αἰσι G. τοπρὶν HMNO. τοπρὶν G. *γε κέκαστο: vulgo γ' ἐκέκαστο. γ' omitt. GLM. — 55 δουρί, κλυτὸς A. δουρικλυτὸς CGHL MNO. δουρικλειτὸς D. — 56 πρόσθε Apollon. de Pron. 55 A. — 57 omitt. A in textu CDN 1. man. Lips. Townl. 1. man. στήθεσιν O. ἔλασεν MN. — 58 δὲ πρηνῆς: δ' ἐξ ὀχέων MS Harl. γρ. πρηνῆς S. γρ. δὲ πρηνῆς M. — 59 ἐνήρατο ACO. — 60 Ἀρμονίδου E. ἀρμονίδεω L. ἀρμονίδαο G. — 61 ἐφίλατο: φίλατο N. ἐφίλησε S. γρ. ἐφίλησε O. — 62 τεκτῆνατο C. εἷσας O. — 63 τρῳεσσὶ GL. — 64 οἱ τ' D: ceteri οἱ τ' cum Apoll. de Pron. 53 A; de Synt. 137, 26; 145, 22. ἐκ: ἐκ Apoll. de Pron. 53 A. ἤδη L. ἤδει CMN Harl. — 66 κάτα: libri κατὰ. ἦ δὲ C. διὰ πρὸ DEM Schol. O 127.

A. c. 53 χραῖμ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα: χραῖμεν θανάτοιο πέλωρα Zenodotus. — 56 ἔθεν Herodianus: ἔθεν Dion. Sidorius, conf. Schol. Γ 128, Ε 80. Et. Mg. 124, 17. H. T. 236. — 59 τέκτονος υἱὸν οἱ μὲν ἀκριβέστεροι ἐπιθετὸν φασι Eust. 521, 39. — 60 πάντα: πολλά altera Aristarchi. — 64 ἀθετεῖται Aristonicus. οἱ τ', non οἱ τ' scribendum esse docui H. U. 141. οἱ Herodianus cum Apollonio. ἤδη Aristarchus, non ἤδει. — 66 ἦ δὲ Aristarchus, non ἠδέ, conf. Herod. ad O 127.

ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή.
γνυῖ δ' ἔριπ' οἰμῶξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,
70 ὅς ῥα νόθος μὲν ἦν, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανῷ
ἴσα φίλοις τέκεσσι, χαριζομένη πόσει ψ.
τὸν μὲν Φυλείδης δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεί δουρί·
ἀντικρὺ δ' ἄν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
75 ἦριπε δ' ἐν κονίης, ψυχρὸν δ' ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσιν.

Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Ὑψήνορα δῖον,
υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
ἄρητῆρ ἐτέυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ,
τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
80 πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα μεταδρομάδην ἔλας ὦμον
φασγάνῳ αἶζας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

ὥς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕμνιν·
85 Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης ποτέροισι μετείη,
ἥε μετὰ Τρώεσσιν ὀμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικῶς
χειμάρρῳ, ὅς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐερμέναι ἰσχανόωσιν,
90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλψῶων ἐριθηλέων,

V. l. 68 ἀμφεκάλυψε AEGHMNO. — 69 πήδαιον ACDEGHLMNOS
Vrat. a. b. Mosc. 1. 3. Zonar. Lex. 381. ἄρ ADGHLMN. γὰρ Zonar. 381.
ἀντήνορος G. — 70 ῥὰ DGLMO. μὲν omitt. G. ἔτρεφε Townl. — 72
δουρί, κλυτὸς A: ceteri δουρικλυτός. — 73 ἡνίον N. χαλκῷ M et supra
δουρί. — 74 ἄν A. ἀνοδόντας DN. — 75 κονίη CEGMNOS: κονίης ADL.
κονίησι H ex corr. ἐν ἄλλῳ ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων A. ὁδοῦσι M. — 77 ῥὰ
DGLMN. καμάνδρου C post ras. GL Barocc. Mor. Vrat. b. — 78 ὥς A.
ἐτίετο DLM. — 79 ἄρ LM. ἄρ A. — 81 ἀποδέξελε M. — 83 ἔλαβε G:
ἔλλαχε Porphyrius ad Z 488. πορφύρεος λάβε θάνατος D. — 86 ὀμιλέει
EG Barocc. Vrat. a. ἦ: libri ἦ. — 87 ἀμπεδίων ACDGHLMN. — 88
χειμάρρῳ L. ἐκέδασε DGM. ἐκέδασσε HN. — 89 τε omitt. C. τι Et. Mg.
478, 42, quod postulat Naegelsbach. Anmerk. z. Ilias pg. 37. ἐερμέναι:
libri ἐεργμέναι. — 90 ἄρ H. ἀλψῶων H: ceteri ἀλῶων. ἐριθηλέων GL.

A. c. 69 Aristarchus Πήδαιον: alii Πηδαῖον. — 76 Εὐαίμονιδης et
79 Εὐαίμονος Ptolemaeus Ascalonita, conf. Eust. 524, 6. — 87 ἀμπε-
δίων, conf. Schol. e 329. — 89 ἀρίσταρχος ἐερμέναι Didymus, conf.
Schol. V.

- ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἑόντες.
 95 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
 θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 αἴψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐπιταίνεται καμπύλα τόξα,
 καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα τυχῶν κατὰ δεξιὸν ὤμων,
 θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔπτато πικρὸς οἰστός·
 100 ἀντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ.
 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 ὄρνυθε Τρῶες μεγάρθυμοι, κέντορες ἵππων·
 βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι
 δῆθ' ἀνσχέσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἔτεόν με
 105 ὤρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασεν,
 ἀλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Θένελον προσέφη, Καπανήιον υἱόν·
 ὄρσο πέπον Καπανηιάδῃ, καταβήσεο δίφρου,
 110 ὄφρα μοι ἔξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν οἰστόν.
 ὡς ἄρ' ἔφη, Θένελος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμάζε,
 παρ δὲ στὰς βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυς ὤμου·
 αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
 δῆ τότε ἔπειτ' ἠράτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·

V. l. 91 ἐπιβρίσει CDE ter LM Vrat. A. — 93 ὑπο A. πυκινὰ S. — 94 τρώων GL. — 96 ἀμπεδίον ACDGHLMO Apoll. Lex. 63, 12. ἀνπεδίον Townl. ἀν πεδίον E. — 97 τυδεΐδew Vrat. b. — 98 τυχὸν N. κατὰ A. — 99 διὰ CDGL. δέπτато D. — 101 ἐπὶ D. — 102 τρῶες GL. — 103 οὐδέ ἔ φημι ACDEGHLMO. — 104 δηθὰ ἀνασχέσθαι E 528, 5 NOS Cant. δηθ' ἀνασχέσθαι C (δηθ') LM Lips. Mor. δηθὰ ἀνασχέσθαι G. γράφεται οὐδέ ἔ φημι δηθ' ἀνασχέσθαι Eust. 528, 6. — 106 ὡς A. ὡς φάτ' D. ὡς φάτ' ἐπευχόμενος E 528, 18 M Vrat. b. Harl. — 107 πρόσθεν ἵπποις G. — 108 καπανήιος G. — 109 ὄρσο S Cant. Vrat. A. ὄρσο NO Vrat. a. c. Mosc. 3. καπανηιάδῃ L. καταβήσατο GN. — 110 ὄφρα μοι CDLO. ἐρύσσης N. ἐρρύσσης O. — 111 ὡς A. ἄρ DGM. ἄλτο C. χαμάζε CGLMN. — 112 παρ CDG. ὤμων N. — 113 ἀνηκόντιζε διὰ: ἀνηκόντιζεν ἀπὸ Eust. 680, 24. διὰ L.

A. c. 104 ἀρίσταρχος δηθ' ἀνσχέσθαι Didymus, conf. H. T. 394. ἀρίσταρχος βέλος Didymus. de alia scriptura nihil est traditum.

- 115 κλυθί μευ αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
 εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστη
 δηῖω ἐν πολέμῳ. νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι Ἀθήνη·
 δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ἐλεῖν καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,
 ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται, οὐδὲ μέ φησι
 120 δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.
 ὥς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
 γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρά, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
 ἄγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 θαρσῶν νῦν Διόμηδες ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·
 125 ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώιον ἦκα
 ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε κακέσπαλος ἵπποτα Τυδεύς·
 ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἅπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,
 ὄφρ' εὖ γιγνώσκῃς ἡμὲν θεὸν ἠδὲ καὶ ἄνδρα.
 τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

V. l. 115 κλυθί μοι ACDGHL. μευ NO Cant. Harl. μου M. — 117 αὐτ' ἐμὲ ADGN: αὐτέ με CE bis HLMOS Cant. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. Cram. An. Ox. II, 421, 27. φίλαι AN: φίλαι E bis S Cant. Townl. Mosc. 1. Et. Mg. 793, 33. Zonar. Lex. 1812. φίλε D. φίλε' CGHLMO Mosc. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. γρ. φίλαι ἀθήνη O. νῦν αὖ με φίλαι Ἀθήνη, οὕτω γάρ τινες γράφουσι τῶν ἀκριβεστέρων Eust. 1269, 10. conf. K 280. — 118 δὸς δέ τε μ' vel τέ μ' libri mei. τὸν δέ τ' ἄνδρα Schol. O 119. δὸς δέ τ' ἐμ' Apollon. de Synt. 243, 7; 244, 20. — 119 οὐδέ με φησι ACDGL (φησὶν) MNO. οὐ ἐμὲ φησι Townl. — 121 ὥς A. — 124 ἐπὶ A. τρώεσσι GL. — 125 στήθεσι O. — 126 κακέσπαλος D 1. man. κακκεσπάλος M. — 128 γιγνώσκῃς N 1. man. O 2. man. γινώσκῃς EMN 2. man. O 1. man. Lucianus XII, 7. Et. Mg.

722, 19. Plato Aleib. II, 150 D. γινώσκῃς H. γινώσκεις L. γινώσκεις ACDG Mosc. 3. Maxim. Tyr. Diss. XIV, 5. Zonar. Lex. 1661. conf. Schol. E 451. — 129 τῷ ACDGHLMNO.

A. c. 115 κλυθί μοι (conf. H. S. 162) non solum hoc loco, sed etiam K 278, β 262, δ 762, ζ 239, 324 in libris optimis scribitur, socordia librariorum, qui ceteris locis (A 37, 451, Γ 97, 304, 456, H 67, 348, 368, Θ 5, 497, K 284, T 101, β 25, 161, 229, ρ 370, 468, c 43, υ 292, φ 68, 275, ω 443, 445) genitivum Homero usitatum non immutaverunt at poetae Homero recentiores dativo utebantur, ut Theognis 4 cū δέ μοι κλυθί. 13 εὐχομένῳ μοι κλυθί. Solon 13, 2 κλυτέ μοι εὐχομένῳ. — 117 φίλαι scribendum est, non φίλαι vel φίλε', est enim imperativus aoristi ab indicativo ἐπιλάμην, qui legitur E 61, ut πείρησαι A 302, θ 145, φράσαι A 83, ἄλεια X 285, κατάλεξαι τ 44. — 118 δὸς δέ τέ μ': οὕτως ἐν τισιν ἡρωιδανός ἡ δὲ γραφή τὸν δέ τέ μ' ἄνδρα Schol. A. — 122 ὁ ἀκτερίσκος, ὅτι ἐντεῖθεν μετενέγκεται εἰς τὸν ἐπὶ Πατρόκλῳ ἄρῳνα Aristonicus, conf. Schol. N 61. — 128 optativum γιγνώσκῃς agnoscit Schol. BL. ἠδὲ καὶ ἄνδρα: ἠδ' ἀνθρωπον Zenodotus.

- 130 μὴ τι κύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃ· ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς· ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τυδείδης δ' ἔξαυτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·
- 135 καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι,
δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
ὄν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἶεσσι
χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον οὐδὲ δαμάσσει·
τοῦ μὲν τε θένος ὤρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
- 140 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύνεται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται·
αἱ μὲν τ' ἀγχιτῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
αὐτὰρ δ' ἐμμεμαῶς βαθείης ἐξάλλεται αὐλῆς·
ὥς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.
ἔνθ' ἔλεν Ἀκτύνοον καὶ Ὑπεύρονα, ποιμένα λαῶν,
- 145 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρί,
τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὦμον
πλήξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν ἡδ' ἀπὸ νώτου.
τοὺς μὲν ἕας, ὁ δ' Ἀβαντα μετώχετο καὶ Πολύιδον,

V. l. 130 μὴ τι κύ γ': μὴ κύγε NS Cant. μὴ κύπερ M. — 131 αὐτὰρ M. εἴ κε: εἰ καὶ D. — 132 τήν γ': τήνδ' M. — 133 ἦ Athenaens X. 458. ἄρ DGLMN. ἄρ A. ὥς A. — 134-ἔξ αὐτις L. ἔξαυτις C. — 135 καίπερ πρὶν G. τρώεσσι DL. — 136 ἔλε C 1. man. GN. εἶλεν M. ὥς τε D. — 137 ὄν ῥά DE. οἶεσσι ACDEGMNO. — 138 κραύσει CEO Enst. 1063, 30; 1314, 9. Steph. Byz. 146, 9. ὑπεράλμενον A. ὑπὲρ ἄλμενον Cram. An. Par. III, 152, 27. δαμάσσει CE Townl. δαμάσει Vrat. A. — 140 κατὰ AD 1. man. — 141 omitt. M. ἀγχιτῖναι D: ἀγχιτῖναι ACGHL Vrat. c. Schol. B 474, Θ 131. Apoll. Lex. 5, 19. ἀγχιτῖναι N. ἀγχιτῖναι O Apoll. de Pron. 108 C. ἀγχιτῖναι E 530, 46; 531, 42. γράφεται δὲ διὰ τοῦ ἥ ἢ προπαρὰ λήγουσα τοῦ ἀγχιτῖναι Eust. 531, 46. ἀλλήλοισι DH Vrat. c. Mosc. 1. 2. Schol. Φ 6. ἀλλήλοισι G. — 142 δ ACDG HLMNO. βαθείης CDG. ἐξάλλεται L. — 143 ὥς A. τρώεσσι L. — 144 Ὑπεύρονα: ὑπήρονα L. ὑπήνορα MN. — 145 ὑπὲρ A. — 146 τὸν ἄλλον Vrat. b. et γρ. ἕτερον. κληῖδα DGMN. — 147 νώτων L. ex corr. — 148 δ δ' D. δδ' CGLNO. πολύιδον ACDHLMN 2. man. O 1. man. πολυείδον

A. c. 132 τήν γ' οὐτάμεν et τήν οὐτάμεν Aristarchus, διχῶς: τήν γ' οὐτάσαι Zenodotus. — 136 πολεμαῖος ὁ τοῦ ὀροάνδου ἐν τῷ περὶ τῆς ὀπλοποιίας διὰ τοῦ χ προφέρεται ἔχεν μένος Didymus. — 138 Ptolemaeus et Herodianus ὑπεράλμενον: ὑπὲρ ἄλμενον Dionysius. — 141 ἀγχιτῖναι, conf. P 361, χ 118, ω 181, 449. — 142 Apollonius ἐξάλλεται: alii ἐξ ἄλλεται. — 146 τὸν δ' ἕτερον: τοῦ δ' ἑτέρου Zenodotus. — 148 Πολύιδον Apollonius Archibii, conf. Cram. An. Par. IV, 188, 25 et N 663.

- υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 150 τοῖς οὐκ ἔρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους,
 ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριζε.
 βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε, Φαίνοπος υἱέ,
 ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γήραϊ λυγρῷ,
 υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 155 ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐνάριζε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν
 ἀμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κήδεα λυγρὰ
 λείπ', ἐπεὶ οὐ ζῶοντε μάχης ἐκ νοστήσαντε
 δέξατο· χηρωσταὶ δὲ διὰ κτήσιν दाτέοντο.
 ἔνθ' υἱὰς Πριάμοιο δύω λάβε Δαρδανίδαο,
 160 εἶν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, Ἐχέμονά τε Χρομίον τε.
 ὡς δὲ λέων ἐν βουcὶ θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξη
 πόρτιος ἢ βοός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱὸς
 βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐκύλα·
 165 ἵππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν.
 τὸν δ' ἴδεν Αἰνεΐας ἀλαπάζοντα κτίχας ἀνδρῶν,

GN 1. man. O 2. man. S Et. Mg. 681, 22. ὁ δὲ Πολύιδος διαφορῶνται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐν τε διχρόνῳ καὶ διὰ διφθόγγου δὲ ἔχων τὴν παραλήγουσαν Eust. 533, 6. conf. N 663, 666.

V. L. 149 Εὐρυδάμαντος· εὐρυμέδοντος M. ὄνειροπόλοιο A. — 150 τοῖς· οἷς E bis. κρίνατ' H. — 151 ἀλλὰ σφεας LMNO. καὶ γὰρ σφεας E 532, 38. ἐξενάριζε ACGHMNO. ἐξενάρησεν D. — 152 Ξάνθον τε AD. θέωνά τε N. φῖνοπος M. — 153 ὁ C. δὲ, τείρετο CL. δὲ τείρετο A Vrat. a. c. A. ὁ δ' ἐτείρετο D. ὅδ' ἐτείρετο GMNO. ὁ δ' ἐτείρετο ES. ὅδ' ἐτείρατο H. — 154 τέκετ'· τέκεν H. υἱὸν δ' οὐκέτ' ἄλλον L. — 155 ἐνάριζε D 1. man. MNOS Cant. Vrat. a. b. A. Mose. 1. 3. — 156 ἀμφοτέρω H. ἀμφοτέρων LMN Cant. Vrat. b. πατρὶ μὲν γε γόον G. κήδεϊ A. — 157 ἐκνοστήσαντε ACDEGHLMNO. — 158 δια, κτήσιν S. δια CDGL. — 159 υἱας libri mei cum Townl. Vrat. b. c. A. Mose. 1. alii υἱούc. δύο GH. — 160 ἐχέμονά DGH. ἐχάιμονά LN. χρομίον CDGHLMNO. — 161 θορῶν C. ἄξει CEN Rhet. Gr. III, 107, 3. ἄξη¹ L. ἄξη ADGHMO Barocc. Townl. Lips. 1. man. Vrat. A. Mose. 1. — 162 κάτα βοσκομενάων ADLO Et. Mg. 123, 37; 342, 11. Et. Gud. 189, 40; κατὰ Cram. Epim. 154, 17; καταβοσκομενάων CEGHMN. — 163 ὡς AD. — 166 omitt. O in textu.

A. c. 156 ἀμφοτέρω· ἀμφοτέρων Zenodotus. — 158 दाτέοντα Heraclides, conf. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. — 160 ἐόντας· ἐόντε Aristophanes? cf. Schol. A 103. dualem defendit Ahrens. de hiat. Hom. legit. quibusdam generibus pg. 20. — 161 ἄξη postulat G. Hermann. Opusc. II, 46. — 162 πόρτιος· βουκόλου Zenodotus. κάτα βοσκομενάων, conf. Δ 230, E 332, 763, Π 96, P 207, C 492, Y 221, 329, Ω 705, α 247, ε 335, λ 201, ν 377, π 424, τ 48, φ 346, ψ 290.

- βῆ δ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἷδν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 170 στή δὲ πρόσθ' αὐτοῖο ἔπος τέ μιν ἀντίον ἦδα·
 Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες διστοὶ
 καὶ κλέος, ὦ οὐ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ;
 οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων.
 ἀλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 175 ὅς τις ὅδε κρατέει καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
 Τρῶας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν·
 εἰ μὴ τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσι,
 ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 180 Αἰνεΐα, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
 Τυδείδῃ μιν ἐγὼ γε δαΐφρωνι πάντα εἰσκω,
 ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδι τε τρυφαλείῃ,
 ἵππους τ' εἰσπορών· κάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
 εἰ δ' ὁ γ' ἀνὴρ, ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 185 οὐχ ὁ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄρχι
 ἔστηκ' ἀθανάτων νεφέλῃ εἰλυμένος ὦμος,
 ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
 δεξιὸν ἀντικρὺ διὰ θώρηκος τυάλοιο·
 190 καὶ μιν ἐγὼ γ' ἐφάμην Ἀἰδωνῇ προΐαψειν,
 ἔμπης δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.

V. L. 169 εὔρε δὲ MO. — 170 ἦδα D. — 171 ἰδὲ: ἦδὲ CG. — 172
 ψ δὴ οὐτις τοι ἔριζεται G omisso ἐνθάδε γ'. οὐ τίς τοι: libri οὐτις τοι.
 — 174 ἔφες: ἄφες GL. — 175 ὅδε: ὠδε LN. ἔοργε ACDGHLMN. —
 176 τρῶας GL. πολλῶν τε O. — 177 τρώεσσι GL. τρώεσσι MO. — 178
 ἱερῶν G. ἐπὶ μῆνις E 535, 45 HM. ἐπὶ μῆνις AL Lips. ἐπιμήνις CDE
 564, 16 GNO. — 180 τρώων G. — 181 μιν: μὲν GO sup. — 182 γινώ-
 σκων CLM 2. man. N 2. man. Schol. E 183: γινώσκων ADEGHM 1. man.
 N 1. man O Lips. Schol. Γ 166. — 183 ἵππους δ' M. ἐστι C. — 184 ὁδ'
 ἀνὴρ Cant. ὃν φημι CDGH. ὁ φημι L. δαΐφρονος S. — 185 ὁ γ': ὁδ' E.
 ἀνευ G. — 187 κιχήμενός S. — 188 γάρ ὅ οἱ D. — 189 δια C. — 190
 ἔγωγε φάμην O. — 191 ἐδάμασα M. νύ τίς ἐστι EGLMN. νύ τίς ἐστι
 DO. νύ τοι ἐστι C.

A. c. 178 ἐπὶ μῆνις Aristarchus, κατὰ παρολκὴν τῆς ἐπὶ, conf. H.
 U. 261 sqq. — 181 μιν et μὲν Aristarchus, διχῶς. — 183 ἀθετεῖται
 Aristonicus. — 187 Ζηνόδοτος ἠθέτηκεν Aristonicus.

- ἵπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην·
 ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 195 πέπτανται· παρὰ δέ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι
 ἑστᾶσι κρὶ λευκὸν ἑρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
 ἦ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 ἐρχομένων ἐπέτελλε δόμοις ἐνὶ ποιητοῖσιν·
 ἵπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 200 ἀρχεύειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας·
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
 ἵππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς,
 ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδην.
 ὥς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα
 205 τόξοισιν πῖσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἐμελλον ὀνήσειν.
 ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρεΐδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροιν
 ἀτρεκέες αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μάλλον.
 τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 210 ἤματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
 ἤγεόμην Τρώεσσι φέρων χάριν Ἑκτορι δίω.
 εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
 πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὕπερεφες μέγα δῶμα,
 αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 215 εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην

V. l. 193 μεγάροισι H. — 195 παρὰ AD. — 196 ἱστᾶσι L. — 198 ἐνὶ CDGHLMN: εὖ Vrat. a. ποιητοῖσι D. — 199 ἵπποισι DGNO. με κέλευε D. μ' ἐκέλευε O. τ' ἐκέλευε H. ἐμμεμαῶτα Mor. Vrat. c. — 200 τρώεσσι GL. — 201 ἐγὼγε G. πιθόμην M. ἦτ' D. γρ. εἴτ' ἂν O. πολὺ κέρδιον O 1. man. — 203 εἰλομένων EGLM. ἄδην D 1. man. E bis Cram. An. Par. III, 327, 11. ceteri ἄδην. — 204 ὥς A. ἀτὰρ DO. αὐτὰρ δ L. ἐπὶλιον A. ἐς omitt. G. εἰς CMNO. ἡλήλουθα O. hunc versum omitt. H in textu. — 205 τόξοισι DEGMNO Lips. ἀρ DGM. ἀρ A. ἐμελλον CGHLMN: ἐμελλεν ADEO. — 206 ἐφῆκα A. — 207 τέ καὶ CMO. ἀμφοτέροιν||ῖν O post ras. — 208 ἔσσευα G. — 209 τῷ ACGLMN. τῷ DH. ῥά DMNO. — 210 ὅτε τ' C. ὅτε γ' G. — 211 τρώεσσι GL. — 212 ὀφθαλμοῖσι ACDEGMNO. — 213 ὕπερεφες ACEH Mor. ὕπερεφες GL post ras. M Barocc. ὕπερεφες DNO Lips. Vrat. b. c. — 214 ἐμοῖο N post ras. S. τάμῃ Vrat. a. — 215 ἂν μὴ G.

A. c. 194 Ζηνόδοτος μετέθηκεν (ἠθέτηκεν?) Aristonicus. — 203 ἀρίσταρχος ἄδην, ἄλλοι δὲ ἄδδην διὰ β' δδ Didymus. Nicias ἄδδην, conf. H. T. 179. — 205 ἐμελλον: ἐμελλεν, conf. H. T. 383. — 211 τινὲς μεταγράφουσι „Τρώεσσι φέρων χάριν ἵπποδάμοισιν“ Aristonicus.

- χερσὶ διακλάσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
 τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας, Τρώων ἀγός, ἀντίον ἦδ' α·
 μὴ δὴ οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσεται ἄλλως,
 πρὶν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 220 ἀντιβῆν ἑλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι.
 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσο, ὄφρα ἴδῃαι,
 οἷοι Τρώιοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 τῷ καὶ νῶι πόλιν δὲ καύσετον, εἴ περ ἂν αὐτε
 225 Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
 ἀλλ' ἄγε νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
 ἢ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγαθὸς υἱός·
 230 Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῷ ἵππῳ·
 μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἄρμα
 οἴσετον, εἴ περ ἂν αὐτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
 μὴ τῷ μὲν δέισαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
 ἐκφερέμεν πολέμοιο τεδὸν φθόγγον ποθέοντε,
 235 νῶι δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱός
 αὐτῷ τε κτείνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ σὺ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῷ ἵππῳ,

V. L. 216 διακλάσας CDEGHO. διακλάσας A. ὀπῆδεῖ Apoll. Lex. 35, 19. — 217 τρώων CGL. — 218 *μὴ δὴ: libri μὴ δ'. παρέλκει δὲ ὁ πρῶτος δὲ σύνδεσμος καὶ κεῖται ἀντὶ τοῦ δὴ Eust. 541, 9. — 219 νῶ: νῶ Apoll. Lex. 117, 14. τῷ ἀνδρὶ D. ἵπποισι DHMNO Lips. ὄχεσφι ACDHN Apoll. Lex. 117, 14. — 220 σὺνέντεσι A. πειραθῆναι M. — 221 ἐπιβήσαιο N. — 222 τρώιοι G. — 223 διώκειν Plato Laches 191 B. φέβεσθαι G. — 224 τῷ καὶ LO. τῷ et τῷ A eadem manu. πόλιν δὲ AD. εἴπερ: εἶκεν Vrat. a. — 225 ὀρέξει EO. — 226 ἀλλὰ γε D. ἄλλα γε M. νῶν: δὴ MN Harl. — 227 ἀποβήσομαι ADGHLMN O. 2. man. conf. Eust. ἀπο
 542, 16. ἐπιβήσομαι S. ἐπιβήσομαι CO 1. man. Cant. Vrat. c. Mosc. 1. 3. — 228 τόνδε: τόνγε E 542, 18 N. μελήσουσι CDELMNO Lips. δ' ἐμοὶ ACHMNO: δέ μοι DEGLS Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. — 231 εἰωθότε L. — 233 οὐδὲ θέλητον DN. — 234 ποθέοντες DE 557, 31 L. — 236 κτείνει G. ἐλάσῃ DEL. ἐλάσοι G. — 237 ἀλλ' αὐτὸς σὺ γ' C. ἐλαυνέ τε M. ἐλαυνέ θ' ἄρματα O.

A. c. 218 μὴ δὴ οὕτως conf. H. U. 281. — 219 νῶ: alii νῶ conf. H. U. 190. — 227 οὕτως ἀρίσταρχος ἀποβήσομαι διὰ τοῦ α Didymus. Zenodotus ἐπιβήσομαι. — 231 οὕτως εἰωθότι καὶ Ἀρίσταρχος καὶ σχεδὸν ἅπαντες Didymus. altera lectio erat εἰωθότε.

τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξεί δουρί.

ὥς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,
240 ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὤκέας ἵππους.
τοὺς δὲ ἶδε Θένελος, Καπανήιος ἀγλαὸς υἱός,
αἴψα δὲ Τυδείδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
ἄνδρ' ὁρώω κρατερῷ ἐπὶ κοῖ μεμαῶτε μάχεσθαι,
245 ἱν' ἀπέλεθρον ἔχοντε· ὃ μὲν τόξων εὖ εἰδώς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι·
Αἰνείας δ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίαιο
εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.
ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μὴ δέ μοι οὕτω

250 θῦνε διὰ προμάχων, μὴ πως φίλον ἦτορ ὀλέσῃ.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
μὴ τι φόβον δ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἶω·
οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι
οὐδὲ καταπτύσσειν· ἔτι μοι μένος ἐμπεδόν ἐστιν·
255 ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτως
ἀντίον εἴμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.

V. l. 238 τόνδε δ': τόνδ' EN. ἐγὼ E 542, 19. — 239 φωνήσαντε GL Mosc. 1. βάντε GL Mosc. 1., quod non displicet, conf. 234, 245. — 240 ἐμμεμαῶτες E 543, 30 HM. — 241 τοῦδε G. — 242 αἴψ' ἐπὶ τυδείδην L. προσηύδα D. — 245 ἔχοντε GMN Harl. Mosc. 1. Vrat. b. Lesb. bonax περὶ σχημάτων pg. 186. ἔχοντες Et. Gud. 278, 49. ceteri ἔχοντας. δ CDM. — 246 δ' omitt. N. — 247 θ' υἱὸς C. μεγαλήτορος A sup. DHS Schol. T 291. Rhet. Gr. III, 154, 7: μὲν ἀμύμονος AGLMNO Lips. Townl. Barocc. Vrat. a. A. conf. E 468, Y 208. — 248 abest a Vrat. a. δέ οἱ ἔστ' ACDEHLM. — 249 ἀλλὰ γε M. μὴ δέ ACDGLMN. μοι: μὲν G. οὕτω ACDE bis GHLMNO. — 250 θῦναι G. δια A. ὀλέσῃ EM. — 251 ἄρ DGMN. ἄρ A. ἄρα H. — 252 φόβον μ' L. οὐδέ σε CDHLMNO. οὐδέ σε A. οὐδέ με S Cant. ceteri οὐδέ σε, conf. 284. οὐδ' ἐμὲ Pseudoplut. 138, 21. οἶω CDGMO. — 253 γάρ μοι A. ἐμοὶ S Cant. Mosc. 1. γάρ μοι ceteri eum Apoll. Lex. 54, 17. Schol. Pind. Pyth. VIII, 53. — 254 ἔστι DMNO. — 255 ἐπιβαινέμεν: ἐπιβήμεναι EM, conf. Schol. Soph. Trach. 7. αὐτως AEGHLMNO. οὕτω Lips. Townl. — 256 ἀντίος S Cant. μ' οὐκ: δ' οὐκ S. ἔῃ DGHMNO Aristonicus ad N 515. ἔῃ CL: ἔα AE Et. Mg. 637, 31. Draco de Metr. 71, 16.

A. c. 238 τόνδε δ' Herodianus ad Ω 17. — 245 ἔχοντε probat Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 20. de duali in hac sede vocabulo praeposita, quod a vocali incipit, conf. E 12, Θ 378, Θ 361, Λ 103, Ρ 103, ε 477. — 247 μεγαλήτορος scripsi, ut E 468, Y 208. — 249 ἐφ' ἵππων Aristarchus. an alii ἐφ' ἵππους? — 249, 250 δοκεῖ Ζηνόδοτος τοῦτον καὶ τὸν ἐξῆς ἠθετηκέναι Aristonicus. — 252 οὐδέ σε Ptolem. Ascalonita: οὐδέ σε Herodianus. — 256 ἔῃ: ἔα Herodianus.

- τούτω δ' οὐ πάλιν αὐτίς ἀποίκετον ὠκέες ἵπποι
 ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἕτερός γε φύγηιν.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, εὐ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆιν.
 260 αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
 ἀμφοτέρω κτεῖναι, εὐ δὲ τοῦδε μὲν ὠκέας ἵππους
 αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τεῖνας.
 Αἰνεῖαο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐυκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 265 τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἥς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς
 δῶχ' υἱος ποινήν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 ἵππων, ὅσσοι ἕασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡελίον τε.
 τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀρχιχῆς,
 λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους.
 270 τῶν οἱ ἔξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροις γενέθλη.
 τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
 τῶ δὲ δύ' Αἰνεΐα δῶκεν, μῆτῳρε φόβοιο.
 εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν.
 ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 275 τῶ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.

V. l. 257 τούτων M. πάλιν αὐτως D. ὠκέας ἵππους^{οι}-C. — 258 εἰ
 τοῦν CEGLM Eust. 1174, 2. φύγησι M. — 259 ἐνὶ AD. — 260 ὀρέξοι L.
 — 261 τοῦδε A: ceteri τοῦδε. — 262 ἐξάντυγος AD. — 263 ἐπαῖξαι
 ACDEGHMNO. ἐπαῖξαι LS. καλλιτρίχας S et in marg. μεμνημένος. —
 κδ'
 264 ἐξελάσαι A. τρώων GL. μετεὐκνήμιδας A. εὐκνήμιδας CDGHLN. —
 265 τρωί L. — 267 ὅσοι C. ἡῶ G. — 268 ἔκλεψε H. — 269 θήλεας
 ACDEHM: θηλέας GLNO Vrat. A. ὑποσχῶν θήλεας ἵππους γράφουσιν
 τινες „ὑποσχῶν θηλέας ἵππους ἀντὶ τοῦ θηλείας παροξυτόνως, καὶ οὐ
 προπαροξυτόνως θήλεας“ Eust. 558, 19. — 270 τῶν οἱ D. τῶν, οἱ M.
 ἐνὶ A. ἐνὶμεγάροισι H. γενέθλη ADEGHMO Cant. Barocc. Vrat. a:
 γενέθλη C Lips. Vrat. c. A. γενέθλη^{ης} N. γενέθλαι L. — 271 τοὺς: τῶν M.
 — 272 δῶκε CDEGHMNO. μῆτῳρε ACDEGHLMNO et Heynii omnes.
 μῆτῳρι S. conf. Θ 108. — 273 ἀραίμεθα M. κε κλέος AHLO: κεν
 CDGMNS Cant. Barocc. Lips. Vrat. a. b. c. Townl. Mosc. 1. 3. ἂν E.
 conf. c 255, τ 128. — 274 ὣς A.

A. c. 258 οὕτως εἰ τοῦν διὰ τοῦ γ, εἰ δὲ ἕτερος αὐτὸν φύγη Schol.
 A. εἰ τοῦν tuetur G. Hermann. Opusc. IV, 99. — 263 Αἰνεΐαο: Αἰνεΐω
 Zenodotus, non Αἰνεΐω, conf. ad 323. — 269 Ptolemaeus cum Aristarcho
 θήλεας: θηλέας Hellanicus. — 272 οὕτως ἀρίσταρχος μῆτῳρε δυϊκῶς,
 ἐπὶ γὰρ τῶν ἵππων Didymus. — 273 γε λάβοιμεν Bekk. cum J. H.
 Vossio. de εἰ κεν cum optativo conf. Θ 196 εἰ τούτω κε λάβοιμεν,
 ἐελποίμην κέν Ἀχαιοὺς αὐτονοχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν et A 60, B 123, 597,
 H 387, I 141, T 322, Ψ 346.

- τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱέ·
ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὤκν' δαμάσκατο, πικρὸς οἰστός·
νῦν αὖτ' ἐγχείη πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι.
- 280 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διὰ πρό
αἰχμῇ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄυσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
- 285 δηρὸν ἔτ' ἀνσχίσεσθαι· ἔμοι δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
ἡμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶί γ' οἶω
πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
αἵματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστὴν·
- 290 ὣς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
ῥίνα παρ' ὀφθαλμόν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
αἰχμῇ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
- 295 αἰόλα, παμφανώνοντα, παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι

V. l. 276 τὸν: τῶν N. τῷ Mose. 1. — 277 καρτερόθυμε A. —

278 ἦ D. — 279 τύχωμι A: ceteri τύχοιμι cum Et. Mg. 608, 52. Thom. Mag. s. v. νῦν. Drac. de Metr. 151, 5. — 280 ἦ ῥα CDGHLMN. προΐη Vrat. a. δολιχόσκιον A. — 281 διὰ πρό MO: ceteri διαπρό. — 282 πεπταμένη θώρακι G. — 283 ἐπὶ D. — 285 ἀνσχίσεσθαι D. ἀνασχίσεσθαι L. — 288 πρίν γ': πρίν L. ἀποπαύσεσθαι DN: ἀποπαύσασθαι CGHLMOS Cant. Barocc. Lips. Vrat. b. c. A. Mose. 1. 3. ἀποπαύσασθαι A. ἀναπαύσασθαι Townl. πρίν ἢ L. conf. X 266. — 289 ἄρηα κατὰ λαύρινον H. — 290 ὣς A. προέηκε A. — 292 πρύμνην L. — 293 ἐξεχύθη CDEGLNO Vrat. a. A. Lucianus 60, 27. ἐξεχύθη Vrat. b. ἐξελύθη AHM Mor. Barocc. Cant. Vrat. c. Apoll. Lex. 15, 12. Schol. O 451. ἐξελύθη Harl. ἐξελάθη S. ἐξέκυτο Lips. Townl. ἐξεχύθη Mose. 1. ed. Romana. — 295 παμφανώνοντα G. παρέτρεσαν CDEGL. παρέτρεσεν H.

A. c. 279 τύχωμι, conf. H. U. 250. — 281 τῆς δέ: ἦ δέ? conf. E 66, H 260, Y 276. — 283 ἐπὶ: οὐκ ἀναστρεπτόν τὴν πρόθεσιν Herodianus. — 288 γ' bis positum delevit Bekkerus, conf. E 258, 827, Π 30, X 266. — 289 ταλαύρινον Trypho assentiente Herodiano: ταλαύρινον Aristarchus cum Aristophane. — 293 Aristarchus ἐξελύθη, quod explicant τῆς ὁρμῆς ἐπαύκατο: ἐξεχύθη Zenodotus.

ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνείας δ' ἀπόρουσε cὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
δείκας μὴ πως οἱ ἐρυσαίετο νεκρὸν Ἀχαιοί.

300 ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε λέων ὥς ἀλκί πεποιθὺς,
πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντος' εἰσὴν
τὸν κτάμεναι μεμαῶς, ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
εμερδαλέα ἰάχων. ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὁ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς'. ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

305 τῷ βάλεν Αἰνείας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
ἰσχίῳ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
ὥς δ' ἀπὸ ρινὸν τρηχὺς λίθος. αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωε
ἔστη γνῦξ ἐριπῶν καὶ ἐρείετο χειρὶ παχείῃ

310 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὅσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυψε.

καὶ νῦ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,

εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίχῃ τέκε βουκολέοντι·

ἀμφὶ δ' ἔδον φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκῷ,

315 πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαινοῦ πτύγμα κάλυπεν,
ἔρκος ἔμεν βελέων, μὴ τις Δαναῶν ταχυπύλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.

ἣ μὲν ἔδον φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·

V. L. 297 ἀπόρουσε ACDGMOS 1. man. Cant. Harl. Lips. Vrat. b.

Α. Mosc. 1. ἐπόρουσε LS 2. man. ἐπώρουσε N. ἀπορουσε H. — 298 libri μήπως οἱ: G μὴ πως οἱ bene, conf. H. U. 144. — 299 ἄρ GLMN. ἄρ Α. ὥς D. — 300 προς δέ οἱ N. πάντοσε ἰσὴν LMNOS Townl. — 301 τοῦ γ': τοῦδ' Mosc. 1. ἀντίος ACGLMNO Harl. Vrat. c. Α. Mosc. 3. ἀντίον DEHS. ἔλθῃ N Vrat. A. — 302 δ δὲ CD. — 303 δύο ἄνδρε D. — 304 οἷοι: τῶν οἱ Pseudoplut. 115, 49. δ O. πάλε N. — 305 ἐνθά τε ACDHMNO. ἐνθα γε G Mosc. 1. — 306 ἰσχίῳ: ἰνίῳ Cram. An. Ox. II, 372, 28. δέ τε μιν ACL. καλέουσι ACDEGHMNO. — 307 τένοντε omnes. — 308 ἀπο H. — 310 ἀμφὶ δέ οἱ ὅσσε E. ἐκάλυψε ACEGHMNO. — 312 ἄρ DGMNO. ἄρ Α. — 314 δ' ἔδον CDHMNO: δὲ δν EGLS Cant. δὲ δν Α. δ' δν Vrat. b. — 315 *πτύγμα κάλυπεν: libri πτύγμ' (Α πτύγ' μ') ἐκάλυπεν. — 317 ἐνὶ AD. στήθεσι E. στήθεσσι N. ἐκ θυμὸν, non ἀπὸ, libri mei cum Cant. Barocc. Vrat. a. Mosc. 1. ἔλθῃ N. — 318 ὑπεξέφερε DLMNO Lips. πολέμοιο N Harl.

A. c. 302 Aristarchus ἰάχων: ἰαχῶν Tyrannio. — 308 Herodianus ἀπὸ: ἀπο Ptolemaeus. — 310 ὁ ἀστερίσκος, ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐπὶ Ἑκτορος λέγεται (A 356) Aristonicus.

- οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάνων
 320 τάνων, ὥς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 ἄλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἰς ἡρύκακε μῦνυχας ἵππους
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τεΐνας.
 Αἰνεΐας δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 325 δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
 τίεν ὀμηλικῆς, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἤδη,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν. αὐτὰρ ὃ γ' ἥρωε
 ὦν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία κυγαλόεντα,
 αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 330 ἐμμεμαῶς· ὃ δὲ Κύπριν ἐπύχετο νηλεὶ χαλκῷ,
 γιγνώσκων ὃ τ' ἀναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεῶν
 τάνων, αἳ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη οὔτε πτολίπορθος Ἑνυῶ.
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάων,
 335 ἔνθ' ἐπορεζάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς
 ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξεί δουρὶ
 ἀβληχρὴν· εἴθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,
 πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος. ῥέει δ' ἀμβροτον αἶμα θεοῖο,
 340 ἰχώρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
 οὐ γὰρ σῖτον ἔδους, οὐ πίνους' αἶθοπα οἶνον,
 τοῦνεκ' ἀναιμόνες εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

V. l. 321 ἐρύκακε GNO. εἰρύκακε L. — 322 ἐξάντυγος AD. — 324 τρώων GL. εὐκνήμιδας CDGHLN. — 325 περὶ: περί GLN. — 326 ἤδη D. ἥδη GL. ἡΐδει C. — 327 ἐπὶ AN. ἐπὶ CDHLMO. — 330 ὃ δὲ CD. — 331 γιγνώσκων LN: γινώσκων ACDEGHMO. ἔην θεῶν G. — 332 κατακοιρανέουσιν ACDEGHLMNO. — 333 οὐτάρ H. ἄρ DEGMN. ἄρ A. — 334 ῥα κίχανε G. — 336 abhinc usque ad vers. 635 codex A recentiore manu est scriptus: desunt scholia et signa critica. — 336 δουρὶ: χαλκῷ H Lips. — 337 ἀβληχρὴν LS. δὲ διὰ χροὸς L. ἀντετόρησε D. — 338 δια DN. ὃν οἱ D. — 339 ὑπὲρ MNO. — 341 ἔδουσιν D. πίνουσιν DN. — 342 ἀναιμόνες εἰσι GHL.

A. c. 322 Herodianus ἀπὸ. — 323 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει αἰνεῖω (cod. αἰνεῖω), οὐκ ἔστι δὲ αἰνεῖω ὡς πετεῖω Aristonicus, conf. 263. — 329 κρατερώνυχας ἵππους: κρατερώνυχες ἵπποις Zenodotus. — 331 ὃ τ', conf. H. S. 265. — 332 κάτα κοιρανέουσιν Ptolem. Ascalonita: κατακοιρανέουσιν defendit Herodianus. — 337 ἀβληχρὴν: ἀβλήχρην Heraclides Milesius, conf. Herod. et Eustath. ad Θ 178. Cram. Epim. 95, 11. Osann. Quaest. Hom. III, 5.

ἦ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἑο κάββαλεν υἷόν.
καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύκατο Φοῖβος Ἀπόλλων
345 κυανὴν νεφέλην, μὴ τις Δαναῶν ταχυπύλων
χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο.
τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
εἶκε Διὸς θύγατερ πολέμου καὶ δημοτῆτος.
ἦ οὐχ ἄλλις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
350 εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσῃ, ἦ τέ σ' οἷω
ρίγῃσιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι.
ὥς ἔφαθ', ἦ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς.
τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδῆνεμος ἔξαγ' ὁμίλου
ἄχθομένην ὁδύνησι· μελαίνετο δὲ χροά καλόν.
355 εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοοῦρον Ἄρρη
ἦμενον· ἡέρι δ' ἔγχεος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
ἦ δὲ γυνὲ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο
πολλὰ λισσομένη χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους.
φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δὸς δέ μοι ἵππους,
360 ὄφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστί.
λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ,
Τυδεΐδης, ὃς νῦν γε καὶ ἄν Διὶ πατρὶ μάχοιτο.

V. l. 343 ἦ δὲ C. μέγ' ἰάχουσα ACGHMS Lips. κάββαλεν ACL 1. man. NS: ceteri κάββαλεν. — 344 ἐρύκατο ADEGH Lips.: ἐρύκατο CLS eum aliis. — 346 ἐνὶ D. ἐνὶ N. ἔλοιτο ADEGLMNOS Cant. Lips. Harl. Townl. Baroce. Vrat. Mosc. 1.: ἔληται CH. — 348 θυγάτηρ CNO. πολέμοιο O. — 349 ἡ GNO: ceteri ἡ. ὅτι N. ὑπεροπεύεις AN. — 351 πόλεμόνδε γε

DN. πόλεμόνδε C. καὶ εἴ γ' H. ῥίγῃσιν καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃ πόλεμόν γε G. — 352 ἦδ' AD. ἦδ' CGHM. ἀλύουσ' H. ἀκέουσ' Et. Gud. 25, 24. Et. Orionis 4, 1. ἀπεβήσето AD Vrat. b. 1. man. c.: ἀπεβήκατο CEGHLNO Cram. Epim. 23, 3; 273, 1. Bekk. An. 380, 24. Bachm. Anecd. I, 72, 4. Et. Gud. 25, 24. Eust. 654, 54. ἀπεβήσ||το M. — 353 ἄρ ADGLMN. — 355 εὖρεν δ' D. — 357 ἦ δὲ C. — 358 ἐλίσσομένη S. — 359 φίλε GM: ceteri φίλε. κασίγνητε κόμισαί C 1. man. DEGHMNO Harl. Townl. Vrat. a. b. Et. Mg. 526, 48: κασίγνητ' ἐκκόμισαί AC 2. man. L. Lips. κασίγνητε ἐκκόμισαί S. δέ με G. δὸς δέ μοι ADEHLMNOS. δὸς τέ μοι C. — 360 ἐστί AGMNO. — 361 λίαν G. — 362 δς δὴ γε E 357, 11.

A. c. 343 ἰάχουσα: ἰαχοῦσα Tyrannio. — 344 ἐρύκατο dedi ex optimis libris, conf. B 859, A 363, O 290, Y 194, 450, α 6, ε 279, χ 372. — 350 ἐν τισι γράφεται „εἰ δὲ καὶ ἐς“ Schol. LV. — 352 ἀλύουσ': ἀλύουσ' Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 186. — 359 φίλε Ptolemaeus Ascalonita, conf. ad Δ 155. σημειωτέον ὅτι καὶ ἀκεφάλους χρήται ὁ ποιητής, ὥστε οὐ χρὴ περισπᾶν τὸ „φίλε κασίγνητε“ Schol. DV ad X 379. δὸς δέ μοι libri fere omnes. quod cur Heynio suspectum fuerit non video, conf. Matth. Gramm. § 626.

- ὥς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαιναν ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 365 πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσί,
 μάστιξεν δ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴννεμος ὠκέα Ἴρις
 λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
 370 ἦ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ,
 μητρός ἐης· ἦ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 χειρί τέ μιν κατέρεξεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·
 τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε φίλον τέκος Οὐρανιῶνων
 μασιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ρέζουσάν ἐνωπῇ;
 375 τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα φιλομειδῆς Ἀφροδίτῃ·
 οὐτά με Τυδέος υἱός, ὑπέρθυμος Διομήδης,
 οὔνεκ' ἐγὼ φίλον υἷδν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
 Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 380 ἀλλ' ἤδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
 τὴν δ' ἡμείβεται ἔπειτα Διώνη, δῖα θεῶν·
 τέτλαθι τέκνον ἐμὸν καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.
 πολλοὶ γὰρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 385 τλῇ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὠτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,

V. l. 363 τῇ δ' ἄρ' Ἄρης CG(ἄρ)HOS Cant. Vrat. b. Mosc. 1.: τῇ δ' Ἄρης ADLMN. — 364 ἡδ' CHLMNO. ἀκαχημένη G. ἀκαχεμένη H ex corr.

α η
 ἀκηχεμένη S. ἀκαχ||μένη O. — 365 παρ CD. Ἴρις DG. ἔβαιναν A. χερσί GHMNO. — 366 μάστιξε EGNO 1. man. μάστιξεν L. μάστιζε N ex corr. ἐλάαν G. ἀέκοντε GO Cant. Barocc. Rhet. Gr. III, 233, 16. ἀκοντε ceteri cum Cram. Epim. 398, 6. Macrobian. Sat. VI, 7, 14. Gell. Noct. Att. II, 6, 11. Drac. de Metr. 13, 5. ἀκοντ' ἐπετέσθην H. — 369 λύσας M. παρα C. πὰρ δ' G. περί A. — 370 ἦ δ' A Athenaeus X, 458. ἡδ' CGLMNO. πίπτε Athenaeus X, 458. Schol. E 357: πίπτε ACDGHLMNO. — 371 ἦ δ' D. ἡδ' CGLMNO. ἦν: ἦν D. — 372 κατέρεψεν G. ὀνόμαζε ACDEGHLMN. — 373 τίς νύ σε D. — 374 ὥς εἴ τι CDEM Apoll. Lex. 69, 29. Et. Mg. 344, 55: ὥσει τι AGHLNO. ἐν ὠπῇ O et γρ. ἐνωπῇ ἡγρουν ἐνώπ' (sic). — 375 φιλομειδῆς ACGNO 1. man. Lips. — 376 οὐτά ACDGHLMN. — 377 πολέμοιο N. — 378 πολυφίλτατος ἐστίν D. φίλτατος ἐστίν LN. — 379 τρώων G. — 380 δαναοὶ τε Vrat. a. b. — 383 πολλοί: πολλὰ OS. — 385 ὅτε μιν A. Ἐφιάλτης Heracl. Alleg. C. 32. conf. Zonar. Lex. 790.

A. c. 366 de scriptura ἀέκοντε vid. H. U. 98. — 374 τινὲς δὲ γράφουσιν ἐνιπῇ Schol. BL.

- παῖδες Ἀλῶης, δῆσαν κρατερῶ ἐνὶ δεσμῷ.
χαλκῆν δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεῖσκαῖδεκα μῆνας.
καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
εἰ μὴ μητρυιή, περικαλλῆς Ἡερίβοια,
390 Ἑρμεία ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
ἦδη τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐ δεσμός ἐδάμνα.
τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος
δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἰστῶ τριγλῶχινι
βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλτος.
395 τλῆ δ' Αἴδης ἐν τοῖσι πελώριος ὤκυν οἰστόν,
εὐτέ μιν αὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
ἐν Πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.
αὐτὰρ ὃ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
κῆρ ἄχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἰστός
400 ὦμῳ ἐνι στιβαρῷ ἠλέηλατο, κῆδε δὲ θυμόν.
τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων
ἠέκεατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνήτῳ γε τέτυκτο.
σχέτλιος, ὄβριμοεργός, ὃς οὐκ ὄθεται αἵσυλα ῥέξων,
ὃς τόξοισιν ἔκῃδε θεοῦς, οἳ Ὀλύμπῳ ἔχουσι.
405 κοῖ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεΐος υἱός,

V. L. 386 ἐνὶ D. — 387 *τρεῖσκαῖδεκα: libri τρεῖσκαῖδεκα. — 388 καὶ AC. — 389 περικαλλῆς ἐρίβοια G. — 390 ἐρμεία A. ἐρμεία Cant. ἐρμεί S. ἐρμεία τ' M. δ δ' DL. δδ' ACHMNO. ἐκλεψεν HL. — 392 ὅτε μιν A. πάϊς AS: ceteri πάϊς. — 394 καὶ μιν ADLS Cant. Baroce. Mosc. 1.: κέν μιν HMNO. καὶ μιν περ G. καὶ περ C et rec. man. γρ. κέν μιν. εὐχος N et supra ἄλτος. — 396 αὐτὸς DLMNO. αὐτὸς ACEGH Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 3. αὐτὸς Bekk. Anecd. 803, 23. — 397 ὀδύναισιν G. — 398 δ ACDGHLMNO. — 399 κῆρ AC. ὀδύναισι G. — 400 ἐνὶ ACEGHLMNO. ἐνὶ D. ἠλέηλατο EMNO Vrat. a. b. A. κῆδε δ' ἔ θυμῷ G Mor. Baroce. — 401 ἐπὶ CD. — 402 κατὰ θνήτῳ AMNO. κατὰ θνήτῳ et καταθνήτῳ E. γε τέτυκτο O Vrat A. ceteri γ' ἐτέτυκτο. — 403 ὄβριμοεργός ACG East. 564, 28. Cram. Epim. 305, 27. ὄβριμουργός S. δς: δδ' Cram. Ep. 51, 29. ὡς Cram. Ep. 73, 27. — 404 ἔχουσι ACGHMNO. — 405 ἐπὶ A. ἐπὶ D. — 406 νήπιον H. τὸ ἦδη G. κατα D. 1. man. Τυδεΐος υἱός: καὶ κατὰ θυμόν E.

A. c. 387 τρεῖσκαῖδεκα, conf. H. T. 229. — 394 τότε καὶ μιν: ἐν τῇ ἐτέρᾳ τότε κέν μιν Schol. V. — 397 Πύλῳ: πύλῳ Aristarchus ἀντὶ τοῦ πύλῃ, conf. Apollodorus II, 7, 3. Schol. V ad Π 203. Apollon. de Coni. 511. Eust. 563, 27. — 401 ἐπὶ, non ἐπὶ Schol. B. — 403 ὄβριμοεργός: αἰκυλοεργός Aristarchus. δς: διὰ τοῦ τ δτ' οὐκ ὄθεται Schol. LV, voluit ὃ τ' = ὅτι τε. — 405 ἐπὶ: οὐκ ἀναστρεπτέον Schol. B.

ὅτι μάλ' οὐ δηναιὸς δὲ ἀθανάτοισι μάχεται,
οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.

410 τῷ νῦν Τυδεΐδῃς, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
φραζέσθω μὴ τίς οἱ ἀμείνων σείῃ μάχεται,
μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστήνη,
ἔξ ὕπνου γούωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,

415 ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἵπποδάμοιο.

ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῷ χειρὸς ὁμόργνυ·
ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναί δὲ κατηπιόνωντο βαρεῖαι.
αἶ δ' αὐτ' εἰσρόωσαι Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
κερτομίοις ἐπέεσσιν Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.

420 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὅττι κεν εἴπω;
ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιιάδων ἀνείσα
Τρῳσὶν ἅμα σπένθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλα φίλησε,
τῶν τινα καρρῆζουσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων

V. l. 407 μάχεται DE 564, 38 HLMN Harl. Lips. Vrat. b. 2. man. c. Et. Mg. 266, 25. MAXHTAI Ambros. μάχεται E 564, 36: μάχοιτο ACGOS. — 408 οὐδέ τί μιν ADLMNO. ποτὶ: ἐν Eust. 1283, 36. — 410 τῷ CDGLMO. ΤΩΙ Ambros. τῷ AHN. κρατερός GHL. ἐστι A Ambros. CEHLMO. — 411 μὴ τίς οἱ ACDHLMNO. ἀμείνω σοῖο S. — 412 ἀδραστήνη G. — 413 ἐξύπνου D. ἀγείρῃ Lips. Mosc. 1. — 414 Διομήδους ἵπποδάμεια Et. Mg. 480, 43. — 415 ἸΦΘΙΜΗΙ Ambros. — 416 ἦ ῥά ACDGHLMN. ἀμφοτέρῃσιν G. ἰχῷ A Ambros. E 566, 30 N Mor. Et. Mg. 480, 57. Et. Gud. 286, 53. Zonar. Lex. 1135. Bekk. An. 1233. ἰχῷ S: ἰχώρ CDGLM. ἰχώρ HO Cant. Eust. 984, 21. τὸ δὲ γράφειν ἰχώρ μετὰ τοῦ ῥ κατὰ ἀποκοπὴν μόνου τοῦ τελευταίου φωνήεντος οὐ πᾶν ἀρέσκει τοῖς παλαιοῖς Eust. 566, 32. ὁμόργνυ: ὁμορῆεν Et. Mg. 480, 57. ἀπομόργνυ H. — 417 ἄλφετο H. ἄλθετο δὲ χεῖρ A. — 418 αἶ δ' AL αἶδ' CHMNO. — 420 μύθον M. — 421 ῥά τί μοι CHM. ῥά τί μοι LN. ἦ ῥα τί μοι D. — 422 ἦ D. ΕΝΙΕΙΣΑ Ambros. — 423 τρῳσὶν L. ἅμα σπένθαι CDGHMN Mor. Harl. Townl. ἅμ' ἐσπένθαι A Ambros. ELOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. *ἐκπαγλα φίλησε: ἐκπαγλ' ἐφίλησε A Ambros. CEGHLMNO Rhet. Gr. III, 205, 30. — 424 τινα EM. καρρῆζουσ^g G. καταρῆζουσα N. εὐπέπλων ACEGHLNS Rhet. Gr. III, 205, 30. Apoll. Lex. 95, 27. εὐπέπλων M.

A. c. 408 οὐδέ τί μιν: διχῶς, καὶ οὐδέ τέ μιν Schol. V. — 416 χειρὸς: ἡ Ἀριστάρχειος ἐνικῶς: ἡ Ζηνοδότου χερσὶν Schol. LV. — 424 εὐπέπλων, conf. H. U. 85.

- 425 πρὸς χρυσήν περόνη καταμύζατο χεῖρα ἀραιήν.
 ὥς φάτο, μείδιεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσήν Ἀφροδίτην·
 οὐ τοι τέκνον ἐμὸν δέδοται πολεμῖα ἔργα,
 ἀλλὰ κύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
 430 ταῦτα δ' Ἄρηι θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 Αἰνεῖα δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 γιγνώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἄζετο, ἵετο δ' αἰεὶ
 435 Αἰνεῖαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων,
 τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἄσπιδ' Ἀπόλλων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Ἴκος,
 δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
 440 φράζεο Τυδεΐδῃ, καὶ χάζεο, μὴ δὲ θεοῖσιν
 ἴς' ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῶλον ὁμοῖον
 ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
 ὥς φάτο, Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὅπικω
 μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
 445 Αἰνεῖαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων
 Περτᾶμψ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γε τέτυκτο·

V. L. 425 χρυσήν: χρυσή A Ambros. CDEGHLMNOS Lips. Rhet. Gr. III, 205, 30. καταμύζατο EN: κατεμύζατο A Ambr. CDGHLMO Rhet. Gr. III, 205, 30. ἀραιήν E bis HO: ceteri ἀραιήν. — 426 φάτο D. μείδιεν DGN. μείδιεν MO. — 427 καὶ ῥα GM. χρυσήν: χρυσήν A Ambr. CD(ήν)GHLMNOS. — 428 τέκνον ἐμὸν, οὐ τοι Cicero ad Atticum XIV, 13, 2. Plutarchus de Aud. poët. 14. — 431 οἱ C. — 432 ἐπώρουσε N. — 433 γιγνώσκων ALN: ceteri γινώσκων. χεῖρα O. — 434 δ' ἄρ' AN. δ γὰρ CDLMO Lips. Mosc. 1. ὅγε οὐδὲ G. ἵετο DHM. — 435 ἀπο ACDGHLM. δῦσαι N. — 437 ἐστυφέλιξε L. — 438, 439 omitt. A. — 439 δεινὰ γ' Mosc. 1. — 440 μὴ δὲ ACDGHLMNO. — 441 ἴσα θέλε GO. — 442 χαμαὶ τ' ἐρχομένων ἀνθρώπων G. — 444 ἀλευάμενος: ἀλευόμενος AGNS Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. Mosc. 1. — 445 ἀπάτερθεν: ἀπάνευθεν S Cant. conf. Schol. Θ 10. — 446 εἰν: ἐν CDEO Schol. Pind. Ol. VIII, 55. γε τέτυκτο O: ceteri γ' ἐτέτυκτο praeter G qui γ' omittit.

A. c. 425 καταμύζατο Aristarchus. ἀραιήν Aristarchus, conf. H. T. 201. — 428 οὐ τοι Apollonius, conf. de Pron. 105 A: οὐ τοι Zenodotus, vid. Cram. Epim. 409, 14. — 443 Ἀρίσταρχος τυτθόν, οὐ πολλόν Schol. L, conf. Π 710.

- ἦ τοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε κύδαινόν τε.
 αὐτὰρ δ' εἰδῶλον τεύξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 450 αὐτῷ τ' Αἰνεΐα ἵκελον καὶ τεύχεσι τοῖον,
 ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 δῆλουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πετερόεντα.
 δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 455 Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλήτα,
 οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύцаιο μετελθών
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο;
 Κύπριδα μὲν πρῶτα σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἴσος.
 460 ὣς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ,
 Τρῳᾶς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθών,
 εἰδόμενος Ἀκάμαντι θοῷ ἡγήτορι Θρηκῶν·
 υἷασι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν·
 ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
 465 ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;

V. l. 449 δ ACDGHLMN. — 450 τ' omitt. LN. τε A. ἵκελον ACDGHLN. τεύχεσι τοῖο G Mor. — 451 ἄρ ADGLMN. τρῶες GL. — 452 δῆλουν DHNO Lips. ἀλλήλους Zonar. Lex. 502. στήθεσι G. στήθεσσι D Vrat. b. — 453 εὐκύκλους C. — 454 προσηύδα DG. — 455 ἄρες ἄρες C. ἄρες bis M. ἄρες bis DNO. — 456 δὴ omitt. A. τόνδ': τὸν E. — 457 μάχοιτο: μάχεται Vrat. b. conf. 407. — 458 πρῶτα ACDEGHLM Barocc.: πρῶτον NO, cf. 883. — 460 μὲν omitt. O Flor. Rom. — 461 τρῳᾶς G Cram. Epim. 442, 15. τρῳᾶς D 2. man. NO Mor. Harl. τρῳῆας C. τρῳᾶς D 1. man. E Schol. Y 44. Lesbomax περὶ σχημάτων 183. τρῳῶν AHMS. τρῳῶν L. διττὴ φέρεται γραφή τοῦ πρώτου ποδός· ἡ γὰρ κτητικῶς Τρῳᾶς δευτόνως λέγει τὰς Τρωϊκάς, ἢ μᾶλλον προπερισιτωμένως Τρῳᾶς στίχας Eust. 571, 17. τινὲς γράφουσι „Τρῳᾶς δὲ στίχος ἦλδ' Ἄρης ὤτρυνεν“ Cram. Epim. 442, 15. γρ. τρῳῶν O. — 462 θρακῶν G. — 463 υἷασι DO. υἱεῖς LN. διοτρεφέεσσι G. κέλευεν ACGLNO Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. c. Mosc. 1. — 464 διοτρεφέος GHO. — 465 εἰς τί A. ἐάετε Cant. Et. Mg. 382, 10. ἀχαιῶν CM.

A. c. 455 ἄρες Ixion, conf. 31. — 461 Τρῳᾶς Antimachus, Sino-pensis, Cypria: Τρῳᾶς Ptolemaeus Ascalonita, ἡ κοινὴ. *tertia scriptura* nec Nicanori neque Eustathio cognita erat, nam Τρῳῶν est *glossema* ut ex scholio Nicanoris colligo ἵν' ἡ Τρῳᾶς ἀντὶ τοῦ Τρῳῶν. οὖλος, conf. Herod. ad K 134. — 465 ἐς τί ἔτι: ἐτίετι Ptolem. Ascalonita, conf. Et. Mg. 382, 10.

ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὖ ποιητῆσι μάχωνται;
 κεῖται ἀνὴρ, ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίψ,
 Αἰνεΐας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀρχίαο.
 ἀλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο καύσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.

- 470 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 ἔνθ' αὖ Καρπηδῶν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον.
 Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἷχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
 φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἡδ' ἐπικουρῶν
 οἷος σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισι τε σοῖσι.
- 475 τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼν ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι,
 ἀλλὰ καταπτύσσουσι κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα.
 ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπικούροι ἔνειμεν.
 καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μάλα τηλόθεν ἴκω.
 τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἐπὶ δινῆεντι,
- 480 ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν,
 καὶ δὲ κτήματα πολλά, τὰ τ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδεύης.
 ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω καὶ μέμον' αὐτὸς

V. L. 466 ἦ L: ceteri ἦ. εἰς ὃ κεν M. ἐσέκεν L. εἰσέκ' AN. ceteri εἰσέκεν. πύλαις EG. πύλης N. πύλησιν DH. εὖ ποιητῆσι DGL. εὐποιητῆσι A. εὐποιήτῃσι CH Schol. Π 636. εὖ ποιητοῖσι O Harl. Townl. εὐποιήτοισι MN Vrat. b. — 467 ὃν τ': ὃν Eust. 580, 16. — 468 post hunc in H et Vrat. b. insertus est versus „εὐχεται ἐκγεγάμεν μήτηρ δέ οἱ ἔστ' ἀφροδίτη“, qui legitur E 248. — 469 φλοίσβου CG. — 470 ὀτρυνε Vrat. b. — 471 νείκεσεν M. — 472 πῇ DEHMO. πῇ ACL. ποῖ N Vrat. b. Mosc. 1. — 473 φῆς CDEH 1. man. Schol. BL. φῆς vel φῆς AGH ex corr. LMNOS Cram. Epim. 432, 29. — 474 γαμβροῖσι G. συγαμβροῖσι D. κασιγνήτεσσιν N. σοῖσι ACDEGHMNO. — 475 ἐγὼν ACDEHNL: ἐγὼ GMO. δύναμαι DGHO. οὔτε νοῆσαι H. — 477 δ' αὖ: δὲ GM Lips. Harl. Mosc. Schol. B 131. τὲ C, conf. ad O 478. οἳ πέρ CD, ceteri οἳ περ. τ' omitt. N. — 478 * ἴκω: libri ἴκω. — 479 ἐπὶ lo. Alexandr. 26, 32. Et Mg. 342, 12. Et Gud. 189, 41: ἐπὶ ACDEGLMNO lo. Alexandr. 4, 3. Cram. Epim. 154, 19. Schol. B 839. ἐπὶ H. — 481 καὶ δὲ CDEGHLMNO Cram. Epim. 364, 2. τὰ δ' S. ὅς κ': ὅς τ' CHMOS. ὅς L. ἐπιδεύει O. — 482 ὥς O: ceteri ὥς.

A. c. 466 ποιητοῖσι δὲ Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος δὲ ποιητῆσι Schol. LV. τὸ εὖ οὐ θέλουσι κατ' ἰδίαν προφέρεισθαι, ἐπεὶ καὶ ἐν ἑτέροις φησὶ τὴν δοτικὴν „εὐποιήτῃσι πύλησιν“ παραινύμωσ. καὶ γὰρ δὲ συγκατατίθεμαι Herodianus ad Π 636. conf. Lobeck. Paralip. 497. Grashof. „das Hausgeräthe bei Homer“ pg. 11, not. 11. — 473 φῆς: Ἀρίσταρχος περὶ πᾶ καὶ τὸ ἰ οὐ γράφει. λέγει γὰρ ἐὰν εἴη τὸ ἰ, ἐνεστὼς ὡφελὲν εἶναι Zonar. Lex. 1805. conf. Herod. ad P 174. Eust. 1578, 18. H. U. 192. — 477 ἐνειμεν: οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, conf. Didym. ad B 131. — 478 ἴκω, non ἴκω, poetam usum esse veteres tradiderunt, conf. H. T. 288.

- ἀνδρὶ μαχέσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
οἶόν κ' ἤε φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγροιεν·
485 τὴν δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοις κελεύεις
λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι.
μή πως, ὥς ἀψίσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν.
490 κοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμάρ,
ἄρχους λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπὴν.
ὥς φάτο Καρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε,
495 πᾶλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὥχετο πάντη,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδὲ φόβηθεν.

V. τ. 483 μαχέσασθαι ADS. μαχέσασθαι CGNO. μαχέσθαι H. οὐ τί:
οὐτι libri. — 484 οἶόν κ': οἶον E 574, I. οἶον ἄν E 572, 25. ἢ κ' ἄγροιεν H.
— 485 ἔστηκας DM. — 486 λαοῖσι ACDEGHMNO. ὤρεσσι ACGMNO. —
487 ἀψίσι DGH. ἀψίσιν A. ἀψίσι O. ἁλόντες E. λίνοιο ἁλόντε Et. Mg.
183, 32. — 488 ἀνδράσι D. κύρμα ADHN. γένοισθε C. — 459 οἱ AC.
ἐκπέρσουσιν AD. ἐκπέρσουσιν M. ἐκπέρσουσ' C Harl. Mose. 2. εὖ ναιομένην
ACDEGLO. εὐναιομένην HMN. ὑμήν: ὑμῖν OS Lips. — 490 καὶ σὲ χρὴ
Et. Gud. 386, 39. μέλλειν HM. νύκτας τε M. νύκτας τὲ C. ἡμάρ D. —
— 491 λισσομένοι D. τηλεκλειτῶν DLS Lips. 1. man. Cant. Townl. Vrat.
b. c. τηλεκλειτῶν ACGNO. τηλεκλειτῶν τ' M. τηλεκλειτῶν γ' H. τηλε-
κλειτῶν Schol. M 49. — 492 κρατερὴν CDEGM Et. Mg. 126, 23: χαλεπὴν
AHLNOS Cant. Vrat. a. b. Schol. Θ 523. — 493 φάτο D. — 494 ἄλτο
AM. ἄλτο C. χαμάζε ACDGHLMNO. — 496 μαχέσασθαι L. — 497 οἶδ'
ACHLMNO. — 498 οὐδὲ φόβηθεν ACH 2. man. MNOS Vrat. c. Mose. 1.

A. c. 483 μαχέσασθαι Aristarchus, conf. ad A 298, 304, B 377, Γ 290.
— 487 ἀψίσι: φιλωτέον τὸ ἀψίσι εἰς ιδιότητα Schol. BLV. φασι δὲ τὰ
σχόλια δεόν εἶναι βαρύνεσθαι τὸ ἀψίσι ὡς Αἰολικόν. λέγουσι δὲ ὅτι φι-
λοῦται τὸ α παραλόγως ἐνταῦθα Schol. D. conf. Eust. 574, 21. haesita-
bant viri docti in duali ἁλόντε, cuius prima syllaba hoc loco praeter
consuetudinem poetarum producit. hanc anomaliam facili coniectura
„λίνου πανάγροιο ἁλόντες“ sanavit Bentleius, sed neque Heynius, qui
Bentleium verum vidisse sibi persuasum habet, nec recentiores eam
repperunt, nam dualis librorum et scholiorum consensu firmatur. quodsi
emendatione esset opus, posset cum etymologico λίνοιο scribere, sed
in vulgata mihi acquiescendum esse putavi. alii alia tentaverunt, in
his Clarkius „λίνου που ἁλόντε“, Bothius „λίνου ἁλόντε“, Axtius coniect.
Hom. (1860) pg. 5 „ὡς πανάγροιο λίνου ἀψίσι ἁλόντες“.

- ὥς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱέρας κατ' ἄλωας
 500 ἀνδρῶν λικμῶντων, ὅτε τε Ξανθή Δημήτηρ
 κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 λευκοὶ ὑπερθε γέγοντο κονισάλῳ, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
 505 ἅψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἥνιοχῆες.
 οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον. ἀμφὶ δὲ νύκτα
 θοοῖος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρῳέεσσιν ἀρήγων,
 πάντος ἐποιοχόμενος· τοῦ δ' ἐκράϊαιεν ἐφετμὰς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
 510 Τρῳεσὶν θυμὸν ἐγείρει, ἐπεὶ ἴδε Παλλὰδ' Ἀθήνην
 οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγῶν.
 αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίνος ἔξ ἀδύτοιο
 ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνείας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοῖ δὲ χάρησαν,
 515 ὥς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα
 καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὐ τι.
 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔχειρεν
 Ἄρης τε βροτολογιὸς Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.
 τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 520 ὥτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ

V. l. 499 ἄλωας Townl., ceteri ἄλωας. — 500 τε omitt. G. τὲ H. — 501 κρίνη AH post ras. MO: κρίνει CDELN Et. Mg. 181, 52. Zonar. Lex. 362; 1254. κρίνοι G. — 502 αἱδ' CLMNO. ὑπολευκαίνοντο L. — 503 ὑπερθ' ἐγένοντο GLMN Vrat. c. Mosc. 1. κονισάλῳ CDEGH Lips. Vrat.: κονισάλῳ ALMNO Heraclides Alleg. c. 10. ὃν ῥα GHL. — 505 ὑπὸ CD. — 506 οἱ δὲ C. — 507 τρῳέεσσιν GL. — 508 ἐκράϊαιεν D 2. man. ἐκράϊαιεν L. δὲ κραιάινεν M. — 510 τρῳεσὶ DHN Schol. Θ 2. τρῳεσὶ G. τρῳεσὶν L. ἐγείρει: ἀγείρει E 577, 13. Schol. Θ 2. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ πλείω τῶν ἀντιγράφων οὐκ ἀγείρει γράφουσιν, ἀλλὰ „Τρῳεσὶ θυμὸν ἐγείρει“ Eust. 577, 17. — 511 ἢ CDHLMO. γὰρ ῥα HL. πέλε G. ἀρήγων M. ἀρηγός CDN. — 513 στήθεσι GM. — 514 μεθ' ἵστατο A. τοῖ: οἱ E. οἱ M. *δὲ χάρησαν: libri δ' ἐχάρησαν. — 516 οὐ τι: οὐδέν D. — 518 τὲ CDNO. — 520 ὥτρυναν Mosc. 2. πολεμίζειν E. οἱ δὲ C. ἡδὲ Harl. Townl. Mosc. 1.

A. c. 499 τὸ ἄλωας μετὰ προσγεγραμμένου ἰ γράφουσιν οἱ παλαιοὶ Cram. An. Par. III, 211, 9, conf. H. U. 212. — 500 Πτολεμαῖος τοὺς δωδεκακυλλάβους στίχους ἐκτιθεῖς φησι καὶ τοῦτον οὕτω γράφεσθαι „εὐτ' ἂν Ξανθή Δημήτηρ“ Schol. LV. — 502 κατ' ὀρεῖαν δὲ τὸ ἀχυρμαί Schol. BL. — 511 ἀρηγῶν: Ἀρίσταρχος ὀρετόνως Schol. V.

- οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδικαν οὔτε ἰωκάς,
 ἀλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἑοικότες, ἅς τε Κρονίων
 νηνεΐης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν
 ἀτρέμας, ὅφρ' εὖδῃσι μένος βορέας καὶ ἄλλων
 525 Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιόεντα
 πνοίῃσιν λιγυρήσι διασκιδνάσιν ἀέντες·
 ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον οὐδὲ φέβοντο.
 Ἀτρείδης δ' ἄν' ὄμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων·
 ὦ φίλοι, ἄνδρες ἔστε καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 530 ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες κόοι ἢ ἐπέφανται·
 φευγόντων δ' οὔτ' ἄρ' κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.
 ἦ, καὶ ἀκόντις δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνείω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 535 Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
 τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 τὸν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
 ἦ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἵσατο χαλκός,
 νειαῖρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσε.
 540 δοῦπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,

V. l. 521 τρῶων G. ὑποδείδικαν Rhet. Gr. III, 130, 6. ἰωκάς: ἰωὰς O. — 523 ὄρεσιν E. — 525 Ζαχρειῶν ACDEGHLMNOS Apoll. Lex. 81, 1. Et. Mg. 389, 34. Zonar. Lex. 906. Ζαχρειῶν et Ζαχρηῶν Hesych. II, 254. — 526 πνοίῃσι CDEGHNO Lips. Schol. O 171. διασκιδνάσιν N Apoll. Lex. 10, 4. διασκέδασθιν Et. Mg. 20, 30. διασκιδνήσιν Schol. O 171. — 527 τρῶας G. οὐδὲ φέβοντο CH 1. man. N Vrat. a. b.: ceteri οὐδ' ἐφέβοντο. — 528 πολλὰ ἢ μακρὰ Eust. 579, 35. — 529 ἔστε GMO Et. Mg. 381, 58: ἐστὲ ACDEHLN Et. Mg. 107, 43. — 530 τ' omitt. L. — 531 αἰδομένων δ' ACDEHLMNOS Cant. Harl. Schol. Soph. Ai. 676, 1079. Schol. Pind. Nem. IX, 85. Apoll. Lex. 15, 7. Eust. 654, 38. δ' omittunt GL. — 532 ὄρνυται C. οὔτε τις ACGHLMN. — 534 Αἰνείω Schol. B 461: αἰνείω ACDGHLMN. αἰνείας O. Δηϊκόωντα: δημοκόωντα CH Vrat. b. Schol. E 326. — 535 τρῶες GL. τέκεσσι ACDHMNO Schol. E 326. τε-κέεσσι G. — 537 τὸν ῥα DL. — 538 ἦδ' ACDGHLMNO. διὰ πρὸ MO. διὰ προδείκατο D. χαλκός ALO Vrat. b. in marg. Barocc.: καὶ τῆς CDGHMN, ut Δ 138. praestat χαλκός, conf. P 518, w 524. — 539 ἐγ-γαστρὶ Apoll. Lex. 115, 10. ἔλασσε ACDGHNO. — 540 δοῦπησε DO. δὲ πεσών: ἤριπε δὲ πρηνῆς M Harl. Mose. 1. ἐπαυτῷ M.

A. c. 531 αἰδομένων δ' ἀνδρῶν: αἰδομένων ἀνδρῶν Aristarchus, vide Didym. ad O 563. — 534 Αἰνείω, ut Ἑρμείω O 214, Βορέω Ξ 395, Ψ 692, Ξ 533, Ἀκίω B 461, ἑυμμελίω Δ 47, 165, Z 449.

- υἱε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἔυκτιμένη ἐνὶ Φηρῇ
 ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 545 Ἄλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης,
 ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἀνδρῶν ἀνακταῖ·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάλθυμον,
 ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 550 τῷ μὲν ἄρ' ἤβησαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἄμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 τιμὴν Ἀτρείδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 ἄρνυμένω· τῷ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυπεν.
 οἷω τῷ γελέοντε δὴ δρεος κορυφῇν
 555 ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
 τῷ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἐν παλάμῃ κατέκταθεν ὀξεί χαλκῷ·
 τοίῳ τῷ χεῖρεσσιν ὑπ' Αἰνείαιο δαμέντε
 560 καππεσέτην, ἐλάτησιν ἑοικότες ὑψηλῇσι.
 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηίφιλος Μενέλαος,
 βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 σείων ἐρχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
 τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιο δαμείη.
 565 τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέκτορος υἱός,

V. L. 542 κρήθωνά D. — 543 ῥα LMN. ἔυκτημένη D. φηρῇ: φῆρη
 H. φερῇ NO. — 545 ὅς τ': ὅς E. — 546 τέκεν Mosc. 2. τέκ' H. ὀρσί-
 λοχον D. ὀρτίλοχον Townl. πολέεσσιν C. πολέεσιν G. πολέεσσι δ' H. —

547 ἄρ ADGHMNO. — 548 διδυμάωνε G. παῖδες H. 1. man. — 550 ἄρ
 ADGMNO. ἤβησαντες M. βήσαντε O. — 551 εἰς: ἐς O. — 552 ἀτρείδης·
 GHLMNO. — 556 ἄρ ADGLMNO. — 557 σταθμοὺς τ' N. αὐτῷ: αὐτοὶ
 EN. — 559 τοίῳ H. τῷ: τοὶ O. χεῖρεσιν O. δαμέντες Mor. Barocc. —
 560 ἑοικότε L Mosc. 1. ὑψηλῇσι AEHMNO. ὑψηλοῖσι C. — 561 ἀρηίφιλος,
 non βοὴν ἀγαθός, libri mei cum Mor. Cant. Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1.
 — 563 τοῦ: τῷ Mosc. 1. ὤτρυνε DGNO Lips.

A. c. 543 Φηρῇ: τὸ Φηρῇ περιπᾶται κατὰ τὴν παράδοσιν· ἡ μὲν-
 τοι ἀναλογία ἤξειον βαρύνεσθαι Et. Mg. 791, 45. παραλόγως δὲ ἡ Φηρὰ
 κατὰ τοὺς παλαιούς ὀξύνεται, ὥς οὕτω τετριμμένη τῇ παραδόσει Eust.
 580, 43. — 549 (542) Ὀρσίλοχος: Ὀρτίλοχος Zenodotus teste Schol. HQ
 ad γ 489. conf. Schol. LV ad 542 ὁ πρόγονος διὰ τοῦ τ, ὁ παῖς διὰ
 τοῦ ζ. — 555 τάρφεσιν Herodianus: ταρφέσιν Tyrannio, conf. Herod.
 ad O 606. — 560 δυϊκῶς τὸ ἑοικότες Ἀρίσταρχος Schol. V.

βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ διέ ποιμένι λαῶν
μή τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.

τῷ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα
ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·

570 Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.

Αἰνεΐας δ' οὐ μείνε θεός περ ἑὼν πολεμιστής,
ὥς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
τῷ μὲν ἄρα δειλὴν βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,

575 αὐτῷ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρῶτοισι μαχέσθην.

ἐνθα Πυλαιμένεα ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηι,
ἄρχον Παφλαγόνων μεγαθύμων, ἀπιστιάων·

τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος
ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε κατὰ κληῖδα τυχήσας·

580 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ', ἡνίοχον θεράποντα,

ἐσθλὸν Ἀτμυνιάδην, ὃ δ' ὑπέστρεφε μῶνυχας ἵππους,
χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχῶν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίησιν.

Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·

585 αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου

κύμβαχος ἐν κονίησιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμου.

δηθὰ μάλ' ἐστήκει, τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης,

ὄφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίησι,

V. l. 566 περὶ HLNO Schol. O 568, X 251. Et. Mg. 273, 10. περί AGM. —
περί CD. παρὰ Zonar. Lex. 544. διέ CM. ποιμένα Zonar. Lex. 544. —
567 πάθοι LO: πάθη ACDEGHMNS et Heynii libri. Schol. O 568. Zonar.
Lex. 544. δέ σφας GHLMO Mor. Vrat. a. Apoll. de Pron. 127 C. Et.
Mg. 128, 22: δέ σφας ACDEN. δέ σφέας Zon. Lex. 270. — 568 ὀξυόεντα
S. — 571 μείναι GM. — 572 εἶδε EMO. ἴδε A. δύω AGM. — 573 οἱ δ' ADL:
οἷδ' CHMNO. — 575 στρεφθέντε M. στραφέντε O et γρ. στρεφθέντε. —
578 τῷ μὲν M. ἄρ AGM. δουρικλυτὸς ACDGMN. — 579 κατὰ A. παρὰ
Harl. Townl. κληῖδα DGMNO. — 581 ὃ δ' ADMNO. 68' CGHL. — 582
χειρὸς Vrat. A. — 583 πέσον: πέσεν L. κονίησι D. — 584 ἄρ AGDMO.

γ
ἄρ' omitt. LN. κόρσιν G. — 586 κονίησι M. ἐπὶ D. βρεχμόν A. βρεγμόν
N Cant. βρεγμόν S. — 587 εἰστήκει ACDEGHLMNOS Schol. Z 201. γάρ
ῥ' ἀμάθοιο ACD 1. man. E Lips. Schol. I 593. γάρ ἀμάθοιο MNO Vrat.
a. Mosc. 1. 3. a prim. man. Apoll. Lex. 27, 10. Ammon. de Diff. s. v.
ψάμαθος. δ' ἄρ ἀμάθοιο G. γάρ ψαμάθοιο D 2. man. HL. — 588 κονίησι
CDHMNO.

A. c. 567 σφας: κυσταλτέον διὰ τὸ μέτρον Schol. NV. — 587 ἐστή-
κει, non εἰστήκει, Aristarchus.

- τοὺς ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἦλας Ἀχαιῶν.
 590 τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κекληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες
 καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυΐ,
 ἥ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δημοτῆτος,
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃ πελῳριον ἔγχος ἐνώμα,
 595 φοῖτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος, ἄλλοτ' ὅπισθε.
 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοῇν ἀγαθὸς Διομήδης.
 ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 στήν ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλα δὲ προρέοντι,
 ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω,
 600 ὡς τότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ.
 ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 αἰχμητὴν τ' ἔμμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν·
 τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης βροτῷ ἀνδρὶ ἑοικώς.
 605 ἀλλὰ πρὸς Τρώας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω
 εἴκετε, μὴ δὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφί μάχεσθαι.
 ὡς ἄρ' ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σκεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 ἔνθ' Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην Ἀρχιάλον τε.
 610 τῷ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
 στή δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντις δουρὶ φαινήν,
 καὶ βάλεν Ἀμφιον, Κελάγου υἱόν, ὃς ῥ' ἐνὶ Παισῷ

V. l. 589 τοὺς ἵμας ACDGHLMNOS Harl.: vulgo τοὺς δ' ἵμας, quod cum ne unus quidem ex libris meis exhibeat, neque paraphrastes apud Bekkerum agnoscant, meram coniecturam esse iudico — 591 τρώων GL. — 592 κρατεραί CGHMN Lips. σφιν G. — 595 ὅπισθε ACDH: ὀπισθεν EGLMNO. — 596 τόνδε G. τοὺς δὲ M. Harl. ῥίγησεν D. — 597 στήν CO Et. Mg. 73, 47. Zonar. Lex. 139. στήν D. στήν L. — 598 ὠκυρόῳ N. ἄλα δὲ DH. — 599 ὀπίσω Apoll. Lex. 30, 15. — 600 ἀναχάζετο S. εἶπε δὲ L. εἶπε τὲ N. — 602 ἔμμεναι N. — 604 Ἄρης: ἀνὴρ Cram. Epim. 223, 25; 248, 30. — 605 τρώας GL. — 606 μὴ δὲ ACDHLMNO: vulgo μηδὲ μενεαινέμεν G. — 607 ἄρ DM. ἄρ^a O. τρῶες GL. — 608 δύο DGHNO. — 609 ἐγγιάλον τε O. — 610 τῷδε G. — 612 ὃς ῥ': ὃς γ' O. παισῷ G. πεσῶ L. Παῖσῳ Zonar. Lex. 247.

A. c. 597 στήν, conf. H. U. 198. — 605 μενεαινέμεν: μενεαίνετε Ahrens. de hiat. Hom. leg. quibusdam generibus pg. 31. conf. Γ 459. — 609 Aristarchus Μενεσθῆν, alii Μενέστην διὰ τοῦ π. τὸ δὲ Ἀρχιάλον ψιλωτέον· κύριον γάρ Schol. LV. conf. H. T. 416. — 612 Παῖσῳ Strabo XIII, 589. Herodianus ad B 828. Et. Mg. 119, 33.

- ναίε πολυκτῆμων πολυλήιος· ἀλλὰ ἐ μοῖρα
 ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας.
 615 τόν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
 νειαιρήν δ' ἐν ἱατρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχεος,
 δοῦπησεν δὲ πεσών. ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
 τεύχεα κυλήων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
 ὀξέα, παμφανόωντα· κάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
 620 αὐτὰρ ὁ λαῖ προσβάς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχεος
 ἐσπάσας· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
 ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι.
 δεῖσε δ' ὁ γ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερύων,
 οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέσταςαν ἔγχε' ἔχοντες,
 625 οἱ ἐ μέγαν περ ἑόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη.
 ὦς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ' Ἡρακλείδην, ἥν τε μέγαν τε,
 ὠρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Καρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 630 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 υἷος θ' υἱωνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε·
 Καρπηδὸν, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 πτώσσειν ἐνθάδ' ἑόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 635 ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
 εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
 οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,

V. l. 613 πολυκτῆμων πολυλήιος C. — 614 ἦκ' ἐπικουρήσοντα C.

— 615 ῥα DGL. κατὰ H. βάλε O. — 616 πάγην L. — 617 δοῦπησε MNO. ὁδ' ADMNO. ὁδ' CG. — 618 τρῶες GL. ἐπὶ AC. — 620 δ ACDGLMNO. προσβάς ACDNO Lips. — 621 ἄρ ADGMN. — 622 βελέεσσι CDEGHNO. — 623 κρατερὴν: κρατερῶν Apoll. Lex. 27, 20. τρώων GL. — 625 οἱ ἐ: οἱ καὶ A. — 626 ἀπο O. ὁ δὲ CD. χασσάμενος EN. πολεμίχθη GL. — 628 ἥν: αἶν M. — 630 οἶδ' ACLMNO. — 632 τόν κε LN. τοῦ δὲ Ammon. de Diff. s. v. πρότερος. πρῶτος Mosc. 1. πρὸς A. ἔειπε CGHMNO. — 633 καρπηδὸν O. Καρπηδὸν Apollon. Lex. 140, 23. — 634 ἐνθάδε ὄντι E. — 635 δέ σέ φασι CDEGHLMNO. — 636 abhine codex A a prima manu est scriptus. πολλῶν S. — 637 οἱ A. ἐπὶ D.

A. c. 630 ἰόντες: ἐν τῇ ἐτέρᾳ ἰόντε κεῖται Schol. L. conf. Schol. Z 121.

- ἀλλ' οἶόν τινά φασι βίην Ἡρακλεΐην
 εἶναι, ἐμὸν πατέρα θραρυμένονα θυμολέοντα,
 640 ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος
 ἔξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροις
 Ἰλίου ἔξαλάπαξε πόλιν, χήρῳσε δ' ἄγυιās.
 σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμός, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 οὐδέ τί σε Τρώεσσι δίομαι ἄλκαρ ἔσσεθαι
 645 ἔλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι,
 ἀλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἶδαο περήσειν.
 τὸν δ' αὖ Καρπηδῶν, Λυκίων ἀγός, ἀντίον ἦδα·
 Τληπόλεμ', ἧ τοι κείνος ἀπώλεσεν Ἰλιον ἱρὴν
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
 650 ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
 οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε·
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἔξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ.
 655 ὣς φάτο Καρπηδῶν, δ' δ' ἀνέσχετο μέλινον ἔγχοι
 Τληπόλεμος. καὶ τῶν μὲν ἁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
 ἐκ χειρῶν ἦξαν· δ' μὲν βάλεν αὐχένα μέσσοι
 Καρπηδῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινῇ·

V. L. 638 ἀλλ' οἶον A Ambr. CDEGHLMNOS: ἀλλοῖον τινα Diodorus IV, 32; 49. τινὰ φασι DGH. τινὰ φασι N. τινὰ φησι M. ἡρακλεΐην G. — 639 θραρυμένονα S. — 640 ὃς ποτε D. ΩΠΟΤΕ Ambros. — 641 ΟΙΗC Ambros. οἷσιν νηυσὶ D. οἷσι νηυσὶ Mosc. 1. — 642 ἔξαλαπάξει G. δ' ἄγυιās: γυναικας S in margine. — 644 οὐδέ τί σε ACDGLN. ita vel οὐδέ τί σε E Barocc. Vrat. a. b. Mosc. 1. 2. Ambrosianus. οὐδέ τίς M. οὐδ' ἔτι HO. τρώεσσι GL. οἶομαι H. — 645 κρατερός CH 1. man. LN. ἐσσι L. — 646 ἐμοὶ A Ambros. CDHLM Lips. Barocc. Vrat. a. ἐμοῦ GNOS Cram. An. Par. III, 303, 27. — 647 αὖ: ἀρ Mosc. 1. ἦδα D. — 650 ἔρξαντα GNO 2. man. ῥέξαντα Vrat. a. ἠνίπαπε Lips. — 651 ὧν: τῶν A. ἔνεκα D. ἦλθε A Ambros. CDEGHMNO. — 653 δ' omitt. L. ὑπο A. δαμέντα: δαμέντι N 1. man. O. — 654 αἶδη N. — 655 ὥς A. δ' δ' DHMNO δδ' CGL. μέλινον: χάλκεον O. — 656 ἁμαρτῇ A Ambros. CGLMN Harl. Mosc. 1. ὁμαρτῇ DEO. ὁμαρτῇ HS. ὁμαρτῇ γράφεται κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων Eust. 592, 20. — 657 ἦξαν: ΗΙΞΕΝ Ambros. —

A. c. 638 ἀλλ' οἶον Aristarchus, Aristophanes, Heracleo, Philoxenus, Herodianus, Pius: ἀλλοῖον Tyrannio. ἀλλ' οἶον Nicias et Parmeniscus, conf. Schol. δ 242. Ἡρακλεΐην: Ζηνόδοτος δὲ καὶ ἀμέτρως γράφει ἡρακλεΐην Schol. A. conf. Schol. B 658. — 656 Herodianus et Ptolemaeus ἁμαρτῇ: ἁμαρτῇ Aristarchus, conf. Herod. ad Φ 162. Zonar. Lex. 164. Eustath. 592, 19. — 657 ἦξαν Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι τὰ δόρατα ἦξαν, H. T. 383 sq.

τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἔρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψε.

660 Τληπόλεμος δ' ἄρα μὴρὸν ἀριστερὸν ἔγχει μακρῷ
βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμύωσα,
ὁστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Καρπηδόνα διόι ἑταῖροι
ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυε δέ μιν δόρυ μακρὸν
665 ἑλκόμενον. τὸ μὲν οὖν τις ἐπεφράσσετο οὐδὲ νόησε,
μυροῦ ἑξερύσαι δόρυ μέλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,
σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.

Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ διὸς Ὀδυσσεύς
670 τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δὲ οἱ φίλον ἦτορ·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν
ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
ἢ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν

675 ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεί χαλκῷ·
τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
ἔνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιόν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
καὶ νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διὸς Ὀδυσσεύς,
680 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.

V. l. 659 ἐκάλυψε CEGHMNO. — 661 βεβλήκει CDGHLMNOS.

βεβλήκει^v A (v 2. man. add.). — 662 ἐγχριμφθεῖσα ACGHLNO: ἐγχρι-
φθεῖσα DM Vrat. b. c. Mosc. 3. δ' ἔτι ACEHLMNO Lips. Mosc. 1. 2. δέ
τι DGS. δέ τε Vrat. a. ἄμυνε D. ἄμεινεν G. — 663 οἱ μὲν C. ἄρ DGLMNO.
ἄρ A. — 664 μακρῷ Harl. — 665 ἐπεφράσσετο NO. οὐδὲ νόησεν L. οὐδ'
ἐνόησε ACDEGMNO. vulgo οὐδ' ἐνόησεν. — 666 ἐπιβαίη AG. — 668
εὐκνήμιδες CDGHM. — 669 δέ μιν διὸς G. — 670 μέμησε O. μαίησε H.
— 671 μερμήριξε L Vrat. b. — 672 ἢ: ἢ L. προτέρω A. ἐριγδούποιο A.

διώκει M Lips. 1. man. — 673 ἢ A: ceteri ἢ. ἀπο ACDH. — 674 ἄρ
DGLMNO. ἄρ A. — 675 ἀποκτάμεν LN. — 676 τῷ ACDGMNO. τῷ L.
τῷ H. ῥά CLMN. κατα D. τρέπε L Mosc. 2. — 677 χρομίον τε AD: χρομίον
τε CEGHLMNO. — 678 τ' ἄλιον L. ἄλιον H. πρίτανιν L. — 679 πλείο-
νας N. κτάνε D. — 680 ἄρ DGMNO. ἄρ A.

A. c. 661 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ν βεβλήκειν Didymus, conf. H. T.
194 sq. Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 499. — 665 τὸ μὲν: ἐν τιτι τὸ
οἱ οὕτως Schol. A. ἐν τιτι τὸ τοι Schol. L. — 672 προτέρω conf. H. U.
186. — 678 Ἀλιον Herodianus: τινὲς δὲ καὶ τὸ Ἀλιος κύριον ἐνταῦθα
παροξύνουσι Eust. 593, 34.

βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Καρπηδῶν, Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε·

Πριαμίδη, μὴ δὴ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἑάσῃς
685 κείσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἐγὼ γε
νοστήσας οἶκον δὲ φίλῃν ἐς πατρίδα γαῖαν
εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλῃν καὶ νήπιον υἱόν.

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
690 ἀλλὰ παρήϊξεν λελιμένος ὄφρα τάχιστα

ῥῶσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Καρπηδὼνα δῖοι ἑταῖροι
εἶσαν ὑπ' αἰγίοχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε

695 ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς·
αὖτις δ' ἐμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ βορέας
ζώγρει ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρηι καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
700 οὔτε ποτε προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν
οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο μετὰ Τρῳέεσσιν Ἀρηα.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἔξενάριζαν

V. l. 683 ἔειπε ACGHMNO. — 684 μὴ δὲ NO. ἔλωρ D. — 686 ἡμε-
τέρῃ EM. οὐκ: οὐδ' S Cant. ἄρ DGMNO. ἄρ A. — 687 οἶκον δὲ A.
οἶκονδε CDHLMNO. οἶκονδε G. οἶκόνδε E. — 689 ὥς A. — 690 παρήϊξε
EGLMNO. — 691 ἀπο CL. — 692 οἱ μὲν C. ἄρ DGLMNO. ἄρ A. — 696 δὲ
λίπε Vrat. b. — 697 αὖτις CE Schol. X 475. Pseudoplut. 115, 18; 160, 12.

ἐμπνύνθη Schol. X 475: libri ἀμπνύνθη. ἀμπνύθη A. ἀμπνύσθη Townl.
γρ. ἀμπνύνθη A. περὶ δ' ἔ G Mor. πνοῇ N Lips. πνοιῇ M. — 698 ζώγρει:
ζῶει L. κεκαφηότα O. — 700 οὔτε ποτε ACGLMNO. οὔτε ποτε D.
οὐδέποτε H. ἐπὶ: ἀπὸ Ammon. de Diff. s. v. ἀπό. — 701 οὔτε ποτ'
CGLMNO. οὔτε ποτ' AD. οὐδέποτ' H. ἀντ' ἐφέροντο A. ἀντιφέροντο G.
μάχῃ: μάχην L. ὀπίσω E. — 702 μετὰ A. τρῳέεσσιν GL. — 703 ἔξενά-
ριζαν ACGM Mor. Barocc. Harl. Lips.: ἔξενάριζεν DEHLNOS Cram. An.
Par. III, 278, 16.

A. c. 695 Πελάγων: Celáγων Ptolemaeus Oroandae. — 697 ἐν τισὶ
διὰ τοῦ εἰ ἐμπνύνθη γρ. ita Aristarchum scripsisse testantur Schol. X 475,
ε 458. — 700 οὕτως Ἀρίσταρχος ἀμφοτέρω διὰ τοῦ εἰ, προτρέποντο
καὶ ἐπὶ νηῶν Didymus: alii προτράποντο et ἀπό. — 703 ἀρίσταρχος
διὰ τοῦ αἰ [ἐ]ξενάριζαν Didymus.

- Ἔκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
 705 ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέστην,
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον Οἰνόμαόν τε,
 Οἰνοπίδην θ' Ἐλενον καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
 ὃς ῥ' ἐν Ὑλῇ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
 λίμνη κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
 710 ναῖον Βοιωτοὶ μάλα πίονα δήμον ἔχοντες.
 τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτῶν,
 715 ἦ ῥ' ἄλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάω,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἑάσομεν οὐλον Ἄρηα.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 720 ἦ μὲν ἐποικομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 Ἥβη δ' ἄμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 χάλκεα ὀκτάκνημα, σιδηρέω ἄξονι ἄμφις.
 τῶν ἦ τοι χρυσὴ ἵτις ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθε
 725 χάλκε' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
 πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰςὶ περιδρομοὶ ἀμφοτέρωθεν.
 δίφρος δὲ χρυσεῖσι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν

V. l. 704 ἔκτωρ τε ΑCΜΟ. — 706 τρῆχον τόντ' Α. — 707 ὑπέρ-
 βιον Ο εἰ γρ. ὀρέσβιον. — 709 κηφισίδι Α. κηφισίδι CDGHN Harl. Townl.
 Mosc. 2. Pausanias IX, 38, 7. Et. Mg. 500, 21; 566, 21. Eustath. 1046, 13.
 κίφισίδι Ν. κηφισίδι Μ. κηφισίδι Λ. κηφισίδι Ε Strabo IX, 407; 408.
 Eust. 267, 20; 556, 17. conf. B 522. παρ Δ. οἱ, ἄλλοι Α. — 711 τὸν δ'
 Μ. — 712 omitt. D in textu. ἐνὶ Α. — 713 προσηύδα D. — 714 ὦ ΑΕ.
 ὦ
 — 715 ἀπέστημεν Η. — 716 Ἴλιόν τ' Η. ἐκπέρσαντ' Α. — 718 ἄγε δὲ Μ.
 — 720 ἦ μὲν C. ἐποικομένη: ἐπειγομένη Ο. χρυσάμπυκας Α. ἔντυεν
 ACDEGH 1. man. ἔντυεν Η ex corr. LMNOS. — 721 θεά: θεῶν Ν. —
 722 ὀχέεσσι C: ὀχέεσφι ADGHLMNOS Lips. Townl. Vrat. b. Α. Mosc.
 1. 2. ὀχεσφι Vrat. a. — 723 ὀκτάκνημα Α. — 724 libri ἦτοι. ὕπερθε
 ACGMNO. — 725 ἐπίσσωτρα GN Lips. — 727 δίφρος Μ. χρυσεῖς Μ Et.
 Mg. 279, 30. χρυσεῖσι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμάσιν D.

Α. c. 708 Ὑλῇ: Ὑδῇ Zenodotus. — 725 ἐν τισὶ γρ. ὀπίσσωτρα διὰ
 τοῦ ο Schol. Α. conf. Υ 394, 502.

ἐντέταται, δοιαί δὲ περιδρομοὶ ἄντυγές εἰσι.
 τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 730 δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα
 κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
 735 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
 δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἔστεφάνωται,
 740 ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκή,
 ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλῇ δεινοῖο πελώρου,
 δεινὴ τε μερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνὴν θέτο τετραφάλῃον,
 χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων πυρλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 745 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος
 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἥρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρῃ.

V. l. 728 εἰσι AC. ἄντυγες εἰσι DGHL(εἰσιν)MO. ἄντυγες ἀμφὶς N.
 — 729 ἐξαργύρεος D. ἄκρῳ: αὐτῷ D. — 730 δῆσεν D. — 731 κάλλ' M.
 καδδ' ἔβαλεν H. χρύσεια D. χρύσεια O. ἤγαγεν: ἔβαλεν M. γρ. ἤραρεν
 Vrat. b. in marg. — 734 ἑανὸν N. ἐπούδα M. — 735 χερσὶ M. — 736 ἢ
 δὲ CD. νεφεληγερέταο A. — 737 εἰς E. θωρήσσετο G. — 738 ἄρ GLN.

ἀρ A. ἀρ D. ὤμοισι DEGMO. βάλετ': βάλεν O. βάλ' Lips. αἰγίδα: ἀσπίδα Mor.
 et Barocc. in marg. θυσανόεσσαν E 600, 25 Lips. θυσανόεσσαν A. —
 739 περὶ CDEMN. ἔστεφάνωται AEHLM Harl. Vrat. c. A. Mosc. 2. 3.:
 ἔστεφάνωτο CDGNO Lips. ἔστεφάνωτο^α S. — 740 ἐν δ' ἔρις A. δὲ κρυό-
 εσσα: δ' ὀκρυόεσσα G. — 744 πόλεων CDEGHLMNS Schol. Δ 308. Hesych.

Π, 40: πολίων O. πολίων A. πρῶλλέεσσ' M. — 745 ποσὶ G. βήσατο O.
 — 746 τῷ: ᾧ E. δάμνησι CDEGLMNO: δάμνησι AH. — 747 τοῖσι GNO
 Lips. οἷσιν τε L. τοῖσιν δὲ H. δὲ O. ὀβριμοπάτρῃ A. ὀμβριμοπάτρῃ C.

A. c. 734, 735 asterisci. οὐ δεόντως Θ 385, 386. ὁ δὲ Ζηνόδοτος
 τούτους μὲν ἀθετεῖ, ἐκείνους δὲ καταλείπει Aristonicus, sed conf.
 Didymum, qui Θ 385 adnotavit ἡθετεῖ δὲ καὶ Ἀριστοφάνης, Ζηνόδοτος
 δὲ οὐδὲ ἔγραψεν. — 736 ἢ δὲ Herodianus cum Aristarcho: alii ἡδὲ, conf.
 Ariston. ad O 127. — 739 πέρι Herodianus. — 744 πόλεων Herodianus
 ad Δ 308. — 746 δάμνησι Dion. Sidonius: δάμνησι Aristarchus. — 746,
 747 εἰς τὴν Ὀδύσσειαν (α 100, 101) μετακινεῖται, itaque asterisci, conf.
 Schol. α 99.

- Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
 750 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλύμπός τε,
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.
 τῇ ῥά δι' αὐτῶν κεντρηνέκας ἔχον ἵππους.
 εὐρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδεираδος Οὐλύμποιο.
 755 ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπε·
 Ζεῦ πάτερ, σὺ νεμεσίζῃ Ἄρη τάδε καρτερὰ ἔργα,
 ὁσκάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι
 760 τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοσος Ἀπόλλων
 ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τίνα οἶδε θέμιστα;
 Ζεῦ πάτερ, ἥ ῥά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξ ἀποδίωμαι;
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 765 ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,
 ἥ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακῆς δούνησι πελάζειν.

V. l. 748 ἐπεμαίετ' ἄρ: ἐπεμαίετο E. ἄρ DGLMNO. ἄρ A. — 749 αὐτόμαται libri cum Et. Mg. 579, 13. Cram. Epim. 281, 21. Rhet. Gr. II, 361, 10: αὐτόματοι E Rhet. Gr. II, 407, 26. Eust. 1148, 29; 1901, 4. μύκον GM. — 750 τῆς O. ταῖς G. τῆς κ' H. τῆσιν D. — 752 ῥά LMNO. κεντρηνέκας L. — 753 εὐρον δ' εὐρύοπα θεῶν ἄτερ N conf. A 498. —

754 πολυδεираδος A. ολύμποιο E. — 756 ἐξείρετο ADEGHMOS Cant. Barocc. Harl. Vrat. A. Mosc. 1.: ἐξήρετο CLN Lips. προσέειπε ADGHLMNO: μετέειπεν E. μετέειπε Mosc. 2. — 757 ἄρη ADHN ex corr. Vrat. 1. (sic) Mosc. 1. 2. ceteri ἄρει Harl. ἄρει et ἄρη. ὦ πάτερ σὺ νεμεσίζει ὁρῶν τάδε ἔργ' αἰδῆλα Apoll. Lex. 16, 31. κρατερὰ CDGMNO Lips. τάδ' αἰδῆλ' ἔργα S. τάδε ἔργ' αἰδῆλα Cant. Harl. — 758 ὅς||τοιόντε καὶ οἶον G post ras. ὁσκάτιόν (sic) H. — 759 κατα D. οἱ δὲ C. — 760 τέ καὶ CN. — 762 ἥ ῥά τί μοι DGHMO. ῥά N. — 763 ἐξαποδίωμαι CDEGHLMNO. — 764 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε LS Cant. Vrat. b. Mosc. 1. — 765 μὴν οἱ G. νῦν μοι et ἀγελείην Apoll. Lex. 6, 20. — 766 κακαῖς δούνασι G.

A. c. 757 ἄρη non ἄρει hic et Φ 112, 431 cum melioribus libris est scribendum. καρτερὰ ἔργα, οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ τάδε ἔργ' αἰδῆλα Didymus. — 763 ἐξ ἀποδίωμαι scripsi propter caesuram bucolicam quae dicitur, conf. B 84, Δ 230, Ε 157, 332, Π 96, 252, Ρ 207, Υ 212, 221, 329, Χ 444, Ψ 477, α 247, ε 335, λ 201. — 764 ἡ διπλή, ὅτι ἐνιοὶ γράφουσι „τὴν δ' αὖτε προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε“, unde colligi potest alteram scripturam esse Aristarcheam.

- ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἄστερόεντος.
 770 ὅσσον δ' ἡεροιδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν
 ἦμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσων ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὕψηχέες ἵπποι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην Ἴξον ποταμῷ τε βέοντε,
 ἦχι ῥοὰς Τιμόεισι συμβάλλετον ἠδὲ Κκάμανδρος,
 775 ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη
 λύσας' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευε·
 τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Τιμόεισι ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 αἱ δὲ βάτην τρήρῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
 ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
 780 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι
 ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν
 ἢ κυτὶ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν,
 ἔνθα στᾶς ἦυσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 785 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ,
 ὃς τόσον αὐδήσαςχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα·

V. l. 767 ὥς A. — 768 μάστιξε GNO. μάστιξεν Lips. ἀέκοντε GN Vrat. a. ceteri ἄκοντε, conf. 366. ἄκοντ' ἐπετέσθην A, perperam, conf. H. U. 77 et 113. — 769 τε omitt. G. — 770 ὅσσον τ' H. εἶδεν D. 1. man. (?) G. — 771 λεύσων CG. — 772 ἐπιθρώσκουσι A Ambr. CDEGHLMNOS: ἐπιθρώσκουσι nullus. ὕψηχέες A. ὕψηχέες L. ὕψαυχέες G ex corr. Mosc. 1. ὕψαυχενες quod ex Longino afferunt est glossema, conf. Schol. B et Et. Mg. 785, 50 ὕψηχέες ἵπποι: παρὰ τὸ εἰς ὕψος ἀναφέρειν τὸν ἦχον τῶν ποδῶν, ἢ μεγαλόφωνοι, ἢ ὕψαυχενες. Suidas et Zonar. Lex. 1791. ὕψηχης: ὁ ὕψαυχην. — 773 Ἴξον ADLM. — 774 ἦχι CDGLMNO: ἦχι AH. Schol. Y 138. Rhet. Gr. III, 101, 22; 154, 20. Io. Alexandr. 5, 25. Cram. An. Ox. III, 369, 11. Suidas I, 1, 230, 7. HIXI Ambros. ἐνθα Schol. Q ad κ 513. συμβάλετον GO. κάμανδρος C post ras. GLM Mor. Baroce. Harl. Vrat. A. Io. Alex. 5, 25. — 776 ΛΥCAC Ambros. πολὺν DGMNO. ἔχευε NO. — 777 τοῖσι CEG L. 1. man. NO Lips. ἀβροσίην L. ἀμβροσίης D. νέμεσθαι: νέεσθαι M. — 778 αἱ: libri αἱ. τῷ Schol. Soph. El. 977. Oed. Colon. 1676. Eurip. Alc. 924. Zonar. Lex. 758. πελειάσιν D. ὁμοῖαι: ὁμοίῳ Schol. Eurip. Alc. 924. — 781 ἔστασαν DL. ἀμφὶ D. — 782 εἰλόμενοι GM. εἰλούμενοι A. λέουσιν D. ὠμοφάγοι D. — 783 κάπροι CDEGMNO Lips. οὐ καλαπαδνόν A. — 785 εἰσαμένη: εἰδομένη HS Cant. Vrat. b. εἰσομένη L. — 786 ὃς: ἢ S. αὐδήσας, χ' L.

A. c. 774 ἦχι Aristarchus et Dionysius, conf. ad A 607. — 786 ἐν τισιν οὐκ ἦν ὁ τίχος Schol. BL. ἄλλοι δὲ φαίνονται ἐν πολλοῖς τῶν ἀντιγράφων μὴ κείσθαι τὸν τίχον Eust. 607, 30.

αἰδῶς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί·
 ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων

790 οἷχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔργος·
 νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.

ὥς εἰποῦς ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδείδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 εὔρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν

795 ἔλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῶ.
 ἰδρῶς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 ἄν δ' ἴσχωι τελαμῶνα κελαινεφὲς αἶμ' ἀπομόργνυ.
 ἵππείου δὲ θεὰ Ζυγοῦ ἥπατο φώνησέν τε·

800 ἦ ὀλίγον οἱ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς.
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἦν δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς.
 καὶ ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἶσκον
 οὐδ' ἐκπαιφάσκειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 ἄγγελος ἐς Θήβας πολέας μετὰ Καδμείωνας,
 805 δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον·

V. l. 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέες L. ἀγῆτοί: ἀριστοὶ L. — 788 ἐς: εἰς O.
 — 789 τρῶες GL. πρὸ A. δαρδανείων M. δαρδανίων Lips. Δαρδανιδάων
 Pseudoplut. 103, 33. — 790 οἷχνεσκον Cant. ὄβριμον CG Barocc. —
 791 δὲ ἐκὰς ACELMNOS Cant. Harl. Townl. Mosc. 1. 2. 3. Vrat. b. δ'
 ἐκὰς D Lips. δ' ἔκαθεν GH. κοίλαις G. ἐπὶ A. — 792 ὥς A. εἰπὼν H 1.
 man. — 793 τυδείδην NS. — 794 τὸν γε: τόντε H. τόνδε O. ἵπποισι
 DGMNO. ὄχεσφιν CO. — 797 εὐκύκλου ἢ ἀμφιβρότης E 608, 33, conf.
 B 398, M 402, Y 281. εὐκύκλου C. τείρετο LNOS: τρίβετο CDGHM

ριβ
 Barocc. Harl. Vrat. b. in marg. Mosc. 1. 2. τείρετο A. τείρετο ἢ τρίβετο
 E 608, 34. δὲ χερσὶ D. — 798 ἄν CDGL. ἄν τ' Vrat. a. ἴσχωι Mosc. 3.
 ἀσπῶν Vrat. c. ἀπομόργνυ ACGLNO Lips. Vrat. a. b. A. Mosc. 2. ἀπε-
 μόργνυ DEHMS. — 800 ὀλίγον οἱ AG Apoll. de Pron. 44 C; 52 B; 53 A;
 103 C. Et. Mg. 616, 28; 621, 45. Et. Gud. 420, 45. Schol. Pind. Ol. I, 55;
 Nem. X, 147. Schol. Aristoph. Pac. 763; Av. 1635: ὀλίγον οἱ CDEHLNO
 Apoll. de Synt. 143, 28. Et. Gud. 425, 42. Zonar. Lex. 1441. Phot. Lex.
 239. Suidas II, 1, 1080, 16; 1081, 12; II, 2, 149, 20. Schol. Pind. Ol.
 XI, 26. ὀλίγόν οἱ M. παῖδ' C. — 802 πολεμίζειν Eust. et Et. Mg. 658, 8
 cum omnibus fere libris: πολεμιζέμεν H. — 803 ἐκπεφάσκειν G. ἐκπέ-
 φάσκειν M. — 804 πολλέας D. μετὰ A. — 805 ἐνὶ A.

A. c. 787 ἐλέγχεα: ἐλεγχέες Aristarchus ut Δ 242, Ω 239; sed. conf.
 B 235, Ω 260. ἀγῆτοί et ἀριστοὶ Aristarchus, διχῶς. — 791 Zenodotus
 et Aristophanes δὲ ἐκὰς: δ' ἔκαθεν Aristarchus, conf. Didym. ad N 107.
 — 797 ἀρίσταρχος τῷ τείρετο, ἄλλοι δὲ τῷ τρίβετο Didymus.

αὐτὰρ δ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὡς τὸ πάρος περ,
κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
ρήιδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάβροθος ἦα.

κοὶ δ' ἦ τοι μὲν ἐγὼν παρά θ' ἵσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
810 καὶ σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
ἀλλὰ σευ ἢ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,
ἦ νύ σε που δέος ἵσχει ἀκήριον· οὐ κύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐστι δαΐφρονος Οἰνεΐδαο.

τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
815 γινώσκω σε θεά, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο·

τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.
οὔτε τί με δέος ἵσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ὥς ἐπέτειλας.
οὐ μ' εἶας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

820 τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
ἔλθῃς ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεί χαλκῷ.
τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλῆμεναι ἐνθάδε πάντας·
γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.

825 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. l. 806 δ ACDGHLMNO. κρατερὸν CDGHNO Lips. τοπάρος O.
τοπάρος GL post ras. N. — 807 δὲ, νίκα D. — 808 τοίη οἱ ADHLMNOS
Lips. Harl. Vrat. A. οἱ Cant. τοίη τοι CE Townl. Vrat. c. Mosc. 3. τοίη
δὴ G. ἐγὼ DLOS. — 809 *δ' ἦ τοι: libri δ' ἦτοι. H Lips. δὴ τοι. παρά
θ': παραδ' H. — 810 καὶ σε G. — 811 ἀλλὰ σευ D. ἀλλὰ σε G. πολυαῖξ
ACDEGHLMNO Schol. O 709. δέδοικεν C. λέλυκεν L. — 812 νύ σε που
CDNO. νύ σε ποῦ GM. νύ σε που E. ἵσχει: ἔχει G. — 813 Τυδέως E.
ἔκγονος ἐκεί GL. ἔκγονος Vrat. b. οἰνίδαο DG. — 815 γινώσκω LN:
γινώσκω ACDEGHMO. — 816 τῷ ACDGHL. τῷ E. τῷ MNO. — 817
οὔτε τι AMNO. οὔτε τί CH. οὔτε τι GL. ἵσχει: ἔχει G. οὔτε τις ACMNO.
οὔτε τις GL. οὔδε τις H. — 818 σέων: σὼν ACDEGHLMNOS. σὴν et
ἐφετμήν ὥς ἐπέτελλεν Schol. Z 129. — 819 θεοῖσιν DL. — 821 ἔλθῃς:
ἔλθῃ LMO Vrat. b. ἔλθῃσιν G. εἰς O. τὴν γ': τὴν L. — 824 γινώσκω
LN: γινώσκω ACDEGHMO Apoll. Lex. 30, 21. ἀνὰ A. ἀνα Apoll. Lex.
30, 21. ἀνακοιρανέοντα CDEGHLMNO.

A. c. 807 ὅτι Ζηνόδοτος ὑποτάσσει τούτῳ στίχον „ρήιδίως, τοίη οἱ
ἐγὼν ἐπιτάβροθος ἦα“ Aristonicus. — 808 τοῦτον τὸν στίχον οὐχ
εὑρῆσθαι καθόλου φαίνεται ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Didymus, conf. Δ 390,
cui versui asteriscus est adpictus. — 814 ὅτι ἐνιοι „τὴν δ' αὐτε προσέ-
ειπε [βοῇν ἀγαθὸς]“ Aristonicus. — 818 Ἀρίσταρχος σέων γράφει
Schol. LV. conf. M 424 αὐτέων, O 656 πρωτέων, B 131, I 544 πολλέων.
— 821 τὴν γ': τὴν, conf. ad 132. — 824 ἀνὰ, non ἀνα, Aristarchus.

- Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
μήτε κύ γ' Ἄρηα τό γε δίδιθι μήτέ τιν' ἄλλον
ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάβροθός εἰμι.
ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μύνησας ἵππους,
830 τύπον δὲ σχεδὴν μὴ δ' ἄζοο θοῦρον Ἄρηα
τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακόν, ἄλλοπρόκαλλον,
ὃς πρῶην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
Τρωσὶ μαχήσασθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν,
νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσι ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
835 ὥς φαμένη Θένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥς χαμάζε
χειρὶ πάλιν ἐρύσας· ὃ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν.
ἦ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
βριθοσύνη· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρά τ' ἄριστον.
840 λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηι πρώτῳ ἔχε μύνησας ἵππους.
ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριζεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν·
τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη

V. l. 827 μή τί κύγ' M. τό γε ACDGHLN Mor. Barocc. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. τόνγε EO Townl. Vrat. a. τόνδε S Cant. Lips. Mosc. 3. τὸν M Harl. μήτε τιν' ACDGHLMNO Bekk. An. 835, 23. ἄλλον: ἄλλων Cant. Vrat. a. — 828 ἐγὼ O. — 829 ἀλλά γ' H. — 830 μὴ δ' ACDGHLMNO. ἄζοο GN Lips. — 831 ἄλλοπρόκαλλον AC. — 832 πρῶην AEG: ceteri πρώην. πρώτον Schol. B 14, P 24. ἐμοί τε: ἐμοίγε Schol. B 12. — 833

τρωσὶ L. μαχήσασθαι HLO Vrat. A. Mosc. 3. μαχέσθαι G. μαχέσασθαι Vrat. a. αὐτὰρ M. — 834 μετὰ A. λέλησται G. — 835 ὥς A. καθ' ἵππων N. χαμάζε AE: χαμάζε CDGHLMNO. — 836 ἐρύσας D. δ δ' LMNO. ὃδ' CG. ἄρ GLMNO. ἄρ A. ἐμπαπέως: γρ. ἐμμεμαύς Vrat. b. in marg. ἐπόρουσεν N. — 837 ἦδ' CGLMNO. παρὰ OS 1. man. — 838 φήγινος libri cum Apoll. Lex. 162, 9: πῆδινος Et. Mg. 669, 40. Hesych. III, 330. — 839 ἄγε NO Lips. ἄγε θεόν G. — 840 δέ: δὴ G 2. man. γὰρ H. — 841 πρώτα L. post hunc in C insertus est versus, qui legitur 846. in A ordo est 841, 846, 842—845, 847 adscripto ad vs. 846. scholio „ἐν ἄλλῳ οὗτος ὁ στίχος μετὰ τέσσαρας στίχους κεῖται“. — 842 δ μὲν C. ἐξενάριζεν AD: ἐξενάριζεν CGHLMNOS. — 844 ἐνάριζε ACHL Vrat. b. a. Townl.: ἐνάριζε D(ξεν)GNOS Cant. Lips. Harl. Vrat. a. c. ἐξενάριξε M.

A. c. 832 πρῶην, conf. H. U. 218. — 838 οἱ δὲ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ φήγινος „πῆδινος“ γράφουσιν Eust. 613, 9. — 838, 839 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 839 διὰ τοῦ δὲ αἱ ἀριστάρχου ἄνδρα δ' ἄριστον Didymus. — 842 ἐξενάριζεν Aristarchus: ὅτι τινὲς γράφουσιν ἐξενάριζεν Aristonicus, in his Zenodotum fuisse suspicor, conf. Ariston. ad A 368. — 844 ἐνάριζε Aristarchus, cf. Ariston. ad 842.

- 845 δὺν Ἀϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
 ὡς δὲ ἶδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
 ἦ τοι ὃ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔαε
 κείσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἑξαίνυτο θυμόν,
 αὐτὰρ ὃ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 850 οἱ δ' ὅτε δὴ χεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ Ζυγὸν ἡνία θ' ἵππων
 ἔγχεϊ χαλκείῳ μεμαῶς ἀπὸ θυμόν ἐλέσθαι·
 καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὤσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 855 δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέριεε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτηρ·
 τῇ ῥά μιν οὔτα τυχών, διὰ δὲ χροῶα καλὸν ἔδαψεν,
 ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις. ὃ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 860 ὄσσαν τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ ἔριδα συνάγοντες ἄρῃος·
 τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 δεΐσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.
 οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 865 καύματος ἕξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο,

V. l. 845 ὄβριμος C. — 846 omitt. M, conf. ad 841. δὲ εἶδε D. δὲ οἶδε G Vrat. A. δ' εἶδε H ex corr. δ' εἶδε Vrat. b. — 847 ἔαε ACGMNO. — 848 κείσθ' ὅθι πρῶτον μιν NS. κείσθ' ὅθι μιν πρῶτον Cant. πρῶτα C. ἑξένυτο G. — 849 ὃ ACDGHLMN. ῥά NS. — 850 οἶδ' CGLMNO. — 852 ἀπο ACDHL. ἐλέσθαι A Ambr. NS Cant. Harl.: ὀλέσσαι CDGHLMO. γρ. ὀλέσσαι A. — 853 τό γε: τότε Harl. Townl. — 854 ὑπ' ἐκ CDEGHMO. ΥΠ' ΕΚ Ambros. ὑπὲκ N. ὑπέκ G. ἀπ' ἐκ Vrat

A. ὑπὲρ A. — 855 δεύτερον DS Cant. ὀρμάτο MN. — 856 ἐπέριεε N. ἐπέρεξε Vrat. a. — 857 ζωννύσκετο DE bis LMN Lips. Vrat. c. Mosc. 2. μήτηρ omnes libri cum Hesych. II, 260. — 858 τῇ ῥά μιν: ἔνθα μιν E. οὔτα G. δια AD. — 859 ἐν δὲ A. αὖτις C. ὅδ' CLMNO. — 860 ἐννεάχιλοι AG. ἐννεάχιλοι S. γρ. ἐννεάχιλοι O. δεκάχιλοι S. γρ. δεκάχιλοι O, conf. Eust. 614, 44. — 861 συνάγοντες E bis. — 862 ἄρ ADGLNO. ὑπο CDHLMN. τρῳάς G. — 863 τόσον DO Mor. — 864 ἐρεβεννὴ G. — 865 ἕξ EGHLMNO.

A. c. 857 Herodianus μήτηρ: μήτηρ Aristarchus. ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων „ὅθι στελλέσκειτο μήτηρ“ Didymus. Homerus et accusativo (Ξ 181, Ψ 140) et dativo (K 77, c 67) ζώννυσθαι iungit. — 860 Aristophanes ἐννεάχιλοι: ἐννεάχιλοι et δεκάχιλοι Aristarchus, conf. Schol. V ad Ξ 148. ὄσσαν τ': ὄσσαν δ' Aristophanes, ibidem. — 862 βαρυτονητέον τῇν ὑπὸ Herodianus.

τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος ἄρης
φαίνεται ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὀλύμπον,
πάρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο θυμὸν ἀχέων,
870 δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταβρέον ἐξ ὤτειλῃς,
καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ ὄρων τάδε καρτερὰ ἔργα;
αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
ἀλλήλων ἰότητι, χάριν ἄνδρεσσι φέροντες.
875 τοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην,
οὐλομένην, ἥ τ' αἰὲν ἀήκυλα ἔργα μέμνηεν.
ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἔν Ὀλύμπῳ,
σοὶ τ' ἐπιτίθενται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ,
880 ἀλλ' ἀνιείς, ἔπει αὐτὸς ἐφείναιο παῖδ' αἰδῆλον·
ἦ νῦν Τυδεὸς υἱόν, ὑπερφίαλον Διομήδεα,
μαρταίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέεσσο δαίμονι ἴκος·
885 ἀλλὰ μ' ὑπὴνικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν

V. l. 867 εὐρὺ D. — 868 δ' omitt. Lips. — 869 παρ D. — 870 δεῖξε CNO. καταβρέον D. — 871 προσηύδα D. — 872 κρατερὰ CGMO Lips. ἔργ' αἰδῆλα N Cant. τὰδ' αἰδῆλ' ἔργα S. — 873 αἰεὶ τι H. τετληότες N. — 874 χάριν ἄνδρεσσι EHNO Cant. Harl. Townl. Mosc. 2.: χάριν δ' ACDGLM. — 875 μαχόμεσθα EMNO 1. man. — 876 μέμνηεν O. — 877 γὰρ omitt. G. εἰς CNO. — 878 δεδμήμεθα CNO. — 879 οὔτε τι ACEHLMNO. — 880 ἀνιείς Schol. ≡ 131; ἀνιείς ACDEGHLO 1. man. Lips. Et. Mg. 109, 50. ἀνίης NO 2. man. S Cant. Lips. 2. man. ἀνιείς M. — 881 ὑπερφίαλον ADGL: ὑπερῶθυμον CHMNOS Lips. — 882 ἀνέηκεν A. ἐπαθανάτοισι A. θεοῖσι ACDGHMNO. — 883 πρῶτα H Vrat. b. πρῶτην Et. Mg. 676, 37, conf. 458. ἐπὶ A. — 884 αὐτῷ μοι (sic!) μοι G. ἴκος D. — 885 ὑπὴνικαν LN Et. Orionis 53, 4. ἦ τέ καὶ O. κεν G.

A. c. 872 καρτερὰ ἔργα: γράφεται ἔργ' αἰδῆλα Schol. LV, conf. ad 757. — 874 χάριν ἄνδρεσσι: χάριν δ' ἄνδρεσσι Aristarchus, conf. A 68 ἐλαυνῶν ἀνδρός, A 371 κεκλιμένῳ ἀνδροκμήτῳ et ad B 198. — 880 ἀνιείς, conf. μεθείς Z 523, δ 732; μεθεί K 121; τιθεῖ N 732, α 192; διδοῖς I 164; διδοῖ I 515, δ 237, ρ 350; τιθεῖν Theognis 286; κυνιεύ 1237; διδοῦν 1329. alii ἀνιείς perperam; haec enim verba apud poetas et Iones saepenumero coniugationem contractorum in εῷ et ὦν sequuntur, quod confirmat frequens usus formarum τιθεῖ, κυνιεύς, τιθεισί, ἰεῖσι, διδοῖ, διδοῦσιν, ἐδίδουν, ἐδίδου, ἴουν, ἴεις, ἴει, quas neque scriptores prosae orationis plane aspernantur. — 881 Aristarchus ὑπερφίαλον: ὑπερῶθυμον αἱ δημῳδαί.

αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
ἧ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
μή τί μοι ἄλλοπρόσαλλε παρεζόμενος μινύριζε.

890 ἔχθιστός δέ μοι ἔσσι θεῶν, οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
μητρός τοι μένος ἔστιν ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι.
τῷ δ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.

895 ἀλλ' οὐ μάν' εἴ τι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἔσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
εἰ δέ τευ ἔξ ἄλλου γε θεῶν γένευσ' ὦδ' αἰδηλος,
καὶ κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐραυνίωνων.

ὥς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.

900 τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσцен

V. l. 886 αἰνῆσι CMNO Et. Mg. 600, 10. αἰναῖσι G. — 887 ἦ: εἰ H sup. NO. ἦ Schol. Π 445. Bekk. An. 1202. ἦ Cram. An. Par. IV, 232, 33. κε Et. Gud. 236, 30. Schol. Π 445. Cram. An. Par. IV, 232, 33. κεν ACDEGHLMNOS Lips. Apoll. Lex. 27, 5. Et. Mg. 306, 52. Schol. Θ 111. Bekk. An. 1202. Cram. An. Ox. IV, 359, 11; 363, 30. χαλκιοτυπαῖσι G. τυπῆσι ACDHO. — 888 ἄρ DGMNO. ἄρ A. νεφεληγερέτα A. — 889 μήτῃ μοι CLMNO. ἄλλοπρόσαλλε A. — 890 δέ μοι ἔσσι ACDEGHLMNO. — 891 τοι: τις N. τοι omitt. HL. — 892 ἔστιν: αἰέν Et. Mg. 1, 30. — 893 ἐπέεσσι ACGNO Et. Mg. 247, 8. — 894 τῷ ACDGHLMO. οἶω DH. ἐννεσίησι H. — 895 μάν: μέν Vrat. b. — 896 ἐμοὶ S. ἔσσι: ἔσσιν MO. εἴ γεῖνατο HM. — 897 γε omitt. CL. ἄλλου C (οἰο man. rec.). τε θεῶν γίνευσ' H. — 898 ἦσθα: ἦσθας ADO 1. man. S. νέρτερος Townl. Lips. — 899 ὥς A. ἀνώγειν AC Townl.: ἀνώγει GHLMNOS. ἀνώγεν D. ἀνωγεν δ καὶ ἀνώγει γράφεται Eust. 619, 21. — 900 ἐπὶ C. ὀδυνήφατα A. πάσцен ACDHL Lips. Mosc. 1. φάρμακ' ἔπασцен Harl.: πάσων EGMNOS Vrat. A.

A. c. 887 ζῶς Herodianus; ζῶς Ptolemaeus Ascalonita, conf. Et. Mg. 413, 30. Eust. 618, 10. τὸ ἦ κεν γράφεται μὲν διὰ τοῦ ἦ παρὰ τοῖς ἀκριβεστέροις Eust. 618, 6. — 891 asteriscus; κακῶς A 177. — 898 ἐνέρτερος: ἐνέρτατος Zenodotus. de forma ἦσθας conf. Eust. 1773, 30 Αἴλιος Διονύσιος γράφει ὅτι καὶ τὸ οἶσθα καὶ τὸ οἶσθας ἄμφω Ἑλληνικά, καθὰ καὶ ἦσθα καὶ ἦσθας. hoc Nauckius Euripidi tribuit, quem Helen. 587. ἐνθάδ' ἦσθας ἐν Τροίᾳ scripsisse coniecit, conf. Ion. 999 οἶσθας, qua forma usus est Alexis comicus apud Athen. III, 118, a. — 900 ἰακῶς φάρμακα πάσцен Schol. A, quod si est Didymi, Aristarchus sequentem versum omisit.

[ἡκέατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέυκτο].
 ὡς δ' ὅτ' ὁπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
 ὑγρὸν ἑόν, μάλα δ' ὤκα περιτρέφεται κυκλώντι,
 ὡς ἄρα καρπαλίμως ἦσατο θοῦρον Ἄρηα.

905 τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἴματα ἔσσε·
 παρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδει γαίῳν.

αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆς Ἀθήνῃ,
 παύσασαι βροτολογιὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάν.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ζ.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ·
 πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
 ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
 μεσσηγὺς Τιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

V. L. 901 omitt. CDL Townl. in textu, Lips. Vrat. A. Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ ὁ στίχος οὐχ εὐρήται A in margine. γρ. φάρμακα πάσων ἡκέατ', οὐ μὲν γάρ τι κατὰ θνητός γε τέτυκτο C in margine. κατὰ θνητός MO. κατὰ θνητὸν Vrat. b. κατὰ θνητοῦς Vrat. a. γε τέτυκτο S Cant. — 902 ἐπειγόμενον DGS Mor. Townl. man. sec. Mosc. 1. 2. — 903 περιτρέφεται Cram. An. Par. III, 215, 20. Apoll. Lex. 130, 14. Eust. 1339, 19. Schol. Ξ 308: libri περιτρέφεται. — 904 ὡς A. — 905 τόνδε G. λούσε GNO Lips. χαρίεντα τε HS Vrat. a. εἴματα ἔσσειν D. ἔσσει AMNO. — 906 παρ CD. — 907 αἱ δ' DMNO. αἰδ' CGL. αἰδ' H. — 909 παύσασθαι Mosc. 1. βροτολογιὸν A. ἄρην ACDEGHLMN. ἄρῃ Cant. ἄρηα S.

A. c. 903 περιτρέφεται Herodianus apud Eust. 620, 14 et Cram. An. Par. III, 215, 14. conf. i 246, § 477, ubi sex libri περιτρέφετο pro περιτρέφετο exhibent. — 906 asteriscus (cum obelo, qui deest in codice): ὁρθῶς A 405, ubi vide Aristonicum. τὸ ἔπος Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Schol. B. Ἀριστάρχος ἀθετεῖ Schol. LV. — 909 Ἄρην Herodianus, conf. ad 757. sed haud scio an Ἄρῃ praeferendum sit, quod propter hiatum, qui h. l. est nullus (conf. ad B 198) in Ἄρην mutatum videtur esse.

V. L. 1 τρώων L. — 2 δ' ἄρ': δ' ἄρ DGMNO. δ' ἄρ A. γὰρ H. δὲ E. ἔνθα ἴθυσε DMNOS Schol. Θ 106. — 3 ἰθυόντων S. — 4 ἰδὲ: ἡδὲ GN.

A. c. 4 ἐν τοῖς ἀρχαίοις (i. e. in exemplaribus prioris editionis Aristarcheae. τοῖς Ἀριστάρχειοις Lehrs. ἐν τῇ προτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχειων Bekkerus) ἐγγράπτο „μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ στομαλίνης.“ διὸ καὶ ἐν τοῖς ὑπομνήμασι φέρεται. καὶ ὕστερον δὲ περιπεσὼν (sc. Ἀριστάρχος) ἔγραψε „μεσσηγὺς Τιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων“ Aristonicus. Χάρης (Χαίρις) δὲ γράφει μεσσηγὺς ποταμοῖο Σκαμάνδρου καὶ Τιμόεντος Schol. BLV, conf. H. T. 81, n. 147.

- 5 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμῳνίος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 Τρώων ῥήξε' φάλαγγα, φῶς δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
 ἄνδρα βαλῶν, δὲ ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσι τέτυκτο,
 υἷὸν Ἑυσῳρου, Ἀκάμαντ' ἦν τε μέγαν τε.
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδάσειης,
 10 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὄστέον εἴσω
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 Ἀἴυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τευθρανίδην, δὲ ἔναιεν ἐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
 ἀφνειὸς βίότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·
 15 πάντας γὰρ φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.
 ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
 πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,
 αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, δὲ ῥα τόθ' ἵππων
 ἔσκεν ὑφηνίοχος· τῷ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.
 20 Δῖον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλιον ἐξενάρηξε·
 βῆ δὲ μετ' Αἴσιον καὶ Πήδαον, οὐς ποτε νύμφη
 νηὶς Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
 Βουκολίων δ' ἦν υἷος ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
 πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐγείνατο μήτηρ·
 25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅσσοι μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ,
 ἥ δ' ὑποκυαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
 καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
 Μηκιστιάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐκύλα.
 Ἀκτύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·

V. L. 6 τρώων GL. — 7 βαλῶν: λαβῶν H. ἐν M. — 8 εὐσῳρου N. ἀκάμαντα MO. — 9 τὸν ῥα βάλε G. — 10 πέρησεν H. ἄρ DGLMNO. ἄρ A. — 11 τόνδε D. ὄσσε' ἐκάλυπεν CHLMOS et Heynii libri praeter Mor. — 12 ἄυλον Vrat. 1 (sic). ἄρ DGLMNO. ἄρ A. — 14 ἀνθρώποισι ACDEGHNO. — 15 πάντας μὲν Schol. Z 305. ἔπι: ἐπὶ CGL. ἐπὶ O (sic). ἐνὶ HN. ἐπι οικία D. — 16 τῶν γε: τόνγε A. — 17 ἀπηύρα D. ἀπηύρεν G ex corr. — 18 δὲ ῥα DNO. — 19 ὑφ' ἡνίοχος ACDH 1. man. LMO 1. man. τῷ δ': τῷ H. τῶν G. — 20 δρῆσόντ' H. ἐξενάρηξε ACGHLMNO. — 22 νηὶς βαρβαρή N. — 24 δὲ εἰ G. δ' ἐ D. — 26 ἥδ' CGHLMNO. ὑποκυαμένη NO: ὑποκυαμένη ACDEGHLMN Lips. διδυμάον' ἐγείνατο M Mosc. 1. — 27 καὶ μὴν . . . ἐπέλυσε Mosc. 1. — 28 μηκιστιάδης DL. — 29 ἀκτύλλον Mosc. 3. ἄρ DEGLMNO. ἄρ A.

A. c. 21 οἱ περὶ Ἀρίσταρχον Πήρεχον τὴν Πήδαον λέγουσιν Schol. BLV.

- 30 Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
 ἔρχεῖ χαλκείῳ, Τεύκρος δ' Ἀρετάονα διόν.
 Ἀντίλοχος δ' Ἀβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ναῖε δὲ Κατνιόεντος εὐρρέϊταο παρ' ὄχθας
 35 Πήδασον αἰπεινὴν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρωε
 φεύγοντ'. Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.
 Ἀδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 ζῶν ἐλ'. ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζομένῳ πεδίῳιο,
 ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἄγκυλον ἄρμα
 40 ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ αὐτῷ μὲν ἐβήτην
 πρὸς πόλιν, ἥ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα. πὰρ δέ οἱ ἔσθη
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
 45 Ἀδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσεται γούνων·
 ζῶγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κείται,
 χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 50 εἴ κεν ἐμὲ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε.

V. L. 30 πιδύτην O Barocc. Vrat. a in margine. Ὀδυσσεὺς DGHLM. περκάσιον Lips. — 31 δ' ἄρ' ἐτάονα Lips. Vrat. b. 1. man. δ' Ἀρετάονα ἢ δ' ἄρ' Ἐτάονα Eust. 623, 9. — 32 αὐληρον M. αὐκληρον N. ἐνήρατο DDGHO. ἐνείρατο Cant. — 34 εὐρέϊταο O. εὐρρύταο N. παρόχθας D. ὄχθαις Strabo XIII, 606. — 35 Φύλακον: Cxεδίων Herodianus περὶ μυν. λέξ. 18, 6. — 37 ἄρ DGLMNO. ἄρ A. — 38 ζῶιόν C. ἔλεν L. ἵπποι E 656, 9. ἀτυζόμενοι Eust. 656, 9. Apoll. Lex. 46, 22. — 39 ἐνὶ CE: ἐνὶ GHLM. ἐνὶ βλαφθέντε ADNO Vrat. b. — 41 οἴπερ N Vrat. a. — 42 ἐξεκυλίσθη H. — 43 ἐπὶ D. παρ CD. — 45 ἄρ DGLMNO. ἐλλίσσεται CDGHLMO.

λαβὼν, ἐλλίσσεται N (ἐ 2. man.) — 46 ἀτρέως N. δέξ' G. — 47 κείται G Barocc. — 48 πολὺκμητός A. — 49 τῶν: τῷ O 1. man. κέν: καὶ DN. ἀπερείσι' G. — 50 αἶ E Lips. εἴ κε με N. — 51 ὥς A. ἐνὶ A. ἔπειθε HNOS. ἔπειθεν ADM. γρ. ἔπειθε O man. rec. ὅρηνε CGL Barocc. Mor. Leid. Mosc. 2. utrumque Harl. ὅρηνε A sup.

*A. c. 34 ναῖε δὲ: δὲ ναῖε (νάε?) Zenodotus. Κατνιόεντος: ὁ γεωγράφος φησὶν ὅτι τινὲς Καφνιόεντα λέγουσιν Eust. 623, 20, cf. Strab. XIII, 606. — 51 ἔπειθε ut I 384, 386, 587, M 173, Π 842, X 78, α 43, η 258, ι 33, 500, ψ 230, 337, cum libris melioribus scribendum est, non ὅρηνε, quod recentiores fere omnes receperunt. nam Adrastus pretio proposito Menelao persuadere volebat, ut vitae suae parceret, non autem animum eius ad misericordiam commovere.

καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 δώσειν ὣς θεράποντι καταξέμεν· ἄλλ' Ἀγαμέμνων
 ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας ἔπος ἤυδα·

- 55 ὦ πέπον ὦ Μενέλαε, τί ἦ δὲ σὺ κήδεαι οὕτως
 ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 πρὸς Τρώων· τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 χεῖράς θ' ἡμετέρας, μὴδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 κοῦρον ἐόντα φέροι, μὴδ' ὅς φύγοι, ἄλλ' ἅμα πάντες

60 Ἰλίου ἔξαπολοῖατ' ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.

ὥς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφείου φρένας ἥρωε,
 αἵσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπὸ ἔθεν ὤσατο χειρὶ
 ἥρω' Ἀδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδης δὲ

65 λαῖ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μέλινον ἔγχος.

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθε
 μιμνέτω, ὥς κε πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,

70 ἄλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι
 νεκροὺς ἅμ πεδίον κυλήσετε τεθνηῶτας.

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

V. L. 54 ἀντίον Vrat. a. b. ἀντίος H post ras. ἤυδα G. — 55 τί ἢ A Io. Alexandr. 42, 22. τῇ EO. ceteri τίη. οὕτως ACDGHLMNOS Barocc. Mor. Cant. Townl. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 2. 3. Cram. Epim. 190, 12. αὕτως E Io. Alex. 42, 22. — 56 ἦ: ἢ GH. σοὶ: σοὶ ACGHMO. τοι E. πεποιήται Townl. — 57 τρώων CGL. ὑπεκφύγη S. ἐκφύγοι H. ὑπ' ἐκφυγε Vrat. a. — 58 μὴ δ' ACGLMNO. — 59 φέροι N. μὴ δ' ACDGHLMN. φύγη Vrat. a. — 61 ὥς A. ἔτρεψεν: παρέπεισεν AHN O Vrat. a. Cram. An. Par. III, 385, 12. γρ. ἔτρεψεν AO. conf. H 120, N 788. — 62 αἵσιμα: αἵσια Bekk. An. 831 16. ὁδ' CGHLMNO. ἀπὸ: ἀπαί S Cant. Vrat. A. τινὲς μεταγράφουσιν ἀπαί ἔθεν Eust. 625, 12. — 64 οὔτα DG Et. Mg. 637, 48. κατὰ: καταί Schol. E 256. ὁδ' CGLMN. — 65 ἀπέσπασε Vrat. b. — 66 δ' omitt. Draco de Metr. 16, 8. — 68 μετόπισθε ACDEGM. — 69 ὥς κε Lips. Mosc. 1. ὥς κεν ACGHLMNOS Pseudoplat. 157, 30. ὥς καὶ D. ὥς ἂν EO sup. — 71 νεκροὺς ρ' S. ἀμπεδίον ACDEGHLMN O Pseudoplat. 157, 30. Schol. O 349. ἂν πεδίον Eust. 1019, 3. κυλήσεται H. τεθνηῶτας CD(ω)EGMN Pseudoplat. 157, 30. τεθνηῶτας A. τεθνηῶτας O. — 72 ὥς A. ὄτρυνε Lips. 1. man. Vrat. a.

A. c. 54 ἀντίος: οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, ἄλλοι (Zenodotus teste Schol. B) δὲ διὰ τοῦ ν Didymus, conf. H. T. 193. — 59 τινὲς δὲ γράφουσι φέροι Schol. A. — 69 κε πλείστα, conf. H. U. 15. — 71 οὕτως ἀρίσταρχος τεθνηῶτας Didymus. Zenodotus Τρώων ἀμπεδίον κυλήσομεν ἔντεα νεκρῶν.

ἔνθά κεν αὐτε Τρῶες ἀρηιφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἰλιον εἰσανέβησαν ἀναλκίῃσι δαμέντες,
 75 εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστὰς
 Πριαμίδης Ἑλένος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·
 Αἰνεΐα τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνος ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἔστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 80 στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων
 πάντῃ ἐποικόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 φεύγοντας πεσέειν, δηίοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὐθι μένοντες,
 85 καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίῃ γὰρ ἐπείγει.
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλιν δὲ μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα
 μητέρι σὴ καὶ ἐμῇ· ἥ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 οἷζα καλητὶ θυρας ἱεροῖο δόμοιο,
 90 πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
 εἶναι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,

V. l. 73 ἔνθά κεν ACDHMN. αὐτε: αὐ G. τρῶες GL. ἀρηιφίλων A.
 — 74 εἰς ἀνέβησαν A. ἀναλκίῃσι AO. — 75 ἄρ DMNO. ἄρ A. αἰνεΐα τέ
 N. — 76 οἰωνοπόλων A. — 77 αἰνεΐα τέ A. ὕμμι AGHMN. — 78 τρῶων
 GL. — 79 ἐπιθύν ἔστέ D. ἰθὺν ἔστέ ACGHLMNO. — 80 προ A. — 81
 πάντῃ ADE Bekk. An. 832, 11: ceteri πάντῃ. — 82 δηίοισι H. δηίοισι
 τε D. — 83 ἐποτρύνητον O. — 86 πόλιν δὲ AD. μετέρχεο: μετοίχεο E
 Vrat. a. — 87 δέ: δὴ Mor. Barocc. συνάγουσα G Mor. Barocc. — 89
 κλητὶ DGMN. — 90 ὅς οἱ ACDEGHLMNOS: recentiores ex conl. ὁ οἱ.
 — 91 ἐνὶ μεγάρῳ H. μεγάροις E. καὶ ὅς et γρ. καὶ οἱ L. πολυφίλτατος
 D. — 92 ἀθηναίσις L.

A. c. 76 οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος: Ἀμμώνιος ὡς Ἀριστάρχειον (Cod.
 Ἀρίσταρχος) προφέρειται καὶ ταύτην τὴν γραφὴν „μάντις τ' οἰωνοπόλος
 τε“. ἔργον δὲ τὸ σαφὲς εἶπεν· διὸ διχῶς Didymus, conf. H. T. 103. —
 87 τινὲς „γεραιάς“ ἀναγινώσκουσιν, ἵνα δηλοῖ τὰς ἱερεΐας Schol. BLV.
 — 87, 88 εἰς τὸ γλαυκῶπιδος στικτέον, καὶ λείπει ἢ εἰς..... ἢ περισσοὶ
 οἱ δύο στίχοι Schol. BL. — 90 ὅς οἱ: τὴν ὅς δευτονητέον διὰ τὴν οἱ
 ἀντωνυμίαν, ἥτις νῦν ἐγκλιτικὴ ἔστιν Herodianus, qui igitur ὅς οἱ,
 non ὁ οἱ, legit. recentiores fere omnes ὁ οἱ scribunt, quod omni li-
 brorum auctoritate caret. qua coniectura non opus esse docent alii loci,
 quibus digamma pronominis tertiae personae neglectum est, conf.
 οὐδέ τις οἱ Z 101; πέπλου ὃν οἱ E 338; ἀπείλησαν γὰρ οἱ B 665; μέγρε
 γάρ οἱ Ψ 865; porro Z 289, λ 44', ν 430, ο 105.

- καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 ἦνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσει
 95 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρήσ,
 ἄρχιον αἰχμητὴν, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο,
 ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημι γενέσθαι.
 οὐδ' Ἀχιλλῆά ποθ' ὦδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 100 ὃν πέρ φασι θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην
 μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.
 ὥς ἔφαθ', Ἔκτωρ δ' οὐ τι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν.
 αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε,
 πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχeto πάντῃ
 105 ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῆν.
 οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἕσταν Ἀχαιῶν·
 Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἄστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξέσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.
 110 Ἔκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἄσας·
 Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπικούροι,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,

V. l. 93 δυοκαίδεκα AGL. γρ. δύο καὶ δέκα ὡς ὁ μέγας θεσσαλωνί-
 κης εὐστάθιος ἰσχυρίζεται O. — 94 ἦνις AN. ἦνις GLO Cram. Epim.
 283, 6. ἀκέστας G. ἐλεήσει D. 2. man. — 95 ἄστυ τε A. ἄστυ τὲ HMN.
 τρώων CG. — 96 ὡς κεν Lips. ἀπόσχοι Vrat. a. — 97 μῆστωρα L. —
 98 κάρτιστον HM Lips. ἀχαιῶν φημι ACD 1. man. EGHLMNO. — 99 γε
 δείδιμεν H. γε δείδιμεν Vrat. a. γ' omitt. Lips. Vrat. b. — 100 ὃν πέρ
 φασι E: ὃνπερ φασι ACDGHLMN. ἐξέμμεναι ACDGHLMNOS: ἐξ ἐμ-
 μεναι E. ἐξ ἐμμεναι nullus. — 101 οὐδέ τις οἱ CDGM οὐδέ τι, κοί A. —
 102 ὡς A. ὡς φάτο L. — 103 ἄλτο A. ἄλτο S. χαμάζε CDGLMNO. — 104
 πάντῃ AEH Schol. Γ 379: ceteri πάντῃ. — 105 μαχέσασθαι: μαχέεσθαι E.
 — 106 οἱ δ' D. οἱ δ' CGLMNO. ἐναντίον H, conf. E 497, A 214, P 343. —
 107 ὑποχώρησαν S. — 109 τρωσὶν GL. ἀλεξέσαντα Townl. μετελθέμεν L.
 ὡς ELO: ὡς ACDGHMN Lips. Et. Mg. 328, 47. — 110 τρώεσσιν GL. —
 111 τρῶες GL. τηλεκλειτοὶ GNO Lips. Vrat. c. Mosc. f. 3. τηλεκλειτοὶ S.
 τρῶες καὶ λύκιοι καὶ δάρδανοι ἀγχιμαχῆται H. — 112 ἔστε AGMO Et.
 Mg. 381, 58: ἔστε DHLN Eust. 556, 46. μνήσασθαι H. μνήσεσθε Vrat. a.

A. c. 96 αἶ κεν: ἀρίσταρχος ὥσκειν τυδέος Didymus. — 97 τινὲς
 οὕτως διεῖλον ἄρριον, εἴτα αἰχμητὴν κρατερὸν, εἴτα μῆστωρα φόβοιο.
 Ἀπολλόδωρος δὲ διχῶς ἄρριον αἰχμητὴν, εἴτα κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο
 Nicanor. — 109 ἦτοι στικτέον ἐπὶ τὸ κατελθέμεν, ἵνα ἀφ' ἐτέρας ἀρχῆς
 λέγηται τὸ ὡς ἐλέλιχθεν ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐλέλιχθεν, ἢ συναπτεόν, ἵν' ἡ
 τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτε. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον Nicanor. — 112 Zeno-
 dotus ἀνέρες ἔστε θοοί, καὶ ἀμύνετον ἄστει λῶβην.

- ὄφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον ἥδ' ἐ γέρονιν
 εἴπω βουλευτῆσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι
 115 δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 ἄντυξ, ἥ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάις, καὶ Τυδέος υἱός
 120 ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
 οἱ δ' ὅτε δὴ χρεδὼν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 τίς δὲ σύ ἐσσι φέριστε καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄππωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 125 τὸ πρὶν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντιον
 σὺ θάρσει, ὅ τ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώσιν.
 εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 130 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱός, κρατερὸς Λυκόοργος,
 δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν·

V. L. 113 βεῖω: βέω Zonar. Lex. 385, 388. βίω Et. Gud. 109, 26. προτὶ ADGHNO Schol. O 194, X 421. Cram. Epim. 402, 11. Et. Mg. 198, 7. πρὸ τί CM: ποτὶ LS Zonar. Lex. 385, 388. Cram. Epim. 202, 22. — 114 ἀλόχοισι ACDHNO. — 115 ὑποσχέσθαι θ' E. — 116 ὡς A. κορυθαίολος A. κορυθαίολος D 1. man. — 120 ἀμφοτέρων: ἀμφοτέρω A. conf. Ψ 814. μεμαῶτες G. — 121 οἱ δ' DLMNO. οἱδ' CH. — 123 σὺ ἐσσι DHLMN. κατὰ θνητῶν ACDE bis HLMNO Lips. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 1. 3. καταθνητῶν Schol. K 204. — 124 ἐνὶ ADG Apoll. de Synt. 306, 28. Schol. Ψ 718. Et. Mg. 123, 43: ἐνὶ CELMNO Schol. B 839. ἐνὶ H Et. Gud. 67, 12. — 125 τοπρὶν N. τοπρὶν G. νῦν μὲν Vrat. b. γε omitt. GL. πολλὸν L. — 126 ὅ τ' A: ceteri δτ'. ὅτε μὲν δολιχόσκιον Vrat. a. δολιχόσκιον A. — 128 ἀθανάτων δε H. οὐρανοῦ: οὐρανὸν G. — 130 Δρύαντος παῖς Pseudoplat. 113, 7. λυκόοργος A. λυκοῦργος L. λυκόεργος N Vrat. b. Rhet. Gr. III, 107, 6; 200, 29. — 131 ὅς ῥα DLN.

A. c. 113 διχῶς ἀρίσταρχος καὶ διὰ τοῦ κε ὄφρα κ' ἐγὼ καὶ διὰ τοῦ ἂν Didymus. — 119 ἡ διπλή, ὅτι μετατιθέασιν τινες ἀλλαχόσε ταύτην τὴν εὐστακίαν Aristonicus. — 121 Ζηνόδοτος καὶ Ἀριστοφάνης δυϊκῶς ἰόντε. ἐν δὲ τοῖς ἔμπροσθεν (cf. Schol. E 630) εἰρήκαμεν Ἀριστάρχου εἶναι τὴν δυϊκὴν γραφὴν Didymus. — 124 ἐνὶ Herodianus ad Ψ 718. — 128 κατ' οὐρανὸν Aristarchus.

- ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
 σευε κατ' ἡγάθεον Νυχήιον· αἱ δ' ἅμα πάσαι
 θύεθλα χαμαὶ κατέχευαν ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 135 θεινόμεναι βουπλήγι· Διώνυκος δὲ φοβηθεὶς
 δύσεθ' ἄλως κατὰ κύμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 δειδιότα· κρατερὸς γάρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλή.
 τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ βρεῖα ζῶοντες,
 καὶ μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάις· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 140 ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.
 οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 ἄσπον ἴθ', ὥς κεν θάσπον ὀλέθρου πείραθ' ἴκηαι.
 τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός·
 145 Τυδεΐδῃ μεγάθυμε, τί ἦ γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 οἷη περ φύλλων γενεή, τοίῃ δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 φύλλα τὰ μὲν τ' ἀνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
 τηλεθώσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·

V. L. 132 δς τότε Rhet. Gr. III, 234, 10. διωνύσοιο ACGHO Lips. Et. Mg. 280, 8. Strabo XV, 687. Schol. Pind. Pyth. IV, 138. Rhet. Gr. III, 234, 10. διονύσοιο N Schol. Apoll. Rhod. III, 118. διωνύσοιο LM. Διωνύσοιο E 629, 33. διονύσιο D. — 133 κατηγάθεον A. νυχήιον ACDHMNO Barocc. Vrat. b. Lips. Strabo XV, 687. Rhet. Gr. III, 234, 11. Apoll. Lex 82, 11. Et. Mg. 5, 52: νυccήιον E bis Cram. Ep. 64, 17. νηcήιον G. νιcήιον L. αἱ δ' Heraclid. Alleg. C. 35. αἱδ' CDGMNO. — 134 κατέχευον G Barocc. Heraclid. Alleg. C. 35. — 135 διόνυκος DE. διόνυκος N. διώνυκος HLM. — 136 κατα A. κατὰ omitt. D. — 137 δέ ἔχε Cant. — 138 ὀδύσαντο N. — 139 * πάις: libri παῖς. ἄρ GLMNO. ἄρ A. — 140 θεοῖσι D. — 141 οὐ γάρ ἐγὼ H. — 142 δέ τις ἐσσι ACDEGHLMNO. οὐ H et supra οἱ. — 143 ἄσπον CEGHMNO: ἄσπον DL. ἄσπον A. ὥς κε EO. — 144 τῷ δ' N. αὐ H. προσηύδα D. — 145 τί ἦ D. τί ἦ A: ceteri τῇ. γενετὴν Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. ἐρεεῖνης A. — 146 τοίῃ δέ ADM Steph. Byz. 370, 5. τοιῇδε E bis G Schol. Apoll. Rhod. I, 5. τοίῃ, omisso δέ, LO: τοιῇδε CHN Eust. 812, 50. Strabo XIV, 651. Plutarchus Consol. ad Apoll. 6. Diog. Laert. IX, 11, 6. Stob. Floril. 98, 29. Schol. Aristoph. Av. 686. Rhet. Gr. III, 201, 24; 240, 15. Et. Mg. 225, 32; 761, 20; 802, 15. — 148 ἔαρος τ' L. ἔαρος δτε|||γίνεται G. ἐπιγίγνεται L: ἐπιγίνεται ADE bis MNOS Lips. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13. ἐπιγίνεται CH. ἐπεγείνατο Vrat. a. ὥρη: ὥρη AE bis HS.

A. c. 135 φοβηθεῖς: ὅτι Ζηνόδοτος γρ. χολωθεῖς Aristonicus. — 143 ἄσπον: ἄσπον Herodianus, conf. Et. Mg. 158, 13. Cram. Epim. 42, 28. H. T. 206. — 146 τοίῃ δέ Aristarchus et Herodianus, non τοιῇδε. — 148 Ἀριστοφάνης γράφει τηλεθώοντα, καὶ ἐπὶ τῶν φύλλων ἀκούει, καὶ τὸ ὥρη μετὰ τοῦ ἰ γράφει κατὰ δοτικὴν Didymus.

- ὡς ἀνδρῶν γενεὴ ἢ μὲν φύει, ἢ δ' ἀπολήγει.
 150 εἰ δ' ἐθέλεις, καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴασιν·
 ἔστι πόλις Ἑφύρη μυχῶ Ἄργεος ἵπποβότοιο,
 ἔνθα δὲ Κύκυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιςτος γένετ' ἀνδρῶν,
 Κύκυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 155 αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·
 τῷ δὲ θεοὶ κάλλός τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
 ὤπασαν. αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μῆκατο θυμῷ,
 ὅς ρ' ἐκ δήμου ἔλασεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἄργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ κήπτρῳ ἐδάμασσε.
 160 τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια,
 κρυπταδὴν φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 ἢ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 τεθναίης ὦ Προΐτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 165 ὅς μ' ἐθέλεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
 ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε·

V. l. 149 ἢ μὲν C. ἢ μὲν ADGHLMNO Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἡμὲν ES Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. ἢ δ' MNO. ἢ δ' ADGH Apoll. Lex. 54, 7. Euseb. Praep. Ev. XV, 4, 13: ἢ δ' CELS Cant. Lips. Et. Mg. 803, 29. — 150 δὲ θέλεις N. ἐθέλεις, καὶ A. — 153 ἐνθάδε CGLMNO Schol. K 44. ἔνθα καὶ S. δ: δς LMNO Apoll. Lex. 98, 2. — 154 δ δ' DLMNO. δδ' CG. τέκεν M Harl. Mosc. 3. — 155 αὐτὰρ δ D. ἔτικτεν libri omnes. βελλεροφόντην LS. — 156 τῷδε G. κάλλός τε A. — 157 κακ' ἐμήκατο A(κακ')CDEGHLMNOS et Heynii libri. — 158 ἔλα-
 σεν G 1. man. L. φέρτερος A. — 159 γάρ οἱ ACDGHMN 2. man. S: γάρ μιν ALN 1. man. O Vrat. a. Mosc. 1. γρ. ζεὺς γάρ οἱ A. γρ. γάρ οἱ O. γρ. μιν C man. rec. ὑπο D. ἐδάμασσε AC. ἐδάμασεν E. τε δάμασσε Vrat. a. — 160 ἐπεμήνατο CH Eust. 1809, 8. διὰ GL. διάντεια H. — 161 μιγῆναι G. τὸν οὗτοι Plutarchus de Aud. roēt. 11. — 162 βελλεροφόντην LS. — 163 ἢ δὲ C. προσηύδα D. — 164 βελλεροφόντην LS. —
 165 μ' A: ἔθελε DEGO Lips. ἔθελ' ἐν MNS Vrat. A, conf. Cram. An. Ox. IV, 316, 23. — 166 τὸν δέ: τὸν δ' D. τόνδ' G. ἄκουσε ACEGHLO. —

A. c. 149 ἢ μὲν — ἢ δ': Alexio ἡμὲν — ἢδ'. — 150 ὑποστικτέον εἰς τὸ ἐθέλεις, ἵνα ἢ τὸ δαήμεναι ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ δάθῃ Nicanor, conf. ad Φ 487. εἰδῆς Ἀρίσταρχος περὶ πᾶ Herodianus. — 155 ἔτικτεν: ἱακῶς τὸ τίκτεν ἀρίσταρχος Didymus. Βελλεροφόντην: καὶ ὁ Βελλεροφόντης δέ, φασιν, Ἑλλεροφόντης ἐν τοῖς Ζηνοδότου εὐρήται Eust. 289, 39. — 157 ἀρίσταρχος ἱακῶς κακὰ μῆκατο Didymus. — 160 δι' Ἄντεια Herodianus. τινὲς δὲ Διάντεια ὁμοῦ ἀναγινώσκουσι, κακῶς Schol. BL.

- κτεῖναι μὲν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσκατο γὰρ τό γε θυμῷ,
πέμπε δέ μιν Λυκίην δέ, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρά,
γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά,
170 δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
αὐτὰρ ὃ βῆ Λυκίην δὲ θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε Ξάνθον τε ρέοντα,
προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευεν.
175 ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
ὅττι ρά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτιοι φέροιτο.
αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
180 πεφνέμεν. ἥ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος οὐδ' ἀνθρώπων,
πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
δεύτερον αὖ Κολύμοις μαχέσκατο κυδαλίμοις.
185 καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δῦμεναι ἀνδρῶν.
τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·

V. L. 167 σεβάσκατο GL 1. man. M. τό γε: τόδε L. — 168 λυκίην δὲ A. λυκίην γε L. λυκίηνδ' ἔπορεν H. πόρε G Lips. — 169 πτυκτῷ CHMNO Lips. Cant. Vrat. a. c. Mosc. 1. 3. Apoll. Lex. 55, 24. Schol. H ad a 141. Cram. An. Ox. IV, 320, 3; 324, 27. γρ. πτυκτῷ O. πτυκτῇ Bekk. An. 784, 26. τυκτῷ GL. — 170 ἠνώγει CDEGHMNO Et. Mg. 115, 29. Cram. An. Par. III, 347, 13. ἀνώγει L. ἠνώγειν A. — 171 ὃ ACDGHLMNO. λυκίην δὲ AD. θεοῦ E. — 172 ἔξε CL. ἔξε A. ἔξεν D. ἔξεν M. ἔξε G. Ξάνθον τε ACD. — 173 τίεν CGNO. — 174 ἐννήμαρ μὲν LNO. ξείνισσε EL. — 175 φάνη CLNO. — 176 σῆματ' L. — 177 ὅττι G. παρὰ CGHLMNO. παρὰ D. περὶ S. — 178 libri ἐπειδὴ. — 179 μὲν ῥα GL. ἐκέλευσε ACDEGMO. — 180 ἥ δ' MNO. ἥδ' CGHL. ἄρ LMNO. ἄρ A. — 181 ὅπιθε CDGO 2. man. ὅπιθεν H Lips. ὅπιθε O 1. man. δὲ omitt. CG. μέση G. — 184 μαχέσκατο ACDE 635, 50 HLMNS Strabo XII, 573; XIII, 630; XIV, 667. Schol. A 298. μαχέσκατο E 635, 29 GO. κυδαλίμοις ACDGMNO. κυδαλίμοις H. — 185 κρατίστην H Lips. δὴ: δὲ E 635, 29 GL Vrat. a. τὴν γε: τήνδε GL Barocc. Vrat. a. ἐμμεναι L et γρ. δῦμεναι. — 186 το- τρίτον DNO. τοτρίτον M. — 187 δ' ἄρ DEGMO. δ' ἄρ A. δ' ἀνερχο- μένῳ HL, conf. Δ 392. ἀνερχομένῳ Lips. πυκνὸν H. δόλον A in marg. CD 1. man. EGLMNO. λόχον AD ex corr. H. ὕφαινε ACGHLMNO.

A. c. 170 οὕτως σὺν τῷ ν ἠνώγειν Ἀρίσταρχος Didymus. — 171 ὑπ': μετ' Ixion. — 174 ἀρίσταρχος καὶ ξείνισσε καὶ ξείνιζε Didymus. — 187 ἀνερχομένῳ: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ε ἔνερχομένῳ Didymus. fallitur Schol. V Ἀρίσταρχος ἀνερχομένῳ.

- κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 εἶσε λόχον· τοῖ δ' οὐ τι πάλιν οἶκον δὲ νέοντο·
 190 πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
 ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
 αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 δῶκε δὲ οἱ τιμῆς βασιληίδος ἥμισυ πάσης·
 καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔзоχον ἄλλων,
 195 καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
 ἦ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἰκανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον καὶ Λαοδάμειαν.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 ἦ δ' ἔτεκε' ἀντίθεον Καρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 200 ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
 ἦ τοι ὃ καὶ πεδίον τὸ Ἀλῆιον οἶος ἀλάτο,
 ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
 Ἰκανδρον δὲ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 μαρνάμενον Κολύμοις κατέκτανε κυδαλίμοις,
 205 τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημι γενέσθαι·
 πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 αἶν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,

V. l. 188 εἴκοσι φῶτας ἀρίστους Townl Et. Mg. 538, 41. γρ. καὶ εἴκοσι φῶτας L. — 189 οἶκον δὲ A. οἶκονδε CDHLMO. οἶκονδε E bis GN. — 190 πάντας δὲ L. βελλερεφόντης LS. — 191 γίγνωσκε ACDEGHLMN O Lips. Cant. Mor. Vrat. A. — 192 δίδου γ' ὅγε H. δίδου ὅγε Lips. — 193 βασιλῆος N. — 194 οἱ, λυκιοι A. — 195 ὄφρα νέμοιτο: πυροφόροιο ALO, conf. M 314. γρ. ὄφρα νέμοιτο A. γρ. ὄφρα νέμῃται O. — 196 ἦ δ' H. ἦδ' CGLMNO. βελλεροφοντῇ G. βελλερεφόντῃ LS. — 199 ἦδ' CHLMNO. χαλκοκορυστήν A. — 200 καὶ κείνος AE: κακεῖνος C post. ras. DGHLMN O. θεοῖσι DO. αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ κείνος Aristoteles Probl. XXX, 1. — 201 ἦτοι Schol. Pind. Ol. XIII, 130. δ CDGLMO. καππεδίον ACDEGHLMN O Aristot. Probl. XXX, 1. Schol. Pind. Ol. XIII, 130. Et. Mg. 62, 24. Rhet. Gr. III, 115, 29. δ γ' ἐς πεδίον Rhet. Gr. II, 251, 17. — 203 Ἰκανδρον: Πείκανδρον Strabo XII, 573; XIII, 631. — 204 κατέκτα Lips. κυδαλίμοις ACDEGHLMN O. — 205 τὴνδε H. κ||||έκτα D. — 206 *δ' ἔμ' ἔτικτε: δέ μ' ἔτικτε ACDEGHLMN O Athenaeus X, 458. τοῦ φημι libri cum Athenaeo. — 207 τροίαν G. ἐπέτελλε D.

A. c. 201 τὸ δὲ ἀλῆιον οἱ μὲν ἐψίλωσαν (in his Aristarchus) οἱ δὲ ἐδάσαν Schol. A, conf. Et. Mg. 62, 34. — 206 δ' ἔμ' ἔτικτε scripsi contra libros, ut N 452, τ 181. pronomen enim hoc loco premendum est propter notionem discretivam, vel ut verbis veterum grammaticorum utar ὅτι ἀντιδιαστατικῶς κεῖται, cf. H. U. 280.

- μὴ δὲ γένος πατέρων αἰσχυνόμεν, οἳ μέγ' ἄριστοι
 210 ἔν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ.
 ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.
 ὥς φάτο, γήθησεν δὲ βοῆν ἄγαθος Διομήδης.
 ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 αὐτὰρ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν·
 215 ἦ ῥά νύ μοι ξείνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
 Οἶνευς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 ξείνις' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας·
 οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινῆια καλά·
 Οἶνευς μὲν Ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαεινόν,
 220 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον,
 καὶ μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμας' ἐμοῖσι.
 Τυδεΐα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
 κάλλιψ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἀργεῖ μέσσω
 225 εἰμί, κύ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι.
 ἔγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεύμεθα καὶ δι' ὀμίλου·

V. L. 209 μὴ δὲ ACDGHLMNO: μηδὲ E. — 210 ἔντε φύρῃ L. —
 211 ταύτης: τοῆς Schol. Plat. Gorg. 449 A. τοι: τῆς Plato Soph. 268
 D. δὴ G. γενεᾶς D. τε καὶ: καὶ H Cant. Schol. Plat. Gorg. 449 A. Bekk.
 Anecd. 356, 18. Bachm. Anecd. I, 44, 27. Zonar. Lex. 87 τοι καὶ L. καὶ
 εὐχομαι αἵματος εἶναι Lips. Mosc. 3. — 212 ὥς A. γήθησε CG Lips.
 ῥίγησε N, θη man. rec., quae ῥί delevit. — 213 πολυβοτείρῃ D. — 214
 δ ACDGHLMNO. προσηύδα D. — 215 ῥα HO. ῥά DN. πατρώϊός ἐσσι
 EGLMNO. — 216 βελλεροφόντην LS. — 217 ξείνις' ἐνὶ EHLNO. ἐνὶ CD.
 ξείνις' ἐν GM. ξείνισεν ἐν A Mor. γρ. ξείνις' ἐνιμεγάροισιν A. ἐνιμεγάροισιν
 C. ἡματ' DG. — 218 οἳ δὲ C. — 220 βελλεροφόντης LS. χρύσειον GLN. —
 221 καὶ τὸν' ἐγὼ H. κατέλειπον C post. ras, DMN. δώμασιν D. ἐμοῖσι A
 Ambr. CDHMNO. — 222 μέμνημαι H. — 223 ΚΑΛΛΙΠ' Ambros. θήβαιν
 H. — 224 τῷ ACGHLMNO. τῷ D. TΩI Ambros. ἐξ|||νοC ἀργεῖ μέσσω
 εἰμί G post ras. deletō man. rec. εἰμί in versu 225 et φίλος super ξένος
 scripto. φίλος omitt. M. — 225 εἰμι M. δὲ|||λυκίῃ G. τῶν: τὸν N Townl.
 1. man. Vrat. a. conf. Ω 481, ο 228, 238, υ 219. — 226 ἔγχεα MNO
 Harl. Townl. Leid. Mosc. 1. a. man. sec. 3. ἔγχεα A. ἔγχε||| C: ἔγχεσι
 DEGHLS Lips.

A. c. 213 ἐνὶ χθονὶ Bekk. ex conl. collatis H 441, A 378. adde K
 374, A 574, O 317, Y 279, Φ 69, 168, X 276. sed Ψ 876 ποῖτα dixit ἄν
 ἐπὶ γαίῃ πρόσθεν Μηριόναο πάγῃ ποδός, quem locum Bekkerus non
 tetigit. ceteris locis ἐπὶ χθονὶ (γαίῃ) significat „auf die Erde“, non
 „in die Erde“, conf. Γ 89, 114, Z 473, Θ 73, M 158, Π 310, P 58, ω 553.
 — 222, 223 ἄποιοι οἳ δύο cτῖχοι Schol. LV. — 226 Aristarchus ἔγχεα
 δ' ἀλλήλων: Zenodotus ἔγχεσι δ' ἀλλήλους.

πολλοὶ μὲν γὰρ ἔμοι Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
κτείνειν, ὃν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω,
πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ ἐναιρέμεν, ὃν κε δύνῃαι.

230 τεύχεα δ' ἀλλήλοισ ἐπαμείψομεν, ὄφρα καὶ οἶδε
γνώσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώιοι εὐχόμεθ' εἶναι.

ὥς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων αἶξαντε,
χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,

235 ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε
χρῦσα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.

Ἔκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανε,
ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρες
εἰρόμεναι παῖδας τε κασιγνήτους τε ἕτας τε

240 καὶ πόσιος· ὃ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχεσθαι ἀνώγει
πάσας ἐξείη· πολλῇσι δὲ κῆδε' ἐφήπτο.

ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
ξεστήη αἰθούρῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

245 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι.

V. l. 227 τρῶες L. τρῶες ἔμοι Harl. τρῶες ἔμοι G. κλητοὶ O Mor. Barocc. Vrat. a. — 228 κτείνειν, ὃν ACEGL. ὃν γε N. ὃν γ' M. ὃν τε Cant. θεός τε S Cant. πόρῃ EGLMN Lips. Cant. Harl. πορῇ¹ S. — 229 σοὶ HL. ἐναιρέμεν, ὃν DEL. — 230 ἀλλήλοισ' G. ἀλλήλοισι S. ἀλλήλων Schol. Z 234. ἐπαμείψομεν DH. ἀπαμείψομεν S. οἶδε AD: ceteri οἶδε. — 232 ὡς A. φωνήσαντες et αἶξαντες O 1, man. — 233 βαλέτην LO. γρ. λαβέτην O. καὶ ἐπιστώσαντο E 638, 30 Vrat. a. κάπιστώσαντο M. — 234 ἐνθ' αὖ G. ἐνθά τε D. — 235 πρὸς A. ἄμειβε AGHLMNO Lips. — 236 ἐννεαβοίων A. — 237 φηγὸν CDEGHLMN: πύργον AOS Cant. Lips. Mor. suprascr. Harl. Vrat. b. A. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 170, 13. Hesych. IV, 335. καὶ φηγὸν A suprascr. γρ. φηγὸν S Lips. — 238 τρώων GL. — 239 κασιγνήτους τε A. — 240 ὃ δ' DHMNO. ὃδ' CGL. — 241 πάσας libri omnes. — 242 ἵκανε ACGHMNO. — 243 ξεσταῖς L. αἰθούρῃσι H. αἰθούρῃσι A. — 244 ἐνέσαν D. ἔσαν C. ἔσαν NO. γρ. ἔνεσαν O. πεντήκοντα ἔσαν G. — 245 πλησίον DMNOS Barocc. Vrat. a. b. c. A. Mosc. 3. πλησίον A: ceteri πλησίον. ἐνθάδε HNO. ἐνθάδε M. — 246 παρὰ μνηστῆς A. μνηστῆς G. παρ' αἰδοίης M Townl. Vrat. b. παρ' αἰδοίης H. ἐν ἄλλῃ παραδοίῃς ἀλόχοισι A. ἀλόχοισι ACDEGHMNO.

A. c. 229 δύνῃαι Aristarchus cum ceteris: δυνῆαι Tyrannio, cf. H. T. 228. — 239 Herodianus et Ptolemaeus Ascalonita ἕτας: ἕτας Alexio, conf. Eust. 641, 58. — 241 Aristarchus πάσας ἐξείη: ἐν τισι γράφεται πᾶσι μάλ' ἐξείη Aristonicus. — 244 ἔνεσαν Aristarchus.

- κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἐνδοθεν αὐλῆς
 δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ζεστοῖο λίθοιο,
 πλησίον ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθα δὲ γαμβροὶ
 250 κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν.
 ἐνθά οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ
 Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρακὺν εἰλήλουθας;
 255 ἦ μάλα δὴ τεύρουσι δυσώνυμοι υἱες Ἀχαιῶν
 μαρνάμενοι περὶ ἄκτυ· σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
 ἐλθόντ' ἔξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα κέ τοι μεληδέα οἶνον ἐνείκω,
 ὥς σπέιγης Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
 260 πρῶτον, ἔπειτα δὲ καὶ τὸς ὀνήσσαι, αἱ κε πῆχθα.
 ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἄξει,
 ὥς τῦνη κέκμηκας ἀμύνων κοῖσιν ἔτῃσι.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μήτηρ,

V. L. 247 ἐναντίον N Vrat. b. — 248 ἔσαν N. — 249 πλησίον
 DMO 1. man. S. πλησίον A. ἐνθάδε HLNO. ἐνθα γε G. ἐνθα γε Vrat. b.
 — 250 παρ' αἰδοίης A. παραδοίης D. αἰδοίης M. αἰδῆς H. αἰδοίης G.
 παρὰ μνηστῆς Mor. ἀλόχοισι DHM. ἐν ἄλλῃ παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισι A.
 — 251 ἐνθά οἱ ACDGHLMNO. ἠπιόδωρος A. ἐναντίον Mosc. 2. — 252
 εἰσάγουσα EL. — 253 ἐνδ' M Harl. ἄρα οἱ O Et. Mg. 803, 31. ὀνόμαζε
 ACDGHLMNO. — 256 περιάκτυ A. — 257 πόλεως S. πόλεος M. — 258
 καίτοι DG. — 259 ἀθανάτοισι AGHLMNO. — 260 δὲ καὶ τὸς H Et.
 Mg. 628, 10. Et. Gud. 422, 24. δὲ καὶ τὸς D. δὲ καὶ αὐτὸς G Athenaeus
 II, 35. Schol. Γ 246. Eust. 1077, 54. δὲ αὐτὸς Eust. 641, 13; 1765, 31.
 δὲ κ' αὐτὸς Et. Mg. 618, 26. Et. Gud. 429, 52. Eust. 640, 43. δὲ καὶ τὸς
 AC 2. man. δὲ κ' αὐτὸς C 1. man. LMNO Schol. Υ 311, γ 255. Eust.
 1774, 47. Cram. Epim. 306, 8; 322, 23; 332, 19. An. Par. III, 357, 12.
 — 261 δὲ omitt. H. κεκμηῶτι L. οἶνος μένος μέγα ἄξει O. οἶνος μάλα
 μένος ἄξει L. μέγα omitt. M. μέγα σθένος οἶνος ἄξει Boissonad. Anecd.
 I, 114. — 262 ἔτῃσι CDM post. ras. O. ἐτῇσι A. — 263 τὴν δ' ἐπαμεί-
 βετ' Vrat. a. κορυθαῖολος D.

A. c. 250 οὕτως ἀρίσταρχος παραδοίης (sic) Didymus. — 260 δὲ
 κ' αὐτὸς Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho, conf. Ariston. ad Υ 311,
 qui hoc loco corrigendus est ὅτι τὸ πληρὲς ἔστι κε (cod. καὶ) αὐτὸς.
 Ὁμηρικὸν δὲ τὸ τὸν κέ (cod. καὶ) περιττὸν εἶναι. Herodianus utram-
 que scripturam novit, δὲ καὶ τὸς et δὲ κ' αὐτὸς, conf. H. U. 283 sq. —
 262 ἔτῃσι: ἐτῇσι, conf. 239.

- 265 μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος, ἀλκῆς τε λάθωμαι·
 χερσὶ δ' ἀνίπτοις Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον
 ἄζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
 αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάσθαι.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀτελείης
 270 ἔρχεο σὺν θυέεσσιν ἀολλίσσασα γεραιάς·
 πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος
 ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
 τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,
 καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
 275 ἦνις ἡκέστας ἱερευέμεν, αἶ κ' ἐλεήσει
 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
 αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη Ἰλίου ἱρήσ,
 ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήτρωρα φόβοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀτελείης
 280 ἔρχεο, ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
 αἶ κ' ἐθέλῃς εἰπόντος ἀκουέμεν. ὥς κέ οἱ αὖθι
 γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα

V. L. 265 μένεος δ' LO. μένεος τ' G. δ' omittunt ACDEHMNS Cant. Lips. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. 2. Apoll. Lex. 40, 2. — 266 ἀνίπτοις CDEGHLMNO. ἀνίπτῃσι S. — 267 πη ΑΕΟ: ceteri πη. ἔστι: ἐστὶ CEGLMNO. ἔστι D. — 269 σὺ μὲν: σὺ γε N. πρὸς A. — 270 σὺν AD. θυέεσσιν L. θυέεσσι D (sic). ἀολλίσσασα ADGL Et. Mg. 116, 50: ἀολλίσσασα CEHN. ἀολί-
 σασα MO. ἀολλήσασα S. γεραιάς G. γρ. καὶ γεραιράς A. — 271 πέπλον

ACDGMNO. πέπλον H. πέπλων L Barocc. Harl. Lips. suprascr. Vrat. a. Mosc. 2. πέπλος Vrat. b. Mosc. 1. 3. ὅς τις ACMNO: ceteri ὅστις. — 272 ἔστιν O. ἐνὶ A. ἐν G Lips. ἐνὶ μεγάρῳ HS. καὶ σοι N. πολυφίλτατος D. — 273 ἐπὶ A. — 274 δυοκαίδεκα ACGL. ἐνὶ AD. — 275 ἦνις GLO.

ἱερευαίμεν D. αἶ κ': εἰ Vrat. a. ἐλεήσει N Vrat. a. — 276 ἄστυ τε A. ἄστυ τέ HLMN. τρώων GL. — 277 ἀπόσχοι G Mor. Barocc. — 278 ἄγριον· αἰχμητὴν· κρατερὸν A. ἄγριον· αἰχμητὴν κρατερὸν· μήτρωρα L. — 280 ἔρχεο D. καλέω G. κελεύω Vrat. a. 1. man. — 281 ὥς κέ οἱ ACGLMNO Cant. Mor. Mosc. 1. ὥς καὶ οἱ DH Townl. Mosc. 2. ὥς κέν οἱ E Lips. — 282 ἔτρεφε DEMO.

A. c. 265 δ' post μένεος omittit Aristarchus, conf. Eust. 641, 27, eaque sola est vera ac genuina lectio, quam consensus omnium fere librorum tuetur. accedit auctoritas Platonis, qui in Cratylō 415 A. locum nostrum ita laudat „μή μ' ἀπογυιώσῃς μένεος“, unde apparet, Platonem genetivum μένεος ad ἀπογυιώσῃς retulisse. — 266 οὕτως ἀρίσταρχος καὶ ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ἡ ἀνίπτῃσιν Schol. A. ὅτι Ζηνόδοτος γρ. ἀνίπτῃσιν· οὐκ ἔστι δὲ ἡ εὐθεία ἀνίπτῃς Aristonicus, conf. H. T. 388. — 268 Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Herodianus εὐχετάσθαι: alii εὐχετάσθαι.

- Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγάλῃτορι τοῖό τε παῖσιν.
 εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἀῖδος εἴσω,
 285 φαίην κε φρέν' ἀτέρπου διζύος ἐκλελαθέσθαι.
 ὣς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
 κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστῳ γεραιάς.
 αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήκετο κηῶντα,
 ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 290 Cιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 ἤγαγε Cιδονίηθεν, ἐπιπλῶς εὐρέα πόντον,
 τὴν ὁδὸν ἦν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 τῶν ἔν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἠδὲ μέγιστος,
 295 ἄστῃρ δ' ὡς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
 βῆ δ' ἰέναι, πολλὰ δὲ μετεσεύοντο γεραιαί.
 αἱ δ' ὅτε νηὸν ἴκανόν Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 τῇσι θύρας ὤϊζε Θεανῷ καλλιπάρῃος,
 Κισκίς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἵπποδάμοιο·
 300 τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἰέρειαν.
 αἱ δ' ὀλολυγῇ πάσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 ἥ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῷ καλλιπάρῃος
 ἦκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠυκόμοιο,

V. l. 283 τρωσί L. τρωσί τε N. παῖσι D. — 284 γ' εἴδοιμι LMNO Mor. — 285 κε C Lips.: κεν: A Ambr. DEGHLMNOS. ἀτέρ που A. ἐπιλαθέσθαι Vrat. A. — 286 ὡς A. ἥ δὲ C. ἀμφιπόλοισι A Ambr. CGHMMNO. — 287 ταί: αἱ E. ἄρ DGMO. ἄρ A. ἀόλλισσαν CDH. ἀόλλισσαν N. — 288 κατεβήκατο CDGLMO. καταβήκετο H. κατεβήκετο A. ΗΔ' ΕΙΣ ΟΙΚΟΝ ΙΟΥΣΑ ΠΑΡΙΣΤΑΤΟ ΦΩΡΙΑΜΟΙΣΙΝ Ambrosianus. eundem habet D in margine manu recentiore scriptum. — 289 ἔσαν AL Schol. B 255. Bekk. An. 1154: vulgo ἔσαν. οἱ, πέπλοι AC. παμποίκιλα M. — 290 τὰς: AC Ambros. ὡς Strabo I, 41. — 293 ἀειρομένη M Harl. — 295 ὡς DH. ἐλαμπεν G. — 296 πολλὰ τε H. μετεσεύοντο L. μετεσεύοντο G. — 297 αἱ δ' DMNO. αἱ δ' GH. γρ. ἀλλ' ὅτε Lips. ὅτε δὲ D. ἀθηναίης DG. — 298 τὰς γε θύρας G. ΚΑΛΛΙΠΑΡΗΟΣ Ambros. cum plerisque: καλλιπάρῃος EHO. — 300 γάρ: καὶ H. τρῶες GL. — 301 αἱ δ' DMNO. αἱ δ' CGHL. χεῖρας ἀνέσχον ἀθήνῃ N. — 302 ἥ δ' CHLMNO.

A. c. 285 ἔστι δὲ καὶ ἄλλη γραφή. „φαίην περ“ Schol. LV. φρέν' ἀτέρπου: φίλον ἦτορ Zenodotus. alii φρέν' ἀτερ που, conf. Eust. 642, 16. in his Aristarchum fuisse patet ex scholio Aristonici ὅτι τὸ σημαίνονμενον, εἰ ἐκείνον ἴδοιμι τετελευτηκότα, δόξαιμι ἂν ἐκλελῆσθαι τῆς κακοπαθείας καὶ χωρὶς αὐτῆς γεγονέναι. ἔνιοι δὲ ἀγνοήσαντες γράφουσιν ἀτέρπου, conf. Schol. BL et D. — 288 ἐν ταῖς ἀριστάρχου φέρεται καὶ ἐτέρως „ἥ δ' εἰς οἶκον ἰοῦσα παρίστατο φωριαμοῖσιν“ (qui habetur o 104) Didymus. — 289 ἔσαν οἱ Aristarchus, conf. Bekk. An. 1154. H. T. 414.

εὐχομένη δ' ἡράτο Διὸς κούρη μέγαλοιο·

305 πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπολι, δία θεάων,
ἄξον δὴ ἔγχοις Διομήδεος, ἥδ' ἐκ αὐτὸν
πρηγέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων,
ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
ἦνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἳ κ' ἐλεήσῃς

310 ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.

ὣς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.

ὥς αἱ μὲν ῥ' εὗχοντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,
ἔκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
καλά, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότε ἄριστοι

315 ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες,
οἳ οἳ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλὴν
ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἔκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
ἐνθ' ἔκτωρ εἰσῆλθε δίφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχοις ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς

320 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.
τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
ἀσπίδα καὶ θώρηκα, καὶ ἄγκυλα τόξ' ἀφώοντα·
Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
ἦστο καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.

V. L. 305 ἐρυσίπολι A. — 306 ἄξον ADGMN Et. Mg. 15, 23. Schol.

C 521. Cram. An. Ox. IV, 369, 32: ἄξον CEHLO Apoll. Lex. 37, 12.
Eust. 1287, 10. Cram. Epim. 76, 15. An. Ox. III, 293, 6. — 308 ὄφρα
τοι ACDHNO. δυοκαίδεκα AGL. ἐνὶ A. — 309 ἦνις GLMO. ἀκέστας G.
ἱερεῦσέμεν H. ἱερεῦσμεν LO. — 310 ἄστυ τε A. ἄστυ τε CHMN. τρώων
GL. — 311 ὥς A. ἀνένευε N. — 312 ὥς A. ῥ' omitt. O. — 313 βέβηκε
S. — 314 κάλ' ἀτ' ἄρ' Vrat. a. — 315 ἐνὶ AD. τροίησι D. — 317 ἐγγύθι
τε LMNO. — 318 δίφ φίλος ACDGHLMNOS. Pseudoplut. 121, 30. —
319 ἐνδεκάπηχυν A. δ' ἐλάμπετο G. — 321 θαλάμῳ: μεγάροις H. ἔποντα
AGHL. ἔχοντα Cram. Epim. 435, 4. — 322 τόξ' ἀφώοντα AD ex corr.
GHLMN Lips. Et. Mg. 178, 30. Apoll. Lex. 26, 7. τόξ' ἀφώοντα O. τόξ'
ἀφώοντα CE Zonar. Lex. 554. τόξα φώοντα D 1. man. Zonar. Lex. 1821,
conf. Et. Mg. 178, 31. — 323 μετὰ ῥα EN Cant. μετὰ ῥα S. μετὰ ῥα D.
— 324 περικλυτὰ A. ἔργα κέλευε ACDEGHO. ἔργ' ἐκέλευεν LMN. —

A. c. 305 ἐρυσίπολι: ἄμεινον ῥυσίπολι Schol. ABLV. — 306 ἄξον
Herodianus, vid. π. διχρόνων 293, 7. — 308 δυοκαίδεκα: δύο καὶ δέκα
Pamphilus, conf. H. T. 228. — 319 ἔχ' ἐνδεκάπηχυν Heracleo, Alexio,
Herodianus: alii ἔχεν δεκάπηχυν. ὁ Ἀσκαλωνίτης οὐδεμίαν προκρίνει
Herodianus, conf. Eust. 644, 37. — 322 τὸ δὲ φώοντα τινὲς λαμ-
πρύνοντα, παρὰ τὸ φῶς· ἢ ἀφώοντα ἀντὶ τοῦ ἐρευνῶντα, ψηλαφῶντα
Schol. LV.

- 325 τὸν δ' Ἔκτωρ γείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν·
 δαμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
 λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπύ τε τείχος
 μαρνάμενοι· céo δ' εἶνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 ἄστει τόδ' ἀμφιδέδη· cὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλω,
 330 ὃν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο.
 ἄλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστει πυρὸς δηϊοιο θέρηται.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 Ἔκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 τοὔνεκά τοι ἐρέω· cὺ δὲ cύνθεο καὶ μευ ἄκουσον,
 335 οὗ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσι
 ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχρ' ἑὸν προτραπέσθαι.
 νῦν δέ με παρειποῦς ἄλοχός μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 ὤρμη' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὦδε καὶ αὐτῷ
 λῶιον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 340 ἄλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω·
 ἦ ἦθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ c' οἶω.
 ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισι·
 δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυσέεσσης,
 345 ὥς μ' ὄφελ' ἦματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
 οἴχεσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
 εἰς ὄρος ἢ εἰς κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

V. L. 325 τὸν δ': τὸν ῥ' N. νείκεσεν N. ἐπέεσσιν ACDGHN. — 327 οἱ λαοὶ S. περὶ A. πόλιν GS Lips. — 328 πόλεμός τε GLMO. — 329 ἀμφιδέδη L. ἀμφιδέδῃ O. ἀμφιδέδῃ D. cὺ δ' αὖ M. μαχέσαιο E. — 330 ὃν: εἰ ACDEGHLMNOS. ἰδὲ N. — 331 τάχ' G. δηϊοιο D. — 333 οὐχ Vrat. b. — 335 οὗτι H Lips. τρώων GL. τόσσον G 1. man. τόσσων N. χόλῳ M et suprascr. τόσσον διχῶς γρ. οὐδὲ: οὔτε Townl. νεμέσσι AO Et. Mg. 600, 32: νεμέσσι ACDEGHLNS Lips. Schol. Z 326. νέμει M. — 336 ἦμην G. — 337 ἐπέεσσιν D. — 339 ἔσσεσθαι GN. ἐπαμείβεται H. — 340 ἀλλὰ γε N. post ἐπίμεινον 2. man. in L add. ὄφρα. — 341 ἴθι D. — 342 κορυθαίολος D. — 343 προσηύδα D. μελιχίοισι ACDGHMO. μύθοισιν ἀμείβετο δια γυναικῶν S Cant. ἐν ἄλλῳ προσηύδα δια γυναικῶν A. — 344 ἐμοῖο L. — 345 ὄφελ' NO. ἦματι D. ὅτε C. με omitt. GHL. — 346 θύελλη L.

A. c. 330 εἰ τινά: ἀρίσταρχος ὀντινά που Didymus. — 335 διὰ τοῦ ἰ μακροῦ τὸ νεμέσσι, ὡς Θέτι (C 407) Schol. LV. — 336 ἦμην Hero-dianus: alii ἦμην.

- ἐνθά με κύμ' ἀπόερce πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὤδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
 350 ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
 δς ἤδη νέμεσιν τε καὶ αἵσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
 τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
 ἔσσονται· τῷ καὶ μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.
 ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε καὶ ἔξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
 355 δᾶερ, ἐπεὶ ce μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν
 εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἄτης,
 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω
 ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἔσσομένοισι.
 τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 360 μὴ με κάθιζ' Ἑλένη, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
 ἥδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω
 Τρῳέεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
 ἀλλὰ κύ γ' ὀρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,
 ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἑόντα.
 365 καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκον δὲ ἐλεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι
 οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
 οὐ γάρ τ' οἶδ', ἥ ἔτι cφιν ὑπότροπος ἴξομαι αὐτίς,

V. l. 348 ἐνθά με ACDHMN Et. Mg. 126, 12. — 349 τάδε HL. τεκμήραντο C. θεοὶ διετεκμήραντο D. — 350 ὤφειλον L. ὤφελον HM Lips. ὄφελον O. — 351 δς ACDEGMO Mor. Harl. Townl. Vrat. a. δς ρ' HN Lips. δς ρ' L. δς τ' Vrat. b. ἥδη D. ἥδη GL. — 352 οὐτ' ἄρ bis ADEGLMNO. οὐτάρ H. ὀπίσσω A. — 353 τῷ ACGHLMNO: τῷ DE. καὶ μιν ADGHLMO Harl. Vrat. b. Mose. 1. κέν μιν CEN Lips. γρ. καὶ μιν A. — 354 ἐπὶ A. ἐνὶ N. — 355 δᾶερ HN. ἀμφιβέβηκε O. — 356 ἐμοῖο E bis O. ἄτης: ἀρχῆς Vrat. c. Apollon. de Synt. 133, 6. — 357 ἐπὶ GS. ἐπὶ CDH. ὥς κεν NS Cant. — 358 ἔσσομένοισι ACDGMNO. — 359 κορυθαίολος A. κορυθαίολος D. — 362 τρῳέεσσ' L. τρῳέειν GM. τρῳέειν Lips. ἐμοῖο EL. ἔχουσι N. — 364 ἐντοσθε CDHO Lips. πτόλιος O. πόληος H. — 365 οἰκόνδε ἐλεύσομαι O. οἰκόνδ' ἐλεύσομαι EM 1. man. N Lips.

Vrat. b. οἰκόνδ' ἐλεύσομαι G. οἰκόνδ' ἐ^{ce}λευσομαι M ex corr. οἰκόνδ' ἐ^{ce}λεύσομαι ACDHL Cant. Harl. Vrat. a. A. Apoll. de Synt. 341, 1. ὄφρ' ἀν ἴδωμαι M. Lips. ὄφρα ἴδωμεν Et. Gud. 421, 25. Ammon. de Diff. s. v. οἰκῆας. ὄφρα ἴδω H. — 367 οὐ γάρ ἔτ' οἶδ' Mose. 3. οὐ γάρ ἔτι οἶδ' D. οὐ γάρ ἔτ' οἶδα H. * ἥ: εἰ ACDEGHLMNO. αὐτίς C Apoll. Lex. 159, 35.

A. c. 354 ἄγε νῦν: οὕτως νῦν αἱ ἀριστάρχου Didymus, alii fortasse δὴ. — 355 ἐπεὶ ce Herodianus: alii ἐπεὶ ce. — 356 ἄτης Aristarchus: Zenodotus ἀρχῆς, conf. Schol. Γ 300, Ω 28. — 357 ἐπὶ Heracleo et Alexio: ἐπὶ Ptolem. Ascalonita. — 365 οἶκον δὲ ἐλεύσομαι Ahrens. de hiatus Hom. legitimis quibusdam generibus pg. 22. genuinam lectionem putat esse. cui assentior, conf. H. T. 223. — 367 ἔτι cφιν Herodianus, non ἔτι cφιν.

- ἢ ἥδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 370 αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
 οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
 ἀλλ' ἢ γε ζὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
 πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσα τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 375 ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔειπεν·
 εἰ δ' ἄγε μοι δμῳαὶ νημέρτεα μυθήσασθε·
 πῇ ἔβη Ἀνδρωμάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
 ἥε πῇ ἐς γαλῶν ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
 ἢ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 380 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται;
 τὸν δ' αὖτ' ὀτρυνὴν ταμίην πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 Ἔκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 οὔτε πῇ ἐς γαλῶν οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
 385 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,
 ἀλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὔνεκ' ἄκουσε

V. l. 368 * ἦ: libri ἦ. μ': δ' O. — 369 ὥς A. κορυθαίολος A. κορυθαίολος C 1. man. D. — 370 εὖ ναιετάοντας CDGLMNOS. εὐναιετάοντας AH. — 371 μεγάροισι DN. — 372 ἀλλ' αὕτη G ex corr. εὐμπαίδι C. εὐμπαίδι DH, conf. i 199 συμπαίδι L, εὐμπαίδι Hesych. IV, 120. Π 248 συμπαίδι D Pal., συμπαίδι C. ε 296 συμφόρτον L. i 332 συμμοχλόν PS. κ 42 συγχεῖρας A. K 19 συμμήτιν CDHL Townl. C 213 κειπτως Pal. Φ 145 ἐμφορεῖ A. λ 257 ἐμπόλῳ A. δ 671 ἐμπορθῶ A. T 251 ἐγχειρί A. εὐπέπλῳ CDEGLS. — 373 ἐφεστήκει G Et. Mg. 697, 35: ἐφειστήκει ACDEH 1. man. LMNOS Apoll. Lex. 137, 33. ἐφίστήκει H ex corr. — 375 δμῳῆσιν A: ceteri δμῳῆσιν. — 376 μυθήσασθαι LMS. — 377 πῇ AEHMO Apoll. de Synt. 21, 25; de Coni. 517, 18; de Adv. 616, 14. Et. Mg. 512, 25; 669, 13. Et. Gud. 464, 48. Schol. O 171, P 643: πῇ CDGLN Cram. Ep. 104, 22; 352, 7; 384, 30. An. Ox. III, 267, 21. Apoll. Lex. 131, 8. Ammon. de Diff. s. v. πῇ. ποῖ Thomas Mag. s. v. ὅποι. — 378 πῇ AEH: ceteri πῇ. εὐπέπλων ACDEGHLS Et. Mg. 302, 16. Eust. 1042, 15: εὐπέπλων MNO. — 379 ἔνθα περ ACHN. — 380 τρῳαὶ AL. εὐπλόκαμοι E bis GLMO. post hunc in A insertus est versus, qui legitur 386. — 381 πρὸς AC. ἔειπε N. — 382 ἔκτωρ M. ἐπεὶ μ' ἄνωγας N. — 383 οὔτε ACGHMN. οὔτ' ἄρ πῇ L. πῇ AMN: ceteri πῇ. ἢ εἰνατέρων S. εὐπέπλων ACDGHLS. — 384 ἔνθα περ ACHL. — 385 τρῳαὶ AL. εὐπλόκαμοι GHMO. — 386 πύργῳ G. ἄκουσε ACDGHLMO.

A. c. 369 de κορυθαίολος, quod h. l. duo boni libri exhibent, et multis locis etiam Venetus A, conf. H. T. 421. — 373 ἐφειστήκει: ἐφειστήκει Aristarchus. — 375 δμῳῆσιν veteres, conf. H. U. pg. 214.

- τείρεσθαι Τρῳας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 ἥ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 μαινομένη εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
 390 ἥ ῥα γυνὴ ταμίη, ὃ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἔκτωρ
 τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς εὐκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
 εὔτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστρῳ,
 Cκαιάς, τῇ ἄρ' ἐμελλε διεξιμέναι πεδίον δέ,
 ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα
 395 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 Ἡετίων, ὃς ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῳ ὕληέσῃ,
 Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσς ἄνδρῃσιν ἀνάσσειν·
 τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἔκτορι χαλκοκορυστῇ.
 ἥ οἱ ἔπειτ' ἦντης, ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 400 παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς,
 Ἔκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίκιον ἀστέρῳ καλῷ,
 τόν ῥ' Ἔκτωρ καλέεσκε Cκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀκτυάνακτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἔκτωρ.
 ἥ τοι ὃ μὲν μείδισεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 405 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δάκρυ χέουσα,
 ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζε·
 δαιμόνιε, φθείσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρει

V. l. 387 τρῳας GL. — 388 ἥ μὲν C. πρὸς A. — 390 ἥ ῥα CDHLMN.
 δ δ' D. δδ' CGHLMN. — 391 αὐτὶς C. εὐκτιμένας O. καταγυιάς D. —
 392 εὔτε τε M. εὔτε δὲ N. — 393 τῇ ἄρ' CGLMN Barocc. Harl. Mose. 1.
 τῇ ἄρ DHO. τῇ ἄρ A. τῇδ' ἄρ S Cant. Vrat. A. διεξιέναι MN. διεξιέ-
 μέναι C. διεξιέμεναι DH. πεδίον δέ A: πεδίον D. — 394 ἄλοχος πολυέ-
 νος Mor. e glossa. — 396 ὑποπλακῳ CDEGHMNO Lips. — 397 ὑπόπλα-
 κίη O (sic). ὑπὸ πλακίῃ D et ex corr. πλακίῳ. Κιλίκεσιν E. κιλίκεσς MO.
 ἄνδρασιν G. ἄνδρασιν Mor. ἄνδρεσιν M. — 398 χαλκοκορυστῇ A. —
 399 κίεν D. — 400 ἐπὶ: ἐνι EGL Barocc. κόλπῳ: κόλπον CHNS Lips.
 conf. I. H. Voss. ad Hymn. in Cererem 187. αὐτῶς CHLN Townl. αὐτῶς
 A. in D non liquet utrum sit αὐτῶς an αὐτῶς. αὐτῶς EGMO. — 402
 ῥ' omitt. DG. τόν ῥ' ἄκτωρ H. καμάνδριον C post ras. H post ras. LM.
 — 403 οἷος: αὐτός Schol. — 424. ἐρύατο Vrat. c. Ἴλιον ἱρήν Barocc. —
 404 μείδισεν N. — 405 δακρυχέουσα libri. δακρυχέουσα O. — 406 ἄρα οἱ
 N. ἄρ οἱ Lips. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 407 φθείσει A Cram. Ep. 427, 1.

A. c. 390 ἥ: φῇ Passovius, conf. Lehrs. Arist. pg. 105. — 393 τῇ
 ἄρ' dedi ex libris optimis, quum γάρ quod vulgo scribunt, non nisi
 hiatus causa positum videatur, vide Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 501.
 — 402, 403 ἀμφῳ πρέποντα Schol. BLV.

παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἥ τάχα χήρη
 σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 410 πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη
 σεῦ ἀφαρματούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 ἔσται θαλπωρή, ἐπεὶ ἂν κύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
 ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
 ἦ τοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 415 ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὖ ναιετάωσαν,
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 οὐδέ μιν ἐξενάριζε, σεβάσκατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχευεν ὅντι δαιδαλέοισιν
 ἦδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευαν
 420 νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
 οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 οἳ μὲν πάντες ἰὼ κίον ἤματι Ἀἴδος εἴσω·
 πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς δόεσσι.
 425 μητέρα δ', ἥ βασιλευεν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσῃ,
 τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἦγαγ' ἄμ' ἄλλοις κτεάτεσσιν,
 ἄψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπείρει' ἄποινα,
 πατρός δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 Ἔκτορ, ἀτὰρ κύ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

V. L. 408 ἡ τάχα L. — 410 δὲ κέρδιον MN. — 411 ἀμαρτούσῃ GL
 Lips. οὐχ ἔτ' ἄλλη D. — 412 ἐπεὶ ἂν: ἐπειδάν L. — 413 οὐδέ μοι ἐστὶ
 ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514. — 414 ἄμὸν DGHLM: ἄμὸν AC
 Apoll. de Pron. 142 B. ἑμὸν O Lips. Cant. πατέρα ἴμον Vrat. A. ἦτοι
 μὲν γὰρ ἑμὸν πατέρ' ἔκτανε N. idem fortasse voluit Eustathius cum
 exhibet ἦτοι μὲν γὰρ πατέρα ἑμὸν ἀπέκτανε, ἀπέκτεινε GM. — 415 πέρσε
 GNO. πέρσαι H. εὖ ναιετάωσαν ACDGMNS. εὖ ναιετάουσιν ELO ex
 corr. Baroce. Mor. Vrat. c. εὐναιετάωσαν H. — 416 κατὰ ACDL. δὲ
 κτάνεν Et. Gud. 678, 41. — 417 ἐξενάριξεν D. σεβάσκατο GL. σεβάσκατο
 γὰρ A. — 418 κατέκχευεν C Schol. Soph. Ai. 574. κατέκχεν L. κατέκχεν D.
 κατέκχευεν S Cant. μὴν κατέθηκε G. συντεύχεσι D. δαιδαλέοισι N. — 419
 ἦδ' M. ἐπὶ A. ἔχευεν DM. ἔχευε O. — 421 οἱ AC post. ras. ἔσαν H. —
 422 ἤματι D. — 423 ἀχιλεύς C. — 424 ἐπειλιπόδεσσι D. ἀργεννῆς' O.
 ἀργεννῆς CD. ἀργεννῆς M. δόεσσι A Ambr. CDGHNO. — 425 ὑποπλάκῃ
 ACDEGHNO, conf. 396. — 426 ἦγαγεν CG. ἈΛΛΟΙCIN Ambros. κτεά-
 τοις D. — 429 αὐτὰρ O. κύ μοι ἐστὶ ACDEGHLMNO Schol. Soph. Ai. 514.

A. c. 408 ὅτι τινὲς γράφουσι καὶ ἑμὸν μόνον οὐκ εὖ Schol. A, conf.
 Schol. Ω 773. — 414 ἄμὸν Demetrius: ἄμὸν Apollonius. — 415 ἀρίσταρ-
 χος διὰ τοῦ ὅ ναιετάωσαν Didymus. — 422 ἰὼ Aristarchus, non ἰω,
 conf. Eust. 652, 51.

- 430 ἤδ' ἐ κασίγνητος, εὐ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
 ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
 μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήης χήρην τε γυναῖκα·
 λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεόν, ἔνθα μάλιστα
 ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
- 435 τρὶς γάρ τῃ γ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι
 ἄμφ' Αἴαντε δύω καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα
 ἠδ' ἄμφ' Ἀτρείδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 ἥ πού τις εἴπιν ἔνις πε θεοπροπίων εὐ εἰδώς,
 ἥ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
- 440 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶ κε κακὸς ὥς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
 οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
- 445 αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι,
 ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 εὐ γὰρ ἐγὼ τότε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐυμελίῳ Πριάμοιο.
- 450 ἀλλ' οὐ μοι Τρῳῶν τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,

V. l. 430 παρακοίτις G. παράκοιτις M. — 431 ἐπὶ A. — 432 θήης AO Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 430, 29. θήης DH. ΘΗΙHC Ambros. θείης CGLMNS Lips. Schol. Soph. Ai. 449. — 434 ἀμβατός CS. — 435 τῇ γ': τῇ δ' H Townl. τῇ γ' ἐλθόντες γρ. καὶ διὰ τοῦ δ καὶ διὰ τοῦ γ A in marg. — 438 ἡ L. που ACDGLNO. τίς: τί AM Vrat. c. θεοπροπίας CG Barocc. Mor. θεοπροπέων D Lips. θεοπρέων L. — 440 κορυθαῖολος D. — 441 μέλλει O. — 442 τρῳάδας GL. τρωϊάδας ACDE bis GMN. ἐλκεσιπέπλους A. — 443 ὥς AD. γρ. καὶ κακὸς ᾧ Eust. 654, 46. γρ. κακὸς ᾧ, ἡγουν καθὰ κακός L. — 444 οὐδὲ μέ A. οὐδ' ἐμέ Townl. Mosc. 2. ἀνώγει N. — 445 τρῳέεσσι GL. — 446 ἠδ': καὶ E Lips. — 447 εὐ μὲν ἐγὼ CGL Vrat. b. Mosc. 2. τότε: τότε Mosc. 1. κατὰ AD. — 448 ἔσσετ' G. δτάν DGNO. — 449 ἐυμελίῳ A. εὐμελίῳ D. εὐμελίῳ GO Townl. ἐυμελίου CL. — 450 οὔτι μοι G omisso ἄλγος. τρῳῶν GL. ὀπίσσω A. ὀπίσω D.

A. c. 432 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἡ θήης Didymus, conf. H. T. 406. τὸ δὲ θείης, ὃ δὴ κοινῶς τῇ εἰ διφθόγγῳ παραλήγεται, πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ τοῦ ἡ γράφουσιν ἐν τῇ παραληγούσῃ Eust. 653, 42. — 433—439 ἀθετοῦνται στίχοι ἐπὶ Aristonienus. — 434 οὕτως ἀρίσταρχος ἀμβατός. καλλίστρατος διὰ τοῦ ἡ ἀμβάτη Didymus. — 437 Ἀτρείδας: ὁ Ἰεῖων ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἡθετημένους Ἀτρείδα προφέρεται (sc. ὡς Ἀριστάρχειον) δυϊκῶς Didymus. — 439 αὐτῶν: ἐν ἐνίοις ἡ νυ καὶ αὐτοῦ Schol. A.

470 δεινὸν ἅπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας.
 ἐκ δ' ἐγέλασσε πατὴρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
 αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἔκτωρ,
 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
 αὐτὰρ ὃ γ' ὄν φίλον υἷὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσίν,
 475 εἶπεν ἐπευξάμενος Δίί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσι·

Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
 παῖδ' ἐμόν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
 ὦδε βῆν τ' ἀγαθὸν καὶ Ἰλίου Ἰφι ἀνάσσειν·
 καὶ ποτέ τις εἴποι πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων
 480 ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα
 κτεῖνας δῆμιον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσίν ἔθηκε
 παῖδ' ἐόν· ἥ δ' ἄρα μιν κηῶδε δέξατο κόλπῳ
 δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
 485 χειρὶ τέ μιν κατέρεζεν ἔπος τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζε·

δαιμονίη, μή μοι τι λῆν ἀκαχίζεο θυμῷ·
 οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἀἰδι προΐαφει·
 μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,

V. l. 471 δ' ἐγέλασε GHMN. δὲ γέλασσε O. — 474 κύσε EGHMN. πῆλε τέ CNO. πάλλε O 1. man. — 475 εἶπε τ' N. ἄλλοισι DGMNO Lips. θεοῖσι ACDGO. — 476 ἄλλοι τε AM. ἄλλοι τε N. δὴ omitt. O. — 477 ἀριπρεπέα A. τρώεσσιν L. — 478 βῆν τ' ἀγαθὸν AELO Mor. Harl. Vrat. a. c. βῆν ἀγαθὸν τε GHMN Lips. Barocc. Mosc. 1. 2. βῆν τ' ἀγαθόν τε C. βοῆν ἀγαθόν τε D. ἄλλοι ὦδε βῆν ἀγαθόν τε A. — 479 εἶπη L Rhet. Gr. III, 154, 27. εἴποι Schol. N 352. εἴπησι A. ceteri εἴπησι. γ' ὅδε: δ' ὄγε ACDEGHLMN Schol. Γ 43, N 352. δ' ὅδε πολλὸν ἀρείων Rhet. Gr. III, 154, 27. ἀμείνω Schol. N 352. — 480 πολέμου δ' H. φέροι H. — 482 ὥς A. ἔθηκε ACEGMO. — 483 ἥδ' CGHLMNO. — 484 ἐλέησε: ἐλέαιρε DM Lips. Harl. Mosc. 1. — 485 κατέρεψε G. ὀνόμαζε ACDGHLNO. — 486 μοί γε G. μοι CLMN. λίαν LN. — 487 τις CMN. — 488 οὐτίνα φημι ADGHLNO Et. Mg. 589, 29. οὐτινά φημι CEM Schol. A 3, α 34. Zonar. Lex. 1369. Apoll. Lex. 113, 12. πεφυγμένον Apoll. Lex. 113, 12.

A. c. 475 εἶπεν: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ δ εἶπε δ' ἐπευξάμενος Didymus. — 479 εἶποι, non εἴπησι hoc loco scribendum est, nam πατρός apud poetam nusquam primam habet correptam, conf. H. U. 9. optativum εἴποι et hoc loco et ad N 352 profert Nicanor, quem memoria lapsus esse non facile adducor ut credam. quodsi coniunctivo opus esset, εἴπη esset scribendum, sed precatōni magis accommodatus est optativus, quam coniunctivus loco indicativi futuri positus. ἀρίσταρχος πατρός γ' ὅδε Didymus.

- οὐ κακόν, οὐδὲ μὲν ἐσθλόν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
 490 ἄλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰς αὐτῆς ἔργα κόμιζε,
 ἱστόν τ' ἡλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
 ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
 πάνσιν, ἔμοι δὲ μάλιστα, τοῖς Ἰλῖσι ἐγγεγάσιν.
 ὡς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἔκτωρ
 495 ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἶκον δὲ βεβήκει
 ἐντροπαλιζομένη, θαλερόν κατὰ δάκρυ χέουσα.
 αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐ ναιετάοντας
 Ἔκτορος ἀνδροφόνοιο, κιχήσατο δ' ἐνδοθὶ πολλὰς
 ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόον πάσης ἐνὶ ὥρῃ.
 500 αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόον Ἔκτορα ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
 ἵεσθαι προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
 οὐδὲ Πάρις δῆθ' ἐν ἐνδοθὶ δόμοισιν,
 ἄλλ' ὃ γ', ἐπεὶ κατέδ' κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,
 505 αἰετ' ἔπειθ' ἀνὰ ἄστ' ἐπὶ κραίνοισι πεποιθὺς.
 ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

V. l. 489 ταπρῶτα L. ταπρῶτα EGN. — 490 τὰς αὐτῆς D: τὰ αὐτῆς ACEGHLMNOS Et. Mg. 370, 10. Zonar. Lex. 868. Cram. An. Par. IV, 255, 5. Schol. Soph. Ai. 292. Hesych. III, 184. — 493 τοῖς οἱ G. ἐγγεγάσιν CGM Vrat. b. 1. man. Mosc. 1. ἐγγεγάσι D. ἐννεγάσιν A. — 494 ὡς A. — 495 οἶκον δὲ AD. οἶκονδε CGMNO. οἶκονδε EL. οἶκονδ' ἐβεβήκει H Mosc. 1. — 496 κατὰ DLNO. δάκρυ D. δακρυχέουσα HNO. — 497 εὐ, ναιετάοντας A. εὐ ναιετάοντας CGNO. εὐναιετάοντας DLM. — 499 τῆσι DEGMNO Lips. πάνσιν L. — 500 est in margine cod. O. αἱ μὲν C. ζῶν E. γόον ENO Lips. Cant. Vrat. b. c. Mosc. 2: ceteri γόον cum Apoll. Lex. 170, 8. Et. Mg. 238, 23. Zonar. Lex. 449. Schol. v 265. ἐνι A. — 501 ἔτι φάντο Mor. — 503 δόμοισι AD. — 505 αἰετ' N. αἰετο G. — 506 τίς CDM. φάτνη: φάτνης Et. Mg. 51, 11.

A. c. 489 τὰ πρῶτα: τινὲς πρῶτα, ὡς γνωτὰ, ἴν' ἢ τὰ πεπρωμένα, οὐχ ὠνῶς Schol. A. conf. Cram. Epim. 340, 8 πρῶτος γὰρ δευτὸν οὐδὲ πεπρωμένους ὑποπεπτωκῶς (τῇ πεπρωμένῃ ὑποπεπτωκῶς?), ὅθεν καὶ ἐτόλμασαν τινες ἀναγινώσκειν „ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται“ κατὰ πεπρωμένην. — 490 τὰς αὐτῆς, cf. H. U. 139. — 490—493 asterisei: ὁρθῶς hoc loco et φ 350; κακῶς α 356—359, conf. Schol. α 356. — 493 verborum ordinem propter digammum vocis Ἰλῖσι invertit Bekkerus praeunte Hoffmanno, et scribit πάνσι μάλιστα δ' ἔμοι, quod legitur α 359, φ 353, idque probavit Friedlaender. in Iahnii Annalibus, 1859, pg. 817, quibus non assentior, cui certum ac deliberatum est, ultra recensiones Alexandrinorum nullo pacto regredi. — 500 γόον Apollonius et Herodianus, conf. Et. Mg. 238, 23. — 506—511 asterisei: κακῶς O 263—268.

- δεσμὸν ἀπορρήξας, θεῖη πεδίοιο κροαίνων,
 εἰθώς λούεσθαι ἐυρβρεῖος ποταμοῖο,
 κυδιῶν· ὑποῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 510 ὤμοις αἰσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς,
 ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἦθεα καὶ νομὸν ἵππων·
 ὥς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης,
 τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει
 καρχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον, αἶψα δ' ἔπειτα
 515 Ἔκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἐμελλε
 στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ἦ δάριζε γυναικί.
 τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 ἦθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω
 δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.
 520 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναΐσιμος εἴη,
 ἔργον ἀτιμῆσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι·
 ἀλλὰ ἐκὼν μεθίεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
 ἄχνηται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
 525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σείο.
 ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὅπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἶ κέ ποθι Ζεὺς

V. L. 507 δεσμὸν δ' G. δεσμά διαρρήξας Et. Mg. 51, 12. θεῖη (vel
 θεῖη) ADGHLMN O Cant. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2.
 Suidas I, 1, 171, 15. Et. Mg. 51, 12: θεῖη CE bis Lips. Hesych. I, 102.
 πεδίοιन्दε Et. Mg. 51, 12. — 508 εὐρείος O. ἐυρβρεῖος N. — 510 αἰσσονται
 L. δ δ' D 2. man. LMNO. 88' CG. ἀγλαΐῃφι CEH. ἀγλαΐῃφι D 1. man.
 ἀγλαΐῃφι D 2. man. — 511 ῥίμφα ἐ ACDHLN. ῥίμφα ἔ G. — 512 πᾶσις
 D 1. man. pro πάρις. — 513 τεύχεσι M. ὥς τ' L Vrat. c.: ceteri ὥς τ'.
 ἐμβεβήκει H. — 514 δ' ἔ πόδες G Mor. — 515 ἄρ CGLMNO. ἄρ A.
 ἐμελλε ACGHNO. — 516 στρέψασθαι G. — 518 ἦ θεῖ Vrat. c. ἦ D. —
 519 αἰνέσιμον N. ἐκέλευες: ἐκέλευσας GNO. — 521 δαιμόνιε DG. τίς τοι
 Bekk. An. 177, 1. τίς τοι CL. αἰνέσιμος MN. εἴη A. — 522 τοῦργον
 Vrat. b. ἄλκιμος ἐσσί GLNO. — 523 ἀλλ' D. μεθίεις ACDE bis GHMOS
 Bekk. An. 577, 3. μεθίης LN Lips. Vrat. b. γράφεται δὲ καὶ νῦν τὸ
 μεθίεις ἐν τῇ ληγουσῇ καὶ διὰ τοῦ ἧ Eust. 660, 15, conf. ad E 880. —
 524 88' A. ὑπὲρ A. — 525 τρώων GL. — 526 τὰ δ': τὸ δ' N Vrat. b.

A. c. 507 conf. G. Hermann. Opusc. II, 43. — 511 Zenodotus ῥίμφ'
 ἐὰ γούνα φέρει, conf. Ariston. ad O 405, P 700, C 148. Ποσειδώνιος ὁ
 ἀναγνώστης Ἀριστάρχου ἀνευ διαρέσεως τὸ εἰς φιλῶς προφέρεται (ῥίμφα
 γούνα) Aristonicus. — 518 ἦθεῖ: Ἀριστάρχος προπερικᾶ Herodia-
 nus.

δῶη ἐπουρανίοις θεοῖς αἰειγενέτηι
κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροις,
ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.

ΙΛΙΑΔΟΣ Η.

ὦς εἰπὼν¹ πυλίων ἐξέστυτο φαίδιμος Ἔκτωρ,
τῷ δ' ἄμ' Ἀλέξανδρος κί' ἀδελφεός· ἐν δ' ἄρα θυμῷ
ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι.
ὥς δὲ θεὸς ναύτησιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
5 οὖρον, ἐπεὶ κε κάμωσιν ἐυξέστης ἐλάτῃσι
πόντον ἐλαύνοντες, καμάτων δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται,
ὥς ἄρα τῷ Τρῳέσσιν ἐελδομένοις φανήτην.
ἔνθ' ἐλέτην δ' μὲν υἱὸν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
Ἄρην ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
10 γείνατ' Ἀρηίθοος καὶ Φυλομέδουσα βοώπις·
Ἔκτωρ δ' Ἡϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ δ'εὐόεντι

V. L. 527 δῶη HMN. δῶη CGL. δῶη AD. δῶη Zonar. Lex. 590.
αἰειγενέτησι A. αἰειγενέτησι CDGHO. αἰηγενέτησι N. — 528 στήσασθαι
EH Vrat. b. Et. Mg. 329, 52. μεγάροις D. — 529 ἐλάσαντες Lips. ἐλά-
σασιν G. εὐκνήμιδας DGMO.

V. L. 1 ὦς A. — 3 μέμασαν G. πολεμίζειν ACDEGL Apoll. de
Synt. 45, 6. Et. Mg. 91, 50 et 55: πολεμίζεμεν H. — 5 ἐπεὶ κε, κάμω-
σιν A. ἐπεὶ κε κάμωσιν CE Mosc. 1. ἐπὴν κεκάμωσιν HL. ἐπὴν κεκάμωσιν
D. ἐπὴν κεκάμωσιν G. ἐπὴν κε κάμωσι Mosc. 2. ἐπεὶ κεκάμωσι Cant.
ἐυξέστης S. ἐλάτῃσι ACDE Cram. Epim. 218, 22. — 6 ἐλαύνοντες: γρ.
ἐρέσσοντες A Lips. ὑπὸ ACH. ὑπο G. — 7 ὥς A. τρῳέσσιν L. — 10 φυλο-
μέδουσα ACDH Vrat. b. φυλομέδουσα GLS. — 11 ἔκτωρ δὲ δηϊονῆα G.

A. c. 5 ἐπεὶ κε: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἐπὴν κε Didymus.
ἐπὴν κε Sidonius teste Schol. V. ὅτι ἐν τισι γράφεται ἐπὴν. ἐὰν δὲ
οὕτως ἔχη, προενεκτέον ὑφ' ἐν κεκάμωσιν ὥς λελάχωσιν Aristonicus.
cf. ad A 168. H. T. 294. — 6 ἐλαύνοντες: κατ' ἑνια τῶν ὑπομνημάτων
ἐρέσσοντες Didymus. ὑπὸ Herodianus, non ὑπο. — 7 τῷ: οὕτως ἀρί-
σταρχος τῷ (Cod. τὸ) δυϊκῶς Didymus. ἀμύνιος ἐν τῷ πρὸς ἀθηνό-
κλεα „τοὶ τρῳέσσι“ προσφέρεται πληθυντικῶς Didymus. ad προσφέρεται
supplendum est ὥς ἀρίσταρχιον, vid. H. T. 103 sq. — 9 Ἄρην Zeno-
dotus.

- αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου, λῦσε δὲ γυῖα.
 Γλαῦκος δ', Ἴππολόχοιο πάις, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Ἰφίνοον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
 15 Δεξιᾶδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκείων,
 ὦμον· ὃ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε, λύντο δὲ γυῖα.
 τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
 βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶψα
 20 Ἴλιον εἰς ἱερὴν. τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων
 Περγᾶμου ἐκκατιδών, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
 ἀλλήλοισι δὲ τῷ γε συναντέσθην παρὰ φηγῶ.
 τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 τίποτε cὺ δὴ αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλιοι,
 25 ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνήκεν;
 ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
 δῶς; ἐπεὶ οὐ τι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
 νῦν μὲν παύσμεν πόλεμον καὶ δημοτῆτα
 30 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχέσονται, εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἰλίου εὐρωσιν, ἐπεὶ ὥς φίλον ἔπλετο θυμῷ
 ὑμῖν ἀθανάτης, διαπραθείειν τόδε ἄστυ.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. l. 12 ὑπο A. ὑπὲρ Cant. εὐχάλκου S Apoll. Lex. 97, 13. εὐκύ-
 κλου D. λῦσε: λῦσαι D. λύντο S. — 14 κατα A. — 15 ἐπιάλμενον D. —
 16 δ δ' D. δδ' CGL. χαμάδης G. λύντο CDEG. — 17 τὸν δ' ὥς οὖν L.
 — 18 ὀλέκοντα L post ras. ἀνὰ κρατερὴν ὑσμίνην Vrat. b. — 19 ῥα
 DGL. — 20 ἱερὴν ACDHLS Cant. Barocc. Mor. Mosc. 1. 2. ἱρὴν G
 Draco de Metr. 54, 16. — 21 ἐκκατιδών ACDGHLS, conf. Δ 508. — 22
 συναντίσθην G. παρὰ: περὶ S Cant. — 24 * δὴ αὖ: libri δ' αὖ. θυγάτηρ
 C. — 25 Οὐλύμποιο: οὐλύμπου γε G. — 26 ἦ D. — 27 οὔτι ACDGHLS
 Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. alii οὔτοι. τρῶας L. — 28 πείθοιο
 D. — 29 νῦν μὲν δὴ D. — 30 αὖτε: αὖ E. δ' αὖτε D. μαχέσονται L.
 libri εἰκόκε. — 32 ἀθανάτοις D 1. man. Cant. Harl. Vrat. b. c.

A. c. 12 ἀρίσταρχος λύντο δὲ γυῖα Didymus, conf. 6, 16, B 135,
 397, M 159, N 28, 117. — 15 Δεξιᾶδην: τινὲς δεξιᾶδην ἐπιάλμενον, ἥτοι
 ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἐπιβαίνοντα Schol. BLV. conf. Et. Mg. 256, 11.
 Hesych. I, 474. Eust. 662, 4. εἴτε ὄνομα πατρωνυμικόν, εἴτε ποιότητος
 ἢ τόπου ἐπὶ ῥῆμα, δύναται καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἐπομένοις συνάπτεσθαι
 Nicanor. — 16 λύντο Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι λύντο εἶπεν ἀντὶ
 τοῦ ἐλύθησαν. — 31 βαρυτονητέον τὸ ὥς Herodianus. — 32 ἀθανά-
 τῆς: ἀθανάτοια Zenodotus. Aristophanes ἀμφοτέρῃσι. — 33 ὅτι ζηνό-
 दोτος γράφει τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Aristonicus.

- ὧδ' ἔστω ἐκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
 35 ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς.
 ἄλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
 τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων·
 "Ἐκτορος ὄρωμεν κρατερὸν μένος ἵπποδάμοιο,
 ἦν τινά που Δαναῶν προκαλέσεται οἰόθεν οἶος
 40 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι.
 οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 οἶον ἐπὶ ὁρσεῖαν πολεμίζειν Ἐκτορι δίῳ.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 τῶν δ' Ἑλένος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
 45 βουλήν, ἣ ῥα θεοῖσιν ἐφῆνδανε μητιόωσι·
 στῇ δὲ παρ' Ἐκτορ' ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ἐκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 ἦ ῥά νύ μοι τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμι·
 ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 50 αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅς τις ἄριστος
 ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δημοτῇτι·
 οὐ γάρ πῶ τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπιστεῖν.
 ὣς γὰρ ἐγὼν ὅπ' ἄκουσα θεῶν αἰεγενετῶν.
 ὣς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτε χάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 55 καὶ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρῶων ἀνέεργε φάλαγγας,
 μέσσου δουρὸς ἐλύν· οἱ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 καδ' δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 καδ' δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 ἐζέσθην ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι

V. l. 35 ἀπουλύμποιο A. μετὰ: κατὰ S Cant. τρῶας L. — 36 ἀνδρῶν omitt. L. — 38 ὄρωμεν CD. — 41 ἀγασσάμενοι G. χαλκοκνήμιδες A. — 43 ὣς A. — 44 σύνθετο: εὐνθετο Plutarchus de Genio Socratis 24. — 45 ἦ ῥα DL. ἐφῆνδανε A. μητιόωσι AG. — 46 πρὸς A. ἔειπε C. — 48 ἦ ῥα CL. νύ μοι τι CGL. νύ μοι τι DH. δέ τοι εἰμί ACDEGHL. — 49 κάθισον L. τρῶας L. — 52 γάρ πῶ τοι CGHL. γάρ πῶ τοι D. — 53 ὣς Eust. 1780, 20. ἐγὼ G. αἰεγενετῶν A. — 54 ὣς A. * αὖτε χάρη: libri αὐτ' ἐχάρη. δ' ἄρ: γρ. δ' αὐτ' ἐχάρη L. — 55 μέσον EG 1. man. τρῶων L. — 56 μέσον G. οἱ δ' DLS. οἱ δ' A Cant. Vrat. b. Mosc. 1. vulgo τοὶ δ'. τοῖδ' C. ἰδρύνθησαν H. — 57 καδδ' CDGHL. εὐκνήμιδας DG. — 58 καδδ' CDGHL. ἄρ AEGL. — 59 αἰγυπιοῖσι ACG.

A. c. 41 ἀγασσάμενοι: ἀγασσόμενοι Aristarchus. — 53 ἀθετεῖται Aristonicus.

- 60 φηγῶ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγίοχοιο,
 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἶατο πυκναὶ
 ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 οἷη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἐπὶ φριῖ
 ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς,
 65 τοῖαι ἄρα στίχες εἶατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
 ἐν πεδίῳ· Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 ὄρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσεν,
 70 ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
 εἰς ὃ κεν ἡ ὑμεῖς Τροίην εὐπυργον ἔλητε,
 ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμήετε ποντοπόροισιν.
 ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἕασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν·
 τῶν νῦν ὃν τινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγη,
 75 δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων πρόμος ἔμμεναι Ἐκτορι δίψ.
 ὦδε δὲ μυθεόμαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω·

V. l. 60 ἐφ': ἐν Barocc. Mor. Schol. Π 233. — 61 εἶατο CD. — 62 πεφρικυῖαι: γρ. καὶ βεβριθυῖαι A. — 63 ἐπιφριῖ CDE 664, 57; 665, 1; 4 GHJ post ras. ἐπὶ φριῖ L 1. man. ἐπὶ, φριῖ S. ἐπιφριῖ Lips. Vrat. b. ἐπὶ φριῖ A Schol. A 269, Φ 126. — 64 μελάνει S. μελάνει G Mor. πόντος AC 2. man. DEHLS Vrat. A. Schol. A 269, N 340, Φ 126, α 44. Eustath. 967, 40: πόντον C 1. man. G Lips. Vrat. c. utrumque Harl. αὐτῆς ACDEHLS Schol. A 269, Φ 126: αὐτῇ Lips. Harl. Townl. Ven. B. αὐτοῦ G. — 65 εἶατ' CD. τρώων L. — 66 ἔειπε ACGH. — 67 τρῶες L. εὐκνήμιδες CDGHL. — 68 ἐνὶ A. — 69 ἐτέλεσεν G 1. man. — 70 ἀμφοτέροισι AG. — 71 ἡμεῖς L. εὐπυργον CL. ἔληται D. ἔλοιτε H Et. Gud. 174, 13. — 72 ἢ καὶ αὐτοὶ G. * δαμήετε: libri δαμείετε. ποντοπόροι D. — 73 δ' ἐν: μὲν ACDEGHL. γὰρ omitt. H. παναχαιῶν A. — 74 τῶν νῦν ὄντινα: γρ. τῶν εἰ καὶ τινα θυμὸς A. θυμὸς ἐνὶ στήθεσιν ἀνώγει H. μάχεσθαι L. * ἀνώγη: libri ἀνώγει. — 76 ἄμμ': ἄμμ' D. ἄμ' Schol. B 302, Γ 280. ἐπὶ μάρτυρος A. ἐπὶ μάρτυρος Cram. An. Par. III, 135, 15, quod non displicet.

A. c. 62 πεφρικυῖαι: βεβριθυῖαι, cf. ad Δ 282. — 63 ὁ Ἀσκαλωνίτης ἀνατρέπει „πόντον ἐπὶ“, οὕτως καὶ οἱ ἄλλοι· καὶ ἄμεινον Hero-dianus. — 64 ἀρίσταρχος πόντον διὰ τοῦ ν καὶ ὑπ' αὐτῇ, τῇ φρικί, ἄλλοι δὲ πόντος ὑπ' αὐτοῦ Didymus, conf. Aristonicum. — 72 δαμήετε scripsi cum Bekkero, δαμείετε enim, quod libri exhibent, neque optativus, nec coniunctivus potest esse; nam ἡ optativi nusquam in ε corripitur et ε in formis coniunctivi, si subsequitur ε vel η, non nisi in ἡ producit, cf. παρστήητον c 182, βλήηται ρ 472, H. U. 153. — 73 Aristarchus ὑμῖν δ' ἐν γὰρ ἕασιν. — 74 ἀνώγη scripsi libris in vitis, nam ὅς τις pro ὅς κεν (quicumque) positum cum coniunctivo iungitur, vide A 230, N 234, P 631, Φ 347, α 352, 415, γ 320, ε 448, θ 210, μ 41, 66, ν 214, ξ 106. ο 401, π 76, c 335, c 335, υ 335, ω 286.

εἰ μὲν κεν ἔμ' ἐκείνος ἔλη ταναήκει χαλκῷ,
 τεύχεα κυλήσας φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
 σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 80 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἔλω, δῶή δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
 τεύχεα κυλήσας οἴσω προτὶ Ἴλιον ἱρήν,
 καὶ κρεμόω προτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἐκάτοιο,
 τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας εὐσεέλμους ἀποδώσω,
 85 ὄφρα ἔταρχύωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεὶ Ἑλλησπόντῃ·
 καὶ ποτέ τις εἴπῃσι καὶ ὀπιγόνων ἀνθρώπων,
 νηὶ πολυκλήιδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον·
 ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
 90 ὃν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἔκτωρ.
 ὥς ποτέ τις ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται.
 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 αἰδέσθην μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
 ὃψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο καὶ μετέειπε
 95 νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ·
 ὦ μοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·
 ἦ μὲν δὴ λῶβη τάδε γ' ἔσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
 εἰ μὴ τις Δαναῶν νῦν Ἔκτορος ἀντίος εἵριν.
 ἄλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοιθε,

V. L. 77 ἔμ' ἐκείνος H: ceteri ἐμὲ κείνος. — 80 τρῶες καὶ τρῶων L. — 81 εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν: αἱ κεν πῶς μιν Apoll. Lex. 18, 10. δῶή: δῶη CGL. δῶη ADE 666, 6 et 36 S Apoll. Lex. 18, 10. — 82 προτὶ ACDEGHL: ποτὶ S. — 83 προτὶ ADH: ποτὶ CELS. ἐπὶ G Mor. Barocc. νηὸς L. — 84 εὐσεέλμους C 1. man. EG. — 85 ὄφρα ἔ ACHL. ὄφρα ἔ DG. ταρχύουσι H. ταρχεύωσι G. ταρχεύωσι Mor. ταρχύωσι Vrat. b. κάρη κομόωντες AH: ceteri κερηκομόωντες. — 86 χεύωσιν GLS. — 87 εἴποισι G. — 88 κατατεθνηῶτος GHL Et Mg. 711, 11: κατατεθνεῖῶτος ACDES Barocc. Lips. Cant. Vrat. A. Ven. B. Pseudoplut. 162, 39. — 91 ὥς A. — 92 ὥς A. οἳδ' CGHL. ἀκὴν G. — 93 ἀνήνασθαι ACGH. ἀρνή-
 κασθαι S. — 94 μετέειπε ACDG. — 95 νείκε' G. δὲ στεναχίζετο CE. δ' ἔστοναχίζετο GL Mor. δ' ἔστοναχίζετο H Townl. — 96 ὦ μοι ACGH. ὦ μοι D. — 97 τά γ' ἔσεται D. — 98 ἀντίον Townl. εἵρι DG. — 99 μὲν omitt. H.

A. c. 77 ἔμ' ἐκείνος, conf. Ξ 250, κ 397, 414, λ 615, π 151, ρ 110, ψ 76, H. T. 249. — 89 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἡ κατατεθνηῶτος (sic) Didymus. — 95 νείκει: ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων νείκε' ὀνειδίζων ἔξω τοῦ i Didymus. praeter hoc aliud scholium in cod. A margini est adscriptum ἐν τισι νείκε' ὀνειδίζων.

- 100 ἦμενοι αὐθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεῆς αὐτως·
 τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήσομαι· αὐτὰρ ὕπερθε
 νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύετο τεύχεα καλά.
 ἔνθά κέ τοι Μενέλαε φάνη βιότοιο τελευτῇ
 105 Ἔκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἔλον βασιλῆες Ἀχαιῶν·
 αὐτὸς τ' Ἀτρεΐδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων,
 δεξιτερῆς ἔλε χειρὸς ἔπος τ' ἔφατ' ἕκ τ' ὀνόμαζεν·
 ἀφραΐνεις Μενέλαε διοτρεφές, οὐδέ τί σε χρὴ
 110 ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δὲ χέο κηδόμενός περ,
 μὴ δ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
 Ἔκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
 καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ
 ἔρριγ' ἀντιβολῆσαι, ὃ περ σέο πολλὸν ἀμείνων.
 115 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἴζευ ἰὼν μετὰ ἔθνος ἐταίρων,
 τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήουσιν Ἀχαιοί.
 εἴ περ ἀδείης τ' ἐστὶ καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

V. L. αὐθι: αὐθις Apoll. Lex. 19, 15. ἀκλεῆς G. αὐτως CEGH Apoll. Lex. 19, 15. αὐτως A. — 101 τῷ δ' ἐγὼν L. τῷ δὲ ἐγὼν E 667, 60. ὕπερθε ACEG Townl.: alii ὕπερθεν. — 102 θεοῖσι D. — 103 ὡς A. κατεδύετο G Vrat. c. Mose. 1. κατεδύετο H: κατεδύατο ACDLS Cant. Mor. Baroce. — 104 βιότοιο: γρ. καὶ θανάτοιο τελευτῇ οἷον θανάσιμον τέλος A. — 107 αὐτὸς τ': αὐτὸς δ' HS Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 108 ὀνόμαζε ADG. — 109 διοτρεφές GH. οὐδέ τι σε ACDGHL. χρὴ: χρεῶ H. — 110 ἀνὰ δὲ, χέο A. ἀνα CD. δὲ χέο DE 668, 8. ἀνα δ' ἔσχεο GL. ceteri ἀνὰ δ' ἴσχεο. — 111 μὴ δ' ACDGL. μὴδ' et μὴδ' E. μὴ δὲ θέλ' H. — 113 ἀχιλλεὺς DEGH. τούτῳ γε: γρ. καὶ τοῦτόν γε A. ἐνὶ CEGH Io. Alex. 3, 28. ἐνὶ AD. — 117 ἀδείης τ' ἐστὶ ACE bis GL Apoll. Lex. 9, 18. ἀδείης γ' ἐστὶ H. ἀδείης ἐστὶ DE 669, 36. Townl. Vrat. b. c. γρ. καὶ διὰ τοῦ γε ἀδείης γε A. ἔστ': ἐστ' G.

A. c. 110 ἀρίσταρχος ἀναδ' ἄνχεο, ἀνάχου δὲ Didymus. adduci non possum ut credam Aristarchum ἀνὰ δ' ἄνχεο scripsisse, quod omnino pro varia lectione non habeo; variant enim libri inter δὲ χέο et δ' ἴσχεο. illud Herodiani est, ut ex scholio eius patet (τὸ χέο τὴν ὀξεῖαν ἴχει ἐφ' ἑαυτοῦ νῦν), hoc Schol. Viet. Aristarcho et Herodiano tribuit, non minus a vero aberrans. id unum ei concedere possumus, Aristarchum ἀνὰ δ' ἴσχεο scripsisse, si enim lectio Aristarchea eadem esset, quae in codice A, librarius more suo οὕτως ἀρίσταρχος ἀνὰ δὲ χέο scripsisset, de quo dixi H. T. 125 sq. sed ne id quidem certum est, nam haec lex in codice non ubique servatur, quapropter Herodiani et librorum optimorum auctoritatem sequi malebam. — 114 ἀμείνων: Ζηνόδοτος χωρὶς τοῦ ν ἀμείνω γράφει Aristonicus, conf. A 80, 249. τὸ δὲ ἀντιβολῆσαι γράφεται καὶ διὰ τοῦ μ ἀντιμολῆσαι Schol. A.

φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἶ κε φύγηι
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δημοτῆτος.

- 120 ὥς εἰπὼν παρέπειεν ἀδελφείου φρένας ἥρωε,
 αἵσιμα παρειπών· ὃ δ' ἐπέιθετο. τοῦ μὲν ἔπειτα
 γηθόκυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔλοντο.
 Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν·

ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιίδα γαῖαν ἰκάνει·

- 125 ἦ κε μέγ' οἰμῶξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεΰς,
 ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἡδ' ἀγορητής,
 ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθειεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
 πάντων Ἀργείων ἐρέων γεγενῆν τε τόκον τε.
 τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὕφ' Ἑκτορι πάντας ἀκούσαι,

- 130 πολλὰ κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας αἰεῖραι
 θυμὸν ἀπὸ μελέων δύναι δόμον Ἀἴδος εἴσω.

αἶ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη καὶ Ἀπολλων,
 ἡβῶμ' ὥς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
 ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,

- 135 Φειᾶς παρ τείχεσσι, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ρέεθρα.
 τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φῶς,
 τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηιθόοιο ἄνακτος,
 δίου Ἀρηιθόου, τὸν ἐπὶ κλησὶν κορυνήτην
 ἄνδρες κίκησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες,

- 140 οὐνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο δουρί τε μακρῷ,
 ἀλλὰ σιδηρεῖη κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας.
 τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὐ τι κράτει γε,

V. L. 118 φύγηι ACDEGH. — 119 πολέμου DE. — 120 ὥς A. —
 121 ὅδ' CGHL. — 124 ὦ: ὦ AD. — 125 ἦ καὶ C. κεν μέγ' οἰμῶξειεν D.
 — 126 omitt. Apoll. de Synt. 89, 13. — 127 ἐνιοίκωι A. — 129 πτώ-
 σοντας G. ἀκούσαι ACL Lips. Cant. Townl. Vrat. c. A. Mosc. 1. ἀκούσαι
 H. ἀκούσοι G Mor. Barocc. Lips. man. sec. ἀκούσει DE. — 130 ἀνα A.
 χεῖρας ἀναεῖραι φίλας D. αἰεῖροι G Mor. Barocc. αἰερό^{οι} H. — 131 ἀπο
 A. ἀπαι GL post ras. S Cant. — 133 ὠκυρόῳ L. — 135 παρ AD. ἰορ-
 δάνου H. — 136 τοῖσι δ' ἄρ' ἐρευθαλίων H. — 137 ἀρηιθόου G. — 140
 ἄρ EGL. ἄρ A. οὐνεκαρ D. — 142 λυκόοργος G. λυκόεργος Mor. Λυκούρ-
 γος Schol. Z 130. κράτει γε H.

A. c. 127 Zenodotus μειρόμενος et μεγάλ' ἔστενεν, non μέγα δ'
 ἔστενεν, conf. Schol. l 616. — 130 φίλας ἀνα: ἐν ταῖς ἐξητασμέναις Ἀρι-
 στάρχου βαρεῖας χεῖρας Didymus. — 133 Κελάδοντι: alii Ἀκίδοντι teste
 Strabone VIII, 348. — 135 Φειᾶς: nonnulli Χάας apud Strabonem VIII,
 348. alii Φιᾶς teste Eust. 671, 18.

στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνῃ οἱ ὄλεθρον
 χραῖσμε σιδηρεῖη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
 145 δουρὶ μέσον περόνησεν, ὃ δ' ὕπτιος οὔδ' ἐρείσθη·
 τεύχεα δ' ἐξενάριξε, τὰ οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης.
 καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτα φόρει μετὰ μῶλον ἄρῃος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
 δῶκε δ' Ἐρευθαλίῳ, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
 150 τοῦ ὃ γε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους.
 οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν οὐδέ τις ἔτλη·
 ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνήκε πολυτλήμων πολέμιζεν
 θάρρει ψ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκειν ἀπάντων·
 καὶ μαχόμεν οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
 155 τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
 πολλὸς γὰρ τις ἔκειτο παρήγορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
 τῷ κε τάχ' ἀντήσκει μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ.
 ὁμῶν δ' οἱ περ ἕσιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 160 οὐδ' οἱ προφρονέως μέμαθ' Ἔκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
 ὣς νεῖκεσ' ὁ γέρων, οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.
 ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 τῷ δ' ἐπὶ Τυδεΐδῃς ὦρτο κρατερὸς Διομήδης,

V. l. 143 στεινωπῷ D 2. man. εἰν ὁδῷ L. ἄρ EGL. ἄρ A. ἄρ D.
 — 144 λυκόοργος G. ὑποφθὰς: γρ. καὶ ἀναστὰς A. — 145 ὃ δ' D. ὅδ'
 CGHL. — 146 τεύχεα δ' AHS Cant. Harl. τεύχεά τ' CDEGL. τὰ: ἃ
 Schol. Y 265. χάλκεος G. — 147 ἔπειτα φόρει ADEGL Cant. Lips. Harl.
 Vrat. b. Mosc. 1. ἔπειτ' αὐτὸς φόρει C. ἔπειτ' ἐφόρει H. — 148 λυκό-
 οργος G. ἐνιμεγάροισιν AD. ἐνιμεγαρόισιν CH. ἐγήρα AC. — 149 δῶκε δ':
 δῶκεν D post ras. GHS. — 151 οἱ δὲ C. μάλ' D. δὲ μέγ' H. post hunc
 insertus in GS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. versus ἀντίβιον μαχέσασθαι
 ἐν αἰνῇ δηϊότητι. — 152 πολυτλήμων A. — 153 θάρρει ACDGHL: θάρ-
 ceῖ Apoll. de Pron. 60 C. de Synt. 155, 1. — 154 οἱ CD. δῶκε CDEGL
 1. man. εὖχος ἀπόλλων H. — 156 παρήγορος E bis. — 157 ὥς A. —
 158 τῷ ACHL: τῷ DEG. κε: καὶ D. κορυθαίολος D. — 159 παναχαιῶν
 A. — 160 οἱ ACDGHL. — 161 ὥς A. νεῖκεσ' G. οἱ δ' D. οἷδ' CGHL.
 — 162 πρῶτος: πρῶτον S Cant. Lips. 1. man. μὲν omitt. L. — 163 ἐπὶ
 AC. ἐπὶ EGH.

A. c. 144 ὑποφθὰς: Ἀρίσταρχος δὲ φησι καὶ ἀναστὰς, οἷον ἐκ λόχου
 ἀναστὰς Didymus. — 146 τεύχεα δ': οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ διὰ
 τοῦ τε τεύχεά τ' ἐξενάριξε Didymus. — 149 δῶκε δ' Aristarchus: alii
 δῶκεν. — 153 θάρρει ψ: θάρρει ἐμῷ Zenodotus. — 163 ἐπὶ, non ἐπι,
 Herodianus, idem 164, 165, 167 ἐπ', non ἐπ' conf. Schol. 167 οὐδὲ ἐνθάδε
 ἀναστρεπτέον, καὶ ὅτι συνήλειπται.

- τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιδιμένοι ἀλκήν,
 165 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ,
 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 ἄν δὲ Θόας Ἀνδραϊμονίδης καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 πάντες ἄρ' οἳ γ' ἔθελον πολεμίζειν Ἑκτορι δίῳ.
 170 τοῖς δ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 κλῆρῳ νῦν πεπάλασθε διαμπερές, ὅς κε λάχῃσιν·
 οὗτος γάρ δὴ ὀνήσει εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
 καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἶ κε φύγῃ
 δῆϊον ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δῆϊότητος.
 175 ὣς ἔφαθ', οἳ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
 ἐν δ' ἔβαλον κυνέη Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαιο.
 λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 ὦδε δὲ τις εἶπεςκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεὺ πάτερ, ἦ Αἴαντα λαχεῖν, ἦ Τυδεΐος υἱόν,
 180 ἦ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσειο Μυκῆνης.
 ὣς ἄρ' ἔφαν, πάλλιν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
 Αἴαντος· κῆρυξ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον ἀπάντη
 δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστεύεσσι Ἀχαιῶν.
 185 οἳ δ' οὐ γινώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος.

V. l. 164, 165, 167 ἐπ' EGH. — 166 ἀνδριφόντῃ DGH L. 1. man. cf. Eust. 673, 52. — 168 ἄν CD. ἐν L. — 169 ἄρ EG. ἄρ A. γὰρ L. — 170 τοῖς δ' AHLS Cant. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. τοῖσι δ' CDG. αὐθις C. — 171 πεπάλασθε AG Mor. Lips. πεπάλασθε C post ras. DEHLS Rhet. Gr. III, 226, 17. Schol. Pind. Ol. VII, 110. Eust. 809, 18. λάχῃ DG. — 172 οὗτος: οὕτως D. εὐκνήμιδας DGH L. — 173 ὀνήσειεν Vrat. A. φύγῃ ACDEGH. — 174 πολέμου L. — 175 ὥς A. οἳ δὲ C. ἐσημήναντο CGH. — 176 ἐν δ' A. δέβαλον D. — 177 θεοῖσι δὲ C post ras. DE 674, 42 GL: θεοῖς ἰδὲ AS Ven. B. Cant. Townl. Vrat. c. Mosc. 1. τὸ θεοῖσι δὲ διαρεθὲν γράφεται καὶ οὕτως· „ἡρήσαντο θεοῖς“, εἰτα „ἰδὲ χεῖρας ἀνέσχον“ Eust. 674, 46. — 179 λαχεῖν: τυχεῖν L. — 181 ὥς A. ἄρ D. — 182 ἐκ A. καδδ' ἔθορε H. ὃν ρ' C. ἄρ DEGL. ἄρ A. — 183 κῆρυξ ACEH: κῆρυξ DGL. ἄν A. ἀνόμιλον D. ἀπάντη AE: ceteri ἀπάντη. — 185 οἳ δ' L. οἳδ' CH. γινώσκοντες L: γινώσκοντες ACDE bis GH. ἀπηνήναντο ACEGH.

A. c. 167 Εὐαίμονος Herodianus, φιλιῶς. — 171 οὕτως ἀρίσταρχος καὶ ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ τ πεπάλασθε, οὐ διὰ τοῦ χ Schol. A, conf. Schol. et Eustath. ad ι 331. — 173 καὶ δ': καὶ δὴ? — 177 διχῶς καὶ θεοῖσι δὲ καὶ θεοῖς ἰδὲ Schol. A. θεοῖσι δὲ Alexio et Heracleo: θεοῖς ἰδὲ Ptolem. Ascalonita, conf. Γ 318. — 184 ἐνδέξια Herodianus, non ἐν δεξιά, conf. Schol. p 365.

- ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε φέρων ἀν' ὄμιλον ἀπάντη,
 ὃς μιν ἐπιγράσας κυνὴν βάλε, φαίδιμος Αἴας,
 ἥ τοι ὑπέσχεθε χεῖρ', ὃ δ' ἄρ' ἔμβαλεν ἄγχι παραστάς,
 γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδὼν, γήθησε δὲ θυμῷ.
 190 τὸν μὲν παρ πόδ' ἐὼν χαμάδις βάλε φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, ἦ τοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
 θυμῷ, ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἑκτορα δῖον.
 ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἀν ἐγὼ πολεμῆια τεύχεα δύω,
 τόφρ' ὑμεῖς εὐχεσθε Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι
 195 σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῳῆς γε πύθωνται,
 ἢ καὶ ἀμφαδίην, ἐπεὶ οὐ τίνα δείδιμεν ἔμπης·
 οὐ γάρ τίς με βίη γε ἐκὼν ἀέκοντα δίηται,
 οὐδὲ τι ἰδρεῖη, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νῆιδά γ' οὕτως
 ἔλπομαι ἐν Καλαμῖνι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
 200 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' εὐχοντο Διὶ Κρονίῳνι ἄνακτι·
 ὠδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ἴδθην μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
 δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
 εἰ δὲ καὶ Ἑκτορά περ φιλέεις καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
 205 ἵχην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κύδος ὄπασσον.
 ὥς ἄρ' ἔφαν, Αἴας δὲ κορύσσετο νύροπι χαλκῷ.

V. L. 186 δὴ ρ' ἵκανε A. ἀπάντη AE: ceteri ἀπάντη. ἀχαιῶν Vrat.
 b. 1. man. — 187 κυνὴν: κυνὴν L Et. Gud. 327, 37. — 188 ἦτοι ὑπ-
 εσχέθαι^f H. δ δ' L. δδ' GH. ἄρ DGL. ἔβαλεν GS. — 190 παρ A. — 191
 ἦ τοι Et. Mg. 519, 12. ἦτοι μὲν κλῆρος ἐμοὶ G. — 195 τρῳες L. γε πύ-
 θωνται: πεπύθωνται F Vrat. c. Mosc. 3. — 196 ἢ: ἢδὲ L. — 197 γάρ
 τίς με H. ἐλὼν: γρ. ἐκὼν LS. ἀέκοντα A. — 198 οὐδὲ τ' αἰδρεῖη ACD
 ELS et libri apud Heynium cum Et. Mg. 42, 45. Apoll. Lex. 17, 3.
 Hesych. I, 73. οὐδὲ γ' αἰδρεῖη G. οὐδ' ἐμὲ: οὐδέ με HL. οὕτως: αὐτως
 H. — 199 γενέσθαι τε, τραφέμεν τε ACD. γενέσθαι τε G Et. Gud. 244, 21.
 Cram. Ep. 187, 21. Cram. An. Par. III, 116, 26: vulgo γενέσθαι τε, conf.
 ad γ 28. τετραφέμεν E 676, 7. — 200 ὥς A. οἷδ' CGL. — 206 ὥς A.
 ἄρ ADG.

A. c. 186 διχῶς ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἵκοντο καὶ ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε Di-
 dymus. — 193 ἀρίσταρχος δύνω, ἄλλοι δὲ δύω Didymus. — 195—
 199 στήθι πέντε ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Didym. ad 198 ἡθέ-
 τητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Ζηνοδότῃ. — 197 ἐκὼν: ἀρίσταρχος
 διὰ τοῦ λ ἐλὼν Didymus. Ἀρίσταρχος καὶ αἱ πλείους ἐλὼν Schol. A.
 — 198 διὰ τοῦ ι (οὐδὲ τι ἰδρεῖη) εἶχον αἱ Ἀριστάρχου· ἢ δὲ Ἀριστοφά-
 νους οὐδὲ μὲν ἰδρεῖη Didymus. αἰδρεῖη, τῇ πολυπειρίᾳ, ἐπιτάσει τοῦ
 α Schol. BL. οὐδ' ἐμὲ, non οὐδέ με, Herodianus. — 199 γενέσθαι τε
 Herodianus, conf. H. T. 413.

- αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῖ ἔσματο τεύχεα,
 σεύατ' ἔπειθ' οἶός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
 ὅς τ' εἵσιν πόλεμον δὲ μετ' ἀνέρας, οὓς τε Κρονίων
 210 θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι.
 τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἔρκος Ἀχαιῶν,
 μειδιῶν βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
 ἦε μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
 τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον εἰσπορώωντες,
 215 Τρῳᾶς δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
 Ἔκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασεν·
 ἀλλ' οὐ πῶς ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι οὐδ' ἀναδύναι
 ἄψ λαῶν ἐς ὄμιλον, ἐπεὶ προκαλέσματο χάρμη.
 Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων κάκος ἡύτε πύργον,
 220 χάλκεον ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
 σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων·
 ὅς οἱ ἐποίησεν κάκος αἰδὼλον ἑπταβόειον
 ταύρων Ζατρεφών, ἐπὶ δ' ὄρδοον ἦλασε χαλκόν.
 τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμῶνιος Αἴας
 225 στή ρα μάλ' Ἔκτορος ἐγγύς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα·
 Ἔκτορ, νῦν μὲν δὴ κάφα εἵσαι οἴοθεν οἶος,
 οἶοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστεῖς μετέασι
 καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ρήξινορα θυμολέοντα.

V. L. 207 τεύχεα: τεύχη CDEGHLS. τεύχη⁶⁰ A. — 208 τε omitt. D. — 209 πόλεμον δὲ ADH. — 210 ξυνέηκε A. — 211 ἄρ DEG. ἄρ A. — 212 προσώπασι: προσώποις L. προσώποισι DG Vrat. b. A. ποσσὶ D. — 213 βιβάς libri omnes. — 214 τόνδε GL. μὲν: μέγ' ACDGLS. μέγα E 676, 49; 677, 56. — 215 τρῳᾶς L. τρώων G. δέ: μὲν Pseudoplat. 138, 49. ὑπήλυθε: ἐπήλυθε Plutarchus de Aud. roët. 10. ὑπήλθεν Eust. 677, 57 et 61. ὑπέιληφε Eust. 676, 50. ἕκαστον: ἐκάστου DG Vrat. A. pro emendatione. — 216 ἐνὶ AD. ἐν στήθεσσι Baroco. Mor. — 218 λαὸν L. καλέσματο H. — 219 πύργον L. — 220 ἑπταβόειον A. ὃ, οἱ CG. τύχιος D. κάμε τέκτων Cant. — 221 ἐνὶ CDGHL. ἐνὶ A Apoll. Lex. 157, 16. — 222 ἐποίησε CEG. ἑπταβόειον A. — 224 πρόσθε ADEL. τὸ, πρόσθεν CGH. — 225 ρὰ DL. — 226 ἔκτωρ H. — 227 μετέασι ACEG. — 228 ἀχιλλῆα CG.

A. c. 207 τεύχεα, conf. H. U. 146. — 213 οὕτως ἀρίσταρχος βιβάς Didymus, conf. H. T. 215. — 214 ἀρίσταρχος τὸν δὲ καὶ ἀργεῖοι μὲν ἐγήθεον Didymus. — 221 Ὕλη: οὐδ' ἐνταῦθα εὐ γράφουσιν τινες „Ὕδη ἐνι“. οὐ γὰρ ὁ Αἴας ἐκ Λυδίας τὸ κάκος μετεπέμπετο Strabo IX, 408; conf. XIII, 626, Eust. 267, 18; 678, 12.

- ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
 230 κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
 ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
 καὶ πολέες. ἀλλ' ἄρχε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 235 μὴ τί μευ ἤυτε παιδὸς ἀφαιροῦ πειρήτιζε
 ἡδὲ γυναικός, ἢ οὐκ οἶδεν πολεμῆια ἔργα.
 αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
 οἶδ' ἐπὶ δεξιᾷ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
 ἀζαλήην, τό μοι ἔστι ταλαύρινον πολεμίζειν·
 240 οἶδα δ' ἐπαῖξαι μόθον ἵππων ὤκειάων·
 οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δῆϊω μέλπεσθαι Ἄρηι.
 ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν τοιοῦτον ἔοντα
 λάθρῃ ὀπιπεύσας, ἀλλ' ἀμφαδόν, αἶ κε τύχῳι.
 ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχεος,
 245 καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν κάκος ἐπταβόειον
 ἀκρότατον κατὰ χαλκόν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 229 ποντοπόροισι ACDEGH. — 230 κεῖται μηνίσας G. — 231 εἰμὲν τοι οἱ H. γρ. τοι οἱ Vrat. b. — 232 πολέμοιο D. — 233 κορυθαίολος D. — 234 habet A in margine. αἴαν ἀμαρτοεπές βουγάιε ποῖον εἶπες S Cant. Vrat. A. hic versus legitur N 824. — 235 μὴ τί AE Schol. A 522, Z 465. μεῦ H. — 236 οἶδε DG. — 238 οἶδ' ἐπὶ: ἡδ' ἐπ' Schol. C 514. ἡδ' ἐπὶ D post ras. οἶδ' ἐπ': ἡδ' ἐπ' D ex corr. LS Cant. Vrat. A. Schol. C 514. τινὲς πειρῶνται μεταγράψαι „ἡδ' ἐπὶ δεξιᾷ ἡδ' ἐπ' ἀριστερὰ“ Eust. 678, 52. βῶν ACDEGHS Apoll. Lex. 53, 25. Et. Mg. 608, 21. Zonar. Lex. 414. Hesych. III, 166. Cram. An. Ox. II, 328, 10; 420, 25; IV, 415, 28. Bekk. An. 654, 14. Schol. C 514. βῶν Cram. An. Ox. II, 399, 3. βῶν L Et. Mg. 204, 5. Zonar. Lex. 55. — 239 ἀζαλήην· τό AC. τό μοι ἔστι ACDEGHL Eust. 1160, 8: τό μοι ἔστι E Apoll. Lex. 11, 24. Schol. C 514. ταλαύρηγον G Mor. — 240 libri ἐπαῖξαι cum Et. Gud. 396, 39; Bekk. Anecd. 654, 16. ἐπαῖξαι. γρ. καὶ ἐπαῖζειν A. hic versus in Cod. D et apud Eust. post 241 est collocatus. — 241 ἐνὶ D. ἐν E. σταδίῳ S. σταδίῳ Cant. — 242 σ' ἐθέλω DH Schol. A 612. τοιοῦτον: τοῖον περ L. — 243 ὀπιπεύσας ACD: ὀπιπεύσας EGHLS. τύχῳι AH Mor. Townl. τύχοιμι CDE bis GLS. γρ. δὲ καὶ τύχῳι E 679, 41. τύχῳι Et. Mg. 88, 35. — 244 ῥα CDGL.

A. c. 230 ἀπομηνίσας: Ἀρίσταρχος ἐπιμηνίσας Schol. V. conf. H. T. 199. — 238 οὕτως ἀρίσταρχος βῶν ἀντὶ τοῦ ἀσπίδα Didymus. Aristophanes βῶν. τινὲς (Herodianus teste Schol. V) ἔξω τοῦ ν βῶ, καὶ μήποτε πιθανὸς Didymus. ἐν τοῖς παλαιοῖς ἐγγράφοις BON, ὅπερ οὐκ ἐνόησαν οἱ διορθωταὶ Schol. V. — 239 τό μοι ἔστι Aristarchus, conf. H. S. pg. 74. Eust. 679, 26 explicat διό μοι ἔστι. — 241 δῆϊω: δῆϊων Aristarchus. — 243 τύχῳι, conf. H. U. 250.

- ἔξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
 ἐν τῇ δ' ἐβδομάτῃ ρίνῳ σχέτο. δεύτερος αὐτε
 Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 250 καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντος' εἰσιν.
 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊδάλου ἡρήρειστο·
 ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 ἔγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 255 τῷ δ' ἐκπασσαμένῳ δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἄμ' ἄμφω
 σὺν ῥ' ἔπесον λείουσιν ἑοικότες ὠμοφάγοισιν,
 ἢ κυσὶ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
 Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον κάκος οὐτασε δουρί,
 οὐδ' ἔρρηξεν χαλκός, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
 260 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἦ δὲ διὰ πρὸ
 ἦλυθεν ἔγχει, στρυφέλιζε δὲ μιν μεμαῶτα,
 τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκῆκιν αἷμα.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἴλετο χειρὶ παχείῃ
 265 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε μέγαν τε·
 τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν κάκος ἐπταβόειον
 μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
 δεύτερος αὐτ' Αἴας πολὺ μείζονα λάαν αἰέρας
 ἦκ' ἐπιδινήσας, ἐπέριεσε δὲ Ἴν' ἀπέλεθρον,
 270 εἶσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ,
 βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὃ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη
 ἀσπίδι ἐγχιρμφθεῖς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.

V. τ. 247 δια Α. — 248 ἐβδομάτῃ δὲ ρίνῳ Η. — 250 βάλλε D. πάν-
 τοσε ἴσιν CHS. πάντος' εἰσιν D. πάντοσε ἴσιν Α. — 251 ὄβριμον CGH.
 — 254 ὃ δ' D. ὅδ' CGL. — 255 ἐκπασσαμένῳ GHL. ἐκπασσάμενοι E. —
 257 ἢ Α. κάπροις CDEG. — 259 ἔρρηξε GL 2. man. Townl. χαλκός S
 Townl.: χαλκὸν ACDEGHL. ἀνεγνάμφθη G Mor. ἀνεγνάμφη Lips. — 260
 ἦ δὲ C. διὰ πρὸ L: ceteri διαπρὸ. — 262 τυδείδην D et man. rec. γρ.
 τμήδην. ἀνακῆκιν Schol. Soph. Phil. 697. — 263 ὥς Α: ceteri ὥς.
 κορυθαίολος Α. — 264 ἀναχασσάμενος E. — 265 τραχύν G. — 267 ἐπομ-
 φάλιον Α. ἐπ' ὀμφάλιον G Cant. Mor. Vrat. A. Mosc. 1. περιήχησε DEG.
 — 268 δεύτερον Η. λάαν G. — 269 ἐπέριεσε Α. — 271 ὅδ' CGHL. —
 272 ἀσπίδι ἐγχιρμφθεῖς ACEGHL. ἐγχιρμφθεῖς D: ἀσπίδ' ἐνχιρμφθεῖς Mor.

A. c. 256, 257 τοὺς στίχους τούτους οὐ προσέινται ἔνιοι, ὥσπερ
 οὐδὲ Ζηνόδοτος Schol. A. — 259 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ χαλκός Didy-
 mus, conf. Γ 348, P 44. — 272 ἀρίσταρχος ἀσπίδ' ἐνχιρμφθεῖς Didymus,
 conf. H. U. 127. αἶψ': οὕτως Ἀρίσταρχος, οὐκ ἄψ Schol. V.

- καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
 εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 275 ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
 μέεσσι δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα χέθον, εἶπέ τε μῦθον
 κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς·
 μηκέτι παῖδε φίλῳ πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
 280 ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 ἄμφω δ' αἰχμητά· τό γε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
 νῦν δ' ἤδη τελέθει· ἄγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας·
 Ἰδαί', ἔκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
 285 αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσκατο πάντας ἀρίστους.
 ἀρχέτω· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι ἢ περ ἂν οὗτος.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 Αἴαν, ἐπεὶ τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε
 καὶ πινυτήν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
 290 νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηιοτήτος
 σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχυσόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
 ἅμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισί γε νίκην·
 νῦν δ' ἤδη τελέθει· ἄγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι·
 ὥς κύ τ' εὐφρήνης πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
 295 σοὺς τε μάλιστα ἔτας καὶ ἑταίρους, οἳ τοι ἕασι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κατὰ ἄστρῳ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος

V. l. 273 ξιφέεσσι G. — 275 τρώων GL. 88' CHL. — 277 μέεσσι
 Harl. μέεσσι E. ἀμφοτέρω Mosc. 1. — 278 κῆρυξ ACGH: κῆρυξ DL. —
 279 μὴ κέ τι CD. μὴ δέ CDGHL. μάχεσθε Barocc. Mor. Gellius XIII,
 25, 18. μάχεσθαι L. — 280 σφῶι: σφῶε H. — 281 αἰχμηταὶ G Barocc.
 Mor. — 282 δ' omitt. H. — 284 ἔκτορα ACDLS: ἔκτορι EGH Lips. Ven.
 B. — 285 αὐτὸς: οὗτος EL. ἐν ἄλλῳ οὗτος γὰρ A. γὰρ: δέ G 1. man.
 δὴ G ex corr. — 286 ἡπερ ACD Townl.: εἶπερ GHLS. — 287 κορυθαί-
 ολος D. — 289 ἔγχει EGL. φέρτατος: φέρτερος D. — 290 νῦν μὲν παύ-
 σωμεν πόλεμον καὶ δηιοτήτα G (πολέμου) Barocc. Harl. (νῦν μὲν) Townl.
 ἐν ἄλλῳ νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηιοτήτα A. — 291 δ' αὖτε D.
 — 292 δῶν EGH. δῶν CL. δῶν AS. δῶνι D. — 294 εὐφρήνης CEL.
 εὐφρήνης H. εὐφράνης G Mor. τε εὐφρήνης Eust. 1121, 20. ἀχαιοὺς:
 ἀχαιῶν G. — 295 οἳ σοι G. οἳ τ' ἕασι D.

A. c. 280 σφῶι: σφῶε Ixion teste Apollon. de Pronom. 114 A. —
 282 asteriscus: κακῶς 293. — 289 πινυτήν Aristarchus δευτόνως. — 293
 obelus cum asterisco: ὁρθῶς 282. — 295 ἀθετεῖται Aristonicus.

- Τρῶας εὐφρανέω καὶ Τρῳάδας ἐλκεσιπέπλους,
 αἶ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσσονται ἀγῶνα.
 δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δῶσμεν ἄμφω,
 300 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε
 ἤμην ἐμαρνάσθην ἔριδος περὶ θυμοβόροιο,
 ἥδ' αὖτ' ἐν φιλότῃ διέτμαγεν ἄρθμῃσαντε.
 ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον
 cὺν κολεῷ τε φέρων καὶ εὐτμήτῃ τελαμῶνι.
 305 Αἶας δὲ Ζωστήρῃα δίδου φοίνικι φαεινόν.
 τῷ δὲ διακρινθέντε ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
 ἦι, ὁ δ' ἐς Τρῳῶν ὄμαδον κίε. τοὶ δὲ χάρησαν,
 ὡς εἶδον Ζῶν τε καὶ ἄρτεμέα προσιόντα,
 Αἶαντος προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 310 καὶ ῥ' ἦγον προτὶ ἄστῃ ἀελπτεύοντες κόον εἶναι.
 Αἶαντ' αὖθ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον, κεχαρηότα νίκη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 315 ἄρσενα πενταέτηρον ὑπερμενεῖ Κρονίῳνι.
 τὸν δέρον ἄμφι θ' ἔπον, καὶ μιν διέχευαν ἅπαντα.

V. 1. 297 τρῶας τ' C. εὐφρανέω CGHL. τρῳάδας A. τρωιάδας CDGHL Townl. Vrat. b. c. ἐλκεσιπέπλους A. — 298 αἶ τέ μοι CDHL. δύσσονται G. — 299 δῶρα δ' αὖ' G Mor. δῶρα δὲ γ' Harl. Lips. δὲ γ' et δ' ἄγ' E 682, 18. ἄγ' omitt. D 1. man. H. — 300 ὄφρα τις ACL. τίς G. τρῳῶν G. εἴπῃσιν καὶ αἰὼν χαλκοχιτώνων D et supraser. χαιῶν τε τρῳῶν τε. — 301 ἡ μὲν DEGLS Et. Mg. 141, 31. περὶ DGH. περὶ A. θυμοβόροιο A. — 302 ἡ δ' A. αὐτε φιλότῃ S. ἡδὲ καὶ αὐ φιλότῃ Et. Mg. 141, 31. διέτμαγον Mosc. 1. ἀρθμῃσαντε ACEHL Et. Mg. 141, 31: ἀρθμῃσαντες D Vrat. b. ἀρμωθέντε G e glossa, conf. Schol. B. — 303 ὡς A. εὐτμήτῃ A. εὐδμήτῃ E. εὐδμήτῃ G. — 306 οἱ δὲ διακρινθέντες E. διακρινθέντε CGHL Lips. Townl. διακρινθέντες Pseudoplat. 116, 16. δ μὲν C. — 307 ἦτε D. ἦι' G. ὅδ' CGL. ὁ δὲ τρῳῶν H. τρῳῶν L. ὄμαδον G. * δὲ χάρησαν: libri δ' ἐχάρησαν. — 309 ἀάπτους A. — 310 καὶ ῥ': καὶ δὴ E. ἀέλποντες G. ἀελπέοντες Hesych. I, 54. κόον: cῶον D Baroce. Mor. cῶον G. — 311 εὐκνήμιδες DGL. — 312 ἄγων D. ἄγον G. κεχαρηότα: κεκαρηότα Et. Mg. 492, 8 diserte. — 313 οἶδ' CL. — 315 ὑπερμενεῖ C. — 316 ἀμφι δ' Schol. μ 209. διέχευ^αν A, conf. τ 421, Γ 270.

A. c. 298 δύσσονται: γρ. δὲ καὶ θύονται, ὡς Ἡρωδιανός Schol. BL. — 304 εὐτμήτῃ: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ κ εὐκμήτῃ Didymus. — 310 κόον, conf. Schol. I 681, Π 252.

- μίστυλλον τ' ἄρ' ἐπισταμένως πείραν τ' ὀβελόισιν,
 ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 αὐτὰρ ἐπεῖ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα,
 320 δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἰσης.
 νώτοιςιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν
 ἥρως Ἀτρείδης, εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,
 τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
 325 Νέστωρ, οὐ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνεται βουλή·
 ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 Ἀτρείδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
 πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 τῶν νῦν αἶμα κελαινὸν εὐρῆσσαν ἀμφὶ Σκάμανδρον
 330 ἐσκέδας· ὃς δ' Ἀρης, ψυχαὶ δ' Αἴδος δὲ κατήλθον·
 τῷ σε χρή πόλεμον μὲν ἄμ' ἠοὶ παῦσαι Ἀχαιῶν,
 αὐτοὶ δ' ἀργόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς
 βουσί καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήμεν αὐτοὺς
 τυτθὸν ἀπὸ πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὅστέα παισὶν ἕκαστος
 335 οἶκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὐτὲ νεώμεθα πατρίδα γαίαν.
 τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγατόντες
 ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα

V. L. 317 μίστυλλον δ' H. ἄρ DGL. ἄρ A. — 320 οὐδ' ἐτι A. —
 321 νώτοιςι E. — 322 εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. — 323 ἔντο
 L. ἔντο DGH. — 324 τοῖς δ' Eust. 1850, 19. πάμπρωτον Plut. Quaest.
 conviv. VII, 9, 1. ἤρξατο Eust. 1275, 61. μύθῳ Vrat. b. μύθον Eust.
 1850, 19. μύθους Et. Mg. 785, 32, conf. l 93. — 326 ὃ, σφιν C. ὃς σφιν
 GL. εὖ φρονέων A. εὖ φρονέων CDEGHLS. εὐφρονέων nullus. — 327
 ἀτρείδῃ A. ἀτρείδαί CGH Barocc. Mor. Harl. παναριστῆες ἀχαιῶν L.
 παναχαιῶν A. — 328 γάρ: μὲν S Cant. Mor. μὲν γάρ G Harl. δὴ Vrat.
 b. 1. man. κάρη κομόωντες A: ceteri καρηκομόωντες. — 329 κάμανδρον
 L Harl. — 330 αἴδος δὲ ADH. — 331 τῷ ACL. τῷ DEH. τῷ G. γε χρή
 H. — 332 νεκροὺς: πάντας Et. Mg. 544, 24. — 333 ἡμιόνοισι H. κατα-
 κείομεν ACDEHL Lips. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. — 334 ἀπὸ πρὸ
 A. ἀπὸ πρὸ CDH. ἀπὸ προ S. ἀπόπρο GL Mor. ἀποπρο Cant. ἀπο πρὸ
 ἢ μάλλον ἀπόπρο E. — 335 ἀγεί Schol. C 332. ὅταν CG. — 336 τύμβον
 δ' ἐκ πεδίου ἕνα χεύομεν Pseudoplut 156, 8. — 337 ἐκ πεδίου ACDGHLS
 Cant. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. c. A. Mosc. 1. 3. ἐκ πεδίου ἢ μάλιστα ἐν
 πεδίῳ E 683, 34. προτὶ L.

A. c. 334 ἀπὸ πρὸ Herodianus: ἀπο πρὸ Aristarchus. — 334, 335
 ἀθετοῦνται Aristonicus, conf. Schol. Δ 174, C 332. — 336 ἀρίσταρχος
 διὰ τοῦ τ τύμβον τ' ἀμφὶ Didymus. — 337 ἐκ πεδίου: ἐν πεδίῳ Ari-
 stophanes, conf. ad 436.

- πύργους ὑψηλούς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν,
 ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας,
 340 ὄφρα δι' αὐτῶν ἵππηλασίη ὁδὸς εἴη·
 ἔκτοςθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον,
 ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐούσα,
 μὴ ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερῶχων.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆς.
 345 Τρώων αὐτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ,
 δεινὴ, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃ.
 τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν·
 κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
 ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 350 δεῦτ' ἄγετ', Ἀργεῖην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' αἴμ' αὐτῇ
 δώομεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὄρκια πιστὰ
 ψευδάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὐ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
 ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὠδῃ.
 ἦ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
 355 διὸς Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο,
 ὃς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἀντήνωρ, σὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
 οἴσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
 εἰ δ' ἔτεδν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,

V. L. 338 εἴλαρ H. αὐτῶν D ex corr. — 339 ἐν A. — 340 εἴη libri et Eustathius. — 342 ἥχ' Townl. Mosc. 1. 3. ἵππους E: ἵππον ACDGHL Baroce. Mor. Harl. Townl. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. ἵππωνος S, i. e. ἵππων^{ους}. ἀντὶ τοῦ ἵππου D in margine. ἀμφὶς ἔουσα: γράφεται ἀμφὶς ἔχουσα V. — 343 ἐπιβρίσῃ DG. τρώων L. — 344 ὥς A. οἶδ' CL. ὅδ' H. ἐπήνησαν DGH. — 345 δ' αὐτ' DG. — 346 δεινὴ τε τραχεῖα G Mor. τε τρηχεῖα H. θύρῃσι ACDGH. ἐστήσιν S. ἐστήσιν Canth. et supraser. θύρῃσι. — 347 τοῖσι GH Lips. τοῖσι δὲ αὐτ' Vrat. b. ἀντίον ἡῶδα A et γρ. ἦρχ' ἀγορεύειν. — 348 τρώες L. — 349 ἐνὶ A. ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγει D Vrat. b. 1. man. — 351 Ἀτρεΐδῃσιν: ἀργείοισιν Harl. νῦν: γρ. μὴ C man. rec. ὄρκια D. — 352 τῷ ACDL: τῷ EH. μαχόμεθα τῷ οὐ νύ τοι G. οὐ νύ τι H. ἡμῖν AD. ἡμῖν ἢ ἡμῖν E 684, 50. — 354 ὥς A. ἀρ GL. ἀρ A. καταρ- ἔζετο CDH. — 357 ἀντήνωρ D. τάδ' H et sup. ταῦτ'. — 358 ἀμείνονα: ἀμύμονα Townl. — 359 ἀγορεύεις G.

A. c. 340 εἴη: εἴη G. Hermannus ad Vigerum 906. idem Opusc. II, 32 inter εἴη et ἦη haesitat; sed legitima forma coniunctivi est ἦη, producto εἰ in ἦ, ut ἀνήη, θήη, σαπήη, φανήη. — 353 ἀθετεῖται Aristonicus. ἀρίσταρχος ἐκτελέεσθαι ἵνα ἂν μὴ Didymus. scripsit Aristarchus ἵν' ἂν, non ἐκτελέεσθ' ἵνα ἂν. — 359 εἰ δ' ἔτεδν: οὕτως ἀρίσταρχος ἄλλοι δῖχα τοῦ δ' εἰ ἔτεδν Didymus.

- 360 ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύω.
ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
κτῆματα δ', ὅσσ' ἀτόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
- 365 ἦ τοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος,
ὃ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
[κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
- 370 νῦν μὲν δόρπον ἔλεσθε κατὰ πτόλιν, ὥς τὸ πάρος περ,
καὶ φυλακῆς μνήσασθε καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας
εἰπέμεν Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
μῦθον Ἀλεξάνδρῳ, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
- 375 καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἶ κ' ἐθέλωσι
παύσασθαι πολέμοιο δυσχεῖος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
κῆομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε δαίμων
ἄμμε διακρίνη, δῶη δ' ἐτέροισί γε νίκην.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἡδὲ πίθοντο,
380 [δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν.]
ἡῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
τοὺς δ' εὖρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρῃος,
νῆι πάρα πρυμνῇ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὃ τοῖσι
στὰς ἐν μέσσοισιν μετεφώνεεν ἡπύτα κήρυξ·

V. l. 361 τρώεσσι L. ἀγορεύω Lips. — 362 ἀπόφημι A. — 364 ἐπιθεῖναι: ἐπιδοῦναι Eust. 1335, 50. — 365 ὥς A. κατὰρ A. ἄρ GL. καταρ-
έζετο CDH. — 367 ὃ, σφιν C. ὅς σφιν GL. εὖ φρονέων A. εὖ φρονέων
CDEGHLS, conf. 326. μετέειπε C. — 368, 369 omitt. AH. ἐν ἄλλῳ καὶ
ἐνταῦθα οὗτοι οἱ στίχοι (368, 369) κείνται A in margine. — 368 τρώες L.
— 370 κατὰ πτόλιν ACDGL Barocc. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. κατὰ πόλιν Mor.
Vrat. b. κατὰ στρατὸν EHS Cant. γρ. καταστρατὸν A. τοπάρος G. —
372 κοίλας ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν HL. — 373 ἀτρεΐδης DL. ἀτρεΐδην G. —
374 ἀλεξάνδρου G. ὄρωρε ACG. — 375 αἶ κ' ἐθέλωσι ACDEGHL. αἶ κε
θέλωσι S Cant. Vrat. b. — 376 παύσεσθαι Vrat. b. — 377 κείομεν ACDH
Mor. Barocc. Townl. Lips. Mosc. 1. κῆομεν L. μαχησόμεθ' ACDHLS:
μαχεσόμεθ' EG Mor. Barocc. — 378 δῶη GH. δῶη CL. δῶη AES. δῶη
D. — 379 ὥς A. οἷδ' CGL. * ἡδὲ πίθοντο: libri ἡδ' ἐπίθοντο. — 380
omitt. AD 1, man. L: habent CD in marg. man. rec. EGHS cum aliis.
ἐν ἄλλῳ καὶ οὗτος ὁ στίχος A in margine. ἔλοντο C. — 382 εἰν: ἐν D.
— 383 παρὰ CDGHL. παρὰ A. πρυμνῇ Schol. A 490: πρύμνη libri. ὃ
ACDGH. τοῖσι ACDGH. — 384 μέσσοισι CDG. κήρυξ L.

- 385 Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαϊῶν,
 ἡνώγει Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ
 εἰπεῖν, αἳ κέ περ ὕμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
 κτήματα μὲν, ὅς ᾽ Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
 390 ἡγάγετο Τροίην δ', ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,
 πάντ' ἐθέλει δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·
 κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
 οὐ φησὶν δῶσειν ἢ μὴν Τρῳέες γε κέλονται.
 καὶ δὲ τόδ' ἡνώγεον εἰπεῖν ἔπος, αἳ κ' ἐθέλητε
 395 παύσασθαι πολέμοιο δυσχεῆος, εἰς ὃ κε νεκροὺς
 κῆμεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰς ὃ κ' εἰ δαίμων
 ἄμμε διακρίνη, δῶν δ' ἐτέροισι γε νίκην.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
 ὅψε δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 400 μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω
 μήθ' Ἑλένην· γνῶτὸν δὲ καὶ ὅς μάλα νῆπιός ἐστιν,
 ὡς ἦδη Τρῳέεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.
 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν

V. l. 385 habet A in margine. ἀτρεΐδῃ ACDH Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. ἀτρεΐδα Mor. ἀτρεΐδαι GLS. τὲ καὶ CH. ἀριστῆες παναχαϊῶν ACGHS Mor. Cant. Barocc. Lips. εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ DL. εὐκνήμιδες ἀχαιοὶ Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. pro var. lect. — 386 τρῳες L. — 387 εἰπέμεν C. αἳ κέ περ AL. αἳ κέν πως G. ὕμμι AD. — 388 ὄρωρε ACGH. — 389 ὅς ᾽ AH. κοίλαις G. ἐνὶ A. νηυσὶ D. — 390 τροίηνδε L. ὄφελλ' DL. — 391 δόμεναι: δῶσειν E. — 393 οὐ φησὶν AD. οὐ φησὶν H. οὐ φησι E. ἢ μὴν ACGHL Cant. Harl. Townl.: ἢ μιν DES. τρῳες L. — 394 ἡνώγεον ACDGHS Schol. O 725. ἡνώγειον Schol. Π 8. ἡνώγην Mor. vulgo ἡνώγειν. κε θέλητε D. — 395 παύσαι δὴ πολέμοιο G. δυσχεῆος A. — 396 κείομεν ACDH Lips. Vrat. b. κῆμεν GL. μαχεσόμεθ' Mor. Barocc. — 397 δῶν H. δῶν CL. δῶν ADS. — 398 ὡς A. οἶδ' CGL. ἀκὴν G. — 400 μὴ γάρ τις GH Barocc. Mor. μητάρ τις D. — 401 γνῶτω δὲ G. ἐστι C. ἐστὶ G. — 402 τρῳέεσσιν L. — 403 ὡς A. οἳ δ' E. οἶδ' CGL.

A. c. 393 οὕτως ἢ μὴν (non ἢ μιν) Didymus. ita etiam Herodianus, qui comparat B 291 ἢ μὴν καὶ πόνος ἐστίν. — 394 ἡνώγεον librorum optimorum et Schol V ad Π 8 firmatur auctoritate, neque ulla est causa cur ab his recedamus et praesens ἀνωγέω pro grammaticorum commento habeamus. ut enim a γέγωνα invenitur imperfectum ἐγεγώνη, ἐγεγώνεον, γέγωνε (vid. H. T. 217), ita ab ἀνωγα ἡνώγει, ἡνώγεον, ἀνωγε. de ἡνώγεον olim dubitavi (H. T. 194), nunc in tanto librorum consensu dubitatio nulla potest esse. — 396 κείομεν, conf. H. U. 159. — 398, 399 ὁ ἀτερίκος, ὅτι ἐντεῖθεν μετακινεῖται εἰς τὴν ἀποπρεβείαν (I 693 et 696) Aristonicus. — 396 ἀρίσταρχος τεθνηῶτων, ἄλλοι δὲ τεθνεῶτων Didymus.

- μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 405 καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 Ἰδαῖ', ἧ τὸι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
 ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.
 ἄμφι δὲ νεκροῖσιν κατακαίμεν οὐ τι μετὰ ἰρῳ·
 οὐ γάρ τις φειδῶ νεκύων κατατεθνηῶτων
 410 γίγνεται, ἐπεὶ κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα.
 ὄρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
 ὥς εἰπὼν τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν,
 ἄσφοδρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
 οἱ δ' ἔατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίῳνες,
 415 πάντες ὁμηγερέες, ποτιδέγμενοι ὀππότη' ἄρ' ἔλθοι
 Ἰδαῖος· δ' δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε
 ἑκτὰς ἐν μέσσοισιν, τοὶ δ' ὠπλίζοντο μάλ' ὦκα,
 ἀμφοτέρων, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν εὐσκέλμων ἀπὸ νηῶν
 420 ὠτρύνοντο νέκυς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην.
 ἥελιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
 ἐξ ἀκαλαρρείταιο βαθυρβόρου Ὠκεανοῖο
 οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
 ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
 425 ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἀπο βρότον αἱματόεντα,

V. L. 404 ἀγασσάμενοι E. — 405 ἄρ ADGL. — 407 οὕτω Eust. 25, 44; sed 687, 10 οὕτως. — 408 ἄμφι AD. νεκροῖσι DEG. κατακαίμεν: κατακρήμεν GLS. κατακείμεν CH Townl. Vrat. b. Mosc. 1. κατακείμεν' E. κατακαίμεν D. — 409 κατατεθνηῶτων ACDS Et. Mg. 791, 20. Rhet. Gr. III, 155, 15. — 410 γίγνεται ALS: γίνετ' CDGH Rhet. Gr. III, 155, 16. γίνετ' E. μελίσσμεν C et man. rec. γρ. μειλισσέμεν. — 412 ὥς A. θεοῖσι D. — 413 προτὶ: ποτὶ S. — 414 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. τρῶες L. — 415 ὁμηγερέες L. ποτιδέγμενοι D 1. man. ὀππότη' ἄρ' DH. ὀππότη' ἄρ A(ἀρ) CL Cant. Harl. Townl. Vrat. c. A. Mosc. 1. 3. ὀππότην G. ἔλθοι S. — 416 δ' δ' D. οἷδ' CGHL. ἄρ DGL. ἄρ A. ἀπέειπε ACDGH. — 417 μέσσοισι H. — 418 ἀμφοτέρων^{ον} L Vrat. c. 1. man. ἀμφοτέρων Mosc. 3. — 419 εὐσκέλμων DG. γρ. ἐκαρτύναντο φάλαγγας L. — 420 ὠτρυνον ACHLS. ὄτρυνον DG. νέκυας τ' ADGHLS. νέκυάς τ' C. — 422 ἀκαλαρρείταιο A. ἀκαλαρείταιο βαθυρβόρου Et. Mg. 44, 36. — 423 εἰς ἀνιών A. οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. ἀλλήλοισι D. — 424 χαλεπὸν C Vrat. b. χαλεπὸν S. — 425 ἀπο ADEGL Bekk. An. 834, 26. ἀπο CH.

A. c. 420 ἀρίσταρχος νέκυς ἐκτεταμένως καὶ ὠτρύνοντο οὐκ ὄτρυνον Didymus. — 425 ἀπο Herodianus.

δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν.
οὐδ' εἷα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
430 ὥς δ' αὖτως ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ,
ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.

ἦμος δ' οὗτ' ἄρ πω ἡώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,
τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἤγρετο λαὸς Ἀχαιῶν,
435 τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἓνα ποίεον ἔξαγαγόντες
ἄκριτον ἐκ πεδίου, ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν
πύργους θ' ὕψηλούς, εἴλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν.
ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
ὄφρα δι' αὐτῶν ἱππηλασίῃ ὁδὸς εἴη·

440 ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
εὐρεῖαν μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν.
ὥς οἱ μὲν πονέοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί·
οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἄστεροπητῇ
θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
445 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Ζεὺ πάτερ, ἦ ρά τίς ἐστι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,

V. l. 426 ἀμαξάων ADLS Mor. Cant. ἀμαξάων CEGH. ἐπάειραν A.
— 427 οἱ δὲ C. ἐν ἄλλῳ ἀλλὰ σιωπῇ A. — 428 πυρκαϊῆς A. πυρκαϊῆς S.
ἐπενήνεον: γρ. καὶ ἐπενήνεον, καὶ ἔστιν ἰακόν A. — 429 προτὶ ACDHL:
ποτὶ GS. — 430 ὥς A. αὖτως A. αὖτως GHL. εὐκνήμιδες DGH. — 431
πυρκαϊῆς A. — 432 ἐπὶ A. — 433 οὗτάρ A. — 434 τῆμος δ' ἀμφὶ Barocc.
Mor. ἄρ L. ἄρ A. * ἤγρετο: libri ἔγρετο. — 436 ποτὶ: κατὶ H (sic). —
437 πύργους θ': θ' omitt. ADHL Cant. Lips. Vrat. c. Mosc. 1. 3. εἴλαρ
H. εἴλαρ A. τέ A. — 438 ἐνεποίεον A. — 440 ἐπ': ἐν S Cant. ὄρυξαν
EG. — 441 ἐν: περὶ HS Cant. — 442 οἱ μὲν C. κάρη κομόωντες AH:
ceteri κερηκομόωντες. — 443 παρ AD. — 444 χαλκοχιτώνων A. — 445
μῦθον D. — 446 τίς ἐστὶ CEH. τίς ἐστὶ G.

A. c. 428 οὕτως ἀρίσταρχος πυρκαϊᾶς (sic) κατὰ γενικὴν Didymus,
idem αἱ δὲ Ζηνοδότου (cf. H. T. 54, n. 82) πυρκαϊῆς, καὶ ἔστι χαριέστε-
ρον. — 434 antiqua scriptura ΕΓΓΡΕΤΟ pro ἤγρετο grammaticos veteres
in errorem induxit, ut omitterent εἰ in ἡ convertere. nam ἔγρετο aori-
stus ab ἐγείρω sententiae non convenit, ἀγείρω autem ἤγρετο facit, vel
si augmentum neglexeris ἄγρετο, conf. Ω 789. — 436 Aristophanes ἐν
πεδίῳ. — 443—464 ἀθετοῦνται στίχοι κβ' Aristonicus. ἠθέτουσαν οἱ περὶ
Ζηνοδότου καὶ Ἀριστοφάνη καὶ αὐτὸς Ἀρίσταρχος Schol. AV, conf.
Schol. M 17.

- ὅς τις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
 οὐχ ὁράας ὅτι δὴ αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 450 ἦλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας;
 τοῦ δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς·
 τοῦ δ' ἐπιλήσονται, τὸ ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 ἦρψ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
 τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 455 ὦ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυθενές, οἷον ἔειπες.
 ἄλλός κέν τις τοῦτο θεῶν δαίσειε νόημα,
 ὅς σέο πολλὸν ἀφαιρότερος χεῖράς τε μένος τε·
 σὸν δ' ἦ τοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.
 ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 460 οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 τεῖχος ἀναρρήξας τὸ μὲν εἰς ἄλα πᾶν καταχευαί,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
 ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
 465 δύκετο δ' ἥελιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν,
 βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας καὶ δόρπον ἔλοντο.
 νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέσταςαν οἶνον ἄγουσαι

V. l. 448 ὅτι DEGL. OTI Ambros. ὅτε ACH Townl. Lips. Schol. M 4. * δὴ αὖτε: libri δ' αὖτε. κάρη κομόωντες AH: ceteri κερκομόωντες. — 449 ἐτειχίσσαντο CEGH Schol. M 4. ἐτεκτῆσαντο Hesychius III, 152. ἀμφὶ D. — 452 * δ' ἦ τοι: vulgo δ' ἦτοι. δὴ τοι AGH. ὅσον: ὅσῳ A. OCHN Ambros. ὅσον τ' ἐπικίδνεται G. τ' omitt. L. — 452 τό τ' ἐγὼ A Ambros. L Schol. Φ 446. ὅτ' ἐγὼ CDGHS. — 453 ἦρωι CDG HL Schol. v 35, o 157. ἦρωι AS Cant. Barocc. ἦρω E. ἀθλήσαντε ACDS: ἀθλήσαντες GHL Barocc. Mor. Vrat. b. — 454 τόνδε GHL. νεφεληγερέτα

A. — 455 ἐννοσίγαιε G. ἔειπας C. ἔειπας^ε L. — 456 ἄλλός A. κέν: δὴ E. — 458 σὸν: σοὶ S. τοῦ L. δὴ τοι DE 691, 1 et 19 LS Vrat. b. A. Mosc.

1. 3. ὅσῳ A. OCHN Ambros. τ' omitt. L. — 459 ἄγρει μὲν Mosc. 3. ὅταν CDGL. κάρη κομόωντες AH: ceteri κερκομόωντες. — 460 οἴχονται GH Mor. Barocc. Townl. Vrat. A. — 461 κατὰχευε L. κατέχευε H. καταχεύω G. καταχεύαι Mor. Lips. — 462 αὐτίς C. αὐτίς τ' S. καλύψω G. — 464 οἱ μὲν C. — 465 δύκετό τ' CHL Lips. δύκετό τ' DE bis. δύκετο τ' A. δύκατο δ' G. — 467 παρέσταςαν: παρέτρσαν Schol. O 705.

A. c. 451 ὅσον Zenodotus. ἀρίσταρχος ὅσῳ, ἄλλοι δὲ ὅσον Didymus. — 452 ἀρίσταρχος τὸ ἐγὼ Didymus. — 453 ἦρω Aristarchus δι-
 συλλάβως, hic et θ 483.

- πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὖνθος,
 τόν ρ' ἔτεχ' Ὑψιπύλῃ ὑπ' Ἰήconi, ποιμένι λαῶν.
 470 χωρὶς δ' Ἀτρεΐδης, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
 δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα.
 ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἶθωνι σιδήρῳ,
 ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτῇσι βόεσσιν,
 475 ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
 παννύχιοι μὲν ἔπειτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἡδ' ἐπικούροι·
 παννύχιος δέ σφιν κακὰ μῆδετο μητίετα Ζεὺς
 κμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρόν δέος ἦρει·
 480 οἶνον δ' ἐκ δεπῶν χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
 πρὶν πιεῖν, πρὶν λείψαι ὑπερμενεί Κρονίῳνι.
 κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Θ.

Ἦως μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
 Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος

V. l. 470 ἀτρεΐδης· DEGL. — 472 ἔνθεν: ἐνθ' D Et. Gud. 603, 17. ἄρ DEGL. ἄρ A. κάρη κομόωντες AH, ut 459. — 474 δέ: δ' ἐν G Mor. Barocc., conf. H. U. 60. ῥηνοῖς D. αὐτῇσι ADEGL: αὐτοῖσι C Bekk. An. 834, 13. Maxim. Tyrius Diss. XXXIX, 1. Philemo 233, 20. Eust. 1012, 33. βόεσσι C. — 475 ἀνδραπόδοις Et. Mg. 146, 45. — 476 κάρη κομόωντες AH. — 477 τρῶες L. — 478 παννύχιον Schol. Θ 2. σφι DG Schol. Θ 2. — 482 κοιμήσαντ' L. ἄρ DEGL. ἄρ A.

A. c. 474 αὐτῇσι Aristarchus, conf. Aristonicum. — 475 ἀθετεῖται Aristonicus. ἡ τῶν ἀνδραπόδων λέξις νεωτερικὴ ἐστὶ κατὰ τοὺς παλαιούς. διό καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος ἠθέτουν τὸ ἔπος, ἐν ᾧ κεῖται ἡ λέξις αὕτη Eust. 692, 21. ἀνδραπόδεσσι: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ὁ ἀνδραπόδοις Didymus. τινὲς δὲ ἀνδραπόδοις γράφουσιν Eust. 692, 24. — 481 πρὶν πιεῖν: ἀρίσταρχος πιέμεναι πρὶν λείψω (sic) Didymus. — 482 Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον καὶ τὸν πρῶτον τῆς ἐξῆς βραψωδίας ἦρκε στίχον Schol. AB.

A. c. 1 Ζηνόδοτος μετατίθησι τὴν ἀνατολὴν κάτω πρὸς τὸ „οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο“ (53) Aristonicus, conf. Schol. ad Θ 53 et Düntzer. Zenod. p. 154.

- ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
αὐτὸς δέ σφ' ἀγόρευε, θεοὶ δ' ὑπὸ πάντες ἄκουον·
- 5 κέκλυτέ μευ πάντες τε θεοὶ πᾶσαι τε θείαι·
[ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.]
μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τό γε μήτε τις ἄρσιν
πειράτῳ διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ' ἅμα πάντες
αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
- 10 ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
ἐλθόντ' ἢ Τρώεσσι ἀρηγέμεν ἢ Δαναοῖσι,
πληγεῖς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὐλύμπον δέ·
ἢ μιν ἐλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἡρόεντα,
τῆλε μάλ', ἥχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
- 15 ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός,
τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδew, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
γνώσσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἀπάντων.
εἰ δ' ἄγε πειρήσασθε θεοί, ἵνα εἴδετε πάντες·
σειρὴν χρυσεῖην ἔξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες
- 20 πάντες δ' ἐξάπτεσθε θεοὶ πᾶσαι τε θείαι·
ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ' ἔξ οὐρανόθεν πεδίον δὲ
Ζῆν', ὕπατον μήτῳ, οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλωμι ἐρύσσαι,
αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ' αὐτῇ τε θαλάσῃ·

V. l. 4 ὑπὸ ACEG Barocc. Mor. Harl. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 1. ὑπὸ DHL: ἅμα S. ἡκουον DL. — 5 πάντες τε A. πάντες τε C. πάντες θεοὶ DG. — 6 omitt. AD, qui habet in marg. man. recent. scriptum. — 7 μήτε τις οὖν AEH Apoll. de Synt. 25, 19. μήτε τις οὖν C. τόγε libri mei praeter L, in quo abest τόγε, cum Apoll. de Synt. 25, 19. Lucian. 44, 6: τόδε Schol. C 514. Maxim. Tyr. Diss. XXXII, 7. μήτε τις CEH Apoll. de Synt. 25, 19. — 11 δαναοῖσι ACDEGL. — 12 κατα A. οὐλύμπον δὲ A. — 13 ἢ μιν L. ἢ μιν DG. ἐς: εἰς E. — 14 ἥχι AEH Plato Phaed. 112 A. Et. Mg. 188, 7. — 16 ἔνερθ' αἶδew Plutarchus de Facie in orb. lunae 25. ὅσον G. οὐρανός ἐστ' ACL. — 17 γνώσσετ' G. ὅσον G. κάρτιστος CG. — 18 εἰ δ' L. πειρήσασθε Rhet. Gr. III, 144, 25. εἰδῆτε Townl. — 19 χρυσεῖην f G. ἐξουρανόθεν A. — 20 πάντες τ' C. — 21 ἂν: ἂν μ' S Mosc. 1. ἐρύσειτ' G. πεδίον δὲ A. — 22 μήτῳ: πάντων Aristoteles περὶ Ζῶων κινήσεως 4. κάμητε HL Vrat. b. γρ. καὶ πάθοιτε A. — 23 ἀλλ' ὅτε κεν Pseudoplat. 125, 27. ἐρύσαι G. ἐρύσσαι H. — 24 αὐτῇ κεν θαλάσῃ D.

A. c. 7 θεός: ἀρίσταρχος θεῶν Didymus. — 10 ἀπάνευθε: ἐν τῇ ἀριστοφάνους ἀπάτερθε, Ζηνόδοτος μετόπισθε Didymus. — 23 πρόφρων: πρόσω Ptolemaeus Oroandae. ἐθέλωμι: ἀρίσταρχος ἐθέλωμι Didymus.

- 25 *σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ρίον Οὐλύμποιο*
δησαίμην, τὰ δέ κ' αὐτε μετήορα πάντα γένοιτο.
τόσσον ἐγὼ περὶ τ' εἰμὶ θεῶν περὶ τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
 30 *ὅπῃ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·*
ὦ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη, ὕπατε κρείοντων,
εὐ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεκτόν·
ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλυνται.
 35 *ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', ὥς σὺ κελεύεις·*
βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
ὥς μὴ πάντες ὄλυνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
τὴν δ' ἐπιμειδῆσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
θάρσει τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 40 *πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἦπιος εἶναι.*
ὥς εἰπὼν ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππῳ,
ὠκυπέτα, χρυσέησιν ἐθειρήσιν κομόωντε,
χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροῖ, γέντο δ' ἱμάσθλην
χρυσείην εὐτυκτον, ἐοῦ δ' ἐπεβήσето δίφρου.
 45 *μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην*

V. l. 25 περιρρίον C. περίρριον D. περίρριον H. περιρρίον S. περί
 ρύον L. — 26 τὰ δέ κ' αὐθι Pseudoplut. 125, 27. μετήορα C. — 27 ὅσσον
 Pseudoplut. 131, 12. εἰμι et εἴμ' A. — 28 ὥς A. οἷδ' CGL. ἄρ S. ἀκὴν
 G. — 29 ἀγόρευεν ACGHS Cant. Mor. Vrat. b. c. Mosc. 1. 3. ἀγόρευε
 D. ἀγόρευεν L. — 32 εὐ νῦν G. ὅτι σθένος G. — 34 οἳ κεν C et man.
 rec. γρ. εἰ. — 35 ὥς σὺ AL Vrat. b. εἰ σὺ DEGHS. ἦ σὺ C. — 37 ὄλον-
 ται L. ὀδυσσαμένοιο L Vrat. b. A. — 38 νεφεληγερέτα A. — 39 οὐ νύ
 τι DHL. οὐ νύ τοι E. οὐ τοι θυμῷ G. — 40 ἦπιος DG. — 41 ὥς A.
 ὑπόχεσφι DH. τιτύσκετο H. — 42 χρυσείησιν ἐθειρήσιν κομόωνται D.
 χρυσείησιν ἐθειρήσιν E. κομόωντᾶς L. 44 εὐτυκτον C. ἐπεβήσето CDS Cant.
 Mor. ἐπιβήσето H. ἐπεβήσето A. ἐπεβήσато GL. — 45 μάστιξεν τ' S
 Cant. ἐλάαν G. * ἀέκοντε: libri ἀκοντε.

A. c. 25, 26 Ζηνόδοτος ἀμφοτέρους ἠθέτηκεν Aristonicus. — 28
 — 40 ἀθετοῦνται στίχοι ιγ' ὅτι ἐξ ἄλλων τόπων μετακινεῖται Ariston-
 icus. — 29 ἀγασσάμενοι: γράφεται καὶ φρασσάμενοι· μᾶλλον δὲ τὸ ἀγασ-
 σάμενοι τοῖς ἐξῆς συνάδει Schol. A, conf. Schol. I 694. — 32—34 asteri-
 scisci: ὁρθῶς 463—465. in codice versibus 28—34 asterisci sunt adpieti.
 — 35 ὥς: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ εἰ σὺ κελεύεις Didymus. — 37
 οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνόδοτου ἐφέρετο (Cod. δὲ ὁ φέρων) Didymus. — 39, 40
 asterisci: ὁρθῶς X 183, 184.

- μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
 Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυίει.
 ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 50 λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχευεν.
 αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδει γαίῳν,
 εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ἄρα δεῖπνον ἔλοντο κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 ῥίμψα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο·
 55 Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὠπλίζοντο,
 παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὥς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
 χρεοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
 πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
 πεζοὶ θ' ἵππηές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 60 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὸν δ' ἔρχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
 65 ὁλλύντων τε καὶ ὁλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαίᾳ.
 ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός.
 ἦμος δ' ἥλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,

V. l. 47 ἵκανε DEG Schol. Ξ 283. πολλυπίδακα G. — 48 ἔνθα δὲ ADGHL Schol Γ 320. Cram. An. Ox. II, 329, 4: ἔνθα τέ C. — 50 λύσας δ' H. ἐξοχέων D. κατὰ ACE: περὶ GHLS Cant. Barocc. Harl. Vrat. b. Mosc. 1. περὶ D, conf. Ε 776, ubi omnes περὶ exhibent. πολὺν D 1. man. G. πολλὴν C. — 52 τρῶων L. — 53 οἷδ' CGL. κάρη κομόωντες AH: ceteri καρηκομόωντες. — 54 κατὰ D. ἀπο A. — 55 τρῶες L. αὖθ' ACD EHLS Harl. Townl. Vrat. b. αὖ G. ὠπλίζοντο libri mei cum Eust. — 56 ὥς: libri ὥς. A ὥς. ὑσμῖνι DGL. — 57 καὶ προ D. — 59 θ' omitt. Cant. ὀρυμαγδός C 1. man. GH. — 60 οἱ δ' L. οἷδ' CH. δὴ ἐς D. ἵκοντο: ἵκανον L. γρ. ἵκανον A. γρ. καὶ ἵκανον Mosc. 1. — 61 ῥηνοὺς D. σὺν δ' D. — 62 χαλκεοθωρήκων A. αὐτὰρ CDG. — 63 ἐμπληντ' Mosc. 3. ἀλλήλοισι Cant. ὀρυμαγδός CD post ras. GH. — 64 ἔνθ' ἄμα οἰμωγὴ G Ammon. de Diff. s. v. ἄμα. ἔνθ' ἄμ' C, conf. Δ 450. ἔνθ' ἄρα L. — 65 τέ καὶ AC. τε omitt. Ammon. l. 1. conf. Δ 451. — 67 πίπτε ACDEGHL.

A. c. 48 ἔνθα τε G. Hermannus ad Hymn. in Ven. 59; conf. Z 245, 240, Ψ 680. — 54 τινὲς γράφουσι τοὶ δ' αὐτόθι θωρήσσοντο Schol. A. — 55 ὠπλίζοντο: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ὁ ὠπλίζοντο Didymus, conf. H. T. 424. — 68 ἀμφιβεβήκει: γρ. σὺν τῷ ν ἀμφιβεβήκειν, conf. H. T. 194 sq.

- καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
 70 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν, ῥέπε δ' αἵσιμον ἥμαρ Ἀχαιῶν.
 αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 ἐζέσθην, Τρώων δὲ πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
 75 αὐτὸς δ' ἐξ Ἰδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
 ἦκε céλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
 θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἶλεν.
 ἔνθ' οὐτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν οὐτ' Ἀγαμέμνων,
 οὔτε δὴ Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
 80 Νέστωρ οἷος ἔμιμνε Γερῆνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
 οὐ τι ἐκῶν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο, τὸν βάλεν ἰὼ
 δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 ἄκρην κὰκ κορυφῇν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
 κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
 85 ἀλγῆσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
 σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
 ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηγορίας ἀπέταμνε
 φασγάνῳ αἰσῶν, τόφρ' Ἑκτορος ὠκέες ἵπποι
 ἦλθον ἄν' ἰωχμὸν θρασύην ἠνίοχον φορέοντες,
 90 Ἑκτορα. καὶ νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης·

V. L. 69 καὶ τότε δὴ: αὐτὸς δὲ Euseb. Praep. Evang. XIII, 13, 59.
 — 70 ἐν δὲ τίθει A. ἐνθ' ἐτίθει L. τανηλεγέος A. — 71 τρώων L. —
 72 μέσσα G. — 73 πουλυβοτείρῃ A. πολυβοτείρῃ D. — 74 τρώων L. — 76
 οἱ δὲ CD. — 77 ὑπο ACDH. εἶλεν: ἦρει L. ἐν ἄλλῳ δέος ἦρει A. — 79 οὐδὲ
 δῦ D. οὐτ' αἶαντε δῦω C. οὐδ' αἶαντε μενέτην Mor. αἶαντε Vrat. A. —
 80 δ' οἷος GLS. „ante oīos deest δ' in Mosc. 1. binis Vindob.“ Heyne. —
 83 κακκορυφῇν CDEGL. κάκκορυφῇν H. ὅθι τε H. ἵνα τε Aristoteles
 περὶ ζῴων γενέσεως V, 5. τε omitt. C 1. man. ἐστι D. — 86 σὺνδ' C.
 περὶ A. — 87 παρηγορίας L. παρηγορίας G. παρηγορίας Eust. 700, 40; 702,
 58. Cram. Epim. 406, 22. Et. Gud. 521, 35. ἀπέταμνε ACCEL Et. Gud. 521,
 35. ἀπέταμνε Cram. Epim. 406, 22: ἀπέταμνε DGHS Cant. Lips. Mor.
 Vrat. b. c. A. Mosc. 3. Cram. Epim. 177, 8. ἀπέταμνε Schol. Π 474.
 — 89 φέροντες G. — 90 ἀπο DG. — 91 ἄρ DGL. ἄρ A.

A. c. 73, 74 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 74 ἐζέσθην: ἐν ἐνίοις διὰ
 τοῦ εἰ ἔζεσθην Schol. A. τὸ δὲ ἐζέσθην ἀντὶ τοῦ ἔζεσθην, ὡς ἄερθεν.
 ὁμοιον δὲ ἐστὶ τῷ „μῖανθην αἵματι μῆροί“ (Δ 146) Schol. BL. — 81
 ἐτείρετο: ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων ἐδάμνατο Didymus.

κμερδαλέον δ' ἐβόησεν ἐποτρύνων Ὀδυσῆα·
 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 πῇ φεύγεις μετὰ νῶτα βαλὼν κακὸς ὥς ἐν ὁμίλῳ;
 95 μὴ τίς τοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρῳ πῆξῃ.
 ἀλλὰ μὲν', ὄφρα γέροντος ἀπώομεν ἄγριον ἄνδρα.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
 ἀλλὰ παρήϊζεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Τυδείδης δ' αὐτὸς περ ἑὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
 100 στῇ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληιάδαο γέροντος,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ γέρον, ἦ μάλα δὴ σε νέοι τείρουσι μαχηταί,
 σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει,
 ἡπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι.
 105 ἀλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδῃαι
 οἷοι Τρῳῖοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι,
 οὐς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἐλόμην, μῆστῳρε φόβοιο.
 τούτῳ μὲν θεράποντε κομείτων, τῷδε δὲ νῶϊ
 110 Τρῳεὶν ἐφ' ἵπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἔκτωρ
 εἴσεται, ἦ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.

V. L. 92 ἐβόησ' ἐν L. ὀδυσῆα DEG. — 94 πῇ AE 701, 48: ceteri
 πῇ. ποι L Eust. 1664, 10. Maxim. Tyr. Diss. XXI, 10. ὥς ADH. — 95
 μὴ τίς CDGHL. — 97 ὥς A. — 98 παρήϊζε DG. παρήϊε E. — 99 Τυ-
 δείδης δ': δ' omitt. Apollon. de Pron. 71 A; 80 B. Et. Mg. 172, 57. αὐτὸς
 περ ἑὼν: αὐτὸς πονέων Schol. Theocr. XI, 12. — 100 νηληϊάδew G. —
 101 προσηύδα D. — 103 σὴ τε H. ὀπάζει: ἰκάνει HS Cant. Townl. Vrat. b.
 Mosc. 1. ἐν ἄλλῳ γῆρας ἰκάνει A. — 106 τρῳῖοι H. — 108 αἰνείας D,
 o 2. man. αἰνείου H. μῆστῳρε ACDGH Mor. Townl. Lips. Mosc. 1. Schol.
 Ξ 45: μῆστῳρα ELS Plato Lach. 191 B diserte. οἱ δὲ γράψαντες μῆστῳρε φό-
 βοιο πάντῳ σφάλονται τοῦ ὀρθοῦ Eust. 702, 24. — 109 κομείτων EL Cram.
 ην ειων

Epim. 227, 24; 397, 32. κομῖτων G. κομείτων A. κομ||ίτην C. κομείτην
 DH Vrat. b. Mosc. 1. prim. man. Cram. Epim. 397, 30. νῶϊ libri fere
 omnes cum Apoll. de Pron. 117 C; 118 A. Et. Mg. 416, 23. Cram. Epim.
 398, 31: νῶϊν G. νῶϊν L. — 110 τρῳεὶν L. ἵπποδάμοις ACH Mor. Vrat.
 a. b. Mosc. 1. ἵπποδάμοισιν DES Draco de Metr. 52, 7 diserte. ἵπποδά-
 μοίσι θύνομεν G. ἵπποδάμοισιν θείνομεν L. — 111 ἦ Townl. Schol. E 886.

Eust. 62, 33. ^{ει} ἦ A: εἰ CDEGHLS Eust. 1046, 18.

A. c. 103 οὕτως ἀρίσταρχος ὀπάζει, ὁ δὲ ἱξίων ἐπείγει Didymus,
 cf. ad Δ 321. — 108 ἀθετεῖται Aristonicus. Aristarchus μῆστῳρε,
 conf. ad E 272. τὸ δὲ μῆστῳρε τινὲς μῆστῳρα ἐπὶ τοῦ Αἰνείου Schol. V.
 — 109 ἀρίσταρχος κομείτων Didymus. τῷδε Herodianus, παροξυτόνως.

- ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ.
 Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην,
 ἴφθιμος Θένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ.
 115 τῷ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἄρματα βήτην.
 Νέστωρ δ' ἐν χεῖρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 μάστιξεν δ' ἵππους· τάχα δ' Ἔκτορος ἄγχι γένοντο.
 τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρτεν, ὃ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
 120 υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου, Ἥνιοπῆα,
 ἵππων ἡνί' ἔχοντα βάλε στήθεος παρὰ μαζόν.
 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἔκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνίοχοιο.
 125 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασε καὶ ἀχνύμενός περ ἐταίρου
 κείσθαι, ὃ δ' ἡνίοχον μέθεπε θραcύν. οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 ἵππῳ δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
 Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θραcύν, ὃν ῥα τόθ' ἵππων
 ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερcίν.
 130 ἔνθα κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
 καὶ νύ κε cήκασθην κατὰ Ἴλιον ἥυτε ἄρνες,
 εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατήρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν ἀφῆκ' ἀργήτα κεραυνόν,
 καδ δὲ πρόcθ' ἵππων Διομήδεος ἦκε χαμάζε·

V. l. 113 κομείτην CG. — 114 ἴφθιμος AD: ceteri ἴφθιμοι, conf. Ψ 511. — 116 χερcί DG. σιγαλόεντα CDEGL: φοινικόεντα AHS Cant. Harl. Vrat. b. c. Mosc. 3. Schol. Π 159. ἐν ἄλλῳ σιγαλόεντα A. γράφεται φοινικόεντα Schol. apud Cram. An. Par. III, 33, 6; conf. 137. — 117 μάστιξε G. φαίνιξεν δ' ἵππους H. — 119 ἀφάμαρτε D. ὃ δ' D. ὃδ' CG. — 120 ὑπερθύμου G. — 121 στήθεος L. — 122 ἐξοχέων D. — 123 omitt. in textu DH, qui habent in marg. man. recent. scriptum. αὐτ' ἐλύθη Mosc. 1. — 124 πύκασεν DH. — 126 κείcθ' Bekk. Anecd. 835, 13 diserte. ὃ δ' D 1. man. ὃδ' CD 2. man. GH. ἄρ D 1. man. ἄρ A. — 128 ὃν ῥα DL. — 129 δίδου δ' ὄγε ἡνία L. — 130 ἐνθα κε CDHL. ἐνθα κε A Et. Gud. 602, 5. — 131 ἥυτε γ' ἄρνες S Cant. — 132 ἄρ DG. ἄρ A. — 133 ἀφῆκεν D. — 134 καδδὲ ACDGHL. χαμάζε ADE: χαμάζε CGHL.

A. c. 113 τὸ δὲ κομείτην Ἀρίσταρχος μὲν κομείτων, Ζηνόδοτος δὲ κομείτην Schol. V. pertinet ad 109. — 128 Ἀρχεπτόλεμον: Ἐρασιπτόλεμον Zenodotus, sed 312 Ἀρχεπτόλεμον, ubi vid. Schol. — 131 ἐν τισι τῶν παλαιῶν φέρονται δύο cτίχοι „Τρῶες ὑπ' Ἀργείων, ἔλιπον δὲ κεν Ἔκτορα δῖον χαλκῷ δηωθέντα (Cod. δηϊώνοντα), δάμασσε δὲ μιν Διομήδης“ Schol. V.

- 135 δεινὴ δὲ φλόξ ὤρτο θεοῖο καιομένοιο,
 τῷ δ' ἵππῳ δέικαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφι.
 Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·
 δεῖσε δ' ὁ γ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε·
 Τυδεΐδῃ, ἄγε δὴ αὐτε φόβον δ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
 140 ἢ οὐ γινώσκεις ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἔπει' ἀλκή;
 νῦν μὲν γάρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει,
 σήμερον· ὕστερον αὐτε καὶ ἡμῖν, αἶ κ' ἐθέλῃσι,
 δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔ τι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
 οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερός ἐστι.
 145 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 ναὶ δὴ ταυτὰ γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν ξείπες·
 ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἰκάνει·
 Ἔκτωρ γάρ ποτε φήσκει ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων·
 Τυδεΐδης ὑπ' ἐμεῖο φοβούμενος ἵκετο νῆας.
 150 ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ μοι, Τυδεὸς υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ξείπες.
 εἴ περ γάρ σ' Ἔκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσκει,
 ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες
 155 καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
 τῶν ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροῦς παρακοίτας.
 ὥς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους
 αὐτίς ἂν ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῳέες τε καὶ Ἔκτωρ

V. L. 135 θεοῖο L. — 136 καταπτήτην L. ὄχεσφι ACDEG. — 137 φύγον CGHLS Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Lips. Vrat. A. Mosc. 3. φύγον A. φύγεν DE. σιγαλόεντα A post ras. φοινικέοντα ἢ σιγαλόεντα Eust. 703, 26, conf. 116. — 138 ὄγε θυμῷ D. προσέειπε CDG. — 139 * δὴ αὐτε: libri δ' αὐτε. — 140 ἢ: ἢ CDE. γινώσκεις ACDEGHL. ὅ τοι: ὅτι CDGHL. — 142 δ' αὐτε D. ἐθέλῃσι ACEGH. αἶκε θέλῃσι D. — 143 εἰρύσσαιτο GH Et. Mg. 304, 14. — 144 ἐπεὶ ἢ D. ἐπειῇ A. ceteri ἐπειῇ. ἐστι ACDG. ἐστὶν L. — 146 κατὰ A. ξείπας G Mor. Barocc. ξείπας L. — 147 τόδ': τόγ' G Mor. Barocc. — 148 γάρ: δὴ E. ἐνὶ A. τρώεσσ' L. τρώεσσιν D. — 149 τυδεΐδης δ' D. ὑπ' ἐμοῖο E. — 150 τότε D. — 152 ὦμοι ACEGH. ξείπας CH 1. man. — 153 ἔκτωρ τε H. γε omitt. L. — 154 τρῶες L. — 157 φύγαδε, τράπε A. φύγαδ' ἔτρεπε L Et. Mg. 801, 38. ceteri cum Bekk. An. 1229 φύγαδ' ἔτραπε. — 158 αὐτίς C. ἀνωχμόν A. ἐπὶ A. τρώες L.

A. c. 137 φύγον: ἀρίσταρχος φύγον, ἄλλοι δὲ φύγεν, ἐν ἄλλῃ δὲ τὸ φοινικέοντα Didymus. — 139 Zenodotus ἄγε νῶϊ φόβονδε. — 157 οὕτως διὰ τοῦ α τράπε αἱ ἀριστάρχου Didymus.

ἤχῃ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.

160 τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄνυε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ.

Τυδείδῃ, περὶ μὲν σε τίον Δαναοὶ ταχύπῳλοι

ἔδρῃ τε κρέασιν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·

νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντὶ τέτυζο.

ἔρρε κακὴ γλήνῃ, ἐπεὶ οὐκ εἴξαντος ἐμεῖο

165 πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσῃ, οὐδὲ γυναικας

ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δῶσω.

ὥς φάτο, Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριζεν,

ἵππους τε στρέψαι καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.

τρίς μὲν μερμήριζε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

170 τρίς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς

σῆμα τιθεὶς Τρῳέεσσι, μάχης ἑτεραλκεία νίκην.

Ἔκτωρ δὲ Τρῳέεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔας·

Τρῳες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχῆται,

ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·

175 γινώσκω δ' ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων

νίκην καὶ μέγα κῶδος, ἀτὰρ Δαναοῖσι γε πῆμα·

νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τὰδε τείχεα μηχανώνντο

ἀβλήχρ' οὐδενόσῳρα· τὰ δ' οὐ μένος ἄμὸν ἐρύξει·

V. L. 160 ἐπὶ Δ. μέγα κορυθαίολος E. κορυθαίολος Δ. — 161 περὶ
ACD: πέρι EGH. — 162 ἔδρῃ D. κρέασιν τε ἰδὲ ACDEHL. τ' ἡδὲ G.
δεπάεσσι ACDEHL. — 163 ἄρ DL. ἄρ A. γάρ G. ἀντὶ τέτυζο DH. ἀντ'
ἐτέτυζο AG Lips. ἀντετέτυζο CEL Et. Mg. 388, 10. Eust. 1261, 64. ἀν-
τιτέτυζο Mose. 1. — 166 πάρος γάρ τοι G. — 167 φάτο D. μερμήριζεν
LS. μερμήριζε Cant. Mor. — 168 ἵππους τὲ C. τε omitt. L. τρέψαι D.
καὶ ἀντίβιον H. — 169 μερμήριζε S. κατὰ bis A. — 170 ἄρ DE. ἄρ A.
ιδέων G. γρ. καὶ ἐπ' ἰδαίων A. μητίετα L. — 171 τρῳέεσσι L. — 172
τρῳέεσσιν L. — 173 τρῳες L. — 174 ἀνέρες ἔστέ CHL. — 175 γινώσκω
L: γινώσκω ACDEGH. — 177 τὰδε: τάγε Barocc. μηχανώνντο AC 2.
man. D 1. man. GHS: μηχανώννται C 1. man. D 2. man. Townl. 1. man.
μηχανοῦνται L. — 178 ἀβλήχρ' CL. ἀβληχρ' A. ἀβληχρά E. ἀμβληχρ'
G. ἀβληχρ' Vrat. b. οὐδενόσῳρα A. οὐδὲ νόσῳρα G. ἄμὸν ACE Apoll.
de Pron. 142 A. Apoll. Lex. 2, 22. alii ἄμὸν. ἐρύξει L.

A. c. 163 ἀρίσταρχος ἀν' τοῦ τέτυζο (sic) Didymus. διὰ τοῦ ἰεῖχον
αἰ ἐκδόσεις (h. e. Ἀριστάρχου) ἀντιτέτυζο. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς διὰ τοῦ ἑ
ἐξέθετο Schol. BCL (Cod. C omitt. ἀντιτέτυζο). alii ἀντὶ τέτυζο, quibus
obloquitur Herodianus. quid Aristarchus scripserit, ἀντὶ τέτυζο an ἀντι-
τέτυζο, non patet. — 164—166 ἀθετοῦνται Aristonicus. τοὺτους καὶ
ἀριστοφάνης ἠθέτηκεν Didymus. — 166 δαίμονα δῶσω: ἐν τῇ Ζηνοδό-
του πότμον ἐφῆσεν Didymus. — 168 ὅτι ὑποτάσσουσιν, ἢ μῆτε στρέψαι,
μῆτ' ἀντίβιον μαχέσασθαι Aristonicus. — 177 οἳ Aristarchus: οἳ Dio-
nysius Sidonius. — 178 ἀβλήχρ': ἀβληχρ' Heraclides Milesius, conf. Eust.
705, 60. ἄμὸν, conf. ad Z 414.

- ἵπποι δὲ ρέα τάφρον ὑπερβορέονται ὀρυκτὴν.
 180 ἄλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι γένωμαι,
 μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηίοιο γενέσθω,
 ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτούς
 [Ἀργεῖους παρὰ νηυσὶν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ].
 ὡς εἰπὼν ἵπποισιν ἐκέκλετο φώνησέν τε·
 185 Ξάνθέ τε καὶ σὺ Πόδαρτε, καὶ Αἴθων Λάμπέ τε διέ,
 νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀπιτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
 Ἀνδρομάχη, θυράτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος,
 ὑμῖν παρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν
 οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι,
 190 ἢ ἐμοί, ὅς περ οἱ θαλερὸς πόσις εὖχομαι εἶναι.
 ἄλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
 ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
 πᾶσαν χρυσεῖην ἔμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτὴν,
 αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 195 δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἐλποίμην κεν Ἀχαιοὺς
 αὐτονοχὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
 ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, νεμέσῃσε δὲ πότνια Ἥρη,
 κρίατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὀλυμπον,
 200 καὶ ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεόν, ἀντίον ἦῤα·

V. L. 179 δέ: δὴ G ex corr. — 180 ἐπὶ CDG. — 181 δηίου G. γενέσθω: γένηται Townl. — 182 ἐμπρήσω C. — 183 omitt. ACDHL Townl. Harl. Lips.: habent EGH in marg. 2. man. S cum aliis καπνοῦ: καπνῷ S Cant. Mor. Vrat. a. c. A. Mosc. 1. 3. περὶ καπνῷ ἡγουν ὑπὸ καπνοῦ E 705, 41. — 185 Ξάνθέ τε ACD. Ξάνθε τε H. λάμπέ τε AC Bekk. Anecd. 1143. — 186 ἀποτίνετε G. — 188 ἡμῖν L. παρ ACD. — 189 ἀνώγοι AD: ἀνώγει CEGHL Baroce. Cant. man. sec. Vrat. b. — 190 ὅς περ οἱ AE Apollon. de Synt. 126, 24. ὅσπερ οἱ D. ὅσπερ οἱ L. ὅστις οἱ C. — 191 ἐφομαρτήτον L. αἶ κε λάβωμεν H. — 192 νεστορίην GL. ἵκει: ἡκει G Vrat. A. Mosc. 3. ἡκει L. — 193 χρυσεῖην G. ἔμεναι GH 1. man. τὲ καὶ C. — 194 ὤμοιιν C. ὤμοισιν L. — 197 αὐτονοχὶ A. αὐτονοχὶ GHL Townl. Vrat. b. Mosc. 1. a pr. man. αὐτονοχεῖ CDES. — 198 ὡς A. — 199 εἶναι A. ἐνὶ Schol. A 528. — 200 καὶ ῥα ποσειδάωνα D. ἦῤα D.

A. c. 185 ἀθετεῖται Aristonicus, vid. Schol. T 400, Ψ 295. — 189 καὶ παρ' ἀριστοφάνει ἀθετεῖται Didymus. in Cod. A est obelus adpictus. ἡθετοῦντο οἱ κτίχοι παρὰ τινων Eust. 707, 23. — 191 Aristarchus ἐφομαρτεῖτον? conf. Schol. M 412, Ψ 414. ὄφρα: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ αἶκε λάβωμεν Didymus. — 197 αὐτονοχεῖ: ἄλλοι δὲ διὰ τοῦ ἱ γράφουσιν Schol. L. τὸ δὲ αὐτονοχεῖ ἐν τοῖς Ἀπίωνος μὲν καὶ Ἡροδώρου διὰ τοῦ ἱ γράφεται, ἄλλοι δὲ διὰ διφθόγγου αὐτὸ ἔγραψαν Eust. 708, 2.

ὣ πόποι ἐννοσίγαι' εὐρυθενές, οὐδέ νυ κοί περ
 ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός.
 οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰτᾶς δῶρ' ἀνάγουσι
 πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
 205 εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἄρωγοί,
 Τρῶας ἀπώσασθαι καὶ ἐρυκέμεν εὐρύσopa Ζῆν',
 αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἰδῇ.
 τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων ἐνοσίχθων·
 "Ἥρῃ ἀπτοεπές, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 210 οὐκ ἂν ἐγὼ γ' ἐθέλοιμι Διὶ Κρονίῳ μάχεσθαι
 ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
 ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
 τῶν δ', ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
 πληθθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστᾶν
 215 εἰλομένων· εἴλει δὲ θεῶν ἀτάλαντος Ἄρηι
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κύδος ἔδωκε.
 καὶ νῦ κ' ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω νῆας εἰσας,
 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρῃ
 αὐτῷ πομπύσαντι θεῶς ὀτρύναι Ἀχαιοῦς·
 220 βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 πορφύρεον μέγα φάρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,

V. τ. 201 ὦ πόποι A. εἰνοσίγαι' G. κοί ^{περ} H. — 203 οἱ AGL. δέ
 τε εἰς G. ἀνάγουσι ACEGH Pausanias VII, 25, 12. — 205 κε θέλοιμεν S.
 κ' ἐθέλημεν L. — 206 τρῶας L. Ζῆν' EL Schol. N 453. Ζῆν' ^α G. Ζῆνα
 HS. Ζῆ ACD. — 207 αὐτοῦ: ν'· αὐτοῦ CD. ν'· αὐτοῦ A. — 208 τήνδε
 GL. μοχθήσας S. — 209 ἀπτοεπές A. ἔειπας GH 1. man, S Mor. Baroco.
 — 210 ἔγωγ' libri: ἐγὼν G Mor. ἐθέλημι L. — 211 ἐπειδ' AE. ἐπεὶ ἡ
 D. πολυφέρτατος DS. φέρτατος L. — 212 ὥς A. οἱ μὲν C. — 213 ἔεργε
 ACDEGHL. — 214 πληθθεν C. — 215 εἰλομένων· εἴλει EG. — 216 ὅτε
 οἱ CGL. ἔδωκε ACGH. — 217 κ' ἐνέπρησεν S Cant. Harl. Lips. Townl.
 Vrat. b. ἐνέπρησεν ἂν E. κ' ἐνέπρησεν C. κεν ἔπρησεν AHL. κεν ἔπρησεν
 DQ. — 218 ἐπὶ D. — 220 omitt. L. — 221 φάρος DGH.

A. c. 206, 207 Ζῆ — ν'· αὐτοῦ Aristarchus et Nicanor, conf. Didymum et Aristonicum ad Q 331, H. U. 165. Ζῆν G. Hermannus Element. doct. metr. § 329, p. 110 (4. edit.). — 207 ἐνθα κάθοιτ' ἀκαχήμενος Zenodotus. — 209 ἀπτοεπές Aristarchus: alii ἀπτοεπές, conf. Et. Mg. 133, 43. — 213 διχῶς ἀρίσταρχος καὶ ἔεργε καὶ ἔρυκε Didymus. Zenodotus δὲ γράφει τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν Schol. A. ὅτι ἐν τισὶ γράφεται ἀπὸ τάφρου πύργος ἔεργεν Schol. A. — 217 κ' ἐνέπρησεν, non κεν ἔπρησεν, scribendum esse testantur Θ 182, 235, I 242, M 198, N 319, Ξ 47, O 417, 507, 702, X 374.

- κτῇ δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακίτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἢ ῥ' ἐν μεσσήτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσ·
 [ἦ μὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδας
 225 ἦδ' ἐπ' Ἀχιλλεύου, τοῖ ῥ' ἔσχατα νῆας εἶσας
 εἵρυσαν ἠνορέῃ πίευνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·]
 ἦσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνῶς·
 αἰδῶς Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγῆτοί·
 πῇ ἔβαν εὐχῶλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι,
 230 ἄς, ὁπότ' ἐν Λήμνῳ, κενεαυχέας ἡγοράσθε,
 ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
 πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,
 Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε διηκοσίῳ τε ἕκαστος
 κτήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἐνὸς ἀξιοί εἰμεν
 235 Ἔκτορος, δὲ τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέω.
 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλῆων
 τῇδ' ἄτῃ ἄσας καὶ μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
 οὐ μὲν δὴ ποτέ φημι τεδὸν περικαλλέα βωμόν
 νηὶ πολυκλήιδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·

V. l. 222 μεγακίτεϊ A. — 223 μεσσήτῳ L. — 224—226 omitt.
 ACDGL Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. Mosc. 1. — 224 κλι-
 σίας S. — 227 ἦσεν G Schol. B 408. Et. Mg. 269, 13. — 229 πῇ AE
 Schol. A 225. Eust. 1198, 12. κενεαυχέας Eust. 1198, 13. κενεαυχέας A.
 ἡγοράσθε A: ἐν ἄλλῳ εὐχετάσθε A. — 231 ὀρθοκραιράων A. ὀρθοκεράων
 G post ras. — 233 τρώων L. ἄνθ' CDEL Et. Mg. 111, 29. Apoll. Lex.
 31, 10. τε post ἑκατόν omitt. G. — 234 δ' omitt. A. οὐδ' ἐνὸς EH: οὐδε-
 νός A Ambros. CDGLS Townl. Vrat. a. b. Mosc. 3. ἀξιοί εἰμεν GL. ἦ μὲν
 C post ras. — 237 ἄσας H Lips. Vrat. b. ἄσας A. ἈCAC Ambr. ἀτῇ^α
 ἄσας D, ἄ man. rec. ἄσας CEGl. ἀπηύρας E. — 238 δὴ ποτέ φημι
 ACDG. γάρ ποτε φημι H. — 239 πολυκλήιδι G. ἐνθάδ' HL.

A. c. 228 ἐλέγχεα: ἐλεγχεές Aristarchus, conf. Didym. ad E 787.
 idem Aristarchus E 787 διχῶς εἶδος ἄριστοι et εἶδος ἀγῆτοί. — 231 (in
 Cod. A obelo notatus) περιττός ὁ τίχος Aristonius, conf. Ariston.
 ad Y 84 et Athenaeum II, 39 ἐπεσημήνατο ὁ γραμματικὸς Ἀρίσταρχος
 περιγράφειν τὸν τίχον δὲ ἀπὸ κρεωφαρίας αὐχεῖν ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας.
 „ἔσθοντες κρέα“ καὶ ἔζη, δὴ δὴ τίχον ὁ Ἀρίσταρχος περιγράφων ἀθε-
 τεῖ Eust. 1198, 15. — 233 ἄνθ': τὸ πλήρες ἄντα, ὡς καὶ τῷ Ἡρωδιανῷ
 ἀρέσκει, οὐχὶ δὲ ἀντί, καθὼς Ἀριστάρχῳ ἔδοξεν Schol. BL. Ἀρίσταρχος
 ἀναγινώσκει „Τρώων ἄνθ' ἑκατόν“ Apoll. Lex. 31, 10, conf. Et. Mg. 111,
 29. Cram. An. Ox. II, 466, 18. — 235 ἡθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει
 Didymus, ἦττον ἂν φησιν Ἀρίσταρχος ὀνειδιστικὸν εἶναι, εἴπερ οὕτως
 ἐγγράπτο „Ἔκτορος, ὃ δὴ κῦδος Ὀλύμπιος αὐτὸς ὀπάζει.“ — 237 ἄσας
 dedi ex libris optimis, conf. λ 61 ἄσε, T 95 ἄσατο.

- 240 ἄλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
 ἰέμενος Τροίην εὐτείχεον ἑξαλπάξει.
 ἀλλὰ Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήνην ἑέλδωρ·
 αὐτοὺς δὴ περ ἕασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἄλῤυξαι,
 μὴ δ' οὕτω Τρώεσσι ἕα δάμνασθαι Ἀχαιοὺς.
- 245 ὥς φάτο, τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δάκρυ χέοντα,
 νεῦσε δέ οἱ λαὸν σὼν ἔμμεναι οὐδ' ἀπολέσθαι.
 αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε, τελειότατον πετεηνῶν,
 νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
 παρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλεῖ κάββαλε νεβρόν,
- 250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
 οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' ὃ τ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,
 μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρις.
 ἔνθ' οὐ τίς πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ' ἐόντων,
 εὔξατο Τυδείδῃο πάρος σχέμεν ὠκέας ἵππους
- 255 τάφρου τ' ἐξελάσαι καὶ ἐναντίβιον μαχέεσθαι,
 ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστὴν,
 Φραδμονίδην Ἀγέλαον. ὃ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὦμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασεν.
- 260 ἥριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

V. l. 240 ἔκηα CDEH 1. man. ἔκηον A. ἔκηνον H ex corr. ἔκηνον L.
 ΕΚΑΙΟΝ Ambros. — 241 ἰέμενος AH 1. man. ἰέμενος CDGH 2. man. L.
 — 242 τόδε περ μοι G. ἐπικρήνην L. ἐπικρήνηνιν C. ἐπικρήνηνιν G. —
 243 δὲ περ G. hic versus in G Mor. Barocc. post 244 est collocatus. —
 244 omitt. Abrosianus. μὴ δ' ACDGHL. τρώεσσι L. — 245 ὥς A. τόνδε
 D. ὁ πατὴρ G Mor. Barocc. Vrat. a. ὀλοφύρετο CHLS Vrat. b. 2. man.
 Vrat. A. ὀλοφύρετο A. δάκρυ χέοντα G: ceteri δακρυχέοντα. — 246 σὼν
 A Ambr. CDEHLS. σὼν G Mor. ἔμμεναι DGH. ἀπολέσθαι libri omnes.
 — 247 πετεηνῶν GL 1. man. Mor. Barocc. — 249 παρ AD. κάββαλε
 CGS. ἐν ἄλλῳ θήκατο νεβρόν A. — 251 οἱ δ' D. οἱδ' CGL. εἶδονθ' AC
 DEHL: εἶδον θ' S Cant. Harl. Townl. Mor. Barocc. Vrat. b. εἶδον G.
 ΙΔΟΝΘ' Ambros. 3τ¹ A. 3ρ AEGL. — 252 τρώεσσι L. μνήσαντό δε A. —
 254 τυδείδῃο C. σχέμεν: ἐχέμεν D 2. man. E. — 255 τάφρον G Mor. τ'
 omitt. G. καὶ ἀντίβιον H. — 256 τρώων L. — 257 φραδμονίδην S. φρατ-
 μονίδην Vrat. c. δ μὲν C. ἔτραπεν A. — 258 μεταστραφθέντι L Mor.
 μεταστραφέντι S. δόρι L. — 260 ἐπαντῶι A. ἐν ἄλλῳ ὑπερώησαν δὲ οἱ
 ἵπποι A.

A. c. 240 δημὸν Ptolem. Ascalonita cum Aristarcho. — 246 ἀρί-
 σταρχος οὐδ' ἀπολείσθαι Didymus. — 251 εἶδονθ', conf. Γ 154.

- τὸν δὲ μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος,
 τοῖσι δ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιεμένοι ἀλκὴν,
 τοῖσι δ' ἐπ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος,
 Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρεΐφόντῃ,
 265 τοῖσι δ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
 Τεῦκρος δ' εἵνατος ἦλθε παλίντονα τόξα τιταίνων,
 στῇ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος κάκει Τελαμωνιάδαο.
 ἔνθ' Αἶας μὲν ὑπεξέφερεν κάκος· αὐτὰρ δ' ὕ' ἦρωσ
 παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ' τιν' οἰστεύσας ἐν ὀμίλῳ
 270 βεβλήκοι, δ' μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσεν,
 αὐτὰρ δ' αὖτις ἰὼν πάις ὥς ὑπὸ μητέρα δύσκειν
 εἰς Αἴανθ'· δ' δέ μιν κάκει κρύπτασκε φαινῶ.
 ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἔλε Τεῦκρος ἀμύμων;
 Ὅρσίλοχον μὲν πρῶτα καὶ Ὅρμενον ἦδ' Ὅφελέστην
 275 Δαίτορά τε Χρομίον τε καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντῃν
 καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον.
 [πάντας ἐπασκυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ·]
 τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
 280 στῇ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν καὶ μιν πρὸς μῦθον ἔειπε·

V. l. 261 τόνδε DL. μετ' A. μέτ' EG. — 262 ἐπ' EGH. θοῦροι G Mor. — 263 ἐπ' EGH. — 264 ἀνδρεΐφόντῃ A. ἀνδριφόντῃ DGH. — 265 ἐπ' GH. εὐαίμονος A. — 266 παλίντονα A. — 267 δ' ἄρ' ὑπ' DEGL. δ' ἄρ' ἐπ' H. δὲ παρ' A et γρ. στῇ δ' ἄρ' ὑπ' αἴαντος. — 268 ὑπεξέφερε DE. — 269 παπτήνας C. ἐπὶ ἄρ' τινά G. — 270 βεβλήκοι CHS: βεβλήκει ADEGL. δ' μὲν C. ἀπο CDL. ὄλεσεν ACDGLS. ὄλεσεν E. ὄλεσεν H. — 271 δ' ACDGHL. αὖθις C. πάις ACDEHL. ὥς ὑπό A. — 272 ὅδε G. — 273 τρώων L. — 274 ὄρμενον CG. ὄρμενον A. ὄφελέστην G. ἦδ' ὀφελέστην H. — 275 χρομίον CDGL. — 276 πολυαιμονίδην ἀμοπάονα A. ἀμοπάονα DG Mor. Townl. ἀμοπάονα CE 712, 53 H 1. man. L. ἄμ' ὀπάονα H 2. man. Apoll. Lex. 121, 29. οἱ γράφοντες ἄμ' ὀπάονα ἐν δυὶ μέρει λόγου σφάλλονται τῆς ὀρθότητος Eust. 712, 54. — 277 omitt. AC DGL Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 1. prim. man.: habent HS cum aliis. — 278 τόνδε G. — 279 ἀπὸ CDEGHL. ἀπό A. τρώων L. — 280 ἔειπε ACGH.

A. c. 270 ἀρίσταρχος βεβλήκοι Didymus. ὄλεσεν, conf. Δ 516, P 733, T 317, qui loci ostendunt, non opus esse forma iterativa ὄλεσκειν, quam Bekkerus induxit. — 271 πάις, conf. Ω 259, H. U. 97. — 276 Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα καὶ Μελάνιππον: ψιλωτέον πάντα, ἵνα κύρια γένηται (cf. H. T. 416 sq.). παραιτητέον δὲ τοὺς διαλύοντας τὸ Ἀμοπάονα Herodianus. idem τὸ Ἀμοπάονα ἐν ἐνὶ μέρει λόγου ἀναγνωστέον κύριον γάρ.

Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 βάλλ' οὕτως, αἶ κέν τι φῶς Δαναοῖσι γένηαι
 πατρί τε σὺ Τελαμῶνι, ὃς ἔτρεφε τυτθὸν ἑόντα,
 καὶ σὺ νόθον περ ἑόντα κομίσσατο ὦ ἐνὶ οἴκῳ·
 285 τὸν καὶ τηλόθ' ἑόντα εὐκλείης ἐπίβησον.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἔξερέω ὥς καὶ τετελεσμένον ἔσται·
 αἶ κέν μοι δῶη Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
 Ἰλίου ἔξαλαπάξαι εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 πρῶτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήιον ἐν χειρὶ θήσω,
 290 ἢ τρίποδ' ἢ ἐξ ἰπποῦς αὐτοῖσιν ὄχρεσιν
 ἢ ἐκ γυναιχ', ἢ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαῖνοι.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων·
 Ἀτρείδῃ κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
 ὀτρύνεις; οὐ μὲν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
 295 παύομαι, ἀλλ' ἔξ οὗ προτὶ Ἰλίον ὠπάμεθ' αὐτούς,
 ἐκ τοῦ δὴ τόξοις δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρῳ.
 ὀκτῶ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀιστοῦς,
 πάντες δ' ἐν χροῖ πῆχθεν ἀρηιθῶν αἰζηῶν·
 τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητήρα.
 300 ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀιστὸν ἀπὸ νευρήφιν ἱάλλεν
 Ἐκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός.
 καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ', δ' δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
 υἱὸν εὖν Πριάμοιο, κατὰ στήθος βάλεν ἰψ'.

V. L. 282 βάλλ' D. κέν τοι C. φῶς G. — 283 δ, c' ἔτρεφε AC. δς ἔτρεφε DEGH. Mor. — 284 κομίσσατο G. ἐνὶ AD. — 285 ἑόντ' L. εὐκλείης DEGL. — 286 ἐγὼν EH. δ καὶ G Mor. Barocc. ἔσται: ἔστι H post ras. — 287 αἶ κέν μοι DGH. δῶη H. δῶη L. δῶη ACDEGS. Ζεὺς τ' ACDHL Barocc. Harl. Ζεὺς GS. — 288 Ἰλίου ἐκπέσαι G Mor. εὐκτίμενον G. — 289 μετεμὲ A. μετ' ἐμεῦ Apoll. Lex. 136, 28. ἐν χειρὶ θείῳ D. — 290 ἰπποῦ Townl. ὄχρεσιν D. — 292 προσέφη G. — 294 οὐ μὲν μοι ALS Cant. Townl. πάρεστι ACDEGH. — 295 παύομαι Vrat. b. man. sec. παύομαι ἢ παύσομαι Eust. 713, 54. προτὶ ACDGHL: ποτὶ S. — 296 ἐκ τοῦ: αἰεὶ S in marg. Cant. — 297 προέηκα τανυγλώχινας A. — 298 ἀρηιθῶν A. αἰζηῶν H. — 299 καὶ τόνδ' οὐ Suidas I, 1, 943, 4. λυσσητήρα D. λυσσητήρα ἢ λωβητήρα Eust. 714, 7. — 300 ῥα CDGL. ἀπαὶ νευρήσφιν G. — 301 δέ ἔτο D. — 302 ἀφάμαρτεν G. δ δ' D. ὅδ' CGL.

A. c. 284 παρὰ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἦν· ἡθέτητο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει Didymus, conf. Schol. V ad M 371. — 290 οἱ περὶ Ζηνοδότον καὶ Ἀριστοφάνην ἰπποῦ Didymus. — 296 δεδεγμένος Aristarchus: Herodianus δεδεγμένος.

- τόν ρ' ἔξ Αἰκύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
 305 καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι.
 μήκων δ' ὥς ἐτέρως κάρη βάλεν, ἢ τ' ἐνὶ κήπῳ,
 καρπῷ βριθομένη νοτίσῃ τε εἰαρινῇσιν·
 ὥς ἐτέρως ἤμυσε κάρη πῆληκι βαρυνθέν.
 Τεύκρος δ' ἄλλον οἰστόν ἀπὸ νευρήφιν ἴαλλεν
 310 Ἑκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἐῖτο θυμός.
 ἄλλ' ὃ γε καὶ τόθ' ἄμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
 ἄλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἑκτορος ἠνιοχῆα,
 ἴεμενον πόλεμον δὲ βάλε στήθος παρὰ μαζόν·
 ἤριπε δ' ἔξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
 315 ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.
 Ἑκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἠνιόχοιο.
 τὸν μὲν ἔπειτ' εἶασι καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
 Κεβρίονην δ' ἐκέλευεν ἀδελφεὸν ἐγγὺς ἐόντα
 ἵππων ἠνὶ ἐλεῖν· ὃ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας.
 320 αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος
 μερδαλέα ἰάχων· ὃ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ,
 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἐθυμὸς ἀνῶγει.
 ἦ τοι ὃ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν οἰστόν,
 θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαίολος Ἑκτωρ
 325 ἀδερύοντα παρ' ὤμων, ὅθι κληῖς ἀποέρχεται
 αὐχένα τε στήθος τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,

V. L. 304 ἔξαικύμηθεν A. ὀπυιομένη DG. ὀπυιομένη L. — 305 οἰκυῖα G. θεῇσι ACDH ApoH. Lex. 63, 30. καλὴ Κασσιόπειρα θεοῖς δέμας εἰκυῖα Athenaeus XIV, 632, qui laudat hunc versum ut μείουρον. — 306 ὥς ACDEH: alii ὥς. κάρην G. ἐνὶ A. — 306, 307 omitt. L. — 308 ὥς A. ἤμυσε L ex corr. — 309 ἀπὸ A. νευρήφιν CE. νευρῆσφιν G. — 311 παρέσφηλε E 714, 20 G. — 313 ἴεμενον A. ἴεμενον H. νισσόμενον D et man. rec. γρ. καὶ ἴεμενον. πόλεμον δὲ A. — 318 ἐκέλευεν: ἐκάλεσεν Schol. A 521. — 319 ὅδ' CGHL. ἄρ DGL. ἄρ A. — 321 ὃ δὲ C. — 322 τεύκροιο D. ἀνωγεν D. ἀνῶγεν D. — 323 ὃ μὲν C. — 324 κορυθαίολος A. κορυθαίολος E. — 325 ἀδερύοντα A. αὐ ἐρύοντα C et supra man. rec. γρ. DEGLS αὐ ἐρύοντα. C ὤμων. — 326 ἐστὶ ACDH. ἐστὶ G.

A. c. 304 ἀρίσταρχος αἰκύμηθεν, καὶ ἡ Ζηνοδότου καὶ ἡ ἀριστοφάνους Didymus. Αἰκύνηθεν (sic) διὰ τοῦ ν καὶ αἱ Ζηνοδότου καὶ ἡ Ἀριστοφάνους. ἔξ Αἰκύμηθεν ἴσως τῆς Νιρέως Κύμης (B 671). οἱ δὲ αἰκύμηθεν, ἀπὸ βασιλικοῦ γένους Schol. V. — 311 διχῶς ἄλλ' ὅγε τοῦ μὲν ἄμαρτε καὶ ἄλλ' ὅγε καὶ τόθ' ἄμαρτε Didymus. — 325 οὕτως χωρὶς τοῦ ἰ ἀποέρχεται Schol. V.

- τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκρίοντι,
 ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεῖρ ἐπὶ καρπῷ,
 στῆ δὲ γνῦξ ἐριπών, τόξον δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 330 Αἴας δ' οὐκ ἀμέλῃσε κασιγνήτοιο πεσόντος,
 ἀλλὰ θέων περίβη καὶ οἱ κάκος ἀμφεκάλυψε.
 τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρήρως ἐταῖροι,
 Μηκιστεύς, Ἐχίοιο πάις, καὶ διός Ἀλάττωρ,
 νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα.
 335 ἄψ δ' αὖτις Τρώεσσι Ὀλύμπιος ἐν μένος ὤρσεν·
 οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὤσαν Ἀχαιοὺς·
 Ἔκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε σθένει βλεμεαίνων.
 ὥς δ' ὅτε τίς τε κύων κυδὸς ἀργίου ἢ λέοντος
 ἄπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι διώκων,
 340 ἰσχία τε γλουτοὺς τε, ἐλίσσόμενόν τε δοκεύει,
 ὥς Ἔκτωρ ὤπαζε κάρη κομόωντας Ἀχαιοὺς
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστανον· οἱ δὲ φέβοντο.
 αὐτὰρ ἐπεὶ διὰ τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
 φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμην Τρώων ὑπὸ χερσίν,
 345 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
 ἀλλήλοισι τε κεκλόμενοι καὶ πᾶσι θεοῖσι
 χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
 Ἔκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους
 Γοργοὺς ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολογίου Ἄρῃος.
 350 τοὺς δὲ ἰδοὺς ἔλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,

V. l. 327 ἐπὶ A. ἐπὶ οἱ D. ἐπὶ οἱ G. βάλε DEG. ὀκρῖοντι GS. —
 328 χεῖρ ACDE. χεῖρ' GHL. ἐπὶ A. — 331 ἀμφεκάλυψε ACEGH. — 333
 αἰχίοιο D. παῖς H. — 334 ἐπὶ AD. ἐπὶ CEGHL. — 335 αὖτις C. τρώε-
 σιν L. ἐν A. ἔμμενος D. — 336 οἱ δ' D. οἷδ' CGL. — 339 ποσὶ D. διώ-
 κων A Townl. πεποιθὼς CDEGHLS. γρ. πεποιθὼς A. — 340 ἐλίσσόμενον
 AC post ras. DHL. ἐλίσσόμενός G Mor. Vrat. c. A. ἐλίσσόμενος C 1. man. ?
 δὲ δοκεύει Harl. — 341 ὥς A. ὤπαζε D. κάρη κομόωντας AH: ceteri
 καρῃκομόωντας. — 342 οἱ δ' D. οἷδ' G. δὲ φέβοντο C. δὲ φέβοντο AHS
 Cant. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. δ' ἐφείβοντο DEG. — 344 δάμον G.
 τρώων L. ὑποχερσὶ D. — 345 οἱ μὲν C. — 346 θεοῖσι ACDGH. — 347
 ἀνίσχοντες: ἀνασχόμενοι Suidas II, 1, 725, 15. — 348 ἀμφιπεριστρώφα G.
 — 349 ἡ: ἡδὲ ACDEGHLS et Heynii libri. — 350 τοῦδε G. τοῦδ' D.

A. c. 328 χεῖρ Ptolemaeus Ascalonita: alii χεῖρ'. — 334 vid. Schol.
 N 423. — 340 οὕτω διὰ τοῦ ν ἐλίσσόμενον, τὸν γὰρ ὅν ἐπιστρεφόμενον
 ὑποτηρεῖ Didymus. — 349 ἀρίσταρχος γοργοὺς οἷματ' ἔχων Didymus.
 Γοργόνος ὄμματ' ἔχων ἢ βροτολογίου Ἄρῃος Zenodotus. „Γοργοὺς ὄ-
 ματ' ἔχων“ αἱ πλείους τῶν δημωδῶν.

- αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ὦ πόποι αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῦν
 ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ' ὑστάτιόν περ;
 οἷ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
 355 ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ, ὃ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
 Ἔκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 καὶ λήν οὗτός γε μένος θυμὸν τ' ὀλέσειε,
 χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
 360 ἀλλὰ πατὴρ οὐμός φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῆς,
 σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρός, ἐμῶν μενέων ἀπερφεύς·
 οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὃ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
 τειρόμενον κώεσκον ὑπ' Εὐρυπύχου ἀέθλων.
 ἦ τοι ὃ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν, αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
 365 τῷ ἐπαλεξήκουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
 εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ἦδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμησιν,
 εὖτέ μιν εἰς Αἶδαν πυλάρταο προὔπεμψεν
 ἐξ ἐρέβους ἄζοντα κύνα στυγεροῦ Αἶδαο,
 οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα.
 370 νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς,
 ἦ οἱ γούνατ' ἔκυσσε καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
 λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
 ἔσται μάν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην γλαυκῶπιδα εἴπη.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶϊν ἐπέντυε μῶνυχας ἵππους,
 375 ὄφρ' ἂν ἐγὼ καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγίοχοιο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσομαι, ὄφρα ἴδωμαι,

V. l. 351 προσήυδα D. — 352 ὦ AD. — 353 δαναῶν: γρ. ἀργείων
 A. — 355 ὃ δὲ C. ἀνεκτῇ L. — 356 πολλὰ κακὰ GL. ἔοργε ACDGHL.
 — 358 οὐτῶς H. μένος καὶ θυμὸν G. ὀλέσειε ACDH. — 360 οὐμός ACEG.
 οὐμός HL. ἀγαθῆς ACDEGH. — 361 ἀλιτρός C l. man. — 362 οἱ οἱ H.
 μάλιστα πολλάκις L. — 365 ἐξ οὐρανόθεν Apoll. de Synt. 117, 20. —
 366 ἦδε Pausanias VIII, 18, 3. ἦδε A. ἐνι A. — 367 προὔπεμψεν AG.
 — 370 δέ με L. — 371 ἔλλαβε DG. — 372 ἀχιλλῆα CD. — 373 ἔσεται
 ἡμαρ ὅταν αὖτε G. ἔσεται ἡμαρ ὅτ' αὖτε Mor. Baroce. ὅταν CL. ὅτε
 αὖτε Cant. — 374 omitt. H. μὲν οὖν G. νῦν omitt. C. ἐπέντυε Vrat. c.
 — 375 καταδύσα D. — 376 ἴδωμεν Vrat. b. Mose. 1. ex corr. γρ. ἴδωμεν
 A. ἴδω G.

A. c. 355 ἀνεκτῶς Aristarchus. — 371, 372 ἀθετοῦνται δύο στίχοι
 Aristonicus, οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῃ ἦσαν Didymus.

ἢ νῶϊ Πριάμοιο πάϊς, κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 γηθήσει προφανέντε ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἢ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἡδ' οἰωνοὺς
 380 δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 ἢ μὲν ἐποιομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
 Ἥρη, πρέεβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνιοι·
 αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 385 πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρός ἐπ' οὐδαι,
 ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν,
 ἢ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσεται δακρυάεντα.
 ἐς δ' ὄχρα φλόγεα ποσὶ βήσето, λάζετο δ' ἔγχοι
 390 βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίειτ' ἄρ' ἵππους·
 αὐτόματι δὲ πύλαι μῦκον οὐρανοῦ, ἅς ἔχον ὦραι,
 τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε,

V. L. 377 νῶϊ: νῶϊν DH. κορυθαίολος A. — 378 προφανέντε A
 Mosc. 1. ex corr. Mosc. 3. a pr. man. προφανεία D 1. man. E 718, 61;
 1115, 59. Cram. Epim. 373, 22. προφανεία Vrat. A. γρ. προφανεία A.
 προφανείας CD 2. man. L Cant. Townl. man. rec. Barocc. Mor. προφα-
 νεῖαν S. προφανείαν Vrat. c. προφανησαι H. γρ. προφανήσαιν C man. rec.
 προφανήσαις G post ras. — 379 ἢ τις CD. ὅς τις καὶ τρώων L. κορέσει G
 Mor. Barocc. Harl. — 380 ἐπὶ A. — 381 θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη H. —
 382 ἢ μὲν CD. ἤντυεν Vrat. c. — 383 omitt. D in textu et Townl. 1.
 man. ἦρα H. — 385 ἑανὸν HL. — 387 ἢ δὲ C et man. rec. γρ. ἡδέ, cf.
 ad E 736. — 388 θωρήσεται G. θωρήξατο Townl. — 390 δάμνησι AD.
 — 391 τοῖσι τε D. ὄβριμοπάτρη A. ὀμβριμοπάτρη CG Mor. Barocc. Vrat. b.
 — 392 θοὰς (?) Mor. ἐπεμαίετο EG. ἄρ CDGL. ἄρ A. ἄρ' omitt. E. —
 393 μῦκον H. — 394 ταῖς G.

A. c. 377 νῶϊν Zenodotus. — 378 Ἀρίσταρχος προφανέντε, ὡς πλη-
 γέντε κεραυνῷ (455) δυνάμει· ὁ δὲ Ζηνόδοτος γηθήσει προφανείας ἰδὼν
 ἐς δοῦπον ἀκόντων Didymus. προφανεία δὲ γράφει Ἀρίσταρχος δυν-
 κῶς, ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς προφανείας βούλεται, cunctellων Δωρικῶς τὸ ᾠ-
 lectio unica vera est προφανέντε, nam ut praetermittam digammum
 neglectum, neque a substantivis generis feminini formae dualis in ᾠ
 Homero sunt usitatae, neque usquam apud poetam ᾠ in accusativo
 plur. primae declinationis corripitur, ut apud Hesiodum, Pindarum,
 Theocritum. — 385—387 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς Aristonicus. ἡθέει
 δὲ καὶ Ἀριστοφάνης· Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραψεν Didymus, conf. ad
 E 734. — 389 λάζετο: λάζυτο Ptolemaeus Oroandae. — 390, 391 ἀθε-
 τοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶς E 746, 747. — 390 δάμνησι Dio-
 nysius Sidonius: δάμνησι Aristarchus.

- 395 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος ἡδ' ἐπιθεῖναι.
τῇ ῥά δι' αὐτῶν κεντρηnekέας ἔχον ἵππους.
Zeὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν ἐπεὶ ἶδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς,
Ἴριν δ' ὠτρυνε χρυσόπτερον ἄγγελέουσιν.
βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μὴ δ' ἔα ἄντην
400 ἔρχεσθ'. οὐ γὰρ καλὰ κυνοικόμεθα πτόλεμον δέ.
ᾧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
γυιώσω μὲν σφωιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω κατὰ θ' ἄρματα ἄξω.
οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
405 ἔλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἃ κεν μάρπτησι κεραυνός.
ὄφρ' εἶδῃ γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ψ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζομαι οὐδὲ χολοῦμαι.
αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπω.
ὥς ἔφατ', ὥρτο δὲ Ἴρις ἀελλόπος ἄγγελέουσα,
410 βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὀλυμπον.
πρώτηςιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο
ἀντομένη κατέρυκε, Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον.
πῇ μέματον; τί σφῶιν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
οὐκ ἑάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.

V. L. 396 ῥά CDGL. κεντρηnekέας A. — 397 εἶδε G. ἄρ DGL. ἄρ A. — 398 ὠτρύνεν H. — 399 μὴ δ' ACGHL. — 400 πτόλεμον δέ A. πόλεμονδε DE. πόλεμονδε G. — 401 τόδε καὶ G. ὥς καὶ AS Cant. γρ. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται A. — 402 μὲν σφῶιν EGL Eust. 641, 24. ἐφ' ἄρματος Et. Gud. 78, 39. — 403 κατὰ δ' L. κατὰ δ' Vrat. b. κατὰ θ' D. ἄρματ' EG. — 405 ἀπαλθήσεσθαι S. — 406 ὄφρα ἴδῃ Rhet. Gr. III, 204, 27. ὅταν CD Rhet. Gr. III, 204, 27; 223, 4. — 407 τόσσον G. — 408 ἐνικλᾶν G Zonar. Lex. 644. Cram. An. Ox. II, 363, 24. δ, τι G. ὅτι Cram. An. Ox. II, 363, 24. κεν εἴπω L: νοήσω ACDEGLS Et. Mg. 306, 49. Cram. An. Ox. II, 364, 24. Schol. Y 370. — 409 ὥς A. ἔφατ': φάτο L. ὥρτο δ' G. Ἴρις D. ἀελλόπος A. ἀελλόπους G. — 410 omitt. A in textu C 1. man. δ' ἐξ: δὲ κατ' ACDEGHLS. ἰδῶν G. ἐπὶ: libri ἐς. — 411 πρώτηςιν DEH. πολυπτύχου A. — 412 δὲ σφιν Townl. ἔνεπε G. — 413 πῇ AEH: ceteri πῇ. μαίματος D. σφῶι G. — 414 ἑὰ D. ἀργείοισι D.

A. c. 402 μὲν σφωιν Herodianus. conf. Jo. Alex. 24, 7. Apoll. de Pron. 116 C; 141 B; de Synt. 167, 19. — 405 ἀπαλθήσονται altera Aristarchi. — 406—408 asterisci: οὐκ ὁρθῶς 420—422. — 408 ἀρίσταρχος ὅτι κεν εἴπω Didymus. — 410 δ' ἐξ Aristarchus, conf. Aristonicum ad A 196 ὅτι νῦν γραπτέον κατ' Ἰδαίων ὀρέων. ὅταν δὲ ἀπὸ τῆς Ἰδῆς ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον „βῆ δ' ἐξ Ἰδαίων ὀρέων ἐπὶ μακρὸν Ὀλυμπον“ ὡς ἀπὸ ἴσου ἐπ' ἴσον.

- 415 ὦδε γὰρ ἠπείλῃσε Κρόνου πάϊς, ἣ τελείει περ·
 γυιώσειν μὲν σφῶιν ὑφ' ἄρμασιν ὠκέας ἵππους,
 αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν κατὰ θ' ἄρματα ἄζειν·
 οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοῦς
 ἀπαλθῇσιν, ἃ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
 420 ὄφρ' εἰσῇ γλαυκῶπι, ὅτ' ἂν σφ' πατρὶ μάχῃαι.
 "Ἡρῃ δ' οὐ τι τόσον νεμεσίζεται οὐδὲ χολοῦται·
 αἰεὶ γάρ οἱ ἐῴθεν ἐνικλᾶν ὅττι κεν εἴπῃ.
 ἀλλὰ κύ γ' αἰνοτάτῃ, κύον ἀδεές, εἰ ἐτέον γε
 τολμήσεις Διὸς ἅντα πελώριον ἔγχεος ἀείραι.
 425 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
 αὐτὰρ Ἀθηναίην "Ἡρῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ὦ πόποι, αἰγίοχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἐγὼ γε
 νῶϊ ἐῴ Διὸς ἅντα βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζειν.
 τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτῳ,
 430 ὅς κε τύχῃ· κείνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ
 Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὥς ἐπιεικές.
 ὥς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπε μῶνυχας ἵππους.
 τῇσιν δ' Ὄραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους·
 καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κἀπησιν,
 435 ἄρματα δ' ἐκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
 αὐταὶ δὲ χρυσεόισιν ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον

V. l. 415 omitt. Townl. et substituit versum 401. πάϊς Vrat. b. Mosc. 2: παῖς ACDGHL. ἥ: εἰ ACDEGHLS. post hunc G Mor. ὦδε γὰρ ἐξερέει τότε καὶ τετελεσμένον ἔσται. — 416 γυιώσει L Apoll. de Synt. 167, 16; sed idem de Pron. 24 A γυιώσειν. — 417 δίφροιο L. κατὰ DL. ἄρματ' G. — 419 ἀπαλθῇσιν S Cant. — 420 γλαυκῶπι ACDGHLS Lips. Townl.: γλαυκῶπις Mor. (?) Vrat. a. Mosc. 3. ὅταν CG. σφ': σφ G Mor. — 422 εἴωθεν ἐνικλᾶν G. νοήσῃ ADHS. νοήσῃ CG Vrat. b. κεν εἴπῃ L. — 423 ἀλλὰ σοὶ L Vrat. b. σοὶ γ' S. κύον ἀδεές G. ἀδδεές ACDEHL. — 425 ἄρ DGL. ἄρ ὥς A. Ἴρις D. — 426 πρὸς CD. — 427 ὦ A. — 428 νῶϊν CHS Ven. B. νῶϊ τ' L. νῶ D. πτολεμίζειν DE. — 429 ἀποφθίσθω AE. βιώτῳ Mor. — 431 τρωσί L. — 432 φωνήσασα ἐπέτρεπε L. τράπε CG Baroce. Mor. — 433 τῇσι G Lips. δ' omitt. D. — 434 ἀμβροσίῃσι L. ἀμβροσίῃσι D. κἀπησι GH. — 435 ἐκλιναν Rhet. Gr. III, 203, 30. πρὸς ἐνώπια AGL. προενώπια (?) Mor. — 436 καθίζον ACDGL. καθίζοντο H.

A. c. 415 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἥ ἣ τελείει περ Didymus. — 420—422 ἀθετοῦνται. asterisci: ὀρθῶς 406—408. γλαυκῶπι dedi ex libris melioribus, conf. ε 87 Ἑρμεία χρυσόρραπι εἰλήλουθας, H. T. 395. — 423, 424 ἀθετοῦνται Aristonicus. — 423 οὕτως κύ διὰ τοῦ ὦ, τὸ δὲ ἀδεές δι' ἐνὸς δ ὁ ἀρίσταρχος Didymus. ἀδδεές Nicias, conf. H. T. 178. — 428 οὕτως νῶϊ χωρὶς τοῦ ν Didymus. ὅτι τινὲς γρ. σὺν τῷ ν κακῶς Aristonicus. an Zenodotus? conf. 377.

μῖγδ' ἄλλοις θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.

Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἰδῆθεν εὐτρόχον ἄρμα καὶ ἵππους
Οὐλύμπον δὲ δῖσκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκου.

440 τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
ἄρματα δ' ἄμ βωμοῖσι τίθει κατὰ λίτα πετάσας
αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
ἔζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὀλύμπος.
αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη

445 ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·
αὐτὰρ ὃ ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

τίφθ' οὕτω τετίησθον Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
οὐ μὲν θην κάμετόν γε μάχη ἐνὶ κυδιανείρῃ
ὀλλύσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.

450 πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
οὐκ ἄν με τρέψειαν ὅσοι θεοὶ εἰς ἐν Ὀλύμπῳ.
σφῶιν δὲ πρὶν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν πολέμοιό τε μέμμερα ἔργα.
ᾧδε γὰρ ἔξερέω, τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν·

455 οὐκ ἄν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,
ἄψ ἐς Ὀλύμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν.

V. L. 438 εὐτρόχον DG. — 439 οὐλύμπον δὲ A. οὐλύμπονδ' ἐδίωκε CEG οὐλύμπον δ' ἐδίωκε H. ἐξείκετο H. — 440 λῦσεν AEHL. ἔλυσε G. ἐννοσίγαιος G. — 441 ἀμβωμοῖσι ACDEGL Et Mg. 217, 53. Et. Gud. 118, 15. Apoll. Lex. 53, 22. Cram. An. Par. IV, 8, 22. ἀνβωμοῖσι H. ἄρμα δ' ἄμα βωμοῖσι Schol. Z 15. κατὰ ACDH. λίνα L. πετάσας DEG Apoll. Lex. 53, 22. Et. Mg. 568, 2. — 442 χρύσειον DL. ἐπὶ A. — 443 πολεμίζετ' GL. — 444 αἰδ' CDGL. τέ καὶ C. — 445 οὐδέ τι ADGHL. μὲν G. — 446 ὃ ACDGHL. ἐνὶ A. — 448 μὲν θην ACDEHLS Cant. Townl. μὲν δὴ G e glossa, conf. Eust. 722, 51 οὐ μὲν θην ἤγουν οὐ μὲν δὴ. κάμετόν ACDEGHL Schol. N 620. ἐνὶ A: ἐνὶ D. ἐνὶ CEGHL. μάχην ἀνὰ κυδιανείραν Eust. 1726, 26. — 449 τρῶας L. τοῖσι D. — 451 εἰς CDL. — 452 σφῶν G. ὑμῶν E. ἔλαβε G. — 453 τ' ἰδέειν: τε ἰδεῖν E. — 454 ᾧδε δὲ ἔξερέω H. τὸ δὲ κεν: καὶ κεν L. τὸ δὲ κεν τετελεσμένον ἦεν AS Cant. τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται CD(τόδε)G(τόδε)H. καὶ κεν τετελεσμένον ἔπλεν Townl. ἐν ἄλλῳ καὶ κεν τετελεσμένον ἔπλεν A. — 456 ἐς omitt. G. ἵκεσθε Cant. ἵκεσθαι S, quod perinde est. ἐστὶ D.

A. c. 441 οὕτως ἀρίσταρχος βωμοῖσι. ἐν τοῖς διογένοισι ἀμβωνέσσι Didymus. Chrysippus ἀμβωμοῖσι, ὑφέν, Aristarchus ἀμ βωμοῖσι, conf. Cram. An. Par. IV, 8, 22. Et. Mg. 81, 15. H. T. 189. — 448 μὲν θην: ἔστι δὲ καὶ ἑτεροίας ἐκδόσεως γραφὴ ὑποδύσκολος καθ' Ἡρακλείδην αὐτῇ· οὐ μόντον κάμετόν γε, ἀντὶ τοῦ οὐ μόντοι Eust. 722, 58, ἰστέον ὅτι τὸ „οὐ μὲν θην κάμετόν γε“ „οὐ μὲν τον“ γράφουσιν τινες Ἀργολικῶς τε καὶ Κρητικῶς Cram. An. Par. III, 42, 17. conf. Eust. 1726, 26. Osann. Quaest. Hom. IV, 20. κάμετόν: καμέτην Zenodotus. — 449 τοῖσιν: ἀρίσταρχος τοῖον κότον, καὶ ἔχει τινὰ ἔμφασιν Didymus.

- ὥς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυζαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησῖαι αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῳέεσσι μεδέσθην.
 ἦ τοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπε,
 460 σκυζομένη Διὶ πατρί, χόλος δέ μιν ἄργιος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στήθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.
 εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὃ τοι σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν·
 ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητῶν,
 465 οἳ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλυνται.
 [ἀλλ' ἦ τοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
 βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥ τις ὀνήσει,
 ὥς μὴ πάντες ὄλυνται ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.]
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 470 ἦοὺς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
 ὄψεται, αἳ κ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
 ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητῶν·
 οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἔκτωρ,
 πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδῶκεα Πηλεΐωνα
 475 ἥματι τῷ, ὅτ' ἂν οἱ μὲν ἐπὶ πρυμνῇσι μάχωνται,
 στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
 ὥς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
 χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἴκηαι
 γαίης καὶ πόντοιο, ἴν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
 480 ἥμενοι οὔτ' αὐγῆς Ὑπερίονος ἡλείοιο

V. l. 457 ὥς A. αἰδ' CDL. τὲ καὶ A. — 458 omitt. C 1. man. Lips. ἦσθην D. τρῳέεσσι L. — 459 ἦτοι ἀκέουσ' ἦν ἀθηναίη H. εἶπε ACEGH. — 461 οὐ κέχαδε Eust. 723, 46, sed 723, 39 οὐκ ἔχαδε, conf. Δ 24. προσηύδα D. — 463 ὃ τοι: ὅτι L. ἀλαπαδνόν: ἐπικεκτόν CDEGLS. γρ. οὐκ ἐπικεκτόν A. — 465 post hunc G Barocc. ἀνδρὸς ἐνός ριπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' (G οὐκ) ἀνεκτῶς, qui legitur 355. — 466—468 omitt. ACD 1. man. ELS Lips. Townl. 1. man. Vrat. b.: habent D in marg. man. rec. GH. — 466 ὥς σὺ κελεύεις Harl. — 470 ἦοὺς μὲν δὴ καὶ G. — 471 κε θέλῃσθα H. ἐν ἄλλῳ ἦν ἐθέλῃσθα A, conf. l 359. βοῶπις: βοῶπι CS Lips. Townl. Vrat. b. non male. — 472 πολὺν C. — 473 ὄβριμος CDG Mor. Barocc. — 474 ὄρθαι AE Townl. Vrat. A. Et. Mg. 631, 5. Zonar. Lex. 1470. ὄρθαι CDGHS. ὄρσαι L. — 475 ὅταν CDGHL. οἱ μὲν C. ἐπὶ: παρὰ D. πρύμνοισι S: ceteri πρύμνῃσι. — 476 περὶ A. θανόντος ADGHL Barocc. Mor. Vrat. b. in marg. περόντος CS: γρ. περόντος A. — 477 ὥς A. — 478 ἴκοιαι G. — 480 αὐγαῖς ὑπερήγονος L.

A. c. 463—465 asterisei: κακῶς 32—34. — 470 ἦοὺς: ἄας Zenodotus. — 475, 476 ἀθετοῦνται κτίχοι δύο Aristonicus.

τέρποντ' οὐτ' ἀνέμοισι, βαθὺς δέ τε Τάρταρος ἀμφίς.
οὐδ' ἦν ἔνθ' ἀφίκηται ἀλωμένη, οὐ σεῦ ἐγὼ γε
κυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ κέο κύντερον ἄλλο.

ὣς φάτο, τὸν δ' οὐ τι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
485 ἐν δ' ἔπεσ' Ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἡλείοιο,
ἔλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ Ζεῖδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μὲν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
ἀσπασίη τρίλλιστος ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή.

Τρώων αὐτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἔκτωρ,
490 νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήμεντι,
ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
ἔξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα μῦθον ἄκουον,
τόν ῥ' Ἔκτωρ ἀγόρευε διίφιλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
ἔγχεος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
495 αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης,
τῷ ὃ γ' ἐρεϊκάμενος ἔπεα Τρώεσσι μετηύδα.

κέκλυτέ μευ Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἡδ' ἐπίκουροι·
νῦν ἐφάμην νῆας τ' ὀλέας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
ἄψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
500 ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἀλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
δόρπά τ' ἐφοπλιζόμεθα· ἀτὰρ καλλίτριχας ἵππους

V. l. 481 βαθύς: πολὺς CG. — 482 οὐ σεῦ ΞΕΗ. οὐ c' D. οὐτ' εὐ
ἔγωγε L. — 484 ὡς A. — 485 ἐν δὲ πέσ' Schol. Ω 366. — 486 ἐπὶ A.
— 487 τρωσὶν L. τρωσὶ DEG. μὲν ῥ': μὲν E. ἀέκουσιν A. — 488 τρίλι-
στος C. τρίλλιστος D. τριφίλητος Schol. Theocr. XV, 86. ἐρεβενή DH.
— 489 τρώων L. αὐτ' GHL Townl.: δ' αὐτ' ACDES. — 390 ἐπὶ Apoll.
de Synt. 308, 27: ἐπὶ ACDEGL. ἐνὶ H Vrat. c. — 492 δ' omitt. E. —
493 ῥ' omitt. G. διί φίλος ACDEGHL. — 494 εἶχ' H. ἔχεν δεκάπηχυν
Schol. B 67. ἐνδεκάπηχυν A. ἐνδεκάπηχυν DG. — 495 περὶ D. — 496
τρώεσσι μετηύδα ἈCG. πτερόεντα προσήυδα HL. πτερόεντ' ἀγόρευε DS
Cant. Vrat. b. A. γρ. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε A. — 497 τρώες L. ἡδ'
D. — 499 προτὶ ACDHL: ποτὶ EGS. — 503 δόρπά τ' C. ἐφοπλιζόμεθα
ACDEHS Lips. Cant. Townl. Vrat. A. ἐφοπλιζόμεθα Vrat. b. ἐφοπλιζώ-
μεθα G. ἐφοπλιζόμεθ' L. ἐφοπλιζόμεθ' Vrat. c. ἀτὰρ ACDS Cant. Lips.
Townl. Vrat. A. αὐτὰρ EGH L Mor.

A. c. 493—496 Ζηνόδοτος περιγράφει. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον
ἐνταῦθα κεῖσθαι λέγει Aristonicus. — 494 ἔχ' ἐνδεκάπηχυν, conf. ad
Z 319. — 501 ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης; ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρὴν Zenodo-
tus, conf. Ariston. ad K 45. — 503 ἐφοπλιζόμεθα: ὅτι Ζηνόδοτος γρ.
ἐφοπλιζέσθων. συγχεῖ δὲ τὸ δυϊκόν Aristonicus. de hiatu conf. ad Δ 542.

- λύσαθ' ὑπ' ἑξ ὀχέων, παρὰ δέ σφι βάλλετ' ἔδωδ' ἦν.
 505 ἐκ πόλιος δ' ἄζεσθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
 κῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ζύλα πολλὰ λέγεσθε,
 ὥς κεν παννύχιοι μέσφ' ἡοῦς ἤριγενείης
 καίωμεν πυρὰ πολλὰ, céλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκη,
 510 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα κάρη κομόωντες Ἀχαιοὶ
 φεύγειν ὀρμήωνται ἐπ' εὐρέα νῦτα θαλάσσης.
 μὴ μὰν ἀσπουδί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἔκηλοι,
 ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἰκοθὶ πέσσει,
 βλήμενος ἢ ἰῶ ἢ ἔρχεϊ δ' ἐυόεντι
 515 νηὸς ἐπιθρώσκων, ἵνα τις στυγέρι καὶ ἄλλος
 Τρῳαὶν ἐφ' ἵπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
 κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστ' οὐρανὸν δῖοι ἀγγελλόντων
 παῖδας πρῶθ' ἵβας πολιοκροτάφους τε γέροντας
 λέξασθαι περὶ ἄστ' ἐοδμήτων ἐπὶ πύργων.
 520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἐκάστη
 πῦρ μέγα καίωντων· φυλακὴ δὲ τις ἔμπεδος ἔστω,
 μὴ λόχος εἰσέλθῃ πόλιν λαῶν ἀπεόντων.
 ὦδ' ἔστω Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·
 μῦθος δ', ὅς μιν νῦν ὑγίης, εἰρημένος ἔστω·
 525 τὸν δ' ἡοῦς Τρῳέσσι μεθ' ἵπποδάμοις ἀγορεύω.

V. l. 504 λύσαθ' Townl. ὑπ' ἑξ CDEGH. ἑξ L. ὑπ' ἑξοχέων A. —
 505 πόλειος G Barocc. ἄζεσθε L: ἄζεσθε ACDEH Schol. K 167. ἄζατε G.
 — 507 κῖτον δ' D Schol. K 167, ι 166. ἐπὶ A. — 509 ἡκεῖ C. ἵκει Lips.
 ἡκη Schol. K 418. — 510 κάρη κομόωντες AH: ceteri κερηκομόωντες.
 — 511 ὀρμήωνται ACDEGL: ὀρμήονται S Cant. Mor. ὀρμήωνται H.
 — 512 ἀσπουδεῖ Ambros. CDE bis LS Apoll. Lex. 45, 20. ἀσπουδῇ Suidas
 I, 1, 803, 9. ἐπὶ βαῖεν A. — 513 τούτων γε: τούτων τε Cram, Epim.
 448, 33 et οἰκοθὶ πέμπτει. ΠΕCCHI Ambros. παῖς L. πέσσει A. πέσσοι
 Schol. E 439. — 515 νηῶν H. ἐπιθρώσκων A Ambr. DEGH. γρ. ἐπι-
 θρώσκων C man. rec. ἀποθρώσκων CL Cant. γρ. νηὸς ἀποθρώσκων A.
 ἀπὸ θρώσκων S. ἵνα L. ἵνα τίς C. — 516 Τρῳαὶν L. — 517 δῖοι φίλοι
 ACDEGHL Cram. Epim. 397, 33. — 518 πρῶθ' ἵβας H Zonar. Lex. 426.
 ceteri πρῶθ' ἵβας eum Et. Mg. 228, 11. πολιοκροτάφους A. — 519 περὶ
 Ambr. CDEGHLS. προτὶ A et γρ. περὶ ἄστ'. — 520 ἐνὶ μεγάροισιν C.
 ἐνὶ A. — 523 Τρῶες L. — 524 μῦθον G ex corr. ὅς: ὡς L. νῦν μὲν
 Vrat. b. et in marg. γρ. μὲν νῦν. — 525 Τρῳέσσι L. ἀγορεύω G.

A. c. 513 τούτων: Παρμενίσκος ἐν τῷ α' πρὸς Κράτητα ὡς Ἀρι-
 στάρχιον γραφὴν προφέρεται κείνων Didymus. πέσσει: αἱ Ἀριστοφά-
 νους πέσσοι Didymus. — 524, 525 ἀθετοῦνται δύο στίχοι Aristonicus.

- εὖχομαι ἐλπόμενος Δί τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν
 ἔξελαάν ἐνθὲνδε κύνας κηρессиφορήτους,
 οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.
 ἀλλ' ἢ τοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς,
 530 πρῶι δ' ὑπὸιοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγείρομεν ὄξυν ἄρῃα.
 εἴσομαι, ἢ κέ μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης
 παρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἢ κεν ἐγὼ τὸν
 χαλκῷ δηῶσας ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.
 535 αὔριον ἦν ἀρετὴν διαείσεται, εἴ κ' ἐμὸν ἔγχεος
 μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν, οἶω,
 κείσεται οὐτῆθεῖς, πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι,
 ἥελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον· εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς
 εἶην ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἡματα πάντα,
 540 τιοίμην δ' ὥς τίειτ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,
 ὥς νῦν ἡμέρη ἦδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.
 ὥς Ἔκτωρ ἀγόρευ', ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδηναν·

V. l. 526 ἔλπομαι εὐχόμενος L Schol. Θ 498, Ξ 45 (Aristonicus).
 Cram. An. Par. III, 45, 12. Pseudoplut. 132, 23. ἄλλοισι DGH. θεοῖσι D.
 — 527 ἐνθὰδε G. κηρессиφορήτους AC. κηρессиφορήτους G. κήρесси φορη-
 τοὺς L. — 529 γρ. ἐπινύκτα A: φυλάξομεν G. ἡμᾶς G. — 530 ὑπ' ἡοίοι
 DE Cram. Epim. 293, 31; 312, 12. Et. Gud. 411, 25. ὑπ' ἡοίο Cram.
 Epim. 158, 3. ὑπ' ἡοίη Apoll. de Adv. 573, 8. ὑπ' ἡοῖ οἱ A. ὑπ' ἡοῖ C.
 ὑπ' ἡοῖ GHL Vrat. b. c. A. Et. Mg. 607, 22; 692, 13. Et. Gud. 195, 42.
 σὺν A. — 531 ἐπὶ ACDGHL. — 532 * ἢ κέ μ': εἴ κέ μ' AH. εἴ κε μ' G
 Cant. εἴ κ' ἔμ' S. εἴ κε με τυδεΐδης L. αἴ κέ μ' C Schol. M 118. Apoll.
 Lex. 62, 29. Bekk. Anecd. 1289. αἴ κε μ' DE Zonar. Lex. 74. — 533 ἢ
 κεν: libri ἢ κεν. H εἴ κεν. G Mor. αἴ κεν. — 534 δηῶσας HS Lips.
 Townl. φέρωμαι: ἐν ἄλλῳ φεροίμην A. — 535 αἴ κ' DES. αἴ κεν G.
 αἴκ' A. — 536 ἀλλ' ἐνὶ D. — 538 ἐσαύριον C. εἴ AH: αἴ CDEGLS. ὥς E.
 — 539 ἀγήρως AGHL Mor.: ἀγήραος CDES Eust. 750, 20. ἡματα D. —
 540 δ' omitt. D. — 541 ἦδε A: ceteri ἦδε. κακὰ G Mor. — 542 ὥς A.
 ὥς δ' L. ἀγόρευεν L. ἐπὶ D. τρῶες L.

A. c. 526 οὕτως ἡ γραφὴ εὖχομαι ἐλπόμενος, οὐ τὸ ἐναντίον Di-
 dymus. ἔλπομαι εὐχόμενος Zenodotus. — 527 κηρессиφορήτους Ari-
 starchus συνθέτως, πρὸς πασιμέλous, ἐγχεσίμωροι. — 528 ἀθετεῖται Ari-
 stonicus. ὁ δὲ Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραψεν αὐτὸν Didymus. — 530 ὑπὸιοι,
 conf. C 277, 303. χθιζὸν ὑπὸιοι δ 656. στῖβη ὑπὸιοι p 25. substantivum
 ἡοίη legitur δ 447. — 535—537 ὅτι ἡ τοῦτους δεῖ τοὺς τρεῖς στίχους
 μένειν, οἷς τὸ ἀντίστιγμα (·) παράκειται, ἢ τοὺς ἐξῆς τρεῖς, οἷς αἱ στίγ-
 μαι (·) παράκεινται. ἐγκρίνει δὲ μᾶλλον Ἀρίσταρχος τοὺς δευτέρους, ὁ
 δὲ Ζηνόδοτος τοὺς πρώτους τρεῖς οὐδὲ ἔγραψεν Aristonicus. — 538
 οὕτως διὰ τοῦ εἰ τὸ εἰ γὰρ ἐγὼν ὥς, καὶ τὸ ἀγήρως διὰ τοῦ ὡ Didy-
 mus, conf. H. T. 177.

- οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ Ζυγοῦ ἰδρῶντας,
 δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἕκαστος·
 545 ἕκ πόλιος δ' ἄζοντο βόας καὶ ἵφια μῆλα
 καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο
 κῖτόν τ' ἕκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ζῦλα πολλὰ λέγοντο.
 [ἔρδον δ' ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.]
 κνίσχην δ' ἕκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
 550 [ἦδεϊαν· τῆς δ' οὐ τι θεοὶ μάκαρες दातेόντο,
 οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ εφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίῳ Πριάμοιο].
 οἱ δὲ μέγα φρονέοντες ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρας
 εἶατο παννύχιοι, πυρὰ δὲ εφικαίετο πολλὰ.
 555 ὥς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρο φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
 φαίνεται ἄριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθήρ·
 ἕκ τ' ἔφανεν πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρῶνες ἄκροι
 καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπερβράγη ἄσπετος αἰθήρ,
 πάντα δὲ τ' εἶδεται ἄστρο, γέγηθε δὲ τε φρένα ποιμήν·
 560 τόσσα μεσηγὺ νεῶν ἦδὲ Ξάνθοιο ῥοάων
 Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνεται Ἰλίοθι πρό.
 χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο, πᾶρ δὲ ἑκάστῳ

V. L. 543 οἱ δ' D. οἷδ' CGL. λύσαν D. ὑπὸ: ἀπὸ L. Ζυγὸν H. — 545 ἄζοντο ACDEGHL Schol. I 88. — 547 ἐπὶ D. — 548 abest ab omnibus libris. — 549 κνίσχην AD 1. man.: κνίσχην CD 2. man. EGHL Schol. Φ 363. — 550—552 omittunt omnes. inseruit Barnesius cum v. 548. ex Platonis Alcib. II, 149 D. — 553 οἱ δὲ C. ἐπὶ: ἀνὰ Schol. I 88. γεφύρας ADGH Barocc. Mor. Schol. I 88: γεφύρῃ CLS. γρ. γεφύρῃ A. γεφύρῃ ἢ γεφύραις Eust. 728, 62. γεφύρῃ ἢ καὶ κατὰ γραφὴν ἄλλην ἐπὶ γεφύραις Eust. 729, 3. — 554 εἶατο H. παρὰ δὲ εφικαίετο πυρὰ GH. — 555 ὥς δ' G. ἀμφὶ A. — 556 ὅτ' ἔπλετο G. — 557 ἔφανεν ADG Cant. 1. man. Mor. Harl. Townl. 1. man.: ἔφανον CEH. — 557, 558 omitt. L. — 558 οὐρανόθεν|| C post ras. ἄρ DEG. ἄρ A. — 559 δὲ εἶδεται G. γέγηθε τε H. — 560 γρ. καὶ τοῖα μεσηγὺ καὶ ὥς τὰ μεσηγὺ A. μεσηγὺ L. μεσηγὺς G. — 561 τρώων CL. — 562 ἄρ EGL. ἄρ A. δὲ ἑκάστῳ H.

A. c. 543 λύσαν Aristarchus, conf. Didym. ad δ 39. — 555 τινὲς δὲ, ὥς ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδώρου φέρεται, διχοτομήσαντες (τὴν σελήνην) ἐν τῷ φαεινῇ τὸ μὲν φάει παρῶνταν, τὸ δὲ νῆν περιέσπασθαι, εἰπόντες τὴν τῷ „φάει νῆν“, ὃ ἔστι νῆν, ἡγουν ἄρτι φωτίζεσθαι ἀρξάμενην Eust. 729, 25. — 557, 558 ἀθετεῖται, καὶ ὁ ἐξῆς δὲ συναθετεῖται αὐτῷ Aristonicus. οὐκ ἐφέροντο δὲ οὐδὲ παρὰ Ζηνοδότῳ. ἠθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης Didymus. asterisci: ὁρθῶς Π 299, 300. de scriptura ἔφανεν conf. H. U. 288 sq. — 562 χίλι': μύρι' Zenodotus, conf. Schol. Θ 56.

εἶατο πεντήκοντα céλαι πυρὸς αἰθομένοιο.
 ἵπποι δὲ κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
 565 ἑσταότες παρ' ὄχρεσφιν, εὐθρονον ἦώ μίμον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ι.

Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακάς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 θεσπεσίῃ ἔχε φύζα, φόβου κρυέντος ἑταίρη,
 πένθει δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
 ὥς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,
 5 βορέης καὶ Ζέφυρος, τῷ τε Θρήκηθεν ἄητον,
 ἔλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κύμα κελαινὸν
 κορθύεται, πολλὸν δὲ παρέξ ἄλα φύκος ἔχευεν·
 ὥς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
 Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ
 10 φοῖτα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοις κελεύων
 κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,

V. l. 563 εἶατο H. céλαι A. céλα EGS Cant. Mor. Barocc. Lips.
 Vrat. A. céλα CDL Harl. céλας H. — 564 ἵπποισι L. — 565 ἦώ D.

A. c. 563 céλαι: céλαϊ δὲ γραπτέον, οὐ céλας Schol. BL. τὸ ἐκάστῳ
 συναπτέον τῷ céλαϊ, ἵν' ἢ παρ' ἐκάστῳ céλαϊ Cram. An. Par. III, 16, 34,
 conf. 172, 16. de scriptura céλαι conf. H. T. 297.

V. l. 1 Ὡς A. τρῶες L. — 2 ΘΕΣΠΕΣΙΗ Ambros. — 3 βεβουλήατο
 S. — 4 ἄνεμοι libri. — 5 βορέης A Ambros. CDEHL Strabo I, 28; 29.
 Apoll. Lex. 12, 1. Schol. Π 765. Schol. Theocr. VII, 111. Eust. 554, 46.
 Rhet. Gr. III, 100, 12; 202, 27: βορέας G Barocc. Mor. Boprac Rhet.
 Gr. III, 211, 4. τε: τ' ἐκ Cram. Epim. 47, 3; 87, 28. — 7 παρέξ C. παρεῖ
 D. παρέξον ἄλα H. ἔχευεν A Ambros. Townl. Cram. Epim. 379, 17. ἔχευε
 Strabo I, 53. Schol. μ 276: ἔχευαν CDEGHLS Heynii omnes praeter
 Townleianum. Et. Mg. 652, 47. Apoll. Lex. 165, 17. Schol. Ω 434, μ 443.
 — 8 ὥς A. ἐνὶ A. — 9 βεβολημένος: βεβλημένος GS.

A. c. 3 ὅτι ἔνιοι βεβλήατο, καὶ Ζηνόδοτος οὕτως Aristoniceus,
 conf. 9. — 4 [ἦ] ἀριστοφάνειος ἀνέμῳ δυϊκῶς Didymus. — 5 βορέης
 primam in arsi producit, ut τό ῥα Π 228; τὰ περὶ Φ 352; δς ἔτλης
 X 236; τό οἱ X 307; διὰ Γ 357, Δ 135; ἐπεὶ X 379, Ψ 2. — 6 ἄμυδις
 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita: ἄμυδις Nicias, Pamphilus, conf.
 πάντ' ἄμυδις M 385, μ 413; οἱ τ' ἄμυδις N 336. — 7 παρέξ: παρέξ Ty-
 rannio, conf. H. T. 333. ἔχευεν: διχῶς καὶ διὰ τοῦ α Didymus.

- μὴ δὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρῶτοις πονεῖτο.
 ἴζον δ' εἰν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
 ἵστατο δάκρυ χέων ὥς τε κρήνη μελάνυδρος,
 15 ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
 ὥς δ βαρὺ στενάχων ἔπε' Ἀργείοις μετηῦδα·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτη ἐνέδησε βαρεῖη,
 σχέτλιος, ὅς τότε μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
 20 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
 δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
 οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέει φίλον εἶναι,
 ὅς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 25 ἡδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέριστον.
 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθόμεθα πάντες·
 φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν·
 οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγρην.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
 30 δὴν δ' ἄνεψ ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν·
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἀτρεΐδῃ, κοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,

V. l. 12 μὴ δὲ CDGHL Vrat. b. c. βοᾶν G. μετὰ A. — 13 ἴζον CGH. ἴζον A. ἔζον δὲ ἐν Schol. I 9. τετιηότες G. ἂν ACG. — 14 δακρυχέων omnes. ὥς ὅτε κρήνη G. — 15 αἰγίλιπος A. πέτρας G. χέειν Et. Mg. 281, 14. — 16 ὥς A. δ ACDGL. βαρυστενάχων CDEGHL. μετηῦδα D. — 18 μέγα: μέγας S Et. Mg. 163, 48. Et. Gud. 230, 10. ἐνέδυσε Mor. Barocc. — 19 ὅς πρὶν A Ambr. CDGHLS. — 21 κακὴν ἄτην C 1. man. — 22 δυσκλέα A. — 26 ἐγὼ ACDGHLS. — 28 εὐρυάγειαν L. — 29 ὥς A. οἱ δ' D. οἷδ' CH. — 30 ἄνεψ AE bis GH Et. Gud. 48, 5: ἄνεψ CDL Cram. Ep. 15, 17. τετιηότες G. — 32 μαχήσομαι Pseudoplat. 149, 37.

A. c. 14 ὥς τε κρήνη μελάνυδρος: Zenodotus δὲ μετ' Ἀργείοισιν εἶπεν vel μετὰ δ' Ἀργείοισιν εἶπεν, omissis 15 et 16. — 17 ita Aristarchus, πρὸς γὰρ τοὺς ἀρίστους, οὐ πρὸς τὸ πλῆθος ὁ λόγος Aristonicus, conf. Schol. B 110. — 18 ἀρίσταρχος σὺν τῷ τ μέγας Didymus, cf. ad B 111. — 19 ἀρίσταρχος ὅς τότε μὲν μοι Didymus, alii πρὶν ut B 112. — 23—25 ἀθετοῦνται Aristonicus. παρὰ Ζηνοδότῳ οὐκ ἐφέροντο, καὶ ἀριστοφάνης δὲ ἡθέτει Didymus. asterisci: ὁρθῶς B 116—118. — 23—31 Ζηνοδότος ἦρκε, τὴν δὲ συνέπειαν οὕτως ποιεῖ: „δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι [ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν·] ἥτοι δτ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο θυμὸν ἀχεῦων. τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη (Cod. προσέφη) κρατερὸς Διομήδης“ Aristonicus. — 32 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἡ μαχήσομαι Didymus.

- ἡ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορῇ· cὺ δὲ μή τι χολωθῆς.
 ἀλκὴν μὲν μοι πρῶτον ὀνειδίδας ἐν Δαναοῖσι,
 35 φᾶς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
 ἵσας Ἐργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 κοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου πάις ἀγκυλομήτεω·
 κκήπτρῳ μὲν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων,
 ἀλκὴν δ' οὗ τοι δῶκεν, ὃ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 40 δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπει υἱὰς Ἀχαιῶν
 ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας ὡς ἀγορεύεις;
 εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται ὡς τε νέεσθαι,
 ἔρχεο· πᾶρ τοι ὁδός, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
 ἐστᾶς, αἳ τοι ἔποντο Μυκῆνηθεν μάλα πολλαί.
 45 ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί,
 εἰς ὃ κέ περ Τροίην διαπέρσομεν. εἰ δὲ καὶ αὐτοί,
 φευγόντων cὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαίαν·
 νῶϊ δ', ἐγὼ Cθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰς ὃ κε τέκμωρ
 Ἰλίου εὕρωμεν· cὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουσμεν.
 50 ὡς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἱὲς Ἀχαιῶν
 μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἵπποτα Νέστωρ·

V. L. 33 ἢ Apoll. de Adv. 559, 8 et 14. Cram. An. Par. III, 301, 17.
 ἢ AD Apoll. Lex. 87, 1. ἢ CGHLS ἢ E Cram. Ep. 192, 14. Pseudoplat.
 149, 37. χολώσης L. — 34 ἀκμήν μὲν L. δαναοῖσι ACDEGH. — 35 ἔμεν'
 EG Mor. Cant. Barocc. Mose. 3. — 36 ἵσασιν G. οἳ μὲν νέοι D. — 37

διάνδιχ' ἔδωκε DL. παῖς libri. — 38 κκήπτρῳ^{ον} A. κκήπτρῳ^{ον} S. κκήπτρον
 Schol. Δ 3. Rhet. Gr. III, 219, 28. πέρι L. — 39 οὗ τοι: οὔτι ES Lips.
 1. man. Vrat. b. c. δῶκε DH. ὃ, τε A: ὅτι GH. — 42 δέ τοι αὐτῷ AC
 DGHS Et. Mg. 355, 49. δέ τι L. δέ τι E. — 43 δέ τι E. — 44 omitt.
 Townl. 1. man. αἳ τοι E 734, 27. ἔπονται L. — 45 ἀλλά μοι μενέουσι C.
 ἀλλ' ἄλλοι μὲν μενεουσι G. κάρη κομόωντες AH: ceteri κερηκομόωντες.
 — 46 εἰσέκοε τροίην εὐπυργον ἔλωμεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ G Mor. Barocc.
 — 47 cὺν A. νηυσὶ φίλαις εἰς Rhet. Gr. III, 157, 12. — 48 νῶϊ δ' ἐγὼ
 libri cum Apoll. de Pron. 23 C. Schol. E 219 (Herodianus), I, 77: αὐτὰρ
 ἐγὼ Schol. Δ 407. — 50 ὡς A. οἷδ' CGL. — 52 τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε
 γερῆνιος A in marg.

A. c. 33 ἄναξ ἀγορῇ· cὺ: ἄναξ· ἀγορῇ cὺ Seleucus. — 36 οὕτως
 ἀρίσταρχος ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες· γράφεσθαι δὲ φησὶ καὶ ἡγήτορες ἠδὲ
 μέδοντες (ita Zenodotus teste Aristonico) Didymus. — 42 δέ τοι scri-
 bendum est cum omnibus libris, neque enim ante neque post αὐτῷ
 opus est forma coi, conf. Z 272, I 249, Z 35, λ 134, 371, χ 345, H. U.
 136 sqq. — 43 ἄγχι θαλάσσης: nonnulli ἀμφιέλιςσai teste Aristonico. —
 44 ἀθετεῖται Aristonicus.

Τυδείδῃ, περὶ μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
 καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος·
 55 οὐ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσεται, ὅσσοι Ἀχαιοί,
 οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
 ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί, ἔμδος δέ κε καὶ πάις εἴη
 ὀπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
 Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 60 ἄλλ' ἄγ' ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὖχομαι εἶναι,
 ἐξείπω καὶ πάντα διῶχομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
 μῦθον ἀτιμῆσει, οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
 ἀφρήτωρ ἀθέμιτος ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος.
 65 ἄλλ' ἦ τοι νῦν μὲν πειθόμεθα νυκτὶ μελαίνῃ
 δόρπα τ' ἐφοπλιζόμεθα· φυλακίῃρες δὲ ἕκαστοι
 λεῖξασθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
 κούροις μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
 70 δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὐ τοι αἰεκές.
 πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
 ἡμάτια Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι·
 πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίῃ, πολέεσσι δ' ἀνάσσει.
 πολλῶν δ' ἀγρομένων τῷ πείσεις, ὃς κεν ἀρίστην
 75 βουλὴν βουλευῇ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς

V. L. 53 περὶ ACDHL Schol. ξ 212. περί EG. ἐνι CEGl. ἐν A. ἐν H.
 ἐγκάρτερος Schol. Vind. 133. ad ξ 212. κρατερός Egl. — 54 μετὰ A.
 ἔπλευς L. — 55 οὐτίς τοι ADEH Et. Mg. 648, 21. οὐτις τοι G. ἀχαιῶν L.
 — 57 καὶ post κε omitt. DG. κε omitt. L. — 58 ὀπλότατος AHL: ὀπλό-
 τερος CDEGS. γρ ὀπλότερος A. γενεῆφιν ACDE. — 59 εἶπας G. —
 61 οὐδέ κε τίς ACDEGHL. — 62 ἀτιμῆσει C, ai man. rec. — 64 ἐρᾶται
 H. ὀκρυόεντος S Cant. Lips. 1. man. — 65 μὲν νῦν Townl. — 66 δόρπα
 τ' ACG. ἐφοπλιζόμεθα G. — 67 omitt. Townl. παρὰ: γρ. καὶ περιτάφρον
 A. περὶ S Cant. ἐκτός: ἐντός Barocc. Mor. — 68 κούροις E. — 69 ἄρχε
 G. βασιλεύτατος ἐσσί DL. — 70 οὐ τοι: οὐτι CG Mor. Mosc. 3. — 72
 ἡμάτια DH. ἄγουσι ACEGH. — 73 τοι ἔσθ' ACDGHL. τοι ἐστίν E. ὑπο-
 δεξίῃ A. — 75 βουλευῇ S Cant. Mor. Vrat. b. Schol. B 371. βουλευοί
 L. χρεῶν L.

A. c. 57 διὰ τοῦ εἰ αἰ ἀριστάρχου ἡμὲν καὶ νέος Didymus. — 66
 φυλακτῆρες: Ἀριστάρχος διὰ τοῦ α φυλακτῆρας, τοὺς φύλακας Schol.
 LV. — 73 ὑποδεξίῃ Herodianus. ἀριστάρχος πόλειν γὰρ ἀνόςσει Di-
 dymus.

ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δῆιοι ἐγγύθι νηῶν
καίουσιν πυρὰ πολλὰ· τίς ἂν τάδε γηθήσει;
νῦξ δ' ἦδ' ἡὲ διαβρβαίσει στρατὸν ἡὲ καῶσει.

ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδὲ πίθοντο.

80 ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο
ἀμφὶ τε Νεστορίδην Θρακυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
ἠδ' ἀμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
ἀμφὶ τε Μηριόνην Ἀφαρῆά τε Δηίπυρόν τε,
ἠδ' ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν, Λυκομήδεα δῖον.

85 ἔπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἐκάστῳ
κοῦροι ἅμα στεῖχον δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
καδὲ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἴζον ἰόντες·
ἐνθα δὲ πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπα ἕκαστος.

Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν
90 ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἐτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν,
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·

95 ὁ σφιν εὖ φρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀτρείδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
ἐν σοὶ μὲν λήξω, πέο δ' ἄρξομαι, οὐνεκα πολλῶν
λαῶν ἔσσι ἄναξ, καὶ τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε

V. L. 76 πυκινῆς G. δτι S. — 77 καίουσι CDEG. γηθήσει ACEGHL
Schol. K 204. — 78 ἠδ' A: ceteri ἠδ'. ἡὲ καῶσει ἡὲ διαβρβαίσει στρατὸν
L. — 79 ὥς A. οἱδ' CGL. ἠδὲ πίθοντο G: ceteri ἠδ' ἐπίθοντο. — 80 σὺν
A. τεύχεσιν DG. — 86 ἅμ' ἔστειχον AELS Pseudoplat. 156, 23. ἅμ'
ἔστειχον CDGH. — 87 καδδὲ ACDGHL. ἴζον CG. ἴζον A. — 88 κήαντο

Schol. I 77. κήαντο G. κείαντο L. κείαντο ACDEH Vrat. b. A 1. man.
Lips. διὰ διφθόγγου δὲ καὶ νῦν τὸ κείαντο παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀντι-
γράφοις Eust. 737, 14. δόρπα EL: δόρπον ACDGHS. — 90 σφιν G. σφισί
C. — 91 οἱ δ' D. οἱδ' CGL. — 92 ἐδυτήος L. ἐξέρον D. ἔντο DG. ἔντο
L. — 95 ὁ, σφιν AC. ὅς σφιν GL. εὖ φρονέων CGHLS. εὐφρονέων AD.
— 97 εἶνεκα L. — 98 λαῶν ἐσσι ACDEGHL. nullus ἐσσί. καὶ σοι E.
ἐγγυάλιξε ACGH.

A. c. 76 οὕτως γρ. ὅτι δῆιοι Didymus. — 78 διαβρβαίσει: δι' ἐνὸς
ῥ αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 86 ἰακῶς τὸ στεῖχον αἱ ἀριστάρχου, ἅμα
στεῖχον Didymus. — 88 ἀριστάρχος μετὰ τοῦ α δόρπα Didymus. τί-
θεντο δὲ δαῖτα θάλασσαν Zenodotus. — 89 ἀριστάρχος ἀριστέας ἦγεν ἀχαιῶν
et ἀριστάρχος γέροντας ἀριστήας (sic) Schol. A ex Didymo. forma ἀρι-
στέας Pindarus quoque usus est Isthm. VII, 55 — 95 ὁ σφιν, non ὅς
σφιν, Aristarchus.

- κῆπτρόν τ' ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλευῆσθαι.
 100 τῷ σε χρὴ περὶ μὲν φάσθαι ἔπος ἡδ' ἐπακοῦσαι,
 κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλω, ὅτ' ἄν τινα θυμὸς ἀνώγῃ
 εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· céo δ' ἔξεται ὅττι κεν ἄρχῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
 105 οἶον ἐγὼ νοέω, ἡμὲν πάλοι ἡδ' ἔτι καὶ νῦν,
 ἐξ ἔτι τοῦ ὅτε, διογενές, Βρισηίδα κούρην
 χωομένου Ἀχιλῆος ἔβησ' κλισίῃθεν ἀπούρας
 οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον. μάλα γάρ τοι ἐγὼ γε
 πόλλ' ἀπεμυθεόμην· cὺ δὲ cῷ μεγαλήτορι θυμῷ
 110 εἶξας ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
 ἡτίμησας· ἐλὼν γὰρ ἔχεις γέρας. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπύθωμεν
 δῶροισιν τ' ἀγανοῖσιν ἔπεccί τε μελιχίοισι.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 115 ὦ γέρον, οὐ τι ψεύδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.
 ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι. ἀντί νυ πολλῶν
 λαῶν ἔστιν ἀνὴρ, ὃν τε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
 ὥς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.

V. l. 99 ἡδὲ: ἡδὲ S. ἵνα σφίσι ACD: vulgo ἵνα σφίσι. — 100 τῷ ACGHL. τῷ D. cὲ E. περὶ EGH. L. περὶ A. φάσθαι ACGHL. φάσθαι E, utrumque D. ἡδ' ἀκοῦσαι G. γρ. ἡδ' ὑποθέσθαι C man. rec. — 101 κρηῆναι C. δτ' ἄν AH Schol. Ψ 305. δτάν CDGL. δταν E Cram. An. Par. III, 235, 18. θυμὸν L. ἀνώγει Vrat. b. ἀνώγοι Cram. An. Par. III, 235, 18. — 102 ὅττι A. — 104 ἄλλος: ἄλλον CH et Harl. pro var. lect. καὶ ἄλλον A in marg. — 106 ἐξέτι libri. διογενές CE. διογενεύς D. διογενεύς AHLS Cant. Vrat. A. διογενοῦς G Vrat. b. γρ. διογενοῦς C man. rec. γράφεται καὶ ὅτε διογενοῦς Eust. 738, 45. — 107 ἀχιλῆος GH. — 109 ἀπεμυθεόμην libri: γρ. δὲ καὶ ἐπεμυθεόμην Hesych. I, 233. — 112 ἀρεσσάμενοι A. πεπύθωμεν D. πεπύθωμεν A. πεπύθωμεν CEGHLS. — 113 δῶροισι G. μελιχίοισι CEGH. — 115 ψεύδος G, est glossa, conf. Schol. A τὸ γὰρ ψεύδος ἀντί τοῦ ψευδῶς. — 116 ἀντί γε πολλῶν G. — 117 ἔστιν AD: ceteri ἔστιν. φιλήσῃ ADEH: φιλήσει CG Barocc. Mor. Vrat. b. 1. man. Suidas I, 1, 478, 1. φιλήσῃ L. — 118 ἔτισεν ὅλεσε ἐτ γρ. ἔτισε δάμασσε δὲ λαὸν ἀχαιῶν A. δάμασε δὲ πολὺν λαὸν ἀχαιῶν G.

A. c. 99 ἵνα σφίσι veteres, conf. H. T. 413. — 100 φάσθαι: φάσθαι, conf. H. T. 373. — 106 διογενεύς: περιεπωμένως ἀναγνόμεν· συναίρεσιν γὰρ ἔπαθε τοῦ διογενέος Schol. AD. — 109 οὕτως ἀρίσταρχος ἀπεμυθεόμην Didymus. alii ἐπεμυθεόμην, conf. Apoll. Lex. 38, 7. — 112 ἀρίσταρχος πεπύθωμεν. ἐcτι γὰρ πύθωμεν Didymus.

- ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
 120 ἄψ' ἐθέλω ἄρῆσαι δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
 ὕμιν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνῃω,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 αἴθωνας δὲ λέβητας ἑεῖκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἱ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 125 οὐ κεν ἀλήσιος εἴη ἀνὴρ, ὅς τ' ὅσσ' αἰετοῖο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' αἰετοῖο ἡνείκ' ἀέθλια μῶνυχεσ' ἵπποιο.
 δῶσω δ' ἐπὶ τὰ γυναικῶν ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλεν αὐτός,
 130 ἐξελόμην, αἱ κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν οἱ δῶσω, μετὰ δ' ἔσεται ἦν τότε ἀπηύρων,
 κούρη Βρισηΐος· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι
 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἢ δὲ μιγῆναι,
 ἢ θέμις ἀνθρώπων πέλει, ἀνδρῶν ἢ δὲ γυναικῶν.
 135 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώσω· ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηρέαθω

V. l. 19 λευγαλέοις G Cant. Mor. — 120 ἀπειρέσι' G. — 122 ἐπτ' A, ut 85. — 124 ἀθλοφόρους A. ποσσὶν ἄροντο L. ποσσὶν EG 1. man. — 127 ὅσσ' αἰετοῖο ACD 2. man. H. μοι omitt. D 1. man. ὅσσ' ἐμοὶ L. ἡνείκ' αἰετοῖο GL Barocc. Mor. Cant. — 128 ἀμύμονα ACDEH. ἀμύμον' G. ἀμύμονας LS. * ἔργα ἰδυίας: ἔργ' εἰδυίας ACDE(ἔργα)GH(ἔργα)L. — 129 εὐκτιμένην G. — 130 νίκων G. κάλλει νίκων Mor. ἐνίκων πᾶσαν ἐπ' αἴαν D 1. man. et in marg. φύλα γυναικῶν. — 131 μὲν οἱ D. μετὰ A. ἦν ποτ' Eust. 741, 35. Lips. — 132 κούρη: κούρην ADE 741, 4 et 36 GH. κόρη S. ἐπὶ δὲ E: καὶ ἐπὶ ACL καὶ ἐπὶ DGH Schol. T 175. — 133 τῆς, εὐνῆς ACGH. — 134 ἢ AD. ἢ CGHLS. ἢ E bis, conf. 1178, 58. — 136 θεὸς δῶσω Eust. suo more. ἐξαλαπάξαι G Mor. Vrat. b. δῶς' ἐξαλαπάξαι Barocc. — 137 χαλκοῦ καὶ χρυσοῦ C Harl. Vrat. c. Mosc. 3.

A. c. 119 καὶ Ἀγαμέμνων δὲ λέγει πρὸς αὐτὸν „ἀλλ' ἐπεὶ ἀσάμην φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, ἢ οἶνῳ μεθύων, ἢ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοῖ“, εἰς τὴν αὐτὴν τιθεὶς πλάστιγγα τὴν μέθην τῇ μανίᾳ (οὕτω δὲ τὰ ἔπη ταῦτα προηγέκατο Διοσκουρίδης ὁ Ἰσοκράτους μαθητὴς) Athenaeus I, 11. ὡς δὲ καὶ Ἀγαμέμνων ἀσάτο οἶνῳ μεθύων κατὰ τὸν Διοσκουρίδην Eust. 1198, 27. hunc versum Eustath. 1176, 11 post T 137 collocavit. — 128 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ τ ἀμύμονας Didymus, conf. Schol. 270. Eust. 740, 60. fallitur Aristonicius Aristarcho ἀμύμονα tribuens cum Schol. V ἀμύμονα: οὕτως Ἀρίσταρχος, Ζηνόδοτος δὲ ἀμύμονας. — 130 ἐξελόμην Aristarchus: Zenodotus ἐξελόμην, conf. Schol. 131, T 246. — 132 ἀρίσταρχος κούρη βρισηΐος ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι Didymus, conf. Eust. 741, 36. Schol. I 274.

- εἰσελθών, ὅτε κεν δατεῶμεθα ληϊδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἐέικουσιν αὐτὸς ἐλέσθω,
 140 αἶ κε μετ' Ἀργεῖν Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίςω δέ μιν ἴσον Ὀρέστη,
 ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται θαλήη ἐνι πολλῇ.
 τρεῖς δέ μοι εἰσι θύγατρες ἐνι μεγάρῳ ἐυπῆκτω,
 145 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τῶν ἦν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπὶ μέιλια δώσω
 πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὐ πῶ τις ἔη ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 150 Καρδαμύλην Ἑνόπην τε καὶ Ἴρην ποιήσσαν,
 Φηράς τε Ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλήν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρηνες πολυβοῦται,
 155 οἳ κέ ἐ δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι,

V. L. 138 κέν τε δατεῶμεθα S. ἀχαιῶν H. — 139 δὲ omitt. L. —
 140 αἶ τε S Cant. — 141 ἀχαιῖκόν ADHL 2. man. Strabo VIII, 369:
 ἀχαιῖκόν CEG L 1. man. S. τὸ δὲ Ἀχαιῖκόν διὰ διφθόγγου ὁ ποιητὴς γρά-
 φει ἐν τῇ προπαραληγουσῇ· τὸ γὰρ διὰ τοῦ α Ἀχαιῖκόν τῶν ὑστερῶν
 ἐστὶ Eust. 742, 15. — 142 ἔη Eust. 741, 55; 742, 26. — 143 ἐνι AD. ἐνι
 CEG L Et. Mg. 441, 54. — 144 δέ μοι εἰσι ACDEGHL. θυγατέρες C Lips.
 ἐνι AD. ἐνιμεγάρῳ C. ἐνιμεγάρῳ S. ἐυπῆκτω CDEHS: εὐπῆκτω AGL.
 — 145 καὶ Λαοδίκη: καὶ Ἥλεκτρα Eust. 1483, 29. — 146 κ' omitt. G.
 κε θέλῃσι D Townl. Vrat. b. — 147 ἐπὶ μέιλια Schol. X 51. Et. Mg. 582,
 31. Apoll. Lex. 110, 20. Schol. Apoll. Rhod. III, 146: ἐπιμεῖλια CDEG
 HLS. ἐπιμεῖλια A. — 148 μάλ' D. ὅσα L. — 149 εὖ ναιόμενα ACEG.
 εὐναιόμενα L. — 150 καρδαμύλην GL. ἱρὴν EL. ἱρὴν A. εἰ δὲ καὶ βαρύ-
 νεται ἡ πόλις Ἰρα λεγομένη κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων, οὐκ ἀνάγκη
 ζητεῖν Eust. 743, 20. — 152 ἔπειαν G. — 153 νέαται: κέαται H ex corr.
 γρ. καὶ νέαται A. — 154 ἐνθ' G Barocc. πολύρῃν⁰¹ L post ras. πολύρ-
 ρηνες ceteri. — 155 κέ, ἐ AH. καὶ ἐ L. οἳ καὶ ἐ G. ὥς A. τιμήσουσι ACDEGH.

A. c. 140-ἡ διπλὴ ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσουσι „τὴν γὰρ ἀπ' αὐτῆς ἐγὼ
 δώσω ξανθῷ Μενελάῳ“ Aristonicus. — 144 ἐυπῆκτω, conf. H. U. 85.
 — 147 ἐπὶ μέιλια Alexio et Apollodorus: ἐπιμεῖλια Aristarchus, conf.
 Philem. Gramm. 182, 206. Eust. 742, 60. — 150 Aristarchus Ἰρην: alii
 Ἰρην. — 153 Aristarchus νέαται (ἀντὶ τοῦ νέονται): Apollonius κέαται.
 ὁ δὲ Νικάνωρ ὀνομά φησι τὸ νέαται, ὥς „τῆλου ἐπ' Ἀλφειοῦ, νεάτη
 Πύλου ἡμαθόεντος“ (Λ 712) Schol. L. — 154 διὰ τοῦ ἑτέρου ῥ τὸ πολύρ-
 ρηνες αἱ ἀριστάρχου Didymus. — 155 ἀρίσταρχος τιμήσονται Didy-
 mus, conf. 297.

- καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταυτὰ κέ οἱ τελέσαιμι μεταλήξαντι χόλοιο.
 δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος ἦδ' ἀδάμαστος·
 τοῦνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἀπάντων.
 160 καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι
 ἦδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὖχομαι εἶναι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 δῶρα μὲν οὐκέτ' ὄνοστ' ἀδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
 165 ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἳ κε τάχιστα
 ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληιάδew Ἀχιλῆος.
 εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼ ἐπιόψομαι, οἳ δὲ πιθέσθων.
 Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα διίφιλος ἡγησάσθω,
 αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
 170 κηρύκων δ' Ὀδῖος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἐπέσθων.
 φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημησαί τε κέλεσθε,
 ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἷ κ' ἐλέγῃ.
 ὣς φάτο, τοῖσι δὲ πᾶσιν ἐαδὸτα μῦθον ἔειπεν.
 αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
 175 κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο,
 νύμῃσαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε πῖον θ' ὅσον ἤθελε θυμός,

V. L. 156 ὑπο AD. — 157 καί οἱ C 1. man. DGHL Barocc. Mor. μεταλήξαντι DEGL Lips. Townl. Vrat. b. μεταλάξαντι H. μεταλήξαντι AC. — 158 ἀμείλικτος G. — 159 καί γε G. καί τι Mor. — 164 οὐκ ἔτ' E. ἀχιλλῆϊ G. — 165 κλητοὺς AC post ras. DEH: κλειτοὺς C 1. man. GLS Cant. Barocc. Mor. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. ὀτρύνωμεν D. — 166 ἀχιλλῆος G. — 167 ἐγὼ ADGHL Et. Mg. 362, 36: ἐγὼν CE. οἳ δὲ A. οἶδε HS. τοῖ δὲ CL. γρ. οἶδε C man. rec. — 168 πρῶτα H. διί φίλος ACDEGHL. — 169 ἔπειτα D. μέγας τε G. — 170 ὀδῖος AC. ὀδῖος L. ὀδῖος DGH. ἐπέσθω D. — 171 δὲ κέλεσθε CDL. γε κέλεσθε G. — 172 κρονίδῃ D, ^{ωνι} man. rec. ἀρεσσάμεθ' H. ἐλέγσει L. — 173 ὡς A. ἐαδὸτα DHL. — 176 δεπάεσσι D 1. man. — 177 σπεῖσαν τε· πῖον θ' L: ceteri σπεῖσαν τ' ἐπῖον θ' cum Athenaeo V, 180 et Schol. I 222.

A. c. 157 μεταλήξαντι Aristarchus, conf. Schol. 299. — 158 δμηθήτω: καμφθήτω Aristophanes cum Zenodoto. — 159 φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος ὅτι ἔνιοι ὑποτάσσουσι τούτῳ „οὐνεκ' ἐπεὶ κε λάβῃσι πέλαω ἔχει, οὐδ' ἀνιήσιν“, οὐκ εἶναι δὲ ἀναγκαῖον. — 164 διδοῖς Aristarchus, ὡς ὀρθοῖς. — 167 ἀρίσταρχος ἐγὼ, ἄλλοι δὲ ἐγὼν Didymus. οἳ δὲ Herodianus: alii οἶδε. — 170 ἐπέσθων ἀντὶ τοῦ ἐπέσθωσαν. γρ. δὲ καὶ χωρὶς τοῦ ὅ Schol. A. — 177 γράφεται σπεῖσάν τε πῖον θ' Schol. A. ita Aristarchus, conf. H. T. 424; H. U. 99.

- ὤρμωντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο.
 τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 180 δενδύλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσεῖ δὲ μάλιστα,
 πειρᾶν ὡς πεπιθοῖεν ἀμύμονα Πηλείωνα.
 τῷ δὲ βήτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 πολλὰ μάλ' εὐχομένῳ γαιήοψ ἔννοσιγαίῳ
 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
 185 Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην·
 τὸν δ' εὖρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
 καλῇ δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἄργύρεον ζυγὸν ἦεν·
 τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων πόλιν Ἡετίωνος ὀλέσσαι·
 τῇ ὃ γε θυμὸν ἔτερπεν, αἶειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
 190 Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἦστο αἰωπῇ,
 δέγμενος Αἰακίδαην, ὅποτε λήξειεν αἰείδων.
 τῷ δὲ βήτην προτέρῳ, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
 στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς
 αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἔδος ἔνθα θάσκειν.
 195 ὡς δ' αὖτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη.
 τῷ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 χαίρετον· ἦ φίλοι ἄνδρες ἰκάνετον, ἦ τι μάλα χρεώ,
 οἳ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστων.
 ὡς ἄρα φωνήσας προτέρῳ ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς.

V. L. 180 ὀδυσσεῖ D. — 181 πειρᾶν G. πεπιθοῖεν D. — 182 τῷδε H.
 ακίδαο
 πολυφλοίσβοιο A. — 183 εὐχομένῳ D. ἐννοσιγαίῳ G. — 184 αἰγίοχοιο D.
 — 185 μυρμηδόνων G. ἴκοντο CG Barocc. Mor. Harl. Townl. γρ. ἴκοντο
 A. — 187 καλλῇ L. ἐπὶ D. ἄργυρεος ζυγὸς E Schol. B 293: ceteri ἄρ-
 γύρεον ζυγὸν cum Plut. de Musica 40. Et. Mg. 412, 7. Et. Gud. 474, 38.
 Zonar. Lex. 961. περὶ δ' Plutarchus l. l. ἐπὶ τ' Schol. B 293. — 188
 ὀλέσας G. — 190 ἐναντίον S Townl. — 191 δέγμενος: γρ. καὶ δέχμενος
 (Cod. δεχόμενος) διὰ τοῦ χ. ὁπόταν S. αἰεῖδεν H. — 192 τῷδε H. —
 193 στὰν H. ἀχιλλεύς C. — 194 θάσκειν S. θάσκειν Vrat. b. man. rec.
 ἐνθα κάθητο G Mor. Barocc. e glossa conf. Apoll. Lex. 85, 26 θάσκειν:
 ἐκάθητο. Et. Mg. 441, 4. — 195 ὡς A. αὖτως EGHl. αὖτως A. — 196
 τῷ: γρ. καὶ τοῦς A. — 197 ὦ φίλοι L. — 198 παρ' ἀχαιῶν L Schol.
 A 138. φίλτάτω AG Mor. φέρτεροί Bekk. An. 1144. — 199 ὡς A. ἀχι-
 λέύς C.

A. c. 184 πεπιθεῖν: περιπαστέον Herodianus. — 191 δέγμενος:
 δέχμενος, conf. ad Θ 296. — 192 δίχα τοῦ ἰ δὲ τὸ προτέρῳ Schol. V,
 conf. H. U. 186. — 197 παρμενίσκος προσφέρεται (sc. ὡς Ἀριστάρχειον)
 ἰκάνετον ἡμέτερον δὲ Didymus. — 198 καὶ ἐνθάδε τινὲς δυνικῶς φι-
 λτάτω Schol. A.

- 200 εἶσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε ποφρυρέουσιν·
 αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν ἐγγὺς ἔοντα·
 μέιζονα δὴ κρητῆρα Μενoitίου υἱὲ καθίστα·
 ζωρότερον δὲ κέραιε, δέπας δ' ἔντυνον ἐκάστω·
 οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.
- 205 ὥς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπέιθεθ' ἑταίρῳ.
 αὐτὰρ ὃ γε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐτῇ,
 ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄιος καὶ πίνονς αἰγός,
 ἐν δὲ κυὸς κιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ.
 τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.
- 210 καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε,
 πῦρ δὲ Μενoitιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φῶς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλόξ ἑμαρᾶνθη,
 ἀνθρακίην στορέας ὀβελούς ἐφύπερθε τάνυσσε,
 πάσσε δ' ἄλός θείοιο κρατευτᾶν ἐπαείρας.
- 215 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὤπτησε καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
 Πάτροκλος μὲν κῖτον ἐλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
 καλοῖς ἐν κανέοισιν, ἀτὰρ κρέα νείμεν Ἀχιλλεύς.
 αὐτὸς δ' ἀντίον ἵζεν Ὀδυσσεύος θείοιο
 τοίχου τοῦ ἐτέριοιο, θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει

V. l. 200 εἶσε G. κλειμοῖσι A. ποφρυρέοισι A. — 202 δέ: τε ES Cant. κέραιε AD 1. man. EGL Lips. Mor. Townl. Aristot. Poet. 25. Schol. O 317: κέραιε CD ex corr. HS Et. Mg. 414, 30; 504, 36. Athenaëus X, 423, conf. I, 10. utrumque Eust. 1398, 1. ἰστέον δὲ ὅτι τῶν τινὰ ἀντιγράφων τὸ κέραιε κέραιε φασίν, ὀλίγα μέντοι καὶ οὐδὲ τὰ ἀκριβέστερα Eust. 746, 48. — 204 οἱ L. ὑπέασι: ὑπίασι Mor. Barocc. — 205 ὡς A. φάτο D 2. man. — 206 ὃ κρεῖον C. κάμβαλεν HS Apoll. Lex. 103, 35. — 209 ἔσχευεν H. τάμνε EG Schol. Π 747. τέμνεν L. ἀχιλεὺς C. — 210 ἔπειρε ACEG. — 211 δαῖε E. — 212 κατὰ HL. — 213 ἀθρακίην H. ἐφύπερθεν L. ἐφ' ὑπερθε C. ἐφύπερθ' ἐτάνυσσε Townl. τάνυσσε AC DEH. τάνυσσε G. — 214 πάσσε δ' ἄρ' ἄλός H. — 215 εἰς ἐλεοῖσιν L. ἐλεοῖσιν G Et. Mg. 298, 35. εἰλέοισιν S. ἔχευεν ADGH Apoll. Lex. 66, 9. ἔχευε CS. ἔχευαν Et. Mg. 298, 35. ἔθηκεν L Athenaëus IV, 173. ἔθηκεν ἢ ἔχευε Eust. ἐν ἄλλῳ ἔθηκεν A. — 217 αὐτὰρ G. ἀχιλεὺς C. — 218 ἀντίος L. ἵζεν C. — 219 θεοῖσι δὲ εἰ θεοῖς idē Eust. 749, 23.

A. c. 203 οὕτως κέραιε χωρὶς τοῦ π (sc. Aristarchus). μέμνηται καὶ ἡρωδιανός Schol. A. κέραιε δίχα τοῦ π Ἀριστοφάνης (corrige Ἀρίσταρχος) Schol. L. — 210 διὰ τοῦ ἐτέρου λ τὸ μίστυλλε Schol. LV, conf. H. T. 389. — 212 ut hic Aristarchus. ἐν τισὶ γράφεται „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ Schol. A. μεταγράφουσι οὕτως „αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο παύσατο δὲ φλόξ Eust. 748, 41. ἐνιοὶ δὲ γράφουσιν „αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἑμαρῆνατο, παύσατο δὲ φλόξ Schol. LV. — 214 ἐπαείρας: ἀρίσταρχος ἀπαείρας, ἀπὸ τῶν κρατευτᾶν ἄρας Didymus.

- 220 Πάτροκλον, ὃν ἐταῖρον· ὃ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἱαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἕξ ἔρον ἔντο,
νεῦς Αἴας Φοίνικι. νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεύς,
πληγόμενος δ' οἴνοιο δέπας δείδεκτ' Ἀχιλῆα·
- 225 χαῖρ' Ἀχιλεῦ· δαιτὸς μὲν εἵςῃς οὐκ ἐπιδευεῖς
ἡμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνωνος Ἀτρεΐδαο
ἥδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν,
ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα διοτροφὲς εἰσορῶντες
- 230 δεῖδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ σαωσέμεν ἢ ἀπολέσθαι
νῆας εὐσκέλμους, εἰ μὴ κύ γε δύσειαι ἀλκήν.
ἐγγυς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
κῆámeνοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν, οὐδ' ἔτι φασὶ
- 235 σῆχεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνηναι πεσέεσθαι.
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων
ἄστράπτει· Ἔκτωρ δὲ μέγα σθένει βλεμεαίνων
μαίνεται ἐκπάγλως, πύκνος Δίῃ, οὐδέ τι τίει
ἄνερας οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δὲ ἐλύσσα δέδυκεν.

V. L. 220 δ δ' D. 68' CGL. βάλε C. — 221 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. οἷδ' CGHL. — 222 ἐντο GH. ἐντο DL. — 224 δ' omitt. Schol. Δ 4. ἀχιλῆι H. post hunc S τόνδε (em. τὸν καὶ) φωνήας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. H καὶ μιν φωνήας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. — 225 ἀχιλλεῦ GH. εἵςῃς G. ἐπιδευῆς A et γρ. εἰς. — 226 ἡμὲν: εἰμὲν Eust. diserte. ἐν AD. — 229 διοτροφὲς H. — 230 ἀπολέσθαι L. — 231 εὐσκέλμους CDEGH. — 232 αὖλιν G. — 233 τρῶες L. τηλέκλητοὶ HL. τηλεκλήτοί C. — 234 κῆámeνοι E 749, 43: κῆámeνοι GL. κειάμενοι AC DE 36, 13; 750, 15 H Lips. Townl. Et. Mg. 485, 12. Schol. K 418, ε 425. κατα A. οὐδ' ἔτι AC: οὐδέ τι DEGHLS. φασὶ ACDE. φασὶ omitt. H. — 235 σῆχεσθαι DG. μελαίνηναι DEGHLS. — 236 σφι D: σφιν ACGHLS. — 238 πικανός G. — 239 ε G.

A. c. 220 θυηλάς Herodianus, δευτόνως. — 222 ἕξ ἔρον ἔντο: ἀμεινοῖν εἶχεν ἄν, φησὶν ὁ Ἀρίσταρχος, εἰ ἐγγράπτο „ἀμ ἐπάσαντο“. ἀλλ' ὁμως ὑπὸ περιττῆς εὐλαβείας οὐδὲν μετέθηκεν, ἐν πολλοῖς οὕτως εὐρύν φερομένην τὴν γραφὴν Didymus. — 225 ἐπιδευεῖς: Ἀρίσταρχος δὲ χωρὶς τοῦ τ Didymus (ἐπιδεῦει vel potius ἐπιδεύῃ). nonnulli ἐπιδευεῖς et ἡμεν pro ἡμὲν teste Aristonico. — 230 σαωσέμεν, conf. Schol. I 681. Bekk. 2. ex conii. σῶας ἔμεν, coll. [A 117,] Θ 246, O 502. — 236 σφι (Aristarchus?): σφιν, conf. Schol. V τὸ δὲ σφι δίχα τοῦ ν, H. T. 392; H. U. 24; Δ 166, Λ 734, N 713, ε 86, ο 524. Aristarchus ἐνδέξια: ἐν δεξιὰ Ptolem. Ascalonita, conf. Schol. H 184, ρ 365.

- 240 ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἡῶ διάν·
 στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα
 αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός, αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 δηῶσειν παρὰ τῆσιν ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ.
 ταῦτ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
 245 ἐκτελέσῃ θεοί, ἡμῖν δὲ δὴ αἰσίμον εἶη
 φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ ἐκὰς Ἄργεος ἵπποβότοιο.
 ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε καὶ ὀψέ περ υἱας Ἀχαιῶν
 τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
 αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσsetαι, οὐδέ τι μῆχος
 250 ρεχθέντος κακοῦ ἐστ' ἄκος εὔρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 φράζευ ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἡμαρ.
 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
 ἡματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
 τέκνον ἐμόν, κάρτος μὲν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ
 255 δώσουσ' αἶ κ' ἐθέλωσι, σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
 ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων·
 ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου, ὄφρα σε μᾶλλον
 τίωσ' Ἀργείων ἡμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
 ὥς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθου. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 260 παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων

V. l. 241 κόψειν L, omisso ἀπο. — 242 μαλεροῦ ^ω πυρός S. — 243 δηῶσειν C Townl. δηῶσιν D. ὀρυνομένους G. ἀτυζομένους ἢ ὀρινομένους E. ὑπο A. καπνῷ E. — 244 δέδοικα H. κατα AD. φρένας DL. — 245 libri εἶη. non εἶη. — 246 φθίσθαι ACE 749, 52: φθείσθαι DE 750, 44 G. φθέσθαι H. φθείσσεσθ' ἐν τροίῃ L, φθείσεσθ 1. man. ἐνι D. ἵπποβάτοιο H. — 248 ὑπὸ: ὑπ' ἐκ Vrat. b. 2. man. ὀρυμαγδοῦ GH. ὀρυ||μαδοῦ C post ras. — 249 αὐτῷ τοι ACDE bis GHLS Apoll. de Pron. 147 C; de Synt. 138, 7. Eust. 769, 51. μῆχος: μῆχαρ Schol. Pind. Ol. II, 31. — 250 τε κακοῦ ἄκος εὔρεῖν S Cant. κακοῦ οὗτ' ἄκος Schol. Pind. Ol. II, 31.

πολλῷ G. — 251 ἀλεξήσης AE bis GS Mor. Cant. ἀλεξήσεις L. ἀλεξήσαι H. ἡμαρ DG. — 252 ὦ πόποι Vrat. A. ἐπετέλλετο D. — 253 ἡματι DG. πέμπε ACDEGH. — 254 κράτος EL. — 255 αἶ κε θέλωσι DGL Townl. δὲ σὸν μεγαλήτορα H. — 256 ἐνι GL. ἐνι D. στήθεσφιν L. — 257 ὄφρα σε C. — 258 τίως' ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. c. A. Mose. 3. ἡμὲν: οἱ μὲν D Vrat. b. 1. man. — 259 ὥς A. λήθε' L. — 260 παύεο

DGE Mor. Barocc. παύε' ^ο A. παύε ^{ου} Lips. παύε HL.

A. c. 242 ἐμπρήσειν: ἀρίσταρχος ἐμπλήσειν Didymus. — 246 φθείσθαι: φθείσθαι, conf. H. T. 375. — 249 αὐτῷ τοι scribendum est cum Apollonio, ut χ 345, conf. H. U. 142.

- ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλήξαντι χόλοιο.
 εἰ δέ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω,
 ὅσσά τοι ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων,
 ἔπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
 265 αἴθωνας δὲ λέβητας ἑείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
 πηγούς ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια πόσσιν ἄροντο.
 οὐ κεν ἀλῆιος εἶη ἀνὴρ, ὦ τόσσα γένοιτο,
 οὐδέ κεν ἀκτῆμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
 ὅσσ' Ἀγαμέμνωνος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
 270 δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,
 Λεσβίδας, ἅς, ὅτε Λέσβον εὐκτιμένην ἔλες αὐτός,
 ἐξέλεθ', αἱ τότε κάλλει ἐνίκων φύλα γυναικῶν.
 τὰς μὲν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται ἦν τότ' ἀπηύρα,
 κούρη Βρισηός· ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον ὁμεῖται
 275 μή ποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι ἠδὲ μιγῆναι,
 ἥ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἦτ' ἀνδρῶν ἥτε γυναικῶν.
 ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὐτε
 ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
 νῆα ἄλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηέσασθαι
 280 εἰσελθῶν, ὅτε κεν δατεῶμεθα ληῖδ' Ἀχαιοί,
 Τρωιάδας δὲ γυναῖκας ἑείκοσιν αὐτὸς ἐλέσθαι,
 αἱ κέ μετ' Ἀργεῖην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
 εἰ δέ κεν Ἄργος ἰκοίμεθ' Ἀχαιικόν, οὐθαρ ἀρούρης,
 γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἴσον Ὀρέστη,

V. L. 261 μεταλήξαντι ACEGH: μεταλήξαντι DL. Vrat. b. Townl.
 — 262 δέ κε τοι A. — 263 ὅσσά τοι CDH. ἐν: ἐνὶ C. ὑπέσχετο C. —
 264 ἔπτ' A. ἑπτὰ G. — 265 ἑείκοσιν G. — 266 ἀθλοφόρους A. — 267—
 269 omitt. Townl. — 267 ἀμύμονας AC suprascr. man. rec. DHLS. ἔργ'
 εἰδυίας ACDG(ἔργα)HL. — 271 εὐκτιμένον G. ἔλεν L. — 272 ἐξέλεθ' A.
 φύλα D. — 273 μετὰ A. ἀπηύρα D. ἀπηύρεν G ex corr. L. ἀπηύρε S
 Townl. ἀπηύρων Mosc. 3. — 274 κούρην CDGHS. καὶ ἐπὶ AGHLS. καὶ
 ἐπὶ CD. — 275 τῆς, εὐνῆς G. ἐπιβῆναι Vrat. b. — 276 ἡ A Schol. Θ 111.
 ἡ D. ἡ Lips. Townl. ἡ CGHLS. ἦτ' ἀνδρῶν ἥτε C. καὶ ἀνδρῶν G. ἦτ'
 omitt. L. — 278 ἀλαπάξαι D. — 281 ἐλέσθω Cant. Lips. Mosc. 3. —
 283 ἀχαιικόν GL 1. man. S. εἴθαυ D. 1. man. — 284 ἔης S. ἔης Cant.
 τίσει H. ἴσον D.

A. c. 270 ἀμύμονα: οὕτως ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ τ ἀμύμονας Didy-
 mus, conf. 128. — 272 ἐξέλεθ' Zenodotus, conf. 130. — 274 ἀρίσταρχος
 γράφει κούρη (Cod. κουρης) βρισηός (Cod. βρησηοός) ἐπὶ δὲ μέγαν ὄρκον
 Didymus, conf. 132. — 276 ἡ θέμις, conf. H. U. 183. — 279 νηέσασθαι
 Aristarchus.

- 285 ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ.
 τρεῖς δέ οἱ εἰσι θυγάτρες ἐνὶ μεγάρῳ ἐυπῆκτω,
 Χρυσόθεμις καὶ Λαοδίκη καὶ Ἰφιάνασσα·
 τᾶων ἦν κ' ἐθέλῃσθα φίλῃν ἀνάεδνον ἄγεσθαι
 πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὃ δ' αὖτ' ἐπὶ μείλια δώσει
 290 πολλὰ μάλ', ὅςσ' οὐ πῶ τις ἐῖ ἐπέδωκε θυγατρί.
 ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
 Καρδαμύλῃν Ἐνόπην τε καὶ Ἰρὴν ποιήεσσαν,
 Φηράς τε Ζαθέας ἡδ' Ἀνθειαν βαθύλειμον,
 καλὴν τ' Αἴπειαν καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
 295 πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἄλός, νέαται Πύλου ἡμαθόεντος·
 ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρηνες πολυβοῦται,
 οἳ κέ σε δωτίνῃσι θεὸν ὥς τιμήσουσι,
 καὶ τοι ὑπὸ κήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
 ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλήξαντι χόλοιο.
 300 εἰ δέ τοι Ἀτρεΐδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μάλλον,
 αὐτὸς καὶ τοῦ δῶρα, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοῦς
 τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατόν, οἳ σε θεὸν ὥς
 τίσους· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
 νῦν γάρ χ' Ἔκτορ' ἔλοισι, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι
 305 λύσσαν ἔχων ὁλοήν, ἐπεὶ οὐ τινά φησιν ὁμοῖον
 οἷ ἔμναι Δαναῶν, οὐς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.

V. l. 285 ἐνὶ AD. ἐνὶ CGHL. — 286 δέ οἱ εἰσι ADL. δέ οἱ εἰσιν C. θυγατέρες CGH. ἐνὶ μεγάρῳ C. ἐνὶ AD. ἐυπῆκτω CDHLS. εὐπῆκτω AG. — 289 ὃ δ' D. ὅδ' CGH. ἡδ' L. ἐπιμείλια ACDGHLS. — 291 δέ οἱ δώσει H Townl. εὖ, ναιόμενα A. εὖ ναιόμενα CG. εὐναιόμενα L. — 292 καρδαμύλῃν L. ἰρὴν L. ἰρὴν A. — 294 ἔπειαν G. — 295 κέεται H, ut videtur ex corr. ναίεται Barocc. — 296 ναίουσιν H. πολύρηνες A. πολύρηνες

Townl. πολύρῃν^{οι} L, ut 154. — 297 ὥς AD. τιμήσουσι CDGH. τιμήσωσι A. — 298 ὑπὸ AH. — 299 καὶ τοι D. μεταλήξαντι DGL Townl. — 301 αὐτὸς τε καὶ L. παναχαιοῦς AC. — 302 κατὰ ADH. ὥς A. — 303 τίσους ἦ καὶ σφι G. καὶ σφι Cant. — 304 ἔλθοι ADGH Mor. Barocc. Townl. Vrat. b. ἔλθῃ CEL. — 305 ἔχοντ' HL. οὔτινα φησιν ACDGHL. — 306 οἳ G. ἔμναι E, idem Townl. omisso οἷ.

A. c. 289 Aristarchus ἐπιμείλια, conf. 147. — 292 Ἰρὴν Herodianus cum Aristarcho, conf. 150. — 296 πολύρηνες Aristarchus, conf. 154. — 297 Aristarchus τιμήσονται, conf. 155, non τιμήσονται ut in Cod. A scriptum est τιμήσονται ὥς ἐλεύσονται, nam ἐλεύσονται nihil est. — 299 διὰ τοῦ ἐτέρου ἅ μεταλήξαντι αἱ ἀριστάρχου Didymus. recte Bekkerus τὸ ante μεταλήξαντι inseruit.

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποσιπεῖν,
 310 ἦ περ δὴ φρονέω τε καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
 ὡς μὴ μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
 ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
 ὅς χ' ἕτερον μὲν κεῦθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
 315 οὐτ' ἐμέ γ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα πεισμένον οἷω
 οὐτ' ἄλλους Δαναούς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
 μάρνασθαι δηίοισιν ἐπ' ἀνδράσι νηλεμεῖς αἰεὶ.
 ἴσῃ μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει·
 ἐν δὲ ἱῇ τιμῇ ἡμὲν κακὸς ἦδὲ καὶ ἐσθλός·
 320 κάτθαν' ὁμῶς ὃ τ' ἀεργὸς ἀνὴρ ὃ τε πολλὰ ἑοργῶς.
 οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
 αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
 ὡς δ' ὄρνις ἀπτῇσι νεοσσοῖσι προφέρει

V. l. 309 δὴ omitt. D. ἀποσιπεῖν C. — 310 φρονέω GH Lips.: κρανέω
 ACDL Harl. Townl. Vrat. b. Cram. Epim. 192, 24. An. Par. III, 301, 27.
 κρανέω ἢ φρονέω, διχῶς γὰρ γράφεται Eust. 751, 5. γρ. φρονέω C 2.
 man. ὡς περ δὴ κρανέω τε καὶ ὡς τελέεσθαι οἷω Plato Hipp. min. 365 A.
 ἔσται: ἐστὶ D. — 311 τρύζοιτε E. τροΐζετε D. παρήμενος A Townl. γρ.
 παρήμενοι A. — 312 μοι ἐκείνος G. — 313 κεῦθῃ EGS Mor. Baroce.
 Vrat. b. A. Mosc. 3. Schol. α 1. Suidas I, 1, 236, 18; I, 2, 571, 6. κεύφῃ
 H. εἴπῃ libri eum Plat. Hipp. min. 365 A; 370 A. Schol. A 120, α 1.
 Bekk. Anecd. 82, 2; 379, 12. Bachm. Anecd. I, 70, 14: βάζει Eust., unde
 Bothius βάζῃ recepit. — 314 ἐρέω ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται CGL Mor.
 Baroce. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. Plato Hipp. min. 365 A. ἐν ἄλλῳ
 ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται A. — 315 ἐμέ γ' L. οὐτέ μέ γ' CDEH. γρ.
 οὐτ' ἐμέ γ' C man. rec.: vulgo οὐτ' ἐμεγ'. οἷω CDHL. — 316 ἦεν: ἐστὶν
 Schol. Plat. Rep. 468 C. — 317 δηίοισι μετ' ADHS et libri Heynii: δη-
 οίοισιν ἐπ' CEGl. — 318 ἴσῃ AD Townl. μοῖρα A. πολεμίζει DEL Schol.
 Plat. Rep. 468 C. πολεμίζει A. — 320 δ, τ' CG. δ, τε ACG. — 321 οὐδέ
 τί μοι CDGH. περίκειται A. — 322 αἰεὶ ACDEGHL: recentiores αἰέν,
 quod in nullo codice fertur. — 323 ἀπτῇσι DL. προφέρει ACDEGH
 Cram. An. Ox. III, 99, 14.

A. c. 310 ἀρίσταρχος ἦ περ δὴ φρονέω (Cod. φρονίωv) Didymus.
 — 317 ἀρίσταρχος ἐπανδράσι Didymus. — 321 περίκειται Herodianus:
 περὶ κεῖται Ptolem. Ascalonita. — 322 euphoniae causa scripsi eum
 libris αἰεὶ ἐμὴν, non αἰέν. eadem de causa A 520, α 341, v 255 non αἰέν
 ἐν, αἰέν ἐν scribendum est, sed eum omnibus libris αἰεὶ, quod primus
 Bekkerus sustulit, οὕτως ἀρίσταρχος πολεμίζειν κατὰ τὸ ἀπαρέμφατον
 Didymus, de alia scriptura nihil tradiderunt veteres.

- μάστακ', ἐπεὶ κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ,
 325 ὥς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν αὐπνοὺς νύκτας ἴαυον,
 ἥματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
 ἀνδράσι μαρνάμενος δάρων ἔνεκα σφετεράων.
 δώδεκα δὲ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
 πεζὸς δ' ἑνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
 330 τῶν ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
 ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
 Ἀτρεΐδῃ· ὃ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῆσι
 δεξιόμενος διὰ παῦρα δαδάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
 ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι·
 335 τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μόνου Ἀχαιῶν
 εἴλετ', ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα· τῇ παριαύων
 τερπέσθω. τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρῳέεσσι
 Ἀργεῖους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
 Ἀτρεΐδης; ἦ οὐχ' Ἑλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο;
 340 ἦ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
 Ἀτρεΐδαι; ἐπεὶ ὅς τις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
 τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται, ὥς καὶ ἐγὼ τὴν

V. l. 324 ἐπὶν κε λάβῃσι Cram. An. Ox. III, 99, 15. δ' ἄρα οἱ EL. δ' ἄρα οἱ G. δέ τε οἱ ACDH Lips. Harl. Vrat. b. 2. man. δέ τέ οἱ Athenaeus IX, 373. Plutarchus de Amore proles 2. — 325 μὲν καὶ L. μὲν νύκτας αὐπνοῦς D. — 326 ἥματα DG. διέπρησον CG. — 328 δὲ σὺν ACDE 753, 20 GHL Strabo XIII, 584. Schol. A 163, Φ 550. δέ σὺν Schol. Y 89. δὲ σὺν Eust. 754, 30. μὲν σὺν Max. Tyr. Diss. V, 8. γὰρ σὺν Rhet. Gr. III, 167, 3. Plutarchus de Se ipsum citra invid. laud. 6. ἀλάπαξ' ἀνδρῶν G. — 329 ἑνδεκά φημι L. — 331 δῶσκον S. δῶσκον Cant. — 332 δ δ' D. ὅδ' CGHL. θοῆσι ACDGH. — 333 διὰ CDGHL. παῦρα διδάσκετο H. ἔχεσκε G. — 334 βασιλεῦσι CDEGH. — 335 ἀπὸ A. μόνου EG. —

336 θυμαρέα L. τῇ περ ἰαύων G Mor. τηπεριαύων L. — 337 τί δε δὲ H. τρῳέεσσι L. — 339 ἦ ACEGL Townl. Rhet. Gr. III, 124, 9: ἦ DH Et. Mg. 414, 56. Et. Gud. 233, 44. Io. Alexandr. 42, 10. Apoll. Lex. 81, 29. Cram. An. Par. III, 125, 34; 302, 2. Schol. A 219. Cram. Epim. 193, 1. — 340 ἦ AH Apoll. Lex. 81, 29. Schol. A 219. Cram. An. Par. III, 125, 34. Et. Mg. 414, 57; 415, 11: ἦ CDEGL Rhet. Gr. III, 115, 16. Apoll. Lex. 163, 6. Cram. An. Par. III, 302, 3. μόνου EG. — 342 αὐτοῦ: ἑαυτοῦ L.

A. c. 324 ἀρίσταρχος κακῶς δ' ἀραοι(sic). Didymus. conf. alterum scholium Didymi διὰ τοῦ ἀρα γράφουσιν αἱ Ἀριστάρχου κακῶς δ' ἀρα οἱ. αἱ δὲ εἰκαιότεραι κακῶς δέ τέ οἱ. recentiores perperam δ' ἀρα οἱ, conf. H. U. 141. — 327 δάρων Aristarchus. alii ὀρέων vel ὠρέων. — 336 εἴλετ', ἔχει δ': alii εἴλετ' ἔχειν, quod placuit Herodiano. θυμαρέα Herodianus, non θυμηρέα. — 339 ἦ Herodianus II. Prosod. A 219. — 340 ἦ Herodianus II. Pros. A 219. — 342 αὐτοῦ Apollon. de Pron. 101 B; de Synt. 141, 5: αὐτοῦ Ptolemaeus Ascalonita.

ἐκ θυμοῦ φίλεον δουρικτήτην περ' εὐοῦσαν.
 νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἴλετο καὶ μ' ἀπάτησε,
 345 μὴ μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει.
 ἀλλ' Ὀδυσσεὺς σὺν σοὶ τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι
 φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξέμεναι δῆιον πῦρ.
 ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
 καὶ δὴ τείχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
 350 εὐρείαν, μεγάλην, ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς δύναται χθένος Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο
 ἴσχειν. ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
 οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἑκτωρ,
 ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαίᾳς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν·
 * 355 ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
 νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἑκτορι δίῳ,
 αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλλα δὲ προερεύσσω,
 ὄψαι, ἣν ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμῆλη,
 360 ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
 νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσκέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖην δῶη κλυτὸς ἐννοσίγαιος,
 ἥματι κε τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.
 ἔστι δέ μοι μάλα πολλὰ, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
 365 ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσοῖν καὶ χαλκὸν ἐρυθρὸν
 ἦδὲ γυναικας ἐυζώνους πολίον τε κίδηρον

V. L. 343 δουρικτήτην A. δορικτήτην GS. δορυκτήτην C. — 344
 ἀπάτησε ACDGH. — 346 Ὀδυσσεὺς DEGH. ἄλλοισι DGH. βασιλεῦσι ACD
 GH. — 348 ἦ μὲν Schol. l 167. ἐμοῖο Cant. — 349 ἐπαυτῷ A. — 351
 ὥς A, ceteri ὥς. ἀνδροφόνοιο: ἱπποδάμοιο D Harl. — 352 ὄφρ' ἐγὼ C.
 ἀχαιοῖσι DG. — 353 ἀπο A. — 354 ὅσον S et supra ὅτε. ἵκοιτο S Cant. —
 355 ἔνθα ποτ' ACDG. — 356 οὐ θέλω G. πολεμιζέμεν ADHL: πολεμίζειν
 CEGS Schol. l 651. γρ. πολεμίζειν A. — 357 ἱρὰς G. θεοῖσι ACDGH. —
 358 ἄλλα δὲ D: ceteri ἄλαδε. — 359 αἶ κ' ἐθέλησθα L Plato Hipp. min. 370 B.
 Rhet. Gr. III, 141, 16. αἶ κέν τοι G. μεμῆλει L Cant. μεμῆλη¹ S. μεμῆλοι
 Vrat. b. — 360 ἐλλήσποντον G. — 362 εἰ δέ κεν: εἰ περ E. εὐπλοῖην
 CDEH, quod Heynius et Bekkerus receperunt. δῶη GH: δῶη ACES.
 δῶη D. — 363 ἥματι D 2. man. * κε: κεν ADEGHLS Plato Hipp. min.
 370 B. Crit. 44 B. κ' ἐν C. φθίην δ' D. — 364 κάλιπον D. — 365 χαλκὸν
 καὶ χρυσοῖν C. — 366 ἐυζώνους GH.

A. c. 343 δουρικτήτην Herodianus (cum Aristarcho?) conf. Schol.
 Π 123. — 349 ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ: ἀρίσταρχος καὶ ἤλασεν ἔκτοθι
 τάφρον Didymus. — 350 ἐν: περὶ Aristarchus.

- ἄξομαι, ἄς' ἔλαχόν γε· γέρας δέ μοι, ὅς περ ἔδωκεν,
 αὐτὶς ἐφυβρίζων ἔλετο κρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀτρείδης. τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
 370 ἀμφαδόν, ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,
 εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἑξαπατήσκειν,
 αἶεν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἐμοί γε
 τετλαίῃ κύνεός περ ἐὼν εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
 οὐδὲ τί οἱ βουλὰς κυμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
 375 ἐκ γὰρ δὴ μ' ἀπάτησε καὶ ἥλιτεν· οὐδ' ἂν ἔτ' αὐτὶς
 ἑξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν· ἄλλος δέ οἱ. ἀλλὰ ἔκχλος
 ἑρρέτω· ἐκ γὰρ εὐ φρένας εἴλετο μητίετα Ζεὺς.
 ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἵσῃ.
 οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίῃ
 380 ὄσά τέ οἱ νῦν ἐστί, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο,
 οὐδ' ὅς' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
 Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,

V. L. 367 ἔλαχόν τε G Barocc. γε omitt. D. γρ. ἄςα λέλογχα (Cod. λελοχ) A. ὅςπερ AD 2. man. HL: ὡςπερ CD 1. man. E Harl. Townl. ὅπερ GS Vrat. b. A. — 368 αὐθὶς C. — 369 ἀγορεύειν E. — 370 ἀμφανδόν L. ἐπισκύζονται DGL Cant. Mor. Townl. — 372 οὐδ': οὐκ E. — 373 τετλαίῃ G. εἰσῶπα D. — 374 οὐδέ τι CD. οὐδ' ἐτι A. κυμφράσσομαι GL 1. man. οὐδεμὲν A. οὐδέμεν G. — 375 αὐθὶς CL. — 376 ἑξεπάφοιτ' G. — 377 γάρ εὐ A.* γάρ εὐ CLS Cant. Harl. Lips. 1. man. Vrat. b. γάρ ἔο Lips. ex corr. Vrat. A. γάρ οἱ DE bis GH. διπλή δὲ ἐνταῦθα γραφή· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἴλετο καὶ ἐκ γάρ εὐ Eust. 757, 14. μητίετα L. — 378 ἐν καρὸς: ὅτι τινὲς ἐν μέρος λόγου ἀκούσαντες καὶ προπαροξύναντες „ἐγκαρος“ ἔγραψαν καὶ τὸν φθεῖρα ἀπέδωκαν Eust. 757, 26. ἄλλοι δὲ γράφουσι μὲν καὶ αὐτοὶ προπαροξυτόνως „ἐγκαρος“ καὶ κλίνουσιν ἐγκαρ ἐγκαρος Eust. 757, 35. — 379 τόσσα D. δοίῃ G. — 380 ἐστί ADG: ceteri ἐστί. — 381 ἢδ' ὅς' ACDGH Harl. Lips. οὐδ' ὅς' E Strabo IX, 414. Pausanias IX, 38, 8. Schol. λ 459. οὐδ' ὅσα ἐς L. ὅσα ὀρχομενὸν C. ποτινίσσεται A. ποτινίσσεται C post ras. H Pausanias IX, 38, 8. Strabo IX, 414. Et. Mg. 685, 21. ποτινέσεται DE Harl. Townl. Schol. λ 459. Eust. 1288, 58. ποτινήσεται GL. τὸ δὲ ποτινέσεται ὅτι διαφορεῖται κατὰ τὴν γραφὴν τῷ τε λόγῳ τῶν διὰ τοῦ ἰσῶ ρημάτων, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ νέω νείω, τὸ πορεύομαι, ἐν ἄλλοις ῥηθήσεται Eust. 758, 3. conf. H. T. 316 sq. ἢδ' ὅσα ACDGHL Harl. Lips. οὐδ' ὅσα E Strabo IX, 414; XVII, 815. Diodorus I, 45. γρ. οὐδ' ὅς' ἐρχομενον καὶ οὐδ' ὅσα θήβας A. — 382 ὅθι: γρ. καὶ ἡ ἀντὶ τοῦ ὅθι A. conf. δ 229. δόμοις ἐκτήματα D. ἐν A. ἐνὶ C. ἐνὶ Cant. Strabo XVII, 815. ἐνὶ Diodorus I, 45.

A. c. 377 γάρ εὐ, conf. H. U. 144.

Homeri Ilias. I.

- αἶ θ' ἐκατόμυλοί εἰσι, διηκόσιοι δ' ἄν' ἐκάστας
 ἀνέρες ἐξοιχνεύει cὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν·
 385 οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
 οὐδέ κεν ὥς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει Ἀγαμέμνων,
 πρὶν γ' ἀπὸ πάσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λύβην.
 κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 οὐδ' εἰ χρυσεῖη Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
 390 ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι ἰσοφαρίζοι·
 οὐδέ μιν ὥς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἐλέσθω,
 ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὅς βασιλεύτερός ἐστιν.
 ἦν γὰρ δὴ με σώσει θεοὶ καὶ οἰκαδ' ἵκωμαι,
 Πηλεὺς θὴν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσεται αὐτός.
 395 πολλοὶ Ἀχαιῖδες εἰσὶν ἄν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε
 κοῦραι ἀριστῆων, οἳ τε πτολίεθρα ῥύονται·
 τάων ἦν κ' ἐθέλωμι φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
 ἔνθα δέ μοι μάλα πολλὸν ἐπέεσσοτο θυμὸς ἀγήνωρ
 γήμαντι μνήστην ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,

V. L. 383 ἐκατόμυλοί A. ἐκατοντάφυλοι L. ἄν AE. ἀνὰ D. ἐν L.
 ἐκάστας AC: ἐκάστην EH Diodorus I, 45. Strabo XVII, 815. ἀνεκάστην S.
 ἐκάστη DGL Lips. Mor. Mosc. 3. — 384 ἐξοιχνεύει G. ἵπποισι EL. ἵπποις
 G. ὄχεσφιν E. — 385 ψάμαθός τε κόνις τε: ψευδόνται ὄνειροι Schol.
 Theoc. IX, 16. — 386 ὥς AD: ceteri ὥς: πείσει ACDE 758, 35 GHL:
 πείσῃ E 757, 58 S Cant. recentiores πείσει'. — 387 ἀπο CDGHL. — 389
 χρυσῇ E. — 390 omitt. Vrat. b. — 391 ὥς AD: ceteri ὥς. ὁ δ' D. ὁδ'
 CGHL. ἐλέσθω: ἐρέσθω G Mor. — 392 ὅς τις οἷ τ' D Cram. Epim. 326, 25:
 ὅς τις οἷ τ' ACEGHL Apoll. de Synt. 145, 8. Schol. I 399. ὅς τις οἷ γ'
 Pseudoplut. 119, 17. — 393 σώσει Schol. Π 252. — 394 πηλεὺς δὴ μοι
 ES Cant. γαμήσεται L. — 395 πολλοὶ δ' D. ἀχαιῖδες C. ἀχαιῖδες G.
 ἀνελλάδα D. ἐλλάδα τε C. — 397 omitt. Townl. 1. man. ἐθέλωμι Apoll.
 de Coni. 516, 12: ἐθέλωμι ACDGHLS. — 398, 399 omitt. Mosc. 3. —
 398 ἐνθάδε Et. Mg. 9, 45. ἐπέεσσοται L. ἐπέεσσο G 1. man. — 399 γήμαντα
 Mor.

A. c. 383 ἀρίσταρχος ἐκάστας, ἄλλοι δὲ ἐκάστην Didymus. ἀνὰ
 ἐκάστας, οὕτω γὰρ πληθυντικῶς καὶ οὐχὶ ἐκάστην ἐνικῶς πολλοὶ γρά-
 φουσι τῶν παλαιῶν, παρασημειούμενοι ὡς οὐδέποτε πύλην ἐνικῶς λέγει
 ὁ ποιητής, ἀλλὰ πύλας Eust. 758, 10. — 386 πείσει magis convenit
 Achilli irato quam πείσει', quam scripturam primus Wolfius induxit,
 quem recentiores praeter Bothium et Spitznerum sunt secuti, conf. G.
 Herm. Opusc. IV, 44. Bekk. Hom. Bl. 42. — 392 ὅς τις οἷ Herodianus
 cum Apollonio. de scriptura ὅς τις οἷ τ' conf. H. U. 144. — 393 σώσει
 Herodianus cum Ptolem. Ascalonita. σώσει Tyrannio. σώσει Apio. —
 394 γαμέσεται: ἀρίσταρχος γυναῖκα γε μάσεται Didymus. — 397 ἀρί-
 σταρχος ἐθέλωμι (Cod. ἐθέλωμαι) Didymus. — 399 οὕτως ἀρίσταρχος
 κατὰ δοτικὴν, ἄλλοι δὲ γήμαντα Didymus.

- 400 κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεΰς·
οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον οὐδ' ὅσα φασὶν
Ἴλιον ἐκτήσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθειν υἷας Ἀχαιῶν,
οὐδ' ὅσα λάινος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἑέργει,
405 Φοῖβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἐνὶ πετρῆεσσι.
ληστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἵφια μῆλα,
κτητοὶ δὲ τρίποδες τε καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἔλθειν οὔτε λεῖστέῃ
οὔθ' ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἔρκος ὁδόντων.
410 μήτηρ γάρ τέ μέ φησι, θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλος δέ.
εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
ὤλετο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·
εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἴκωμι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
415 ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχέη.
καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθηαίμην
οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμων
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
420 χεῖρα ἔην ὑπέρεσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
ἄλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
ἀγγελίην ἀπόφασθε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων,
ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,

V. L. 401 ἐμοὶ ACDHS: ἐμῆς EGL Baroce. Mor. Eust. 1039, 45. —
402 εὖ ναιόμενον ACEG. εὐναιόμενον L. — 405 ἐνὶ AE Schol. € 422:
ἐνὶ CDGHL. — 406 γάρ τοι G. — 407 κητοὶ τε H Stobaeus Floril.
118, 2, omisso τε. κητοὶ δέ τε D. — 408 δὲ ψυχῆ: δὲ ἀρετῇ Maxim.
Tyr. Diss. XXVIII, 6. — 410 τέ με φησὶ ACDGHL. τέ μέ φησι Schol.
α 34. τ' ἐμέ φησι S. — 411 τέλος δὲ D. κῆρας: μοῖρας Schol. Π 687. —
412 μένω Lips. τρώων L. ἀμφιμάχομαι D. — 413 αὐτὰρ G. — 414 ἴκωμι
A: ἴκωμαι CDEGHLS. — 415 ὤλετο μὲν μοι G. ὤλετο μὲν Rom. ἐπὶ
ADHL. — 416 οὐδέ κε μ' ADEL. οὐδέ κ' ἐμ' Cant. κιχέη AG. — 418
ἀποπλείειν G. δείετε C et supraser. man. rec. γρ. ἢ. — 419 γὰρ ἔθεν CG.
γὰρ ἔθεν D. — 420 τεθαρσῆκασι S Cant. — 423 φράζονται Mosc. 3. ἐνὶ D.

A. c. 401 ἐμοὶ: ἐνίους φησὶν ὁ ἀρίσταρχος γρ. ἐμῆς ψυχῆς οὐκ εὖ
Didymus. — 405 Φοῖβου: γρ. Ζηνόδοτος νηοῦ ἀπόλλωνος Schol. A. —
414 ἴκωμι, conf. H. U. 250. — 416 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ παρὰ
Ζηνοδότῃ ἐφέρετο Didymus.

- ἥ κέ σφιν νῆάς τε κόψῃ καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
 425 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆς, ἔπει οὐ σφισιν ἦδ' ὅ γ' ἐτοίμη,
 ἦν νῦν ἐφράσσαντο ἑμεῦ ἀπομνηνίαντος.
 Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
 ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἦν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκη δ' οὐ τί μιν ἄξω.
 430 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
 ὃς δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ
 δάκρυ' ἀναπρήσας· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
 εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσὶ παίδιμ' Ἀχιλλεῦ
 435 βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῆσι
 πῦρ ἐθέλεις αἰδηλον, ἔπει χόλος ἔμπεσε θυμῷ,
 πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος αὖθι λιποίμην
 οἶος; κοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
 ἥματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε
 440 νήπιον, οὐ πω εἰδὼθ' ὁμοίου πολέμοιο
 οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι.
 τοῦκενά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
 μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων.
 ὥς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος οὐκ ἐθέλοισι
 445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίῃ θεὸς αὐτὸς

V. L. 424 ἥ καὶ σφιν G Mor. σφιν Cant. κόψῃ A. κόσι L. κόη CDEGHS
 Eust. 758, 52. — 425 ἐπὶ ACDGHL. γλαφυρῆσιν DL. ἦδ' ὅ γ' A. ἦδ' ὅ γ'
 CH. — 426 ἐφράσσαντο DG. ἀπομνηνίαντος A. — 427 φοῖνιξ DL. δ' ἄμμι
 παρ' αὖθι μένων Harl. παράμμι D. — 428 ὄφρα μοι ACDG. ἔπειτο D.
 — 429 οὐ τί μιν E 761, 13. — 430 ὥς A. οἶδ' CGL. ἀκὴν G. — 431
 ἀγασσάμενοι D. ἀπέειπε D. ἀπόειπεν G. προσέειπεν H. — 432 φοῖνιξ DL.
 — 433 δάκρυ' ACD 2. man. GLS Schol. Θ 182. Hesych. III, 371: δάκρυ
 D 1. man. H Apoll. Lex. 134, 29. Schol. Π 3. δάκρυα E, conf. β 81.
 ἀναπρήσας A. ἀναπλήσας G. περὶ AD Zonar. Lex. 483. Etym. Or. 50, 6:
 πέρι EGL. περὶ CH. διέ C. διέ, νηυσὶν AD. — 434 νόστον γε AH. μετὰ
 AD. — 435 βάλλεαι D Vrat. b. βούλλεαι G Mor. Barocc. οὐδ' ἐτι A, conf.
 374. θοῆσι ACDEGHL. — 437 ἀπο A. — 438 κοὶ δ' ἐμ' H. — 439 ἥματι
 D. ὅτι E 761, 64. φθίης G. πέμπε ACDEH. — 440 πολέμοιο GH. —
 441 ἀγορέων ACDEH: ἀγοράων GL. τελέθουσι ACEGH. τελέθωσι D. —
 442 προέηκε A. — 443 μύθων δὴ G. μύθων τέ C. ἔμμεναι DH. — 444
 ὥς AH. πῶς L. ἀπο A. οὐκ ἐθέλοισι D.

A. c. 424 κόψῃ, conf. ad 681. — 426 ἀπομνηνίαντος Herodians cum
 Alexione et Ptolem Ascalonita.

- γῆρας ἀποζύσας θήσκει νέον ἡβώνοντα,
οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο,
ὅς μοι παλλακίδος περιχώρατο καλλικόμοιο,
450 τὴν αὐτὸς φιλέσκειν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
μητέρ' ἐμήν· ἥ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκειτο γούνων
παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα.
τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα· πατήρ δ' ἐμὸς αὐτίκ' οἰσθεῖς
πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' ἐρινύς,
455 μὴ ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν
ἔξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,
Ζεὺς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνηα.
[τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξεί χαλκῷ·
ἀλλὰ τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
460 δῆμου θῆκε φάτιν καὶ ὀνειδέα πόλλ' ἀνθρώπων,
ὥς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.]
ἐνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς

V. l. 446 ἀποζήσας S. θήσκει νέον G. — 447 καλλιγύναικα A. —
448 ὀρμενίδαο D. — 449 περὶ, χώρατο A. περιχώρατο L. περὶ χώρατο ES.
ceteri περιχώρατο cum Lips. Mosc. 3. — 451 ἥδ' CGHL. ἐμὲ: ἐμῶν S
Cant. ἐμεῦ Lips. 1. man. λισσέσκειτο A. — 452 ἐχθήρειε C. — 453 ἔρεξα
G. οἰσθεῖς L. — 454 ἐρινύς AD: ἐριννύς CEGHL. — 455 ἐφέσσεσθαι G 1.
man. ἐφέσσεσθαι Mor. ἐφέσσεσθαι H. ἐφέσσεσθαι D. ἐφέζεσθαι CE Harl. —
456 ἐξέμεθεν D. θεὸς δ' ἐτέλειεν E. δὲ τέλειον H. ἐπ' ἀράς A. ἐπ' ἀράς
DL. — 457 ἐπαινὴ: αἰπεινὴ DG. Περσεφόνηα A. — 458—461 omittunt
libri omnes cum Eustathio. — 459, 460 laudat Plutarchus Coriol. 32
ἀλλὰ τις ἀθανάτων τρέψεν φρένας, ὅς γ' ἐνὶ θυμῷ δῆμου θῆκε φάτιν,
idem de Adulatore et amico 33 versum 461 ὥς μὴ πατροφόνος μετ'
Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην. — 462 ἐνθ' ἐμοὶ ADEHL: ἐνθά μοι CS. ἐνθα μοι
Mor. Cant. Harl. Townl. Mosc. 3. γρ. ἐνθά μοι A. ἐνθεν μοι G.

A. c. 446 ἡβώνοντα: οὕτως διὰ τοῦ ω καὶ $\bar{o}$ αἱ ἀριστάρχου Didy-
mus. — 447 οἷον: τοῖον Zenodotus. Ἑλλάδα καλλιγύναικα: Ὀρμενίων
πολύμηλον Demetrius Scopsius apud Strabonem IX, 439 et Eust. 762, 36;
vel Ὀρμενίων πολύπυρον teste Eust. 332, 6. — 449 περιχώρατο Alexio,
καὶ οὕτως μᾶλλον ἐπεκράτησεν ἡ παράδοσις: alii περὶ χώρατο, conf. H.
T. 338 sq. — 453 τῇ: τῇ οὐ Aristodemus Nysaeus cum Sosiphane, conf.
Eust. 763, 9. — 455 γούνασιν οἷσιν: ὅτι τινὲς γράφουσιν ἐμοῖσιν Ari-
stonicus. οὕτως διὰ τοῦ ϵ ἐφέσσεσθαι Didymus. — 456 Herodianus
ἐπαράς et ἐπ' ἀράς. — 457 ἐπαινὴ: οἱ δὲ γράφουσι „καὶ ἐπ' αὐτῷ Περσε-
φόνηα“ Schol. LV. — 458—461 laudat Plutarchus de Audiendis poetis 8,
qui addit ὁ μὲν οὖν Ἀριστάρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἐπη φοβηθεῖς, quos si
Aristarchus removisset, in editionibus antearistarcheis et in κοινὰς
scripti fuissent; sed neque Aristonico nec Didymo hi versus cogniti
fuerant, unde patet de Aristarcho Plutarchum hariolari.

πατὺρς χωομένοιο κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
 ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἑόντες
 465 αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροις,
 πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῦς
 ἕσφαζον, πολλοὶ δὲ κύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
 εὐόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἥφαιστοιο,
 πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
 470 εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ παρὰ νύκτας ἵαυον·
 οἳ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον, οὐδέ ποτ' ἔσβη
 πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐεργέος αὐλῆς,
 ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ μοι ἐπήλυθε νύξ ἐρεβεννή,
 475 καὶ τότε ἔγῳ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
 ῥήξας ἐξήλθον, καὶ ὑπέρθορον ἐρκίον αὐλῆς,
 ῥεῖα, λαθὼν φύλακας τ' ἄνδρας δμῳάς τε γυναῖκας.
 φεύγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχώροιο,
 Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβύλακα, μητέρα μῆλων,
 480 ἐς Πηλῆα ἀναχθ'· ὃ δέ με πρόφρον ὑπέδεκτο,
 καὶ μ' ἐφίλῃς ὥς εἴτε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ,
 μῦνον τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι,
 καὶ μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·

V. l. 463 κατα AD. ἐνταῦθα σημειῶσαι ὥς, εἴ περ κατὰ τινὰ τῶν ἀντιγράφων γράφεται „κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι“ διὰ μικροῦ ὁ, ἔχει ἂν μεγάλην ἀπορίαν καὶ δύσλυντον ἢ τοιαύτη γραφὴ Eust. 764, 2. — 464 πολλὰ: πολλοὶ Et. Mg. 386, 46. ἔται G. ἀμφὶς ἑόντες: ἐν ἄλλῳ ἐγγὺς ἑόντες A. — 465 μεγάροις ACDEGH. — 466 εἰλίποδας EGL. — 469 πολὺ δὲ ἐκ G. πολλῶν δ' ἐκ S Apoll. Lex. 98, 5. — 470 εἰνάνυχες C. παρὰ: περὶ G Mor. — 471 οἳ μὲν C. εἶχον C. — 472 ὑπαιθούσῃ A. ἐν αἰθούσῃ L. ὑπ' αἰθούσῃ Schol. A 120. Et. Mg. 32, 47. ἐν ἄλλῳ ἐν αἰθούσῃ A. εὐεργέος Schol. A 120. — 473 ἐνὶ D. ἐπὶ Schol. E 137. — 474 omitt. D in textu, habet in marg. man. rec. scriptum. — 476 ἐρκίον EGL. — 477 τ' omitt. D. δμῳάς A. δμῳας G. — 478 φεύγων E bis G. φεύγον δ' C. εὐρυχώροιο D 1. man. G. — 479 μῆλων: θηρῶν Harl. — 480 πηλῇ^{χθ'} ἀνακτα G. ἀνακτα A. γρ. ἐς πηλῆα ἀναχθ' A. — 481 μ' ἐφίλῃς ACS. μ' ἐφίλῃς G Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Apollon. de Synt. 122, 5. μ' ἐφίλῃς de Synt. 125, 3. με φίλῃς de Pron. 50 C. Bekk. Anecd. 1145. με φίλῃς τ' E. με φίλῃς DHL. ὥς εἴτε DE: ceteri ὥς εἴτε, φιλήσῃ AE: φιλήσῃ CDGHLS Cant. Mor. Barocc. Vrat. A. — 482 πολλοῖς G. ἐπὶ A. κτεάτεσσι CGH.

A. c. 464 Διονύσιος ὁ Θράξ ἐν τῷ πρὸς Κράτητά φησι γεγραμμένον „ἀντιόωντες“ μεταθεῖναι τὸν Ἀρίσταρχον „ἀμφὶς ἑόντες“ Didymus. — 472 ὑπ': ἐν Aristarchus.

- ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης Δολόπεσσιν ἀνάσσων.
 485 καί σε τοσοῦτον ἔθηκα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
 ἐκ θυμοῦ φιλέων, ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῃ
 οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι,
 πρὶν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας
 ὄφου τ' ἄσαιμι προταμῶν καὶ οἶνον ἐπισχύν.
 490 πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα
 οἶνου ἀποβλύζων ἐν νηπιῇ ἀλεγεινῇ.
 ὥς ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα,
 τὰ φρονέων, ὃ μοι οὐ τι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
 ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
 495 ποιεῦμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λογτὸν ἀμύνης.
 ἀλλ' Ἀχιλεῦ δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρή
 νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
 τῶν περ καὶ μείζων ἀρετὴ τιμὴ τε βίη τε.
 καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχλωλῆς ἀγανῆσι
 500 λοιβῇ τε κνίσῃ τε παρατρωνπῶς ἄνθρωποι
 λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβῆῃ καὶ ἀμάρτη.
 καὶ γάρ τε λιταὶ εἰσι Διὸς κούραι μέγαλοιο,
 χωλαὶ τε ῥυσαὶ τε παραβλώπες τ' ὀφθαλμῷ,
 αἳ ῥά τε καὶ μετόπισθ' ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.

V. l. 488 γούνεσσι A Townl. γούνασσι C. γούνασι D. γούνασι EGH LS Eust. 1283, 36. καθίσας EG Eust. 1283, 36. — 489 ὄφου τ': ὄφου ACDHLS Cant. Townl. Vrat. b. — 490 πολλάκις L. ἐπὶ: ἐν S Cant. στήθεσσι L. — 492 ὥς A. πολλὰ πάθον LS Cant. ceteri πόλλ' ἔπαθον. πόλλ' ἐμόγησα libri. — 493 θεὸς γόνον ἐξετέλειον E. ἐξετέλεσαν GL Mor. — 494 ἀλλὰ σὲ ACDE: ἀλλὰ σὲ GHL. ἀχιλεῦ CH. — 495 ἵνα μοι L. ἀμύνοισι E 767, 30; sed 765, 42 ἀμύνης. — 496 ἀχιλλεῦ G. οὐδέ τί σε χρή CDEGHL. — 497 στρεπτοὶ L Cram. An. Par. III, 385, 7. — 498 omittit Plato Rep. II, 364 D. — 499 καὶ τοὺς μὲν θυεῖσιν Plato Rep. II, 364 D. εὐχλωλῆσιν ἀγαναῖσι G. εὐχλωλῆς A. ἀγανῆσι ACDEH. — 500 κνίσῃ CEGHL. ἐν ἄλλῃ λοιβῆς τε κνίσῃς τε A. παρατρωνπῶσιν G. — 501 ὑπερβῆῃ ADEG. ὑπερβῆῃ C. ὑπερβῆῃ H. ὑπερβείῃ καὶ ἀμάρτοι L. — 502 τοὶ λιταὶ L. τε omitt. G. λιταὶ εἰσι κούραι διὸς μέγαλοιο H. — 503 ῥυσαὶ CEHL. ὀφθαλμῷ CL. ὀφθαλμῷ HS. ὀφθαλμοῦς G. ὀφθαλμῶν AD Townl. Vrat. b, libri longe praestantissimi, eum Et. Mg. 641, 42. ὀφθαλμῶν ἢ ὀφθαλμῷ Eust. 768, 5 et 17. τὸ δὲ παραβλώπες ὀφθαλμῷ, ἦγουν ὀφθαλμοῦς, τέτριπται μὲν πλεον τοῦ ὀφθαλμῶν Eust. 768, 46. — 504 μετόπισθεν LS.

A. c. 488 οὕτως διὰ τοῦ εἰ γούνεσσι, ἔχει μέντοι λόγον καὶ ἡ διὰ τοῦ ἄλφα Didymus. — 492 ἀρίσταρχος πολλὰ πάθον καὶ πολλὰ μόγησα Didymus. — 494 ἀλλὰ σὲ Herodianus. — 503 παραβλώπες Herodianus, προπερισπωμένως.

- 505 ἡ δ' ἄτη cθεναρή τε καὶ ἀρτίπος, οὐνεκα πάσας
 πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
 βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
 δς μὲν τ' αἰδέσεται κούρας Διδὸς ἄσσαν ἰούσας,
 τὸν δὲ μέγ' ὤνησαν καὶ τ' ἔκλυον εὖξαμένοιο·
 510 δς δὲ κ' ἀνήνηται καὶ τε στερεῶς ἀποείπη.
 λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι
 τῷ ἄτην ἄμ' ἐπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίη,
 ἀλλ' Ἀχιλεὺ πόρε καὶ σὺ Διδὸς κούρησιν ἐπεσθαι
 τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπει νόον ἐσθλῶν.
 515 εἰ μὲν γάρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὅπιςθ' ὀνομάζοι
 Ἀτρεΐδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαῖνοι,
 οὐκ ἂν ἐγὼ γέ σε μῆνιν ἀποβρίψαντα κελοίμην
 Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι χατέουσι περ ἔμπης·
 νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοί, τὰ δ' ὅπιςθεν ὑπέστη,
 520 ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους
 κρινάμενος κατὰ λαὸν Ἀχαικόν, οἳ τε σοὶ αὐτῷ
 φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σὺ γε μῦθον ἐλέγξης
 μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔ τι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.
 οὔτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
 525 ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζαφελος χόλος ἴκοι·
 δωρητοὶ τε πέλοντο παρὰρρητοὶ τ' ἐπέεσσι.
 μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,

V. l. 505 ἀρτίπους CDGH. — 506 ἐπαῖαν D. — 507 αἱ δ' AD. αἰδ' CGL. ταί δ' Vrat. b. ὀπίσω E. — 508 ἄσσαν ACDEGHL. — 509 τόνδε CGHL. κέ τ' ἔκλυον D. εὖξαμένοιο ACDEGS et Heynii libri: εὐχομένοιο HL. — 510 δς δ' ἀνήνηται L. ἀνήνηται ACE bis. καὶ ἐκτερεῶς G. — 511 δὴ ἄρα E. κίουσαι G. — 512 ἀποτίνη L. γρ. ἀποτίνη A. — 513 Ἀχιλλεὺ G. κούραισιν L. — 514 περ omitt. G. ἐπιγνάπτει DG Mor. Cant. Harl. Vrat. b. νόον: φρένας E. — 515 γάρ δὴ μὴ D. φέροι: διδοί Schol. l. 164 ὀνομάζει G. — 516 ἐπὶ ζαφελῶς L. χαλεπαίνῃ G Baroce. — 519 ἄμ' αὐτίκα H Cant. ἄμ' αὐτίκ' S. ὅπιςθ' G Mor. ὅπιςθ' ὀνομάζει S Cant. Baroce.(?) — 520 ἄνδρε et ἀρίστῳ G post ras. ἄνδρας τε S Cant. δ' ἐλίσσεσθαι Vrat. b. ἐπὶ προέηκεν A. ἐπὶ σὲ προέηκεν G. — 521 ἀχαικόν CGH. οἷτε σοὶ D. οἷ τέ σοι H. — 522 τῶν γε μὴ H. — 523 μὴ δὲ CDHL. νεμεσσητὸν G. — 524 τῷ πρόσθεν G. — 525 κέν τις L. ἦκοι Apoll. Lex. 73, 9. — 526 τ' ἐπέλοντο CEGLS Mor. Aristoteles Rhet. III, 9. παρρητοὶ DH. ἐπέεσσι ACGH. — 527 νέον τε Vrat. A.

A. c. 506 φθάνει: ὅτι Ζηνόδοτος γρ. φθανέει Aristonicus, conf. Schol. Φ 562. — 509 εὖξαμένοιο: ἀρίσταρχος εὐχομένοιο Didymus. dedi ex libris fere omnibus εὖξαμένοιο, quod Homero est usitatum, conf. A 382, 453, Π 236, 531, φ 211. — 516 ἐπιζαφελῶς Herodianus.

- ὥς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι.
 Κουρήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
 530 ἄμφι πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
 Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 Κουρήτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες ἄρηι.
 καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὤρσε
 χωσαμένη ὃ οἱ οὔ τι θαλῦσια γουνῶ ἀλψῆς
 535 Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἐκατόμβας,
 οἷη δ' οὐκ ἔρβεξε Διὸς κούρη μετάλοιο,
 ἣ λάθεται ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.
 ἣ δὲ χολωσαμένη διὸν γένος ἰοχέαιρα
 ὤρσεν ἔπι χλοῦνην σὺν ἄγριον ἀργιόδοντα,
 540 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν ἔθων Οἰνήος ἀλψῆν·
 πολλὰ δ' ὃ γε προθέλυννα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
 αὐτῆσιν ῥίζησι καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μῆλων.
 τὸν δ' υἱὸς Οἰνήος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
 πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας
 545 καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κε δάμη παύροισι βροτοῖσι·
 τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
 ἣ δ' ἄμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαθον καὶ αὐτὴν,
 ἄμφι σὺς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,

V. L. 528 φίλοις ACDEGH Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9. — 529 τ' ἐμάχοντο libri cum Apoll. Lex. 103, 15. Et. Mg. 534, 14. Schol. E 9. Eust. 282, 7. Strab. VIII, 340; X, 463 et 466. Rhet. Gr. III, 104, 14; 224, 9: τε μάχοντο Eust. 305, 31. — 531 ἐρα||||||νῆς C. ἐρατεινῆς C 1. man. (?) G. — 533 τοῖς G. ὤρσε ACDGHL. — 534 χωσαμένη H. δ, οἱ C. ἀλψῆς A. ἀλψῆς C. ἀλψῆς G, cf. 540. — 535 ῥέξ' H: ἔρξ' D Harl. Vrat. b. ἔρξ' A. ἔρξ' L. |||ρεξ' C. ἔρεξ' C 1. man. G. — 537 ἀάσατο CL. δέ: γάρ L. — 538 ἣ δὲ C. — 539 ἔπι A: ἐπι CL. ἐπι DEGH. χλοῦνιν C. θρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν ἄγριον οὐδὲ ἔψκει θηρί γε citoφάγῳ, ἀλλὰ ῥίψ ὕληντι Aristoteles Histor. animal. VI, 28. τὸ δὲ ὤρσε καὶ ἐξῆς εὐρηται παρὰ τῷ γεωγράφῳ „θρέψεν ἐπὶ χλοῦνην σὺν.“ παρ' ᾧ καὶ στιχος εὐρηται οὗτος ἐπηγμένος „οὐδὲ ἔψκει θηρί γε citoφάγῳ ἀλλὰ ῥίψ ὕληντι“ Eust. 772, 46, conf. i 190, 191. — 540 ἔρδεσκεν E 733, 23 L. ἀλψῆν C, utroque spiritu. ἀλψῆν Eust. 1240, 14. ἀλψῆν Suidas I, 1, 242, 18. — 541 δένδρεα: δούρατα Max. Tyr. Diss. I, 3. — 542 αὐτῆσι DEG Et. Mg. 584, 10. Apoll. Lex. 112, 20. Schol. O 24. αὐτῇ κοί ρίζοις Et. Gud. 385, 56. αὐτοῖσιν ἄνθεσι L. — 544 πολλῶν E. — 545 κε δάμη ADE 773, 58 H. γάρ ἐδάμη E 770, 27. vulgo κ' ἐδάμη. βροτοῖσι ACDE GH. — 546 τόσσον Cant. πυρῆς ἐπέθηκ' L. — 547 ἣδ' CHL. ἔθηκε E bis.

A. c. 534 ἀλψῆς, conf. H. U. 212. — 537 ἣ λάθεται ἢ οὐκ: ἐκλάθεται οὐδ' Zenodotus. — 540 ἔρδεσκεν: ἔρβεξεν Ammonius, non ἔρβεξεν (Schol. L.)

- Κουρήτων τε μεσηγῦ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
 550 ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηίφιλος πολέμιζε,
 τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν, οὐδὲ δύναντο
 τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν πολέες περ ἑόντες·
 ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδου χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
 οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον πύκα περ φρονεόντων,
 555 ἦ τοι ὁ μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ
 κέιτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
 κούρῃ Μαρπήσσης καλλιφύρου Εὐηνίνης
 Ἰδεῷ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
 τῶν τότε, καὶ ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἴλετο τόξον
 560 Φοίβου Ἀπόλλωνος καλλιφύρου εἵνεκα νύμφης·
 τὴν δὲ τότ' ἐν μετάροις πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὐνεκ' ἄρ' αὐτῆς
 μήτηρ Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα
 κλαῖ', ὅτε μιν ἐκάεργος ἀνῆρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 565 τῇ δ' ἔγε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσων,
 ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
 πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο κασιγνήτοιο φόνοιο,
 πολλὰ δὲ καὶ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοῖα
 κικλήσκουσ' Αἴδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
 570 πρόχην καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

V. L. 549 κουρήτων τε AC. — 550 ἀρηίφιλος A. πολέμιζε ACDEHL. πτολέμιζε G. — 551 τόφρα μὲν D. οὐδὲ δύναντο CE bis HS Cant. Townl. οὐδὲ ἐδύναντο G. οὐδ' ἐδύναντο ADL. — 552 ἔκτοσθε DE. — 554 οἰδαίνει G. στήθεσφι Apoll. Lex. 119, 24. — 555 δ ACDGHL. — 556 παρα A. — 557 μαρπήσσης ACDH Lips. Harl. Vrat. b. μαρπήσσης Townl. μαρπίσσης EGLS. — 558 ἰδεῷ τε H. ὅς κάλλιστος HL. ἐπὶ χθονίων D. τράφεν ἀνδρῶν H. — 559 καὶ ῥα DG. ῥ' ἄνακτος Lips. τόξων G, ut videtur ex corr. — 562 ἄρ DEL. αὐτῇ ἢ αὐτῆς E. — 563 Ἀλκυόνος A. οἶτον: οἶκτον H. — 564 κλαίειν δ' μιν L. ἀφῆρπασε A et γρ. ἀνῆρπασε. — 566 ἔξαρέων AD. ἥ ῥα DGL. θεοῖσι ACDEGHL. — 568 πολυφόρβην Schol. λ 423. — 569 ἐπαινήν: αἰπεινήν D Vrat. A, conf. 457. ἐπαινετήν G e glossa. Περσεφόνειαν A. — 570 καθεζομένη S. κόλποι S.

A. c. 551 οὐδὲ δύναντο: οὐδ' ἐθέλεσκον Aristophanes. — 558 ὁ δ' Ἀντίμαχος τὰ Ὀμήρου κλέπτων παραδιόρθοι. Ὀμήρου γὰρ εἰπόντος „Ἰδεῷ τ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν“ Ἀντίμαχος λέγει „Ἰδεῷ θ', ὅς κάρτιστος ἐπιχθονίων ἦν ἀνδρῶν“ Eusebius Praepar. Evang. X, 3, 20. — 564 ὅτε: οὕτως Ζηνόδοτος χρονικῶς ἐτ' ἀρίσταρχος κλαίει ὁ μιν Didymus. — 567 Aristarchus κασιγνήτοιο: alii κασιγνητοῖο.

- παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἡεροφοίτις ἐρινύς
 ἔκλυεν ἔξ ἐρέβευσφιν ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα·
 τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὄμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει
 πύργων βαλλομένων· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
 575 Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
 ἔξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
 ὀππόθι πίοτατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
 ἔνθά μιν ἦνωγον τέμενος περικαλλὲς ἐλέσθαι
 πεντηκοντόγυον, τὸ μὲν ἡμῖν οἶνοπέδιοι,
 580 ἡμῖν δὲ ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
 πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεύς
 οὐδοῦ ἐπεμβεβαῶς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
 κρίων κολλητὰς κανίδας, γουνούμενος υἱόν·
 πολλὰ δὲ τὸν γε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ
 585 ἐλλίσσονθ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι,
 οἳ οἳ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἀπάντων·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκ' ἐβάλλετο, τοῖ δ' ἐπὶ πύργων
 βαῖνον Κουρήτες καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστν.
 590 καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὐζωνος παράκοιτις
 λίσσεται ὀδυρομένη, καὶ οἳ κατέλεξεν ἅπαντα

V. l. 571 ἡεροφοίτης G. ἡεροφοίτις H. ἐρινύς D post ras. H. ἐρινύς CEG. ἐρινύς A. ἐριννύς L. — 572 ἐρέβευσφιν ACDEGHLS et Heynii omnes. ἀμείλιχον CD. — 573 τῶνδε G. ἀμφὶ A. ὄμαδος G. — 574 δὲ λίσσοντο ACS Cant. Harl. Lips. δ' ἐλλίσσοντο DEH. δ' ἐλλίσσοντο GL. — 576 ἀμῦναι C. ὑποσχόμενοι Et. Mg. 783, 51, conf. o 463. — 577 ἐρα|||||νῆς C. ἐραννῆς D. — 578 ἐνθά μιν ACDL. ἀνώγειον G. περικαλλές D. — 579 πεντηκοντόγυον A. πεντηκοντόγιον D. οἶνοπέδιον Apoll. Lex. 153, 28. — 582 ἐπ' ἐμβεβαῶς A. ἐπεμβεβαῶς ἢ ὑπερβεβαῶς E. ὑψηρεφέος A. ὑψιρεφέος C. — 584 τόνγε ACDEH Harl. Lips. Mosc. 3. τόνδε HLS Schol. K 167. κασίγνηται Schol. K 167. — 585 ἐλλίσσονθ' D. ἐλλίσσονθ' CHLS Lips. Harl. Schol. K 167. ἐλλίσσοντο E. ὁ δὲ C. — 586 οἳ, οἳ AC. οἳ οἳ κηδιστοὶ L, conf. κ 225. — 587 ὥς A: ceteri ὥς. ἐνὶ D. — 588 πύκ' ἐβάλλετο ACDEL Harl. Townl. Vrat. b. A: vulgo πύκα βάλλετο. H πῦρ ἐβάλλετο. πύργῳ ἢ ἐπὶ πύργων Eust. 770, 36; 777, 2. — 590 εὐζωνος H.

A. c. 574 οὕτως Ἀρίσταρχος δὲ λίσσοντο (Cod. δ' ἐλλίσσοντο) δι' ἐνὸς ἁ Didymus. — 580 ψιλὴν: διὰ τοῦ τ, ψιλῆς γῆς. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. δῆλον δὲ ὅτι ἠλείπει ἢ εἰς, ἢ εἰς ἄροσιν Didymus. — 584 κασίγνηται Aristarchus: alii κασίγνητοι.

κῆδε, ὅς' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστῳ ἀλώη·
 ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει,
 τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄρουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας.
 595 τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα,
 βῆ δ' ἰέναι, χροῖ δ' ἔντε' ἐδύετο παμφανώνντα.
 ὥς δ' μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ
 εἶξας ὦ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρα τέλεσσαν
 πολλὰ τε καὶ χαρίεντα, κακὸν δ' ἦμυνε καὶ αὐτως.
 600 ἀλλὰ σὺ μὴ τοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδὲ σε δαίμων
 ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· χαλεπὸν δέ κεν εἴη
 νηυσὶν καιομένησιν ἀμυνέμεν· ἄλλ' ἐπὶ δῶροις
 ἔρχεο· ἴσον γάρ σε θεῶι τίουσιν Ἀχαιοί·
 εἰ δέ κ' ἄτερ δῶρων πόλεμον φθισήνορα δῆης,
 605 οὐκέθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσσει πόλεμόν περ ἀλαλκῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Φοῖνιξ, ἄττα γεραιέ, διοτρεφές, οὐ τί με ταύτης
 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἵψῃ,
 ἦ μ' ἔξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰς ὃ κ' αὐτμὴ
 610 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·

V. L. 592 κῆδεα ὅς' G. ἀλώη G. ἀλώη A. ἀλῶη E bis, idem 1047, 18; 1268, 27. ἀλώη HL. ἀλώη CD. ὅς' κακ' ἀνθρώποισι πέλει τῶν ἄστῳ ἀλῶη Aristot. Rhet. I, 7. — 593 ἄνδρας μὲν κτείνουσι: λαοὶ μὲν φθινύθουσι Aristot. Rhet. I, 7, conf. Z 327. — 594 τέ C. — 595 ὠρίνετο G. φρνύετο S. — 596 ἐδύετο CD Schol. N 191. ἐδύετο A. ἐδύετο GLS. ἐδύετο EH. — 597 ὥς A. δ μὲν C. ἀπήμυνε DEGH. — 598 δῶρα τέλεσαν E: ceteri δῶρ' ἐτέλεσαν. — 599 ἦμυνε L. αὐτως AE bis L Mor. οὕτως H. — 600 μὴ μοι E. μὴ δέ σε ACDGHL. — 601 χαλεπὸν ADH: κάκιον CEGLS. γρ. κάκιον A. — 602 νηυσὶ DEGH. ἐπὶ A. δῶροις ACD EGS: δῶρων HL. — 603 ἴσον D. — 604 δοίης D 1. man. δύοις Townl. — 605 τιμῆς ACDGHS. ἔσσει G. ἀλαλκῶν D. ἀνάλκων Lips. Vrat. A. — 606 ἀχιλεύς C. — 607 φοῖνιξ DL. διοτρεφές GH. οὔτε με L. — 608 διὸς μοίρῃ G Mor. Barocc. e glossa. — 609 παρὰ A. κορωνίσιν G. εἰς ὅκ' A. εἰκόκεν DE. ceteri εἰκόκ'. — 610 μένει D Vrat. c. μένει^{οι} L. καὶ με H. ὀρώρει D. Vrat. b. 2. man. ὀρώροι HL. ὀρώρηι A. — 611 ἐνὶ AD. σῆσι ACGH.

A. c. 594 δέ τ' ἄλλοι: ὅτι Ζηνόδοτος γράφει „τέκνα δὲ δήιοι (δῆιοι?) ἄρουσι Aristonicus. — 602 δῶροις: ἀρίσταρχος ἐπὶ δῶρων, ὅ ἐστι μετὰ δῶρων Didymus. — 605 Aristarchus et Chaeris τιμῆς: alii τιμῆς pro τιμῆς. scripsi cum Aristarcho et libris τιμῆς, sed ita, ut non pro genitivo nominis τιμῆς habeam, sed pro nominativo adiectivi τιμῆς, quod si contrahitur non habet ἰῶτα προγεγραμμένον, conf. H. U. 221.

- μή μοι κύτχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
 Ἀτρεΐδῃ ἥρωι φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρή
 τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθῃαι φιλέοντι.
 615 καλὸν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδιν, ὅς κ' ἐμὲ κήδῃ.
 Ἴσον ἐμοὶ βασίλευε καὶ ἡμῖν μείρεο τιμῆς.
 οὔτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἡοῖ φαινομένηφι
 φρασσόμεθ' ἢ κε νεύμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἢ κε μένωμεν.
 620 ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὃ γ' ἐπ' ὀφρύσι νεύσε σιωπῇ
 Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
 ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίαιτο. τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας
 ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε·
 διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 625 ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκεί μῦθοιο τελευτῇ
 τῇδ' ἐγὼ ὀδῶ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
 χρή μῦθον Δαναοῖσι καὶ οὐκ ἀγαθὸν περ ἐόντα,
 οἳ που νῦν ἕεται ποτιδέγμενοι. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν,
 630 σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότιτος ἐταίρων
 τῆς, ἣ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων,
 νηλῆς· καὶ μὲν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
 ποιήνῃ ἢ οὐ παῖδός ἐδέξατο τεθνηῶτος·

V. l. 612 κύτχει Townl. ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων (ita libri omnes)
 ἢ καὶ ἄλλως μή μοι κύτχει θυμὸν ἐνι στήθεσσι ἀχεύων Eust. 778, 12.
 — 613 οὐδέ τί σε χρή ACDGHL. — 614 ἀπέχθῃαι D. ἀπέχθη G. — 615
 ὅς κ' ἐμὲ AES Cant. Vrat. b. Et. Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. ὅς κ'
 ἐμὲ G. ὅς κ' ἐμὲ CH. ὡς κ' ἐμὲ L. κήδει DHS Cant. Vrat. b. 1. man. Et.
 Mg. 509, 29. Apoll. Lex. 98, 29. κήδει L. — 618 ἐνι Schol. A 436. ἐνι
 AD. ἐνι CDGHL Zonar. Lex. 909. Et. Mg. 393, 54. δ' omitt. H. φαινο-
 μένηφι ADL: φαινομένηφι CEGH. — 619 ἡ ἐμὲ μένωμεν G Cant. Mor.
 ἡ^κ ἐμὲ μένωμεν A. — 622 ἄρ DGL. ἄρ A. — 623 μετὰ ACL. ἔειπε A. —
 625 τελευτῇ S. — 626 τῇ δ' ἐγὼ ὀδῶ G. τῇδ' ὀδῶ C. — 627 post hunc
 εἰπέμεν ἀτρεΐδης ἀγαμέμνονι καὶ μενελάῳ G(ἀτρεΐδῃ)S Cant. Barocc. Mor.
 Vrat. A. conf. H 373. — 628 ἕεται AD. εἵεται C. προτιδέγμενοι D. ἀχι-
 λεύς C. — 631 ἦν μιν L. — 632 νηλῆς G. καὶ κέν τίς Schol. Ω 694.
 φονῆος^{οιο} A. φόνοιο CDE bis GHLS. — 633 τεθνηῶτος L Vrat. b. τεθνεῖ-
 ῶτος A. τεθνεῖωτος CDEGHS Schol. Soph. El. 210. Suidas II, 2, 537, 12.

A. c. 612 ἀρίσταρχος ἐνι στήθεσσι ἀχεύων Didymus. ὀδυρόμενος
 κινυρίζων Zenodotus. — 614 μή μοι: μή μοι Ptolemaeus Ascalonita. —
 632 τίς τε: ἀρίσταρχος διὰ τοῦ γε Didymus. φονῆος Aristarchus, non
 φόνοιο, ut 567. — 633 τεθνεῖωτος: διὰ τοῦ ἡ αἰ ἀρίσταρχου Didymus.

καί ρ' δ' μὲν ἐν δῆμῳ μένει αὐτοῦ πόλλ' ἀποτίσας,
 635 τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
 ποιήνῃ δεξαμένῳ. κοὶ δ' ἄληκτόν τε κακόν τε
 θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν εἵνεκα κούρης
 οἷης. νῦν δέ τοι ἐπτά παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
 640 αἰδέσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἶμεν
 πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων
 κῆδιστοὶ τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 Αἴαν διογενές, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 645 πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσω μυθήσασθαι·
 ἀλλὰ μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὅππότε' ἐκείνων
 μνήσομαι, ὥς μ' ἀκύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
 Ἀτρείδης, ὥς εἴ τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
 ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
 650 οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἵματόεντος,
 πρὶν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἴκτορα δῖον,
 Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
 κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε μῦσαι πυρὶ νῆας.

V. L. 634 δ' μὲν C. ἀλλ' ὁ μὲν Schol. Soph. El. 210. — 635 τοῦ δέ τ': τοῦδ' ἔτ' GL. τοῦδ' D. — 636 δεξαμένῳ AC 1. man. D 1. man. H Schol. Soph. El. 210: vulgo δεξαμένου. ἀληκτόν CDGH. — 637 ἐνι AD. ἐν E. οὔνεκα C. — 638 παρίσχομεν L. — 639 ἀλλὰ τε ACH. ἐπὶ A. τοῖσι L. Ἰλαον A. — 640 αἰδέσθαι S. ὑπορόφιοι G. δέ τοι εἶμεν ACDEL. δέ τοι εἶμεν H. δέ τοι ἐς μέν G. — 642 κῆδιστοὶ Vrat. A. κύδιστοι Schol.

η
 ε 310. κύδιστοι Lips. ὅσοι D. — 644 κοίραν' ἀχαιῶν G Mor. — 645 πάντα δὴ μοι H. ἐείσω ACDGHS Cant. Mor. Barocc. Townl. Lips. Vrat. b. c. A. Mose. 3. Plato Cratyl. 428 C: εἰς αὖ E bis L. — 646 κραδίη A. ὅππότε' ἐκείνων ADHL Et. Mg. 824, 32. ὅππότε κείνων CE Cant. Harl. ὅππότε' ἐκείνου G Mor. Pseudoplut. 136, 19. — 647 ὥς μ' libri: ὅς μ' Et. Mg. 160, 36. Et. Gud. 87, 29. Pseudoplut. 136, 19. ἔρεξεν: ἔθηκε Et. Gud. 582, 19. — 648 ὥς εἴ D: ceteri ὡς εἴ. — 653 μῦσαι ACE bis Et. Gud. 266, 47. Schol. A 666. μῦσαι G. μῦσαι DH Plato Hipp. min. 371 C. Schol. Apoll. Rhod. III, 762. Cram. An. Ox. II, 447, 22. καὶ ἐπιμῦσαι Schol. γ 195. ἀργείους τε καταμῦσαι L. γρ. ὅτι καὶ κατὰ τε φλέξει A.

A. c. 636 δεξαμένῳ, conf. K 187, Ξ 139, ψ 205. — 639 οὕτως ἐπὶ τῇ ἐν ἀπάσαις Didymus. — 641 ὅτι Ζηνόδοτος γράφει ἀθρόοι ἐκ Δαναῶν Aristonicus. — 645 ἐείσω: ἐν τισὶ τῶν ὑπομνημάτων διηρημένως εἰς αὖ Didymus, conf. ἐπεφράσω Φ 410, ἐκρέμω O 18, 21, ἐκτίσω ω 193. — 653 οὕτως μῦσαι Ἀρίσταρχος· οἶδε [δὲ] καὶ τὴν φλέξει γραφὴν Didymus.

- ἀμφὶ δέ τοι τῇ ἑμῇ κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 655 Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σήεσθαι οἶω.
 ὣς ἔφαθ', οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον
 σπείσαντες παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
 Πάτροκλος δ' ἐτάροισιν ἰδὲ δμῳῆσι κέλευσε
 Φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα.
 660 αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος ὡς ἐκέλευσε,
 κῶεά τε ῥῆγός τε λινόιο τε λεπτὸν ἄωτον.
 ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο καὶ ἡῶ διὰν ἔμιμεν.
 αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὖδε μυχῶ κλισίης εὐπήκτου·
 τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνή, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
 665 Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
 Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἐλέξατο· παρ δ' ἄρα καὶ τῷ
 Ἴφικι εὐζωνος, τὴν οἱ πόρε διὸς Ἀχιλλεὺς
 Κῦρον ἑλὼν αἰπείαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
 670 τοὺς μὲν ἄρα χρυσεόισι κυπέλλοις υἱὲς Ἀχαιῶν
 δειδέχαι· ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδὼν ἕκ τ' ἐρέοντο·
 πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 εἶπ' ἄγε μ' ὦ πολύαιν' Ὀδυσσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 ἥ ῥ' ἐθέλει νῆεσσιν ἀλεξέμεναι δήιον πῦρ,
 675 ἣ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·

V. L. 654 ἀμφὶ D. δέ τοι: δέ μιν Plato Hipp. min. 371 C. τῇ ῥῃ A. τῇ ῥῃ D. τῇ ῥῃ CEG Plato Hipp. min. 371 C. Gram. An. Par. III, 380, 22. τῇ ῥῃ L. τῇ ῥῃ S. τῇ ῥῃ Apoll. de Synt. 126, 19. τῇ ῥῃ Et. Mg. 757, 25. Schol. N 817. τῇ ῥῃ Zonar. Lex. 1728. τ' ῥῃ H. — 655 μάχης, σήεσθαι L. σήεσθαι G. — 656 ὡς A. οἱ δὲ C. οἶδ' GL. — 658 ἡδὲ H. δμῳῆσι A. δμῳῆσι L. κέλευσε ACG. κέλευε E. ceteri κέλευεν. — 659, 660 omitt. G et pro his in margine habet στίχος φοῖνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὡς ἐκέλευσε. — 660 αἱ δ' D. αἶδ' CL. ὡς S. ἐκέλευσε ACDH. ἐκέλευεν et ἐκέλευε E. ἐκέλευε Vrat. A. — 662 διὰν DH. ἔμιμεν H. — 663 ἀχιλλεὺς C. εὐπήκτου CGH: εὐπήκτου ADEL. — 664 ἦγε ACEGH. — 665 καλλιπάρῃος EHL: ceteri καλλιπάρῃος. — 666 παρ C. — 667 εὐζωνος GHL. τὴν οἱ G. ἀχιλλεὺς C. — 668 σκύρρον L. — 669 οἱ δ' CHL. κλισίῃσιν CG. κλισίης HL. κλισίῃν AD, conf. H 313. — 673 εἶπ' CD. εἶπ' A. ὀδυσεῦ DGH. — 674 ἐθέλη Vrat. b. ἀλεξέμεναι ACDGH Harl. Townl. Vrat. b. A. ἀμυνέμεναι ELS. — 675 δ' ἔτ' AEG: δέ τ' CDHL. — 676 προσέειπεν D.

A. c. 654 τῇ ῥῃ, conf. H. U. 287. — 657 σπείσαντες: ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου λειψάντες, καὶ ἐν πολλαῖς τῶν ἀρχαίων Didymus. — 660 ὡς ἐκέλευσε: Ζηνόδοτος ἐγκονέουσαι Schol. L. — 664 Zenodotus τῷ δὲ γυνὴ παρέλεκτο Κάειρ', ἣν Λεσβόθεν ἦγε.

Ἄτρεϊδῃ κύδιτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 κείνός γ' οὐκ ἐθέλει βέεσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
 πιμπλάνεται μένεος, σὲ δ' ἀναίνεται ἡδὲ καὶ δῶρα.
 680 αὐτόν σε φράζεσθαι ἐν Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
 ὅππως κεν νῆας τε κόως καὶ λαὸν Ἀχαιῶν.
 αὐτὸς δ' ἠπειλήσεν ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι
 νῆας εὐσκέλους ἅλα δ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας.
 καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι
 685 οἴκαδ' ἀποπλείειν, ἐπεὶ οὐκέτι δῆτε τέκμωρ
 Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἔθεν εὐρύοπα Ζεὺς
 χεῖρα ἔην ὑπερέσχε, τεθαρσῆκασι δὲ λαοί.
 ὣς ἔφατ'· εἰςὶ καὶ οἶδε τάδ' εἰπέμεν, οἳ μοι ἔποντο,
 Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω.
 690 Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο· ὣς γὰρ ἀνώγει,
 ὄφρα οἱ ἐν νῆεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἔπηται
 αὔριον, ἣν ἐθέλῃσιν· ἀνάρκη δ' οὐ τί μιν ἄξει.
 ὣς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ
 μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
 695 δὴν δ' ἄνεψ ἦσαν τετιηότες υἱες Ἀχαιῶν·
 ὁψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 Ἄτρεϊδῃ κύδιτε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,

V. l. 678 οὐ θέλει G. βέεσαι CDEGH. — 680 αὐτόν σε CDLS Apoll. de Synt. 138, 8: αὐτόν σὲ AGH. — 681 κόως: κόης AH Cant. Lips. Townl. Vrat. a. b. A. κόης GLS. κόης D 1. man. κόης D 2. man. κόοις Vrat. c. Mose. 3. κόης G Mor. Barocc. — 682 φαινομένηφι ADL. φαινομένηφι CEGH. — 683 εὐσκέλους CDEGH. ἐλέμεν L. — 685 δῆται DH. — 686 γὰρ ἔθεν CDGHL. — 688 ὣς A. γρ. εἰς C man. rec. οἶδε A. εἰςὶ δὲ οἶδε Lips. — 689 κήρυκες H. — 690 φοῖνιξ D. παρελέξατο G. ὣς A. — 691 ὄφρα οἱ ACDHL. ὄφρα οἳ G. — 692 οὔτι μὴν D. μὴν G. — 693 ὣς A. οἳ δ' L. οἳδ' CG. — 694 ἀγόρευσε AH. ἀγόρευεν DEL. ἀγόρευε C Harl. Vrat. A. ἀπέειπε G Cant. Barocc. Mor. ἀπόειπεν S. — 695 ἄνεψ AEGLS Et. Mg. 266, 9.

A. c. 680 αὐτόν σε Herodianus cum Apollonio: αὐτόν σὲ Ptolemaeus Ascalonita. — 681 Ἀρίσταρχος σὺς καὶ σὺς Didymus, conf. Herod. ad I 393. — 688—692 ἀθετοῦνται Aristonicus. τοὺς τοὺς στίχους Ἀριστοφάνης ἡθέτει, Ζηνόδοτος τὸν αὔριον (692) μόνον Didymus. — 694 Ζηνόδοτος μὲν οὐ γράφει, Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ Schol. A. Ζηνόδοτος δὲ τὸν στίχον οὐκ ἔγραφεν, Ἀριστοφάνης δὲ ἡθέτει Didymus. ἀγασσάμενοι: γράφεται καὶ φρασσάμενοι, conf. Schol. Θ 29. — 698 μῆ: διὰ τοῦ δ' οὕτως ἀρίσταρχος μῆδ' ὄφελος Didymus.

- μὴ ὄφελες λίσσασθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
 μυρία δῶρα διδούς· ὃ δ' ἀγῆνωρ ἔστι καὶ ἄλλω·
 700 νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίησιν ἐνήκας.
 ἄλλ' ἢ τοι κείνον μὲν ἑάσομεν, ἢ κεν ἴησιν,
 ἢ κε μένη· τότε δ' αὖτε μαχήσεται, ὅππότε κέν μιν
 θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι ἀνώγῃ καὶ θεὸς ὄρσῃ.
 ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
 705 νῦν μὲν κοιμήσασθε τεταρπόμενοι φίλον ἦτορ
 cíτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ μένος ἔστι καὶ ἀλκή·
 αὐτὰρ ἐπεὶ κε φανῇ καλὴ ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἔχέμεν λαόν τε καὶ ἵππους
 ὀτρύνων, καὶ δ' αὐτὸς ἐνὶ πρῶτοις μάχεσθαι.
 710 ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνησαν βασιλῆες,
 μῦθον ἀτασσάμενοι Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 καὶ τότε δὴ σπείσαντες ἔβαν κλισίην δὲ ἕκαστος,
 ἔνθα δὲ κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶρον ἔλοντο.

ΙΛΙΑΔΟΣ Κ.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαϊῶν
 εὖδον παννύχιοι, μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνω·

V. l. 698 μὴ ὄφελες AEHLS Schol. Aristoph. Nub. 41. Schol. Eurip. Med. 1. Et. Mg. 586, 18. Et. Gud. 390, 18. Zonar. Lex. 1490. Schol. I 63, Π 23, 74, 76. Apoll. Lex. 7, 17. Cram. An. Ox. II, 431, 5. μὴ ὄφελες D Eust. 1046, 17. μὴ δ' ὄφελες C. μὴδ' ὄφελες G. ἀμύμονα Πηλείωνα: ἀμύμονος Αἰακίδαο Schol. Aristoph. Nub. 41. — 699 δ δ' D. ὅδ' GH. ἄλλω: γρ. καὶ αὐτως A. — 703 ἐνὶ D. στήθεσσι ἀνώγῃ: ἀνώγει Townl. Vrat. c. Mosc. 3. στήθεσιν ὀρίνη E. στήθεσι κελεύοι L. — 704 ἐγὼ CD GHLS et Heynii omnes. — 707 ῥοδοδάκτυλος A. ἠώς D. — 708 προ AD. — 709 ἐνὶ AD. ἐν C. — 710 ὥς A. οἷδ' CGHL. ἐπήνησαν ACEL Harl. Vrat. b. ἐπήνεσαν DGHS. — 712 κλισίην δὲ D. κλισίηνδ' E. κλισίηθεν C et man. rec. γρ. κλισίηνδε. — 713 ἐνθάδε D. ἐνθάδε G.

A. c. 700 ἐνήκας: ἐν τις τῶν ὑπομνημάτων διὰ τοῦ ᾱ ἀνήκας Dydymus.

V. l. 1 ἄλλοι μὲν ἴα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες [ἵπποκορυσταί] Aristoteles Poet. 25. παναχαϊῶν A.

A. c. Φαίει τὴν ῥαψωδίαν ὑφ' Ὀμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ εἶναι μέρος Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πείσιτράτου τετάχθαι εἰς τὴν ποίησιν Schol. V. φαίει δὲ οἱ παλαιοὶ τὴν ῥαψωδίαν ταύτην ὑφ' Ὀμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι καὶ μὴ ἐγκαταλεγεῖναι τοῖς μέρεσι τῆς Ἰλιάδος, ὑπὸ δὲ Πείσιτράτου τετάχθαι εἰς τὴν ποίησιν Eust. 785, 41. conf. H. T. 12. — 1 ἄλλοι: ὅλλοι Zenodotus, conf. ad B 1.

- ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 ὕπνος ἔχε γλυκερός, πολλὰ φρεσὶν ὀρμαίνοντα.
 5 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠυκόμοιο,
 τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον ἢ ἐχάλαζαν
 ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιῶν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
 ἢ ἐποθὶ πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο,
 ὥς πυκὶν' ἐν στήθεσσι νειομένον ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων
 10 νειόθεν ἐν κραδίῃ, τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
 ἢ τοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωικὸν ἀθρήσειε,
 θαύμαζεν πυρὰ πολλὰ, τὰ καίετο Ἰλίοθι πρό,
 αὐλῶν κυρίγγων τ' ἐνοπὴν ὁμαδὸν τ' ἀνθρώπων.
 αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆας τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
 15 πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἔλκετο χαίτας
 ὑπόθ' ἐόντι Δίῃ, μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
 ἦδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή,
 Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον Νηληϊὸν ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
 εἴ τινα οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτύναιτο,
 20 ἢ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
 ὀρθωθείς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήκατο καλὰ πέδιλα,
 ἄμφι δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος,
 αἴθωνος μεγάλιο, ποδηγεκές· εἴλετο δ' ἔγχος.
 25 ὥς δ' αὐτως Μενέλαον ἔχε τρόμος, οὐδὲ γὰρ αὐτῷ

V. L. 5 ὅταν CEG L. Schol. A 4. ἀστράπτει Schol. A 4. ἤρας H. —
 7 ὅτε πέρ τε χιῶν: πολλὰς δὲ χιῶν Schol. Aristoph. Nub. 261. — 8 πόθι
 A. — 9 ὥς A. ἐνὶ L. ἀνεστενάχιζ' ACDGHLS Cant. Harl. Mor. Townl.
 Vrat. b. Rhet. Gr. III, 106, 22: ἀνεστενάχιζ' E. — 10 νεόθεν C 1. man.
 κραδίᾳ G. — 11 ἀθρήσει CDEHL. — 12 θαύμαζε G Schol. K 408. τὰ
 καίοντ' Cant. — 13 κυρίγγων θ' ὁμαδὸν Aristot. Poet. 25. ἐνοπῆς, ὁμά-
 δου τ' Max. Tyr. Diss. I, 3. ἐνοπῇ id. XXVIII, 2. — 14 νῆας τ' ἀπίδοι
 D. τ' εἶδοι L. — 15 πολλὰς δ' Vrat. b. — 17 ἦδε A. κατὰ D. — 18 ἐπὶ
 D. ἐπὶ ACDGH. — 19 σὺν S. σὺν μῆτιν CDHL. Townl. ἀμείνονα C et
 man. rec. γρ. ἀμύμονα. τεκτύναιτο C. — 20 ἀλεξίκακος A. πᾶσι DG. —
 21 δ' ἔνδυνε L. περὶ A. — 22 ὑπὸ ACDGH Barocc. Mor. Harl. ὑπαὶ ELS.
 ἐδύκατο Cant. πέδιλα G. πέδιλλα L. — 23 ἄμφι D. ἑέσσατο CDH. ἑέσατο
 GLS Barocc. — 25 ὥς A. ὡσαύτως H. αὐτως C ex corr. EGL Schol.
 K 10. αὐτῷ: αὐ, τῷ A. αὐ τῷ G.

A. c. 10 τρομέοντο: Zenodotus φοβέοντο, conf. Ariston. ad K 25.
 — 18 Pamphilus ἐπὶ: ἐπὶ Ptolem. Ascalonita. — 19 σὺν μῆτιν: εἰς οἱ
 ἀνέγνωσαν καθ' ἓν μέρος λόγου (σὺν μῆτιν), ὥς εὐμητιν, κακῶς Schol. A.
 — 25 αὐτῷ Tyrannio: αὐ τῷ Ptolem. Ascalonita, Herodiano utrumque
 probante.

- ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
 Ἄργεῖοι, τοὶ δὲ ἔθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὕγρην
 ἧλυθον ἐς Τροίην πόλεμον θρασὺν ὀρμαίνοντες.
 παρδαλή μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
 30 ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνῃν κεφαλῇφιν ἀείρας
 θήκατο χαλκείην, δόρυ δ' εἴλετο χειρὶ παχείῃ.
 βῆ δ' ἵμεν ἀνστήων ὃν ἀδελφεόν, ὃς μέγα πάντων
 Ἄργείων ἦνασσε, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμῳ.
 τὸν δ' εὐρ' ἄμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ
 35 νηὶ πάρα πρυμνῇ· τῷ δ' ἀσπᾶσιος γένετ' ἐλθῶν.
 τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 τίφθ' οὕτως ἦθεῖε κορύσσεαι; ἦ τιν' ἐταίρων
 ὄτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 δεῖδω μὴ οὐ τίς τοι ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
 40 ἄνδρας δυομενέας σκοπιαζέμεν οἷος ἐπελθῶν
 νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρακυκάρδιος ἔσται.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
 κερδαλέης, ἣ τίς κεν ἐρύσσεται ἡδὲ καύσει
 45 Ἄργείους καὶ νῆας, ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
 Ἐκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν.
 οὐ γάρ πω ἰδόμεν, οὐδ' ἐκλυον αὐδῆσαντος,
 ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἐπ' ἡματι μητίσασθαι,

V. L. 26 ἐφίζανεν L. ἐπιπτεν Schol. A 194, Ξ 304. — 27 δὲ ἔθεν A. πουλὺν ἐφυγρὴν G. πολλὴν C 1. man. (?) D. — 29 κάλυψε ACDEGH. — 30 κεφαλῇφιν ACEGH. — 31 θείκατο G. — 33 ἄνασσε G. ὡς AD. — 34 τιθεῖμενον G. τιθέμενον Mor. — 35 παρὰ A. παρὰ CDEGHL. — 37 ἦ G. ἦ τιν' DL. — 38 ὄτρυνέεις: ὄτρύνεις ACDGHL. τρώεσσιν L. ἐπίσκοπον τρώεσσιν D. — 39 οὐ τίς E: ceteri οὔτις. μήποτε οὔτις Eust. 798, 60. — 40 ἀνδράσι δυομενέεσσι D. — 41 μάλα τοι H. μάλα κεν E. μάλα ἄν Eust. 798, 61. ἔσται: εἴη DE bis Eust. 798, 61. ἔσται A et in marg. γρ. ἔστιν. — 43 διοτρεφὲς GH. — 44 ἦ τίς κεν A. εἴ τίς κεν Schol. I 393. ἐρύσσεται E Schol. I 393. — 46 ἐπιφρένα θῆχ' D. — 48 τόσσα δὲ H. ἐπ' ἡματι ACDEHL: ἐν ἡματι GS Cant. Lips. Mor. Vrat. A. Mosc. 3.

A. c. 32 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ν ἀνστήων Didymus, conf. H. T. 394. — 38 διήρηκεν ἀρίσταρχος ὄτρυνέεις Didymus. Aristarchus ἐπίσκοπον (ὡς κατάσκοπον): Nicias ἐπὶ σκοπόν. alii ἐπισκοπόν. — 41 ὁ Ἰεῖων ἐστὶ γράφει Schol. V. δημήτριος Ἰεῖων ἐν ἄλλῳ θρακυκαρδ Schol. A. — 46 θῆχ': ἐν τι τῶν ὑπομνημάτων εἶχ' ἱεροῖσιν Didymus. — 48 ἀρίσταρχος ἐν ἡματι Didymus.

- ὅσσ' Ἐκτωρ ἔρρεξε δίφιλος υἱας Ἀχαιῶν,
 50 αὐτως, οὔτε θεᾶς υἷος φίλος οὔτε θεοῖο.
 ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημι μελησέμεν Ἀργείοισι
 δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιοῦς.
 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον
 ῥίμφα θεῶν παρὰ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
 55 εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι, αἳ κ' ἐθέλῃσιν
 ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος ἡδ' ἐπιτεῖλαι.
 κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοῖατο· τοῖο γὰρ υἷος
 σημαίνει φυλάκεσσι καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων
 Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
 60 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 πῶς γάρ μοι μῦθῳ ἐπιτέλλεαι ἡδὲ κελεύεις;
 αὐθι μένω μετὰ τοῖσι δεδεγμένος εἰς ὃ κεν ἔλθῃς,
 ἦε θέω μετὰ σ' αὐτίς, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτεῖλω;
 τὸν δ' αὐτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 65 αὐθι μένειν, μή πως ἄβροτάζομεν ἀλλήλοισιν
 ἐρχομένῳ· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατὸν εἰσι κέλευθοι.
 φθέγγεο δ' ἦ κεν ἵκηθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι
 πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,

V. L. 49 ἔρεξε DG. δι' φίλος ACDEGHL. — 50 αὐτως EGH Schol.
 K 167. αὐτως A. φίλος υἷος G Barocc. — 51 ὅσσα G. ἀργείοισι ACD. —
 52 κακὰ μητίσατ' L. — 53 Αἴαντε E. αἴαντα G ex corr. cum ceteris. —
 54 παρὰ DGL Barocc. ἐπὶ ACHS. ἐπινέστορα A. — 55 αἳ κ' ἐθέλῃσιν
 EGLS. αἳ κε θέλῃσιν C. αἳ κε πίθηται ADH. γρ. αἳ κ' ἐθέλῃσι A. — 56
 ἡ δ' D. — 57 κείνου ACDL: κείνῳ GH Heynius, qui κείνου in textu

habet, κείνῳ non commemorat. πιθοῖατο: πῦθοῖατο H, conf. Wolf.
 Proleg. 34. — 59 τοῖσι CDEG. γὰρ ἐτράπομέν γε G. — 61 γάρ ^{μοι} τοι H.
 μῦθῳ^{ov} S. — 62 μετὰ AD. παρὰ S Cant. — 63 μετὰ σ' DG: μετὰ σ' AC
 EHL. αὐθις G. ἐπὴν αὐτοῖς G Mor. εὖ omitt. C in quo add. man. rec.
 αὐ. ἐπιτεῖλλω G. ἐπιτέλλω Barocc. — 65 ἀβροτάζομεν H. ἀβροτάζομεν
 Schol. Apoll. Rhod. I, 1355. ἀλλήλοισιν GL. — 66 ἐρχόμενοι G, conf. E
 ἐρχομένῳ ἡγουν ἐρχόμενοι. στρατὸν εἰσι CDL. — 67 ἡ κε L. ἐγρηγόρθαι
 G. ἐγρήγορθε L. τὸ ἐγρήγορθαι τὰ πλείων τῶν ἀντιγράφων προπαροῦ-
 νουσιν ὡς Αἰολικόν Eust. 790, 2. ἄνωχθι C.

A. c. 51, 52 ἀθετοῦνται Aristonicus. καὶ Ἀριστοφάνης προθέτει
 Didymus. — 53 ἀρίσταρχος δυϊκῶς αἰαντε Didymus. ὁ δὲ Τήλεφος
 λέγει κακῶς εἰρηκέναι τὸν Δίθυμον Schol. A. — 54 ἀρίσταρχος παρὰ
 νῆας Didymus. — 65 τὸ δὲ ἀβροτάζομεν ψιλωτέον Herodianus. —
 67 ἐγρήγορθαι Herodianus, conf. Eust. 790, 5. Et. Mg. 312, 40. Cram.
 An. Par. III, 79, 4 et 9. Cram. An. Ox. IV, 421, 32. ἄνωχθι Herodianus.

- πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ,
 70 ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ περ πονεώμεθα· ὠδὲ που ἄμμι
 Ζεὺς ἐπὶ γεινομένοις ἴει κακότητα βαρεΐαν.
 ὡς εἰπὼν ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν εὖ ἐπιτείλας.
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν·
 τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 75 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
 ἄσπις καὶ δύο δοῦρε φαεινὴ τε τρυφάλεια.
 παρ δὲ ζωστήρ κείμε παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
 Ζώνυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθιχίνορα θωρήσσοιτο
 λαὸν ἄγων, ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γῆραϊ λυγρῷ.
 80 ὀρθωθείς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
 Ἀτρεΐδην προσέειπε καὶ ἐξερεΐνετο μύθῳ·
 τίς δ' οὗτος κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἢ ἐτιν' οὐρήων διζήμενος ἢ τιν' ἐταίρων;
 85 φθέγγεο, μὴ δ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεῶ;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
 γνῶσца Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων
 Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές, εἰς ὃ κ' αὐτμῇ
 90 ἐν στήθεσσι μένη καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

V. l. 69 μὴ δὲ CDGHL. — 70 ἄμμι ACDGL: vulgo ἄμμιν. ἡμῖν E bis, idem 791, 44. — 71 ἐπὶ ADGHL. ἐπὶ CE. γεινομένοις ACE: γινο-
 μένοισιν DGS. γιγνομένοις HL. — 72 ἀπέπεμπεν L Lips. — 73 ὁ CD
 GHL. — 74 τὸν ῥ' Cant. εὗρε G. — 75 ἐνι AD. ἐνὶ CEHL. παρ δὲ G.
 παρ δ' S. ποικίλ' ἔκειτο ADEGH: ποικίλα κείμε CLS Cant. Harl. Vrat.
 b. 1. man. — 76 δοῦρα S Cant. τρίφάλεια L. — 77 παρ D. παναίολος A.
 — 78 Ζώνυθ' D Lips. Townl. Ζώνυτο E. εἰς EH. θωρήσοιτο D. — 79 οὐ
 μιν Townl. Schol. A 250. ἐπέτρεπε CEL Schol. A 250. ἐπέτρεπε A. ἐπέ-
 τραπε DGHS Mor. Harl. Vrat. b. Schol. A 636. — 80 ἄρ GL. ἄρ A. —
 81 ἐξερεΐνεν L. — 82 οὕτως Vrat. A. ἀνα AD. ἔρχεται DGL Mor. —
 83 ὅτε θ' L. ὅτε γ' G. εὐδουσι DH. — 84 οὐρίων C 1. man. — 85 μὴ
 δ' ACDGHL. τίπτε σε χρεῖω G. τίπτε δὲ χρεῖω L. — 86 τὸν δ' αὐτε
 προσέειπεν Vrat. b. suprascr. — 88 γνῶσца ACDGHS Cant. Barocc.
 Mor. Harl. Vrat. b. pro var. lect. c. A. Mosc. 1. Apoll. de Pron. 31 A;
 de Synt. 73, 5. εἴσца EL, addito in E τουτέστι γνῶσца, quod si minus
 bene esset firmatum, non dubitarem glossema dicere, conf. Hesych.
 II, 34 εἴσца: γνῶσца. περὶ D. πέρι EGL. — 89 ἐνέεικε H. — 90 στήθεσι G.

A. c. 71 γεινομένοις, conf. X 477, Ψ 79, Ω 128, 210, δ 208, η 198.
 — 79 ἀρίσταρχος ἐπέτρεπε Didymus. — 81 ἀθετεῖται Aristonicus.

πλάζομαι ὦδ', ἐπεὶ οὐ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
 ἰζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
 αἰνῶς γὰρ Δαναῶν περιδείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
 ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτῃμαι, κραδίη δέ μοι ἔξω
 95 στηθέων ἐκθρῶσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
 ἀλλ' εἴ τι δρᾷνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἰκάνει,
 δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
 μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδηκότες ἦδὲ καὶ ὕπνῳ
 κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.
 100 δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἶται· οὐδέ τι ἴδμεν,
 μὴ πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσῃσι μάχεσθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 οὐ θὴν Ἑκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
 105 ἐκτελέει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλὰ μιν οἷω
 κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
 ἐκ χόλου ἀρταλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
 σοὶ δὲ μάλ' ἔσομ' ἐγώ· ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
 ἡμὲν Τυδεΐδην δουρὶ κλυτὸν ἦδ' Ὀδυσῆα
 110 ἦδ' Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
 ἀλλ' εἴ τις καὶ τοῦσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
 ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
 τῶν γὰρ νῆες ἕασιν ἐκαστάτῳ, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.

V. L. 91 ὄμμασι, νήδυμος A. — 93 περί δειδία A. περί δειδία CE bis GHLS Athenaeus XV, 688. περιδείδια D. — 94 ἀλαλύκτῃμαι A. ἀλύκτῃμαι GH 1. man. L. — 95 ἐκθρῶσκει A. ὑπο ADL. ὑπο E Athen. XV, 688. — 96 εἴ τοι G. οὐδέ σέ γ' L. — 97 εἰς ADGH. καταβείομεν A. μεταβείομεν Townl. εἴδωμεν D. — 98 ἀδηκότες A. ἀδδηκότες ES Schol. μ 281. — 99 κοιμήσωνται S Cant. Mosc. 3. ἐπιπάγχυ ADGHL Mor. — 100 εἶται C. ἴμεν L. — 104 οὐ θην; οὐ δὴ E. μητίετα L. — 105 ἐκτελέσει DS. που νυν CDE 791, 54 GHS Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. ἔλπεται GH 1. man. Mor. Harl. Cant. Mosc. 3. νυν ἐέλπεται A. νυν ἐέλπεται E 792, 15 L Schol. Φ 428. οἷω CDGHL. — 106 ἀχιλεὺς C. — 107 μεταστρέφῃ L. — 108 ποτὶ AD. προτὶ CL. — 109 δουρὶ κλυτὸν A. ὀδυσεῖα D. — 111 ἀλλ' ἄγε τις E 792, 45. τοῦσδε A. καλέσειεν D. — 112 τ' omitt. L. — 113 ἐκαστάτῳ A. καὶ οὐ μάλ' L.

A. c. 93 περιδείδια: πιθανώτερόν πως ἔστιν ἀναστρέφειν· δύναται δὲ καὶ τὸ ἕτερον Herodianus, conf. H. T. 338 sq. — 95 ἐκ θρῶσκει Nicias et ὑπο. — 97 καταβείομεν, conf. H. U. 151. — 98 ἀδηκότες Aristarchus, conf. H. T. 179. ἦδὲ καί: ἡδέι Zenodotus. — 111 τοῦσδε, non τοῦσδε, veteres.

- ἀλλὰ φίλον περ ἔοντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον
 115 νεικέω, εἴ πέρ μοι νεμεσῆσαι, οὐδ' ἐπικεύω,
 ὡς εὔδει, τοῖ δ' οἷω ἐπέτρεψεν πονέεσθαι.
 νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστήας πονέεσθαι
 λισσόμενος· χρεῖω γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 120 ὦ γέρον, ἄλλοτε μὲν σε καὶ αἰτιάσθαι ἄνωγα·
 πολλὰκι γὰρ μεθίει τε καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
 οὔτ' ὄκνη εἰκὼν οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
 ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενος ὄρμην.
 νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο καὶ μοι ἐπέστη·
 125 τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι οὐς σὺ μεταλλάξ.
 ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κίχιστόμεθα πρὸ πυλάων
 ἐν φυλάκεσσι, ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἡγερέεσθαι.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 οὕτως οὐ τίς οἱ νεμεσῆσεται οὐδ' ἀπιθήσει
 130 Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
 ὡς εἰπὼν ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
 ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήκατο καλὰ πέδιλα,
 ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήκατο φοινικόεσσαν,
 διπλήν, ἐκταδὴν, οὐλὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
 135 εἶλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξεί χαλκῷ,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,

V. L. 115 νεικέω H. εἴ πέρ μοι ACDE. νεμεσῆσαι: νεμεσῆσεται G
 Mor. γρ. νεμεσῆσεται A. — 116 ἐπέτρεψε G. — 118 ἀνεκτὴ C et man.
 rec. γρ. καὶ ἀνεκτός, conf. A 610. — 120 αἰτιάσθαι Barocc. — 121 μεθίει
 ACDEGHL, conf. Eust. 793, 40. — 124 μάλ': μέγ' Et. Mg. 574, 31. — 126
 δὴ ^{K1} χίχιστομεθα D. προ A. — 127 ἡγερέεσθαι ACDEGHLS Apoll. Lex. 91, 11.
 Et. Mg. 471, 8. Et. Gud. 278, 52. Cram. An. Par. III, 374, 12. — 129 οὔτις,
 οἱ A. οὔτις οἱ DH. οὔτις τοι L. οὔτις τοι C et man. rec. γρ. οἱ. οὔτις
 τοι Townl. — 131 ἐνέδυνε S. ἔδυνε L. στήθεσι G. — 132 ὑπο A. ὑπαί
 LS. ὑπὸ C et man. rec. γρ. αἱ. ἐδύκατο H Cant. πέδιλα G. πέδιλλα L.
 — 133 ἀμφὶ A. — 134 ἐπενήνετο L. — 136 χαλκοχιτώνων A. — 137 ἔπειθ'
 C. ὀδυσῆα G.

A. c. 115 εἴ περ Aristarchus: alii εἰ καί. — 124 ὁ ἔξω μέρ' ἐπέ-
 γρετο, καὶ μήποτε ἢ Ἀριστάρχειος οὕτως εἶχεν Didymus. — 127 σφιν:
 μιν Zenodotus. διὰ τοῦ θ αἱ ἀριστάρχου ἡγερέεσθαι (Cod. ἡγερεσθαι). —
 129 ἔξω τοῦ τ οὔτις, οἱ Didymus. — 130 διὰ τοῦ ε ἐποτρύνει καὶ
 ἀνώγει Schol. A. — 134 Aristarchus, Alexio, Ptolem. Ascalonita οὐλῇ:
 οὐλὴ Nicias.

- ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ
 φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή,
 140 ἐκ δ' ἤλθε κλισίης καὶ σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε·
 τίφθ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλάσθε
 νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὃ τι δὴ χρεῖω τόσον ἵκει;
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·
 διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 145 μὴ νεμέσῃ· τοῖον γάρ ἄχος βεβήκεν Ἀχαιοὺς.
 ἀλλ' ἔπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὃν τ' ἐπέοικε
 βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.
 ὣς φάθ', ὃ δὲ κλισίην δὲ κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς
 ποικίλον ἄμφ' ὤμοισι κάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
 150 βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δὲ κίχανον
 ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἄμφι δ' ἐταῖροι
 εὐδον, ὑπὸ κρατὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
 ὄρθ' ἐπὶ σφυρῶν ἐλήλατο, τῆλε δὲ χαλκὸς
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διός. αὐτὰρ ὃ γ' ἦρωσ
 155 εὐδ', ὑπὸ δ' ἔστρωτο ρινὸν βοὸς ἀγραυλοῖο,
 αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
 τὸν παρστάς ἀνέγειρε Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ,
 λὰξ ποδὶ κινήσας, ὥτρυνε τε νεϊκεσὲ τ' ἄντην·
 ἔργεο Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἄωτεῖς;
 160 οὐκ αἶεις, ὥς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο

V. l. 139 περὶ D. — 140 καὶ σφεας GL. ἔειπε ACDGH. — 141 οὕτω
 ἐπὶ A. οὕτως ἐπὶ DH Vrat. b. 2. man. γρ. κατανῆας A. κατὰ νῆα κατὰ
 Lips. ἀλάσθαι G. ἀλάσθε L, omisso οἶοι. — 142 διαμβροσίην D. γρ. καὶ
 ὀρφναίην A. ὃ, τί S. ἵκει L. ἵκοι Barocc. Mor. — 145 Ἀχαιοῖς Zonar.
 Lex. 385. — 146 ἔπε· Townl., ceteri ἔπευ. ἐπεγείρομεν L. ἐπέοικε ACD
 HL. ἐπέοικε G. ὃν ἐπέοικε E. — 148 ὥς A. ἔφαθ' G. ὃ δὲ C. κλισίην δὲ
 A. κλισίην γε D. — 150 * δὲ κίχανον: libri δ' ἐκίχανον. — 151 ἄμφι D.
 — 152 κρατὶ G. σφιν D. — 154 ὥς τ' ἀστεροπὴ DS Cant. ὥς ἀστεροπὴ
 L, conf. A 66, 184. διὸς πατρὸς D. — 155 εὐδεν ὑπὸ⁶¹ δ' L. ρινὸς Schol.
 ε 426; A 731. — 156 ὑπὸ AD. ἐπὶ Schol. ε 281. τάπης G. — 157 παρ
 στάς AG Mor. παρστάς DL. — 158 ὥτρυνέ L. — 159 ἔργεο CELS: ὄρσεο
 ADGH Vrat. b. Eust. 519, 32 διὸ καὶ ὁ Νέστωρ τῷ Διομήδεϊ κειμένῳ
 που φησὶν· „ἔργεο μὴ τίς τοι (καθ)εὐδοντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ
 πῆξῃ“, quem verum laudat Diog. Laert. VI, 2, 6 (μήτις κοὶ εὐδοντι
 κτλ.), conf. Θ 95. — 160 τρῶες L.

A. c. 146 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ὅ ἀλλ' ἔπε· ὄφρα Didymus. —
 153 σφυρῶν: σφυρῶν Aristophanes. — 158 asteriscus: κακῶς
 ο 45. — 159 διχῶς ἀρίσταρχος ἔργεο καὶ ὄρσεο Didymus. — 160 θρωσμῷ
 Apollonius Archibii: θρωσμῷ χωρὶς τοῦ ἰῶτα Didymus, conf. H. U. 217.

εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
ὥς φάθ', ὃ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,
καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

σχέτλιός ἐσσι γεραιέ· σὺ μὲν πόνου οὐ ποτε λήγεις.

165 οὐ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἱες Ἀχαιῶν,
οἳ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλῆων
πάντῃ ἐποικόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι γεραιέ.

τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα φίλος κατὰ μοῖραν ἔειπες.

170 εἰσὶν μὲν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοί,
καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποικόμενος καλέσειεν·
ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρεῖω βεβίηκεν Ἀχαιοῦς.
νῦν γάρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ζυροῦ ἵσταται ἀκμῆς
ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἢ βιῶναι.

175 ἀλλ' ἴθι νῦν Αἴαντα ταχὺν καὶ Φυλέος υἱὸν
ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος, εἴ μ' ἐλαίρεις.

ὥς φάθ', ὃ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐέσκατο δέρμα λέοντος
αἰθωνος μεγάλοιο ποδηνεκές, εἴλετο δ' ἔγχος.

βῆ δ' ἰέναι, τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγρεν ἥρωε.

180 οἳ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν,
οὐδὲ μὲν εὐδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον,
ἀλλ' ἐρρηγοῖσι σὺν τεύχεσιν εἶατο πάντες.
ὥς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυωρήσων ἐν αὐλῇ
θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην

V. L. 161 εἵαται ACH. εἵατ' D. δ' ἔτι: δέ τι CDG. δέ τις Vrat. c. Mosc. 3. δέ τε E Vrat. b. ἐρύκοι Harl. Vrat. c. — 162 ὥς A. ἔφαθ' δδ' G. δ δ' CL. ὕπνου E. μάλα σφοδρῶς C. ἀνόρουσε ACDGL. ἀνόρουε H. — 163 προσηύδα D. — 164 σχέτλιος ἐσσι CL Et. Mg. 740, 30. — 166 βασιλείων D. — 167 πάντῃ AE: ceteri πάντῃ. ἀμήχανος ἐσσι GL Et. Gud. 602, 3. — 168 αὖτε προσέειπε: ἐν ἄλλῃ ἡμῖβεται ἔπειτα A. — 169 πάντα γέρων Barocc. κατα A. ἔειπας CG. — 170 εἰσὶ DEG 1. man. H. δέ: καὶ D. — 176 γάρ ἐσσι DG. εἴ με ἐλαίρεις G. — 177 ὥς A. ἔφαθ' δδ' G. δ δ' CDL. ὤμοισιν C. ἐέσκατο CDHL. ἐέσατο G Barocc. — 180 οἳδ' CGL. ἐναγρομένοισιν E. ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν ADHLS Cant. Harl. Vrat. A. ἀγρομένοισι γένοντο CG. — 182 εἶατο D. — 183 περὶ A. δυωρήσονται A. δυωρήσονται CDEGLS Et. Mg. 292, 50. — 184 ὥστε D.

A. c. 161 δ' ἔτι: ἀριστάρχος ὀλίγος δέ τε. γρ. δὲ καὶ ὀλίγος δ' ἀπο χῶρος ἐέργει Didymus. — 169 φίλος: τέκος Aristophanes. — 176 οὕτως διὰ τοῦ ὧ ἀνστησον αἱ Ἀριστάρχου Didymus. — 183 δυωρήσων ex Apoll. Lex. 60, 26 receperunt viri docti.

- 185 ἔρχεται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
 ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν· ἀπὸ τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
 ὡς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάρουιν ὄλώλει
 νύκτα φυλασσομένοιαι κακὴν· πεδίον δὲ γὰρ αἰεὶ
 τετράφαθ', ὁππότε' ἐπὶ Τρώων αἰοίεν ἰόντων.
 190 τοὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν θάρσυνε τε μῦθον
 [καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα].
 οὕτω νῦν φίλα τέκνα φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
 αἰρεῖται, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
 ὡς εἰπὼν τάφροιο διέεσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
 195 Ἀργείων βασιλῆς, ὅσοι κεκλήατο βουλήν.
 τοῖς δ' ἅμα Μηριόνης καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς
 ἦσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον συμμητιάσθαι.
 τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν ἐδριώνοντο
 ἐν καθαρώ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
 200 πιπτόντων, ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἔκτωρ
 ὁλλὺς Ἀργείους, ὅτε δὴ περὶ νύξ ἐκάλυψεν.
 ἔνθα καθεζόμενοι ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον.
 τοῖσι δὲ μῦθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
 ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δὴ τις ἀνὴρ πεπιθόιθ' ἐφ' αὐτοῦ
 205 θυμῷ τολμῆεντι μετὰ Τρώας μεγαθύμος
 ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηίων ἔλοι ἐσχατώνοντα,
 ἢ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
 ἄσά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἢ μεμάσιν
 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἦε πόλιν δὲ

V. l. 185 ἔρχεται D. διόρεσφιν D. ὀρυμαγδὸς CGH. ἐπαντῶι A. ὑπ' αὐτῶι D. ὀρώρει ὑπ' αὐτοῦ H. — 186 ἀπο A. τε σφίσιν GL. τέ σφιν CD. ὄλώλει Bekk. Anecd. 1146. — 187 ὡς A. τῶν, νήδυμος G. ἀπο D. βλεφάρων G. ὄλωλε Eust. 1073, 58. — 188 φυλασσομένοιαι: φυλασσομένων γε G. πεδίον δὲ A. πεδίον γὰρ DGH. — 189 τέτραφθ' Lips. Townl. ἐπὶ D. τρώων L. — 191 omitt. AD in t. L Harl. Townl.: habent CD 2. man. in marg. GHS. καὶ σφέας G. — 192 μὴ δὲ CHL. — 196 τοῖσι δ' D. — 197 συμμητιάσθαι A. — 200 αὐθις CH. ἐπετράπετ' C. ὄβριμος CGH Mor. Barocce. — 201 περὶ ACD. — 202 ἀλλήλοισιν ἐπίφαυσκον L. πίφαυσκον G. πέφαυσκον H. — 203 δὲ μῦθων ἦρχε: ἐν ἄλλω δὲ καὶ μετέειπε A. — 204 πεπιθόι G. αὐτῷ L. — 205 μετὰ A. τρώας L. — 206 εἴη τινά που H. — 207 εἴ τινά Harl. Cant. Townl. Et. Mg. 791, 39. φῆμιν CGH 1. man. Vrat. b. c. γρ. φῆμιν Townl. ἐνὶ AD. τρώεσσι L. — 208 ἄσά τε ACDGH. μετὰ D. — 209 παρὰ A. πόλιν δὲ A.

A. c. 187 νήδυμος Aristarchus cὺν τῷ ν. — 208—210 asterisei: κακῶς 409—411.

- 210 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοὺς.
ταῦτά κε πάντα πύθοιτο καὶ ἄψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
ἄσκηθῃς· μέγα κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη
πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καὶ οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
ὄσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
215 τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄιν δώσουσι μέλαιναν,
θῆλυν ὑπόρηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον,
αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
220 Νέστορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνωρ
ἀνδρῶν δυσμενέων δύναι στρατὸν ἐγγὺς ἐόντων,
Τρώων· ἄλλ' εἴ τίς μοι ἀνὴρ ἅμ' ἔποιτο καὶ ἄλλος,
μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
σὺν τε δὺ' ἐρχομένω, καὶ τε πρὸ δ τοῦ ἐνόησεν,
225 ὅππως κέρδος ἔη· μόνος δ' εἴ πέρ τε νοῆσιν,
ἀλλὰ τε οἱ βράσων τε νόος, λεπτή δέ τε μήτις.
ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἔπεσθαι.
ἠθελέτην Αἴαντε δὺν, θεράποντες Ἄρης,
ἦελε Μηριόνης, μάλα δ' ἦελε Νέστορος υἱός,
230 ἦελε δ' Ἀτρεΐδης δουρὶ κλειτὸς Μενέλαος,
ἦελε δ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς καταδύναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τυδεΐδῃ Διόμηδῃ, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

V. L. 210 γ' omitt. G. — 211 ταῦτά κε CDE. ταῦτά τε^κ A. ταῦτά τε Ambr. GHL (τὲ) Cant. Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. in litura. — 212 ΕΙΗ Ambros. — 217 δ' omitt. E. — 218 ὥς A. οἷδ' GL. — 221 δύ-
ναι H. ἐόντων CDEGH Harl. Vrat. b. ἐόντων^α AS. ἐόντα L. — 222
τρώων CL. εἴ τις μοι CGHL. — 223 θαρσαλεώτερος ἐστίν L. ἔστι Barocc.
Mor. — 224 σὺν δὲ Schol. Γ 211. ἐρχομένω^ν G. καὶ τοι L. δ ACDGHL.
— 225 κέρδιον εἴη G Mor. εἴη DL. εἴ πέρ τε ACEH. εἴπερ τι L. εἴπερ
τι G. νοῆσι C. νοῆσι L. — 226 τε omitt. L. — 227 ὥς A. οἷδ' CGHL.
ordo in G est 227, 229, 230, 228, 231. — 228 θεράποντε GL. — 230
omitt. S Mosc. 3. δουρὶ κλειτὸς^υ A. δουρικλυτὸς CG. δουρικλυτὸς DG.
ceteri δουρικλειτὸς. — 231 ὀδυσσεὺς DEGS. καταδύναι: δύναι S. — 232
τρώων L. αἰεὶ GL. γάρ ἐνὶ S. — 233 καὶ omitt. HS.

A. c. 216 ὑπόρηνον δὲ γράφει διὰ τοῦ ἐτέρου ᾤ Schol V. — 224
ἐρχομένω Aristarchus: alii ἐρχομένων.

- 235 τὸν μὲν δὴ ἔταρόν γ' αἰρήσεται, ὃν κ' ἐθέλησθα,
φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασι γε πολλοί.
μὴ δὲ κύ γ' αἰδόμενος κῆσι φρεσὶ τὸν μὲν ἄρειν
καλλείπειν, κύ δὲ χεῖρον' ὀπάσσει αἰδοῖ εἰκων,
ἐς γενεὴν ὀρόων, μὴ δ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
- 240 ὥς ἔφατ', ἔδειξεν δὲ περὶ Ξανθῷ Μενελάῳ.
τοῖς δ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
εἰ μὲν δὴ ἔταρόν γε κελεύετε μ' αὐτὸν ἐλέσθαι,
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαοόμην,
οὐ περὶ μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγῆνων
- 245 ἐν πάντεσσι πόνοις, φιλεῖ δέ ἐ Πάλλας Ἀθήνη.
τούτου γ' ἐσπομένοιο καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ περίοιδε νοῆσαι.
τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἶνεε μῆτέ τι νείκει·
- 250 εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἄγορεύεις.
ἄλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νῦν ἄνεται, ἐγγυθὶ δ' ἥως,
ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε, παρήχων δὲ πλέων νῦν

V. L. 235 τὸν: τῶν HS Cant. γρ. τῶν C man. rec. — 236 γε πάν-
τες H. — 237 μὴ δὲ ACDGHL. — 238 ὀπάσει H, c man. rec. — 239
μὴ δ' CDGHL. βασιλεύτατός H Mor. Barocc. ἔστιν: εἴη L. — 240 ὥς A.
ἔδειξε E bis. — 241 τοῖς δ' D. αὖθις C. προσέειπε L. — 242 ἔμ' αὐτὸν
Townl., ceteri κελεύετε μ' αὐτὸν cum Apollon. de Pron. 57 C. — 243
ὀδυσῆος DGH. — 244 περὶ ACD Schol. B 831: περὶ EGH. μὲν γε
πρόφρων G. — 246 τοῦδ' G 1. man. τούτου 2. man. omisso γ'. — 247
περίοιδε A. περίειδε G. — 249 μὴ τάρ με D. αἶνεαι D. μῆτέ τι ACDHL
Apoll. de Synt. 296, 16. Schol. Θ 4. μὴ τε γε νείκει G. — 250 γάρ τοι-
αῦτα H. ἀγορεύεις H. — 251 εἴομεν G. ἄνυται G. — 252 παρήχων
ACEH Hesychius I, 306. Schol. α 58. Aristoteles Poet. 25. παρήχηκε
DGL Schol. I 71. Bekk. Anecd. 1249. Cram. Epim. 375, 12. Rhet. Gr.
III, 103, 1. πλέων DE 802, 7 G 2. man. HL Aristot. Poet. 25. Schol.
α 58: πλέω AC E 802, 20 G 1. man. S Cant. Lips. Mor. Harl. Vrat. b.
1. man. Hesych. III, 344. Schol. I 71. Cram. Epim. 375, 12. πλέων Por-
phyrius, Rhet. Gr. III, 103, 1. πλεονύξ Bekk. Anecd. 1249. τὸ δὲ πλέω
εἰ μὲν δίχα τοῦ ν γράφεται δηλοῖ ἂν ὡς ἡ νῦν κατὰ πλέω μοῖραν τῶν
δύο παρήλθεν, εἰ δὲ μετὰ τοῦ ν γράφεται, λέγει ἂν ὅτι παρήχето πλέων
νῦν τῶν δύο μοιρῶν.

A. c. 240 ἀθετεῖται Aristonicus. οὐδὲ ἐν τῇ Ζηνοδότου δὲ ἦν
Didymus. — 242 κελεύετε μ' Aristarchus, Ptolem. Ascalonita, Hero-
dianus II. Pros. I 680: κελεύετ' ἔμ' Alexio. — 246 γ' ἐσπομένοιο Ari-
starchus: γε σπομένοιο Ptolem. Ascalonita. — 247 περίοιδε Aristarchus:
alii περὶ vel περὶ οἶδε. — 252 ἀρίσταρχος παρήχων Didymus. οὕτως
καὶ Δωρόθεος ἐν τριακοστῇ πρώτῃ τῆς Ἀττικῆς λέξεως ἀξιοῖ γράφειν,
τὴν μὲν πρώτην διὰ τῆς οἰ διφθόγγου, τὴν δὲ δευτέραν διὰ τοῦ ω,
παρήχων, ἀποτεινόμενος πολλὰ πρὸς Ἀριστόνικον καὶ Τρύφωνα

- τῶν δύο μοιράων, τριτάτῃ δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
 ὥς εἰπόνθ' ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην.
- 255 Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρακυμήδης
 φάσσανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἐὸν παρὰ νηὶ λέλειπτο,
 καὶ κάκος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε
 ταυρεῖην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλλοφον, ἣ τε καταΐτυξ
 κέκληται, ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.
- 260 Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν ἠδὲ φαρέτρην
 καὶ ξίφος· ἄμφι δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,
 ῥινόυ ποιητὴν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμάσιν
 ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες
 ἀργιόδοντος ὕδς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα
- 265 εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει.
 τὴν ῥά ποτ' ἐξ Ἑλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο
 ἐξέλετ' Αὐτόλυκος πυκινὸν δόμον ἀντιτορῆσας·
 Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι·
 Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξεινήιον εἶναι,
- 270 αὐτὰρ ὁ Μηριόνη δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·
 δὴ τότε Ὀδυσσεύς πύκασεν κάρη ἀμφιθεῖσας.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἔνι δεινοῖσιν ἐδύτην,

V. l. 253 δ' ἔτι: δέ τι L. δέ τοι H. — 254 ἐνι D. ἐνὶ EGH Eust. 1168, 62. — 255 ἔδωκε EG. — 256 ἄμφηκες G. νηὶ ACDEGHLS Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. olim vulgo νησι. — 257 ἄμφι D. κεφαλῆφιν ACEG. ἔθηκε ACDEGH. — 258 ἄλλοφον CDE bis GL Et. Mg. 175, 1. λοφον

ApoH. Lex. 96, 23. ἄφαλον H. καταΐτυξ DL. — 259 κάρην GH ex corr. man. rec. — 260 ὀδυσσῆϊ DG. — 261 ἄμφι DH. κεφαλῆφιν AEG. ἔθηκε ACDEGH. — 262 πόλεσι EG. δ' ἐνδοθεν G. — 263 ἔκτοσθεν G Vrat. b. c. — 264 ἀργειόδοντος C 1. man. ἀργιόδοντος G. — 265 μέση H. ἐνι DL. πῖλος C. — 266 ῥα C. τὴν ἄρα τ' ἐξ Zonar. Lex. 687. — 268 σκανδεῖα δ' G. τινὰ δὲ τῶν νεωτέρων ἀντιγράφων καὶ οὐ πᾶν ἀκριβῶν Σκανδεῖα γράφουσιν ἀντὶ τοῦ ἐν Σκανδεῖα Eust. 804, 32. — 269 ξεινήιον G. — 270 δ ACDGHL. — 271 πύκασε E. κάρην GH ex corr. man. rec. — 272 τῷ D. ἐνὶ ACGH. ἐνι D.

ἄλλως γράφοντας, ἐπιδείξας τὸ οἰχσκεν Ἰακόν· οὕτως δὲ καὶ Ἀπολλώνιος ὁ τεχνικός οἶδε τὴν γραφὴν Herodianus. Variant libri inter οἰχσκε et ᾧχσκε Aeschyl. Pers. 13; Soph. Ai. 896; Herod. I, 189; IV, 127, 166; VIII, 72, 108, 126; de scriptura ᾧχκα nihil est traditum.

A. c. 253 ἀθετεῖται Aristonicus. Ζηνόδοτος οὐδὲ (Cod. δὲ) ἔγραφεν. Ἀριστοφάνης ἠθέτει Didymus. — 258 ἄλλοφον: Ἀρίσταρχος ἄλλοφον Didymus. — 266 Ἑλεῶνος: Ἑλεῶνος Ptolem. Ascalonita. ἄλλοι δὲ γράφουσιν ἐξ Ἑλεῶνος Strabo IX, 439. — 268 Aristarchus Σκάνδειανδ' ut A 21 πεύθετο γὰρ Κύπρον δέ, conf. Ariston. ad h. l. et A 21.

- βάν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους.
 τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκεν ἐρωδιὸν ἐγγυς ὁδοῖο
 275 Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
 χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, ἡράτο δ' Ἀθήνη·
 κλυθὶ μευ αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἣ τέ μοι αἰεὶ
 ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίσταςαι, οὐδέ σε λήθω
 280 κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι Ἀθήνη,
 δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι,
 ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὃ κε Τρώεσσι μελήσει.
 δεύτερος αὐτ' ἡράτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο Διὸς τέκος, ἀτρυτύνῃ·
 285 σπεῖό μοι, ὥς ὅτε πατρὶ ἄμ' ἔσπεο Τυδεΐδῃ
 ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾗει.
 τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιοὺς,
 αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
 κεῖς· ἀτὰρ ἄψ Ἀπιδῶν μάλα μέρμερα μήκατο ἔργα
 290 σὺν σοὶ διὰ θεά, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.

V. l. 273 βάν H. παρ' αὐτόθι G. — 274 ἐρωδιὸν C. — 275 εἶδον GL. ὀφθαλμοῖσι ACDGH. — 276 διορφναίην D. — 277 ὄρνιθι Eust. 12, 29; 514, 21. τὸ δὲ χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθι Ὀδυσσεύς οἱ μὲν κατ' ἐκθλιψιν γράφουσι χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσσεύς, οἱ δὲ παλαιοὶ ἐντελῶς γράψαντες παράγουσιν αὐτὸ εἰς ἐνδειξιν συνιζήσεως δύο βραχειῶν συλλαβῶν τῆς θι καὶ τῆς ο εἰς μίαν βραχείαν Eust. 805, 18. Ὀδυσσεύς CDG. — 278 κλυθὶ μοι CDH Schol. Soph. Ai. 1. κλυθὶ μοι^{ΕΥ} A. ἥτέ μοι ACHL. ἥτέ μοι D. — 280 κινύμενος L. νῦν δ' D. φίλαι A. φίλαι DE Lips. φίλε CGHL Cant. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. c. A. Mosc. 3. τὸ δὲ φίλαι κατὰ πολλὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ὥς ἀπὸ τοῦ φίλημι ῥήματος, πολλὰ μὲντοι τῶν ἀντιγράφων ψιλογραφοῦσιν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ φίλεε κατὰ ἐκθλιψιν, νῦν αὖτε μάλιστά με φίλε Ἀθήνη Eust. 805, 30, conf. ad E 117. — 281 ἐυκλείας A. εὐκλείας CHL Et. Mg. 392, 20. Zonar. Lex. 908. εὐκλείας DEG. ἐφικέσθαι A. — 382 κεν ACDEGHL. τρώεσσι L. μελήσει C. μελήσει^{ΟΙ} L. — 284 κλυθὶ H. ἔμοιο L. Mor. — 286 τε omitt. DGL Lips. ἄγγελος ἦλθε D. — 287 ἄρ DEGL. ἄρ A. ἄσσωπῷ CL. χαλκοχίτωνας A. — 288 ὁ ACDGHL. καδμείοισι ACGH. — 289 αὐτὰρ DG. ἄψ λιπῶν L. — 290 διὰ D. ὅτε οἱ CHL Et. Mg. 691, 41. προφράσα D Townl. Vrat. c.

A. c. 273 κατ' αὐτόθι Herodianus, non καταυτόθι vel κάτ' αὐτόθι. — 274 ἐρωδιὸν Herodianus, conf. H. U. 215. — 275 Παλλὰς: Ζῷπυρος δὲ ἀντὶ τοῦ Παλλὰς „πελλὸν“ γράφει. τρία γάρ φησι γένη ἐρωδιῶν, πελλός, πύγαγρος, καὶ τρίτος ὁ ἀφροδίσιος Eust. 804, 62, similia Schol. LV. — 277 ἐκ πλήρους ὄρνιθι Schol. V, conf. H. U. 126. — 278 κλυθὶ μοι, conf. ad E 115. — 281 εὐκλείας Aristarchus, conf. H. U. 156.

ὥς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίσταο καί με φύλασσε.

κοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἥνιν εὐρυμέτωπον,

ἄδμητην, ἥν οὐ πω ὑπὸ Ζυγὸν ἤγαγεν ἀνὴρ·

τὴν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.

295 ὥς ἔφαν εὐχόμενοι, τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.

οἱ δ' ἐπεὶ ἤρήσαντο Διὸς κούρη μέγαλοιο,

βάν ῥ' ἴμεν ὥς τε λέοντε δύω διὰ νύκτα μέλαιναν,

ἄμ φόνον, ἄν νέκυας διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα.

οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἶας Ἔκτωρ

300 εὔδειν, ἀλλ' ἄμυδις κικλήσκετο πάντα· ἀρίστους,

ὄσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·

τοὺς ὃ γε συγκαλέας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν·

τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε

δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται.

305 δώσω γὰρ δίφρὸν τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,

οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θεῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

ὅς τίς κε τλαίῃ, οἳ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,

νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν ἔκ τε πυθέσθαι,

ἥε φυλάσσονται νῆες θοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,

310 ἧ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες

V. l. 291 ὥς A. — 292 δ' ἄρ' ἐγὼ Vrat. b. ἥνιν E. — 293 ἄδμητην L. ἥν ACDGHL Schol. Arat. 132. Apoll. Lex. 9, 20: τὴν S Cant. Schol. B 293, Z 201. οὐ πω: οὐ πώ τις Schol. B 293. οὐπω τις Apoll. Lex. 9, 20. — 294 κέρασι DGH. περιχεύας GH Cant. Townl. — 295 ὥς A. — 296 οἱ δ' D. οἷδ' CGL. ἐπεὶ οὖν ἤρήσαντο L. — 297 βάν ῥ' H. — 298 ἄμφονον ἀννέκυας ACDEH. ἄμφονον Schol. Θ 441. Cram. An. Par. IV, 8, 28. ἄν φόνον E 810, 11; 860, 50 L. ἄν φόνον G. ἄν νέκυας E 810, 11 L Schol. Θ 441. ἀννέκυας τε G. διὰ τ': ἀνά τ' Eust. 25, 19; 82, 42. — 299 τρῶας L. εἶας AD Vrat. b. εἶαεν CE bis GHLS. — 300 ἄμυδις G. κικλήσκετο A. — 301 ὄσσοι ἔασι τρώων D. τρώων L. — 303 τελέσειε CEGH. τελέσειε Schol. K 204. — 304 ἐπὶ CDEGHL. — 305 γάρ οἱ L. δίφρὸν τε C. — 306 ἄριστοι ἔωσι G Baroec. Mor. ἄριστοι ἔασι L. ἀριστεύωσι ACDHS. ἀριστεύουσιν E 808, 26. ἀριστεύωσιν ἢ ἄριστοι ἔωσι E 806, 19. ἐπὶ A. — 307 ὅς τίς C. κε AL: κεν CDEGHS. τλαίῃ AG. οἳ τ' AD. — 308 ὠκυπόρων: ὠκυπόδων L. ἐλθέμεν E 806, 20: ἐλθεῖν E 806, 36; 807, 22. — 309 τοπάρος GHL.

A. c. 291 Zenodotus et Aristarchus παρίσταο: alii παρίσταο. με φύλασσε: πόρε κῦδος Zenodotus. — 292 ἥνιν Ptolemaeus Oroandae: ἥνιν Tyrannio. — 398 ἄμ φόνον: δύο μέρη λόγου εἰσὶν· ἀνὰ φόνον γάρ Et. Mg. 93, 27. — 306 οἳ κεν ἄριστοι ἔωσι θεῆς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν Aristarchus, αὐτοὺς οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα Zenodotus, καλοὺς οἳ φορέουσιν α. Π. Aristophanes. — 307 οἳ Herodianus. — 310—312 asterisci: κακῶς 397—399.

φύειν βουλευούσι μετὰ σφίσι, οὐδ' ἐθέλουσι
νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῶ.

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.

ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
315 κήρυκος θείοιο, πολύχρυτος, πολύχαλκος·

ὃς δὴ τοι εἶδος μὲν ἦν κακός, ἀλλὰ ποδώκης·
αὐτὰρ ὁ μόνος ἦν μετὰ πέντε κασιγνήτησιν.

ὃς ῥα τότε Τρῳαίην τε καὶ Ἑκτορι μῦθον ἔειπεν·

Ἑκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγρήνωρ

320 νηῶν ὠκυπόρων σκεδὸν ἐλθέμεν ἐκ τε πυθέσθαι.

ἀλλ' ἄγε μοι τὸ κῆπτρον ἀνάσχεο, καὶ μοι ὅμοσσον

ἢ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ

δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης.

325 τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερές, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι

νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι

βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν ἢ μάχεσθαι.

ὥς φάθ', ὁ δ' ἐν χερσὶ κῆπτρον λάβε καὶ οἱ ὅμοσεν·

ἵκτω νῦν Ζεὺς αὐτός, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,

330 μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχίσεται ἄλλος

Τρῳῶν, ἀλλὰ σέ φημι διαμπερὲς ἀγλαΐεσθαι.

ὥς φάτο καὶ ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε, τὸν δ' ὀρόθυνεν.

V. L. 311 βουλευόνται G. μετὰ A. οὐδ' ἐθέλουσι ACEGH. οὐδὲ θέ-
λουσιν D Cant. οὐδὲ θέλουσι S. — 312 ἀδηκότες ACDGH Lips. Townl.
Vrat. b. ἀδδηκότες ELS. — 313 ὥς A. οἳ δ' L. οἳδ' CG. — 314 τρώεσσι
L. — 316 δ' ἦτοι Et. Mg. 484, 43. ποδώκυσ G. ποδώκυσ Baroce. Mor.

Cant. ποδώκῃς L. — 317 δ ACDGHL μετὰ A. κασιγνήτησι D. — 318
ὃς ῥα CDL. τρῳαί G. τρῳαί L. — 321 ἀλλὰ μοι L. ἀλλ' ἄγε μοι H.
ὁμοσσον L. — 322 ἢ μὲν DL Schol. A 77. μὴ μὲν τοὺς Suidas II, 2, 1181, 2.
ἵππους τε A. — 323 γράφεται καὶ ποδώκεα καὶ ἀμύμονα A. — 324 οὐχ'
E 808, 33. ἔσομαι G 1. man. Apoll. Lex. 60, 15. ἀπο GS. ἀπο A. — 325
εἰς H. — 328 ὥς A. ὃς L. ἔφαθ' GL. ὃδ' CGL. ὁμοσεν G. — 329 αὐτός
Zeus D. — 331 τρῳῶν ἀλλὰ σέ φημι L. ἀλλὰ σέ φημι EH. ἀλλὰ σέ φημι
ACDG. — 332 ὥς A. ἐπίορκον A. ἐπὶ ὄρκον Vrat. b. ἐπεὶ ὄρκον H.
ἐπώμοσε: ἀπώμοσε CE 806, 36 GLS. ἀπώμοσεν D. ἀπώμοσε H. γρ. ἐπ
C man. rec. ὁμοσεν Schol. Γ 276. ὀρόθυνε G.

A. c. 317 κασιγνήτησιν Aristarchus: Zenodotus κασιγνήτοις. — 321
οὕτως ἀνάσχεο διὰ τοῦ δ αἰ ἀριστάρχου Didymus. — 324 ἐν δὲ τῷ οὐχ'
ἄλιος σκοπὸς ἔσσομαι γράφουσιν οἱ περὶ Ἡρόδωρον ὅτι εὗρομεν ἐν πολ-
λοῖς εἰς τὸ χ ἀπόστοφον Eust. 809, 4. — 332 οὕτως διὰ τοῦ ε τὸ ἐπ-
ώμοσεν αἰ ἀριστάρχου Didymus.

- αὐτίκα δ' ἄμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα,
 ἔσκατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
 335 κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην, ἔλε δ' ὄξυν ἄκοντα,
 βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ. οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
 ἐλθῶν ἐκ νηῶν ἄψ Ἑκτορι μῦθον-ἀποίσειν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὄμιλον,
 βῆ ῥ' ἄν' ὀδὸν μεμαῶς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
 340 διογενὴς Ὀδυσσεύς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν·
 οὗτός τις Διόμηδες ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
 οὐκ οἶδ' ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρησιν,
 ἢ τινα κυλῆσων νεκύων κατατεθνηῶτων.
 ἀλλ' ἐῷμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
 345 τυτθόν· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸν ἐπαῖξαντες ἔλοιμεν
 καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθήῃσι πόδεσσιν,
 αἰεὶ μιν ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατόφι προτιελεῖν,
 ἔγχει ἐπαῖσων, μὴ πως προτὶ ἄστρ' ἀλύξῃ.

V. l. 333 ὤμοισιν C. ὤμοις βάλλετο G. — 334 εἴσατο Cram. Ep. 162, 18. εἴσατο id. 382, 7. ἔκτοσθε DE. ἔκτοσθι L. — 335 ἐπὶ, κτιδέην AC. ἐπὶ κτιδέην EGS Apoll. Lex. 105, 19. Schol. Nicandr. Ther. 196. ἐπὶ κτιδέην D. ἐπ' ἰκτιδέην HL Cant. Lips. Harl. Vrat. A. — 336 προτὶ A: ποτὶ CGLS. ποτὶ D. ἐπὶ H Vrat. c. ἀπο A. ἄρ DGL. ἄρ A. — 338 ῥ' omitt. E. κάλλιφ' DG. ὄμιλλον G. — 339 ἄν E. ἀνοδὸν D. τόνδε L. δ' ἐφράσατο CDGS Harl. Et. Mg. 799, 25. — 340 Ὀδυσσεύς DG. — 341 οὗτός τοι ACDEGHLS Cram. Epim. 414, 1 et 18. Ammon. de Diff. s. v. οὗτος. Eust. 1409, 29. — 342 ἢ A. — 343 ἢ τινὰ CDL. κατατεθνηῶτων L Lips. 1. man. Vrat. b. 2. man. κατατεθνηῶτων ACDE bis GHS. — 344 παρ^ω ἐξελθεῖν A. παρῆξ ἐλθεῖν Eust. 810, 42. — 345 δεκαῦτὸν D. ἔλοιμεν A. — 346 παραφθαίῃσι AE. παραφθαίῃσι DGH. παραφθάνῃσι L. — 347 ἐπὶ: ποτὶ A. προτὶ CDH. προτὶ ἢ ποτὶ E 810, 18 et 48. στρατόφιν ACDEH LS. στρατόσφιν G. προτιελεῖν ACDEGL. ποτιελεῖν HS. — 348 ἔγχει AG. ἐπ' αἰσων L. προτὶ ACDEHL: ποτὶ GS. ἀλίξῃ G.

A. c. 334 πολιοῖο: οὐκ ἀγνοοῦμεν τὴν ἀκριβῆ γραφὴν „πελιοῖο“ Cram. Epim. 344, 4. conf. Et. Mg. 680, 21 πολιοῖο λύκοι: γράφονται καὶ πελειοί (sic), πυρροί ἢ μέλανες· ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ Ἰλιάδος K (334) „ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο“. — 335 ἐπὶ: ἐπὶ Ptolem. Ascalonita. κτιδέην Aristarchus, non ἰκτιδέην. — 341 ἀρίσταρχος οὗτός τις. ὠμολόγουν καὶ αἱ πλείους Didymus, conf. Schol. K 477. — 343 ἀρίσταρχος [κατα]τεθνηῶτων Didymus, asteriscus: οὐκ ὁρθῶς 387. — 346 οὕτως χρεδὸν αἱ πᾶσαι Didymus. in codice lemma non est, sed pertinere videtur ad παραφθαίῃσι, cui iota adscriptum non debetur. quod si coniunctivus est, scribendum est παραφθήῃσι, ita Thiersch. Gr. § 223 e. — 347 ἀρίσταρχος ἐπινῆας Didymus.

- ὥς ἄρα φωνήσαντε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
 350 κλινθήτην· ὃ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίησιν.
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἀπέην ὄσόν τ' ἐπὶ οὔρα πέλονται
 ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
 ἐλκόμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον,
 τῷ μὲν ἐπεδραμέτην, ὃ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας·
 355 ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέφοντας ἐταίρους
 ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἑκτορος ὀτρύναντος.
 ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἄπescαν δουρηnekές ἢ καὶ ἔλασσον,
 γνῶ ῥ' ἄνδρας δηῖους, λαιψηρά δὲ γούνατ' ἐνώμα
 φευγόμεναι· τοὶ δ' αἴψα διώκειν ὀρμήθησαν.
 360 ὥς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δῶα κύνε, εἰδότε θήρης,
 ἢ κεμάδ' ἢ ἐλαγῶν ἐπείγεται ἐμμενὲς αἰεὶ
 χῶρον ἄν' ὕληνθ', ὃ δὲ τε προθέησι μεμηκώς,
 ὥς τὸν Τυδείδης ἦδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 λαοῦ ἀποτμήξαντε διώκετον ἐμμενὲς αἰεὶ.
 365 ἄλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἐμελλε μιγήσcεθαι φυλάκεcσι
 φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθῆνη
 Τυδείδῃ, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 φθαῖη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὃ δὲ δεῦτερος ἔλθοι.

V. L. 349 ὥς A. παρ' ἔξ A. παρέξ CGL Et. Gud. 374, 13. παρέξ D. νεκύεσσι ACDGH. — 350 ὃδ' CGL. ἄρ ACDEG. — 351 ὄσόν τ' C Et. Mg. 642, 36. ὄσον τ' DG. ἐπὶ, οὔρα A. ἐπὶ οὔρα E 811, 6. ἐπίουρα D 1. man. ἐπίουρα CD 2. man. GHLS Et. Mg. 642, 36. Schol. θ 124. οὔρα ἢ προ- παροξυτώνως ἐπίουρα Eust. 811, 10. πέλονται: φέρονται C. — 352 αἱ ACDEGL. — 354 ἐπεδραμέτην CE bis: ἐπιδραμέτην ADGHLS Apoll. Lex. 72, 31, conf. Ψ 418, 433, 447. ὃδ' D. ὃδ' CGHS. ἄρ ADGL. — 355 κατὰ D. ἀποστρέφοντας G. — 356 τρήων L. — 358 ῥ' omitt. G. γνῶ δ' ἄρα δηῖους S. λαιψηρά τε G Barocc. αἰψηρά δὲ Apoll. Lex. 17, 19. — 359 αἴψα: γρ. καὶ ὦκα A. ὀρμήθησαν AH: ὠρμήθησαν CDEGLS. — 360 καρχαρόδοντε A. κύνε D. κύνε, οἱ τ' ἐπὶ θήρης Pseudoplat. 123, 19. — 362 ἀνυλήνθ' D. μεμηκώς Vrat. c. Mosc. 3. μεμηκώς Mor. — 363 ὥς A. ἦδ' ὁ ACDH Cant. Harl. Lips. Vrat. b. A: ἦδὲ GL, conf. B 278. — 365 μιγήσcεθαι G. φυλάκεcσι ACDGH. — 366 ἔβαλ' S. — 367 χαλκοχιτώνων A. — 368 φθαῖη ADG. ὃ δὲ C. ἔλθοι DGH Cant. Barocc. Mor. ἔλθῃ ACE bis LS.

A. c. 349 ὥς ἄρα φωνήσαντε παρέξ Aristarchus. ἐν μέντοι τῇ Ἀριστοφάνους καὶ ἄλλαις ἐτέρως ἐφέρετο· „ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης· ἐλθόντες δ' ἐκάτερθε παρέξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι κλινθήτην Didymus. — 354 ἀρίσταρχος ἐπεδραμέτην Didymus. — 359 τὸ ὀρμήθησαν Ἰακῶς Didymus. — 362 ὃ τε σύνδεσμος οὐκ ἦν ἐν ταῖς ἀρίσταρχου Didymus. scripsit igitur Aristarchus ὕληντα, ὃ δὲ προθέησι.

- δουρὶ δ' ἐπαΐσων προσέφη κράτερός Διομήδης·
 370 ἥε μὲν, ἥε σε δουρὶ κινήσομαι, οὐδέ σέ φημι
 δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύζειν αἰπὺν ὄλεθρον.
 ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφήκεν, ἐκὼν δ' ἡμάτανε φωτός.
 δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὤμον ἐύξου δουρὸς ἀκκῆ
 ἐν γαίῃ ἐπάγῃ· ὃ δ' ἄρ' ἔστη τάρβησέν τε
 375 βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίγνεται ῥδόντων,
 χλωρὸς ὑπὸ δαίους. τῷ δ' ἀσθμαίνοντε κινήτην,
 χειρῶν δ' ἀψάσθην· ὃ δὲ δακρύσας ἔπος ἠΐδα·
 Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκητός τε κίδηρος,
 380 τῶν κ' ὕμιν χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 θάρσει, μηδέ τί τοι θάνατος καταθύμιος ἔστω·
 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 385 πῇ δὴ οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἷος
 νύκτα δι' ὄρφναιήν, ὅτε θ' εὐδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
 ἦ τίνα κυλήων νεκύων κατατεθνηώτων;
 ἦ σ' Ἔκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
 νῆας ἔπι γλαφυράς; ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνήκε;
 390 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα·

V. L. 370 ἡ μένε G. οὐ δέ σε φημί ACGHL. οὐδέ ε φημί D. — 371
 ὁ ἀπὸ A. — 372 ἦ ῥα CDHL. ἀφήκεν A. — 373 ἐύξου AGS Cant. Vrat. b.
 εὐξου Et. Mg. 394, 44. ἐυξέου CDEHL Schol. K 357. — 374 ῥδ' CGHL.
 ὁδάρ D. ὁρ EGL. ὁρ A. — 375 γίνετ' ACDEGHL Et. Mg. 187, 30. —
 376 * ὅπό: ὅποι ACGHL. ὅπ' αἰδέιους D. — 377 ἀψάσθην omnes, non
 ἡψάσθην, conf. B 171, O 127, Ψ 666. ὃ L. ἠΐδα D. — 379 πολύκητός
 A. — 380 χ' ὕμιν DG Mor. Townl. Vrat. b. χ' ὕμιν H. ὦν ὕμιν E. —
 383 μηδέ τι τοι ACDG. μὴ δέ τι τοι HL. κοί E. — 384 κατάλεξον: γρ.
 ἀγόμενον L. — 385 πῇ AEH: ceteri πῇ. ποῖ Harl. γρ. ποῖ C. τίφθ' S
 Cant. γρ. ποῦ A. δὴ Eust. 810, 30: ceteri δ'. — 386 διορφναιήν D. γρ.
 ἀμφοσὶν Vrat. b. ὅτε γ' G. ὅτε Lips. omisso θ'. — 387 ἦ L: ceteri ἦ.
 ἦ τίνα D. κατατεθνηώτων DS. κατατεθνηώτων G. κατατεθνηώτων H.
 — 388 ἦ: libri ἦ. ἦ σ' D. — 389 νῆας ἀνα D. ἐπὶ A. ἐπὶ CGHL. * ἦ σ':
 ἦ σ' ACH. ἦ σὲ αὐτὸν E. ἦ αὐτὸν DGL. θυμὸν ἀνώγει L. ἀνήκε ACGH.
 — 390 ὑπο ACL. δὲ τρέμε Schol. H 216.

A. c. 373 ἐύξου: ἐυξέου Ptolem. Ascalonita. — 376 ὅπό, conf. H. U.
 47, E 817, N 224, O 4, ε 52, ι 236, 396. — 387 ὅτι ἐκ τῶν ἐπάνω (343)
 μετακείται Aristonicus. ἡθέτει καὶ Ἀριστοφάνης Didymus. οὕτως
 ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ κατατεθνηώτων Didymus.

- πολλῆσιν μ' ἄτησι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἔκτωρ,
 ὅς μοι Πηλείωνος ἄταυοῦ μύνησας ἵππους
 δωσέμεναι κατένευσε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 ἡνώγει δέ μ' ἰόντα θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν
 395 ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
 ἢ ἐφυλάσσονται νῆες θαοαὶ ὥς τὸ πάρος περ,
 ἢ ἤδη χεῖρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες
 φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
 νύκτα φυλασσέμεναι καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
 400 τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δῶρων ἐπεμαίετο θυμός,
 ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἳ δ' ἄλγερινοὶ
 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμῆμεναι ἦδ' ὀχέεσθαι,
 ἄλλῃ γ' ἢ Ἀχιλῇ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
 405 ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον·
 ποῦ νῦν δεῦρο κιῶν λίπες Ἔκτορα, ποιμένα λαῶν;
 ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήια, ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
 πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαὶ τε καὶ εὐναί;

V. l. 391 πολλῆσι E. ἄτησιν D. παρεκνόον ACD post ras. HL. — 392 πηλείωνος G. — 393 χαλκῷ omitt. H. — 398 βουλεύουσι GL Mor. Harl. γρ. βουλεύουσι C man. rec. βουλεύοιτε ACDH. ἐθέλουσι G Mor. Harl. ἐθέλουσιν L. γρ. οὐδ' ἐθέλουσι C man. rec. ἐθέλοιτε ACDH. ἐν ἄλλῃ φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν οὐδ' ἐθέλουσι A. — 399 ἀδηκότες A. ἀδδηκότες LS. vulgo ἀδηκότες cum CDGH Lips. Townl. Vrat. b. — 400 δ' omitt. L. — 402 οἳ δ' D. οἷδ' CGHL. — 404 ἄλλῃ ἢ DG. ἀχιλλῇ G. δν E. — 408 πῶς δαὶ AHL Apoll. de Synt. 6, 9; 77, 9. Ammon. de Diff. s. v. δαί. Bekk. Anecd. 971, 11; 1178. Apoll. Lex. 56, 27. Et. Gud. 132, 47. πῶς δέ DG Cram. Anecd. Par. III, 13, 17; 284, 28. πῶς δέ τε H suprascr. πῶς δ' αἱ CE.

A. c. 391 ἀριστοφάνης ἠπαφεν ἔκτωρ Didymus. — 397—399 παρὰ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο, ἐν δὲ ταῖς Ἀριστάρχου ἐγγράφοις εἰ ἤδη Didymus. οὕτως γραπτέον βουλεύουσι καὶ [ἐ]θέλουσι, τὸ γὰρ σφίσιν ἐν τῷ περὶ τινῶν ἐστὶ λόγῳ, ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς, ὃ ἀκόλουθα δεῖ εἶναι τὰ ῥήματα Aristonicus. τῶν παρακειμένων ὀβελῶν οὐκ ἔστιν αἰτίαν εὐρεῖν διὰ τῶν Ἀριστάρχειων ὑπομνημάτων. Ἀμμόνιος δὲ ὁ Ἀριστάρχου πρῶτον μὲν στιγμαῖς φησὶ τὸν Ἀριστάρχον παρασημασθῆναι, εἴτα δὲ καὶ τέλειον ἐξελεῖν, τάχα διὰ τὸ ἐπὶ δευτέρου προσώπου τὸ σφίσι τετάχθαι καὶ ἄνωθεν (310—312) μετενηνέχθαι Schol. A. haec primo aspectu inter se videntur pugnare, cuius discrepantiae causam fuisse puto diversitatem utriusque recensitionis Aristarchi, qui in posteriore hos versus damnavit, in priore βουλεύουσι et ἐθέλουσι scripsit, eosque punctis notavit, quibus ostenderet, se dubitare an genuini essent. — 408 δαί Aristarchus, conf. H. T. 220. ὅτι σύνδεσμος ὁ καὶ (sic) καὶ οὐκ ἄρθρον Aristonicus.

- ἄσκά τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν, ἥ μεμάσιν
 410 αὐθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἥε πόλιν δὲ
 ἄψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιοῦς.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουλευφόροι εἰσί,
 415 βουλὰς βουλεύει θεῖου παρὰ σήματι Ἰλου,
 νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ', ἅς εἵρεαι, ἥρως,
 οὐ τις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν οὐδὲ φυλάσσει.
 ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάrai, οἷσιν ἀνάγκη,
 οἱ δ' ἐτρηγόρθαι φυλασσεμέναί τε κέλονται
 420 ἀλλήλοισι. ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
 εὐδουσι· Τρῳεὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
 οὐ γὰρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται οὐδὲ γυναῖκες.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἵπποδάμοισιν
 425 εὐδουσι, ἥ ἀπάνευθε; δῖεπέ μοι, ὄφρα δαείω.
 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός·
 τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω.
 πρὸς μὲν ἄλδς Κᾶρες καὶ Παῖονες ἀγκυλότοξοι
 καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες δῖοι τε Πελασγοί.
 430 πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι Μυσοὶ τ' ἀγέρωχοι
 καὶ Φρύγες ἵππομαχοὶ καὶ Μήονες ἵπποκορυσταί.

V. l. 409 ἄσκά τε ACDHL. ἄσκά τε Et. Mg. 167, 36. ἄσκα τε Eust. 813, 36. μετὰ D. μεμάσι D. — 410 πόλιν δὲ AD. — 413 τοὶ γὰρ ACGH. ἐγὼ σοὶ L. ἐγὼ σοὶ Harl. ἐγὼ δὴ G. καταλέξω: ἀγορεύω D Townl. — 414 εἰσί DG. — 415 σήματι: σήματος Schol. A 166. — 416 ἀπο A. ἥρεαι G. — 418 ὅσσαι μὲν CGHL Barocc. Mor. Cant. Harl. Lips. Vrat. A. δσ-
 γὰρ μὲν
 καὶ γὰρ DE bis. Zonar. Lex. 880. μὲν A. γὰρ S. τρώων L. — 419 οἷδ' C. οἱ γ' G Barocc. οἱ τ' L Vrat. b. — 420 πολύκλητοὶ τ' ἐπίκουροι AGHS Cant. Mor. Harl. — 421 εὐδουσιν ADH. τρωεὶ DEG. τρωεὶ L. — 422 σφιν DG. εἵαται D. — 423 προσέβη L. πολύμητις A. — 424 γὰρ δὴ H Harl. γὰρ δὴ A. τ' ἄρ νῦν Lips. Mosc. 3. τρώεσσι L. ἵπποδάμοισι D. — 425 εὐδουσιν G. ἥ A: ceteri ἥ. — 427 τοὶ γὰρ DGH Barocc. ἐγὼ τοὶ AHS Barocc. ἐγὼ δὴ G. ἀτρεκέως G. ἀγορεύω D. — 428 ἀργυρότοξοι Cram. An. Ox. II, 458, 12. — 430 μυσοὶ D. — 431 ἵππομαχοὶ L: ceteri ἵπποδαμοὶ. μηῖονες DH.

A. c. 409—411 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὁρθῶς 208—210. — 413 οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἀγορεύω Didymus. — 424 νῦν Nicanor. — 425 ἥ Herodianus. — 427 καὶ ταῦτα Schol. BL. — 431 ἀρίσταρχος ἵππομαχοὶ Didymus.

- ἀλλὰ τί ἦ ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
 εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδύναι ὄμιλον,
 Θρήικες οἶδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
 435 ἐν δέ σφιν Ῥῆκος βασιλεύς, πάις Ἡϊονῆος.
 τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἶδον ἠδὲ μεγίστους·
 λευκότεροι χιόνος, θεΐειν δ' ἀνέμοισιν ὅμοιοι.
 ἄρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἥσκηται·
 τεύχεα δὲ χρύσεια πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
 440 ἥλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὐ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
 ἀνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,
 ἥέ με δῆσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλεί δεσμῷ,
 ὄφρα κεν ἔλθητον καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
 445 ἥε κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἥε καὶ οὐκί.
 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 μὴ δὴ μοι φύξιν γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ,
 ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἴκεο χεῖρας ἐς ἅμας.
 εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν ἥε μεθῶμεν,
 450 ἦ τε καὶ ὕστερον εἴσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἥε διοπτεύων ἦ ἐναντίβιον πολεμίζων·
 εἰ δέ κ' ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμείς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσης,

V. L. 432 τί ἦ Et. Mg. 415, 20. τί ἦ με Schol. A 219. τίη γέ με G.
 τίη μεθ' H. τίη με διεξερέεσθαι ταῦτα ἕκαστα Mor. Barocc. διεξερέεσθαι
 Apoll. Lex. 82, 2. παρεξερέεσθαι Schol. A 219. Et. Mg. 415, 20. — 433
 τρώων L. — 434 οἶδ' A. νεήλυδες L. — 435 σφιν D Schol. Eurip. Rhes.
 393. πάις E: παῖς ACDGHLS. — 437 ὅμοιοι G. — 438 ἄρματα δὲ χρυσῷ
 HL Lips. τέ A. — 440 κατὰ θνητοῖσιν AEHL. — 441 ἀνδρεσσιν DEGH.
 — 442 μὲν omitt. Lips. Mosc. 3. νῦν omitt. Cant. ἐμὲ μὲν νηυσὶν πελ-
 λάσσετον Vrat. A. πελάσσετον Mosc. 3. ὠκυπόροισι D. — 443 ἥε, με A.
 ἦ ἐμὲ D ex corr. H. — 444 ὄφρα κεν ACH. πειραθῆτον H. ἐμείο S. —
 445 ἦ ῥα AGS Cant. Mor. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. ἦ ῥα C. ἦ ῥα
 H. ἦ ῥα D. ἥε EL. οὐκί: οὐχί G. — 446 ἄρ DG. ἄρ A. — 447 φύξιν γε
 A. — 448 ἅμας C: ἅμας ADE 819, 19 ἐμὰς GHL (om. ἐς) Townl. in ras.
 χεῖρας ἐμεῖο ἦ μάλλον χεῖρας ἐς ἅμας Eust. 817, 36. — 449 καὶ σε CD.
 ἀπολύσομαι ἥε μεθῶμαι G. ἀπολύσομαι Barocc. — 450 εἰ τε Apoll. Lex.
 64, 33. ἦτε D. ἦσθα H J. man. L. γρ. ἦσθα H. — 451 διοπτεύων S.
 διοπτεύειν Vrat. b. 1. man. ἀντίβιον E. πτολεμίζων D. πτολεμίζων S.
 πτολεμίζων H. πολεμίζων ACEG Cant. Harl. Vrat. A. —
 452 ὑπὸ A. δαμείς ACDEGHLS. τυπεῖς A sup. γρ. τυπεῖς Vrat. b. ἀπο
 CDH. ὀλέσσεαι H.

A. c. 445 ἀρίσταρχος ἥε κατ' αἶσαν Didymus. οὐκί, non οὐχί.
 Aristarchus conf. H. T. 328. — 449 ἀπολύσομεν Schol. V. μεθῶμεν, conf.
 B 299 δαῶμεν, X 381 πειρηθῶμεν. — 452 ἀρίσταρχος ὀλέσσεαι Didymus.

οὐκέτ' ἔπειτα cὺ πῆμά ποτ' ἔσσειαι Ἀργείοισιν.

ἦ, καὶ ὁ μὲν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
 455 ἀψάμενος λίσσασθαι, ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε
 φασγάνῳ αἶζας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
 φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίησιν ἐμίχθη.
 τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῇφιν ἔλοντο
 καὶ λυκέην καὶ τόξα παλίντονα καὶ δόρυ μακρόν·

460 καὶ τὰ γ' Ἀθηναίῃ ληϊτίδι διός Ὀδυσσεὺς
 ὑψός' ἀνέσχεθε χειρὶ καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 χαῖρε θεὰ τοῖσδεσσι· ἐγὼ γάρ πρῶτην ἐν Ὀλύμπῳ
 πάντων ἀθανάτων ἐπιβασόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
 πέμψον ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.

465 ὥς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἔθεν ὑψός' αἰείρας
 θῆκεν ἀνὰ μυρικήν· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
 κυμάρψας δόνακας μυρικής τ' ἐριθηλέας ὄζους,
 μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
 τῷ δὲ βήτην προτέρῳ διὰ τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἶμα,

470 αἶψα δ' ἐπὶ Θρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔξον ἰόντες.
 οἱ δ' εὐδον καμάτῳ ἀδηκότες, ἔντεα δέ σφι
 καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον,

V. L. 454 δ μὲν μοι L. — 455 ὅδ' CGHL. ἔλασσε ACEG. — 456

ἀπο D. — 457 φθεγγομένη^η H. φθεγγομένη Aristoteles de Part. animal. III, 10. γράφεται φθεγγομένη Eust. 818, 4. Schol. L. τοῦδε Macrob. Sat. V, 13, 2. — 458 κεφαλῇφιν CEG. — 459 λυκίην G. — 460 τὰδ' L. — 461 ὑψόθ' H. ἀνέσχε S. — 462 τοῖσδεσσι ACDEL. τοῖσδεσσι H. τοῖσδεσσι Bekk. Anecd. 863, 1. τοῖς, δὴ γε ἐγὼ G. — 463 ἐπιβασόμεθ' ADHL. ἐπιβω

βασόμεθα E 818, 15 et 44 G. ἐπιβασόμεθ' S. ἐπιδωσόμεθ' C, add. βω man. rec. ἐπιδωσόμεθ' Ven. B Lips. 1. man. αὐθὺς C. — 464 θρηκῶν H. ἵππους τε: ἐν ἄλλῳ ἀγυρίν τε A. τὲ H. — 465 ὥς A. ἄρ G. ἀπο A. — 466 ἀνα D. δηλον Cant. ἐπὶ A. σῆμ' ἔθηκεν L. ἔθηκε ACDEH. ἔχευαν Bekk. An. 797, 12. — 468 αὐθὺς C. — 470 θρηκῶν H. ἔξον CEHL Et. Mg. 750, 38. Apoll. Lex. 151, 2: ἔξον A. ἔξον D Et. Gud. 524, 47. ἤξαν G. ἔξαν Cant. — 471 οἱ δ' D. οἱδ' CGHL. ἀδηκότες ACDGH Barocc. Townl. Vrat. b. ἀδηκότες ELS. σφι CDG Schol. K 153. — 472 αὐτοῖσιν E.

A. c. 457 φθεγγομένου, conf. H. T. 28. — 463 ἀρίσταρχος ἐπιδωσόμεθα, ἴν' ἡ δώροισι τιμῶμεν Didymus. ἐπιβασόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. γράφεται καὶ ἐπιδωσόμεθα, ἴν' ἡ δώροισι τιμῶμεν Et. Mg. 357, 52, conf. Apoll. Lex. 73, 1 et 2. βῶσμαι est forma Ionica, qua Herodotus saepissime, Homerus α 378, β 143 usus est. — 465 διήλαττον αἰ ἀρίσταρχου ὑψόσε καὶ ὑψού Didymus. — 466 cὺν τῷ ν μυρικήν Didymus. δέελον Aristarchus.

- τριτοίχῃ· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι.
 ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὔδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι
 475 ἔξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμάσι δέδεντο.
 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δειξεν·
 οὗτός τοι Διόμηδες ἀνὴρ, οὔτοι δέ τοι ἵπποι,
 οὐς νῶιν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
 ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
 480 ἐστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν, ἀλλὰ λυ' ἵππους·
 ἢ ἐὺ γ' ἄνδρας ἔναιρε, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
 ὣς φάτο, τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην, τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
 485 ὥς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
 αἴγῃσιν ἢ οἰέσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ,
 ὥς μὲν Θρήικας ἄνδρας ἐπώχετο Τυδέος υἱός,
 ὄφρα δυῶδεκ' ἔπεφνεν. ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεύς,
 ὃν τινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστάς,
 490 τὸν δ' Ὀδυσσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
 τὰ φρονέων κατὰ θυμόν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
 ῥεῖα διέλθοιεν μηδὲ τρομεοῖατο θυμῷ
 νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀθήεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κινήσατο Τυδέος υἱός,
 495 τὸν τρεῖσκαδέκατον μεληδέα θυμὸν ἀπηύρα

V. l. 473 τριτοίχῃ DL Vrat. b. τριτοίχῃ ACEGH. τριτοίχῃ S.
 παρα D. — 474 μέσῳ εὔδεσκε G Mor. — 475 ἔξ ἐπιδιφριάδος A. — 476
 οὐς S. τοὺς Cant. Ὀδυσσεὺς DGH 1. man. ἰδὼν προπάροιθεν G. διομή-
 δεῖ A. — 478 νῶϊ DE Schol. K 447. πίφαυσκε GH Vrat. b. πέφνομεν S.
 — 479 οὐδέ τι σε ACDGHL. χρὴ omitt. H. — 480 σὺν AD. — 481 ἢ
 σὺ δ' L. ἢ σὺτε E bis. μελήσουσι CDEG. δ' ἐμοὶ A Harl. δέ μοι CDEG
 HLS, conf. E 228. — 482 ὥς A. — 484 ἐρυθαίνετο: φοινίσκετο Schol.
 Aristoph. Pac. 302. Suidas II, 2, 1563, 16. — 486 ἐνορούσοι G Vrat. A.
 Mosc. 3. ἐνορούσει CL. — 487 ὥς A. — 488 δυῶδεκ' G. αὐτὰρ H. —
 490 Ὀδυσσεὺς DG. ἐξερύσασκε ACDEG. — 491 κατὰ D. καλλίτριχες H. —
 492 μὴ δὲ CDGH. — 493 ἀθήεσσον AEL Schol. E 231. ἀέθεσσον D. ἀθήε-
 σον C. ἀθήεσσον GH Harl. αὐτόν Schol. E 231. — 495 τρεῖσκαδέκατον
 AGH. ἀπηύρα D.

A. c. 475 ἔξ Herodianus: alii ἔξ. — 477 οὗτός τοι Aristarchus. —
 478 οὐς Aristarchus, alii ὃν. — 489 πλήξειε: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι
 δὲ πλήξακε Didymus. — 495 τρεῖσκαδέκατον Schol. A. ἀντὶ τοῦ τρεῖς-
 καδέκατ (sic) A in margine, conf. H. T. 229.

- ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῇφιν ἐπέστη
 τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνη.
 τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσσεὺς λύε μώνυχας ἵππους,
 σὺν δ' ἤειρεν ἱμάσι καὶ ἐξήλυνεν ὁμίλου
 500 τόξῳ ἐπιπλήσων, ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν
 ποικίλου ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἐλέσθαι·
 ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων Διομήδεϊ δίψ.
 αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων ὅτι κύντατον ἔρδοι,
 ἦ ὅ γε δίφρον ἐλών, ὅθι ποικίλα τεύχε' ἔκειτο,
 505 ῥυμοῦ ἑξερύοι ἢ ἐκφόροι ὑφός' αἰέρας,
 ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 εἶος ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
 ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον·
 νόστου δὴ μνήσαι μεγαθύμου Τυδέος υἱέ
 510 νῆας ἔπι γλαφυράς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθης,
 μὴ πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃαι θεὸς ἄλλος.
 ὣς φάθ', ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὅπα φωνησάσης,
 καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσето· κόψε δ' Ὀδυσσεὺς
 τόξῳ· τοῖ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 515 οὐδ' ἀλαδὸς σκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
 ὣς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἔπουσεν·

V. l. 496 κεφαλῇφιν ACEG. — 497 οἰνίδαο D. — 498 ἄρ DEG. ἄρ
 A. ὀδυσεὺς DH. — 499 σὺν D. ἤειρεν A. εἶηρεν L. — 501 ποικίλην G.
 — 502 ῥοίζησε EG Bekk. Anecd. 771, 17. ῥοίζεσκεν Barocc. πιφάσκων
 GH Bekk. An. 771, 17. — 503 ὁ CDGHL. μερμήριζε A. δ, τι G. κύντα-
 τον ACGHL Barocc. Mor. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 3. κύντερον DES.
 ἔρδοι GL. — 504 τεύχεα κείτο L. — 505 ἦ A: ceteri ἦ. ὑφού L. — 506
 ἦ ὅγε τῶν C. Θρηκῶν ἀνδρῶν D. ἀπο CDL. — 507 *εἶος: libri ἔως. δ
 η
 ACDGHL. κατα D. τόφρ' ἀθήνη L. — 508 προσεφώνει C. — 510 ἐπὶ AD.
 ἐπὶ CEGHL. μὴ κεν L. ἔλθεις et ἔλθοις D eadem manu. — 511 μὴ που
 τις ACDGHL. τρῶας L. ἐγείρῃαι DE bis GH. — 512 ὣς A. δ δὲ C. θεᾶς
 προφωνησάσης S. — 513 ἐπεβήσето ACHLS Cant. Harl. Vrat. b. A.
 Mosc. 3. ἐπεβήσατο DE ter G. κόψε ACDEGHL Cant. Mor. Harl. Vrat. b.
 — 515 ἀλαδὸς σκοπιὴν A: ἀλαοσκοπιὴν CDE ter GL Et. Mg. 57, 10.
 ἀλαοσκοπιὴν H. vulgo ἀλαοσκοπήν. ἔχεν Mosc. 3.

A. c. 497 ἀθετεῖται Aristonicus. οὔτε ἐν Ζηνοδότῳ (scribendum
 ἐν τῇ Ζηνοδότου vel παρὰ Ζηνοδότῳ) οὔτε ἐν τῇ Ἀριστοφάνους ἐφέρετο
 Didymus. — 505 διχῶς ὑφού καὶ ὑφόςε Didymus, conf. 465. — 513
 οὔτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἐπεβήσατο Didymus. κόψε primus restituit
 Spitznerus cum libris fere omnibus: vulgo κόπτε, quod in libris meis
 non inveni. — 515 ἀλαδὸς σκοπιὴν Aristarchus: ἀλαὸν σκοπιὴν Zenodo-
 tus, conf. H. T. 184.

- τῇ κοτέων Τρώων κατεδύετο πουλὺν ὄμιλον,
 ὤρσεν δὲ Θρηκῶν βουλευφόρον Ἴπποκόωντα,
 Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν. ὃ δ' ἔξ ὕπνου ἀνορούσας,
 520 ὡς ἶδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔστασαν ὠκέες ἵπποι,
 ἀνδράς τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονήσιν,
 ὦμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον τ' ὀνόμηνεν ἐταῖρον.
 Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμός
 θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
 525 ὅς· ἀνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι σκοπὸν Ἔκτορος ἔκταν,
 ἐνθ' Ὀδυσσεὺς μὲν ἔρυξε διήφιλος ὠκέας ἵππους,
 Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορῶν ἔναρα βροτόεντα
 ἐν χεῖρεσσ' Ὀδυσῆι τίθει, ἐπεβήετο δ' ἵππων.
 530 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 [νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ].
 Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον αἶε φώνησέν τε·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
 535 ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὐατα βάλλει.
 αἶ γὰρ δὴ Ὀδυσσεύς τε καὶ ὁ κρατερός Διομήδης
 ὦδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
 ἀλλ' αἰνῶς δεῖδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
 Ἀργείων ὠριστοὶ ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

V. l. 517 τρώων L. κατεδύετο GS. κατεδύετο L. πολὺν D. —
 518 ὤρσεν GL. — 519 δ δ' L. 58' C. — 520 ἔρημον Lips. Townl. Mosc. 3.
 ἔστασαν A. — 521 ἀνδράς τ' A. ἀσπείροντας G. ἀργαλέοισι Cant. φόνῃσι
 D. — 522 ἄρ DEGL. ἄρ A. ὀνόμηνεν H. ὀνόμηνεν D. — 523 τρώων L.
 — 526 οἱ δ' D. οἱ δ' CGHL. ἵκοντο G Barocc. — 527 Ὀδυσσεὺς DG. ἔρρυξε
 Vrat. b. δι' φίλος ACDGHL. — 528 χαμᾶζε ADE: χαμᾶζε CGHL. — 529
 Ὀδυσσῆϊ G. ἐν ἄλλω Ὀδυσσῆϊ δίδου A. Ὀδυσσῆος ἐτίθει S. ἐπεβήετο ACGHL
 Barocc. Lips. Vrat. b. A. Mosc. 3. ἐπεβήετο D ex corr. — 530 μάστιξεν L.
 δ' ἵππους ACGH: δ' Ὀδυσσεὺς L Barocc. Mor. Townl. δ' Ὀδυσσεὺς G. ἐν
 ἄλλω μάστιξεν δ' Ὀδυσσεύς A. * ἀέκοντε: libri ἄκοντε. — 531 omitt. AC
 Townl.: habent DEGHLS. ἐπὶ H. — 534 ἔτυμόν τοι ἐρέω A. ἔτυμόν τοι
 GH Mor. Barocc. — 535 μ' omitt. L. ἀμφὶ D. — 536 γὰρ Ὀδυσσεύς τε D.
 Ὀδυσσεύς G. — 537 ὦδ': ὡς δ' Et. Mg. 175, 20. Apoll. Lex. 48, 20.
 τρώων L. — 538 κατὰ AD. πάθειεν L. — 539 οἱ ἄριστοι libri. ὑπο A.
 τρώων L. ὀρυμαγδοῦ C 1. man. GH.

A. c. 522 Zenodotus ante 520 collocavit. — 534 παρὰ Ζηνοδότῳ
 δὲ οὐκ ἦν ὁ στίχος Schol. V. — 538 ἀρίσταρχος δεῖδοικα μεταφρεσι Di-
 dymus, conf. δ 825. retinui κατὰ φρένα, ut A 555, l 244, w 353. — 539
 ἀρίσταρχος ἀργείων ὠριστοὶ καὶ ἀνευ τοῦ i Didymus, conf. H. U. 202 sq.

- 540 οὐ πω πάν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
καὶ ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα, τοῖ δὲ χαρέντες
δεξιῇ ἡσπάζοντο ἔπεσσι τε μελιχίοισι.
πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ·
εἴπ' ἄγε μ' πολύαιν' Ὀδυσσεύ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
545 ὅπως τοῦδ' ἵππους λάβητον· καταδύντες ὄμιλον
Τρώων; ἢ τίς σφωε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
αἰνῶς ἀκτίνεσσι εἰκότες ἡελίοιο.
αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσσομαι, οὐδέ τί φημι
μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ γέρων περ ἑὼν πολεμιστής·
550 ἀλλ' οὐ πω τοίους ἵππους ἴδον οὐδὲ νόησα.
ἀλλὰ τιν' ὕμμ' οἶω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
ἀμφοτέρω γὰρ σφῶι φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεὺς
κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
555 ὦ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
ρεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἡέ περ οἶδε,
ἵππους δωρήσαι, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν.
ἵπποι δ' οἶδε γεραῖε νεήλυδες, οὓς ἐρεεῖνεις,
Θρηῖκιοι· τὸν δὲ σφιν ἀνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
560 ἔκτανε, παρ δ' ἐτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους.

V. l. 540 ἄρ ADEGL. — 541 ἐπὶ D. — 542 δεξιῇ S Cant. Vrat.
b. A. Mosc. 3. δεξίη τ' et δεξιῇ Eust. 823, 6. μελιχίοισι ACDGH. — 544
εἴπ' L. εἴπ' A. ὀδυσεῦ DEG. — 545 ὅπως C. τοῦδ' A. τοῦς D. κατα-
δύντες S Cant. καταδύντ' ἐς L. — 546 τρώων L. ἢ τί H. τί σφῶε C 1.
man. D. σφῶε GHL. ὑμῖν, i. e. σφῶι Eust. 823, 10. σφῶε, πόρεν A.
πόρε G. — 547 εἰκότας S. — 548 οὐδέ τι φημι ACDEGL. οὐδ' ἔτι φημι
H. — 549 παρα A. — 550 τοιούδ' G. τοιούτους L. * οὐδὲ νόησα: libri
οὐδ' ἐνόησα. — 551 ὕμμ' DG. οἶω D. θεῶν L. — 552 γάρ σφῶε S. γάρ
σφῶε DL. νεφεληγερέτα A. — 556 γε θέλων CDS Cant. Lips. Townl.
οἶδε A. — 557 ΔΩΡΗΣΕΤ' Ambros. δωρήσεται L. δωρήσεται Townl. δωρή-
σαιτο H. δωρήσοιτο E. ἐπεὶ ἢ A. ἐπειὴ E: vulgo ἐπειὴ. πολυφέρτεροί
εἰσι D. πολυφέρτερός ἐστιν S. πολὺ φέρτερός ἐστιν Cant. — 558 οἶδε
AD. οἶγε L. — 559 Θρηῖκιοι S. ἀνακτα L. — 560 παρ CD. παρ' ἐταίρους
G. δυοκαίδεκα AGH. δυωκαίδεκα L.

A. c. 545 λάβητον: λαβήτην Zenodotus. — 546 οὕτως σφῶε διὰ τοῦ
εἰ καὶ πόρεν ἰακῶς. οὕτως καὶ ἀρίσταρχος καὶ ἡρωδιανός Schol. A. ὅτι
Ζηνόδοτος γράφει σφῶι Aristonicus. σφῶε Ixion, conf. Apoll. de
Pron. 114 A. alii σφῶ ἔπορεν. — 548 ἐπιμίσσομαι: ὁ Ἰεῖων ἀναμίσσομαι
Schol. V.

τὸν τρεῖσκαίδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγῦθι νηῶν,
τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἐκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἄγαυοί.

- ὥς εἰπὼν τάφροιο διήλασε μῶνυχας ἵππους
565 καρχαλῶν· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
οἱ δ' ὅτε Τυδείδew κλισίην εὐτυκτον ἵκοντο,
ἵππους μὲν κατέδησαν ἐυτμήτοισιν ἱμάσι
φάτνῃ ἐφ' ἵππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
ἔστασαν ὠκύποδες μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες.
570 νῆι δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
θῆκ' Ὀδυσσεύς, ὅφρ' ἱρὸν ἐτοιμασσαίαι' Ἀθήνη.
αὐτοὶ δ' ἰδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσῃ
ἐσβάντες κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφὶ τε μηρούς.
αὐτὰρ ἐπεὶ σφιν κύμα θαλάσσης ἰδρῶ πολλὸν
575 νίψεν ἀπὸ χρωτὸς καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.
τῷ δὲ λοεσσαμένῳ καὶ ἀλειψαμένῳ λίπ' ἐλαίῳ
δείπνῳ ἐφιζανέτην, ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνη
πλείου ἀφυσκόμενοι λείβον μελιηδέα οἶνον.

ΙΛΙΑΔΟΣ Λ.

Ἦώς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἄγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἴν' ἀθανάτοισι φῶς φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·

V. L. 561 τρεῖσκαίδέκατον AGL. — 562 τὸν ῥα CL. — 563 τὲ H. τε omitt. G. τρῶες L. — 565 ἴσαν C. — 566 οἷδ' CGL. ὅτε δὴ H. τυδείδαο G. εὐτυκτον C. εὐτύκτον H. — 567 ἱμάσι A Ambr. CEGH. — 569 ἔστασαν AD. ἔστασαν GL. — 570 ἐνὶ AD. ἐν S. — 571 θῆκ' Ὀδυσσεύς C. Ὀδυσσεύς DG. ἱερὸν G Lips. ἐτοιμασσαίαι' CD. ἐτοιμασσαίαιτο E. — 573 τε ἰδὲ ACDEH Apoll. Lex. 109, 4. τε ἠδὲ G. τ' ἠδὲ Et. Mg. 570, 3. Cram. Epim. 172, 7. τε ἰδ' αὐτὸν L. τε ἰδ' αὐτὸν Harl. — 574 σφιν G. — 575 ἀπὸ A. ἀνέψυχεν L. ἀνέψυχε Townl. ἀνέψυχθε GH. — 576 εὐξέστας D. εὐξέστους S. — 577 τῷδε G. — 579 ἀφυσκόμενοι A Harl. ceteri ἀφυσκάμενοι.

A. c. 561 τινὲς γράφουσι τὸν τετρακαίδέκατον σκοπὸν εἵλομεν Aristonicus. — 579 οὕτως ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἀφυσκάμενοι Didymus, conf. ad Γ 295.

V. L. 2 ὄρνυθ' Townl. φέρη EL ex em. Lips. Harl. βροτοῖσι ACDGH.

- Ζεὺς δ' Ἐρίδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 ἀργαλήν, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσιν.
 5 στή δ' ἐπ' Ὀδυσσεὺς μεγακῆτεϊ νηὶ μελαίνῃ,
 ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε γεγυνέμεν ἀμφοτέρωσθε,
 ἡμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο
 ἡδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοῖ ῥ' ἔσχατα νῆας εἵσας
 εἴρυσαν ἡνωρὴ πίκυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν.
 10 ἔνθα στᾶς ἤυσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε
 ὄρθι', Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἐκάστῳ
 καρδίῃ, ἄληκτον πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι.
 τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν.
 15 Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν ἰδὲ Ζῶννυσθαι ἄνωγεν
 Ἀργεῖους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύετο νύροπα χαλκόν.
 κνημιῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκε
 καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυσε,
 20 τὸν ποτέ· οἱ Κινύρης δῶκε ξεινίῃον εἶναι.
 πεύθετο γὰρ Κύπρον δὲ μέγα κλέος, οὔνεκ' Ἀχαιοὶ
 ἐς Τροίην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
 τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε χαριζόμενος βασιλῆι.
 τοῦ δ' ἦ τοι δέκα οἴμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
 25 δώδεκα δὲ χρυσοῖο καὶ εἴκοι κασσιτέροιο·
 κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχато προτὶ δειρὴν
 τρεῖς ἑκάτερθ', ἱρίσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίῳ

V. L. 3 ἐπὶ A. — 4 μετὰ A. — 8 ἀχιλλῆος C. τοῖ ῥ': οἱ E. ἔσχατοι L. — 10 μέγα τε C. — 11 ἀχαιοῖσι CDE Schol. Aristoph. Acharn. 16. — 12 κραδίη CDH. ἄληκτον CD Lips. — 15 ἡδὲ G. ἐβόησεν ἡδὲ Barocc. Ζῶννυσθαι CDE 827, 7. — 16 ἐδύετο ACDE bis G. ἐδύετο HL. ἐδύετο

ω
 Cant. ἐνδύετο νύροπα χαλκόν S. — 17 κνημιῖδας CGH. πρῶτον G. περὶ A. ἔθηκε ACGH. — 18 ἐπὶ σφυρίοις DH. ἐπισφυρέοισιν L. — 19 θώρηκα G. περὶ D. ἔδυσε ACDGH. — 20 Κινύρας Schol. Pind. Nem. VIII, 28. — 21 κύπρον δὲ AD. — 22 ἀναπλεύσεσθαι C Cant. Schol. A 105. — 24 δὴ τοι HL Harl. δῆτα Et. Mg. 618, 1. οἴμοι C. — 26 προτὶ AD. ποτὶ CEHS. — 27 ἑκάτερθεν S. ἑκάτερθι^{EV} L. ἱρίσιν DEH. ἱρεσσιν Hesych. II, 369. Apoll. Lex. 92, 29. Townl.

A. c. 13, 14 ἀθετοῦνται Aristonicus. asterisci: ὀρθῶς B 453, 454. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει δὲ ἡθετοῦντο, παρὰ Ζηνοδότῳ δὲ οὐδὲ ἦσαν Didymus. — 26 ἐν τῇ Ἀριστοφάνους ἐμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἐλειμῶντο Didymus. — 27 Ζηνόδοτος ἐρίδεσσιν Schol. A.

- ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἦλοι
 30 χρύσειοι πάμφαινον, ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
 ἄργύρεον, χρυσεόσιν ἀορτήρεσσιν ἄρηρός.
 ἂν δ' ἔλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον ἄσπίδα θοῦριν,
 καλήν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,
 ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασιτέριοιο
 35 λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἦν μέλανος κυάνοιο.
 τῇ δ' ἐπὶ μὲν Γοργῷ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο
 δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε.
 τῆς δ' ἔξ ἄργύρεος τελαμῶν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτοῦ
 κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν
 40 τρεῖς ἀμφιστροφές, ἐνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.
 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
 ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
 εἴλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,
 ὀξέα· τῇλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω
 45 λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
 τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσιοι Μυκλήνης.
 ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος
 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοῖ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 50 ῥῶοντ'· ἄβεστος δὲ βοή γένετ' ἡῷθι πρό.

V. l. 28 νέφεσι Vrat. b. Schol. Γ 121. στήριξεν D. — 29 ἀμφὶ D. ἄρ DGL. ἄρ A. ὤμοισι D. ἦλοι L. ἦλοι A. — 30 χρύσειοι D. αὐτὰρ H. — 32 ἂν DH. ἐν δ' CL. γρ. ἂν C man. rec. πολυδαίδαλον A. θοῦριν G. — 33 περὶ CDHL. — 35 ἐν A. ἦν: ἦν CL. — 36 ἐπὶ D. βλοσυρῶπις C. ἐστεφάνωται Schol. A 40. — 38 ἔξ, non ἔξ' libri. ἔξαργύρεος CD. αὐτοῦ ADG Mor. Baroce. αὐτῷ CEH ex corr. S Et. Mg. 328, 35. αὐτῶν L. — 40 ἀμφιστροφές CDHS. ἀμφιστροφές ἢ ἀμφιστροφές E 829, 10. — 42 καθ' ὑπερθεῖν Vrat. b. — 43 δοῦρα E bis Vrat. A. — 44 ἀπ' αὐτόθι L. — 45 ἐπὶ D. δ' ἐγδούπησαν A. δὲ γδούπησαν DG. δ' ἐκδούπησαν CL Vrat. A. δ' ἐνδούπησαν Harl. — 48 κατα D. αὐτ' ἐπὶ A. τάφρον L. — 49 σὺν A. τεύχεσι G.

A. c. 28 οὕτως ἰακῶς τὸ στήριξε Didymus, alii igitur νέφει ἐστήριξε. — 33, 34 scribatur περὶ . . . ἦσαν et περὶ . . . ἦσαν teste Herodiano. — 36 ἐπὶ Herodianus. — 38 αὐτοῦ: οὕτως Ἀριστάρχος. γράφεται δὲ καὶ ἐπ' αὐτῷ Didymus. — 40 οὕτως αἱ Ἀριστάρχου σὺν τῷ ῥ ἀμφιστροφέες Didymus. — 45 ἐγδούπησαν Aristarchus.

φθάν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες,
 ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον. ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ὤρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑπόθεν ἦκεν ἑέρσας
 αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὔνεκ' ἔμελλε
 55 πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς Ἀῖδι προΐαψειν.

Τρῶες δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ἐπὶ θρωγμῷ πεδίοιο,
 Ἑκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα
 Αἰνεΐαν θ', ὃς Τρωσὶ θεὸς ὥς τίετο δῆμῳ,
 τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον καὶ Ἀγήνορα δῖον
 60 ἡϊθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
 Ἑκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντος' εἰσῆν.
 οἶος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὐλιος ἄστηρ
 παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα κσιόεντα,
 ὥς Ἑκτωρ ὅτε μὲν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,
 65 ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
 λάμφ' ὥς τε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.

οἱ δ', ὥς τ' ἀμνητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
 ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
 πυρῶν ἢ κριθέων· τὰ δὲ δράγματα ταφρέα πίπτει·
 70 ὥς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες

V. l. 51 μέγ' ADS Cant. Mor. Harl. Barocc. μεθ' CGHL Apoll. Lex.
 162, 29. ἱππών D. ἐπὶ A. — 52 μετεκίαθον DH. ἐν A. — 53 κατα C.
 ἑέρσας E. — 54 ἐξαιθέρος A. ἔμελλε ACDEGH. — 55 πολλὰς δ' Townl.
 προΐαμψειν S. — 56 τρῶες L. θρωγμῷ A: ceteri θρωγμῷ. — 57 που-
 λυδάμαντα L. πολυδάμαντα D. — 58 τρωσὶ C. ὥς AD. ἐτίετο H. — 59
 πόλυμον S. — 60 ἀθανάτοισι D. — 61 παντός' εἰσῆν ADGH Mor. Harl.
 παντόε ἰσῆν CEL post ras. S. — 63 τότε Mor. Mosc. 3. ὅτε D. ποτὲ H.
 αὐθὶς C. σκοτόεντα Vrat. b. — 64 ὅτε E. τοτὲ CD 1. man. ποτὲ D 2.
 man. μὲν τοι D. τε omitt. L. ὅτε μὲν γε Vrat. A. φάνεσκε D. — 66 ὥς
 τ' ἀστεροπὴ G. ὥς ἀστεροπὴ Mor. conf. K 154. — 67 οἶδ' CGHL. ὥς
 Rhet. Gr. III, 201, 26. — 68 ἐλαύνωσιν: ἐλαύνουσιν CDEL. ἐλαύνοντο
 Schol. Theocr. X, 2. κατάρουραν A. — 69 κριθῶν ACDEGHL cum ceteris
 et Schol. T 222. — 70 ὥς A. τρῶες L.

A. c. 51 φθάν Aristarchus. μέγ' Aristarchus et Herodianus: μεθ'
 Schol. V. — 55 οὕτως ἀρίσταρχος κεφαλὰς ἐνθάδε Didymus, conf.
 Ariston. et not. ad A 3. — 56 θρωγμῷ, conf. H. U. 217. — 62 οὐλιος:
 alii αὐλιος teste Aristonico, conf. Et. Mg. 641, 6. — 64 ὅτε Herodianus,
 II. Prosod. A 493. — 66 ὥς τε στεροπὴ, conf. ad K 154. — 69 κριθέων
 scribendum est vel contra libros, nam genetivus primae declinationis
 non nisi praecedente iota in ὦν desinit. Eadem de causa corrigendae
 sunt librorum scripturae ὦν E 818; πρώτων O 656; ἀργενῶν C 529;
 ριζῶν Φ 243. excipitur τῶν K 253, μ 64.

δῆουν, οὐδ' ἕτεροι μνῶντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
 ἵσας δ' ὑμῖν κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 θῦνον. Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσρόωσα·
 οἷη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν,
 75 οἱ δ' ἄλλοι οὐ σφιν πάρεσαν θεοί, ἀλλὰ ἔκηλοι
 σφοῖσιν ἐνὶ μεγάροισι καθεΐατος, ἥχι ἐκάστω
 δώματα καλὰ τέτυκτο κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο.
 πάντες δ' ἠτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
 οὐνεκ' ἄρα Τρῳέεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.
 80 τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατὴρ· ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς
 τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο κύδει γαίωιν,
 εἰσρόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ' ὀλλυμένους τε.
 ὄφρα μὲν ἥως ἦν καὶ ἀέζετο ἱερὸν ἡμαρ,
 85 τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἦπτετο, πίπτε δὲ λαός·
 ἦμος δὲ δρυτόμος περ ἀνὴρ ὠπλίσατο δειπνον
 οὔρεος ἐν βήσσειν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσσατο χεῖρας
 τάμνων δένδρεα μακρά, ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν,
 αἵτου τε γλυκεροῖο περὶ φρένας ἥμερος αἰρεῖ,
 90 τῆμος σφῇ ἀρετῇ Δαναοὶ ῥήξαντο φάλαγγας

V. L. 71 δῆιουν CDL. δῆιον οἱ δ' ἕτεροι Schol. T 222. οὐδέτεροι L.
 — 72 ὑμῖν ACEGH Eust. 847, 53; 1181, 42. ἔχον CGHL. εἶχεν S.
 εἶχον Eust. 832, 4; 847, 54. οἱ δὲ C. ὥς A. — 73 ἄρ E. ἄρ^α A. ἄρα χαῖρε
 CL. εἰσρόωντα Mose. 3. — 74 γάρ ῥα L. παρετύγχανεν D. — 75 σφιν D.
 — 76 σφοῖσιν ACDH Harl. Lips. Mose. 3. ἐν σφοῖσιν μεγάροις ἐκάθηντο
 E. οἷσιν GLS. γρ. οἷσιν A. ἐν AD. καθήατο S. ἥχι AD. ἐνθα E. — 77
 κατα A. κατὰ τίχας D. ὀλύμποιο G. — 79 τρῳέεσσιν L. — 80 ἄρ CGL.
 ἄρ A. ἄρ D. ὁ δὲ C. — 81 ἀπάνευθ' ἐκαθέζετο H. — 82 τρῳῶν L. τε
 omitt. G. — 83 τ' ἀστεροπὴν L. ὀλύντας τ' ὀλυμένους τε D. ὀλλύντας τ'
 ὀλλυμένους τε S. — 85 πίπτε ACDEGHL. δε D. — 86 ὠπλίσατο DEG
 Schol. Θ 53. δειπνον ACDEHLS Cant. Harl. Townl. Mose. 3. δόρπον G.
 — 87 ἐμβήσσειν D. ἐμ βήσσειν Hesych. III, 242. βήσσειν G 1. man. L
 Townl. ἐπεὶ γ' E. τε κορέσσατο L. — 88 ἄδος A: ceteri ἄδος. τέ μιν
 εἵλετο Townl. θυμῷ L. — 89 αἵτου τέ ACH. περὶ A. — 90 φάλαγγα
 Plutarchus de Aud. poet. 6.

A. c. 72 οὕτως ἀρίσταρχος ἢ ὑμῖν τὰς κεφαλὰς ἵσας εἶχεν Didy-
 mus. ἄλλοι δὲ ἵσας δ' ὑμῖν κεφαλὰς ἔχον Schol. A. — 75 πάρεσαν
 Herodianus. — 76 ἀρίσταρχος χωρὶς τοῦ ἰ τοῦ ἥχι Didymus, conf. ad
 A 607. — 78—83 ἀθετοῦνται Aristonicus. τοὺτους καὶ Ἀριστοφάνης
 ἠθέτει, παρὰ δὲ Ζηνοδότῳ οὐδὲ ἐγράφετο Didymus. — 86 δειπνον:
 Zenodotus δόρπον. — 88 ἄδος Herodianus cum Aristarcho, conf. H. T.
 179. μᾶκρ' ἄδος Christ. griech. Lautlehre pg. 265.

- κεκλόμενοι ἐτάροις κατὰ στίχας. ἐν δ' Ἀγαμέμνων
 πρῶτος ὄρουσ', ἔλε δ' ἄνδρα Βιήνορα, ποιμένα λαῶν,
 αὐτόν, ἔπειτα δ' ἐταῖρον Ὀϊλῆα πλήϊππον.
 ἦ τοι ὁ γ' ἐξ ἵππων κατεπάλμενος ἀντίος ἔσθῃ·
 95 τὸν δ' ἰθὺς μεμαῶτα μετώπιον ὀξεί δουρὶ
 νύξ', οὐδὲ στεφάνῃ δόρυ οἱ σφέθε χαλκοβάρεια,
 ἀλλὰ δι' αὐτῆς ἦλθε καὶ ὀστέου, ἐγκέφαλος δὲ
 ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 καὶ τοὺς μὲν λίπεν αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 100 στήθεσι παμφαίνοντας, ἐπεὶ περιῖδουσε χιτῶνας·
 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' Ἰσὼν τε καὶ Ἀντιφον ἐξεναρῖζων,
 υἱὲ δῶυ Πριάμοιο, νόθον καὶ γνήσιον, ἄμφω
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἑόντε· ὁ μὲν νόθος ἠνιόχευεν,
 Ἀντιφος αὖ παρέβασκε περικλυτός· ὦ ποτ' Ἀχιλλεὺς
 105 Ἰδῆς ἐν κνημοῖσι δίδῃ μόσχουσι λύγχοις,
 ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβῶν, καὶ ἔλυσεν ἀποίων.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στήθος βάλε δουρί,
 Ἀντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
 110 σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖν ἐκύλα τεύχεα καλὰ

V. L. 91 κατὰ D. ἐν CG Harl. Mor. ἐκ S. ἐκ D. ἀν L. ἀν A. ἀν H.
 γρ. ἐκ δ' ἀγαμέμνων A. — 94 ἀντίον G. — 96 ῥῆξ' H. δόρυ σφέθε C
 Apoll. Lex. 97, 13. δόρυ ἔσχεθε Townl. χαλκοβάρεια A. — 98 δάμασσε G
 1. man. — 99 αὐτόθι L. — 100 περιῖδουσε L. περιῖδουσε A. — 101 δ CDG
 HL. ῥισὼν τε G. ἐξεναρῖζων L. — 102 δύο D 2. man. τε καὶ H. — 103
 ἑόντε L Eust. 502, 28. Schol. Δ 499. Et. Gud. 410, 31. ἑόντας libri prae-
 ter L. — 104 οὗς ποτ' E. ὅν ποτ' Apoll. Lex. 169, 34. ἀχιλλεὺς C. — 105
 κνήμῃσι G. κνήμῃσι Harl. λύγχοι ACDEG Zonar. Lex. 481. Apoll. Lex.
 169, 34. — 107 τῶν τότε S Cant. εὐρὺ κρείων A: ceteri εὐρυκρείων. —
 108 κατὰ A. βάλεν χαλκήρεϊ δουρὶ D Vrat. b. A. — 109 παρ' L. ἔλασεν D.
 — 110 ἀπο D.

A. c. ἀρίσταρχος βιάνορα Didymus. — 94 ἀντίος: ἀντίον Zenodo-
 tus et Aristophanes. — 97 ἐγκέφαλος δέ: ὅτι Ἀπολλώνιος ποιεῖ ἐγκέ-
 φαλον δέ, καὶ τὸν ἐξῆς ἀθετεῖ Aristonicus, conf. H. T. 56. — 100
 περιῖδουσε χιτῶνας: ὅτι ἐν τῇ γράφῃ ἐπὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα Ari-
 stonicus. — 101 βῆ ῥ' Ἰσὼν Aristarchus: βῆ Ἰσὼν Zenodotus. Βῆρισον
 Posidippus, conf. Apoll. de Synt. 66, 5. ἀρίσταρχος δέ, Ἰσὼν τε καὶ Ἀν-
 τιφον γράφει G in margine. — 103 ἀριστοφάνης ἑόντε Didymus. —
 104 ὦ: ὅν Zenodotus, conf. Ariston. ad 106 et 111. — 106 ὅτι τὸ πλήρες
 ποιμαίνοντε, Ζηνόδοτος δέ ἔοικε δέχεσθαι ποιμαίνοντα, καὶ γὰρ „ὅν ποτε“
 γράφει Aristonicus.

- γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῆσιν
 εἶδεν, ὅτ' ἔξ Ἰδης ἄγαγεν πόδας ὤκυς Ἀχιλλεύς.
 ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
 ῥηιδίως συνέαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσιν,
 115 ἐλθὼν εἰς εὐνὴν, ἀπαλὸν τέ σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
 ἦ δ' εἴ περ τε τύχηι μάλα σκεδόν, οὐ δύναται σφί
 χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἰκάνει·
 καρπαλίμως δ' ἦξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
 σπεύδουσ', ἰδρώουσα, κραταιοῦ θηρὸς ὕφ' ὀρμῆς·
 120 ὡς ἄρα τοῖς οὗ τις δύνατο χραισμεῖσθαι ὀλεθρον
 Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργεῖοις φέβοντο.
 αὐτὰρ δὲ Πείσανδρόν τε καὶ Ἰππόλοχον μενεχάρμην,
 υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα
 χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος ἀγλαὰ δῶρα
 125 οὐκ εἶσχε' Ἑλένην δόμεναι ξανθῇ Μενελάῳ,
 τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων
 εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 ἐκ γάρ σφεας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλέοντα,
 τῷ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὤρτο λέων ὡς
 130 Ἀτρεΐδης· τῷ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην·
 ζῶγρει Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄζια δέξαι ἄποινα·
 πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
 χαλκός τε χρυσός τε πολύκητος τε σίδηρος,
 τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,

V. l. 111 γιγνώσκων L: γινώσκων ACDGH. παρα A. θοῆσι D. —
 112 ἀχιλλεύς C. — 115 ἀπηύρα A. ἀπηύρα D. — 116 ἦ δ' D. ἦδ' CG. εἴ
 πέρ DE. σφί AC. — 117 γάρ μιν G. ὑπο ACDH. ὑπότρομος G. — 119
 κρατεροῦ CL. — 120 ὡς AD 1. man. ὡς ρα S. — 121 τρώων L. — 122
 δ ACDGHL. — 123 ὅς ῥα L. — 125 εἶσχε G. — 126 δὴ omitt. S.
 δύο GS. δύο H. παῖδ' ἔλαβε Vrat. b. τοῦπερ δὴ λάβε παῖδε δύο Lips.
 — 127 ἐόντας L. — 128 γάρ σφεας L. γάρ σφῶν G. γάρ σφῶν Mose. 3.
 φύγον libri mei. — 129 τῷδε G. δ δ' D. δδ' CGHL. ὡς A. — 131 ἀτρέως
 G Baroce. Harl. — 132 ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις: ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς D
 Mose. 3. γράφεται ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς Eust. 836, 26. — 133 πολύκητος
 A. — 134 κέν τι Lips.

A. c. 116 ὅτι δύναται ἐκατέρως ἀναγινώσκεισθαι, καὶ κατὰ διαστολὴν
 τύχηι, καὶ τετύχηι ὡς λελάχῃ Aristonicus. — 123 δαΐφρονος: Ze-
 nodotus κακόφρονος. — 125 εἶσχε': εἶα? — 127 ἐόντας: ἐόντες conf. 103.
 — 128 φύγον: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ φύγεν Didymus. — 129
 οὕτως ἐναντίον Didymus, conf. H. T. 193. — 132 ζηνόδοτος πολλὰ δ'
 ἐν ἀντιμάχοιο πατρὸς Didymus.

- 135 εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
 μελιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσαν·
 εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστόν,
 ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
 140 ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῇ,
 αὐθι κατακτείναι μὴ δ' ἐξέμεν ἄψ ἕς Ἀχαιοῦς,
 νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λῶβην.
 ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἄφ' ἵππων ὥς χαμᾶζε
 δουρὶ βαλὼν πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος οὐδεὶς ἐρείσθη.
 145 Ἴππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
 χεῖρας ἀπὸ ξίφει τμήσας ἀπὸ τ' αὐχένα κόψας,
 ὄλμον δ' ὥς ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.
 τοὺς μὲν ἕας· ὃ δ' ὅθι πλείσται κλονέοντο φάλαγγες,
 τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.
 150 πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεον φεύγοντας ἀνάγκη,
 ἵππεῖς δ' ἵππησας, ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
 ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων,
 χαλκῷ δηιόντες. ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων ἔπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
 155 ὥς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
 πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι

V. L. 136 προσηυδάτην L deest augmentum hoc loco et X 90. προσηύδα, προσηύδων, μετηύδα nusquam augmento carent. — 139 ποτε ἐν E. ἐν D. τρώων L. — 140 ὀδυσεῖ DGH. — 141 μὴ δ' ACDGHL Et. Mg. 347, 43. — 142 τίσεται D. — 143 ὥς Eust. 835, 43. χαμᾶζε ADE: χαμᾶζε CGHL. — 144 δ δ' D. 88' CGL. οὐδας ἐρείσεν L. — 145 ἐξενάριξε

ACEG. — 146 ἀπο ACH. ἀπὸ τ' A. — 147 ὄλμον DH. ὥς AD. κυλίνδεσθαι L. — 148 88' CGH. — 149 τῇ ῥα G. εὐκνήμιδες CDGHL. ἄλλοι ἀριστεῖς Παναχαιῶν Schol. A 167. — 151 ἵππεῖς δ': ἵππηδες δ' D Schol. AD ad A 153. ὑπο DGLS. δέ σφιν GL. — 152 τὴν ῥ' H. ἐρίγδουποι A. — 153 δηιόντες G. αὐτὰρ H. — 155 ὥς δ' G. — 156 πάντῃ DE: ceteri πάντῃ. φέρει: φέροι Mosc. 3. γράφεται καὶ ἄνεμος στρέφει Eust. 838, 2.

A. c. 135 ζωοὺς: Aristophanes ζωῶ. — 138 δαΐφρονος: κακόφρονος Zenodotus, ut 123, teste Schol. V. — 142 τοῦ: οὐ Zenodotus. τινὰς φησὶν Ἀρίσταρχος [γράψαι] σφοῦ πατρός, αὐτὸς δὲ τοῦ πατρός Schol. AV. — 144 ἀρίσταρχος οὐδας ἐρείσεν Didymus, non οὐδεὶς ἐρείσθη ut Schol. V. — 146 τμήσας: ἀρίσταρχος πλήξας Didymus, conf. H. T. 341. — 151 ἵππηδες δ' ἵππησας ὑπὸ σφίσι δ' Lehrsius Quaest. Ep. 242 ex coniectura. tum vero scribendum esset ὑπὸ σφίσι, non ὑπὸ σφίσι, quod idem est atque ὑφ' ἑαυτοῖς.

πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὀρμῇ·
 ὥς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πίπτε κάρηνα
 Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
 160 κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,
 ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας. οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
 κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν.

Ἔκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς ἔκ τε κονίης
 ἔκ τ' ἀνδροκτασίης ἔκ θ' αἵματος ἔκ τε κυδοιμοῦ·
 165 Ἀτρείδης δ' ἔπετο σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
 οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα, παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
 μέσσον κάπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο
 ἰέμενοι πόλιος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἔπετ' αἰεὶ
 Ἀτρείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
 170 ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαίας τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκοντο,
 ἔνθ' ἄρα δὴ ἴσταντο καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμον.
 οἱ δ' ἔτι κάμ μέσσον πεδίον φοβέοντο βόες ὥς,
 ἅς τε λέων ἐφόβησε μολῶν ἐν νυκτὸς ἀμολγῇ
 πάσας· τῇ δέ τ' ἰὴ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 175 τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε λαβὼν κρατεροῖσιν ὁδοῦσι
 πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἶμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσκει·
 ὥς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων
 αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίσταντον· οἱ δὲ φέβοντο.
 πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων

V. l. 157 πρόριζοι D. — 158 ὥς A. ἄρ DL. ἄρ A. ἄρα G. ὑπατρεί-
 δῃ A. ἐπ' ἀτρείδῃ L. πίπτε CDEGHL. — 160 κείν' A. κείν' C. κείνα G.
 ἀνα AD. — 161 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 162 γύπεσσι DEGL. — 165 οἱ
 δὲ C. παρίλου D. παρ' Ἴλλου Harl. Vrat. A. Mosc. 3. — 167 κάπ πεδίον
 ACDGHL. κάπ πεδίον Strabo XIII, 593. Schol. K 415. — 168 ἰέμενοι
 DG. πόλειος ACDEGHLS. ὁ δὲ C. αἰεὶ G. — 169 δὲ παλάσσετο ACDGH
 Harl. Vrat. b. δ' ἐπαλάσσετο EL. — 170 τε omitt. G. ἴκοντο: ἴκανον H.
 — 171 ἄρα διίσταντο G. καὶ omitt. L. — 172 οἷδ' CH. οἱ δὲ τι L. καμ-
 μέσσον ADH. καμμέσων CGL. ὥς A. — 173 ἐκ νυκτὸς G. — 174 ἀναφαί-
 νειτ' G. — 175 δ' omitt. G. ὁδοῦσι ACDEG. — 177 ὥς A. — 178 οἱ C.
 δὲ φέβοντο CE 838, 42 HLS Townl. δὲ ἐφέβοντο G. δ' ἐφέβοντο ADE
 838, 38. — 179 κάππεσων H.

A. c. 157 ἐπειγόμενοι Aristarchus. — 165 σφεδανὸν Aristarchus, non
 σφεδανῶν ut Φ 542, conf. H. T. 354. — 168 πόλιος correxit F. A. Wol-
 fius, conf. E 791, Z 364, Θ 505, 545, Υ 52, Φ 540, 563, 567, 608, X 456,
 464, Ω 329, ubi libri fere omnes πόλιος exhibent; sed E 744 in libris πόλειον
 legitur pro πόλιων. — 179, 180 ἀθετοῦνται ἀμφότεροι καὶ ἀστερίσκοι παρά-
 κεινται, ὅτι κατὰ τὴν Πατρόκλου ἀρίστειαν τάειν ἔχουσι, νῦν δὲ οὐ
 Aristonicus. prior versus non legitur in Patroclia sed tantum poste-
 rior Π 699, qui in Cod. A asteriscum non habet adpictum, neque ex-

- 180 Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχει θῆεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ὑπὸ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
 ἵεσθαι, τότε δὴ ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 ἴδης ἐν κορυφῇ καθέζετο πιδιέσσης,
 οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δ' ἄστεροπὴν μετὰ χερσίν.
- 185 Ἴριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελεύουσαν·
 βάσκ' ἴθι Ἴρι ταχεῖα, τὸν Ἑκτορι μῦθον ἐνίπτες.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
 θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
 τόφρ' ἀναχωρεῖτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
- 190 μάρνασθαι δηίοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἢ βλήμενος ἰῶ
 εἰς ἵππους ἄλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγραλίξω
 κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσέλμους ἀφίκηται
 δῦη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
- 195 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε ποδὴν νηὸς ὠκέα Ἴρις,
 βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
 εὖρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἑκτορα δῖον,
 ἐσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
- 200 Ἑκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε,
 Ζεὺς με πατὴρ προέηκε τεῖν τάδε μυθήσασθαι.
 ὄφρ' ἂν μὲν κεν ὄρῃς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

V. l. 180 ἀτρεΐδew G. ὑπο A. περὶ πρὸ AEH. περὶ pro CD. πέρι
 πρὸ L. θῆεν A. — 181 ἔμελλον CGH Lips. Harl. un. Vat. man. rec.
 — 182 δὴ ῥα L. — 183 ἴδης ἐκ G. πιδιέσσης G. — 184 δὲ στεροπὴν
 CDE 839, 10 GHL. δὲ ἄστεροπὴν A. — 185 ὤτρυνεν D. χρυσόπτερον A.
 — 186 ἐνίπτες A: ἐνίπτε CDGHL Schol. Aristoph. Av. 877. — 187
 ὄφρα μὲν HL. — 189 ἀναχωρεῖτω Townl. ἀνάχθω L. — 190 δηίοισι H.
 κατὰ A. — 192 ἄλεται EGH L. Et. Orionis 65, 1. ἄλλεται C. ἄλλεται Et.
 Mg. 59, 13; 307, 11. ἄλεται A Zonar. Lex. 593. ἄλεται D. τότε οἱ CL.
 — 193 εἰσέκε libri. εὐσέλμους CDG. — 194 ἐπὶ ADH. ἔλθῃ C Mosc. 3.
 — 195 ὣς A. — 198 κολλητοῖσι D. — 201 τεῖν D. — 202 ὄφρα μὲν
 κεν ὄραας Schol. A 225.

stat ad eum scholium Aristonici. Ζηνόδοτος οὐκ ἔγραφεν, Ἀριστοφάνης
 δὲ ἡθέτει τὸν „Ἀτρεΐδew ὑπὸ χερσίν“ Didymus. secundum Schol. V
 Aristophanes utrumque eiecit, Zenodotus neutrum, nisi forte scriben-
 dum est Ζηνόδοτος δὲ οὐ γράφει.

A. c. 184 ἀρίσταρχος μετὰ τοῦ ἄστεροπὴν Didymus, conf. K 154,
 Λ 66. — 186 βάσκ' ἴθι: βάσκιθι Tyrannio, conf. ad B 8. — 192 ἄλεται
 Herodianus.

- θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
205 μάρνασθαι δῆϊοι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἦ δουρὶ τυπεῖς ἦ βλήμενος ἰῷ
εἰς ἵππους ἄλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίζει
κτείνειν, εἰς ὃ κε νῆας εὐσκέλμους ἀφίκηαι
δύη τ' ἥελιος καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
210 ἦ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἴρις,
Ἔκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμάζε,
πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντῃ,
ὀτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῇν.
οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν,
215 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας.
ἀρτύνθη δὲ μάχῃ, στὰν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
πρῶτος ὄρους', ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἀπάντων.
ἔσπετε νῦν μοι μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
ὅς τις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν
220 ἢ αὐτῶν Τρώων ἢ ἐκλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἥς τε μέγας τε,
ὅς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβύλακι, μητέρι μῆλων·
Κισσῆς τὸν γ' ἔθρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἑόντα,
μητροπάτωρ, ὅς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρῃον·
225 αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἦβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,
αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν·

V. L. 203 ἀναίροντα Lips. — 204 ἀπόεικε Vrat. A. — 205 δῆϊοι H. κατα A. — 207 ἄλεται CGHL. ἄλεται A. ἀλεται D. τότε σοι C 2. man. GL Mor. Harl. Vrat. A. τότε οἱ C 1. man. Lips. Townl. ἐγγυαλίζω H. — 208 εἰσέκε libri. εὐσκέλμους DG. — 209 ἐπὶ CD. ἔλθοι C Mosc. 3. — 210 ἦ μὲν C. ἄρ DGL. ἄρ A. ὥς AD. εἰποῦσα G. ἀπεβήκατο μακρὸν ὀλυμπον G Baroce. Mor. — 211 ἔξοχέων D. ἄλτο C. ἄλτο Townl. χαμάζε ADE: χαμάζε CGHL. — 212 δοῦρε Harl. κατα D. πάντῃ AE: ceteri πάντῃ. — 213 μάχεσθαι S. μαχέεσθαι Harl. — 214 οἱ δ' DL. οἷδ' CH. — 216 στὰν δ' C. ἐν δ': ἐκ δ' CDHL Townl. Vrat. b. — 217 ἔθελε DEG 1. man. — 218 ἔσπετε H. — 219 ἀντίος CDGH: ἀντίον E 839, 61 LS Cant. Vrat. b. man. sec. ἀντίος^v A. — 220 τρώων L. ἦ καὶ κλειτῶν G. ἢ ἐκλειτῶν Townl. — 222 ἐν: ἐνὶ L. conf. B 661, Γ 201. — 223 κισσεὺς S. κισσὶς L. ἐνὶ D. ἐνὶ H. — 224 Θεανῶ D. καλλιπάρῃον EHL: ceteri καλλιπάρῃον. A. καλλιπάρῃον.

A. c. 215 ἐτέρωθεν: ἐν τισιν καὶ αὐτοὶ Schol. A. — 219 ἀντίος Zenodotus et Aristophanes: ἀντίον Aristarchus. — 222 μῆλων: θηρῶν Zenodotus. — 223 Κισσῆς ὡς Ἑρμῆς Herodianus.

- γῆμας δ' ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν
 cὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἳ οἱ ἔποντο.
 τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώτῃ λίπε νῆας εἵσας,
 230 αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν εἰς Ἴλιον εἰληλούθει·
 ὅς ρα τότε Ἀτρεΐδew Ἀγαμέμνωνος ἀντίος ἦλθεν.
 οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Ἀτρεΐδης μὲν ἄμαρτε, παρὰ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος,
 Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
 235 νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρεῖη χειρὶ πιθήσας·
 οὐδ' ἔτορε ζωστήρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
 ἀργύρῳ ἀντομένη μόλιβος ὡς ἐτράπετ' αἰχμῇ.
 καὶ τό γε χειρὶ λαβὼν εὐρὺ κρείων Ἀγαμέμνων
 ἔλκ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς ὥς τε λῖς, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
 240 σπάσκατο· τὸν δ' ἄορι πληῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ὡς δ' μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον
 οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,
 κουριδίης, ἥς οὐ τι χάριν ἶδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
 πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
 245 αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄις, τὰ οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
 δὴ τότε γ' Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε,
 βῆ δὲ φέρων ἄν' ὄμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
 πρεσβυγενὴς Ἀθηνορίδης, κρατερόν ρά ἐ πένθος
 250 ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε κασιγνήτοιο πεσόντος.
 κτῆ δ' εὐρᾶξ cὺν δουρὶ λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον,

V. L. 227 μετα AL. — 228 δυοκαίδεκα ACG. — 230 δ ACDGHL.

ἰ ἐὼν AH. — 231 ὅς ρα DL. ἀντίος A. ἦλθε D. — 232 οἳδ' CGHL. ἐπαλ-
 λήλοισιν A. — 233 παρ D pro παρὰ. — 234 κατὰ θώνην L. θώρηκος G.
 ἐνερθε ACE Apoll. Lex. 81, 14. — 235 ἐπὶ D. ἔρεισε: ἔρυκε L. — 236
 παναίολον A. — 237 μόλιβος ACDEHL Apoll. Lex. 15, 13. μόλυβδος G
 ex corr. Vrat. A. ὡς AD. — 238 τότε D 1. man., nunc τότε. εὐρὺ
 κρείων A. — 239 ἐπὶ οἱ E 840, 64 H. ἐπὶ οἱ D. λῖς S. — 240 σπάκατο
 CDEG. — 241 ὡς AD 1. man. E. δ μὲν C. — 242 ἀπο CD 2. man. post
 ras. EGH. ἀλόχοιο C. — 243 χάριν οἶδε CH. ἔδωκε ACDEGH. — 244
 ἔδωκεν G. — 245 ὄιας C. — 246 ἐξενάριξε ACG. — 247 ἄν A. ἀνόμιλον
 D. — 248 ἀριδείκετος A. — 249 κρατερόν ράοι H. ρά ἐπένθος G.

A. c. 230 διχῶς καὶ ἐὼν καὶ ἰὼν Didymus. — 239 οἱ Herodianus.
 Aristarchus λῖς: λῖς Aeschrio, conf. Eust. 841, 23. — 251 εὐρᾶξ Hero-
 dianus, conf. Eust. 842, 43.

- νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσῃν, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
 ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
 ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 255 ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀπέληγε μάχης ἡδὲ πτολέμοιο,
 ἄλλ' ἐπόρουσε Κόωνι ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
 ἦ τοι δ' Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
 ἔλκε ποδὸς μεμαῶς, καὶ αὐτεὶ πάντας ἀρίστους·
 τὸν δ' ἔλκοντ' ἀν' ὄμιλον ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέεσσης
 260 οὔτῃσε ζυτῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ ρυῖα·
 τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
 ἔνθ' Ἀντήνορος υἱὲς ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῇ
 πότμον ἀναπλήσαντες ἔδυν δόμον Ἀῖδος εἴσω.
 αὐτὰρ δὲ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
 265 ἔρχεῖ τ' ἄορί τε μεγάλοις τε χερμαδίοισιν,
 ὄφρα οἱ αἰῖμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὤτειλῃς.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἶμα,
 ὀξεῖαι δ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσιν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναικα,
 270 δριμύ, τό τε προΐεισι μογροτόκοι εἰλεῖθυσαι,
 Ἥρης θυγατέρες πικρὰς ὠδίνας ἔχουσαι,
 ὡς ὀξεῖ' ὀδύνας δύνον μένος Ἀτρεΐδαο.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῃ ἐπέτελλε
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνόμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 275 ἦρκεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γερωνίως·

V. l. 252 κατὰ D. — 254 ῥίγησε E. τ' ἄρ' A. ἄρ DGL. — 255 οὐδὲ
 L. ὡς libri. πολέμοιο S. — 256 ἀνεμοτρεφὲς A. — 257 δ ADGHL. δ
 omitt. C. — 258 μεμαῶς omitt. L. — 259 ἀνόμιλον AD. — 261 κάρη^v G.
 — 262 ἐνθα G. ὀπατρεΐδῃ A. — 263 ἔδυν ADEGH: ἔβαν CLS Cant.
 Lips. Townl. — 264 δ ACDGHL. — 265 ἔρχει H. χερμαδίοισι D. — 266
 ὄφρα οἱ ACDHL Et. Mg. 106, 21. ἐξωτειλῇς A. — 267 ἐτέρσατο G 2.
 man. — 268 ὀξεῖαι δ', non ὀξεῖαι, libri mei cum Cant. Mor. Harl. Townl.
 ὀδύνας CD. — 269 ὅταν CDEHL Schol. A 519, Θ 513. Schol. Pind. Ol.
 VIII, 111. Schol. Apoll. Rhod. I, 262. Plutarchus de Amore prolis 4. —
 — 270 τό, τε AH. τό τοι C. τό γε Harl. Vrat. A. προΐεισι D. προΐαι
 Plutarchus de Amore prolis 4. μογροτόκοι A. εἰλήθυσαι G. — 271 θυγα-
 τέρας D. — 272 ὀξεῖαι D. ὀδύνας CD. — 273 ἐπέτελλε ACGH. — 274
 ἐπὶ A. ἐπὶ CDEGHL. ἐλαύνειν AD. — 275 ἦρκε DG.

A. c. 257 ὄπατρον Herodianus, ψιλῶς, conf. Eust. 843, 9. — 263
 ἔδυν Herodianus. — 270 Aristarchus μογροτόκοι: alii μογόστοκοι, conf.
 Eust. 843, 55.

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροις
 φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
 εἶασι Τρῶεσσι πανημέριον πολεμίζειν.

280 ὥς ἔφαθ', ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην·
 ἄφρεον δὲ στήθεα, ραίνοντο δὲ νέρθε κονίη,
 τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντες.

Ἔκτωρ δ' ὥς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κίοντα,
 285 Τρωαί τε καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·

Τρῶες καὶ Λύκιοι καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί,
 ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
 οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
 Ζεὺς Κρονίδης. ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους

290 ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρῃσθε.

ὥς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.

ὥς δ' ὅτε πού τις θηρητῆρ κύνας ἀργιόδοντας

σεύη ἐπ' ἀγροτέρῳ κυτὶ καπρίῳ ἢ ἑλέοντι,

ὥς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεύε Τρῶας μεγαθύμους

295 Ἔκτωρ Πριαμίδης, βροτολογίῳ ἴκος Ἄρηι.

αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει,

ἐν δ' ἔπες' ὑσμίνῃ ὑπεραεὶ ἴκος ἀέλλῃ,

ἥ τε καταλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.

ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριζεν

300 Ἔκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;

Ἀσάϊον μὲν πρῶτα καὶ Αὐτόνοον καὶ Ὀπίτην

V. l. 277 νῦν omitt. D. ποντοπόροις ACG. — 278 οὐ κε με μητίετα L. — 279 τρῶεσσι L. πανημέριον A. — 280 ὥς A. φάθ' D. ἵμασέ EL. —

281 ἐπὶ ACDGHL. ἀέκοντε Harl. Lips.: ἀκοντε libri mei. — 282 δέ, νέρθε A: δ' ἐνερθε HLS Cant. Townl. — 283 φέροντε S. — 284 ἐνόησεν L. — 285 τρωαί L. — 286 τρῶες L. — 287 ἔστε AD: ἐστὲ CGHL. — 288 ὤριστος AH. μέγα G. ἔδωκε ACDEGH. — 290 ἄρῃσθε D. — 291 ὥς A. — 292 ὅτε H. ποῦ C. που DH. θηρατῆρ H. — 293 σεύει C.

καπρίῳ S. κάπρῳ Vrat. A. Mosc. 3. — 294 ὥς A. ἀχαιοῖσι CEG. σεύεν D. τρῶας L. — 297 ὑπεραεὶ H. — 298 ἥ, τε A. καθ' ἄλλομένη D. — 300 ὅτε οἱ CGH. πριαμίδης βροτολογίῳ ἴκος ἀρηῖ A. — 301 ἀσάϊον ACDEH Harl. Townl.: ἀσσαιον GLS.

A. c. 290 ὑπέρτερον: ἀρίσταρχος ὑπέρτεροι Didymus. — 297 ὑπεραεὶ Herodianus. ὅτι ἐν τισὶ γράφεται ὑπὲρ οὐρεος ἴκος ἀέλλῃ Aristonicus. — 301 Ἀσάϊον Herodianus.

- καὶ Δόλοπα Κλυτίδην καὶ Ὀφέλτιον ἧδ' Ἀγέλαον
 Αἰκυμνόν τ' Ὠρόν τε καὶ Ἴππόνοον μενεχάρμην.
 τοὺς ἄρ' ὃ γ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἔλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
 305 πληθύν, ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ
 ἀργεστᾶο νότοιο, βαθεῖη λαίλαπι τύπτων·
 πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
 σκίδνεται ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
 ὡς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἑκτορι δάμνατο λαῶν.
 310 ἔνθά κε λοιγὸς ἔην καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
 καὶ νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
 εἰ μὴ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς·
 Τυδεΐδῃ, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο πέπον παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
 315 ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἔλῃ κορυθαίολος Ἑκτωρ.
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυθα
 ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
 Τρωσὶν δὴ βόλεται δοῦναι κράτος ἢ περ ἡμῖν.
 320 ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμάζε
 δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
 ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος.
 τοὺς μὲν ἔπειτ' εἶσαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν·
 τῷ δ' ἄν' ὄμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω

V. L. 304 τοὺς A. ἄρ D. ἄρ A. — 305 ὁπότε ἂν νέφεα H. Ζέφυρος νέφεα LS Strabo I, 29. στυφελίξει CE 845, 55 et 59. στυφελίζει E 845, 51. — 306 ἀργεστᾶο L. ἀργεστᾶο Et. Mg. 136, 28. ceteri ἀργεστᾶο cum Apoll. Lex. 42, 26. Strab. I, 29. — 308 πολυπλάγκτοιο A. πολυπλάγκτοιο DGH. — 309 κάρηνα L. δάμναντο L. λαῶν E 845, 56: ἀνδρῶν E 846, 28. — 310 ἔνθά κε ACDGHL. γένοιτο S. ἔργ' ἐγένοντο L. — 313 παθόντες D. — 314 δεῦρο omitt. C. παρ' ἔμ' A. παρ' ἔμ' D. παρ' ἔμ' G. — 315 αἶ κε C. ἔλῃ νῆας E. ἔλοι L. κορυθαίολος DE. — 318 ἡμῶν E. ἦδος D. εἶδος G. — 319 τρωσὶν L. τρωσὶ DE. τρωσὶ γε βούλεται G. βούλεται CDEG HLS Mor. Barocc. Harl. Townl. Lips. Vrat. b. A. — 320 χαμάζε AD. χαμάζε GHL. χαμάζε (sic) C ex corr. — 321 κατὰ A. — 323 εἶσεν DH Lips. ἀπέπαυσεν DH. — 324 ἄν A. ἄν E. ἀνόμιλον D. κάπρω L.

A. c. 306 ἀργεστᾶο Herodianus προπερισπωμένως. — 314 ἵστασο: ἵσταο Aristarchus cum Zenodoto, conf. H. T. 292. — 318 ἦδος Herodianus: ἦδος Trypho, conf. H. T. 270. — 319 βόλεται Aristarchus, conf. α 234.

- 325 ἐν κυσὶ θηρευτῆσι μέγα φρονέοντε πέσχητον·
ὥς ὄλεκον Τρῶας πάλιν ὀρμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἑκτορα δῖον.
 ἔνθ' ἐλέτην δίφρὸν τε καὶ ἀνέρε δῆμου ἀρίστω,
 υἷε δὴ Μέροπος Περκυσίου, ὃς περὶ πάντων
330 ἤδее μαντοσύνας, οὐδὲ οὐς παῖδας ἔασκε
 στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τῷ δέ οἱ οὐ τι
 πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
 τοὺς μὲν Τυδείδης δουρὶ κλειτὸς Διομήδης
 θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
335 Ἰππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν.
 ἔνθα σφιν κατὰ ἴσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων
 ἔξ Ἰδης καθορῶν· τοὶ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον.
 ἦ τοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάρτροφον οὔτασε δουρὶ
 Παιονίδην ἥρωα κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι·
340 ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν, ἀάατο δὲ μέγα θυμῷ.
 τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν, αὐτὰρ ὃ πεζὸς
 θῦνε διὰ προμάχων, εἴως φίλον ὤλεσε θυμόν.
 Ἑκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες.
345 τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 αἶψα δ' Ὀδυσσεὺς προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα·

V. L. 325 θηρευτῆς L. πέσοιτον L. — 326 ὥς A. τρῶας L. παλινορ-
μένω A. πάλιν ὀρμένω E 847, 6 et 22 S Vrat. b. A. — 329 περί GL. —
330 οἶδεν μαντοσύνας H. οὐδ' εἰς ACDEGHL Harl. Townl. Vrat. A.
Mosc. 3. οὐδέ εἰς Mor. Vrat. b. ἔασκε ACDEGH. — 331 εἰς D. τῷδε
οἱ G. — 332 μέλανες G. — 333 δουρὶ, κλυτὸς A. δουρὶ κλυτὸς Vrat. b.
δουρικλυτὸς CD. — 334 ἀπηύρα D. — 335 ἰππόδαμον A. ἰππόδομον D.
ὀδυσσεὺς DGH. ἐξενάριξε L. — 336 ἐνθά σφιν ACGHL. ἐνθά σφι D. κατ'
G. ἐτάνυσσε DEGL. — 337 τοὶ δ': οἱ δ' LS. οἶδ' GH. — 339 οὐ γάρ οἱ
ACDEGLS: οὐδέ οἱ H. ἐν ἄλλω οὐδέ γάρ ἵπποι A. — 340 ἦσαν C. πρό
φυγὴν G. — 341 ἀπάνευθεν L. 8 ACDGHL. — 342 δια A. οἶος φίλον
H 1. man. — 344 τρώων L. — 345 τόνδε G. ῥίγησεν AD. ἐρίγησε H.
ἐρίγησε S. ἰδὼν ἐνόησε C Lips. Townl. γράφεται ἐνόησε A. γράφουσι
τινες ἰδὼν ἐνόησε Eust. 848, 24, conf. A 599.

A. c. 325 διχῶς θηρευτῆσι καὶ θηρευτῆσι Didymus, conf. M 41,
H. T. 281. — 326 παλινορμένω Aristarchus et Hermappias: πάλιν ὀρμένω
Tyrannio, cf. Et. Mg. 648, 33. — 330 οὐδέ οὐς hic et B 831 scriptum
est in invitis libris, qui οὐδ' εἰς exhibent; nam εἰ in εἰς nullo pacto
produci potest, nihil autem obstat, quin εἰ ante εἰς in caesura semi-
septenaria producat. — 339 οὐ γάρ οἱ dedi ex libris optimis: recen-
tiores digammi causa οὐδέ οἱ ex Bentley coniectura, conf. ad B 665.

νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἔκτωρ·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 350 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν,
 ἄκρην κὰκ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,
 οὐδ' ἴκετο χροά καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια
 τρίπτυχος αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Ἔκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
 355 στήν δὲ γυνῆ ἐριπῶν καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
 γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νῦξ ἐκάλυπεν.
 ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μετὰ δούρατος ὤχετ' ἐρῶην
 τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης,
 τόφρ' Ἔκτωρ ἔμπνυτο, καὶ ἄψ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 360 ἐξέλας' ἐς πληθύν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
 δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

ἔξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
 ἦλθε κακόν· νῦν αὐτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
 ὦ μέλλεις εὖχεσθαι ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.

365 ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
 εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστι.
 νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὃν κε κιχέω.

ἦ, καὶ Παιονίδην δουρὶ κλυτὸν ἐξενάρειζεν.
 αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,

V. l. 347 ὄβριμος CH. — 348 στέωμεν ADGHLS Cant. Baroce. Mor. Lips. Et. Mg. 727, 28. σταίωμεν C Vrat. A. στέομεν E bis Mosc. 3. ἀλεξώμεθα CDGH, conf. X 231. — 349 ἦ ῥα CDGHL. δολιχόσκιον A. — 350 κεφαλῆφι D. κεφαλῆφιν E ter. κεφαλῆφι A. — 351 κακκόρυθα AC DGL. κάκκόρυθα H. ἀπο A. — 354 ὦκα πέλεθρον L. ἀπέλαθρον G. — 355 ἐρειπῶν C. — 356 ἀμφι D. — 357 δούρατος C. — 358 δια A. καταείσατο A. γαίη C Schol. M 103. Hesych. II, 422. γαίη Lips. — 359 * ἔμπνυτο: libri ἔμπνυτο. — 362 ἦ τέ τοι D. ἦ τε τοι G. — 363 νῦν δ' C. σ' omitt. L. ἐρύσατο ACDEGHL: ἐρύσσατο recentiores quidam cum Barnesio. — 366 εἴ πού τις ADHL. εἴ πού τις C. ἦ πού τις G. ἐμοί γε AC: ceteri ἐμοιγε. θεός E. ἐστι ACDEGH. ἐστίν L. ἐν ἄλλῳ ἐπιτάρροθος εἴη A. — 367 δ' αὖ D. — 368 δουρὶ κλυτὸν A. δουρικλειτὸν L. ἐξενάρειζεν A: ceteri ἐξενάρειζεν. — 369 ἠυκόμοιο A.

A. c. 348 στέωμεν, conf. H. U. 152. μένοντες: μένοντε Zenodotus. — 356 obelus cum asterisco, ὁρθῶς E 309. προηθέτει Ἀριστοφάνης· Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραψεν Didymus. — 359 ἔμπνυτο, ni fallor, Aristarchus, conf. H. T. 290. — 363 ἐρύσατο, conf. ad B 859. — 368 ἐξενάρειζεν Zenodotus. ἀρίσταρχος παρὰ ταυτικῶς ἐξενάρειζεν Didymus, conf. E 842.

- 370 Τυδείδῃ ἐπὶ τόσσα τιταίνεται, ποιμένι λαῶν,
 στήλῃ κεκλιμένος ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ
 Ἰλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
 ἦ τοι δὲ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
 αἶνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον ἀσπίδα τ' ὤμων
 375 καὶ κόρυθα βριαρὴν· δὲ δὲ τόξου πῆχυν ἀνέλκε
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
 ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰδὲ
 ἐν γαίῃ κατέπηκτο. δὲ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσας
 ἐκ λόχου ἀμπήδησε καὶ εὐχόμενος ἔπος ἤυδα·
 380 βέβληται, οὐδ' ἄλιον βέλος ἔκφυγεν· ὥς ὄφελόν τοι
 νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν ἐκ θυμὸν ἐλέσθαι.
 οὕτω κεν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
 οἳ τέ σε πεφρίκασι λέονθ' ὥς μηκάδες αἶγες.
 τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομῆδης·
 385 τοῖσ' ὅτα, λωβητήρ, κέραι ἀγλαέ, παρθενοπίπα,
 εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
 οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιδὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
 νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὐχέαι αὐτως.
 οὐκ ἀλέγῃ, ὥς εἴ με γυνὴ βάλοι ἢ πάϊς ἄφρων·

V. l. 370 ἐπὶ A. ἐπὶ CDGHL. — 371 ἀνδροκμήτῳ A. ἔργῳ C et
 man. rec. γρ. τύμβῳ. — 372 Ἰλου Cant. cum aliis. — 373 δὲ μὲν C. —
 374 στήθεσφι G. ὤμων L. — 375 δὲ δὲ C. ἀνείλκε CDEGHS. ἀνείλκεν L.
 ἀνέλκεν A. — 376 ἔκφυγε: ἔκπεσε L. conf. B 266. — 377 διαμπερὲς GHL.
 — 378 δὲ δὲ C. μάλα L. γελάσας D Baroce. — 379 λόχου τ' G. ἡῡδα D.
 — 380 βέβλη' H. ὄφελόν γε Vrat. A. — 381 θυμὸν ὀλέσσαι H. ὀλέσαι ἢ
 μᾶλλον ἐλέσθαι Eust. 850, 10. — 382 καὶ omitt. GL. τρῶες L. — 383 οἳ
 τέ σε ACDEHL. — 385 κέραι A. κέρα DEGL Et. Mg. 504, 56. Cram.

An. Ox. II, 382, 31. κέραι H. καίρ C. κέρ' Apoll. Lex. 98, 11. Eust. 401, 41.
 παρθενοπίπα DGL. ἑτεροὶ δὲ παρθενοπία γράφουσιν E 851, 57. — 388
 νῦν δ' ἐμ' Mosc. 3. ταρσῷ Apoll. Lex. 55, 24. αὐτως A. αὐτως GEH
 Bekk. An. 238, 27; 630, 30. Pseudoplut. 138, 30. οὕτως Cram. An. Ox.
 III, 69, 19 (Cod. A αὐτως). — 389 ὥς εἴ με ACDEHL Apoll. Lex. 22, 31.
 ὥσεί με G Et. Gud. 364, 6. βάλη Suidas I, 1, 196, 5.

A. c. 370 ἐπὶ Herodianus. — 375 ἀνείλκε Schol. BL: Aristarchus
 ἀνέλκε, conf. H. T. 238. — 383 οἳ τέ σε Alexio. — 385 σὺν τῷ ἔργῳ
 πάν τινες τὸ κέραι, ἵνα ἡ δοτικὴ, ὁμοίως τὸ δέπαι (κ 316) καὶ „γῆραι
 ὑπο λιπαρῶ“ (A 136). οὕτως δὲ καὶ δοκεῖ ἐπικρατεῖν ἢ παρά-
 δοσις, ὥς καὶ Ἀλεξίων ἀξιοῖ Herodianus. alii κέρα πληθυντικῶς,
 conf. Cram. An. Ox. II, 382, 29, H. U. 179. Aristarchum κέραι scripsisse
 colligo ex scholio Aristonici „ὅτι κέραι οὐ τῇ τριχὶ ψιλῶς, ἀλλ' ἐμπλο-
 κῆς τι γένος. τὸ δὲ παρθενοπίπα τινὲς παρθενοπία, παρθένους ἐοικώς
 Schol. A.

- 390 κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
 ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρη,
 ὅξυ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον ἄνδρα τίθησι·
 τοῦ δὲ γυναικὸς μὲν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαί,
 παῖδες τ' ὀρφανικοί· ὃ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
 395 πύθεται, οἶωνοὶ δὲ περὶ πλέες ἤε γυναιῖκες.
 ὣς φάτο, τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
 ἔστη πρόςθ'· ὃ δ' ὀπισθε καθεζόμενος βέλος ὠκὺ
 ἐκ ποδὸς ἔλκ', ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινῇ.
 ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
 400 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἥχθετο γὰρ κῆρ.
 οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτός, οὐδέ τις αὐτῷ
 Ἀργείων παρέμεινε, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
 ὦμοι ἐγώ, τί πάθω; μέγα μὲν κακόν, αἶ κε φέβωμαι
 405 πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ρίγιον, αἶ κεν ἄλῳω
 μούνοσ'· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίῳν.
 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 οἶδα γὰρ ὅτι κακοὶ μὲν ἀποίχονται πολέμοιο,
 ὃς δέ κ' ἀριστεύῃ μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεῷ
 410 ἐστάμεναι κρατερῶς, ἦ τ' ἔβλητ' ἦ τ' ἔβαλ' ἄλλον.
 εἶος ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων κτίχες ἤλυθον ἀσπιστάων,

V. L. 391 ὑπεμεῖο A. ἐμοῖο GHS. ἐπαύροι L. — 392 ἄνδρα: αἵψα libri. τίθησι ACDEGHL. — 393 μὲν τοι G. τ' omitt. EH. ἀμφίδρυφοί εἰσι GL. — 394 παῖδες τ' CDH Townl. παῖδες δ' A. ὅδ' αἵματι G. ὃ δὲ αἵματι E. ἐρέφθων L. — 395 περὶ, πλέες A. περιπλέες CDHL. — 396 ὡς A. ὀδυσσεὺς DG. δουρὶ κλυτός A. — 397 ὅδ' CGH. ὅξυ ἢ ὠκὺ E 852, 43. — 398 * ἔλκ': εἶλκ' ACDGHLS. εἶλκεν E. — 399 ἐπέτελλε ACGHS. — 400 ἐπὶ ACDGHL. ἐλαυνεῖν HL. ἥχθετο γὰρ κῆρ: γρ. ὠκέας ἵππους A. — 401 ὀδυσσεὺς DG. δουρὶ κλυτός A. — 402 παρέμεινε E. ἔλαβε DG. — 404 ὦμοι ACDE bis G. μέγα μὲν Harl. — 405 ἄλῳω DL. — 407 τί ἢ Io. Alex. 42, 24. τί ἢ Cram. An. Par. III, 302, 23. τῇ Eust. 1274, 61. libri τῇ. — 408 ὅτι DG. — 409 ἔνι omitt. L. τὸν δὲ A: τόνδε CDEG HLS. χρεῖω GL. — 410 ἥτε βάλ' D. — 411 * εἶος: ἕως ACDEGH 1. man. L Draco de Metr. 8, 15. εἶως H ex corr. δ ACDGHL. — 412 τρώων L.

A. c. 391 ἔνι τι γράφεται ἐπαύρω Schol. A. — 392 αἵψα: ἀρίσταρχος ἄνδρα τίθησι Didymus. — 395 περὶ πλέες Ptolemaeus Ascalonita et Alexio: περίπλεες Tyrannio. — 397 ἔλκ', conf. 357. — 404 ὦμοι, conf. H. U. 188. — 409 τὸν δὲ Tyrannio, probante Herodiano: τόνδε Alexio, conf. H. T. 362.

- ἔλcan δ' ἐν μέccοici, μετὰ cφίci πῆμα τιθέντες.
 ὡc δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροὶ τ' αἰζηοὶ
 415 ceύωνται, δ δέ τ' εἴci βαθείηc ἐκ ξυλόχοιο
 θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτήci γένυccιν,
 ἀμφὶ δέ τ' αἰccονται, ὑπαὶ δέ τε κόμπoc ὀδόντων
 γίγνεται, οἱ δέ μένουcιν ἄφαρ δεινὸν περ ἐόντα,
 ὡc ρα τότ' ἀμφ' Ὀδυccῆα διίφιλον ἐccεύοντο
 420 Τρῶec. δ δέ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηιοπότην
 οὔταcen ὦμον ὑπερθεν ἐπάλμενοc ὀξεί δουρί,
 αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε.
 Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων αἶξαντα,
 δουρὶ κατὰ πρότμηcιν ὑπ' ἀcπίδοc ὀμφαλοέccηc
 425 νύξεν· δ δ' ἐν κονίηci πεcῶν ἔλε γαῖαν ἀγοcτῶ.
 τοὺc μὲν ἕac', δ δ' ἄρ' Ἰππαcίδην Χάροπ' οὔταce δουρί,
 αὐτοκαcίγνητον εὐηγενέoc Cῶκοιο.
 τῷ δ' ἐπαλεξήcων Cῶκοc κίεν, ἰcόθεoc φῶc·
 cτῇ δέ μάλ' ἐγγύc ἰὼν καὶ μιν πρὸc μῦθον ἔειπεν·
 430 ὦ Ὀδυccεῦ πολύαινε, δόλων ἄτ' ἡδὲ πόνοιο,
 cήμερον ἢ δοιοίcιν ἐπεύξεαι Ἰππαcίδηci,
 τοιῷδ' ἄνδρε κατακτείνac καὶ τεύχε' ἀπούpac,

V. L. 413 μετὰ D. μετὰ cφίci E bis H. — 414 ἀμφὶ D. — 415 ceύωνται ADELS Cant. Townl. Vrat. b.: ceύονται CGH. δ δέ τ' L. ὀδέ. τ' H. ὀδε τ' G. — 416 γναμπτοίci CHL Mor. Harl. 1. man. Lips. γναπτοίci Barocc. γναπτῆci Townl. γένυccιν E bis GL 1. man. γένυci Apoll. Lex. 42, 24. — 417 ἀμφὶ D. ἀμφὶ τε αἰccονται AGHL Barocc. ἀμφὶ τ' αἰccονται CES. αἰccοντα L. — 418 γίγνεται GL: γίνεταc ACDEH. — 419 ὡc ρα DL. ὀδυccῆi G. ὀδυccῆα D. διί φίλον ACDEGHL. ἐccεύοντο L. — 420 τρῶec L. δ δέ C. μὲν omitt. G. δηιοπότην G. διοπὶδην L. — 421 ὑπερθε μετάλμενοc HS Harl. Vrat. b. Mosc. 3. γρ. καὶ ὑπερθε μετάλμενοc A. δουρί: γρ. χαλκῷ A. — 422 καὶ ὀρμενον C. ὀρμενον Harl. ἐξενάριξε CH. — 423 χερσιδάμαντα A. αἶξαντα AD: αἰccοντα CHLS Barocc. Mor. Lips. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. αἰccοντα G. γρ. καὶ αἰccοντα A. — 424 κατὰ AD. — 425 νύξ' D. δ δ' D. ὀδ' CGHL. — 426 ὀδ' CGHL. ἄρ CDGL. ἄρ A. — 427 αὐτοκαcίγνητον A. — 428 φῶc D. — 429 μάλᾱ G. — 430 ὀδυccεῦ EG. ὀδυccεῦc H. ἄτε EG. αὐτ' Mosc. 3. — 431 Ἰππαcίδηci ACE. γρ. Ἰππαcίδῃν A. — 432 τοιῷδ' A.

A. c. 413 ἔλcan Herodianus. idem μετὰ cφίci. τιθέντες: δὲ ἔλcan Zenodotus. — 421 οἱ δὲ ὑπερθε μετάλμενοc Schol. BL. — 424 οὕτωc ἀρίcταρχoc δουρὶ κατὰ προτμηcτῖν (sic) Didymus. κατὰ πρόcμηcιν διὰ τοῦ τ. ἐν τῇ κεῖται τὸ τ (διὰ τοῦ τ?) Schol. V. — 427 εὐηγενέoc: εὐηγενέoc, conf. Schol. Ψ 81. — 432 τοιῷδ', non τοιῷδ', Herodianus. ὅτι ἀκαίρωc προcέβριπται τὸ ἡμictίχιον „καὶ τεύχε' ἀπούpac“ Aristonicus.

- ἢ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν δλέσσης.
 ὥς εἰπὼν οὔτῃς κατ' ἀσπίδα πάντος' εἰσιν.
 435 διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαϊάλου ἡρήρειστο,
 πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χροῖα ἔργαθεν, οὐδέ τ' ἔατο
 Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθῆμεναι ἔγκασι φωτός.
 γνῶ δ' Ὀδυσσεὺς ὃ οἱ οὐ τι τέλος κατακαίριον ἦλθεν,
 440 ἄψ δ' ἀναχωρήσας ᾤκον πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 ᾧ δαίλ', ἢ μάλα δὴ σε κιχάνεται αἰπὺς ὀλεθρος.
 ἢ τοι μὲν ἔμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρῳέεσσι μάχεσθαι.
 σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 ἥματι τῷδ' ἔσσεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 445 εὗχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἀΐδι κλυτοπόλῳ.
 ἦ, καὶ ὃ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
 τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν
 ὤμων μεσσηγύς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.
 δούπησεν δὲ πεσών· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς·
 450 ὦ ᾤχ', Ἰππάρου υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 φθῇ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
 ᾧ δαίλ', οὐ μὲν σοὶ γε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ

V. L. 433 ἢ A. ἢ CD. ὑπο CD. δλέσσεις DS Cant. — 434 ὥς A. οὔτασε L. πάντοσε, ἴσιν AD. πάντοσε ἴσιν L post ras. S. — 435 ὄβριμον CH. — 436 δια A. ἡρήρειστο H. — 437 χροῖα ἔργαθεν L. οὐδ' ἔτ' Lips. ἔατο AGH Lips. ἔατο C. — 438 ἀθήνη G. — 439 Ὀδυσσεύς EG. ὅτι οὐτὶ C. τέλος A: ceteri βέλος. κατακαίριον ADHL Schol. A 451: ceteri κατὰ καίριον. ἦλθε D. — 441 ᾧ δαίλ' H. ὦ δαίλ' L. — 442 μὲν ἔμ' ACGHLS Lips. Townl. Mosc. 2. 3. vulgo μὲν ῥ' ἔμ' cum DE. τρῳέεσσι L. — 443 ἐγὼν EG. — 444 ἥματι D. ἔσσεσθαι EGL 1. man. δ' omitt. L. δαμέντι DG Lips. δαμέντε L. — 445 αἰδῶν L. — 446 δ μὲν C. αὖτις C Schol. Π 697. — 448 ἔλασσε ACGH. ἔλασε E. — 449 δούπησε G 1. man. δ δ' D. 68' CGHL. — 450 ὦκ' L. — 452 ᾧ D. δαίλ' CHL. δαίλε E bis. δόμορος, οὐδ' ἄρα τῷ γε πατὴρ Plutarchus Consol. ad Apoll. 30.

A. c. 437 Zenodotus χροῖα: χροὸς Aristarchus. — 439 βέλος Zenodotus. ἀρίσταρχος τέλος Didymus. αἱ Ἀρίσταρχου οὕτως τέλος καὶ σχεδὸν ἅπασαι Schol. A. κατὰ καίριον Aristarchus cum Zenodoto. — 441 δαίλ': δαίλε' οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος ἔγραφεν ἐκ πλήρους, ὥς Δίδυμος μαρτυρεῖ Nicanor. περιεπᾶ οὖν τὸ ᾧ δαίλε. ἐν δὲ τῇ Ὀμηρικῇ προσηγορίᾳ. Schol. ap. Cram. An. Par. III, 177, 1. — 442 μὲν ἔμ': de productione brevis syllabae solita in semiternaria dixi in Annal. Gymn. Austr. 1871, pg. 502 sqq. conf. H 77, Y 243, φ 32. — 446 φύγαδε Herodianus. — 450 ἐκ πλήρους ἀρίσταρχος ὦ ὦκε (Cod. ὥς ὦκε) Didymus. — 451 Aristarchus τέλος: βέλος Zenodotus, conf. 439. — 452 δαίλ': δαίλε' Aristarchus, ut 441.

- ὅσσε καθαίρῃσιν θανόντί περ, ἀλλ' οἰωνοὶ
 ὠμῆσται ἐρύουσι περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες.
 455 αὐτὰρ ἔμ', εἴ κε θάνω, κτεριοῦσί γε δίοι Ἀχαιοί.
 ὧς εἰπὼν Cώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔρχος
 ἔξω τε χρόος ἔλκε καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
 αἶμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δὲ θυμόν.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ὅπως ἴδον αἶμ' Ὀδυσῆος,
 460 κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν.
 αὐτὰρ ὁ γ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὔε δ' ἐταίρους.
 τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤνυσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός,
 τρὶς δ' αἶεν ἰάχοντος ἀρηίφιλος Μενέλαος.
 αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν ἔγγυς ἑόντα·
 465 Αἴαν διογενὲς Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
 ἀμφὶ μ' Ὀδυσσεὺς ταλασίφρονος ἵκετ' αὐτῇ,
 τῷ ἰκέλῃ, ὡς εἴ ἐ βίψατο μῦθον ἑόντα
 Τρῶες, ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑμῖν.
 ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
 470 δεῖδω μή τι πάθῃεν ἐνὶ Τρῳέεσι μονωθεῖς,
 ἐσθλὸς ἔων, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

V. l. 453 θανόντί περ A. — 454 ἐρύουσι ACDEH 1. man. L. ἐρύου-
 σιν Et. Mg. 822, 11: ἐρύουσι GH ex corr. S Cant. Barocc. Mor. Harl.
 πυκνὰ: μακρὰ H. — 455 ἔμ' εἴ κε θάνω: ἐπεὶ κε θάνω Eust. cum libris.
 κτεριοῦσί με libri cum Bachm. Anecd II, 268, 18. — 456 ὡς A. ὄβρι-
 μον CH. — 457 ἔξω τ' ἐκ χρόος C. ἔξω δ' ἐκ Ven. B. ἔλκε L: εἶλκε
 ACDGHS. εἶλκεν E. — 459 τρῶες L. δέ: δ' αὖ L Harl. Vrat. b. Mosc. 3.
 conf. E 27, N 737, o 229. ὅπως ἴδον ADG Mor. et pro var. lect. Vrat. b.
 ὅταν ἴδον Barocc. ἐπεὶ ἴδον CEHLS. γρ. καὶ ἐπεὶ ἴδον A. ὀδυσεῖος DG.
 — 462 ὅσσον G. — 463 ἀρηίφιλος A. — 464 ἄρ DG. ἄρ A. προσεφώνει
 E. — 466 ταλασίφρονος A. ἵκετο φωνὴ ACDEGS Cant. Lips. Mor. Barocc.
 Harl. Townl. Vrat. b. A. Mosc. 2. — 467 ἰκέλῃ CDGHL. ὡς, εἴ A. ὡς
 εἰ CEH Schol. E 1, Π 22. ὡς εἰ D Et. Mg. 198, 50. ὡς εἴ L. ὡς εἴ G
 Et. Gud. 530, 7. βίψατο Vrat. b. Mosc. 3. — 468 τρῶες L. ἐνὶ AD. —
 470 πάθῃσι A. πάθῃσι μετὰ GH Barocc. Harl. Townl. Mosc. 3. πάθῃσιν
 μετὰ Zonar. Lex. 483. γρ. μετὰ Τρῳέεσι A. πάθῃσιν ἐνὶ Τρῳέεσιν ἢ μετὰ
 Τρῳέεσι E 856, 22. ἐνὶ AD. τρῳέεσι L.

A. c. 451 ὠμῆσται Aristarchus: ὠμῆσται Tyrannio. ἐρύουσι Aristar-
 chus: ἐρυοῦσι Alexio. hanc futuri formam poetarum solitam indocti libra-
 rii mutaverunt in ἐρύουσι, conf. E 422, O 351, P 235, 396, X 67; τανύω
 φ 97, 127, 174; ἀνύω Δ 56, Λ 265. — 455 ἀρίσταρχος αὐτὰρ ἔμ' εἴ κε
 θάνω Didymus, conf. Herod. ad 454. — 457 ἀρίσταρχος ἔλκε Didy-
 mus. — 458 δέ οἱ Aristarchus: δέ οὐ Zenodotus. — 459 ὅπως ἴδον reti-
 nuī cum libris optimis, conf. M 208, γ 373. magis usitatum est ἐπεὶ
 ἴδον, conf. Δ 217, E 27, Λ 745, M 83, O 279, Π 427, C 225, X 236, β 155.
 — 466 ἀρίσταρχος ἵκετ' αὐτῇ Didymus, conf. Schol. V.

- ὥς εἰπὼν δὲ μὲν ἦρχ', δὲ δ' ἄμ' ἔσπετο ἰσόθεος φῶς.
 εὖρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα διίφιλον· ἄμφι δ' ἄρ' αὐτὸν
 Τρῶες ἔπον ὥς εἴ τε δαφρινοὶ θῶες ὄρεσφι
 475 ἄμφ' ἔλαφον κεραδὸν βεβλημένον, ὃν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
 ἰὼ ἀπὸ νευρῆς· τὸν μὲν τ' ἤλυξε πόδεσσι
 φεύγων, ὅφρ' αἶμα λιαρδὸν καὶ γούνατ' ὀρωρῇ·
 αὐτὰρ ἔπει δὴ τὸν γε δαμάσσεται ὠκύς διςτός,
 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὖρεσι δαρδάπτουσιν
 480 ἐν νέμει κκιερῷ· ἐπὶ τε λῖν ἦγαγε δαίμων
 κίντην· θῶες μὲν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ δὲ δάπτει.
 ὥς ῥα τότε ἄμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
 Τρῶες ἔπον πολλοὶ τε καὶ ἄλκιμοι, αὐτὰρ ὁ γ' ἦρωε
 αἰσῶν ὦ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.
 485 Αἴας δ' ἔγρυθεν ἦλθε φέρων κάκος ἤυτε πύργον,
 κτῇ δὲ παρέξ· Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
 ἦ τοι τὸν Μενέλαος ἀρήιος ἔξαγ' ὁμίλου
 χειρὸς ἔχων, εἴως θεράπων σχεδὸν ἦλασεν ἵππους.
 Αἴας δὲ Τρῶεσσιν ἐπάλμενος εἶλε Δόρυκλον
 490 Πριαμίδην, νόθον υἱόν, ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὔτα,
 οὔτα δὲ Λύκανδρον καὶ Πύρασον ἠδὲ Πυλάρτην.
 ὥς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίον δὲ κάτεισι

V. L. 472 ὥς A. δὲ μὲν C. 88' CGHL. φῶς D. — 473 εὖρεν H. ὀδυσ-
 σῆα G. διί φίλον ACDEGHL. ἄρ DGL. ἄρ A. αὐτὸν A. — 474 τρῶες L.
 * ἔπον: libri ἔπονθ'. ὥς εἴ τε ADE: ceteri ὥς τε. δαφρινοὶ G. θῶες
 GH. ὄρεσφι D. — 475 ἀμφέλαφον D. ὃν τ': ὃν ῥ' G Barocc. Mor. —
 476 ἀπο A. ἀπὸν νευρῆς L. πόδεσσι ACDEGH. — 477 ὀρωρεῖ D. — 478
 ἐπειδὴν L. τόνδε H. πικρὸς διςτός D. — 479 θῶες GH. — 480 post τε
 add. man. rec. in G. οἱ. λῖν L Apoll. Lex. 108, 31. λῖν' Et. Mg. 567, 6.
 λῖν' H. ceteri λῖν cum Schol. A 239. Bekk. Anecd. 1231. — 481 θῶες G.
 δ ACDEGHL. — 482 ὥς ῥα DL. ὀδυσῆα G. ποικιλομήτην G. ποικιλομήτην
 L 1. man. ποικιλόμητην Mosc. 3. — 483 τρῶες L. ἔπον: ἔποντο DE Flor.
 Rom. πολλοὶ τ' ἄλκιμοι H. — 484 ἔγχει ἀμύνειν (sic) D. — 485 ἦλθεν D.
 πύργον G. post hunc add. in G Barocc. χάλκεον ἐπταβόειον. δ οἱ τύχιος
 κάμει τεύχων, qui legitur H 220. — 486 πᾶρ' ἔξ A. τρῶες L. τρῶες δ'
 ἔτρεσαν H. — 488 χειρὸς ἐλὼν Townl. — 489 τρῶεσσιν L. — 490 οὔτα
 CDGL. — 491 οὔτα DGL. πύρασσον καὶ πυλάρτην G. — 492 πεδίον δὲ
 D. πεδίον δε A. κάτεισι ACDEGHL.

A. c. 474 ἔπον dedi ex coniectura, ut 483 libri fere omnes exhibent,
 nam medio poëta non utitur, conf. H. S. pg. 108. de productione syl-
 labae brevis in caesura semiternaria egi in Annal. Gymn. Austr. 1871,
 pg. 505. — 480 κκιερῷ: γλαφυρῷ Zenodotus. λῖν Herodianus: Aristar-
 chus λῖν, conf. 239. — 492 κάτεισι: δῆται Zenodotus.

- χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
 πολλὰς δὲ δρυὸς ἀζαλέας, πολλὰς δὲ τε πεύκας
 495 ἐσφέρεται, πολλὸν δὲ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἄλλα βάλλει,
 ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
 δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας. οὐδέ πω Ἔκτωρ
 πεύθετ', ἐπεὶ ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
 ὄχθας παρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου, τῇ ῥα μάλιστα
 500 ἀνδρῶν πίπτε κάρηνα, βοῇ δ' ἄσβεστος ὀρώρει
 Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν καὶ ἀρήιον Ἰδομενῆα.
 Ἔκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν ὁμίλει μέρμερα ῥέζων
 ἔγχεϊ θ' ἵπποσύνη τε, νέων δ' ἀλάπαζε φάλαγγας·
 οὐδ' ἂν πω χάζοντο κελεύθου δίοι Ἀχαιοί,
 505 εἰ μὴ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο,
 παῦσεν ἀριστεύοντα Μαχάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἱφ' τριγλύχινι βαλὼν κατὰ δεξιὸν ὤμον,
 τῷ ῥα περιδείσαν μένεα πνεύοντες Ἀχαιοί,
 μὴ πῶς μιν πολέμοιο μετακλινθέντος ἔλοιεν.
 510 αὐτίκα δ' Ἰδομενεὺς προσεφώνεε Νέστορα δῖον·
 ὦ Νέστορ Νηληιάδη, μέγα κῶδος Ἀχαιῶν,
 ἄγρει, σὼν ὀχέων ἐπιβήσεο, παρ δὲ Μαχάων
 βαίνετω, ἐς νῆας δὲ τάχις· ἔχε μώνυχας ἵππους·
 ἱητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων
 515 ἰοὺς τ' ἐκτάμνειν ἐπὶ τ' ἥπια φάρμακα πάσσειν.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
 αὐτίκα δ' ὦν ὀχέων ἐπεβήσετο, παρ δὲ Μαχάων

V. l. 493 κατόρεσφιν D. ὀπάζων Schol. Δ 487. — 495 δ' ἀφυσγε-
 τὸν C. — 496 ὡς A. — 497 πω δ' ἔκτωρ S. — 498 ἐπεὶ ῥα DL. ἐπαρί-
 στερά H. — 499 παρ A. καμάνδρου L Harl. ῥὰ DGL. ἐνθα μάλιστα E.
 — 500 πίπτε ACDEGHL. — 502 μετὰ A. — 503 ἔγχει θ' H. ἀλάπαζε G
 post ras. ἀλάπαδνε S. ἀλάπαζε φάλαγγα Et. Gud. 601, 21. — 504 πω:
 που L. — 506 μαχάονά τε G. — 507 κατὰ A. — 508 ῥὰ L. περιδείσαν
 L: ceteri περιδδισαν. πνεύοντες G. — 509 μὴ πῶς μιν ACDHL. μετα-
 κλινθέντος A. μετακλινθέντος CH Lips. cum aliis. — 512 παρ D. — 513
 μενέτω S pro βαίνετω. τάχιστα DG. — 514 ἱατρὸς Plato Symp. 214 B.
 — 516 ὡς A. — 517 ἐπεβήσατο GH. παρ CD.

A. c. 495 Aristarchus ἀφυσγετὸν: ἀφύσγετον Tyrannio. — 503
 νέων pars maior grammaticorum: νεῶν Aristarchus, Alexio, Ptolemaeus
 Ascalonita. — 515 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀριστοφάνης προσηθεῖ·
 Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. laudant hunc versum Max. Tyr.
 Diss. X, 2. Stobaeus Floril. 102, 1. Pseudoplut. 157, 46.

βαῖν', Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἀμύμονος ἠτήρος·
 μάστιξεν δ' ἵππους, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
 520 νῆας ἐπὶ γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
 Κεβριόνης δὲ Τρῶας ὀρινομένους ἐνόησεν
 "Ἐκτορι παρβεβαώς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ἐκτορ, νῶϊ μὲν ἐνθάδ' ὀμιλέομεν Δαναοῖσιν
 ἐσχατιῇ πολέμοιο δυσχερός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
 525 Τρῶες ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί.
 Αἶας δὲ κλονέει Τελαμώνιος· εὖ δέ μιν ἔγνων·
 εὐρὺ γὰρ ἄμφ' ὤμοισιν ἔχει κάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
 κεῖς ἵππους τε καὶ ἄρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
 ἱππῆες πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες
 530 ἀλλήλους ὀλέκουσι, βοή δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
 ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
 μάστιγι λιγυρῇ· τοῖ δὲ πληγῆς αἰόντες
 ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοῦς,
 στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄζων
 535 νέρθεν ἅπας πεπάλακτο καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
 ὃς ἄρ' ἀπ' ἱππέων ὀπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον
 αἶ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων. ὃ δὲ ἴετο δῦναι ὅμιλον
 ἀνδρόμεον ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
 ἦκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
 540 αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλείτο κτίχας ἀνδρῶν

V. l. 519 μάστιξε E bis G. ἵππους ACD: ἔλααν E bis GHLS Cant.
 Barocc. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. γρ. ἐλάαν A. ἀέκοντε Lips.: ἄκοντε
 libri mei. — 520 ἐπὶ A. ἐπὶ CDEGHL — 521 τρῶας L. ἐνόησε C. —
 — 523 δαναοῖσι DG. — 525 τρῶες L. ἐπιμίξ D (sic). ἄλλοι C et supraser.
 αὐτοί. — 528 κεῖθ' Lips. ἵππους τε AH. ἵππους καὶ ἄρμα L. ἄρματ' CGS
 Cant. Mor. Vrat. A. ἄρματα D. — 530 ὀρώρει D Lips. Townl. ὀρώρει
 H. — 531 ὣς A. ἵμασε DEG. — 532 τοῖ: οἱ Schol. Pind. Pyth. III, 48.
 — 533 τρῶας L. — 535 αἱ περὶ A. παρὰ δίφρον Mor. — 536 ἄρ DG. ἄρ
 A. — 537 ἐπισσώτρων GL. ἐπὶ σώτρων D. ὃ δὲ ἴετο C. — 538 ῥῆξαί τε
 A. ἐν A. — 539 δ' ἐχάζετο H. — 540 ὁ ACDGHL. αὐτὰρ τῶν ἄλλων
 Plutarchus de Aud. poet. 6.

A. c. 528 κεῖς: κεῖθ' Zenodotus. — 537 ἀπ' ἐπισσώτρων: οὕτως
 κατὰ συναλοιφὴν ἐν ταῖς Ἀριστάρχου Didymus, i. e. non ἀπὸ σισσώ-
 τρων vel ἀπ' ὀπισσώτρων, conf. Schol. A ad E 725 ἐν τιῇ γρ. ὀπισσώ-
 τρων διὰ τοῦ ο, quam lectionem servant A Syr. Y 394; D Ψ 505; A Ψ 519.
 „Quaeres: quomodo ergo alii legerunt? Scilicet ἐπισσώτρων“ Hēynius,
 male. — 538 οὕτως ἀρίσταρχος ῥῆξαι τε διὰ τοῦ τε Didymus. — 539
 ἀρίσταρχος δουρὶ κατὰ δοτικὴν Didymus.

ἔγχεϊ τ' ἄορί τε μεγάλοις τε χερμαδίοισιν,
Αἴαντος δ' ἄλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.

[Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾷθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.]

Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὤρσε·

545 κτῇ δὲ ταφῶν, ὅπιθεν δὲ κάκος βάλεν ἑπταβόειον,
τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἔοικώς,
ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων.

ὥς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
ἔσσεύαντο κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀγροιώται,

550 οἳ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πίᾱρ ἐλέσθαι
πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων
ἰθυεῖ, ἀλλ' οὐ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
ἀντίον αἰσσοῦσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
καιόμεναί τε δεταί, τὰς τε τρεῖ ἐσσυμένους περ·

555 ἠῶθεν δ' ἀπὸ νόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
ὥς Αἴας τότε ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
ῆε, πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ διέ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
ὥς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβήκατο παῖδα
νωθῆς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἑάτη,

560 κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήιον· οἳ δέ τε παῖδες
τύπτουσιν ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν·

V. l. 544 omittunt libri: laudant Aristoteles Rhet. II, 9 (νεμέσαςχ'). Plutarchus de Aud. Poët. 6, 14 (γάρ τοι νεμεσᾷ... μάχοιο). Pseudo-plut. 137, 35 (de Vita et poësi Homeri II, 132). — 544 αἰάντι EL. ὑψίζυγος A. ἐς φόβον G. ὤρσε ACEGH. — 545 ὅπιςθεν G. ὅπιςθε E. κάκος θέτο L. hunc versum omitt. H. — 546 τρέσσε G. — 548 ἀπο A. μεσαύλοιο DG Apollon. Lex. 13, 27. — 549 ἐσσεύοντο ACDEGHLS. κύνες GH. τέ A. — 550 οἳ τέ μιν ACEH. οἳτέ μιν D. ceteri οἳτε μιν. πίᾱρ DG. — 551 πάννυχιοι L. ἐγρήσσοντες DL. ὁ δὲ C. — 552 πρήσει D. πρᾶσση G. — 553 ἀντίον CDGL Mor. Harl. Vrat. b. ἀντίοι AEHS, conf. P 662. — 555 ἀπὸ νόσφιν CDEL. ἀπὸ νόσφι G. vulgo ἀπονόσφι. — 556 ὥς A. τρώων L. — 557 ἀέκων A. πέρι L. διεν G. — 558 ὥς δ' G. — 559 νωθῆς G. πέρι G. — 560 βαθυλήιον D. — 561 τύπτουσι DEG. βίη δέ τε νηπίη GH.

A. c. 546 ἀριστοφάνης δι' ὅμιλον Didymus. — 548—557 Ζηνόδοτος ἀθετεῖ Aristonicus. — 549 οὕτως διὰ τοῦ ὁ ἐσσεύοντο Didymus, haud dubie falsus, nam Aristarchum fugere non potuit, in comparatione imperfecto locum non esse, sed aoristo. ad similem locum O 272, ubi libri mei omnes ἐσσεύοντο exhibent, idem Didymus adnotavit ἀρίσταρχος ἐσσεύαντο διὰ τοῦ α καὶ ἀπαται, quem secutus et hoc loco ἐσσεύαντο scripsi, quod recentiores editores auctore G. Hermannō Opusc. II, 49 receperunt. — 551 κρειῶν Herodianus. — 553 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἦν ἀντίον Didymus. — 555 ἀπὸ νόσφιν, conf. H. U. 88.

- σπουδῇ τ' ἐξήλασαν, ἐπεὶ τ' ἐκορέσατο φορβῆς·
 ὡς τότε ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν,
 Τρῶες ὑπέρθυμοι πολυηγερέες τ' ἐπίκουροι
 565 νύσسونτες ζυστοῖσι μέσον κάκος αἰὲν ἔποντο.
 Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θουρίδος ἀλκῆς
 αὐτὶς ὑποστρεφθεὶς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
 Τρώων ἵπποδάμων· ὅτε δὲ τρωπάσκετο φεύγειν.
 πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὀδεύειν,
 570 αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θύνη μεσηγῷ
 ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειῶων ἀπὸ χειρῶν
 ἄλλα μὲν ἐν κάκεϊ μεγάλῃ πάγεν ὄρμενα πρόσσω,
 πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγῷ, πάρος χρόα λευκὸν ἔπαυρεῖν,
 ἐν γαίῃ ἵσαντο, λιλαιόμενα χρόος ἄσαι.
 575 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς
 Εὐρύπυλος πυκινόϊσι βιαζόμενον βελέεσσι,
 στή ῥα παρ' αὐτὸν ἰὼν, καὶ ἀκόντις δουρὶ φαεινῷ,
 καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπιδάονα, ποιμένα λαῶν,
 ἦπαρ ὑπὸ πρᾶπίδων, εἴθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
 580 Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε καὶ αἶνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.
 τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
 τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπιδάονος, αὐτίκα τόξον
 ἔλκετ' ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καὶ μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ

V. L. 562 σπουδῇ τ' ACD(σπουδῇ)EGH et Heynii libri. σπουδῇ δ' L, ita Dindorf. Spitzner. ἐξήλασαν E. ἐξέλασαν G. ἐξήλασσε D. ἐπὶ τε κορέσατο D. ἐκορέσατο E. — 563 ὡς A. — 564 τρῶες L. πολυηγερέες: τηλεκλειτοὶ A Ambr. DH. τηλεκλητοὶ GLS Cant. Mor. Townl. man. rec.

τηλεκλειτοὶ C, conf. Z 111. — 565 ζυστοῖσιν H. ζυστοῖς μέσσον L. — 567 αὐτὶς CL Lips. ὑποστραφεῖς G. — 568 τρώων L. ὅτε L. ὅτε C et D ex corr. man. rec., uterque ὅτε 1. man. φεύγειν ACDGLS. φεύγειν^{ων} H. φεύγειν ἢ φεύγων E. φεύγων Townl. — 569 ἐπὶ A. — 570 τρώων L. θύνη DH. — 571 ἀπο A. — 572 ὄρμενα CDGH. — 573 πολλὰ δὲ D. μεσηγῷ CD. χρόα καλὸν Mosc. 3. Rhet. Gr. III, 246, 11, conf. O 316. — 575 ἐνόησεν CDHL. εὐδαίμονος Lips. — 576 πυκινόϊσι Cant. βελέεσσι ADGH. — 577 ῥὰ DGL. — 578 φαυσιάδην G Barocc. Townl. — 579 ὑπο AD. — 583 ἔλκετ' AGLS Cant. Vrat. A. εἴλκε τ' Vrat. b. Mosc. 3. εἴλκεν CDH. ἐν ἄλλῳ εἴλκεν ἔπευρυπύλῳ A.

A. c. 562 ἐκορέσατο Schol. V. — 564 ἀρίσταρχος πολυηγερέες (sic) τ' ἐπίκουροι Didymus. recte Schol. V. πολυηγερέες, ἐκ πολλῶν ἀγερθέντες. — 568 φεύγειν, conf. M 32 ποταμοὺς ἔτρεψε νέεσθαι. δ 260 κρᾶδὴν τέτραπτο νέεσθαι. — 583 ἔλκετ', conf. A 194, 210 et τόξα τιταίνεσθαι E 97, A 370, φ 259.

- δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
 585 ἄψ δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων,
 ἥσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς·
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 κτῆτ' ἐλελιχθέντες καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἡμαρ
 Αἴανθ', ὅς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἔφημι
 590 φεύεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσχερός. ἀλλὰ μάλ' ἄντην
 ἵστασθ' ἄμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
 ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
 πλησίον ἔστησαν, κάκε' ὤμοισι κλίναντες,
 δούρατ' ἀνασχόμενοι. τῶν δ' ἀντίος ἦλυθεν Αἴας,
 595 κτῆ δὲ μεταστρεφθεῖς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἐταίρων.
 ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
 Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηληΐαι ἵπποι
 ἰδρῶσαι, ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
 τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
 600 ἐστήκει γὰρ ἐπὶ πρυμνῇ μετακίτῃ νηί,
 εἰσρόων πόνον αἰπὺν ἰωκά τε δακρυόεσσαν.
 αἶψα δ' ἐταῖρον ἐδὼν Πατροκλῆα προσέειπε
 φθегξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
 ἔκμολεν ἱκος Ἄρηι, κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.
 605 τὸν πρότερος προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 τίπτέ με κικλήσκεις Ἀχιλεῦ; τί δέ σε χρεῶ ἔμειο;
 τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

V. L. 586 ἥσεν G et 2. man. δὴ pro δὲ. — 588 ἀμύνετε Harl. ἡμαρ

D. — 589 Αἴαντι E. αἴανθ' ^{TI} A, conf. 544. οὐδέ ἔφημι ACDEGHL. — 590 φεύεσθαι L. — 592 ὡς A. οἱ δὲ C. αὐτῶι

D. — 593 ἔστησαν A. ἔστησαν CDEL. ἔστασαν G. ἔτασαν Townl. Mosc. 3. Flor. ἔτασαν H. ὤμοισι C. — 594 ἀντίος libri mei. ἐν ἄλλῳ τῶν δὲ σχεδὸν ἦλυθεν αἴας A. ἦλθεν C 1. man. — 595 μεταστρεφθεῖς G. — 596 οἱ μὲν C. μάρναντο H. — 597 φέρον L. ΝΗΛΗΪΟΙ Ambros. νηληΐοι L. Townl. 1. man. — 600 εἰστήκει ACDEGHLS. πρύμνη libri. — 601 ἰωκά τέ L. — 602 προσέειπε ACE Rhet. Gr. III, 203, 17. — 604 ἱκος D. APXHI Ambros. — 606 τίπτέ με ACHL. ἀχιλλεῦ DEG. πῇ δέ σε χρεῶ ἔμειο G. τί δέ τε E. τί δέ χρεῶ L. ΕΜΟΙΟ Ambros. — 607 ἀχιλλεύς C. τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος ἀχιλλεύς G Mor. Baroce.

A. c. 589 Αἴανθ' ὅς: Αἴαντος Zenodotus. — 597 Νηληΐαι: alii Νη-
 λήιον teste Schol. V. — 600 ἀρίσταρχος ἐστήκει Didymus. — 601 ὅτι
 τινὲς γράφουσιν ἰῶ, εἴτα καταδακρυόεσσαν Aristonicus.

- διε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 νῦν οἶω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
 610 λισσομένους· χρειῷ γὰρ ἰκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
 ἀλλ' ἴθι νῦν Πάτροκλε δίφιλε Νέστορ' ἔρειο,
 ὃν τινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο.
 ἦ τοι μὲν τὰ γ' ὅπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
 τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
 615 ἵπποι γάρ με παρήϊξαν πρόσσω μεμαυῖαι.
 ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἐταίρῳ,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληιάδew ἀφίκοντο,
 αὐτοὶ μὲν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβοτείρην,
 620 ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λύε τοῖο γέροντος
 ἕξ ὀχέων· τοὶ δ' ἰδρῷ ἀπεψύχοντο χιτώνων
 στάντε ποτὶ πνοίην παρὰ θῖν' ἄλός· αὐτὰρ ἔπειτα
 ἐς κλισίην ἐλθόντες ἐπὶ κλισμοῖσι καθίζον.
 τοῖσι δὲ τεύχε κυκείῳ εὐπλόκαμος Ἑκαμήδη,
 625 τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτε πέρσεν Ἀχιλλεύς,
 θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγάλῃτορος, ἣν οἱ Ἀχαιοὶ
 ἕξελον, οὐνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἀπάντων.
 ἦ σφωὶν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν

V. l. 608 τῷ ἐμῷ GH: τῷ μῷ CE Plutarchus de Aud. poët. 13. τῷ μῷ AL. TΩΙ ΜΩΙ Ambros. τῷ μῷ D. τῷ μῷ S Et. Mg. 657, 26. τῷ μῷ Apoll. de Synt. 126, 18. — 609 οἶω CDEL. ΟΙΩΙ Ambros. — 610 ἀνεκτός ADEHL: ἀνεκτὴ CG Vrat. b. man. sec. — 611 δι' φίλε ACD GHL. ἔρειο Ammon. de Diff. s. v. ἐρωτᾶν. — 613 ὅπισθεν G. ἔοικε AC DGH Schol. A 299. — 614 αὐτὰρ H. εἶδον CG. — 615 omitt. Townl. 1. man. παρήϊξαν S. πρόσσω DG. — 616 ὡς A. — 617 θέειν: ἐν ἄλλῳ βῆ δ' ἰέναι A. νῆας εἵσας CH Lips. Ven. B. — 618 οἶδ' CGL. ἀλλ' ὅτε H. — 619 μὲν ῥ': μὲν E. πολυβοτείρην D. — 621 ἕξοχέων D. τοὶ δ' ACD Harl. Mosc. 3. οἱ δ' LS. οἶδ' H. οἱ δ' EG. — 622 στάν δὲ CH. ποτὶ D. πνοίῃ C. πνοίην E. — 623 καθίζον CDGHL. — 624 κυκείῳ D. εὐπλόκαμος A. εὐπλόκαμος EGH. — 625 ὅτε πέρσεν CEL: ὅτ' ἔπερσεν ADGHS Harl. Mosc. 3. — 626 ἣν οἱ G. οἱ omitt. L. οἱ, ἀχαιοὶ A. — 628 σφωὶν ADH Apoll. Lex. 135, 14. σφωὶν CEL Athenaeus XI, 492. σφωὶ G.

A. c. 608 τῷ ἐμῷ: τῷ μῷ, conf. H. U. 287. — 610 ἀνεκτός Herodianus cum Aristarcho, conf. K 118. — 622 οὕτως διὰ τοῦ τέ στάν τε Didymus. τε δυϊκῶς Schol. V. lectio Aristarchea erat στάν τε, aliorum στάν δὲ, nam si στάντε scripsisset δυϊκῶς, non opus erat illud adnotare, quum pluralem στάντες versus non admittat. — 625 ὅτε πέρσεν, conf. H. U. 86 sq. — 627 ἦ σφωὶν Herodianus.

- καλὴν κυανόπεζαν εὐξοον, αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
 630 χάλκειον κάνεον, ἐπὶ δὲ κρόμμον, ποτῶ ὄσων,
 ἥδ' ἐν μέλι χλωρόν, παρὰ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτὴν,
 πὰρ δὲ δέπας περικαλλές, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιός,
 χρυσεῖοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὐατα δ' αὐτοῦ
 τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
 635 χρύσειαι νεμέθοντο, δῶμα δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
 ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζῃ
 πλεῖον ἔόν, Νέκτωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.
 ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ εἰκυῖα θεῆσιν
 οἴνῳ Πραμνεῖω, ἐπὶ δ' αἴγειον κνή τυρόν
 640 κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε,
 πινόμεναι δὲ κέλευσεν, ἐπεὶ ῥ' ὤπλιςσε κυκεῖω.
 τῷ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
 μῦθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες.
 Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φῶς.
 645 τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὤρτο φαινοῦ,

V. L. 629 κυανόπεζαν A. ἐπαυτῆς A. αὐτῆς CDHL Lips. Athen.

XI, 492. αὐτῇ EGS. γρ. ἐπ' αὐτῇ A. — 630 χάλκειον D. κάνεον G. ἐπὶ D. — 631 ἥδ' ἐν: πὰρ δὲ Apollon. Lex. 168, 12. οἱ μὲν ἀλφίτου ἱεροῦ γράφουσιν ἀκτὴν, οἱ δὲ ἱερὸν ἀκτὴν E 868, 29. — 632 παρ CD. γηραιὸς G. — 634 πελειάδες D. ἀμφὶ CS. — 635 ὑποπυθμένες CD 1. man. H Athenaeus XI, 492. ὑπο πυθμένες Athen. XI, 491. ceteri ὑπὸ πυθμένες cum Apoll. Lex. 161, 1. — 640 κνήστι ACDE Athen. XI, 492. Suidas II, 1, 302, 17; 304, 20. Apoll. Lex. 101, 5. Et. Gud. 330, 33. Zonar. Lex. 1224. κνήστι L. κνήστῃ G. κνήστει H. κνήστει S. κνήσκει Phot. Lex. 227. Suidas II, 1, 1043, 5. κνήστει Et. Mg. 522, 16. χαλκείῃ Et. Gud. 330, 33. ἐπὶ DH. λευκὰ πάλυνε CEGH Athenaeus XI, 492. λευκὰ πάλυνεν DL. γρ. λευκὰ πάλυνε A. λευκὰ ἐπάλυνε A. hunc versum laudat Plato in Ione 538 C κνήστι χαλκείῃ, παρὰ δὲ κρόμμον ποτῶ ὄσων. — 641 δὲ κέλευσεν L: vulgo δ' ἐκέλευσεν. δ' ἐκέλευεν H Athenaeus l. l. ὤπλιςσε GES. κυκεῖω G. — 643 μῦθοισι DGL. — 645 τόνδε G. ἀπο H.

A. c. 632 διχῶς ἀρίσταρχος ἦγ' (Cod. ειγ') ὁ γεραιός, καὶ εἴχ' ὁ γεραιός Didymus. — 635 ὑπὸ πυθμένες Alexio cum Aristarcho: alii ὑποπυθμένες, quam scripturam defendit Athenaeus XI, 492 contra Dionysium Thracem, quem κατὰ διαίρεσιν ἀναγνῶναι tradidit, conf. Eust. 869, 5 sqq. — 636 ἄλλος Ptolem. Asealonita et Herodianus cum Aristarcho: alii ἄλλος vel ὄλλος, rursus alii ἄλλ' ὅς (de Machaone), quibus adversatur Athenaeus XI, 493. — 639 κνή: τινὲς τῶν Ἀρισταρχεῖων ἐκδόσεων „κνέε τυρόν“ λέγουσι κατὰ διάλυσιν Eust. 872, 18. — 640 κνήστι: τινὲς δὲ καὶ διὰ διφθόγγου γράφουσιν ἐκ τοῦ κνήστις κνήστειος Ἀττικῶς Eust. 872, 1, male, conf. similes formas dativi Z 335, C 407, Ψ 315, 316, 318, 560, Ω 18, γ 381, λ 191, ν 299. — 641 κυκεῖω Herodianus.

ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσθαι ἄνωγε.
Πάτροκλος δ' ἐτέρωθεν ἀναίνετο εἴπε τε μῦθον·

οὐχ ἔδος ἐστὶ γεραιῇ διοτρεφές, οὐδέ με πείσεις.
αἰδοῖος νεμεσητὸς ὃ με προέηκε πυθέσθαι,

650 ὃν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
γινώσκω, ὁρώ δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.

νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἴμ' Ἀχιλῆι.

εὖ δὲ cὺ οἶσθα γεραιῇ διοτρεφές, οἶος ἐκείνος
δεινὸς ἀνὴρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιώμην.

655 τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἵπποτα Νέστωρ·

τίπτει τ' ἄρ' ὦδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἱὰς Ἀχαιῶν,
ὅσσοι δὴ βέλесιν βεβλήται; οὐδέ τι οἶδε
πένθεος, ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν· οἱ γὰρ ἄριστοι
ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε.

660 βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης, κρατερὸς Διομήδης,
οὐτασται δ' Ὀδυσσεὺς δουρὶ κλυτὸς ἦδ' Ἀγαμέμνων·

[βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν οἰστώ·]
τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἦγαγον ἐκ πολέμοιο

ἰὼ ἀπὸ νευρῆς βεβλημένον. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς

665 ἐσθλὸς ἐὼν Δαναῶν οὐ κήδεται οὐδ' ἐλεαίρει.

ἦ μένει εἰς ὃ κε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης

Ἀργείων ἀέκητι πυρὸς δηϊοιο θέρωνται,

αὐτοὶ τε κτεινόμεθ' ἐπιχειρώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἴσ

ἔσθ' οἷη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.

670 εἴθ' ὥς ἡβώοιμι βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,

V. L. 646 κατα CDL. ἄνωγε ACE. — 647 εἶπε τέ L. — 648 διο-
τροφές G 1. man. H. πείσης Townl. — 649 προέηκε A. — 651 γινώσκω
L: γινώσκω ACDGH. — 652 νῦν δ' GL. ἔπος ἐξερέων L. — 653 διο-
τροφές G 1. man. H. — 654 τάχα CD. ἀνὴρ, οἶος καὶ ἀναίτιον αἰτιάσθαι
Plutarchus de Adul. et amico 26. — 656 τίπτ' GL, omisso τ'. ἄρ CDGL.
ἄρ A. τὰρ H. ὦδ' D. ἀχιλλεὺς EGH. — 657 βέλеси D. βελέεσι S. οὐ δέ
τι A. οἶδε ACDH. — 658 πένθος D. κατα D. — 659 νηυσὶ DE. — 661
οὐτασται S. ὀδυσεὺς DEG. δουρὶ κλυτὸς unus A. — 662 omitt. ACDEHL
Lips.: habent C in marg. man. rec. D in marg. 3. man. GS et si Heynio
fides est habenda omnes libri eius praeter Lips. — 664 ἀχιλλεὺς C. —
666 ἦ CGL Townl. ἦ A. εἰκόκε omnes. — 667 δηϊοιο H. δηϊοιο Mosec. 3.
δηϊοιο Lips. — 668 κτεινόμεθα G. ἐπὶ χειρῶ C. ἐπιχειρῶ G. ἐμοὶ ἴσ G
Barocc. Mor. — 669 γναμπτοῖσι G et un. Vrat. μέλεσσι D. — 670 ὥς A.
τέ μοι ADEH Eust. 885, 33, conf. Ψ 629. vulgo δέ μοι ut H 157.

A. c. 650 ἄγεις Aristarchus. — 652 πάλιν ἄγγελος Aristarchus,
Alexio, Ptolemaeus Ascalonita: alii παλινάγγελος. — 659 οὐτάμενοι
Aristarchus: Pamphilus οὐταμένοι.

- ὥς ὁπότ' Ἡλείοις καὶ ἡμῖν νείκος ἐτύχθη
 ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἴτυμονῆα,
 ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, δὲ ἐν Ἡλίδι ναιετάσκει,
 ῥύσι' ἐλαυνόμενος. ὁ δ' ἀμύνων ἦι βόεσσιν
 675 ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι,
 κὰδ' δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροῖωται.
 λήϊδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἥλιθα πολλήν,
 πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πῶεα οἰῶν,
 τόσσα κυῶν κυβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν,
 680 ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
 πάσας θηλείας, πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
 καὶ τὰ μὲν ἡλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω
 ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγῆθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
 οὐνεκά μοι τύχε πολλὰ νέω πόλεμον δὲ κίοντι.
 685 κήρυκες δ' ἐλίσσινον ἅμ' ἡοῖ φαινομένηφι
 τοὺς ἔμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἡλίδι δῖη·
 οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
 δαίτρευν· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὀφείλον,
 ὥς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
 690 ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βῆη Ἡρακληΐη

V. l. 672 ἀμφὶ D. βοηλασίης D Vrat. b. A. βοηλασίης S. — 673 ὑπεροχίδην C Lips. ναιετάσκει ACEGH. — 674 ῥύσει H. 68' CGHL. οἷσι Mor. — 675 ἀπο A. ὑπὸ L. — 676 κὰδδ' ACGHL. καδδέπεσεν D. ἔπεσε E. — 677 συνελάσαμεν DG. — 678 τόσσα G. μῆλων L et γρ. οἰῶν. — 679 κυβόσια ACEGHS Apoll. Lex. 146, 7. Strabo VIII, 351. Zonar. Lex. 1688. Hesych. IV, 89. κυβόσια D. κυβόσια L Townl., quod probat Thiersch. Gramm. § 147, 11. conf. ξ 101. — 680 ἵππους τε G. — 681 πολλαῖσι G. πωλῇσι D. ὑπῆσαν: ὑπῆρχον L. — 182 ὥς τὰ E. ἡλασάμεσθα G. — 683 προτὶ ACDEG. πρὸ τι H. ποτὶ LS. γέγρηθε DG. — 684 πόλεμον δὲ A. — 685 δὲ λίσσινον DES. φαινομένηφι AD. φαινομένηφι CEGH. — 686 χρέως A. χρεός DEG Mose. 3. χρεῖος C. ὀφείλετ' D Mos. 3. ὀφείλετ' H. — 687 οἱ δὲ C. — 688 πολέσι EG. πολλαῖσι C. ὀφείλον ADHL: ὀφείλλον CE Barocc. ὀφείλλον G. — 689 ὥς DEGH. — 690 γάρ ῥ' ADE: γάρ ἐκάκωσε CGHLS Lips. Cant. Ven. B. Vrat. b. A. Flor. Rom. βῆη Ἡρακληΐη H.

A. c. 672 ἀρίσταρχος ἐνικῶς βοηλασίῃ Didymus. — 677 Aristarchus λήϊδα: λήϊδα Menecrates. — 686 οὕτως ἀρίσταρχος χρεῖος (sic) Didymus. Ἀριστοφάνης δὲ χρεῖος καὶ ὀφείλετο Schol. A. hoc falsum esse nemo non videt, nam χρεῖος ὀφείλετ' versus non minus recusatur, quam χρεῖος ὀφείλετ', quod est in Cod. A. differt scriptura inter χρεῖος ὀφείλετ' et χρεῖος ὀφείλετ': illud est Aristarchi, hoc Aristophanis. — 688 ὀφείλον: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ὀφείλλον Didymus. — 689 ὥς Aristarchus: alii ὥς, utrumque Nicanor, sed praefert ὥς. Πύλῳ: alii ἐν πόλει ἦμεν teste Schol. D. — 690 γάρ ῥ': γάρ, conf. B 39, ε 30, P 403, ε 321, φ 32, Annal. Gymn. Austr. 1871, 506.

- τῶν προτέρων ἐτέων, κατὰ δ' ἕκταθεν ὄσσοι ἄριστοι.
 δώδεκα γὰρ Νηληϊος ἀμύμονος υἱέες ἦμεν.
 τῶν οἷος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
 ταῦθ' ὑπερῆφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
 695 ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάκθαλα μηχανόωντο.
 ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶν μέγ' οἶων
 εἴλετο κρινάμενος τριηκόσι' ἠδὲ νομῆας.
 καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείлет' ἐν Ἥλιδι δῆν,
 τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχρεσφιν
 700 ἔλθόντες μετ' ἄεθλα. περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
 θεύεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἀναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
 κάσχεθε, τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
 τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων
 ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά· τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
 705 δαιτρεῦειν, μὴ τίς οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσῃς.
 ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφὶ τε ἄστν
 ἔρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἡματι πάντες
 ἦλθον ὁμῶς αὐτοῖ τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
 πανκυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο
 710 παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὐ πω μάλα εἰδότε θουρίδος ἀλκῆς.
 ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνῃ,
 τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτῃ Πύλου ἡμαθόεντος·
 τὴν ἀμφεστρατώνντο διαβράϊσαι μεμαῶτες.

V. l. 691 κατὰ CD. ἕκταθεν ACDGS. δὲ κτάρθεν Harl. ἕκτανεν H. ἕκτανεν L Vrat. A. Rom. ἕκταθεν ἢ ἕκτανεν Eust. 874, 23; 879, 26. ὄσσοι D. — 692 ἀμύμονε^ς L. ἀμύμονες H: ceteri ἀμύμονος cum Cant. Baroce. Mor. Schol. λ 286. Schol. Apoll. Rhod. I, 152. υἱέες L Schol. λ 286. ὅς H. — 694 χαλκοχίτωνες A. — 695 ὑμέας G. μηχανόωνται Schol. K 68. — 696 τὲ C. — 697 τριακόσια G. — 698 τὸ χρεῖος L. γαῖη L et γρ. δῆν. — 700 μετὰεθλα D. τρίποδος S. — 702 κάσχεθε H. ἀφίη G. — 704 ἔδωκε ACEGH. — 705 μὴ τίς οἱ AE: ceteri μήτις οἱ. — 706 ἀμφὶ δὲ A Harl. ἀμφὶ δὲ D. ἀμφὶ τ' G. γρ. ἀμφὶ τε ἄστν A. — 707 ἔρδομεν C 2. man. E bis. ἱερὰ EGH. θεοῖσι D. οἱ δὲ C. — 709 πανκυδίῃ EGL: ceteri πανκυδίῃ cum Cant. Lips. μετὰ D. μολίωνε CD. μολίων' ἐθωρήσσοντο Lips. — 710 ὄντ' L. — 711 ἔστι δὲ τίς Θρυόεσσα D. — 712 ἐπαλφειῷ D. ἀλφειοῦ G Baroce. Schol. I 153. νεάτῃ H. πυμάτῃ Strabo VIII, 349. — 713 ἀμφ' ἐστρατώνντο AH Vrat. b. διαβρέσαι L.

A. c. 694 Ἐπειοὶ: ὅτε ἐν τισὶ γράφεται Ἀχαιοὶ Aristonicus. — 699 ὑποπτεύεται ὡς νόθον Schol. BLV ad Θ 185. — 705 μετακείται ἐκ τῶν ἐν Ὀδυσσεΐα (ι 42) λεγομένων Aristonicus. Ζηνόδοτος οὐδὲ ἔγραφε Didymus. — 709 πανκυδίῃ Aristarchus, conf. H. T. 394.

- ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
 715 ἄγγελος ἦλθε θεοῦς' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
 ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
 ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν. οὐδέ με Νηλεὺς
 εἶα θωρήσσεσθαι, ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
 οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμῆια ἔργα.
 720 ἀλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
 καὶ πεζός περ ἑὼν, ἐπεὶ ὥς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
 ἔστι δέ τις ποταμὸς Μιγυήιος εἰς ἅλα βάλλων
 ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μέιναμεν ἡῶ διαν
 ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν.
 725 ἔνθεν πανκυδίῃ cὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 ἔνδιοι ἰκόμεσθ' ἱερὸν ρόον Ἀλφειοῖο.
 ἔνθα Διὶ ρέξαντες ὑπερμενεί ἱερὰ καλά,
 ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
 αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκῶπιδι βοὸν ἀγελαίην,
 730 δόρπον ἔπειθ' ἐλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
 καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
 ἀμφὶ ροὰς ποταμοῖο. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 ἀμφίσταντο δὴ ἄκτυ διαβράϊσαι μεμαῶτες.
 ἀλλὰ cφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον ἄρῃος·
 735 εὔτε γὰρ ἡέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
 κυμφερόμεσθα μάχῃ Διὶ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ.

V. L. 715 ἀπολύμπου CD. θωρήσσεσθαι GL 1. man. — 716 ἀέκοντα
 A. κατὰ DH. κατὰ GL. — 717 ἐσσυμένους Cant. — 718 θωρήσσεσθαι G.
 ἀπέκρυψε GL. — 719 πῶ CH. τι E. — 720 ὥς AD Io. Alexandr. 31, 34:
 ceteri ὥς. ἡμετέροισι ACDGH. — 721 ὥς Cram. Epim. 449, 15. — 722
 μινύιος G. — 724 ἐπέρρεον ADGL Mor. Barocc. ἐπέρρεον CE bis HS
 Rhet. Gr. III, 232, 20. ἔθνεα πολλὰ Mor. Barocc. Cant. — 725 ἐνθάδε
 Mor. Barocc. ἔνθα γε πανκυδίῃ G. πανκυδίῃ EL. — 726 ἔνδριοι E. εὔδριοι
 L. — 726, 727 ἔνδριοι ρέξαντες ὑπερμενεί ἱερὰ καλά G. — 727 ὑπερμένε
 D. ὑπερμενέ' L. — 728 ταῦρόν τ' Townl. ποσιδάωνι A. ποσειδάωνι G. —
 729 ἀγελαίην G Mor. Barocc. ἀγελαίῃ Townl. — 730 εἰλόμεσθα D. ἐλό-
 μεσθα G. κατὰ D. τελέεσσι ACDEGH. — 731 ἐπ' ἔντεσιν L. — 732 ἀμφί
 ε
 D. — 733 δὴ A. δι' ἄκτυ L Townl. Vrat. b. διαπραΐσαι AD Harl. δια-
 πραθέειν CEGHLS. γρ. διαπραθέειν A. — 734 cφι L: cφιν ACDEGH.
 προπάροιθε, φάνη C. — 735 ὑπερέσχε G. — 736 ἐμφερόμεσθα Vrat. A.
 μάχην L.

A. c. 714 ἀλλ' ὅτε: ἄλλο τε Bekker. (2) ex coniectura. — 720 ὥς
 Herodianus cum Aristarcho et Tyrannione, conf. A 116, Γ 159, H. T.
 380. — 730 δόρπον: δειπνον Zenodotus, conf. A 86. — 733 διαβράϊσαι
 reposui ex libris optimis, conf. 713.

- ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
 πρῶτος ἐγὼν ἔλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
 Μούλιον αἰχμητὴν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαιο,
 740 πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε Ξανθὴν Ἀγαμήδην,
 ἣ τόσα φάρμακα ἤδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθύν.
 τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκῆρεϊ δουρί,
 ἥριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας
 στήν ῥα μετὰ προμάχοισιν. ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
 745 ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα
 ἡγεμόν' ἱππῆων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα κελαινῇ λαίλαπι ἴκος,
 πεντήκοντα δ' ἔλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
 φῶτες ὁδᾶξ ἔλον οὐδας ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
 750 καὶ νῦ κεν Ἀκτορίωνε Μολίωνε παῖδ' ἀλάπαξα,
 εἰ μὴ σφωε πατήρ εὐρὺ κρείων ἐνοσίχθων
 ἐκ πολέμου ἐσάωσε καλύψας ἥερί πολλῇ.
 ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
 τόφρα γὰρ οὖν ἐπόμεσθα διὰ σπιδέος πεδίῳ
 755 κτείνοντές τ' αὐτοὺς ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
 ὅφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βῆσαμεν ἵππους
 πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλκίου ἐνθα κολώνη

V. l. 738 πρῶτον Barocc. κόμισα E. — 740 θυγατέρ' H. ἔχε D. —
 — 741 ἤδη ADE. ἤδη GL. ἤδει CS Cant. Vrat. b. ἤδει H. εἶδεν Schol.
 Theocr. II, 16. ὅσα G. — 744 στήν DG. ῥά D. αὐτὰρ G. μεγάθυμοι ἱπ-
 ποι L. ἀχαιοί Mor. — 746 ἱππέων G. — 747 ἐγὼ G. ἐνόρουσα DH: ἐπό-
 ρουσα ACEGLS Cant. Barocc. Mor. Harl. Vrat. b. A. Flor. — 749 φόντες
 pro φῶτες L. ὑπο A. — 750 μολίωνε CGL. — 751 μὴ σφῶε DGH. εὐρὺ
 κρείων A. — 753 ἐγγυάλιξε ACDEG. — 754 διὰ, σπιδέος A. διὰ σπιδέος
 C 1. man. Apoll. Lex. 144, 3: δι' ἀσπιδέος C man. rec. DEGHLS Et.
 Gud. 85, 26. — 755 κτείνοντες αὐτοὺς D. — 756 ὅφρα G. μέσφ' ἐπὶ
 Strabo VIII, 342. — 757 Ὠλένης L. ἀλκίου AD: ἀλκίου CDGLS Cant.
 Mor. Barocc. Harl. Lips. Townl. Vrat. b. A. Strabo VIII, 342; 352. Eust.
 304, 32. Et. Mg. 61, 39. ἀλκίου H. ἀλκίου E Steph. Byz. 72, 17. conf.
 B 617, ubi libri omnes ἀλκίου.

A. c. 737 ὅτι τινὲς καὶ Ἀχαιῶν γράφουσιν Aristonicus, conf. 694.
 — 747 ἐνόρουσα dedi pro ἐπόρουσα, conf. 91, 149, 216. — 751 σφῶι
 Zenodotus? conf. A 8, K 546, H. T. 356 sq. — 754 διὰ σπιδέος Zeno-
 dotus, Amerias, Herodianus (ἡρωδιανὸς διὰ σπιδέος Schol. A.): δι' ἀσπι-
 δέος Aristarchus, Crates, Ptolem. Ascalonita. utrumque probavit Alexio.
 conf. Et. Mg. 271, 8. Eust. 882, 53. Hesych. I, 302. — 757 Ἀλκίου Ari-
 starchus. ἡ δὲ γραφὴ τῆς προπαρρηγοῦσας τοῦ Ἀλκίου διφορεῖται· ὁ
 μὲν γὰρ τὰ ἐθνικὰ γράψας κατὰ στοιχεῖον (Steph. Byz. 72, 17) διὰ τοῦ ἡ
 οἶδεν αὐτὴν· ὁ δὲ ἐτυμολόγος (Et. Mg. 61, 37) διὰ διφθόγγου Eust. 883, 6.

- κέκληται, ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
 ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 760 ἄψ ἀπὸ Βουπρασίῳ Πύλον δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
 πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διὶ Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
 ὡς ἔον, εἵποτ' ἔον γε μετ' ἀνδράσιν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονῆσεται· ἦ τέ μιν οἷω
 πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
 765 ὦ πέπον, ἦ μὲν σοὶ γε Μενοίτιος ὦδ' ἐπέτελλεν
 ἥματι τῷ, ὅτε ε' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε.
 νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
 πάντα μάλ' ἐν μετάρσις ἠκούομεν ὡς ἐπέτελλε.
 Πηλῆος δ' ἰκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας
 770 λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιίδα πούλυβότειραν.
 ἔνθα δ' ἔπειθ' ἦρῳα Μενοίτιον εὖρομεν ἔνδον
 ἠδὲ σέ, παρ δ' Ἀχιλῆα. γέρων δ' ἵππηλάτα Πηλεὺς
 πίονα μηρί' ἔκαie βοὸς Διὶ τερπικεραύνῳ
 αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλειον
 775 σπένδων αἶθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοισι ἱεροῖσι.
 σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἔπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα

V. l. 758 κέκλιται H Et. Mg. 61, 39 cum glossa ὅπου ἡ κολώνη
 παράκειται. αὖτις CH. — 759 ἔνθα δὲ L. — 760 ἄψ ἐπὶ L. βουπρασίῳ¹⁰ C.
 — 761 πάντως δ' H. — 762 ὡς ἔην G Mor. εἵποτ' ἔην γε ACDE bis
 GH Suidas I, 2, 749, 15. Et. Mg. 317, 55(?). ἀχιλλεὺς C. — 763 εὖ τέ
 μιν H. δῖω DGL. — 764 μετακλαύσεσθαι H Lips. ἀπο CDHL. — 765
 ὦδ' ἐπέτελλε D. — 766 πέμπε ACDEGH. — 767 νῶϊν H. δὲ ἔνδον ACE.
 δ' ἔνδον DGH. — 768 πάντα κάλ' L. ἐπέτελλε AGH. ὡς ἐκέλευε C. —
 769 εὖ ναιετάοντας ACDGHL. — 770 ἀγείροντες ACDEGH Townl. Vrat.
 b. Schol. Θ 2. ἐγείροντες L. ἀγείραντες edit. veteres praeter Rom. που-
 λυβότειραν A. πολυβότειραν D. πούλυβότειραν ἢ καλλιγύναικα E 875, 52.
 ἐν ἄλλῳ καλλιγύναικα A. — 772 παρ C. ἀχιλλῆα G. — 773 ἔκχε ACDE
 GLS. ἔκχε H. ἔκχεν Schol. X 66. βοῶν G Mor. Barocc. — 774, 775 omitt.
 H in textu. — 775 ἱεροῖσι ACDG. — 776 ἀμφὶ D. βοῶν G Barocc.

A. c. 762 εἵ ποτ' ἔον γε recte Buttmanus Ampl. Gramm. I. pg. 530*
 ex L et Lips. revocavit, eumque secuti sunt recentiores. — 763 τῆς:
 antiqua scriptura videtur fuisse ἥς, conf. P 25 ἥς ἡβης ἀπόνητο. Bekk. 2
 f. 5c. — 767 νῶϊ Aristarchus. δὲ τ' ἔνδον in libris meis non reperi;
 quare Heynio fidem non habeo, qui ex libris suis variam scripturam
 non affert nisi δὲ ἔνδον ex Veneto utroque. δὲ τ' ἔνδον editum est
 inde a Florentina, idque retinui, nam hiatus δὲ ἔνδον excusari non
 potest. — 767—785 ἀθετοῦνται Aristonicus. ἡθετοῦντο καὶ παρὰ Ἀρι-
 στοφάνει Didymus. — 773 ἀρίσταρχος μηρία καὶ Didymus.

- * στήμεν ἐνὶ προθύροις· ταφῶν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς,
 ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἐλών, κατὰ δ' ἐδριάσασθαι ἄνωγε,
 ξεινία τ' εὖ παρέθηκεν, ἃ τε ξείνοις θέμις ἐστίν.
- 780 αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἡδὲ ποτήτος,
 ἦρχον ἐγὼ μύθοιο κελεύων ὕμ' ἅμ' ἔπεσθαι·
 σφῶ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τῷ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον.
 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλλῆι
 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
- 785 τοὶ δ' αὖθ' ὣδ' ἐπέτελλε Μενoitιος, Ἄκτορος υἱός·
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεύς,
 πρεσβύτερος δὲ κύ ἐσσι· βίη δ' ὃ γε πολλὸν ἀμείνων.
 ἄλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος ἡδ' ὑποθέσθαι,
 καὶ οἱ σφαιβεῖν· ὃ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθὸν περ.
- 790 ὣς ἐπέτελλ' ὃ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι. ἄλλ' ἔτι καὶ νῦν
 ταῦτ' εἶποισ Ἀχιλλῆι δαΐφροσι, αἳ κε πίθηται.
 τίς δ' οἷδ', εἴ κέν οἱ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίναίς
 παρειπῶν; ἀγαθὴ δὲ παραΐφασίς ἐστιν ἐταίρου.
 εἰ δέ τινα φρεσὶν ἦσι θεοπροπὴν ἀλεείνει,
- 795 καὶ τινὰ οἱ παρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
 ἄλλα σέ περ προέτω, ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἐπέσθω
 Μυρμιδόνων, αἳ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
 καὶ τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμον δὲ φέρεσθαι,
 αἳ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
- 800 Τρῶες, ἀναπνεύσῃ δ' ἀρήιοι υἱεὶς Ἀχαιῶν

V. L. 777 ἐνὶ D. προθύρηι Vrat. b. ἀχιλεύς C. — 778 κατὰ CDHL. ἐδριάσθαι DG. ἄνωγε CDEH. — 779 τε pro τ' εὖ E. — 780 τάρπημεν L. — 781 μύθοιο D. ὕμ' DH. ὕμ' G: ἅμ': ἅμιν E 884, 9. — 782 σφῶ δὲ D. σφῶϊ δὲ G. τῶ: οἱ E. ἐπέτελον D. — 783 ἀχιλλῆϊ G. — 785 τοὶ δὲ ὁ πατήρ ἐπέτελλε E 875, 58. αὐ I. Mor. ὠιδ' A. — 786 ὑπέρτερός: ὑπέρτατός Et. Mg. 225, 34; 228, 16. Zonar. Lex. 427. ἀχιλεύς C. — 787 σὺ ἐσσι GL. — 788 εὖ οἱ D, gravis 2. man. φάσθαι ACDH. ἡδ' D ex corr. man. rec. ἡδ' ὑποθέσθαι ἢ ἡδ' ἐπακούσαι E. — 789 ὃ δὲ C. — 790 ὡς D 1. man. — 791 ἀχιλλῆϊ G. — 792 κέν C. σὺν D. ὀρίναίς H. — 795 παρ D. ἐπέφραδε L. — 796 σέ μὲν S Cant. — 797 κέν τοι C. ἦν που τί φόος G. ἦν πού τι Barocc. φάος Eust. 1060, 45. γένηται G Mor. γένοιθε ἢ γένηαι E. γένοιο Eust. 1060, 45; 1128, 55. — 798 πόλεμον δὲ AD. — 799 τῷ γ' Schol. Γ 166. εἴσκοντες Lips. τῷ ἴσκοντες D 1. man., nunc τῷ ἴσκοντες ex corr. ἀπόσχονται D. — 800, 801 omitt. L.

A. c. 782 Ζηνόδοτος ἠθελέτην Aristonicus. — 794, 795 Ζηνόδοτος περὶέγραψεν Aristonicus. — 799 ἴσκοντες Zenodotus, Alexio, Herodianus: εἴσκοντες Aristarchus, vid. Et. Mg. 272, 13.

τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.

ῥεῖα δέ κ' ἀκμήτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ
ῥσσαιθε προτὶ ἄστν νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.

ὥς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄρινε,

805 βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλλῆα.

ἄλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσεύς θεῖοιο

ἔξε θέων Πάτροκλος, ἴνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε

ἦν, τῇ δὴ καὶ σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί,

ἐνθά οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,

810 διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν οἰστῷ,

σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἰδρῶς

ῥμων καὶ κεφαλῆς, ἀπὸ δ' ἔλκεος ἀργαλείοιο

αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.

τὸν δὲ ἰδὼν ῥκτειρε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός,

815 καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ἂ δειλοί, Δαναῶν ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,

ὥς ἄρ' ἐμέλλετε τῇλε φίλων καὶ πατρίδος αἷης

ἄσιν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ.

ἄλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ διοτρεφεὺς Εὐρύπυλ' ἥρως,

820 ἢ ῥ' ἔτι που στήσους πελώριον Ἑκτορ' Ἀχαιοί,

ἢ ἡδὲ φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες.

τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος βεβλημένος αὐτίον ἡῦδα·

οὐκέτι διογενὲς Πατρόκλεις ἄλκαρ Ἀχαιῶν

ἔσεται, ἄλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.

825 οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,

V. l. 801 ὀλίγη δέ τις G. ἀνάπνευσις Lips. — 802 ῥεῖα δ' ἂν L. κεκμηότας A. κεκμηότας G. — 803 ῥσσαιθε CGS Mor. Barocc. Harl. Lips. Vrat. b. A. ῥσσαιθε H. προτιάστν D. πρὸ τί H. ποτὶ S. — 804 ῥς A. ἐνι A. ὄρινε ACH. ὄρινε G. — 805 βῆδε D. ἐπὶ νῆας Townl. ἀχιλλῆα G. — 806 ὀδυσσεύς D. — 807 ἔξε D. ἔξε A. ἦξε G. ἴνα σφ' ACHL Bekk.

An. 1154: vulgo ἴνα σφ'. — 808 ἦν: εἶεν G Barocc. εἶην H. βωμός G. — 809 ἐνθά οἱ ACDL. ἀντεβόλησε ACG Townl. — 810 κατὰ A. — 811 κατὰ A. κατὰ δὴ G 2. man. — 813 γέ μιν D. — 814 ἄλκιμος: γρ. ἀγλαός Vrat. b. — 815 προσηύδα D. — 816 ἂ D. ὦ G Mor. Barocc. — 817 ῥς AE. ἄρ DL Apoll. Lex. 67, 14. ἄρ A. — 818 ἄσιν Barocc. ἐνι L. ἀργέτι L. ἀργέτι δημῷ: γρ. ἡδ' οἰωνούς A. — 819 διοτρεφεὺς GH. — 820 ἢ ῥ' ACDEH. ἢ ῥά τι ποῦ G. — 821 ἢ A: ceteri ἢ. — 822 βεβλημένος AD EGHS Mor. Barocc. Vrat. b. πεπνυμένος CL. ἐν ἄλλῃ πεπνυμένος A. ἡῦδα D. — 824 μελαίνῃσι DG. — 825 ὅσοι πάντες ἦσαν H.

A. c. 802, 803 ἀθετοῦνται καὶ ἀστερίσκοι παράκεινται Aristonicus, ὁρθῶς Π 44, 45, ubi vid. Schol. — 807 ἴνα σφ', conf. H. T. 413.

- ἐν νηυσὶν κέεται βεβλημένοι οὐτάμενοί τε
 χερσὶν ὑπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
 ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ κάωσον ἄρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
 μηροῦ δ' ἔκταμ' οἰστόν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 830 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δ' ἥπια φάρμακα πάσσε,
 ἐσθλά, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
 δν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιοτάτος Κενταύρων.
 ἡτροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων,
 τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν οἶομαι ἔλκος ἔχοντα,
 835 χρῆζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἡτήρος,
 κείσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀζύν ἄρηα.
 τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενoitίου ἄλκιμος υἱός·
 πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν Εὐρύπυλ' ἥρως;
 ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆι δαΐφροني μῦθον ἐνίσπω,
 840 δν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὔρος Ἀχαιῶν·
 ἀλλ' οὐδ' ὥς περ σείο μεθήσω τειρομένοιο.
 ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
 ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχευε βοείας.
 ἔνθα μιν ἔκτανύσας ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
 845 ὀζὺ βέλκος περιπευκές, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἶμα κελαινὸν
 νίζ' ὕδατι λιαρῶ, ἐπὶ δὲ ρίζαν βάλε πικρὴν
 χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἣ οἱ ἀπάσας
 ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἔλκος ἐτέρεστο, παύσατο δ' αἶμα.

V. l. 826 νηυσὶ D. — 827 ὑπὸ DEL. τρώων L. ὄρνυτ' G. ὄρνυται
 L. αἰέν ACDEGHL cum libris Heynii. — 828 ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν D. — 829
 μηροῦ τ' L. — 830 χλιαρῶ Lips. 2. man. Vrat. A. ἐπὶ DL. ἐπὶ δὲ G. —
 831 προτί D. φασιν CDE 886, 58 GHl. — 832 δικαιοτέρος G Mor.
 Barocc. — 833 ἱατρός Et. Mg. 678, 24. γὰρ omitt. G. ἠδὲ: καὶ G. —
 834 ἐνι D. ἐν L. — 836 ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. τρώων L. — 838 πῶς τάρ
 A. πῶς τ' ἄρ CDGL. πῶς ἄρ E. πῶς κεν Cram. Epim. 367, 29. Schol.
 Ω 22. — 839 ὄφρ' omitt. L. ἐνίσπων L. ἐνίσπω Cram. Ep. 141, 27. —
 840 ἐπέτελε D. — 842 ὑπο L. — 843 ἐν κλισίῃ H. — 844 ἐνθά μιν CD
 HL. μιν G. μαχαίρῃ omitt. H. — 845 περιπευκές A. — 846 χλιαρῶ Cant.
 Lips. Vrat. A. — 847 ὀδυνήφατον A.

A. c. 831 δεδιδάχθαι: Ζηνόδοτος δεδάσθαι Didymus. — 832 δικαιο-
 τатος Aristarchus. — 838 ἔοι: Ζηνόδοτος διὰ τοῦ ἡ ἐν Didymus. —
 841 σείο μεθήσω: Ζηνόδοτος δὲ ἀμελήσω· ποιητικώτερον δὲ τὸ ἔτερον
 Didymus. σεί, quod Bekkerus ante ἀμελήσω inseruit, non est in co-
 dice, nec poeta eo est usus, sed σεί, conf. ad Z 454.

ΙΛΙΑΔΟΣ M.

- Ὡς δ' μὲν ἐν κλισίῃσι Μενoitίου ἄλκιμος υἱὸς
 ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἳ δὲ μάχοντο
 Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν. οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
 τάφρος ἔτι cxήσκειν Δαναῶν καὶ τείχος ὑπερθεῖν
 5 εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὑπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
 ἦλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἐκατόμβας,
 ὄφρα σφιν νῆας τε θοὰς καὶ ληίδα πολλὴν
 ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο
 ἀθανάτων· τὸ καὶ οὗ τι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν.
 10 ὄφρα μὲν Ἔκτωρ ζωὸς ἔην καὶ μῆνι' Ἀχιλλεὺς
 καὶ Πριάμοιο ἀνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
 τόφρα δὲ καὶ μέγα τείχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον ὅσσοι ἄριστοι,
 πολλοὶ δ' Ἀργείων οἳ μὲν δάμεν, οἳ δὲ λίποντο,
 15 πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῃ ἐνιαυτῷ,
 Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 τείχος ἀμαλδύναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
 ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλλα δὲ προρέουσι,

V. l. 1 δ' μὲν C. κλισίῃ G. — 2 οἳ L. οἳδ' CH. δὲ μάχοντο AGS Harl. Mosc. 2. ceteri δ' ἐμάχοντο cum Ambrosiano. — 3 τρῶες L. ἄρ DEGL. ἄρ A. AP' Ambros. ἔμελλε A Ambr. CDEGH. — 5 ἀμφὶ D. AMΦITE Ambros. 1. man., nuñe ΔΕ. — 7 ὄφρα ACDGH. σφιν DG. — 8 ἔχων H. — 9 τῷ καὶ C Vrat. b. A. Flor. τό κεν Townl. τὸ καὶ ADG HlS Cant. Barocc. Mor. Lips. Harl. Mosc. 2. Apollon. de Synt. 289, 8; de Adverb. 613, 25. Apoll. Lex. 153, 29. — 10 ἀχιλλεὺς C. — 11 ἔπλε A Ambr. CS. ἔπλεν EH Rhet. Gr. III, 103, 20. ἔπλεu DG. ἦεν L. — 12 δε C. μέγα omitt. G. — 13 κατὰ C 1. man. τρώων L. ὅσοι D. — 14 οἳδ' D. οἳδ' CHL. δὲ λίποντο AES Lips. Mosc. 2. Rhet. Gr. III, 103, 23. ceteri δ' ἐλίποντο cum Ambrosiano et Schol. O 2. — 16 ἐς πατρίδα γαῖαν ἔβησαν D. — 17 τότε δηριόωντο Et. Mg. 266, 40. τότε δηριόωντο Zonar. Lex. 500. libri τότε μητιόωντο cum Apoll. de Coni. 524, 1. ποσιδάων A. — 18 εἰσάγοντες G. — 19 ἄλλα δὲ AD. προρέουσι ACEGH: προρέουσιν Ambr. DL Schol. in Plat. Euthyphr. 3 C.

A. c. 11 οὕτως ἀρίσταρχος ἔπλε Didymus, quod Bekkerus mutavit in ἔπλεν, fortasse deceptus Scholio V Ἀρίσταρχος ἔπλεν cὺν τῷ ν ἐκ τοῦ ἔπλεν συγκοπὴν δεχόμενος. Ζηνόδοτος ἔπλε. ἀποκοπὴ τοῦ ἔπλετο, cuius fides est nulla. etiam Nicanor laudat ἔπλε. de ν paragogico conf. H. U. 162.

- 20 Ῥήσος θ' Ἐπτάπορος τε Κάρησος τε Ῥοδίος τε
 Γρήνικος τε καὶ Αἴσιπος δῖος τε Σκάμανδρος
 καὶ Τιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
 25 ἐννήμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὅε δ' ἄρα Ζεὺς
 συνεχές, ὅφρα κε θάσσον ἀλίπλοα τεῖχεα θείη.
 αὐτὸς δ' ἐννοσίγαιος ἔχων χεῖρεσσι τρίαῖναν
 ἡγεῖτ', ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμεῖλια κύμασι πέμπε
 φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί,
 30 λεία δ' ἐποίησεν παρ' ἀτάρροον Ἑλλήσποντον,
 αὐτίς δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοις κάλυψε,
 τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
 κὰρ ῥόον, ἣ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
 ὣς ἄρ' ἔμελλον ὅπσιθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
 35 θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχῃ ἐνοπή τε δεδήει
 τεῖχος εὐδυητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων
 βαλλόμεν'. Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγα δαμέντες
 νηυσὶν ἐπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανώοντο,
 ἔκτορα δειδιότες, κρατερὸν μῆστωρα φόβοιο.

V. l. 20 θ' omitt. L. κάρησος D. ῥοδίος CDHL. — 21 σκάμανδρος GL Mor. Barocc. — 25 ἵει G. ἵει D. ὅε G. — 26 συνεχές A Harl. Schol. M 12. ὅφρα κε ACH. — 28 θεμεῖλια G. πέμπε ACDEGHL. — 30 ἐποίησε C 1. man. EG. ἐποίησαν Vrat. b. 1. man. ἐλλήσποντον G. — 31 αὐτίς C. κάλυψε AGH. — 32 ἔτρεψε Schol. M 33. — 33 κὰρ ῥόον EH: καρρόον A. καρρόον CDG Apoll. Lex. 95, 28. καρρόον L Harl. Lips. Mosc. 2. Et. Mg. 467, 22. ἵεν GH. ἵεν D. ἵη A. γρ. καὶ ἵεν A. καλλίροον C Lips. — 34 ὥς A. ἄρ DE bis L. ἔμελλον H. ποσειδάων A. — 35 ἀμφὶ DHL. δεδήει E ter H. — 36 εὐδυητον G. — 38 ἐπὶ ACDEGHL. γλαφυρῇ G. ἐελμένοι ADH 1. man. S. Apoll. Lex. 62, 31: ἐεργμένοι CE 891, 27 GH sup. Barocc. Mor. Harl. Vrat. in litura. ἐεργμένοι ἢ ἐελμένοι E 891, 24 et 29. — 39 δειδιότες κρατερὸν. μῆστωρα A.

A. c. 20 Aristarchus Κάρησος: Καρησός Tyrannio, conf. Eust. 890, 2. τὸ Κάρησος ἐν ἔχει τὸ τ Herodianus. Ῥοδίος Herodianus, conf. Eust. 890, 7. — 25 ἐννήμαρ: ἐν δ' ἡμαρ Callistratus teste Schol. B. τὸ δὲ ἐννήμαρ τινὲς δι' ἐνὸς γράφουσι νῦ καὶ δακύνουσιν ὧν καὶ ὁ Μαλλώτης Κράτης ἐστίν Eust. 890, 35. — 26 συνεχές: ἀρίσταρχος καὶ ἀριστοφάνης διὰ τοῦ ἐτέρου ὦ Didymus. — 30 οὕτως ἀρίσταρχος ἐποίησεν Didymus. — 33 variat scriptura inter ἵεν, ἵεν et ἵει, conf. Herod. ad h. l., qui ἵει praefert, ἵεν vero reicit. vide Et. Mg. 467, 22. Eust. 891, 13. ἣ κοινῇ ἵει ἐστίν Herodianus. — 34 ἄρ' ἔμελλον: Ζηνόδοτος γράφει ὥς ἔμελλον ὅπσιθε Aristonicus.

- 40 αὐτὰρ ὃ γ' ὥς τὸ πρόσθεν ἐμάρνατο ἱκος ἀέλλη.
ὥς δ' ὅτ' ἄν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῆσι
κάπριος ἢ ἑλέων στρέφεται σθένει βλεμεαίνων·
οἳ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἄρτύναντες
ἀντίοι ἵστανται καὶ ἀκοντίζουσι θαμειαῖς
- 45 αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ' οὐ ποτε κυδάλιμον κῆρ
ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται, ἀγνηροῖν δέ μιν ἔκτα·
ταρφέα δὲ στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων·
ὄππῃ τ' ἰθύσει, τῇ τ' εἵκουσι στίχες ἀνδρῶν·
ὥς Ἐκτωρ ἀν' ὄμιλον ἰὼν ἐλλίσσεται ἑταίρους,
- 50 τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν. οὐδέ οἱ ἵπποι
τόλμων ὠκύποδες, μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ' ἄκρῳ
χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσεται τάφος
εὐρεῖ, οὐτ' ἄρ' ὑπερθορέειν σχεδὸν οὔτε περῆσαι
ῥηιδίῃ· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
- 55 ἕστασαν ἀμφωτέρωθεν, ὑπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
ὀξέειν ἡρήρει, τοὺς ἕστασαν υἱὲς Ἀχαιῶν
πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηίων ἀνδρῶν ἀλευρήν.
ἔνθ' οὐ κεν ῥέα ἵππος εὐτροχὸν ἄρμα τιταίνων
ἐσβαίῃ, πεζοὶ δὲ μενοίνεον εἰ τελέουσι.

V. l. 40 τοπρόσθεν HL. τὸ πρῶτον C. μάρνατο S. ἱκος D. — 41 ὅταν CEHL. θηρευτῆσι ACDEGH. — 42 κάπρος G. — 43 ἀρτύναντας G. — 44 ἀντίοι libri. ἀντίοι ἢ ἀντίον E 891, 43. — 46 ἀγνηροῖν S. — 47 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ταρφέα C. τάρφέα Apoll.

Lex. 7, 22. — 48 ὄππῃ AE: ceteri ὄππῃ· ἰθύσει CDEL. ἰθύσει^η S. — 49 ὥς A. ἐλίσσεται CL Cant. Mor. ἐλίσσεται Townl. ἐλίσσεται^η G. ἐλίσσεται^η H. —

50 διαβαίνειν E. διαβήμεναι Townl. οὐ δὲ A. — 51 χρεμέτιζον C. δ' ἐχρεμέτιζον H. — 52 χεῖλει ἐσταότες L. χεῖλεϊ ἢ διφυλάβως χεῖλει ἐσταότες καὶ ἄλλως δὲ χεῖλει ἐφεσταότες E 892, 26. ἐφεσταότες Townl. ἀπο CH. ἀπο L. — 53 ἄρ EGL. ἀρ A. τ' ἄρ' et man. rec. γρ. γὰρ C. οὐ γὰρ Townl. — 54 ἐπὶρρεφέες G Barocc. Mor. Cant. Harl. — 55 ἕστασαν G. ὑπερθε CDG Townl. — 56 ἡρήρεισθ' οὕς ἕστασαν Pseudoplat. 156, 44. ἕστασαν H. — 58 εὐτροχὸν G. εὐξοον Vrat. A. εὐξοον ἢ εὐτροχὸν E. — 59 ἐσβαίῃ H. τελέουσι ACGH. ἢ τελέουσι Vrat. A.

A. c. 40 ἐμάρνατο: ἀριστοφάνης ἐμαίνεται Didymus. — 41 ἐν τισι θηρευτῆσι Schol. A, conf. ad A 325. — 44 ἀντίοι: γρ. ἀντίον, οὕτως γὰρ ἀριστάρχος Didymus. — 46 ἀγνηροῖν: οὕτως χωρὶς τοῦ ἰ ἀριστάρχος, ὃς γρ. ἢ ἀγνηροῖα Didymus. — 49 ἐλλίσσεται et εἰλίσσεται Nicanor. τὸ δὲ ἐλίσσεται ἀμφεβλήθη· τινὲς μὲν γὰρ ἐδάκνυν, νοοῦντες αὐτὸ ἀντὶ τοῦ εἰλίσσεται, ἐστρέφετο, τινὲς δὲ ἐψίλωσαν Eust. 892, 23. — 54 ἀριστοφάνης διαπασαν (sic) Didymus. — 55 ἕστασαν Aristarchus, Ptolemaeus Ascalonita, Herodianus, δακέω. iidem v. 56 ἕστασαν, ψιλῶς, conf. Et. Mg. 382, 21. — 59 ἐσβαίῃ: καβαίῃ Zenodotus et Aristophanes.

- 60 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 "Ἐκτόρ τ' ἦδ' ἄλλοι Τρώων ἄγροι ἦδ' ἐπικούρων,
 ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὤκεας ἵππους.
 ἦ δὲ μάλ' ἀργαλή περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
 ὀξέες ἐσῆαι, προτὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν.
 65 ἔνθ' οὐ πως ἔστιν καταβήμεναι οὐδὲ μάχεσθαι
 ἱππεύσι· στεῖνος γάρ, ὅθι τρώεσθαι οἶω.
 εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάξει
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ ἴετ' ἀρήγειν,
 ἦ τ' ἂν ἐγὼ τ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
 70 νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἀργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·
 εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξι δὲ γένηται
 ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
 οὐκέτ' ἔπειτ' οἶω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
 ἄψορρον προτὶ ἄστὶ ἐλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
 75 ἀλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼ εἶπω, πειθώμεθα πάντες.
 ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
 αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
 Ἑκτορι πάντες ἐπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 οὐ μενέουσ', εἰ δὴ ἄφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφήπται.

V. L. 61 τ' omitt. D. ἦδ' A. τρώων L. ἐπικούρων A. — 62 διὰ: γρ. περὶ A. ἐλαύνομεν ὤκεας ἵππους, ἢ κατὰ τινας, οὐ μέντοι καλῶς, ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους E 892, 55. — 63 ἦ δὲ C. περάαν G. ἐναντὶ A. ἀν' αὐτὴν C. — 64 ἐσῆαι DG: ceteri ἐσῆαιν. προτὶ D Schol. V. ποτὶ A. περὶ CGHLS Cant. Lips. Mor. Townl. Vrat. b. Flor. — 65 οὕτω G Barocc. ἔστιν ACL. ἔστι G ἔστι D. — 66 ἱππεύειν DH. — 67 εἰ μὲν γὰρ δὴ ACDEGHL. εἰ μὲν δὲ S. πάγχυ L. ἀλαπάξει L. — 68 τρώεσσι L. δὲ ἴετ' L: δὲ βούλετ' ACDEGHS. βούλετο νίκην ἢ μάλιστα Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν Eust. 893, 5. — 69 ἦτ' D. ἐγὼν Bachm. Anecd. II, 142, 6. ἐγὼγε θέλοιμι L. — 70 νωνύμους AH Apoll. Lex. 117, 20: νωνύμους CDGLS. νωνύμους ἢ νωνύμους E. — 71 παλίωξις A. δὲ: τέ G. — 72 ἐνιπλήξωμεν H. — 73 οὐκ ἔτ' E. οἶω CDH. — 74 πρὸ τί H. ἐλιχθέντων ACGL. ἐλιχθέντων D. — 75 ἐγὼ ACDEGHLS cum libris Heynii. — 76 τάφρον G Barocc. — 78 ἀολλέες D.

A. c. 64 ἐσῆαι προτὶ, conf. Φ 532 ἔλθωσι προτὶ, X 217 Ἀχαιοὶ προτὶ, K 347 στρατόφι(ν) προτιτελεῖν, H. U. 254 sq. — 66 ἱππεύει: ἱππῆας Aristophanes cum Zenodoto. — 67 ἀριστοφάνης εἰ μὲν γὰρ τοὺς πάγχυ Didymus, pro Ἀριστοφάνης habet Schol. V Ἀρίσταρχος. — 68 βούλετ': ἴετ' (sic) ἀρήγειν οὕτως πάσαι Didymus, de πάσαι conf. H. T. 138 sqq. — 70 νωνύμους, conf. H. U. 274. — 77 Ζηνόδοτος διὰ τοῦ τῶς ἂν ἐγὼ εἶπω Didymus. — 79 Ζηνόδοτος καὶ ἀριστοφάνης πείρατ' ἐνικῶς Didymus.

- 80 ὣς φάτο Πουλυδάμας, ἅδε δ' Ἔκτορι μῦθος ἀπήμων,
 αὐτίκα δ' ἔξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
 ἀλλ' ἀπὸ πάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἔκτορα δῖον.
 ἠνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἐφ' ἐπέτελλεν ἕκαστος
 85 ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὐθ' ἐπὶ τάφρῳ·
 οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
 πένταχα κοσμηθέντες ἅμ' ἠγεμόνεσσιν ἔποντο.
 οἱ μὲν ἅμ' Ἔκτορ' ἴσαν καὶ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 90 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι.
 καὶ σφιν Κεβριόνης τρίτος εἶπετο· παρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
 ἄλλον Κεβριόναο χερεῖονα κάλλιπεν Ἔκτωρ.
 τῶν δ' ἐτέρων Πάρις ἦρχε καὶ Ἀλκάθοος καὶ Ἀγῆνωρ,
 τῶν δὲ τρίτων Ἐλενος καὶ Δηΐφοβος θεοειδής,
 95 υἱὲ δὺν Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἦρως,
 Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
 αἴθωνες μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
 τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν εὖς πάις Ἀγχιαῖο,
 Αἰνεΐας, ἅμα τῷ γε δὺν Ἀντήνορος υἱε,
 100 Ἀρχέλοχος τ' Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Καρπηδῶν δ' ἠγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
 πρὸς δ' ἔλετο Γλαῦκον καὶ ἀρήιον Ἀστεροπαῖον·
 οἱ γάρ οἱ εἶσαντο διακριδὼν εἶναι ἄριστοι

V. L. 80 ὥς A. ἅδε CDE 893, 30 et 47. — 81 ἔξ ὀχέων AD. ἄλτο D.
 χαμᾶζε ADE: χαμάζε CGHL. — 82 τρῶες L. — 83 ἀπο D. ἀπο G. ἀπο-

π
 βάντες L. ἀποβάντες H. — 85 αὐτ' H. ἐπιτάφρῳ A. τάφρον L. — 86
 ἀρτύναντο L. — 87 ἔποντο: ἕκαστοι L. γρ. ἕκαστος A. — 88 οἱ μὲν C.
 ἔκτορ' A. — 90 τεῖχος τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν (ἐμπρήσειν G Barocc.)
 πυρὶ νῆας GS Cant. Mor. Barocc. Harl. Vrat. A. fragm. Mosc. ἐν ἄλλῳ
 τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι A ut in textu. — 91 παρ
 DH, ἄρ G. ἄρ A. — 94 Ἐλενος H. — 95 δὺν CD, conf. H. U. 46. τρίτος:
 τρίτατος DG. πριάμοιο τρίτατος Barocc. Mor. Vrat. b. — 96 τὸν C. —
 97 ἀπο AG Io. Alexandr. 26, 30: ἀπὸ CDHL. — 98 πάις H. — 99 τῷ
 γε: τῷδε H. — 101 ἠγείτο L: ceteri ἠγήσατ', D ἠγήσατο. ἀγακλειτῶν
 Draco de Metr. 10, 23. — 102 πρὸς CD. — 103 οἱ γάρ DG. οἱ γάρ CHL.

A. c. 85 αὐθ': τὸ ὅλον αὐτε ἐπιτάφρῳ Schol. A. τινὲς αὐθι Schol. V.
 — 87 ἔποντο: alii ἕκαστοι teste Nicanore. — 101 ἠγείτο defendit Ahrens.
 de hiatus Homericis legitimis quibusdam generibus pg. 24, conf. 88, 91,
 93, 98.

- τῶν ἄλλων μετὰ γ' αὐτόν· δ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων.
 105 οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῆσι βόεσσι,
 βάν ρ' ἰθὺς Δαναῶν λελημένοι, οὐδ' ἔτ' ἔφαντο
 cxήceceθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
 ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι
 βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
 110 ἀλλ' οὐχ' Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
 αὐθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
 ἀλλὰ cὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
 νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
 ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος, παρὰ νηῶν
 115 ἄψ ἀπονστήσειν προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν·
 πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσιώνυμος ἀμφεκάλυψεν
 ἔρχεῖ Ἰδομενῆος, ἀγαυοῦ Δευκαλίδας.
 εἵκατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
 ἐκ πεδίου νίσσοντο cὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
 120 τῇ ρ' ἵππους τε καὶ ἄρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
 εὖρ' ἐπικεκλιμένας κανίδας καὶ μακρὸν ὄχημα,
 ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἄνδρες, εἴ τιν' ἐταίρων
 ἐκ πολέμου φεύγοντα cαῷσαι μετὰ νῆας.
 τῇ ρ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε, τοὶ δ' ἄμ' ἔποντο
 125 ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοῦς

V. l. 104 μετὰ δ' H. μετ' αὐτόν G. δ δ' DL. ὅδ' CGH. δια A. —
 105 οἱ δ' D. οἱδ' CGHL. πυκτῆσι G. βόεσσι ACDGH. — 106 οὐδέ τ'
 ἔφαντο ACDGHLS cum libris Heynii. οὐ γὰρ ἔφαντο E. — 107 cxήceceθαι
 DG. μελαίνῃ DEG. — 108 ἄλλοι πάντες D. τρῶες L. τηλεκλειτοὶ AC
 DG 1. man. H. Townl. 1. man. Vrat. b. τηλεκλητοὶ G 2. man. L. τελε-
 κλειτοὶ S. — 111 ἵππον Cant. — 112 αὐτοῖσι DG. πέλασεν G. νηυσὶ D.
 θοῇσι ACDGH. — 113 ἄρ CDEGL. ὅπο AGHL. — 114 ἵπποισι DEL.
 ὄχεσφι D. — 115 ἐπινστήσειν L. προτὶ D. πρὸ τι H. ποτὶ GS. — 116
 πρόσθε D. δυσιώνυμον A. — 117 ἔρχεῖ C 1. man. DH. δευκαλίονος G.
 δευκαλίωνος Mor. Barocc. — 118 ὅπου Ἀχαιοὶ E. — 119 νείοντο D
 Harl. Lips. Townl. Vrat. A. Fragm. Mosc. νίσσοντο C. νίσσοντο H. νίσσοντο
 Vrat. b. ἵπποισι DEG. ὄχεσφι CDG. — 120 τὴ H. ἄρματα DG. — 121
 ἐπικεκλιμένας G. — 122 ἐτάρων G. — 123 cαῷσαι G. μετὰ A. — 124
 ἔχεν οἶδ' L. — 125 κεκλήγοντες ACDEHS: κεκληγότες GL Townl. ἔφατο H.

A. c. 106 οὐδ' ἔτ' Barnesius correxit, conf. Indic. ad editionem
 meam Odysseae pg. 347. — 119 νίσσοντο, conf. H. T. 316 sq. — 125
 κεκλήγοντες Herodianus. videntur fuisse qui κεκληγῶτες scriberent
 conf. Did. ad Π 430 κεκλήγοντες: κεκληγῶτες ἐν τῇ ἐτέρᾳ τῶν Ἀρι-
 στάρχου. Ἐ 30 κεκληγῶτες καὶ κεκλήγοντες διχῶς αἱ Ἀριστάρχειοι. Herod.
 ad μ 256 ἐὰν διὰ τοῦ ω προπερισπᾶται, ἐὰν δὲ διὰ τῶν ντ, ὡς λέγοντας.

- cxήceσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεεέεσθαι,
 νήπιοι, ἐν δὲ πύλῃσι δὺ' ἀνέρας εὖρον ἀρίστους,
 υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητῶν,
 τὸν μὲν Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
 130 τὸν δὲ Λεοντήα, βροτολοιγῶ ἴσον Ἄρηι.
 τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
 ἔστασαν ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρῃνοι,
 αἶ τ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἥματα πάντα,
 ρίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι·
 135 ὡς ἄρα τῷ χεῖρεσσι πεποιθότες ἤδὲ βίῃφι
 μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον οὐδὲ φέβοντο.
 οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος εὐδμητον βόας αὔας
 ὑψόσ' ἀνασχόμενοι ἔκιον μεγάλῃ ἀλαλητῇ
 Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 140 Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα Θόωνά τε Οἰνόμαόν τε.
 οἱ δ' ἦ τοι εἴως μὲν εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 ὄρνυον ἔνδον ἐόντες ἀμύνεσθαι περὶ νηῶν·

V. L. 126 μελαίνῃσι DG Schol. O 56. — 128 υἷας G. — 129 υἷέα Townl. — 131 πυλάων CDEHLS: θυράων AG. γρ. καὶ πυλάων A. — 132 ἔστασαν EGL. ὡς ὅτε δρύες (L δρύες) ἐν GL Mor. τε omitt. C post ras. Lips. τοι pro τε Vrat. b. A. ὑψικάρῃνοι A. — 133 ἥματα DG. ἥματα πάντα A. — 134 ρίζῃσι DEG. διηνεκέεσσ' G. διηνεκέες Mor. Cant. — 135 ὡς A. τῷ: τοι E. βίῃφι ADHL. βίῃφι CEG. — 136 οὐδὲ φέβοντο ACE 896. 6 LS Townl. Lips. Eton. (?) fragm. Mosc. Schol. N 389. — 137 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. εὐθὺς Rhet. Gr. III, 237, 7. εὐδμητον GH. — 138 omitt. H in textu, habet in marg. man. rec. ὕψος L. — 139 ἀμφιάνакτα D. καὶ post ἄνακτα omitt. L. — 140 ἀδάμαντα ACDGHS Cant. Mor. Baroce. Harl. fragm. Mosc. Vrat. b. Flor. ἀκάμαντα L. — 141 οἷδ' CGH. οἱ δὴ τοι L. οἱ δὴ τοι D Harl. Townl. fragm. Mosc. ἔως E. ἔως H. εὐκνήμιδας DGH. ΕΥΚΝΗΜΕΪΔΑΣ Ambros. εὐκνήμιδας ἀχαιῶν C. — 143 ὄρνυον ADLS Schol. M 127 OPNYON Ambros.: ὄρνυον CEGH Baroce. Townl. ἐόντας L Baroce. Cant. Vrat. A. Flor. ΕΟΝΤΑΣ Ambros. ἐόντας S. ἀμύνεσθαι E.

A. c. 127, 128 ἀνέρας . . . ἀρίστους, υἷας ὑπερθύμους: ἀνέρε . . . ἀρίστῳ, υἷε ὑπερθύμῳ Zenodotus et Aristophanes. — 130 τινὲς ἐπάγουσι τῷ ἴσον Ἄρηι, „υἱὸν ὑπερθύμοιο Κορωνοῦ Καίνειδαι“ (= B 746) Schol. V. — 131—153 Ἠφαιστίων δὲ διπλὴν τὴν γραφὴν εἶναι ἔφη, καὶ δεῖν περιγράψαι ἢ τοὺς ἰ' στίχους (131—140) τοὺς ἀπὸ τοῦ „τῷ μὲν ἄρα προπάροιθε“ μέχρι τοῦ „Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα“, ἢ τοὺς ιγ' (141—153) τοὺς ἀπὸ τοῦ „οἱ δ' ἦτοι εἴως μὲν“ μέχρι τοῦ „λαοῖσι καθύπερθε“ Porphyrius. — 137 αὔας Ptolem. Ascalonita et Herodianus: αὔας Nicias. — 138 ἔκιον: κίετῃν Aristophanes cum Zenodoto, conf. Schol. 127. — 139 Ἰαμενὸν Aristarchus φιλόκ. Ptolem. Ascalonita inter Ἰαμενὸν et Ἰαμενὸν haesitat, conf. Et. Mg. 463, 31 et Herodianum ad 193, qui assentitur Aristarcho. — 142 οὕτως ἀρίσταρχος ἐόντες κατὰ τὴν εὐθείαν Didymus.

αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
 Τρῳάς, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε,
 145 ἐκ δὲ τῷ αἶξαντε πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
 ἀγροτέροισι κύεσσιν ἑοικότε τῷ τ' ἐν ὄρεσσιν
 ἀνδρῶν ἡδὲ κυνῶν δέχεται κολοκυρτὸν ἰόντα,
 δοχμῷ τ' αἰσσοντε περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
 πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὕπαι δέ τε κόμπος ὀδόντων
 150 γίγνεται, εἰς ὃ κέ τις τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔληται·
 ὥς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι φαεινὸς
 ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο
 λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες ἡδὲ βίηφι.
 οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν εὐδμήτων ἀπὸ πύργων
 155 βάλλον ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν καὶ κλισιάων
 νηῶν τ' ὠκυπόρων. νιφάδες δ' ὥς πίπτον ἔραζε,
 ἄς τ' ἄνεμος Ζαῆς νέφεα σκίοεντα δονήσας
 ταρφείας κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ὥς τῶν ἐκ χειρῶν βέλεα ῥέον, ἡμὲν Ἀχαιῶν
 160 ἡδὲ καὶ ἐκ Τρώων· κόρυθες δ' ἄμφ' αὖον αὐτεὺν
 βαλλόμεναι μυλάκεσσι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι.
 δὴ ῥα τότε ψμωξέν τε καὶ ὦ πεπλήγето μηρῷ

V. l. 144 τρῳάς L. αὐτὰρ G. γένετ' CDL. φόβος: πόνος L. — 145 ΤΩΙ Ambr. πρόσθεν G. αἶξαντε: ὀρμήσαντε? Eust. 896, 25. — 146 ἑοικότες DHS Townl. Vrat. b. A. τῷ τ': οἱ τ' H Townl. ὄρεσσι DH. — 147 ΔΕΧΕΤΑΙ Ambros. δεδέχεται H. δέχαιο . . . ἔοντα Zonar. Lex. 1229. — 148 δοχμῷ L. περὶ τέ σφίσιν D. περὶ δέ σφισι Townl. in C man. rec. add. δὲ post περὶ. — 149 ἐκτάμνοντε CH Lips. post ras. ὕπαι D. — 150 γίγνεται L. ΓΙΓΝΕΤΑΙ Ambr. γίνεταί ADEGH Draco de Metr. 28, 15. τε omitt. L. ἐκ E 896, 33: ἀπὸ E 896, 36. ἔλοιτο Barocc. — 151 ὥς AD 1. man. ἐπὶ: ἐν L. στήθεσσι D. — 153 λαοῖσι DE. καθύπερθε A. καθύπερθεν G. βίηφι ADH. βίηφι CEG. — 154 οἷδ' CGHL. εὐδμήτων DH. — 155 σφῶν δ' D. — 156 ὥς E. πίπτον A Schol. M 278: πίπτον CDEGHL. — 158 πολυβοτείρῃ D. — 159 ὥς AD 1. man. — 160 τρῳῶν L. κόρυθες A. ἄμφ' αὐτὸν L. αὖον D. αὐτεὺν H. αὐτεὺν ἤγουν αὐτεὺν E 897, 15. — 161 βαλλόμεναι^{ων} A. — 162 δὴ ῥα CDHL. ψμωξέ τε G. καὶ ἐπεπλήγето L. ψ . . . μηρῷ C ex corr. man. rec. D Townl., conf. O 113, 397, v 198.

A. c. 144 φόβος Aristarchus. — 147 οὕτως ἐν ἀπάσαις δέχεται Didymus. — 148 δοχμῷ Herodianus. — 153 λαοῖσιν: λαέσσιν Zenodotus. τὸ δὲ βίηφι χωρὶς τοῦ ἵ ἐστιν Schol. V, conf. H. U. 185. — 157 Ζαῆς Ptol. Ascalonita et Herodianus cum Aristarcho, vide Herod. ad μ 313: alii Ζάης. — 158 Aristarchus et Ptolem. Ascalonita ταρφείας: ταρφείας Dionysius Thrax, conf. Herod. ad T 355, A 52. — 159 οὕτως διὰ τοῦ ὦ ῥέον. ὀμηρικὸν τὸ σχῆμα Didymus. alii ῥέον, conf. Schol. N 617. — 160 ἄμφ' αὖον Herodianus. — 161 ἀρίσταρχος βαλλομένων ἄλλοι δὲ βαλλόμεναι Didymus. βαλλόμεναι: οὕτω Ζηνόδοτος Schol. V.

Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήρας ἔπος ἦῴδα·

Ζεῦ πάτερ, ἦ ρά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτευο
 165 πάγῃ μάλ'· οὐ γὰρ ἐγὼ γ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
 στήσιν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 οἱ δ', ὥς τε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἢ μέλισσαι
 οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσῃ,
 οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες

170 ἄνδρας θηρητήρας ἀμύνονται περὶ τέκνων,
 ὥς οἱ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων καὶ δὴ ἔοντε
 χάσσεσθαι, πρὶν γ' ἢ κατακτάμεν ἢ ἀλῶναι.

ὥς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·

Ἐκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῶδος ὀρέξαι.

175 ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν.
 ἀργαλέον δέ με ταῦτα θεὸν ὥς πάντ' ἀγορεύσαι.
 πάντῃ γὰρ περὶ τείχος ὀρώρει θεσπιδαῖς πῦρ
 λαῖνον· Ἀργεῖοι δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ ἀνάγκῃ
 νηῶν ἡμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχέατο θυμὸν

180 πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάβροθοι ἦσαν.
 σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δημοτῆτα.

ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱός, κρατερὸς Πολυποίτης,

δοῦρι βάλεν Δάμασον κυνέης διὰ χαλκοπαρήου·

οὐδ' ἄρα χαλκίῃ κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ διὰ πρὸ

185 αἰχμῇ χαλκίῃ ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δέ

V. L. 163 ἦῴδα D. — 164 φιλοψευδὴς A. φιλοψευδὴς γ' S. — 166
 ἡμέτερόν τε Townl. — 167 οἷδ' CGHL. — 168 ποιήσονται AD Lips. 2.
 man. Vrat. b. 1. man. ποιήσονται CEGHLS Rhet. Gr. III, 158, 12. ἐπὶ
 AE: ἐπὶ CDGL Rhet. Gr. III, 158, 12. Et. Gud. 392, 25. ἐνὶ H. — 169
 ἀπολείπουσιν DEG. — 171 ὥς AD 1. man. οἱ γ': οἷδ' DL. ἔοντες DG
 Barocc. — 172 χάσσεσθαι DEG. ἢ κτάμεν D. κατακτάμεν' G. ἀλῶναι A.
 — 173 ὥς A. πεῖθεν H. πεῖσε L. πεῖθε G post ras. — 175 πύλῃσι G. —
 176 δ' ἐμὲ L. ὥς AD. ἀγορεύσαι^{εἰν} A. — 177 πάντῃ AE: ceteri πάντῃ,
 ita Rhet. Gr. III, 218, 8; 238, 22. — 179 ἀκαχέατο LS Cant. Eton. 1.
 man. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. θυμὸν libri mei cum Cant. Harl. Eton.
 Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. ἐν ἄλλῃ θυμῷ A. — 180 ὅσσοι G. — 181 σὺν δ'
 CD. — 183 βάλε G. χαλκοπαρήου A. χαλκοπαρείου G. — 184 διὰ πρὸ
 ADL: ceteri διαπρὸ. δι' αὐτῆς Townl. — 185 χαλκίῃ ACD: ἱεμένη L
 Barocc. Townl. ἱεμένη G. ἱαμένη H, conf. Υ 399 (O 543, Υ 280, Φ 70).

A. c. 171 Aristarchus οἷδ', alii οἱ γ'. — 175—181 ἀθετοῦνται Ari-
 stonicus. ἠθετοῦντο δὲ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει, παρὰ Ζηνοδότῃ δὲ
 οὐδὲ ἐγράφοντο Didymus, vid. Ariston. ad O 414.

- ἔγδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
 αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὀρμενον ἐξενάριζεν·
 υἷον δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεύς, ὄζος Ἄρης,
 Ἰππόμαχον βάλε δουρὶ κατὰ ζωστήρα τυχήσας.
 190 αὐτίς δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος Ξίφος δὲ
 Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὀμίλου,
 πληῆξ' αὐτοσχεδὴν· ὃ δ' ἄρ' ὕπτιος οὐδὲ ἐρείσθη·
 αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα καὶ Ἰαμενὸν καὶ Ὀρέστην
 πάντας ἐπασκυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
 195 ὄφρ' οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
 τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἑκτορι κοῦροι ἔποντο,
 οἱ πλείστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
 τεῖχος τε ῥήξιν καὶ ἐνιπρήσιν πυρὶ νῆας,
 οἱ ῥ' ἔτι μερμήριζον ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ.
 200 ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
 αἰετὸς ὕψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλῳρον
 ζωόν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὐ πω λήθετο χάρμης.
 κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στήθος παρὰ δειρὴν
 205 ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὃ δ' ἀπὸ ἔθεν ἦκε χαμάζε
 ἀλγῆσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλλ' ὀμίλῳ,
 αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῆς ἀνέμοιο.
 Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν

V. l. 186 δάμῃσε G. μιν omitt. G. — 187 Πέλῳρα Vrat. b. ὄρμενον C. ὄρμενον A. — 189 κατὰ A. — 190 αὐτίς C. ἐρυσσάμενος D. — 191 διομίλου D. δμῖλον H. — 192 ὄζ' CGHL. ἄρ ADGL. οὐδὲ ἐρείσθη: οὐδας ἔρεισεν I. — 194 πέλασεν H. — 195 οἱ ACDGHL. ἐνάριζαν S. ἀπέντεα D. ὑπ' ἔντεα H. — 196 οἱ ACDGHL. — 197 omitt. A in textu. — 198 τε omitt. L. ῥήξιν . . . ἐνιπρήσαι D, ceteri ῥήξιν et ἐνιπρήσιν cum Cant. Mor. Barocc. Harl. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. — 199 ἐσταότες L. παρὰ A. περὶ H. τάφρον DH Townl. — 200 ἀπῆλθε G. μεμαῶσι D. μεμαῶσιν G. — 204 γὰρ αὐτὸν A Apoll. de Pron. 33 A; 41 C; 77 C. Plato Ion. 539 B. Bekk. Anecd. 1153. ἔχοντα omitt. G. et τὸ post κατὰ add. — 205 ὃ δ' D. ὄζ' CGHL. ἀποέθεν A. χαμάζε ADE Apoll. de Pron. 97 C; de Adv. 599, 19: χαμάζε CGHL. — 206 ἐνι CD. ἐν S. ἐγκάβαλλ' H Townl. Plato Ion. 539 C. κάμβαλλ' CS Lips. Vrat. A. Flor. — 207 πέτετο: ἔπετο Plato l. l. πέτετο ποτὶ πνοιῆς G. — 208 τρῶες L. ὅπως: ἐπεὶ Draco de Metr. 6, 24. Bachm. Anecd. II, 185, 1. Villosion. Anecd. II, 86. ὄφιν: ὄφριν S. ὄφιν Cant. ὄφιν H.

A. c. 192 οὐδας ἔρεισεν Aristarchus, conf. A 144. — 193 Ἰαμενὸν Herodianus cum Aristarcho, conf. ad 139. — 201 Aristarchus ὕψιπέτης, alii ὕψιπέτης (ab ὕψιπέτης X 308). — 204 γὰρ αὐτὸν Herodianus cum Apollonio. — 205 ἰδνωθεὶς Alexio cum ceteris, ψιλῶς. — 208 ὄφιν:

- κείμενον ἐν μέσσοις, Διὸς τέρας αἰγίοχοιο.
 210 δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἑκτορα εἶπε παραστάς·
 Ἑκτορ, αἶ μὲν πῶς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορήϊν
 ἐσθλὰ φραζομένῳ, ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε
 δῆμον ἔοντα παρέξ ἀγορευόμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ
 οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἄεξιν·
 215 νῦν αὖτ' ἐξερῶ ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
 μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχρόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδε γὰρ ἐκτελέεσθαι οἶομαι, εἰ ἑτεόν γε
 Τρωσὶν ὄδ' ὄρνις ἦλθε περὶσσύμεναι μεμαῶσι,
 [αἰετὸς ὑψιπέτης ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἑέρτων,]
 220 φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
 ζωὸν· ἄφαρ δ' ἀφῆκε, πάρος φίλα οἰκί' ἰκέσθαι,
 οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν.
 ὥς ἡμεῖς, εἴ περ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥηζόμεθα σθένει μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
 225 οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
 πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὓς κεν Ἀχαιοὶ
 χαλκῷ δηῶσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
 ὣδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, δὲ σάφα θυμῷ
 εἰδείη τεράων καὶ οἱ πειθοίατο λαοί.
 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἑκτωρ·

V. l. 209 μέσσω H. — 211 πῶς AC. — 212 ἔοικε ACEGH. — 213 παρέξ DH. ἐν AD. — 214 οὔτε ποτ' ACGHL. σόνδε C. κράτος: ἐν ἄλλῳ σὸν δὲ κλέος A. — 215 νῦν αὖτ' ACDHL Lips., vulgo νῦν δ' αὖτ'. ἐρέω G. ἄριστον ἢ ἄριστα E. — 216 μαχρόμενοι D. — 218 τρωσὶν L. ὄρνις ἐπῆλθε ACDEGHLS. μεμαῶσι CD. — 219 omitt. A in textu CD in t. H in text. Lips. — 221 ἄφαρ δ' ἔηκε D. οἰκία G. οἰκί' οἰκέσθαι D. — 222 οὐδὲ τέλεσσε S. — 223 ὥς AD 1. man. εἴπερ τε ACDEGH: vulgo εἴπερ τε. — 224 εἴξωσι C. — 225 ναῦφι L. ναῦσφιν Barocc. αὐτοκέλευθ D. — 226 τρώων L. — 227 δηῶσιν G Lips. Flor. δηῖσιν L. δηῖσιν C. δηῖσιν D. δηῖσιν Townl. Vrat. b. δηῖσιν H. δηῖσιν Fragg. Mosc. Eton. — 228 ὣδέ H. ὑπεκρίνετο G. ὑπεκρίνετο H. ὑποκρίνατο Eton. Fragg. Mosc. — 229 ΕΙΔΕΙΗ Ambros. ΠΕΠΙΘΟΙΑΤΟ Ambros. — 230 ἄρ D. ἄρ A. ἄρ CL. ἄρα G. κορυθαίολος A.

ἄλλοι δὲ ὅπφιν μετέγραψαν Eust. 900, 12, conf. 1577, 53; 1775, 35. ὅφιν Herodianus apud Villosion. Anecd. II, 86.

A. c. 211 Aristarchus ἐπιπλήσσεις διὰ τοῦ π: alii ἐνιπλήσσεις. — 218 ὄρνις ἦλθε: χωρὶς τῆς προσθέσεως αἱ ἀριστάρχου Didymus, conf. ὥς δ' ὄρνις ἀπτήει I 323; ἔστι πόλις Ἑφύρη Z 152; Κισσῆς ἄλοχος Z 299. — 230 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη Aristarchus: Zenodotus τὸν δ' ἡμῖβειτ' ἔπειτα μέγας.

Πουλυδάμα, *κὺ μὲν οὐκέτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·*
οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
εἰ δ' ἔτεδ' ἡ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί,
 235 *ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι*
βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
πεῖθεσθαι, τῶν οὐ τι μετατρέπομ' οὐδ' ἀλεγίζω,
εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἥῳ τ' ἡελίον τε,
 240 *εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ Ζόφον ἡρόεντα.*
ἡμεῖς δὲ μέγαλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλή,
ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
εἰς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
*τίπτε *κὺ* δεῖδοικας πόλεμον καὶ δημοτῆτα;*
 245 *εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες*
νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήιος οὐδὲ μαχήμων.
*εἰ δὲ *κὺ* δημοτῆτος ἀφέξει, ἥε τιν' ἄλλον*
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
 250 *αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.*
ὥς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο, τοὶ δ' ἅμ' ἔποντο
ἡχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
ὤρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
ἧ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
 255 *θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἑκτορὶ κῦδος ὄπαζε.*

V. L. 231 οὐκέτι G. — 232 AMEIMONA Ambr. ἀμύμονα S et in
 marg. ἀμείνονα. τοῦδε: τούτου L. — 234 ἔξάρα ACD. — 236 ἅς τέ AE
 GL. ἅς τέ CDH: vulgo ἅστε. κατένευσε A Ambr. CEGH. — 238 μετὰ
 τρέπομ' A. μετατρέπομαι GL. — 239 ἐπιδέξι' Cant. Mor. ἥῳ τ' D. —
 240 ἐπαριστερὰ A. — 243 ἀμύνεσθαι ES Rom. Bekk. Anecd. 1271. Schol.
 Eurip. Phoen. 902. — 245 γε omitt. H. περικτεινώμεθα ACDEGH Stob.
 Floril. VIII, 4. alii περὶ κτεινώμεθα. — 246 ἐπαργείων A. — 248 ἀφίξει
 D Cant. ἧ ἔτιν D. εἰ τέ τιν' C. — 249 ἀποστρέψεις CDEGHLS Cant.
 Mor. Harl. Eton. Fragm. Mose. Lips. ἀποτρέψης Townl. πολέμοιο: πολε-
 μιζεῖν H. — 250 ὑποδουρὶ A. ἀπὸ omitt. G. ἀπο AC. ὀλέσεις G. ὀλέσσει
 Eton. Lips. Fragm. Mose. — 251 ὥς A. οἱ δ' E. — 252 τερπικέραυνος
 A. — 253 ὤρσεν: ὤσεν G. θύελλα D. — 255 τρωσὶν L. τρωσί CDEG
 Schol. E 334. ὄπαζε ACGH. ὄπασεν L. ὀπάζει Et. Mg. 627, 27. Schol.
 E 334.

A. c. 231 Πουλυδάμα Aristarchus: Zenodotus et Chamaeleo Πουλυ-
 δάμαν. — 246 παρὰ Ζηνοδότῃ νηυσὶν ὑπαργείων Didymus.

- τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες ἤδὲ βίηφι
 ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
 κρόσσας μὲν πύργων ἔρυσον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
 στήλας τε προβλήτας ἐμόχλεον, ὥς ἄρ' Ἀχαιοὶ
 260 πρῶτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
 τὰς οἱ γ' αὐέρυσον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
 ῥήξειν. οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου,
 ἀλλ' οἱ γε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις
 βάλλον ἀπ' αὐτῶν δηῖους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας.
 265 ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
 πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν.
 ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
 νεῖκεον, ὃν τινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν.
 ὦ φίλοι, Ἀργείων ὅς τ' ἔξοχος ὅς τε μεσσήεις
 270 ὅς τε χειριώτερος, ἐπεὶ οὗ πω πάντες ὁμοῖοι
 ἀνέρες ἐν πολέμῳ, νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι.
 καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε. μή τις ὁπίσσω
 τετράφθω ποτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούσας,
 ἀλλὰ πρόσσω ἴεσθε καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
 275 αἶ κε Ζεὺς δώρῃν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς
 νεῖκος ἀπωσαμένους δηῖους προτὶ ἄστυ διέσθαι.
 ὥς τῷ γε προβοῶντε μάχην ὤτρυνον Ἀχαιῶν.

V. l. 256 βίηφι ACDGHL. βίηφι E bis. — 258 ἔρειπον ADH Lips. Townl. Vrat. b. 1. man. — 259 ἐμόχλεον GHS Apoll. Lex. 134, 33. ἄρ A. ἄρ DEL. — 261 αὐέρυσον A. αὐ ἔρυσον CDEGHLS. — 262 νυ CDH. — 263 οἱ γ' ἐν HLS Cant., conf. H 474, N 406, H. U. pg. 60. — 264 αὐτέων G. ἰόντας: ἐόντας S Cant. — 265 κελευτιόων δ' ἐπὶ πύργῳ Schol. N 125. — 266 φοιτοῖτην G Barocc. κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφεται φοιτείτην ὡς τὸ κομείτην (Θ 113). — 267 ἐπέεσσι ACGH Rhet. Gr. II, 391, 7. — 269 μεσσήεις G. — 271 ἅπασι ACDEGH. — 272 γινώσκετε L: γινώσκετε ACDEGH. — 273 ποτὶ CHLS. ποτὶ A: vulgo προτὶ. ἀκούσας AG Barocc. Harl. ἀκούων CDHLS Et. Mg. 625, 14. A... ΩN Syr. γρ. καὶ ἀκούων A. — 274 πρόσσω LS Syr. ἴεσθε A. ἴεσθε CGHL. ἴεσθαι D. — 275 αἶ κεν D. δώρῃν AD. ΔΩΗCIN Syr. — 276 νίκος C Townl. Eton. Vrat. A. Fragm. Mosc. προτὶ ACG. πρὸ τὶ H. προτιάστου D. ποτὶ LS. — 277 ὥς A. τῷ γε: οἴγε H. ὤτρυναν D. ἀχαιῶν οὐς S.

A. c. 276 ἀρίσταρχος νίκος διὰ τοῦ ἰ Didymus. Ἡρωδιανὸς διὰ μόνου τοῦ ἰ Schol. BL. τὸ διέσθαι ἢ παράδοσις προπαροξύνει Hero-dianus, conf. Et. Mg. 273, 14. Zonar. Lex. 48. H. T. 226. — 277 κατ' ἕνια τῶν ὑπομνημάτων προβάοντε, οἷον προβαίνοντες καὶ ἀμείβοντες τόπον ἐκ τόπου. διχῶς οὖν Didymus.

τῶν δ', ὥς τε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαί
 ἡματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητιέτα Ζεὺς
 280 νιφέμεν, ἀνθρώποισι πιφασκόμενος τὰ ἅ κῆλα·
 κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
 ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρῶονας ἄκρους
 καὶ πεδιά λωτοῦντα καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
 καὶ τ' ἐφ' ἁλὸς πολίης κέχυται λιμέσιν τε καὶ ἄκταις,
 285 κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται· ἀλλὰ τε πάντα
 εἴλυται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
 ὥς τῶν ἀμφοτέρωσθε λίθοι πωτῶντο θαμειαί,
 αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς,
 βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὑπερ πάντων δοῦπος ὀρύρει.
 290 οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἔκτωρ
 τεῖχος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὄχῆα,
 εἰ μὴ ἄρ' υἷὸν ἑὸν Καρπηδόνα μητιέτα Ζεὺς
 ὤρσεν ἐπ' Ἀργείοισι,λέονθ' ὥς βουεὶν ἐλιεῖν.
 αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' εἰσὴν,
 295 καλὴν χαλκείην, ἐξήλατον, ἣν ἄρα χαλκεὺς
 ἦλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειαὶς
 χρυσεῖης ῥάβδοισι διηνεκέςιν περὶ κύκλον·
 τὴν ἄρ' ὃ γε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσων,

V. L. 278 πίπτουσι D. πίπτωσιν ἔραζε Townl. — 279 ὅτε H. μητιέτα L. — 280 πιφασκόμενος GH Mor. — 281 κοιμήσας CL Cant. Lips. κοιμίσσας Harl. ὄφρ' ἂν καλύψοι L. — 282 ἄκρας H. — 283 λωτεῦντα AC DEGHLS Syr. Apoll. Lex. 109, 21. Pseudopl. 106, 40. — 284 ἐφαλὸς D. πολίης omitt. D. λιμέσι E. — 285 ἀλλὰ τε ACHL. — 286 εἴλυται D 2. man. HL. εἰλύεται AD 1. man. εἰλύεται ἢ εἰλύεται E 904, 55, conf. 905, 25. εἰλύατο Vrat. b. 1. man. γρ. εἰλύαται A, ita CG. καθ' ὑπερθ' CD. ἔτ' D pro ὅτ'. ἐπιβρίσει CEH. — 287 ὥς AD 1. man. ἀμφοτέρωσθε ἢ ἀμφοτέρωσθε E. ποτῶντο G. — 288 αἱ μὲν C. ἄρ DEG. ἄρ A. εἰς τρῶας G. τρῶας L. αἱ δ' D. αἰδ' CGHL. τρώων L. — 289 ὑπερ AD. ὑπὲρ CEGH. ὄρωρεν H. — 290 τρῶες L. — 291 ἐρρήξαντο Lips. — 292 ἄρ DEGL. ἄρ A. AP' Syr. ἑὸν omitt. D. μητιέτα L. — 293 ἀργείοισιν D. ὥς AD 1. man. [EAI]ΞΕΙΝ Syr. — 294 πρόσθεν σέτο L. ἔχετο πάντοσθε ἴσιν S. πάντοσθε ἴσιν DL. πάντοσθε ἴσιν A. — 295 χαλκείην· χρυσεῖην Vrat. b. A. ἐξήλατον S Cant. — 296 ἔλασεν H. ἔντοσθε CE bis. ἔραψε H. — 297 χρυσεῖοις D. χρυσεῖαις E. διηνεκέςι G. — 298 ἄρ DG. ἄρ A. δοῦρα G Mor.

A. c. 281 ἔμπεδον Aristarchus: ἄσπετον Massiliensis. — 283 λωτοῦντα: ἀριστάρχος διὰ τοῦ ὁ λωτοῦντα Didymus. οὕτως αἱ Ἀριστάρχου καὶ ἡ Μασσαλιωτικὴ Schol. V, conf. Schol. L ἡ Μασσαλιωτικὴ ἐκδοτικὴ λέγει λωτοῦντα. — 286 εἰλύεται vel εἴλυται Herodianus. — 295 ἐξήλατον Zenodotus et Nicanor: ἐξήλατον Aristarchus, conf. Eust. 905, 60 sqq. — 296 ἦλασεν: ἐξέλας Zenodotus. — 297 Ptolem. Ascalonita et Herodianus περὶ κύκλον: alii περίκυκλον.

- βῆ ρ' ἔμην ὥς τε λέων ὀρεσίτροφος, ὅς τ' ἐπιδευῆς
 300 δηρὸν ἔη κρειῶν, κέλεται δέ ἐ θυμὸς ἀγῆνωρ
 μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν.
 εἴ περ γάρ χ' εὖρῃσι παρ' αὐτόφι βώτορας ἀνδρας
 cὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
 οὐ ρά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δέεσθαι,
 305 ἀλλ' ὃ γ' ἄρ' ἦ ἥρπαξε μετάλμενος, ἥε καὶ αὐτὸς
 ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
 ὥς ρά τότ' ἀντίθεον Καρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
 τεῖχος ἐπαῖξαι διὰ τε ῥήξασθαι ἐπάλλεϊς.
 αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἴππολόχοιο·
 310 Γλαῦκε, τί ἦ δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
 ἔδρη τε κρέασιν τε ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν
 ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ θεοὺς ὥς εἰσρόωσι;
 καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
 καλὸν φυταλῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο.
 315 τῷ νῦν χρή Λυκίοισι μέτα πρώτοιςιν ἐόντας
 ἐστάμεν ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι,
 ὄφρα τις ᾧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτῶν·
 οὐ μὲν ἀκληεῖς Λυκίην κᾶτα κοιρανέουσιν

V. l. 300 εἴη D. ἔην G. — 301 εἰς A. γρ. καὶ ἐς πυκινὸν A. —
 302 γάρ ἂν χ' εὖρῃσι G. παρανόφι DE. παρ' αὐτὸν Lips. — 303 ἐν
 κυσὶ H. δούρεσι C 1. man. G. δούρασι E. περὶ AD. — 304 οὐρά D. ῥα C.
 μέμονεν H. — 305 ἀλλ' ὃ γάρ DGH. ἀρ A. ἄρ' omitt. L. ὅγε ἦ E. ἥρ-
 παξε D 1. man. S. — 306 ἀπο A. — 307 ὥς ρά GL. ὥς ἄρα D. ἀνῆκε
 ACG Syr. — 308 ἐπαῖξαι Schol. Π 558: ἐπαῖξαι ACDEGL Syr. Eust.
 900, 38. ἐπαῖξας H. — 310 τί, ἢ νῶϊ A. τι δὴ νῶϊ D. ΤΙΗΔΕΝΩΙ Syr.
 — 311 κρέασι τε ἠδὲ G. τε ἰδὲ ACDEHL Syr. ΔΕΠΑΕΕCΙC Syr. — 312
 ὥς A. εἰσρόωσι ACDEGH. ΕΙCOPÓΩCIN Syr. — 313 παρόχθας D. —
 314 καλλὸν D. πυροφόροιο C. πυρίφοροιο G. — 315 τῷ ACGHL Syr.
 τῷ DE. μετὰ CECH. — 316 καυστείρης ACGH. καυστηρῆς D. αὐστηρῆς
 S. ἀντιβολῆσαι A. — 317 ὄφρα τις ACDH. ᾧδ' H. Λυκίων ᾧδ' εἴπῃ C.
 — 318 οὐ μὲν L Vrat. b. ἀκληεῖς ADHLS Cant. Harl. Lips. Townl.
 Eton. Fragm. Mosc. Vrat. b. Schol. K 167. ΑΚΛΗΕΙC Syr. ἀκλεεῖς CG.
 ἀκλειεῖς E 906, 27; 907, 49. διὰ τοῦ ἦ (ἀκληεῖς) πολλὰ τῶν ἀκριβῶν
 ἀντιγράφων ἔχει Eust. 907, 53. κᾶτα κοιρανέουσιν H: κατακοιρανέουσιν
 ACDEGL Schol. K 167. ΚΑΤΑΚΟΙΠΑΝΕΟΥCΑΝ Syr.

A. c. 303 τὸ δὲ δούρασι „δούρεσσι“ γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι Eust.
 906, 19. — 311 τε ἰδὲ, conf. ad Δ 147. — 318 οὕτως ἀκλεεῖς αἱ ἀριστάρ-
 χου καὶ αἱ χαριέστεραι Didymus, ἀκλεεῖς δὲ Ἀρίσταρχος κατὰ συγκοπὴν
 ὥς τὸ δυκλέα (B 115) Schol. A. scribendum est ἀκληεῖς ut Ζαχρηεῖς
 M 347, 360.

- ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα
 320 οἶνόν τ' ἔξαιτον μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἵς
 ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μέτα πρώτοισι μάχονται.
 ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντε
 αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγῆρῳ τ' ἀθανάτῳ τε
 ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην
 325 οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
 νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
 μυρίαί, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν οὐδ' ὑπαλύξαι,
 ἴομεν, ἢ ἐτὶ εὖχος ὀρέζομεν, ἢ τις ἡμῖν.
 ὥς ἔφατ', οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ' οὐδ' ἀπίθησε.
 330 τῷ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
 τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγῃς υἱὸς Πετεῳῷ Μενεσθεύς·
 τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἵκαν κακότητα φέροντες.
 πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
 ἡγεμόνων, ὅς τις οἱ ἀρὴν ἐτάροισιν ἀμύναι·
 335 ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω, πολέμου ἀκορήτω,
 ἐσταότας, Τεϋκρόν τε νέον κλισίῃθεν ἰόντα,
 ἐγγύθεν· ἀλλ' οὐ πῶς οἱ ἔην βῶσαντι γεγωνεῖν·
 τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν, αὐτῇ δ' οὐρανὸν ἴκε,
 βαλλομένων κακέων τε καὶ ἵπποκόμων τρυφαλειῶν
 340 καὶ πυλέων· πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο, τοὶ δὲ κατ' αὐτάς

V. L. 319 ἔδουσι δὲ Townl. τε omitt. Syr. — 320 οἶνον δ' Vrat. A. — 321 μετὰ A. μετὰ CDEGHL Syr. — 322 περὶ, τόνδε S. φυγόντε ACH Harl. Lips. Eton. Fragm. Mosc. φυγόντες DEGLS Syr. Pseudoplut. 146, 55. Clem. Alexandr. Strom. VI, 2 § 21. — 324 οὔτε κεν ACDGH. ἐνὶ AD. πρώτοισι: προμάχοισι S Cant. — 325 οὔτε κε ACH. οὔτε κε D. κέ ce EL Syr. μάχην ἀνὰ C. εἰς Clem. Alex. I. I. — 326 ἐφεστᾶσι DGL. ἐφέστασαν Vrat. A. — 327 βροτὸν φυγεῖν G. — 328 ἢ ἐτὶ τῷ δόξαν L. εἰ κε τῷ εὖχος Clem. Alexandr. — 329 ὥς A. ἔφατ' ο L. ἐπετράπετ' C. ἀπίθησε ACG Syr. — 330 ἰθὺς: γρ. εὐθὺς Lips. ἰθὺς βλήτην G. ἄγοντες GL Barocc. — 331 τοῦδε G. ῥίγῃς C 1. man. Lips. ῥίγῃς G. — 333 πάπτηνεν C. πάπτηνεν E. ἀνὰ AD. — 334 ὅστις οἱ ACD. εἴ τις οἱ H. ἀμύνει G Mor. Barocc. ἀμύναι D. ἀμύνοιεν L. — 335 ἐνόησε αἰάντας G. — 336 ἐσταότες L. — 337 οὐ πῶς C. οὕτω G. βῶσαντι L. — 338 τόσος E. τόσσαν Apoll. Lex. 54, 3. ἴκε ACE. ἦκεν GL. ἴκεν Syr. ἴκεν DH. ἦκε Et. Mg. 171, 34. — 339 τρυφαλειῶν L. — 340 πᾶσαι A Apoll. Lex. 75, 16. Et. Mg. 657, 25: πᾶσας CDEGHLS Syr. Barocc. Townl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. cum plerisque. πᾶσαι Harl. ἐπώχατο AH Et. Mg.

A. c. 330 οὕτως ἀρίσταρχος μέγα ἔθνος ἄγοντε διῶκῃς Didymus. — 333 πύργον: τείχος Bekker. (2) ex coniectura. — 337 Aristarchus γεγωνεῖν: γεγώνειν Ptolem. Ascalonita, conf. H. T. 217. — 340 οὕτως ἀρίσταρχος πᾶσας γὰρ ἐπώχατο Didymus. τὸ δὲ ἐπώχατο διὰ τοῦ α καὶ

- ἰστάμενοι πειρῶντο βίη ῥήξαντες ἐσελθεῖν,
 αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προῖει κήρυκα Θωώτην·
 ἔρχεο διέ Θωῶτα, θέων Αἴαντα κάλεσσον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 345 εἶη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος.
 ὦδε γὰρ ἔβρικαν Λυκίων ἀγροί, οἱ τὸ πάρος περ
 Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑμῖνας.
 εἰ δέ σφιν καὶ κείθι πόνος καὶ νείκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμῶνιος ἄλκιμος Αἴας,
 350 καὶ οἱ Τεύκρος ἅμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.
 ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
 βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κίων, εἴθαρ δὲ προσηύδα·
 Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
 355 ἡνῶγαι Πετewῷ διοτρεφέος φίλος υἱὸς
 κείε' ἵμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσῃτον,
 ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὁ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἀπάντων
 εἶη, ἐπεὶ τάχα κείθι τετεύχεται αἰπὺς ὄλεθρος·
 ὦδε γὰρ ἔβρικαν Λυκίων ἀγροί, οἱ τὸ πάρος περ

368, 35; 657, 25. ἐπώχато Harl. Apoll. Lex. 75, 16. ἐπώχето CDGS Syr. ἐπώχето L Barocc. Fragm. Mosc. Vrat. A. ἐπώχето ἢ ἐπώχато E. τοῖδε CG.

V. L. 341 εἰσελθεῖν H. — 342 ΑΙΑΝΤΕ Syr. — 343 αἴαντα ACDGHS Cant. Mor. Harl. Vrat. b. A. αἴαντε EL Syr. — 344 ὁ ACDGHL γάρ χ' ἄριστον G. — 345 τεύχεται D. — 346 τοπάρος H. τοπάρος L, accentu supra o eraso. — 347 Ζαχρηεῖς G. Ζαχρη^{ει} H. — 348 σφιν DG Syr. κα- κείθι DH Syr. κάκειθι G. — 349 ἄλκιμος υἱὸς D. ἄλκιμος omitt. G. — 350 ἅμ' ἐπέσθω CDGS. ἅμα σπέσθω H. ΑΜΑCΠΕCΘΩ Syr. — 351 ὡς A. κῆρυξ ACGH. κῆρυξ DL Syr. — 352 δε D. θέων DG. παρὰ AD: κατὰ CGHS Syr. Cant. Harl. Townl. Eton. Fragm. Mosc. Schol. M 333. κατὰ λαὸν L. γρ. κατὰ τεῖχος A. — 353 στῇ δὲ παρ': στῇ δ' ἂρ ἐπ' E. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων κάλλιον ἔχουσι τὸ στῇ δὲ παρ' Αἰάντεσσι Eust. 905, 35. προσηύδα D. — 355 διοτρεφέος H. — 356 ἀντιάσῃτε G. — 347 ὁ ACDGHL. — 358 τεύχεται G. — 359 τοπάρος HL.

κὺν τῷ ι (conf. Et. Mg. 368, 35), ὅσον ἐπικεκλιμένα ἦσαν, ἐπέκειντο. Ζηνόδοτος ἐπώχето Aristonicus. εἰάν γράφεται ἐπώχето, τὸ πρὸ αὐ- τοῦ πάσας γραφέσθω, unde patet Aristarchum non πάσας sed πάσαι scripsisse, quod exhibet Venetus A. conf. Apoll. Lex. 75, 14. Et. Mg. 657, 25.

A. c. 342, 343 Αἴαντα: Αἴαντε Zenodotus. — 348 ἐκ πλήρους τὸν σύνδεσμον καὶ κείθι (Aristarchus), Didymus. ὅτι Ζηνόδοτος γράφει εἰ δέ σφιν κάκεισε Aristonicus. — 350 ἀθετεῖται Aristonicus. καὶ Ἀρι- στοφάνης ἠθέτει Didymus. — 359 ὦδε Aristarchus: Zenodotus κείσε.

- 360 Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας.
 εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
 ἀλλὰ περ οἷος ἴτω Τελαμῶνιος ἄλκιμος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἐσπέσθω τόξων εὖ εἰδώς.
 ὥς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμῶνιος Αἴας.
- 365 αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Αἴαν, σφῶι μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερός Λυκομήδης
 ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἴφι μάχεσθαι·
 αὐτὰρ ἐγὼ κεῖς' εἶμι καὶ ἀντιῶ πολέμοιο.
 αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἔπην εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
- 370 ὥς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμῶνιος Αἴας,
 καὶ οἱ Τεῦκρος ἄμ' ἦε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
 τοῖς δ' ἄμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
 εὔτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο
 τεῖχος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοις δ' ἵκοντο,
- 375 οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνὴ λαίλαπι ἴσοι,
 ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
 σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὠρτο δ' αὐτή.
 Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμῶνιος ἄνδρα κατέκτα,
 Καρπήδοντος ἐταῖρον, Ἐπικλῆα μεγαθύμου,
- 380 μαρμάρῳ ὀκρίονεντι βαλὼν, ὃ ῥα τεῖχος ἐντὸς
 κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλιν ὑπέρτατος· οὐδὲ κέ μιν ῥέα
 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης ἔχοι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἠβών,

V. L. 360 Ζαχρηεῖς G. κατὰ D. ΚΡΑΤΕΡΗΝ ὙΣΜΙΝΗΝ Syr. —
 361 ΟΡΩΡΕ Syr. — 362 ἄλκιμος omitt. G. — 363 ἄμα ἐπέσθω CDGS.
 AMA CΠΕCΩ Syr. — 364 ὥς A. — 365 προσηύδα D. — 366 αὖθι omitt.
 H. σὺ καί: καὶ ὁ GH. — 368 κείθι εἶμι G. — 369 omitt. G Barocc. αὖθις
 CH. εὖ omitt. C in quo man. rec. substituit καὶ. ἐπιτεῖλω ἢ ἐπαμύνω E.
 — 371 ἦε A. in marg. DGL. ΗΙΕ Syr. — 372 τοῖς δ' ἄρα H. πανδίων G.
 — 373 ΟΥΤΕ ΜΕΝΕCΘΗC Syr. — 374 omitt. Syr. ἐλδομένοις Townl.
 ἐπειγομένοις δὲ ἵκοντο L. ἵκοντο: ἵκανον S Cant. Vrat. b. pro var. lect.
 — 375 οἱ δ' D. οἷδ' CGHL. — 377 σὺν D. ἐβάλλοντο G. — 379 Ἐπικλῆα:
 Ὀϊκλῆα Apoll. Lex. 140, 20. — 380 ὀκρύνοντι L. ὃ ῥά L. ὅς ῥά G. ὅς
 ῥα D 2. man. — 381 οὐδέ κε μιν CH Syr. κε omitt. D. κεν G. ῥεῖα H.
 — 382 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρης A in marg. CL. χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃσιν H Townl.
 χεῖρεσσιν ἀμφοτέρας E. χεῖρεσσιν ἀμφοτέροιςιν D. χεῖρεσιν ἀμφοτέρῃς

A. c. 360 Ζαχρηεῖς Herodians. — 363 ἀθετεῖται Aristonicus. —
 365 Ὀϊλιάδην: ἄρ' Ὀϊλιάδην Zenodotus, conf. N 694, 712; Ξ 442; O 333.
 — 366 σφῶι: σφῶε Zenodotus. — 368 κείς': ὅτι Ζηνόδοτος γράφει κείθι
 Aristonicus. — 371 εἰρηται (350, 362) ὅτι διεσκεύασται Schol. A. —
 372 ἀθετεῖται Schol. V. — 382 χεῖρεσσ' ἀμφοτέρῃς ἔχοι Aristarchus:
 „χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ ἔχοι“ αἱ κοινότεραι.

- οἶοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δ' ἄρ' ὑπόθεν ἔμβαλ' αἰέρας,
 θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, εὖν δ' ὅς τέ· ἄρα ξε
 385 πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὃ δ' ἄρ' ἀρνευτήρι ἑοικὺς
 κάπτες' ἀφ' ὑψηλοῦ πύγρου, λίπε δ' ὅς τέα θυμός.
 Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἰππολόχοιο,
 ἰὼ ἐπεσσύμενον βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
 ἦ ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα, παῦσε δὲ χάρμης.
 390 ἄψ δ' ἀπὸ τείχεος ἄλτο λαθὼν, ἵνα μὴ τις Ἀχαιῶν
 βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσι.
 Καρπῆδοντι δ' ἄχος γένετο Γλαύκου ἀπίοντος,
 αὐτίκ' ἐπεὶ τ' ἐνόησεν· ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης,
 ἀλλ' ὃ γε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχίσας
 395 νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὃ δ' ἐσπόμενος πέσε δουρὶ
 πρηνῆς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Καρπηδῶν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἐλὼν χερσὶ στιβαρῆσιν
 ἔλχ', ἦ δ' ἔσπετο πᾶσα διαμπερές, αὐτὰρ ὑπερθε
 τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
 400 τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ' ὃ μὲν ἰὼ
 βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσσι φαεινὸν
 ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
 παιδὸς ἐοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρυμνῆσι δαμείη·
 Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος, οὐδὲ διὰ πρό

Lips. Eton. χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ AG Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. Schol. M 449. ἔχοι A in marg. CGHL Lips. Townl. Eton. φέροι AH sup. Barocc. Mor. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. χείρεσσιν ἀμφοτέραις ἢ χειρὶ γε τῇ ἐτέρῃ ἔχοι τουτέστι κρατοῖη ἢ φέροι Eust. 910, 11.

V. L. 383 τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰς Pseudoplat. 115, 49. εἰς D 2. man. G. 383 CGHL. ἄρ ADEGL. ἐν ἄλλω ὃ δὲ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος A. — 384 θραῦσε ἢ θλάσσε E. ἄρα ξε ACEGH Syr. — 385 δ δ' L. 386 CGH. ἄρ DEG. ἄρ A. ἄρ' omitt. L Syr. — 386 ἀφ' ὑψηλοῦ: γρ. ἀπνευγτός A. — 388 ἐσσύμενον S. — 389 ΒΡΑΧΕΙΟΝΑ Syr. — 390 δ' omitt. D. ἄλτο L. ἄλτο C. — 391 εὐχετόωτο EG. ἐπέεσσι ACDEH Syr. — 395 νύξ' ἐν δ' H. ἔσπας' L. δ δ' DL. 386 C. ἐπάλμενος πέσε G. δὲ σχόμενος περὶ δουρὶ Hesych. IV, 120. βάλε δουρὶ Vrat. b. — 396 ἀμφὶ D. — 397 ἄρ ADGL. στιβαρῆσι L. — 398 ἦδ' CGL. ὑπερθε ACE Syr. — 399 ἐγυμνώθη D. δ' ἔθηκε H. — 401 στήθεσσι CEHLS Syr. Cant. Lips. Fragm. Mosc. στήθεσσι ADG. — 402 ἄμυνε ACDEGH Syr. — 403 ἐπὶ ACDGHL Syr. πρύμνησι libri. δαμείη AG. — 404 νύξε μετάλμενος L. οὐδὲ CD 1.

man. HL Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. ^{ου} ἦδὲ A. ἦ δὲ D ex corr. EGS. γρ. ἦ C sup. διαπρὸ libri.

A. c. 391 ἀθρήσειε Herodianus, ψιλῶς. — 401 στήθεσσι: στήθεσσι conf. B 388, 544, E 452, 822, M 151, 425. — 404 οὕτως οὐδὲ διὰ πρό αὐ Ἀριστάρχου. ἦ δὲ κοινὴ ἦ δὲ διὰ πρό Didymus.

- 405 ἦλυθεν ἐγχείῃ, στυφελίζε δέ μιν μεμαῶτα.
 χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος· οὐδ' ὃ γε πάμπαν
 χάζετ', ἐπεὶ οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῶδος ἀρέσθαι.
 κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἐλιζάμενος Λυκίοισιν·
 ὦ Λύκιοι, τί τ' ἄρ' ὦδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
 410 ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῃ περ ἐόντι,
 μούνῃ ρήξαμένῃ θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλήν
 μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.
 415 Ἀργεῖοι δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
 τεῖχος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφι φαίνετο ἔργον·
 οὔτε γὰρ ἰφθιμοὶ Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
 τεῖχος ρήξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον,
 οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
 420 τεῖχος ἄψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
 ἀλλ' ὥς τ' ἀμφ' οὔροισι δὴ ἄνερε δηριάσθων,
 μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιζύνῃ ἐν ἀρούρῃ,
 ὦ τ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ ἐρίζητον περὶ ἴσῃς,
 ὥς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων

V. L. 406 χώρησε EG. χώρησαν C 1. man. D Fragm. Mosc. 1. man. οὐδ' ὃ γε: οὐδέ γε G Mor. Barocc. — 407 ἐέλδετο C 2. man. GH Syr. Mor. Barocc. ἐέλδετο L. ἐέλπετο A. ἐλπετο E. — 408 ἀντιθέοις καθαπτόμενος S Cant. Townl. ἐλιζάμενος H. — 409 ἄρ DEGHL Barocc. Townl. ἄρ A. τίπτ' ἄρ Vrat. b. μεθίετε H Townl. — 410 δέ μοι ἐστὶ ACDEHL. — 411 παρα A. — 412 ἐφομαρτεῖτε EHL Syr. ἐφομαρτεῖτον ACDGS Mor. Barocc. Harl. Fragm. Mosc. Vrat. b. A. ἐφομαρτεῖτον Townl. δέ τοι: δέ τι S Cant. Mor. Barocc. δέ τ' G. — 413 ὥς A. οἱ δὲ C. ὑποδείσαντες L: ceteri ὑποδδείσαντες. — 414 ἐπέβρισαν D. βουληφόρον A. ἀμφιάναντα D. — 416 ἔντοσθε CD. ἐνδοθεν E. δέ σφι G. — 419 οὔτε ποτ' ACGHL. — 420 ὤσασθαι G Vrat. A. ταπρῶτα G. ΤΑΠΡῶΤΑ Syr. — 421 οἱ δ' ὥστ' Apoll. Lex. 125, 3. οὔροισιν H. — 422 ἐπιζύνῃ A. — 423 ὦ τ': οἱ τ' Townl. ἐνὶ AD. ἐρίζητον DG Townl. ἴσῃς: νίκῃς Apoll. Lex. 169, 33. — 424 ὥς AD 1. man. ἄρ S. οἱ δ' D. οἶδ' CGL. αὐτῶν DL. post hunc insertus est in GL versus βάλλον ἀμυνόμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείησιν, conglutinatus ex M 155 et C 534.

A. c. 407 ἐέλπετο Aristarchus: alii ἐέλδετο. — 412 ἀρίσταρχος ἐφομαρτεῖτε, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτον, ἄλλοι δὲ ἐφομαρτεῖτε Didymus, conf. ad Ψ 414 διχῶς ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον. — 420 οὕτως πέλασθεν ἰακῶς Didymus. — 423 ζηνόδοτος ὥτ' ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ Didymus.

- 425 δῆλουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
 ἀσπίδας εὐκύκλους λαισῆιά τε πτερόεντα.
 πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χροά νηλεὶ χαλκῷ,
 ἡμὲν ὅτεψι στρεφθέντι μετὰφρενα γυμνωθεῖη
 μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς.
- 430 πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν
 ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν,
 ἀλλ' ἔχον ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνήτις ἀληθῆς,
 ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἶριον ἀμφὶς ἀνέλκει
- 435 ἱσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρῃται·
 ὥς μὲν τῶν ἐπὶ ἱσά μάχῃ τέτατο πτόλεμός τε,
 πρὶν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἑκτορι δῶκε
 Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσῆλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.
 ἦγεεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνῶς·
- 440 ὄρνυθ' ἱππόδαμοι Τρώες, ῥήγνυθε δὲ τεῖχος
 Ἀργείων καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδάες πῦρ.
 ὥς φάτ' ἐποτρύνων, οἳ δ' οὐασι πάντες ἄκουον,
 ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες. οἳ μὲν ἔπειτα
 κροσσάων ἐπέβαινον ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
- 445 Ἑκτωρ δ' ἀρπάξας λᾶαν φέρεν, ὃς ῥα πυλάων

V. L. 425 ΔΗΟΥΝ Syr. δηῖουν DH. δῆλουν ἢ δηῖουν E, conf. E 452. στήθεσφι Vrat. A. — 426 εὐκύκλους C. — 427 κατὰ D 1. man. — 428 ὅτεψι: ὅτω A Ambr. CEGS Schol. O 449. ὅτω DHL Syr. γυμνωθέντι L. — 430 πάντῃ AEH Schol. Φ 20. πάντῃ Ambros. CDGL Syr. δὴ: δὲ G. δ' οἱ L. — 431 τρώων L. — 432 omitt. Ambrosianus, ὥς: libri ὥς. A ὥς. — 433 ἔχον Apoll. Lex. 149, 4. ὥς τε: ὥτε Cram. Epim. 446, 23 et 28 diserte. ὥτε Io. Alexandr. 32, 6 et Et. Mg. 825, 23 pro ὥςείτε. χερνήτης Apoll. Lex. ἀλήτις Apoll. Lex. 24, 9. — 434 εἶριον D 2. man. E. — 435 ἄροιτο Rhet. Gr. II 295, 27. ἔληται Schol. Π 7. — 436 ὥς AD 1. man. ἐπὶ D. ἱσά G. πόλεμος Lips. Flor. — 437 δὴ omitt. C 1. man. ΥΠΕΡΤΑΤΟΝ Ambros. δῶκε A Ambr. CEGH Syr. — 438 ἐρύλλανο L. — 439 ἦγε DG. τρῖσσι L. δαναοῖσι H. — 440 τρῖσσι L. ῥήγνυθε τε L. — 441 ἐνέειτε H. ἐνείετε Townl. — 442 ὥς A. ἔφατ' AE. οἳ δ' D. οἷδ' CGHL. — 443 οἳ μὲν C. — 445 λᾶαν DGH. ὃς ῥα DGL.

A. c. 428 Zenodotus ὅτεψι: altera lectio ὅτω videtur Aristarcho deberi. — 430 Aristarchus δὴ: δ' ἢ Tyrannio. — 433 ὥτε Herodianus teste Eustath. 117, 39. — 435 οὕτως μετὰ τοῦ ὦ ἀναικέα, ἔξω νεῖκους. ἀμεινον δὲ φησιν (sc. Ἀρίσταρχος) ἀναικέα, τὸν εὐτελεῖ. ἐν δὲ τῷ πρὸς τὸ Ξένωνος παράδοξον προσφέρεται ἀμειφέα μισθὸν Didymus. ἐν τινι μετὰ τοῦ ὦ ἀναικέα, ἔξω νεῖκους Schol. A. — 444 ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες: ἐπεὶ θεοῦ ἐκλυον αὐδὴν Zenodotus, conf. Ariston, ad 439 et 442.

ἐστήκει πρόσθε, πρυμνὸς παχύς, αὐτὰρ ὑπερθεν
 ὀξύς ἑην· τὸν δ' οὐ κε δύ' ἀνέρε δῆμου ἀρίστῳ
 ῥηιδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὐδεὸς ὀχλίσειαν,
 οἷοι νῦν βροτοὶ εἰς· ὃ δέ μιν ρέα πάλλε καὶ οἶος.
 450 τὸν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω.
 ὥς δ' ὅτε ποιμὴν ρεῖα φέροι πόκον ἄρκενος οἶδς
 χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει,
 ὥς Ἑκτωρ ἰθὺς κανίδων φέρε λᾶαν αἰίρας,
 αἶ ῥα πύλας εἵρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
 455 δικλίδας ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆς
 εἶχον ἐπημοιβοί, μία δὲ κληὶς ἐπαρήρει.
 κτῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἐρεϊσάμενος βάλε μέσσας,
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφαιρότερον βέλος εἴη,
 ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἰς
 460 βριθοσύνη, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον, οὐδ' ἄρ' ὀχῆς
 ἐσχεθέτην, κανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
 λᾶος ὑπὸ ῥιπῆς. ὃ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἑκτωρ
 νυκτὶ θεῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
 μερδαλέω, τὸν ἔεστο περὶ χροῖ, δοιὰ δὲ χερσὶ

V. l. 446 ἐστήκει CEHS Cant. Lips. Fragm. Mosc. Vrat. A: εἰστή-
 κει ADGL. ICTHKEI Syr. πρόσθεν CEL. ὑπερθε D. — 447 κεν GL. δύω
 CG. — 448 ἐπάμαξαν D. ἐφ' ἄμαξαν CGL Mor. Vrat. b. ὀχλίσειαν EL
 1. man. S. ὀχλήσειαν DG Mor. Barocc. — 449 τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰς
 Pseudoplut. 115, 49. εἰς DG. ὃ G. — 450 θῆκε S Cant. πάϊς: libri παῖς.
 — 451 δ' omitt. E. φέροι Townl. — 452 ὀλίγον τε CDEGHLS Syr. Cant.
 Mor. Harl. Fragm. Mosc. ὀλίγόν τε A. vulgo ὀλίγον δέ, cui scripturae
 fides est nulla. — 453 ὥς AD 1. man. — 454 αἶ ῥα G. ΠΑΤΕΠΥΛΑΣ
 Syr. — 455 ἐκτοσθεν Townl. — 456 ἐπημοιβοί G. ΚΛΗΕΙC Syr. — 457
 ἐν ἄλλω κτῇ δ' ἄρ' ἐπουδὸν ἰών A. μέσας E. — 458 οἱ: libri οἱ. — 459
 ἀπ' omitt. D. ἐπ' CG Syr. Vrat. b. 2. man. Eton. Fragm. Mosc. θερούς
 L. δέ: δὴ G. δ' αὖ L. — 460 ἀμφὶ DH. ἄρ' ADEGL. — 461 ἐσχεθέτην G.
 δέ omitt. Syr. διέτμαγον DG ex corr. HL Flor. ἄλλη E. — 462 ὑπὸ AD
 GH Syr. Et. Mg. 552, 57. Cram. An. Ox. III, 385, 11. Schol. Soph. Oed.
 Col. 195. Bekk. Anecd. 1181, 1219, 1259: ὑπαὶ CL Schol. M 12. Eust.
 387, 21; 1447, 53. ὑπὸ ἢ ὑπαὶ E. ὅδ' CGHL. ἄρ' DGL. ἄρ' A. ἄρ' omitt.
 H Schol. Π 558. — 464 ἔεστο CDH. χερσὶ ACG Syr.

A. c. 446 ἀρίσταρχος ἐστήκει χωρὶς τοῦ ἱ Didymus. — 450 καὶ
 Ἀριστοφάνης ἠθέτει. Ζηνόδοτος δὲ οὐδὲ ἔγραφεν Didymus. — 451
 οὕτως διὰ τοῦ ε φέρει Didymus. — 458 μὴ οἱ scribendum est, non
 μὴ οἱ, propter reflexivam pronominis notionem, conf. H. U. 144 sq. —
 462 λᾶος Herodianus. ὑπὸ Herodianus: ὑπὸ Tyrannio. de ὑπαὶ conf.
 H. U. 62.

465 δοῦρ' ἔχεν. οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας
 νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὅσσε δεδήει.
 κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἐλιζάμενος καθ' ὅμιλον
 τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·
 αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς
 470 ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν
 νῆας ἀνὰ γλαφυράς, ὄμαδος δ' ἀλίστατος ἐτύχθη.

V. L. 465 EXON Syr. οὐ κεν τις L. οὐκ ἂν τις ACEGHS Syr. Schol. N 1. οὐκ ἂν D, accentus 2. man. ἐρυκάκοι libri cum Schol. N 1. ἐρυκάκη D. — 466 περί δ' ὅσσε L. περί δ' Cant. Vrat. b. pro var. lect. δεδήει DEH. ὅσσεδεδήει G. — 467 τρώεσσι ἐλιζάμενος L. — 468 ὀτρύνοντος ἄκουσαν Schol. M 12. — 469 οἱ μὲν C. οἱ δὲ C. — 470 ΔΕΦΟΒΗΘΕΝ Syr. δὲ φόβηθεν Townl. Fragm. Mose. ceteri δ' ἐφόβηθεν. — 471 ἀνα AD.

A. c. 465 ἀρίσταρχος οὐ κέν τις μιν ἐρύκακεν ἀντιβολήσας Didymus. — 468 οὕτως διὰ τοῦ ὁ ὀτρύνοντι Didymus. alii igitur ὀτρύναντι, conf. β 422, ι 488, 561, ε 79, ο 217, 287.

oi dñaoe e e e i t a o m i a o o 6 h o o d n b a p o i o . A . x o v o i o n d i a . 2 e m o n
o i d n a o e e e i t a o m i a o o 6 h o o d n b a p o i o . A . x o v o i o n d i a . 2 e m o n
o i d n a o e e e i t a o m i a o o 6 h o o d n b a p o i o . A . x o v o i o n d i a . 2 e m o n

οὐδὲνα θουρεεῖται οὐ μέγα σθένος οὐκ ἐλαφίον· **Α**
 ὅς οὐ παρέπαμπεσσε ταμεὶ καὶ παύσατο ἄχασ·
 καὶ παύσατο κερῆεναι· καὶ φείατα μάλιστ' αἰοῖσι·
 σέλλα καὶ αἰὸς· δείδοικε δ' ὅσ' μετὰ λιοιολευράμ·
 Δεινὴν πύλον τιλῶ· ὅτ' αὖτ' ὠπὶ ὀσθὶν σμαραγδίστη·
 ἦ ῥα καὶ ἐκ κερῆεν οἶο βρώσατο χαλκὸν ἐγγυρ· **Η**
 τον δ' ἔκαυτ' αὖτ' ὅτ' ἰεῖτο δινέ· πῶ φέλλοι καὶ τορξήνῃ·
 Κεῖ μένον δὲν ψαμαθοῖσι· δῖοι μὲν δόρυ μὲν φίλῃτο·
 πρὸν μὲν ἄρ' ἐγγύ· ὅτ' ἐκ καὶ ἰχθύος ἀμφεσπάρη· **Χ**
 ἔκαστον δ' ἔρεπτο μένον· ἵετο μὲν φείδιον κείροισιν·

α
 ΗΛΟΓΟΤΙΣ ΟΛΗΝ ΕΤΑ
 ΠΟΛΛΑ ΤΕΛΑ ΜΕΙΣΤΗ·
 ΑΥΤΑΝ ΤΙΧΟΜ· ΛΙΝΘΙΧΟΝ·
 ΤΥΡΕΝΗΝ ΟΥ· ΛΙΝΘΙΧΟΝ· ΜΕ
 ΤΕΡΟΝ· ΑΥΤΩΤΟΝ· ΠΑ
 ΜΦΥΛΙΟΝ· ΙΝΔΕΥΟΝ· ΑΥΤΩ·
 ΕΛΛΗΤΟΝ ΜΤΟΣ· ΜΕΛΑΝΟΧ
 ΤΟΣ· Δ' ΕΙΝΟΣ· ΚΑΠΟΤΙΑ·
 ΕΥΘΕΑ·
 α
 Η ΑΛΕΑ· ΥΑΘ· ΟΣ ΤΟΣ Ε
 ΜΑΚΤΟΝ Η ΟΥΟΣ ΤΕΟ
 ΠΑΡΟΙΘΕΝΑΘΕΙΝ· ΑΝ
 ΤΙ ΤΟΥ ΜΑΛΕΡΑΣ· ΜΑΝΟΙ
 ΔΕ· ΤΟ ΥΛΑΝΟΝ·
 ΟΥ ΕΙΘΕΙ ΑΥΤΩΝ ΤΙ ΧΘ·
 ΕΤΑΝ· ΤΕ Δ' ΕΧΕΑΣ Η
 ΜΟΝΤΑ· ΟΥΤΕ ΠΑΡΕΜΑ

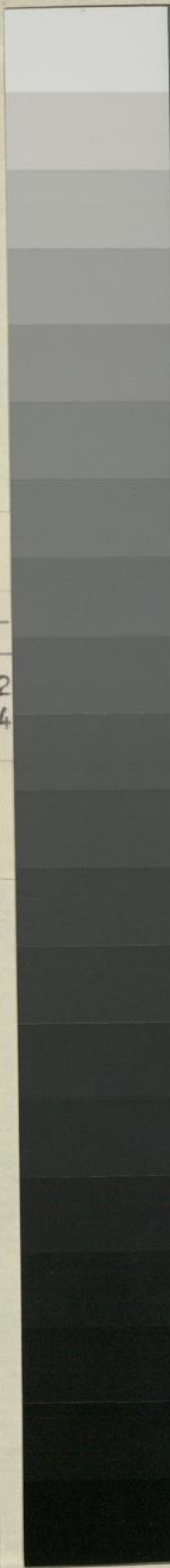
FIDE

— Grauskala #13 —

B.I.G.

A 1 2 3 4 5 6 **M** 8 9 10 11 12 13 14 15 **B** 17 18 19

Inches

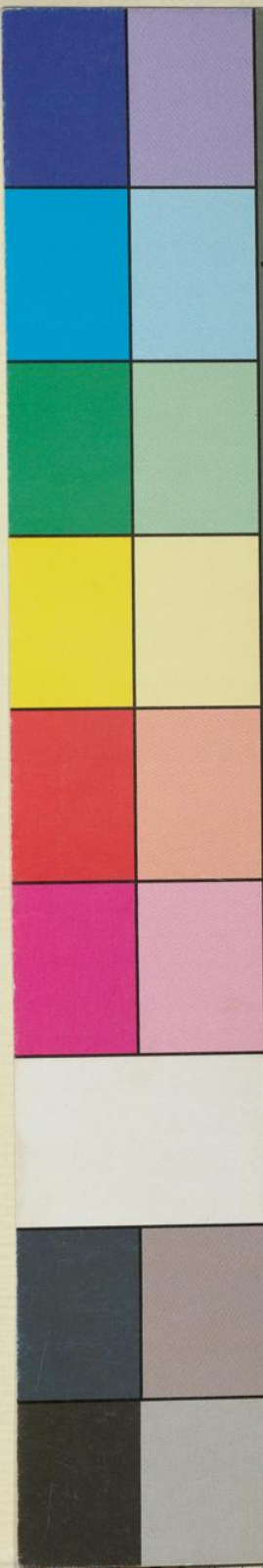
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

Farbkarte #13

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

B.I.G.

Standort: ~~W 10~~ 04
Signatur: ~~GTVD 1113~~ 1/2
Akz.-Nr.: 85/3275 22WX
Id.-Nr.: W4814117 58860-1/2

Buchbinderei
Bildereinrahmung
Kunstgewerbliche Arbeiten

ULRICH GOERKE

4670 LÜNEN
Goethestr. 16 Postf. 1425
Tel. 02306 / 53173

